

4313/c

N. VII

18/b

HERMANNI
BOERHAAVE
CHEMIA,

IN

DUOS TOMOS

DIVISA.

ELEMENTA CHEMIÆ,

QUÆ

ANNIVERSARIO LABORE DOCUIT,
IN PUBLICIS, PRIVATISQUE,

SCHOLIS,

HERMANNUS BOERHAAVE.

TOMUS PRIMUS,

QUI CONTINET HISTORIAM ET ARTIS
THEORIAM.

CUM TABULIS ÆNEIS.

EDITIO ALTERA, LEYDENSI MULTO CORRECTIOR
ET ACCURATIOR.

Cui etiam accessere ejusdem AUCTORIS OPUSCULA omnia
quæ hæctenus in lucem prodierunt: EA quidem prius spar-
sim edita, nunc verò in unum collecta atque digesta.

PARISIIS,

Apud Viduam & Filium GUILLELMI CAVELIER,
Viâ Jacobeâ, sub Signo Liliæ Aureæ.

M. DCC. LIII.

Cum Approbatione, & Privilegio Regis.

PHARMACEUTICAL CHEMISTRY

ANALYSIS OF THE
THE UNIVERSITY OF
LONDON
PHARMACEUTICAL CHEMISTRY
BY
G. F. COLEMAN
F.R.S.

P A R T I I

THE UNIVERSITY OF LONDON
PHARMACEUTICAL CHEMISTRY
BY
G. F. COLEMAN
F.R.S.

JACOBO BOERHAAVE,

FRATRI SUO,

HERMANNUS BOERHAAVE.

S.

VULGARE coactus, quem Tibi inscribo, librum, senex revolvi multos, quos peregeram juvenis, labores. Factumque eo fuit, ut mirarer quandoque, dum his recensendis occupor, & multitudinem operum, & formidabilem in his exercendis periculorum magnitudinem. Utriusque vero Te dulcem mihi, fidum, constantemque, fuisse, comitem, & socium, gratus jam, & letus recordor. Novisti & Ipse, neque, opinor, meminisse pigebit, ut solidos saepe dies, noctesque ordine vigilatas, impenderimus unà explorandis arte Chemica corporibus Naturalibus, eo jam tempore, quo, Medicinam Tu imprimis, ego Theologica maxime, cogitabamus. DEO aliter visum: dum, sorte permutata, tu dein Sacris totum Te devovisti, cultumque DEI verum simplici sermone, vitaeque integritate, docere contendisti unice; Ego contra, minora modo ausus, atque impares altioribus facultates nimium expertus, ad medendi artem dilapsus fui. Jure ergo tibi debebatur, cui absolvendo & operam Ipse contuleras, Opus. Illud igitur eo accipias, queso, quo offertur, animo. Tessera esto publica gratiae, fraternique amoris monumentum publicum. Laudavi sane mecum fortunas meas, qui Fratrem haberem tali praeditum ingenio, sicque instituentem vivendi mores, ut non indigne versaretur eo in munere, quod pacis à DEO mortalibus deferenda leges, oratione, vitaeque exemplo, commendaret, vani praeterea nihil quidquam affectans. Si mei quoque officii gesti successus Tibi haud prorsus displicuerint, erit, quod gaudeam. Vale, dumque his videndis horulam dabis, actos diu cum Fratre labores jucundos reminiscere!

Leyda 17 $\frac{1}{2}$ 31.

LECTURO AUCTOR.

Nihil sane minus prævidi, quam in Chemia aliquando & me aliquid scripturum. Tot quippe libris hæc disciplina abundat, interque illos multi reperiuntur adeo boni, ut rectiora adferre, vel non dicta prius, ipse vix possim. Postulabat quidem officii, quod in Academia sustinui, institutum, ut anniversarias darem in Arte præceptiones, sed eo tantum animo, quo rudimenta modo docerem prima, atque operum præmonstrarem exempla, Horum gratia, quibus sua in his studia meæ disciplinæ committere placebat. Et, ad hoc forte propositum, ordo rerum à me digestarum, atque aperta simplicitas, qua uti conabar, aliquid attulit haud penitus spernendum. Equidem in hisce binis non inutili & meo quoque labori aliquis videbatur relictus locus: ut demum Academicis commode Artibus inferi & Chemia mereretur. Hæc vero, pro viribus, prosequutus meo me munere satis perfectum arbitrabar, neque alia à me ultra requiri, aut exspectari, credebam. Sed aliter longe evenire video. Enimvero ingratus Auditorum quorundam animus, quibus tamen commoda semper promovere sedulo annisus sum, & insatiabilis Librariorum quorundam avaritia, qui in re turpissima lucrum facere gestiunt, amaram mihi fecerunt Chemiæ Professionem. Utique scilicet, falso prætexentes Artium bonum, inhonestâ, & legibus coercendâ, licentiâ, & in publicum & in me, peccaverunt; dum, ignaro me, ausi sunt protrudere Institutiones & Experimenta Chemiæ, meum inscripta nomen. In eo falsa, ridicula, barbara, in qualibet pagina mihi imputata haud indicabo: ne nauseam concitem! Effecit interim seculi calamitas, documenta infelicitatis suæ datura posteris, ut turpiter editum mox emptores nimis invenerit, magno certe ementium, imo & laudantium, malo, & opprobrio. Inde ferre ipse debui, quod Auditores, odioso sane spectaculo, librum in manibus oculisque gererent coram, mihi que ostenderent ita docenti, dum dicentis verba expendi ad textum turpis libelli præsens quotidie cernerem. Per-

L E C T U R O A U C T O R .

ræsus rei remedium quæsi ab Illis , penes Quos flagitia prohibendi , & puniendi jûs , & auctoritas : & quidem jam obtinebam fere , nisi trahere , rei que moras addere , imo vero & obstare , placuisset aliis , à quibus longe alia meruisse certus sum , longe alia verbis promissa toties acceperam , ut tandem vel prudentissimus quisque credidisset. Sicque malo experimento didici , dulce quibusdam haberi , omni tandem modo de Literatorum Ordine triumphare. Impulere hæ , & aliæ , rationes , ut à Chemia ultra docenda , posito munere , me subduserim illico. Eo autem vix peracto , en novâs turbas ! Quid enim ? Undique Amici putaverunt meum esse , ut ipse ederem Institutiones Chemicas , Demonstrationesque : quo constaret , quo modo , in publicis , privatisque scholis , Chemicæ tradidisset. Ego frustra , domestica hæc instituta , incipientibus solis data , ut historiæ & methodi , Chemicæ , prima elementa præmonstrarentur , nihil adeo hæc ad publicum quidquam pertinere. Imo vero displicitura Lectori Chemicorum utcumque perito , quæ , solis tironibus primæ modo viæ ingressum ostendentia , cæterum nihil pretii in se habitura essent. Instabant illi , ubique laudari , avide expeti , pluris vendi , suppositum opus , ocyssime , nisi caverem , recudendum. Ingemiscenti maximi tum vero occurrebat Petrarchæ recordatio , qui infortunia seculi sui deflebat , quum tanti videret fieri sua carmina , ut eximiis ideo Poëtis infereretur. Quanto , cogitabam , magis mihi erubescendum , qui propriæ tenuitatis conscius , aliorum vere Auctorum admirator , Scriptoribus Chemicis memet auderem immiscere. Coactus denique laborem suscepi ingratiſſimum , opusque , quo Publicum jam onero , vi extortum palam aio. Id vero verbis brevissimis conscripsi , iisque vocabulis evitatis , quæ Arti unice familiaria. Id fieri posse exemplo suo docuit æterno opere de Fossilibus , Metallica re , & Subterraneis , vir omnes exsuperans Georgius Agricola. Utinam tantum modo fuisset nactus inter scribendum otii , quantum requirebatur ad imitationem tanti Auctoris ! Sed undique distracto , per magnum opus , quandoque obrepens somnus effecit , ut voces prodierint Romanis minus placentes auribus. Minuta sæpe nimis tenuiter sectari aliquando videbor , sed prudentiam tunc affectabam , ut cautelas inculcarem , quæ docent vitare pericula , hîc toties minitantia : Novitios semper ob oculos habebam ; ideoque ambigua , & noxia , debebam indicare. Quare & singularia quoque experimenta ubique sequor , regulas universales haud temere proferens. Dis-

LECTURO AUCTOR.

cant ita juvenes , viam inire laboriosam quidem , at profecto veram , qua securum iter habetur ad Veri cognitionem Physici. Inferenda quoque erant primæ Parti illa , quæ singulatim , suis divisa temporibus , publice super Chemicis rebus differueram. Quæ dum libere recitare , novisque firmare , necessarium ducō , obtigit mihi , quandoque repetere dicta prius: id vitare nefas in hisce. Atque ita moles libri crevit aliunde occupato nimis huic homini. Ah quoties inter hæc felices prædicavi scriptores , qui otio abundant ad excogitandum , digerendum , perpoliendum , quod meditantur opus ! Ego , millenas passus interpellationes , abrupte hæc conscripsi , longe alia daturus , si quæsitum secessum haberem , & otia , præcipue dum novis quædam experimentis ultra firmare , & promoverē , contendo : nam , quæ hîc continentur , experimenta , jam ante annos demonstravi publice : ne quis putet aliunde , celato auctoris nomine , capta. Tu vero , mi Lector , hæc jam , qualiacumque demum sint , æquo accipias animo ! Ignoscas mihi Te oneranti ! Evulgandi audaciam imputa aviditati , qua deterior exceptus liber fuit à publico ! Sciasque , me nihil edidisse unquam præter sequentia , quæ , non absque verecundia , recensenda puto.

Oratio de commendando Studio Hippocratico. *Habita & Impressa Lugd. Bat. 1701. apud Abrah. Elsevier.*

—de Ufu Ratiocinii Mechanici in Medicina. 1703. apud Joann. Verbeffel.

—qua repurgatæ Medicinæ facilis asseritur Simplicitas. 1709. apud Joann. vander Linden.

—de comparando Certo in Physicis. 1715. apud Petrum vander Aa.

—de Chemia suos Errores expurgante. 1718. apud Petrum vander Aa.

—de Vita, & Obitu Clarissimi Bernhardi Albini. 1721. apud Petrum Vander Aa.

—quam habui , quum , honesta missione impetrata , Botanicam & Chemicam Professionem publice ponerem. 1729. apud Isaacum Severinum.

—de Honore Medici, Servitute. 1731. apud Isaacum Severinum.

Institutiones Medicæ in Usus annuæ exercitationis domesticos. 1708. apud Joannem vander Linden, P. & F.

Qui dein auctior aliquoties recusus. in 8.

Aphorismi de Cognoscendis, & Curandis Morbis , in usum Doctrinæ domesticæ. 1709. apud Joannem vander Linden.

Qui

LECTURO AUCTOR.

Qui dein auctior aliquoties recusatus. in 8.

Index Plantarum, quæ in Horto Academico Lugduno-Batavo reperiuntur. 1710. apud *Cornelium Boutestein*. in 8.

Libellus de Materie Medica, & Remediorum Formulis. 1719. Apud *Isaacum Severinum*. in 8.

Qui iterum prodiit. in 8.

Index alter Plantarum, quæ in Horto Academico Lugduno-Batavo aluntur. 1720. apud *Petrum vander Aa*. in 4.

Epistola pro Sententia *Malpighiana* de Glandulis ad *Cl. Ruyschium*. 1722. apud *Petrum vander Aa*. in 4.

Atrocis, nec descripti prius, Morbi Historia, secundum Medicæ Artis leges conscripta. 1724. apud *Boutestein* in 8.

Atrocis, rarissimique, Morbi Historia altera. 1728. apud *Samuelem Luchtmans*, & *Theodorum Haak*. in 8.

Tractatus Medicus de Luë Aphrodisiaca, præfixus Aphrodisiaco. 1728. apud *Joh. Arn. Langerak*. & *Joh. & Herm. Verbeek*. in folio.

Cætera, exceptis paucis, quæ Præfationum titulo conscripsi, meo nomine vulgata, sunt spuria, neque à me prodierunt.

Tabulæ legenti occurrent juxta ordinem paginarum, ubi citantur.

BIBLIOPOLÆ MONITUM

DE HAC SECUNDA EDITIONE.

A quidem jamdudum extat HERMANNI BOERHAAVII fama, ut quæcumque ex eruditissimo ipsius prodierunt calamo, ab optimis quibusque Artis Magistris valdè commendentur, & à Philiatris omnibus avidè expetantur. Id porrò effecit ut præcipua Celeberrimi hujus Auctoris Opera, in usus publicos, summâ quâ potuimus curâ, hæctenus ediderimus. Egregium igitur hoc Opus tibi nunc offerimus, BENEVOLE LECTOR, in quo quidem edendo sumptibus ullis aut curæ non pepercimus; scilicet ut nitidissimis excuderetur typis, cæterisque requisitis haud careret hæc nostra Editio, in primis autem ut emendatissima, quin & ipsâ Leydensi accuratior & emaculatio multò, in lucem prodiret. In istâ quippe (quam ipsemet correxisse Auctõr vix sanè nobis videtur) non pauca profectò, eaque sæpe satis gravia, reperiuntur menda typographica; quæ verò nunc hîc loci transcripta exhibere non equidem animus est nobis, utpotè veritis nauseam movere legentibus. Verùm tamen ne vaniloqui hæc effutire tibi videamur, exemplum unum & alterum afferre nobis liceat: Legas, quæso, in Editione Leydensi, initium Processûs 198. de Mercurio Sublimato (Tom. II. pag. 486.) ibi quidem tria verba deesse, duosque extare solæcismos in duodecim primis lineis advertes; præterea in Indice Capitum (Tom. I.) unum omissum fuisse Capitulum deprehendes. De cæteris si quis dubitat, is ad nos veniat si lubet, ipsique ostendemus plus quàm 200. Typothetarum Errata (præter emendata ab Auctõre) quibus scætet Editio

BIBLIOPOLÆ MONITUM.

Leydensis. Hæc autem omnia in hâc nostrâ sedulò correctâ sunt; ut enim negotium istud ritè procederet, id totum commisimus curæ ac fluido Viri harum rerum gnari, qui verò non perfunctoriè quidem illud egit, at requisitam operam adhibuit, ut omnia rectè se haberent. Porro quum etiam Præclarissimus BOERHAAVIUS Orationes aliquot Academicas & alia quædam Opuscula, variis temporibus, variosque apud Bibliopolas, Lugduni-Batavorum edidisset, hæc autem typis nostris nondum excusa fuissent, ideoque in Galliâ & alibi rarissimæ extarent, licèt egregia admodùm nec parvæ utilitatis; ea propter Vir idem ille nobis auctor fuit, ut hæc omnia mendis typographicis expurgata, & in unum collecta atque digesta fasciculum, sub titulo Opusculorum Hermanni Boerhaave, simul ederemus, & ad calcem Chemiæ annecteremus. Huic igitur consilio obtemperaturi, singula hæc anxîâ curâ perquisivimus ac invenimus; tum autem eo digesta fuerunt ordine, quo ipse illa indicat Auctor ad finem suæ Præfationis, ubi genuinorum suorum Operum Catalogum attexuit. Superesset fortè tandem, ut aliquid de hujus Chemiæ annexorumque Opusculorum præstantiâ diceremus: verùm enim verò istud inutile omnino futurum arbitramur; quum ea quidem per se ipsa satis superque se commendent, neque nostro qualicumque indigeant encomio. His ergo fruere, BENEVOLE LECTOR, nostrosque labores æqui bonique consule.

APPROBATIO REGII CENSORIS.

ILLustrissimi Regiorum Sigillorum Custodis jussu, Librum, cui titulus est: *Hermanni Boerhaave Opera omnia*, accuratè perlegi, eumque dignissimum judicavi, qui typis denovo mandetur. Datum Lutetiæ Parisiorum, die sexta Januarii, ann. 1729.

BURETTE.

††.ij.

CONSPECTUS ET SERIES CAPITUM.

PROSPOSITUM.	Pag. 1.	<i>Fossilium.</i>	203.
<i>P A R S I.</i>		<i>De Igne generato vero in corpore frigido ex solo accessu Aëris.</i>	204.
DE HISTORIA ARTIS.	3.	<i>De Igne producto ex frigidis Fossilibus ope Aquæ.</i>	206.
<i>P A R S II.</i>		<i>De Igne producto miscelâ Liqueorum frigidorum.</i>	207.
DE THEORIA ARTIS.	17.	DE AERE.	227.
<i>De Metallis.</i>	ibid.	DE AQUA.	289.
<i>De Salibus.</i>	24.	DE TERRA.	335.
<i>De Sulphure.</i>	26.	DE MENSTRUIS dictis in	
<i>De Lapidibus.</i>	28.	CHEMIA.	356.
<i>De Semimetallis.</i>	29.	<i>De Oleis, & de Menstruis Oleosis.</i>	394.
<i>De Vegetantibus.</i>	31.	<i>De Menstruis proprie Spirituosis, vel Alcohole.</i>	402.
<i>De Animalibus.</i>	35.	<i>De Menstruis dictis Spirituosis Alcalinis, & Acidis.</i>	404.
<i>De Proposito Artis in Physicis.</i>	44.	<i>De Menstruis Salinis Simplicioribus.</i>	405.
<i>Usus Chemicæ in Medendo.</i>	45.	<i>De Alkali fixo, ut Menstruo.</i>	406.
<i>Utilitas ejusdem in artibus Mechanicis.</i>	49.	<i>Acida Menstrua.</i>	427.
<i>De Instrumentis Chemicorum.</i>	67.	<i>De salibus Neutris Menstruis.</i>	436.
DE IGNE.	68.	<i>De menstruo Universali, sive Alcahest.</i>	451.
<i>De Alimento dicto Ignis.</i>	153.	DE SUPELLECTILE CHEMICA & VASIS CHEMICIS,	461.
<i>De Pabulo Ignis ex Animalibus.</i>	190.	<i>De Luto.</i>	468.
<i>De Pabulo Ignis ex Fossilibus.</i>	ibid.	<i>De Furnis.</i>	469.
<i>De Calore ex Mistura Corporum oriundo Vegetantium.</i>	195.		
<i>De Calore generando ex Miscela Corporum Animalium & Vegetantium.</i>	202.		
<i>De Calore generando miscelâ</i>			

PROPOSITUM:

PROPOSITUM.

A. N.

OTUM vobis est, me præmonstrante, Chemica ad-
discere; mihi vero animus, commoda, quæ in his
spectatis, vestra ad hoc propositum, ut par est, pro-
movere.

Propositum.

Quod equidem felicissime effecturum me prævi-
deo, si clare & ordinate vobis explicuero omnia,
quibus opus & ad intellectum auctorum in hac arte
optimorum, à quibus disciplina addisci potest solis experimentis unice
nitens; atque ad perficienda etiam præcipua opera, quæ ibidem solent
exerceri; unde adeo manus, & mens, operi exsequendo aptæ evadant.

Neque tamen hoc adeo expeditum habetur in arte exculpta ab homini-
bus per casus fortuitos potius edoctis, quam ex lege disciplinarum agen-
tibus, quique omni plerumque destituti erant humaniorum doctrina,
atque auxilio.

Scilicet tantummodo tumultuaria sic fuit per hos parata, & conscripta,
eventuum collectio, ut forte casus incidentia obtulerat.

Propositi diffi-
cultas.

Adauxit has molestias neglectus ferè perpetuus earum rerum, qua-
rum nimis familiaris scientia illis erat; quam ergo nec haberent memo-
ratu dignam: quum interim sine his lector artis ignarus causas rerum
intelligere nequiret.

Maximè vero hæc evasit difficilis scientia, quando ausi sunt hi artifices
disputatione rationis uti, generalia cudere, causas apparitionum tradere.

Superare tamen utcumque datur hæc obstacula, colligendo vera artis
exercitæ effecta, generales inde eliciendo regulas, hasque ipsas denique
digerendo optime.

Instituti me-
thodus.

Præcipue quidem, si qui hæc aggreditur, in ipso artis opere occupa-
tus diu, & sedulo, expolitum applicat exercitatione ingenium: qua in
re modice versatum me haud diffiteor.

Cum spe ergo quadam institutiones has aggredior, in tres quidem par-
tes toto distributo opere.

Operis distri-
butio.

Quarum prima expediet originem, progressum, culturam, fata
Artis; Auctores primos rerum, secundum tempora, recensabit; consen-
sus horum & dissensus super rebus enarrabit breviter; hinc sectas; &
quæ ex his bona arti vel mala; singulisque priorum meritorum suam
attribuens gloriam, ab utili præcipuos commendabit candide; sic forte
non inutiles, ad regenda in hac disciplina vestigia, admonitione: solam
autem, ut fas est, sequetur hoc in penso historicis præscriptam legem,
fidemque, mea dictio.

Pars prima.

Altera deinde instituti mei pars certa tradet & firma omnino in Che-

Secunda Pars.

mia dogmata, quibus compertæ penitusprehenduntur veritates Physicæ; ope detectæ Chemicorum; ita ut generalia inprimis illa sint, atque liquido doceant certa artificia, quibus vere efficiuntur opera, quæ in arte Chemica effici possunt, debentque.

Theoria Chemica quæ?

Neque enim aliam in hac arte Theoriam agnoscimus, nisi innixam generalibus effatis, quæ tamen ipsa electa sunt prius ex communibus, multis, firmis, observatis Chemicis, semper, eodem modo, contingentibus sic, ut fas sit inde unam generalem veritatem colligere.

Theoriæ Chemicæ Limites.

Attamen haud licebit amplius extendere vel hanc ipsam regulam, ut vera maneat, nisi quatenus solum applicatur illis singularibus, quorum communis fuerat inventa, & eadem, ratio.

Hujusque castitatis ratio.

Quum scilicet propriæ singularium corporum vires effecta sua edant, nullius generalis Theorematis indicatu prævidenda unquam: utpote pendentia modo ex privata uni huic corpori indole, & nulli forte alteri communia.

Physico-Matheseos in Chemia usus & Physices.

Imo & dabitur ad condendam hanc theoriam, prudenter uti demonstratis Physicorum, Mechanicorum, Hydrostaticorum, Hydraulicorum: quum communes cunctis corporibus proprietates, quæque inde certò pendent, in Chemicis sane suum quoque locum habeant. Composito dixi hæc ipsa prudenter modo adhibenda: quoniam indoles propria singularis corporis ad aliud applicati sæpe evertit Mechanicorum demonstrata, quæ in generalibus vera habebantur. Demonstrat Galilæus subtilissime, qua lege corpus grave, si demissum est, à puncto primi descensus, per spiralem, vel ellipticam, lineam, certoque accelerationis gradu cadat in punctum terræ, quod erat in perpendiculari linea ad horizontalem ducta ab illo puncto inchoati descensus in illo temporis momento. Si tamen magnes sic delabens in itinere suspensi magnetis intrat Sphæram actuosam, mox apparebit falsa demonstratio. Quæ de æquiponderantibus in aqua Archimedes quam verissime protulit, quoties in his sola communia considerantur, cadunt, dum aurum, in omni alio subsidens liquido, in levi aqua regia suspensum dispergitur.

Ita ergo, & hac sola lege, proderit semper, nunquam nocebit, Arti, quidquid vera fide constat apud Physicos, cæterosque modo commemoratos.

Ultima Propositi Pars.

Tertia denique pars absolvetur, si tandem opere ipso vobis fideles ad oculos ostendero ipsa artificia Chemica, per quæ mutantur corpora, secundum præscripta Artis, atque in finem ex ipsa quoque arte præfinitum.

Ordo in digerendis experimentis Chemicis.

Ubi operam dabo, ut ita ordinentur; ne ulla vulgo nota desint, si vestra refert illa, cognovisse; nunquam repetatur ullum frustra; semper præmittatur id, quo, ad sequens perficiendum facto opus est.

Usus Theoriæ Chemicæ in experimentis.

In qua exercitatione protinus usui erunt omnia Theoremata in altera Parte explicata prius, ex quibus omnes facile intelligentur operationes absolvendæ, atque habebitur inde animi manusque fidelis directio in ipsa jam artis exercitatione; sed & pariter harum operationum quælibet rursus erit exemplum demonstrans singularia, ex quibus generale Theorema prius fuerat conditum. Hac, ô Optimi, via itur in perfectionem scientiæ Chemicæ, nec gravatur inani labore, ex se satis molestiæ habens disciplina; quum aliter labores Chemicorum, processus appellitant, strenua opera proficiant nihil, vitam consumant, suisque cultoribus præmii loco damna creent.

P A R S P R I M A
 C O L L E G I I C H E M I C I
 D E
 H I S T O R I A A R T I S.

Ο Μ Ε Ν quidem ipsum quo appellatur ARS, CHE-
 M I A, græce *χημία*, vel *χημεία* scribitur. Id vero anti-
 tiquum adeo, ut ætate antediluviana jam usurpatum
 putetur.

De nomine
 ARTIS.

Ita sane credidit Zosimus Panopolita, cujus inedita
 manuscripta græca Georgio Agricolaë anno 1550. jam
 nota, & dein in bibliotheca Serenissimi Galliarum Re-
 gis, Josepho Scaligero & Oloa Borrichio lecta, notabili certe loco
 hanc opinionem firmant.

In libro namque qui inscribitur, *χρήσις ζωσίμω τῷ πανοπολίτῃ φιλοσόφῳ*
ἐν τῶν πρὸς Θεοσέβειαν ἐν τῷ θ τῆς Ἰμουθ βίβλῳ, disertè narratur, Artem
 à Dæmonibus filiabus hominum traditam in pretium amoris, *χημίαν*
καλεῖσθαι: ita quippe sonat textus à Josepho Scaligero lectus, atque inser-
 tus notis ad Græca Eusebiana, pag. 243. 258. n. 38. & à Borrichio, contra
 Conringium, pag. 49. *φάσκουσιν αἱ ἱεραὶ γραφαὶ, ἧτοι βίβλοι, ὧ γύναι, ὅτι*
ἔστι τι δαιμόνων γένος, ὃ χρῆται γυναιξίν. ἐμνημόνευσε καὶ ἑρμῆς ἐν τοῖς φυσι-
κοῖς, καὶ σχεδὸν ἅπας λόγος φανερός, καὶ ἀπόκρυφος τοῦτο ἐμνημόνευσεν. τοῦτο
ἔν ἐφασεν αἱ ἀρχαῖαι, καὶ θεῖαι γραφαὶ, ὅτι ἄγγελοι ἐπεθύμησαν τῶν γυναικῶν,
καὶ καθελθόντες ἐδίδαξαν αὐτὰς τὰ τῆς φύσεως πάντα τὰ ἔργα. ἔστιν ἔν αὐτῶν
ἡ πρώτη παράδοσις ΧΗΜΙΑ περὶ τούτων τῶν τέχνων. ἐκάλεσαν δὲ ταύτην τὴν

βίβλον ΧΗΜΑ. ἔνθεν καὶ ἡ τέχνη ΧΗΜΙΑ καλεῖται. Quæ fictio vetustissima originem suam duxit ex male intellectis verbis Mosis, (Genes. vi. 2.) unde putaverunt filios DEI fuisse Dæmonas, qui anima constarent & corpore spectabili tantum, ut est speculi spectrum, sive phantasma, hos omnia scire, versari cum hominibus, scæminas deperire, cum iis consuescere, revelare arcana, apparere hominibus. Confer ad hæc, quæ legis Lucæ xxiv. 37. 39. Matthæi xiv. 26. Hinc etiam fabulæ; tum forte & inde Σίβυλλα, Σιού id est Διοῦ βύλλα xolice, vel βελή, à Phœbo fatidicam nacta sapientiam, ut proderet DEI voluntatem & consilia, amoris præmium. Utique incertus rerum animus hominis vergit in figmenta, placetque sibi in ludicris, quæ deinceps adoret, figmentis.

Alias, antiquissimis temporibus, eodem vocabulo & ipsa Ægyptus appellata fuit, teste Plutarcho in Is. & Os. pag. 364. C. ἔτι τὴν αἴγυπτον ἐν τοῖς μάλιστα μελάνθειον ἔσαν, ὡσπερ τὸ μέλαν τῆ ὀφθαλμοῦ, ΧΗΜΙΑ καλοῦσι. Imò & ἑρμοχήμεος hæc alia voce dicta erat, ut notavit Steph. Byzant. in αἰγυπτῶ: χημά vero Arabibus occultare significat, Bocharto docente.

Id antiquissimum.

Quæ quidem omnia si quis cum cura perpendit, videbit jam relatum ad antediluviana hoc nomen tempora, deinde vero in usu persistisse apud sequentes, atque significasse tunc temporis

Vetustissimi nominis significatio.

- 1 Scientiam operum naturæ. διδασκαλίαν πάντων τῶν τῆς φύσεως ἔργων.
- 2 Librum complectentem talis Artis traditionem.
- 3 Hermetem in libro de Physicis id ipsum commemorasse.

Ipsa vero vocis significatio, si χημά scribitur, occultare exprimit Bocharto, ut modo dictum. χημία autem nigrum oculi si dicit, aut rem nigerrimam, ut vult Plutarchus (de Is. & Os. pag. 364. C.), non longe ab occulto distat hieroglyphice scribentibus: dum oculi his pupilla absconditum, & pretiosum dicit.

Maxime si cogitamus eandem Ægyptum, Terram Chami dictam in Sacris (Psalm. 105.) ἀμοῦν Deum dicere: quod τὸ κερκυρμένον sonare Manetho Sebennita asseruit, apud Plutarchum (de Is. & Os. pag. 354.)

Imò & hodie eandem terram Cemi Coptitis appellari, ut idem nos docet Samuel Bochartus.

Quare vox hæc sonabit absconditum, arcanum, mysterium, secretum; diciturque Chemi, Chemia, Alchemia, Alkumia, χημά, χημία, ἱμοῦθ, ποιητική. Spagiria atque hyssopica ars, purum ab impuro separans.

Et quidem primis vocis autoribus significavit omnem rerum naturalium scientiam.

Quare castissimi vocabuli sensus purus male postea detortus, quod infortunii & Magiæ voci per imperitos evenit.

Vox ad Metallurgiam deducta.

Metallurgiæ Inventor.

Rerum vero dictarum naturalium pars magna & eximia metallis describitur; quare & hinc metallurgiam notavit.

Quæ ipsa quoque antediluvianis hominibus excultissima: Tubalcain enim, veius antiquissimorum Vulcanus, Lamechi ex Sella gnatus, ab Adamo octavus, æs ferrumque ita parare scivit, ut utensilia inde confecerit (Genes. iv. 22.)

Dum interim fossile æs, ut sua ex matre usui tractabile fiat, artem;

laboremque requirit summum: duodecies excoqui desiderans, ut sub malleo commode duci queat, Agricola teste, & Erkerio.

Metallurgica
difficultas.

Imo & ferrum quoque excultam postulat, valdeque laboriosam, artem, priusquam humano seruiat usui, ut iidem docent fide & peritia summi hac in arte præceptores.

Unde antiquissima sane vetustissimæ Chemiæ metallurgicæ origo æque, ac vocis ipsius, intelligitur.

Regio, ubi subtiliter culta celebratur primo, illa est in qua primævi degebant homines: ut historia Tubalcaini demonstrat: (Gen. iv. 22.); potissimum, si componitur hæc cum fabulis, & historiis Vulcani veterum. Qui idem Tubalcaino. (Voss. Id. g. i. 65.) Quin & ipsum Artis vocabulum, sua ex origine, probare & id videtur, ut modo vobis constitit.

Locus, ubi primo exculta Chemia metallurgica, Asia.

Inde, ut à fonte primo, proxime derivata in Ægyptum, pari, ut cæteræ artes, fato; ubi acerrime exercitata fuit: Moses omnem Ægyptiorum edoctus sapientiam, (Act. Apostolor. vii. 21.) scivit aurum exurere igne, ut fieret pulvis aquæ misceri patiens, atque potari aptus. (Exod. xxxii. 20.) Quæ sane Artis fere præcipua virtus; utique ne Principibus quidem Artificum cognita hodie. Vulcanus, Jovis ex Junone filius, regnavit primus in Ægypto, à morte Deus habitus ob inventum ignem (Diod. Sic. l.); sed potius ob ignis ad fabrilia ex metallis applicationem: ut idem disertè docet (γ). Ἡ φάισον δὲ λέγουσιν εὐρετὴν γενέσθαι τῆς περὶ τὸν σίδηρον ἐργασίας ἀπάσης, καὶ τῆς περὶ τὸν χαλκὸν, καὶ χρυσὸν, καὶ ἀργυρον, καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα τῶν ἐκ τοῦ πυρὸς ἐργασίαν ἐπιδέχεται. καὶ τὰς ἄλλας δὲ χρέιας, τὰς τοῦ πυρὸς ἀπασας προσεξευρεῖν, καὶ παραδούναι τοῖς τε τὰς τέχνας ἐργαζομένοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπασιν ἀνθρώποις.

Inde Ægyptus;

Ægyptus vero ipsa χημία sacro sacerdotum sermone appellatur (Plutarch. II. & Osir. 364 C.) & ἐρμοχήμιθ (Steph. Byz. in voce αἰγυπτθ).

Eadem quoque & Ἡφαισία, sive Vulcania dicta (eodem auctore ibidem). Magnus Scaliger, artem quidem χημίαν Ægyptis Ἴμουθ dictam asserit. Quum tamen in libro, Minerva mundi dicto, qui ex Stobæo descriptus, dicatur, ποιητικὴς τὸν Ἀσκληπίον τὸν Ἴμούθης auctorem. Conr. H. M. c. III. ποιητικὴ vero Chemia est. Reines. var. lect. l. 11. c. 5.

Memphi profecto Vulcani Sacerdotes (Herod. 11. 3.). Ibi & speciosum Vulcano templum exstructum (Herod. 11. 99.) Vestibula (Id. Ib. 102.) & Imagines (Id. Ib. 176. III. 37.), fuitque ejus ibi Symbolum Vultur; (Voss. Id. g. III. 573.) rapax scilicet avis. Sed & τὸν Δία Ἡφαισον καλεῖσθαι κατὰ τὴν διάτασιν εἰς τὸ τεχνικὸν πῦρ dicit Zeno, atque explicat; (Diog. Laert. VII. 147.) quod nomen sane sua origine probat παρὰ τὸ ἤφασθαι accensum esse, vel ardere; accinente huic sententiæ Horatio, eleganti epithetorum inventore,

— — — dum gravis Cyclopum

Vulcanus ardens urit officinas.

(Carm. I. 4. 7.) ut & eodem sensu præiverat Plautus, (Amphitr. I. I. 185.)

Quo ambulas Tu, qui Vulcanum in cornu conclusum geris?

Omnia quidem hæc conficere videntur, hanc Chemiæ partem, Metallurgicæ quam appellant nomine, priscis fuisse exercitam Ægyptiis potissi-

mum. Neque vero de antiquitate vetustissimæ Artis, hoc sensu, dubitari putem, neque de ipso etiam vocabulo.

Origo Vocis ad
artem conflandi
auri adhibita.

Diu postea vox illa usurpari demum cepit ad significandam artem, qua ex metallis quibuscumque purissimum conflaretur aurum, vera permutatione, maturatione, vel singulari prorsus separatione vulgo incognita.

Et dein quidem cultores inprimis hujus disciplinæ Arabes, mutato parum sono, descripto modo sensu, Alchemiam longe postea dixere eandem, alioque flexu Alchimiam.

Valde incerta.

Suidas certe, qui seculo vixit decimo, (in voce *χημεία*) scribit, Diocletianum, qui viginti ultimis seculi à nato Christo tertii annis imperavit, jussisse comburendos inquisitos de hac arte libros, ob Ægyptios nova molientes contra Romanorum imperium: *χημεία ἢ τοῦ ἀργύρου, καὶ χρυσοῦ κατασκευή. ἥς τὰ βιβλία διερευνησάμεν ὁ Διοκλητιανὸς ἔκαυσε, διὰ τὰ νεωτέρισθέντα αἰγυπτίους Διοκλητιανῶ. τούτοις ἀνημέρωσ, καὶ φονικῶς ἐχρήσατο. ὅτε δὴ καὶ τὰ περὶ χημείας χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου τοῖς παλαιῶις γεγραμμένα βιβλία διερευνησάμεν, ἔκαυσε πρὸς τὸ μὴ κελὶ πλοῦτον Αἰγυπτίους ἐκ τῆς τοιαύτης προσγίνεσθαι τέχνης, μὴ δὲ χρημάτων αὐτοῦς θαρρῶντας περικεῖα, τοῦ λοιποῦ Ῥωμαῖοις ἀνταίρειν.*

In voce autem *δέρας* longe altius rem eandem repetit, audacter sane, & diserte, scribens; τὸ χρυσομαλον δέρας ὅπερ ὁ Ἰάσων διὰ τῆς Ποντικῆς θαλάσσης συν τοῖς Ἀργοναύταις εἰς τὴν Κολχίδα παραγειρόμενοι ἔλαβον, βιβλίον ἦν ἐν δέρμασι γεγραμμένον, περιέχον ὅπως δεῖ γένεσθαι διὰ χημείας χρυσόν. Quæ, si idoneis firmasset auctoribus, ducerent antiquitatem illius scientiæ usque ad tredecim ante Christum secula, ante Argonautarum scilicet tempora. Atque vel eo jam tempore ars cognita, exercita, conscripta, periculosam expeditionem & laboriosam suasisset Argonautis. Qua tamen in re mirum videri posset, Mosen, scriptores sacros, Sanchuniatonem, Orphea, Homerum, Hesiodum, Pindarum, Herodotum, Thucididem, Hippocratem, Aristotelem, Theophrastum, Dioscoridem, Galenum, Plinium, alium de ea silentium tenuisse: quorum quidem propositum, argumentum facultatem, tempora, hanc commemorationem exegisse haud negabit, versatus quisquis est in horum scriptis.

Neque etiam obstat jure de hac re dubitantibus Plinii locus (xxxv. 25.) de flexibili vitro, aut Dionis Cassii (lvii. pag. 617.) de eodem, per Tiberium repudiato; neque alter Plinii (xxxiii. 4.) de Cajo, qui ex auripigmenti vi ingente parum auri excellentis excoxit: quum hæc peritiam rei vitrarie, atque docimasticæ, tantum demonstrant.

Attamen prisca, & à Theologis Græcis præcipue.

Utique tamen fateri oportet, quod Julius Maternus Firmicus, initio quarti seculi scribit (iii. Mathes. lv.) de scientia Alchimie tanquam de re notissima, si hic textus genuinus Auctoris.

Æneas vero Gazæus, ad finem seculi quinti, in Theophrasto suo, sive de immortalitate animæ, commentans de eadem re, ut publice cognita, differit; aitque; qui materiæ habent peritiam, argentum; & stannum capiunt, ac, priore specie abolita, in aurum pulcherrimum conficiunt. Biblioth. Patr. Vol. 2. p. 373.

Clarius Anastasius Sinaïta, dimidiato exinde seculo, censente Vossio (Id. G. l. i. pag. 25.) vel certe potius post seculum dimidium vii, ut con-

fiderate ponit Fabric. Bibl. Gr. v. pag. 313. scribit : οὐ γὰρ δὴ χρυσοχόους ἡμᾶς, καὶ λιθεργούς, καὶ χημειτάς, χρυσοκολλήτων λίθων ἀπεργάζεσθαι, ἢ γραφὴν βελομένην, καὶ παιδεύουσα ταῦτα φησίν.

Septimo tandem seculo Georgius Syncellus, de industria rem tractavit.

Statim dein post hunc Auctores Alchemistici quam plurimi floruerunt; quorum manuscripti libri Romæ, Venetiis, Parisiis, idioma Græco secula sua, stylo fere professionem Theologicam, testantur. Atque illorum necdum editorum catalogum Borrichius recitat, & alii. (de Hermetis, Ægyptiorum, & Chemicorum sapientia, pag. 78.)

Christiani Græci præcipui Alchemiæ Scriptores, an & primis

Συνέσιϑ. Cujus & tractatus de lapide Philosophorum, est in Bibliotheca Lugduno-Batavæ Academiae.

Horum Catalogus.

Συνέσιϑ φιλόσοφϑ εἰς βιβλίον Δημοκρίτου. Totus tractatus apud Fabric. Bibl. gr. L. v. cap. 22. p. 232. Gr. & Lat.

Σώσιμϑ ὁ μέγας, ὁ θεῖϑ, ὁ πανοπολίτης. ex πανάπολι Ægypti urbe. Libri xxiv. Ἰ μὲνϑ ad Θεοσέβειαν. Cujus titulus, Σωσίμου τοῦ παναπολίτου γνησία γραφὴ, περὶ τῆς ἱεράς, καὶ θείας τέχνης τοῦ χρύσου, καὶ ἀργυρίου ποιήσιϑ. & Ζώσιμϑ περὶ ὀργάνων, καὶ καμίνων.

Ὠλυμπιόδωρος ὁ Ἀλεξάνδρινος.

Ἡλιόδωρος περὶ χρυσοποιήσεως.

Ἰωάννης Ἀρχιερεὺς, τοῦ ἐν ἀγία πόλει περὶ τῆς ἀγίας τέχνης.

Στέφανος ὁ φιλόσοφϑ Ἀλεξανδρεὺς οἰκονομικὸς περὶ τῆς ἱεράς, καὶ θείας τέχνης τοῦ χρυσοῦ ποιήσεως. Hujus & Manusc. in Bibliotheca Academiae Lugd. Batavæ.

Ὠρος. χημειτικά.

Σοφὰρ ἐν περσίδη.

Ἐρμης seculo sexto circumlatus, laudatus à Zosimo.

Διόσκουρος ὁ ἱερεὺς μεγάλου Σεραπίδος ἐν Ἀλεξανδρίᾳ.

Ὄσανης ἀπ' Αἰγύπτου πρὸς Πελάσιον περὶ τῆς ἱεράς καὶ θείας τέχνης.

Μώσης προφήτης περὶ χημειτικῆς συντάξεως.

Μαρία Ἐβραῖα.

Πελάσιος φιλόσοφϑ περὶ τῆς θείας, καὶ ἱεράς τέχνης.

Πορφύριος.

Ἐπιβύχιος. vel Ἐπιθήχιος.

Κομάριος φιλόσοφος, καὶ ἀρχιερεὺς, διδάσκων τὴν Κλεοπάτραν τὴν θεῖαν καὶ ἱεράν τέχνην τοῦ λίθου τῆς φιλοσοφίας.

Κλεοπάτρα ἡ γυνὴ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως. Eadem περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων.

Κοσμά ἱερομονάχου ἑρμηνεία τῆς χρυσοποιίας.

Ἀγαθοδαίμων εἰς τὸν χρησιμὸν Ὀρφεὺς συναγωγὴ, καὶ ὑπόμνημα.

Πάππου φιλόσοφου ἔργον.

Ἡρακλείος ὁ βασιλεὺς.

Σαλμανᾶ Ἀραβος μέθοδος.

Χριστίαιος περὶ τοῦ θεοῦ ὕδατος.

Θεόφραστος φιλόσοφος περὶ τῆς θείας τέχνης.

Ἀρχέλαος φιλόσοφος περὶ τῆς θείας τέχνης.

Κλαυδίανος.

Σέργιος.

Ἀνεπίγραφος φιλόσοφος περὶ χημείας.

Μιχαήλ Ψέλλος περὶ χρυσοποιίας. Vixit sub Constantino Duca. Borrichi
79. annō 1060. post Christ.

Ἰσις προφήτις τῶν υἱῶν ὄρω.

Βλεμίδας ἔργον χημεικόν.

Νικέφορος.

Δημόκριτου βίβλος προφωνηθεῖσα λευκήτωρ.

Δημόκριτος φυσικά καὶ μυσικά.

Γερόθεος φιλόσοφος περὶ λίθου τῶν φιλοσόφων.

Ἰσαακ Μόναχος, ὅπως δεῖ εὐρίσκειν μεθοδὸν ἀργύρου.

Videantur de his Auctōribus Græcis Alchemisticis imprimis Andreas Libavius per omnia opera, maxime contra Guibertum Conring. de Med. Herm. pag. 21. ad 31. Borrich. Ort. Ch. 97. & contra Conring. à pag. 66. ad 95. Joann. Albert. Fabricii Biblioth. gr. passim. Et Catalogus Bibliothecæ Academiæ Lugduno-Batavæ.

Quis vero temperet ab admiratione, qui intelligit, Auctōres hos Viro sane ubique incomparabili, Georgio Agricolæ, jam perspectos fuisse? Etenim scripserat ille elaboratissimos de re metallica libros, & absolverat penitus jam ante annum 1550, quos magnus Erasmus adeo extulit. In præfatione autem elegantissima his præfixa omnes fere ordine recenset modo enarratos. Id vero, quo liquidissime pateat Vobis, rogo, patiamini, descriptum Vobis nobilis scriptoris textum propriis verbis exhibeam. Sic itaque Ille: *χημεικὰ* scripsit Osthanes, Hermes, Chanes. Zosimus Alexandrinus ad sororem Theosebiam, Olympiodorus item Alexandrinus, Agathodæmon, Democritus, non Abderites ille, sed alius nescio qui, Orus Chrysoichites, Pebichius, Comerius, Joannes, Apuleius, Petasius, Pelagius, Africanus, Theophilus, Synesius, Stephanus ad Heracleum Cæsarem, Heliodorus ad Theodosium, Geberus, Calides Rachaidibus, Verdianus, Rhodianus, Canides, Merlinus, Raymundus Lullius, Arnoldus Villanovanus, Augustinus Pantheus Venetus; fœminæ tres, Cleopatra, Virgo Taphnutia, Maria Judaica: hi omnes soluta oratione, unus Joannes Aurelius Augurellus Ariminensis versu scripsit.

Alchemiæ significatio.

Veruntamen omnes hi, modo recensiti Auctōres huc usque Chemiam appellaverunt Artem convertendi metalla ignobilia in aurum purum; non vero vel cogitasse videntur de Medicina ad Morbos corporis hominis universalis. Confer. Conring. de Med. Herm. 15. 16.

Origo Chemiæ Medicæ à male intellecta distione Chémico.

Postquam vero Arabes Chemiam, hæctenus descriptam, Metallurgicam nempe & Chrysopoieticam, inceperunt excolere; sermone suo, metaphorico semper, & hieroglyphico, videntur postea effecisse, ut metallis perficiendis auxilia medicamenta appellarentur; impura vero metalla homines ægri dicerentur; aurum vir sanus, vivax, constans, audiret: unde mox imperiti credidere, hæc ita simpliciter capienda: præcipue quum impuritatem viliorum metallorum lepram vocari legerent; qui morborum præcipue incurabilis.

Inde creditur increbuisse primus rumor eundo late crescens, uno eodemque Chémico instrumento, impura metalla in aurum, ægrotantium hominum corpora in recte valentia, transmutari posse.

Quod Illi instrumentum lapidem Philosophorum, donum Azoth, ejus autem possessores Adeptos appellabant,

Atque

DE HISTORIA ARTIS.

Atque firmavit postea præjudicatam simplicissimis, paucis, experimentis, hancce opinionem; quod Ars Chemica deinde ex medicamentis eliceret salubres vires. Cujus Rhazes exempla dederat; quod in Arabum Julab, vel aqua stillatitia rosarum, seculo undecimo Avicenna in Libro de Viribus cordis, docuerat, Mesue autem confirmaverat postea.

Præcipui in his auctores laudantur Geber dictus Arabs, sed Græcus Leoni Africano, primo Christianus, ejuravit fidem, scripsit Arabice, vixit seculo septimo, prodiit ex Musæo Golii, versus in Latinum à variis. Vid. Leon. Afr. l. 111. p. 136. Conr. H. M. 369. 372. 373. Præcipue scripsit ille.

Auctores Alchemiæ post Græcos.

De Alchimia vel Chimia; aut de investigatione perfectionis metallorum.

De Summa perfectionis metallorum.

De Claritate Alchimicæ.

De Lapide Philosophico.

De Testamento.

De Epitaphio.

De invenienda arte auri, & argenti.

Morienus Romanus, Eremita, Hierosolymitanus, scripsit castissime de hoc arcano, habeturque inter auctores purissimos. Ex Arabico in Latinum versus jam anno 1182. undecimo Februarii.

Albertus magnus, Germanus, natus Lavingæ in Suevia, anno 1200. circiter, dein Ratisbonensis Episcopus, scripsit

De Mineralibus librum.

Lilium floris de spinis evulsum.

Speculum Alchemiæ de compositione Lapidis, &c. Borellum vide.

Rogerus Baco, Britannus, Monachus Westmonasteriensis, Oxonii vivens. Clarus in Alchemicis, Chemicis, Magicis naturalibus, Mechanicis, Metaphysicis, Physicis, Mathematicis, inclytus fama circiter anno 1226. Ex iis, quæ ad nos pervenere, scripsit inprimis stylo satis liquido, & sine ambagibus duos tractatus de chemia. Speculum Alchemiæ, & aliud diversum ab impresso, quod MSt. in Biblioth. Academiæ Lugd. Batavæ.

Thesaurum Chemicum.

De Secretis Artis, atque naturæ operibus, & de nullitate Magiæ. Specula Mathematica.

Scripta de Arte Chimicæ. Francof. 1603. 12. in quibus pulcherrima in mechanicis, magicis naturalibus, & variis artibus, falso adscripta recentioribus, falso imputata magiæ & hæresi. Borrich. Ort. Ch. pag. 122. & Borell.

Georgius Riplæus, Britannus, Canonicus Bridlingtonensis. Circa idem tempus. Scripsit duodecim portas. Medullam Chemicam. Alchimiam; MSt. in Biblioth. Acad. Lugd. Batavæ, Anglicis versibus conscriptam. Opera omnia. Cassellis. 1649. 8º.

De Mercurio Philosophorum. Hermessii Philosophi commentarium. MSt. in Bibl. Acad. Lugd. Batavæ.

Arnoldus de Villa nova, seculo decimo tertio; scripsit hic Rosarium, Testamentum novum practicum. De Alchimia, Semitam semitarum.

Tom. I.

B

Rosam novellam. Epistolam ad Papam Pium.

Novum splendorem, vel lumen, florem florum. de furno Philosophi. de Secretis Naturæ. de nova compositione Lapidis vitæ Philosophorum. de Principiis naturalibus ad Clementem Papam. Opus in Arte Majore. Qui tractatus omnes MSt. in Bibl. Acad. Lugd. Batavæ.

Raimundus Lullius, Balearicus; Barcinone oriundus; natus a^o. 1235, discipulus Arnoldi de Villa nova, mortuus in Africa a^o. 1315. Scripsit inter primos de remedio universali ad morbos corporis humani, & de lapide aurifico, in tractatu suo de quinta essentia. Conscripsit de secretis naturæ, seu quinta essentia, & de accurtatione Lapidis Philosophorum. tum codicillum, seu vade mecum: de formatione Lapidum pretiosorum. MSt. in Bibl. Acad. Lugd. Bat. Claviculam de L. P. Testamentum. Apertorium. Epistolas ad Edoardum Regem Angliæ. Lux Mercuriorum. de Mercurio. Speculum magnum. Testamentum novissimum. Epistolam ad Robertum Regem Angliæ. Aphorismos. Epistolam accurtationum. de Investigatione occulti secreti. Exempla accurtationis. Et hi omnes MSt. in Bibl. Acad. Lugd. Bat. Imo usque ad 60. volumina de rebus Chemicis scripsisse fertur.

Joannes de Rupefcissa, Franciscanus, circa annum 1375. in carcere contabuit. Scripsit varia Alchemica. vid. Conr. H. M. Borellum. De hoc Paracelsus ait; eum inepta, & falsa dedisse.

Isaacus Hollandus, & Joannes Isaacus Hollandus, oriundi ex Stolæ Hollandiæ oppidulo. Varia scripsere Alchemica, in quibus multa singularia plane experimenta. De Lapide Philosophorum. Scientia Chimiæ. De projectione infinita. De mineralibus, & vera Metallorum Metamorphosi. de Vino. de Vegetabilibus; & aliis.

Basilus Valentinus, Monachus ubique dictus Ordinis Benedictinorum, Erffurti; licet pro vero narretur, nunquam tale monasterium ibidem existisse, nomenque utrumque fictum ex Græco & Latino videatur. Uti- que Artifex in omni vulgari Chemia expertissimus; ut solus currus triumphalis Antimonii docet, in quo fere uno cuncta artificia Chémica, pro novis falso vendita hodie, ad amussim continentur, & sincere describuntur. In abstrusiore Artis parte eximium se dedit. peccavit maxime in eo, quod omnia ex Antimonio educta semper à vi medicata commendet. quo ineptius, fallacius, damnosius, nihil. Sed error fatalis omnes dein Chemicorum inquinavit Scholas hué usque. Cæterum Theologum se, & Medicum, satis prodit, aulisque per artes inclaruisse videtur, habitus seculo prior. Paracelso. Auctor trium Principiorum Chemicorum. Unde Paracelsus hausit quamplurima. Scripsit multa; satis diffuse, ad medicam quoque Artem spectantia.

Chemici &
Alchemici
Medici.

Posteaquam Ultimi quinque memorati sua evulgaverunt; invaluit, ut modo exposui, inter Chemicos sententia ubique, quod uno Alchemistico medicamento omnes humani corporis morbi radicitus extirpari queant, sanitas absoluta restitui, vita in longissimos annos illibata sustineri.

Qui aliquo
Artis successu
elati.

Quare spe inflati, & efficacia violentorum ex Chemia Remediorum superbi, brevi totam medendi artem sibi obnoxiam voluerunt.

Sed & eadem tempestate Ars Medica, subtilibus scholarum figmentis

DE HISTORIA ARTIS.

II

verborum tricis sine sensu, jam diu tota Galenica, atque Arabum dictatis unice dedita, hinc missu sanguinis, purgatione per alvum, paucis efficacibus, usa, invalescenti tum Venereæ lui domandæ impar, validis Chemicæ remediis cedere coacta, auxit hujus tropæa: Quum Carpus argento vivo utens scholas eluderet.

Præcipue in
Lue Venerea
per argentum
vivum.

Unde calamitosa mehercle Medicorum Præscorum videbatur conditio, qui scilicet omni industria hominis prius naturam speculati, inde ortum & curationem morborum indagabant: quum laboriosa hæc opera de Ætiologicis, Diagnosticis, Prognosticis, Diæteticis, Therapeuticis, supervacanea, atque inutilia penitus, à jactantia Alchemistarum damnarentur: qui, posthabito victu, neglecta causa & natura mali, sola remedii exhibitione omnes profligarent morbos unico tantum, eodemque medicamento.

Nova, nec
credenda pro
mittunt.

Sed ut recens hic, & vesanus, error plurimos abstulerit primo impetu, maturiori tamen deinde rei ponderationi inanis, & damnosa apparuit horum superbia.

Parum ta
men præstant.

Quod sane Paracelsi, & Helmontii, vita & scripta docent; ut ex ipso horum indicio colligere fas est.

Aureolus, Philippus, Paracelsus, Theophrastus, Bombast, de Hohenheim, habuit patrem Wilhelmum Hohenheim, virum doctum, Medicinæ licentiatum, in praxi trivialem Medicum, Bibliotheca insigni divitem, qui ipse filius erat nothus Magistri Ordinis Teutonici.

Paracelsi ex
ipso historia.

Natus ille anno 1493. in vico Einsidlen (quod eremum sonat), distante binis milliaribus Germanicis Tiguro, in Helvetia: inde appellatus fuit Eremita, ut Erasmus quidem, in datis ad illum literis, eum hoc epitheto donavit.

Triennem sus castrasse dicitur; eunuchus inde habitus; ubique sane acrem se mulieribus inimicum gessit: effigies tamen viri ad vivum expressa pingit barbatum. A parente Wilhelmo fidelissimis imbutus præceptis in medicina, & chirurgia, profecit plurimum; statim ineunte ætate ingenti amore Alchemiæ captus, à patre erudiendus porro datur Trithemio Abbati Spanheimensi, clarissimo ea tempestate viro, unde arcana jam edoctus multa, transivit ad Sigismundum Fuggerum Schvatzensem, qui in Germania tum magnis sumptibus, plurimisque ministris sustentatis, Artem Chemicam, strenua diligentia, quotidie exercebat, atque assiduis inventis quam maxime promovebat.

Ubi se opera Spagirica re, & opere, didicisse confitetur.

Omnes postea sui temporis excellentissimos Præceptores, Philosophiæ adeptæ peritissimos, sectatum se, atque nactum, ait; à quibus, nihil quidquam illum celantibus, secreta quæque didicit.

Tamen, ne sic requiescens, ad Medicinam ultra descendam peregrinatus fuit per omnes Academiæ, Germaniæ, Italiæ, Galliæ, Hispaniæ; inspexit Borussiam, Lituaniam, Poloniam, Walachiam, Transylvaniam; Croatiam, Portugalliam, Illyricum, omnes denique Europæ nationes, atque ubique à Medicis, tonforibus, aniculis, Magis, Chemicis, nobilibus, ignobilibus, optima, certissima, remedia addidit, lætus à quocunque demum quidquam doceretur.

Ex Basilii Valentini scriptis doctrinam de tribus elementis hausit, quam

suppresso Auctoris nomine, fecit suam, atque evulgavit de Sale, Sulphure, Mercurio.

Anno ætatis vigesimo varias Germaniæ fodinas perlustrans, in Russiam usque venit, inque finitimis ibi captus à Tartaris ad Chamum deductus; cum principe filio Chami Byzantium ablegatur; anno dein vigesimo octavo Lapide aurifico donatus illic dicitur.

Stipendia quoque sæpe meruit chirurgica, & medica, in castris, conflictibus, obsidionibus urbium.

Hippocratem, & Antiquos Medicos plurimi fecit, Scholasticos doctores nullo in pretio habuit, omnium maxime detestatus Arabas.

Remediis paratis ex Mercurio, & ex Opio, crebro usus & audacter, sanavit lepram, luem veneream, scabiem, ulcera, hydropes leviores, dolores; quæ sane mala per Medicos ad sanationem perducì haud poterant: quum vim argenti vivi ignorarent; opium, ut quarto gradu frigidum, pertimescerent ignari.

Qui primus
Professor pu-
blicus Alche-
mista,

Hinc curatione talium audax & clarus, maxime sanato Basileæ Frobenio, inde & summo nostro Erasmo cognitus, Basileensi acceptus Magistratui, largo horum invitatus honorario, anno 1527, Medicinam philosophicam, binis quotidie horis, publice, Latine, & inprimis Germanice, docuit.

Proprios equidem libros tunc de compositionibus, gradibus, & Tartaro exponebat: in quibus garrulitatis plus satis, bonæ frugis parum, teste Helmontio, reperire est: hic Galeni, & Avicennæ, publice de Cathedra libros combussit, se & Diabolum consulere velle, si DEUS juvare nolit, dictabat auditoribus.

Plurimos ibi discipulos nactus cum iisdem vixit quam conjunctissime, quos inter tres amictu ipse victuque sustentavit, secreta quædam docuit, qui Magistrum deseruere, scripsere in ipsum contumelias, atque experimenta data, absque judicio, magno ægrorum damno applicabant. Aluit & ibi sua in familia Chirugos, & tonsores, quibus & participavit nonnulla; sed & hi brevi eum deseruere, atque evasere in inimicos. Solos laudat genuinos discipulos, fidelesque, Doctorem Petrum, Doctorem Cornelium, Doctorem Andream, Doctorem Ursinum, Licentiatum Pangratium, Magistrum Raphaëlem. Atque ita quidem biennii spatio tali functus munere, nobilem Canonicum Liechtenfessium, gravissimis Stomachi cruciatibus ita debilitatum, ut pro deplorato à Medicis haberetur, tribus pilulis Laudani sui refecit. Cumque Canonicus, ut solent ægri, centum aureis Gallicis se sanitatem redempturum ab initio sponte professus esset, ac voti reus numerare recusaret, nil sibi præterquam tres murini stercoreis pilulas exhibitum joculariter dictitans, in judicium fuit vocatus à Theophrasto. Judices, ex legibus municipalibus, non tam artis, quam sumptuum & laboris, habita ratione, exiguam mercedem constituerunt. Qua re sic irritatus Paracelsus, ut cum more suo imperitiam & injustitiam Judicum accusaret, læsæ quodam modo majestatis reus, propere è foro domum se proripuerit, inde amicorum monitu clam urbe excesserit, relicta Joanni Oporino universa supellectile Chimica. In vicina Alsatia per biennium erravit, comitante, & famulante Oporino, curando tam felix, quam in

vivendo dissolutus. Zvvinger. Theatr. 1422. Qui Basileæ eodem tempore vixit, atque Oporinum narrantem sæpe audivit.

Amanuensem tunc & famulum sumpsit Oporinum, clarum Virum, Græce & Latine doctum, illectum vana spe potiundi arcanis Paracelsi, qui integro biennio cum ipso vagatus nihil quidquam ex eo didicit; quamvis propriam familiam ejus gratia deseruisset; donec pertæsus, seroque sapiens, relicto Paracelso Basileam rediit.

Contigit nimirum, ut vespera quadam vocaretur Paracelsus ad rusticum periculosissime decumbentem prope Colmariam in Alsatia; ille tamen, inceptam cum Rusticis computationem abrumpere nolens, distulit Ægrotantis curam; mane eo ingressus vultu truculento rogat, num æger jam aliquid assumpsisset, propinaturus illi suum Laudanum; respondere præsentis, nil præter cœnam Domini, quum jam esset moribundus. Valde tunc indignabundus retulit Paracelsus, ergo, si alium medicum quæsit, opera mea opus non habet, seque prope foras proripuit. Qua impietate perculsus Oporinus extremum vale dixit Paracelso, metuens, ne ob atrocem Præceptoris, alioquin carissimi, immanitatem, & ipse plecteretur. (Zvvinger. Theatr. 2275.) Cæterum Paracelsus dein linguam latinam oblitus, vagus semper, nusquam constans, assidue temulentus, nec vestes mutans, ne lecto quidem utens, Salisburgi tandem, in diversorio publico, post morbum aliquot dierum, viribus deficiens, mente bona, moritur vigesima quarta Septembris anno 1541, anno ætatis quadragesimo septimo, quum solo Elixire proprietatis annos sibi Methusalemi promisisset.

Opera quædam ipse evulgavit; ut Chirurgiæ magnæ partem quartam, quam dicavit Hieronymo Bonero urbis Colmar Dictatori, secundo Junii 1528. Librum apostematum obtulit Conrado Wiseram Consuli Colmar, quinto Julii 1528. Tum libros graduum, compositionum, de Tartaro; Chirurgiam magnam, quam obtulit Ferdinando Cæsari, ex Munchrath, 7. Maii 1536. Alteram ejus partem inscripsit Eidem, 11. Augusti 1536. In his citat ipse propria jam edita opera sua. de Archidoxis. de Sanationibus. de fanitate microcosmi, & Elementorum, de generationibus naturalium, de suppuratione, de signis, de Characteribus & Adeptis, de Phlebotomia, de origine novorum morborum, de Magia.

Quæ quidem omnia ex propriis Viri scriptis, ex Oporino, Zvvingero, & Helmontio, præcipue, nec sine labore hausit. vid. Helmont. pag. 187. s. 3. p. 324. 325. 698. 699. verebar quippe reperta apud alios addere: quia odia vix abesse vel studia nimis apparebat.

Joannes Baptista Helmontius, Bruxellensis, nobili stirpe natus anno 1577, triginta adeoque annis & sex ab obitu Paracelsi. Patrem amisit suum anno 1580, ipse fratrum & sororum ætate minimus; matre invita, amicis insciis, Medicinæ se applicuit. (pag. 833.)

Cursum Philosophicum ætatis anno decimo septimo, anno 1594 absol-
verat. (pag. 12. 1.) Helluo librorum, Galenum bis, Hippocratem semel, alios Græcos, & Arabas, Medicos omnes diligenter perlegit, notabilia ex his in locos communes redegerat. Hinc etiam, eodem tempore, Lovanii in collegio Medicorum, publice prælegit lectiones Chirurgicas, constitutus à Professoribus Thoma Eyeno, Gerardo Villers, & Stornio. (pag. 833.)

Dein & Hel-
montii ex
propriis scrip-
tis.

Qui in huma-
nioribus, Phi-
losophicis,
Medicis, doc-
tus.

Doctor Medicinæ.

Promotus in Medicina, Lovanii, anno 1599, ætatis 22. (pag. 117. §. 7.) Impotentiam Scholarum incepit videre, diu antequam ipse haberet justa medicamenta. (pag. 423. §. 2.) Expertus in se ipso infelicem levis scabiei sanationem juxta methodum Scholarum, felicem ope Sulphuris. (pag. 256. 257.) doluit inde, se, nobilem, primum in sua familia semet applicuisse Medicinæ: hanc ergo deseruit, bona inter cognatos divisit, exivit patria animo nunquam redeundi. (pag. 833.) Libros ducentis emptos aureis abjecit. (pag. 666. §. 12.) peregre profectus per integrum decennium. (pag. 11. §. 7.) ab idiota tum didicit Pyrotechniam, chemiæ se dedit totum. Biennio post medicamenta nactus Chemica jam aliquot sanare morbos potuit. (pag. 833.)

De hac desperavit.

Divitem, nobilem, piam, uxorem duxit anno 1609, cum qua secessit Vilvoordiam, ubi totum se solus Chemiæ dedit. (pag. 41. §. 7. pag. 833. 838.)

In Tirociniis, experimenta tentans periculosissima, in vitæ discrimen sæpius incidit. (pag. 719. 948.)

Nec ægros invisit, nec spe lucri artem exercuit. (pag. 693. §. 3.)

Medicinam exercuit.

Quotannis vero ægrorum myriadas sanavisse se scribit. (pag. 835.)

Impendit vero solidos quinquaginta annos destillationibus. (pag. 241. §. 1.) plurimi habitus ab Episcopo Colonienſi Electore, Chemiæ ut studiosissimo, ita maxime gnaro, vocatus ab Imperatore Rudolpho, invitatus à duobus Imperatoribus, in aulam, sed oblata repudiavit. (pag. 833. 835.)

Morbos plures sanare nequivit.

Sanare non valuit binos filios à peste, sed amisit. (pag. 873.) nec primogenitam suam à lepra, licet impenderit spatium biennii integrum. (pag. 714. §. 27.) Quin neque uxorem, nec ancillam. (pag. 469.) nec semet ipsum à veneno dato. Ibidem.

Ægrotat. Vulgatis sanare se tentat.

Anno 1624. edidit Leodii libellum de aquis Spadanis, postea alia. Anno tum ætatis sexagesimo quinto. (pag. 720. 721.) Postquam jam absolverat annum sexagesimum tertium, tertio Kal. Januar. anni 1640. invasit eum febris, cum rigore levicula, ut quaterent dentes, dolor punctilis ad sternum, cum impedita respiratione. adfuit sputum cruentum, mox cruor merus. Sumpsit genitale cervi carptum. dolor minuitur. bibit mox drachmam sanguinis hirci. cessavit quatrinduo sputum cruentum, superstite tussicula rara cum aliquot excreationibus. Perseverabat febris. Successit dolor lienis, cui obvenit potu vini bulliti cum lapide cancrorum. brevi cessarunt omnia. (pag. 322. §. 35.) Anno 1643. Syncope passus à fumo carbonum. (pag. 242. §. 19.) Unde se liberavit Sulphure Vitrioli. Ibid. 18. Novembris, anni 1644. incidit in morbum, ex Asthmate, & binis insultibus pleuriticis, laborat inde per septem septimanas, moritur febriculâ ex debilitate, 30. Decembris 1644. Filius ejus in præfatione; qui à morte paterna omnia ejusdem scripta evulgavit.

Sed infelicit.

Hinc moritur.

Unde certissime patere putem, binos hosce Auctores, inter Chemicos Medicinam profitentes omnium sane celebratissimos, medicamentum universale, quod ubique jactant, neutiquam possedisse; in morbis vero Chronicis, per remedia violenta, sæpenumero præclara præstitisse, quoties firma ægrotantium viscera ferendæ erant violentiæ.

Cæterum ætatem senilem nequidem attigisse vanos vitæ longæ promissores.

Ex his vero postea Medici clari, Franciscus de le Boe Sylvius, Otto Tachenius, horumque sequaces, inducta in Medicinam Chemicam, ab hac illam; tam in speculatione, quam in exercitatione artis, reddiderunt dependentem ubique.

Medicina
Chemica in
Academiis.

Quibus perfunctorie perpensis, patet quoque incipienti artem tironi conducere, ut primo expendat Auctores, qui operationes ipsas in Syntaxis ordinatæ corpusculum redactas tradiderunt. Quorum præcipui habentur.

Catalogus
Auctorum
pro enchei-
resi.

Osvaldus Crollius. Basilica Chemica cum notis Jo. Hartmanni. Genev. 1658. 8.

Beguini Tirocinium Chemicum, sæpissime recusum. 8°. & 12°.

Johannis Hartmanni Opera Medico-Chymica. Francof. 1690. fol.

Glafer. Traité de la Chymie. Bruxell. 1676. 12°.

Le Févre. Traité de la Chymie. à Paris 1660. & 1669. 2. vol. 8. à Leyde 1669. 2. vol. 12.

Lemery. Cours de Chymie. à Paris 1713. 8. à Leyde 1716. 8.

Le Mort. Chymia Medico-Physica. &c. Lugd. Bat. 1696. 4°.

Barchusen. Pyrosophia. Lugd. Bat. 1698. 4°.

Metallurgico-
rum.

In illa autem artis parte, quæ Metallurgiam fideliter exponit, eximie celebrantur.

Geber. sæpe, varia forma, recusus.

Georgius Agricola. de Re Metallica Libri XII. &c. Basil. 1657.

Lazarus Erkern. beschreibung aller furnemisten Mineralischen ertz, und bergwerks arten. &c. Francof. 1629. fol. Idem in 4°. Francof. 1694. titulo Aula subterranea, alias Probirbuch Lazari Erker.

Joannes Rudolphus Glauberus. in omnibus operibus. sparsim editis, vario tempore, & forma.

Joachimus Becher. Metallurgia Becheri. Francof. 1660. 8.

Joannes Kunkel. Philosophia Chymica, experimentis confirmata. Amstelæd. 12°.

Olai Borrichii Docimastica Metallica. Hafniæ, 1680. 8°.

In parte Alchemistica hi probantur in primis.

Geber. Quem tamen Bernardus Sophistis inserit.

Alchemista-
rum.

Morienus.

Rogierus Baco.

Georgius Ripley.

Raimundus Lullius.

Bernardus Comes Trevisanus. Scripsit anno 1453.

Joannes Isaacus Hollandus, & forte idem huic.

Isaacus Hollandus. qui Arnaldo Villanovano recentior, antiquior Paracelso. quem tanti fecit Penotus, ut eum, Paracelsi temporalibus in obscuro latitantem, putaverit Eliam Artistam promissum arcanorum revelatorem. Libav. Alchimia Pharmaceut. 122.

Basilius Valentinus. Chymische Schrifften. Hamburg. 1694. 8.

Artepheus.

Theatrum Chemicum.

Turba Philosophorum.

Paracelsus. Opera omnia. Latine. Genev. 1658. 2. vol. fol.

Germanice. Straszburg. 1603. 2. vol. fol.

Germanice. Straszburg. 1616. 2. vol. fol.

Ireneus Philaletha.

Michaël Sendivogius.

Joannes Baptista Helmont. Opera omnia. Amstelod. 1652. 4°.

Pro Chemicis ad Medica, atque Physica.

Helmontius idem.

Robertus Boyleus. in omnibus.

Johannes Bohnius. Differt. Chymico-Physicæ. Lips. 1696. 8.

Clari Cox & Slare, passim in Transact. Philos. Britann.

Hombergius, Geoffroy, & Lemeryus Junior, in Monumentis Acad.

Reg. Scientiarum.

Georgius Ernestus Stahlus. in Fundamentis Chymicæ. Norimb. 1723.
in 4°.

Maxime, summo Artis bono editæ Observationes Physico-Chemicæ
selectiores, libris tribus comprehensæ, ab Eximio Viro, Friderico
Hoffmanno, qui tot pulchris operibus Physica & Medica illustravit,
editæ Halæ 1722. in 4°.

PARS ALTERA COLLEGGII CHEMICI, QUÆ THEORIÆ LINEAS DUCIT.

HEMIA est ars docens exercere certas Physicas operationes, quibus corpora sensibus patula, vel patefacienda, vasis capienda, mutantur, per propria instrumenta: ut definiti, & singulares quidem, effectus producti innotescant; horumque causæ ipsa per effecta pateant, in varios diversarum artium usus.

Chemix definitio.

Quoniam ex præscripta intelligentiæ venturi præsciæ actiones efficaces exercendas dicitur, veræ Artis nomen meretur.

Objecta, in quibus mutandis, atque observandis, occupatur, sunt corpora sensibilia omnia; quæ vel ex sua natura sensibus semet ingerunt; aut & illa, quæ non percepta prius arte tamen hac sensuum aciei obnoxia redduntur per se, vel & per effecta sua; imprimis quoties vasis capi queunt ex se, aut & virtute artis eo reducuntur, ut cæceri illis possint.

Objecta Artis.

Fecit vero accurata horum omnium perpensio, ut in tres præcipue Classes rerum, Regna dixere, distribui satis commode queant.

Prima quidem Classis Fossilia habet, vel vulgo appellata Mineralia; quæ definiuntur, corpora naturalia, nata in telluris gremio, vel & superficie, quorum simplex adeo fabrica, ut nulla hæctenus perspicientia, ne quidem per microscopia acutissima, detexerit in his varietatem inter vasa & ea, quæ his continentur, sed simillimam omnibus partibus affinitatem toti; licet in plurimis horum fluidarum & consistentium partium concursus certo cognoscatur permistu factus. Regnum Chemistæ Minerale dicunt.

Quæ in tres Classes distributa.

Prima Fossilium. Fossilium Character.

De Metallis.

Atque in his ordinem Metalla ducunt; quæ definiuntur, fossilia ponderosissima, in igne fluentia, in frigore coeuntia, tumque ad incudem malleo explananda, vel ducenda.

Atque in his primo Metalla. Metallum nota.

Quæ huc usque, ab omni ævo, tantum sex simplicia, reperta sunt, Aurum, Argentum, Æs, Stannum, Ferrum, Plumbum.

Quibus jam prisca accensuere & Argentum vivum Philosophi, quamvis duritie, ductilitate, fixitate, carens, quam longissime ab illis distet; sed natalis locus, pondus, simplicitas, facilis cum metallis conjunctio, effecere ut ita contingerit; maxime antiqua. semperque invalescens magis, opinio, qua cæterorum habetur omnium præcipua materies.

Metallorum
Characteres
prisca.

Mirabile videtur, vetustissimos Persarum suis in sacris, constanter appellasse Metalla septem in terra, quæ viderant nata, nominibus Planetarum, quos cælum ostenderat.

Quin & Characteribus iisdem ☉, ☿ ☿ ♀, ♂ ♃, ♁, Astronomi, & Astrologi, Planetas cœlestes, Chemici Metalla designaverunt.

Significatio
horum Cha-
racterum.

Dubium, qui priores, notis his, ad sua usi fuerint. Sane ex hieroglyphica scribendi ratione Chemici sua corpora satis recte exprimunt, ut contemplanti patet.

☿ notat omne acre, rodens, acetum, ignem, undique scilicet exstantibus aculeis horrens.

☉ — perfectum, immutabile, simplicissimum. Tale aurum est; cui nil acris, nil peregrini, adhæret.

☿ — semi aurum; cujus intimum extrorsum versum facit aurum integrum, sine ullo peregrino, sine corrosivo. Id in argento observant Alchemistæ.

☿ — intimam partem purum aurum; sed superius argenti colorem apparere, dum interim subest acre, rodens; quibus inde separatis, merum aurum remanet, sed vivum. Id de argento vivo Adepti asserunt.

♀ — partem præcipuam aurum esse; sed adhærescere illi, partemque magnam facere crudum acre, corrodens, quo inde ablato, reliquum auri haberet proprietates. Sed & hoc Adepti profitentur.

♂ — quoque idem aurum intime; sed magnam quoque partem acris rodentis, at modo dimidio altero acrimoniæ: quum dimidium modo signi acris habeat: quod Alchemistæ docent, observant Medici. Sane Aurum Vivum, vel Philosophorum, in chalybe latere una fere Adeptorum sententiam habetur, hincque adeo medicinam metallicam petendam, non ex auro ipso.

♃ — dimidiatam Stanni partem argentum esse, alteram crudam rodentem acrimoniam. Id vero omni fere docimastæ exploratum: cupella quippe affinem argento fixitatem, & Sulphuris crudi copiam demonstrat bene notam Alchemistis.

♁ notat totum fere rodens cum aliqua Argenti similitudine. quod perito fati.

♁ — Chaos, τὸ πᾶν, mundus, unum in quo omnia. Aurum, & rodens copiosum arsenicale.

Pondus præ-
cipua, &
certa nota
Metalli.

Individuus, proprius, Metallorum character, est ingens, atque alia omnia corpora longe antecellens, pondus; quod arti omnium difficillimum productum, definit Metallorum notam certam.

Pondus vera
nota distin-
guens metalla
inter se.

Horum quidem ad aquam purissimam exploratorum catalogus.

☉ 19636.

☿ 14012.

DE ARTIS THEORIA

♄	71345.
♃	10535. 11087.
♀	8843.
♂	7852.
♁	7321.
Granatus	3978.
Vitrum	2805.
▽ Antliæ	1000.

Et ab aliis
ponderosissi-
mis.

Juxta notata in Philos. Transact. N°. 169. p. 926. & N°. 199. pag. 694.
Inde optima methodus explorandi incognita corpora : ut sciatur, an
metalli multum insit ?

Summius :
& certæ fidei
regulæ ex so-
lo pondere.

Quin & sæpe patet, quale id sit ?

Quæ difficultas pondera augendi ? ut cætera metalla densata mutantur
in Aurum ; vel alia corpora transeant in metalla.

Quæ materies Auro proxima ? ut in hoc mutari queat, respectu ponderis ;
Ex pondere peti demonstrationem certam.

⊙ 1. Omnium corporum ponderosissimum & densissimum.

Auri notæ
veræ.

2. ===== simplicissimum.

3. ————— fixissimum in aëre & in igne : ut ʒj bimestri spatio
in oculo furni vitrarii fusa ne granum amiserit. Hinc incorruptibile.

4. Inter omnia corpora unum est, quod resistit vi ♂ & ♀ ; nec cum his
in scorias abit, sed igne cum iisdem fufum, fundum petit. Hinc
omnium hætenus cognitorum constantissimum, & forte causis Phy-
sicis immutabile adeo, ut Alchemistarum sapientissimi, uno ore ;
palam clament, facilius fieri, quam destrui posse per artem.

5. Omnium corporum est ductilissimum. Artifices granum unum Auri
extendunt malleo intra pelles ex intestinis bubulis factas, ut por-
rigatur in bracteam, quæ tenet 36. pollices quadratos cum dimi-
dio, & 24. lineas quadratas. Unciæ 48. Argenti, redacti in cylin-
drum, deaurantur uncia Auri. inde fila ducta habent gran. j.
ponderis in duabus ulnis, in quarum superficie extenditur $\frac{1}{49}$ grani
Auri, quod microscopio lustratum adeo densum, ut nusquam in to-
ta superficie Argentum subjectum pelluceat. ita ut $\frac{1}{100}$, $\frac{1}{1000}$ grani
Auri oculo nudo conspicua hic sit. cujus visibilis lamellæ crassi-
ties erat $\frac{1}{134}$, $\frac{1}{500}$ pollicis. Halley, Phil. Trans. N. 194. p. 549.
Et in Ac. Reg. Sc. 1713. 10. probatur, Aurum in subtilissimo filo
Argenteo inaurato, crassum haberi $\frac{1}{1}$, $\frac{1}{500}$, $\frac{1}{1000}$ lineæ. Gutta soluti
in ▽ R. Auri admista lb j. Sp. V. R. sapore metallico imbuit. Et ali-
quot mensuras aquæ tenentes gran. duo ʒ soluti convertit in co-
lorem obscure purpureum. Hofm. Augustæ Vindelicorum Artifex
singulari encheiresi ex uno Auri grano duxit filum 500 pedum.
Cassius, de Auro, pag 77.

6. Molle, vix elasticum, aut sonorum.

7. In igne, ubi ignitum, rubet, funditur ; sed in Madagascar mol-
lissimum, lenique igne instar plumbi liquefcens, Flacourt, Hist.
Inf. Madagasc, Borrich, Ort. Ch. 49.

PARS ALTERA

8. Soli fali marino, ejusve productis miscendo solvitur, cæteris salibus intactum: hinc rubigine caret; quum aqua Regia, & spiritus falis marini, nusquam in aëre volitent.
9. Argento vivo puro avide se unit, crudo non tam facile, ut vulgo dicitur; ne in calore quidem.
10. Solutum aqua Regia, præcipitatum sale tartari, vim fulminatricem habet.

Aurum nulla rubigine corrumpitur; nec ullo tempore exhalando minuitur, purissimum reperitur à natura in granis, glebisque, quæ quandoque duarum librarum inventæ; hoc Aurum obryzium: quandoque igne excoqui postulat; raro enim ulla gleba fossilis ☉ sincerum, absque aliis metallis admistis, habet, nisi quoties illud unitum penitus est, sed & tum Argentum illi inest; raro autem alia metalla illi permista deprehenduntur, nisi ☉ & ♀; ubique fere per orbem plus, minus, adest; in glebâ reperitur alba, maculis nigris insignita, præcipue hæc optima; est & nigra, rubra, vel flava: in gleba fossili auri ad fodinas vitriola alba, cærulea, rubra, viridia, & ♂ Auri, ut vocant, adsunt.

Separatur à sua matrice. 1. Igne ustulante reverberii, ut volatile expellatur. 2. Coctu in aqua: ut sal, & pinguitudo innatans, separentur. 3. Tritu cum Mercurio, si massa non pinguis. 4. Tritu cum ♀ & calce vitrioli, si pinguior gleba, dein coctu sic tritæ materiæ in aqua. 5. Aqua Regia. 6. Salibus, qui figunt, rapax, & volatile, pingue; aut Sal, quibus aliter ☉ in igne avolat summo cum damno. 7. Lotura cum Aqua, quæ ratione maxime obtinet in auro pulverulento dicto.

Vide super his Lazarum Erkerum, Verulamium. Acta Philos. Britann.

Notæ propria
Argento vivo.

- ☉ 1. Omnium corporum, post aurum, ponderosissimum, eo magis, quo depuratus.
2. Simplicissimum omnium corpus, desiccatum scilicet auro sincero simplicius.
3. Totus volatilis, in igne, gradu caloris non multo majore, quam ebullientis aquæ, specie fumi.
4. Minime ductilis sub malleo, sed parva vi divisibilis in partes minimas; eo magis, quo purior redditus; nullo frigore noto constringitur in solidam massam. An ergo est aurum fluens?
5. Auro omnium facillime adhærescens; dein Plumbo, Argento, Stanno; difficilius Æri; vix Ferro. An ergo Mercurio, qui basin metallis præstat, affinitate naturæ sibi propriæ facile se conjungit, tantoque promptius, quo metalli copiosior est Mercurius, minusque alieni admistum? Ita videtur.
6. Solvitur aqua forti, & aqua Regia.

Unde apparet, difficile quam sit, ☉ in ☉ vertere: quum pondus, fixitas, ductilitas, concilianda sint prius: tamen Mercurii natura Soli proxima.

Maxima hodie copia in Idria fori Julii; ubi nascitur 1. in matrice dura instar lapidis, coloris croci metallorum. 2. in molli terra, quæ ipsum vivum exhibet. 3. in lapidibus globosis. 4. alibi in Cinnabari.

Separatur à sua matrice vel destillatione, vel cribratione, & lotu

tum aqua. Mercurius sponte in fodina repertus absque igne dicitur Mercurius virgo.

¶ 1. Ponderosissimum à Mercurio.

Plumbi notæ.

2. Simplex valde reperitur in omni examine.

3. In igne fumos dat, perque vasa pleraque diu fufum transit; nec fixum est

4. Metallorum omnium est mollissimum, minime elasticum, non sonorum; facile ductile.

5. Post Stannum fluit lenissimo igne, diu ante ignitionem, calcem ejicit, vitrescit cito, tum fufum nullo vase in igne contineri ultra potest, levia immissa sursum rejicit; cum metallis impuris vitrescit, tumque eadem secum ex cava superficie catilli docimastici ducit, solum \odot , & \odot , pura à cæteris, relinquit; dum omnia vel fumi facie diffat, vel per testæ poros trahit; citissime à fusione iterum coit in massam, lentius tamen quam Stannum.

6. Aqua forti, non Aqua Regia, solvitur; salem dat dulcem.

Frequens variis Europæ fodinis, copiosum, assidue consumptum, vile; naturæ tamen ut miræ, ita utilissimæ, metallum; origo, & pater, cæterum in fabulis habetur, devorator simul eorum.

Matrix ejus ponderosa, splendens, coloris plumbei, dimidia parte Plumbum dans; quandoque alba, rubra, flava, minus dives; frequenter aliquid Argenti habet, quod docimastis fraudem sæpenumero nequit, nisi prudenter caveant.

⊕ 1. Pondere hunc sequitur.

2. Simplex quoque hoc, nec ullam partium diversitatem exhibens, Argenti notæ, ulla arte vulgari.

3. Fixum adeo in igne, ut nihil fere perdat, si purissimum fuerit: bimestri spatio fufum in oculo furni vitrarii vix $\frac{1}{2}$ amisisse fertur; sed an & tum sincerum fuerat?

4. Malleabile, & in tenuissima fila ductile.

5. Simul igitur, funditur

6. Aqua forti sola solvitur.

7. Depuratur Plumbo, eique resistit.

8. In scorias abit cum Antimonio, & volatile fit.

Plurimis reperitur locis, semper fere paucillum auri abscondens, in variis matricibus; atque diversissimis. Matrivi illi sæpe adhærescit corrodens, bituminosum, sulphur, quod rapacitate sua Argentum volatile reddit, & disperdit; aut & in scorias vitrescentes permutat, summo cum damno: nec sali auscultans nec Plumbo; Mercurio domant: dum ustulatae matrici, atque in pollinem tritæ addunt Mercurium, & cum eo diu terunt, Argentum sic uniunt Mercurio, & destillando iterum auferunt. Transact. 589. 590. 591.

♀ 1. Hujus pondus Argento proximum.

Aris notæ.

2. Simplex quidem, sed minus quam præcedentiæ.

3. In igne quidem fixum satis, tamen fumans, & aliqua parte volatile.

4. Ductile sub malleo, & in fila subtilia distractile, valde elasticum, & tinniens.

5. Ignitur ante fusionem; funditur difficillime post Ferrum; fufum aquæ mire refistit, & cum ea validiffime movetur; periculofiffima æri fufo aquæ commiftio.
6. Solvitur omni fale facile, viridescens, cærulescens, & demiffo temere folvente, in fordes abit informes, priftina coloris pulchritudine amiffa; unde in aëre, & aqua, florefcit, adeoque in parvas cryftallos mutatur.
7. Valde facile cum H , & G , in fcorias, vitrumve verfum, & tefta in fumos, vel per teftam, abit.

Passim reperitur in fodinis; saxo hæret fuo tenaciffime; ut plerumque quatuordecim furnos tranfeat prius quam sincerum fit; Argentum sæpe continet in matrice imprimis nigra, vel dilute cærulea; in matrice flava, viridi, fufca, minus; adfunt in ejus venis frequenter Chalcantha viridia, cærulea, rubella, alba, lapidesque pulcherrimi virides & cærulei; ut nulla fossilis, metallica, materies pulchriori colorum varietate superbiat.

Ferri proprietates.

- ♂ 1. Iterum fuo fe diftinguit pondere.
2. Minus simplex præcedentibus: quum manifesta præbeat sulphuris crudi adhærentis indicia, & combustilis veræ materiæ, imo vero & sæpe in flammæ vivas convertendæ.
3. In igne fixum quidem, ita tamen, ut fumet, scintillas quasi combustili à materie spargat, pondere affiduo minuatur.
4. Ductile sub malleo, in filamenta diftractile, non vero in subtilitatem; quin dehifcat, aut fragilitatem prodat. Durum. Sonorum.
5. Ignitur ante fusionem diu; funditur igne magno, omnium metallorum difficillime, ignitum penitus frigidæ aquæ tactum fert.
7. Solvitur facillime omni fale, rubescens cum iisdem, sales folventes facillime perdit, in fcorias consumitur ferruginofas; hinc vix valet à rubigine præfervari.
7. Facillime destructile inter omnia metalla. In H & G ilico abit in fcorias.
8. Magnete trahitur trahens illum.
9. Corpori humano vi medicata optimum, minus inde remotum, quam alia metalla, inque eo fere folvi potest.

Ubique Ferrum nasci videtur sparsum per terras pingues argillaceas, quæ igne excoctæ rubro colore metallum illud produunt; in matrice faxea rubiginoso se colore ostentat, vel imprimis, si vena optima, dilute subcærulescente; quin & sæpe magnetica virtute; in chalcantho viridi fossili manifestiffime cognoscitur; cæterum ut à vena in ferrum sincerum abeat, ignem maximum, & appofita propria remedia quam maxime requirit, atque præmissam ustulationem.

Stanni character.

- ♂ 1. Pondere est omnia inter metalla leviffimo.
2. Longe minus simplex prioribus; sed vel parvo igne fumos edit sulphureos, à parte metallica facile separandos, & fere combustiles.
3. Unde & ad ignem longe minus durable.
4. Molle, flexile, ductile sub malleo, extensile in fila, sed longe etiam minus aliis; non multum sonorum, vel elasticum.
5. Ante cætera metalla ocyus in igne fluit, diu ante ignitionem, gradu

caloris haud ita multo majore aquæ ferventis; citissime rursus frigore constringitur.

6. Crudum proprio cum adhærente sulphure sola aqua Regia solvitur. Calcinatione à sulphure purius, & aceto liquefcit, minimumque solventis requirit.

7. $\bar{\eta}$, & $\bar{\zeta}$ adeo resistit in tigillo docimastico, ut quam difficillime inde separari queat, & ne sic quidem absque auxilio φ .

8. In multis sane proprietatibus Argento accedit propius.

Reperitur in matrice valde ponderosa, licet ipsum leve: in gleba fusca vergente in flavescens, aut ditissima nigra, polita, splendente, quandoque & instar saxi ferri, est & in saxo poroso, ponderosissimo; ustulatu, contufu, ablutione, præparata vena funditur, à scoriis separatur. In Britannia copiosum, optimum. Unde à Bocharto nomen Bretannia, à Barat Anac Syriaco, derivata, hoc est Ager Stanni, dicta putatur.

Historia hæc Metallorum vera docet.

1. Metalla absolute diversa ab omni alio naturali, vel artificiali, corpore; hæcenus hominibus cognita: quum levissimum metallum sit plus quam duplo ponderosius corpore post metalla omnium ponderosissimo.

Fundamenta
vera trans-
mutationis
Metallorum

2. Itaque toto errare cælo, qui ex materie non metallica, Metalla quarunt permutando: condensatio omnium difficillima; quum pondus sit index corporeæ massæ, adeoque potentiam creantem fere requirat.

3. Metalla sincera non alia nota affinitatem materiæ suæ intimam docere evidentius, quam quidem ponderis similitudine.

4. Nullum ideo auro similius quam argentum vivum, si spectatur materies in utroque; quod vero formam illis præbet singularem, principium alterum, hic non confidero: id vero remotissimum inde esse apparet.

5. Cæteras metallorum dotes, fixitatem puta, colorem, malleabilitatem, simplicitatem, forte facilius produci, & mutari posse.

6. Aurum itaque ex materie, argento vivo simili, purissima, simplicissima, per aliud principium purissimum, simplicissimum, subtilissimum, per minima diffusum, priorem intime uniens & sibi & partibus inter se, fixata, constat: id dixere ex mercurio & sulphure.

7. Cætera metalla ex iisdem conflari, sed simul habere admistam materiæ aliam leviozem, in singulis metallis variam, terram dictam; triplici ergo componi ex materie; cui in quibusdam sulphur crudum addere licet.

8. Ergo & resolvi in hæc sua elementa varia, & natura, & numero, in variis.

9. Id vero fieri posse φ sale resuscitante, vel igne, in diversis metallis alio modo.

10. Minus recte itaque statui, metalla facile in se invicem mutabilia esse: nisi solius respectu mercurialis partis; formaque priore penitus destructa prius. Adeoque non posse, plus auri ex alio metallo fieri transmutando, nisi pro ratione Mercurii, quem habet.

11. Nec bona fide constare, metalla, diversa à sex enarratis, arte producta esse. Quod Helmontius de φ per Alcahest fixato audax affirmat.

12. Peritum ergo horum omnium de metallis dictorum, haud ita facile quis vanis promissis, aut falsis ostentaculis, fallat: quum omnes isti de-

ceptores nunquam queant pondus dare Auri, nec fixitatem ad ignem Auri & Argenti. Binis nempe his notis tuti erimus aduersus dolos, plausibilia ratiocinia, & arte facta metalla spuria. Quin & extensilitas ad incudem solet fere semper deficere.

13. Metalla sex, in vasis puris; ad ignem susa, omnia apparere eadem, & referre quam perfectissime Argentum vivum omni similitudine, coloris, soliditatis, formæ in sphaeram contractæ, partium attractionis, modi fluendi, mobilitatis. Inde igitur forte ☿ metallum igne minimo fufum, ♃ fluens gradu dein ignis majore; sique aër esset calidus gradu hoc ad fusionem requisito in ♃ tum ♃ esset ☿, sed fumans, & spumam ejiciens. Dein ♃ foret ☿ gradu ignis iterum paulo majore, sed spumans, & per vasa transiens. ☾ & ☉, ☿ igne longe majore fusile, nec mutabile. ♀ rursus ☿ ad fluorem adhuc majore flamma egens, sed, mutabile. ♂ denique omnium difficillime fluens ☿, sed mutabile.

De Salibus.

A Metallis Sales censeantur, succi concreti aliis appellati: quia simplices valde, & concurrunt ad semimetalla, aliaque fossilia, componenda.

Sal fossilis. Venit hoc nomine fossile, quod ad ignem, & in aqua, liquefcit, adeo simplex, ut quælibet ejus particula eandem toti naturam referat, linguæ saporem imprimat.

Hujus species. Naturales hi sunt, sal Maris, sal Gemmæ vel fossilis, sal de Fontibus salinis, Nitrum, Borax, sal Ammoniacus spontaneus, alumen, Acidum vagum fodinarum.

Sal fossile. Sal fossile, cujus purior pars, sal Gemmæ appellatur, in fodinis variis, per orbem sparsis, copia ingenti, ad summas profunditates, perfectum eruitur.

Sal fontanum. Sal fontanum, aqua dilutum, scaturiens, depuratum, inspissatum; simillimum marino.

Sal Maris. Sal maris, in eo diffusum, sola exhalatione, & defœcatione, in crystallos reducitur.

Hæ tres, ab ortu diversæ, salis species, ejusdem naturæ; eadem aquæ copia solvuntur, sc. in $3\frac{1}{4}$; in aëre deliquescent nostro sua sponte; crystallos formant fere similes, cubicas, parallelöpipedæas, vel pyramidales, lentiore, vel celeriore coactû; affusæ ad aquam fortem aurum solvunt; vi ignis destillant in spiritus acidos ejusdem naturæ; solutæ in aëre humido multum terræ deponunt; & liquorem pinguem, acrem, austerum, relinquunt; crepitant in igne; fluunt igne magno; diu in illo fixi manent, si puri funduntur; nec tum mutantur; nec spiritus fundunt, & parum modo aquæ; alcali non dant; nec putrescendo mutantur.

Nitrum. Nitrum hodiernum, vel sal Petræ; crystallos prismaticas formans octohedras; semifossile; ex terra petiitum nitrosa, acri; in igne mediocri fusile; vix aquam exhalat; satis fixum; cum omni materie inflammabili, ubi fufum, deflagrans; solvitur in aquæ $6\frac{1}{3}$.

Hæc nitrosa terræ, aut saxi nitrosi, indoles, ortum debet excrementis animalium, horum putrefactis cadaveribus, præcipue sale marino non utentium,

tium; avium ergo inprimis, accedente vegetantium exustorum cinere non eluto, & calce viva; denique parati sic nitri, plurima aqua diluti, per arenam transcolatione, atque in crystallos octohedras formatu.

Nitrum generatur ex pingui, alcalina, terra; aëre. Hofm. de Ex. ▽. min. T. 2. p. 42.

Tertius Borax, vel Cryfocolla, appellatur; fossilis; figuræ variæ; magnam aquæ, vigecuplo majorem, copiam ad solutionem requirens, & calorem magnum; sapore subamarescente sed dulcescente in exitu; ad ignem facile fluens; simul in spumas tum assurgentes se effundens; aquam plurimam ita dimittens; residuo in virri pulchri speciem subsidente; corporum sibi commistorum fluxum in igne valde promovens; sic metallorum, auri præprimis, consolidationem efficiens.

Borax:

Arenarius deinde, vel Ammoniacus, sal; æstuantis Lybiæ sitientissimis locis genitus; Cyrenaicus Veterum, circa Ammonis templum copiosus; ex notis bonitatis Plinio indicatis, nostro hodierno simillimus apparet. Talis & circa ignivomos montes eructatur variis terræ locis. Vesevi sane optimus censetur vel hodie.

Sal Ammoniacus fossilis.

Ad fossilia ergo hic referendus erit: licet Ægypto delatus hoc ævo animalis censeatur: Nonne ex fuligine originem solam ubique ducit?

Et hodiernus factitius,

Quintus inter fossiles simplex sales est acidus, vagus, volatilis, liquidus, forte ubique in fodinis obvius. hic cum oleo fossili, petroleo, oleo terræ, vel similibus, unitus Sulphura forte varia nativa, fossilia, pellucida, viva dicta, ut & semimetallis unita in cinnabari, & antimonio, aliisque fossilibus, creat; tam fluida, quam consistentia; cum metallis diversa Chalcanta, cum terris calcariis alumina differentia, componit; ex Pyrite, Chalcanthi matrice, per ignem vegetantem ustulato, Sulphur vulgare producit.

Sal fossilis acidus.

Est ne hic simillimus illi, quem incensum sulphur diffundit, fumo de cærulea ejusdem flamma nato, suffocante, atque omnibus animalibus funesto? sane analysis, & resolutio, ita credamus, suadent.

Ideo forte & masculinus, & imprægnans sales fœmininos, atque terras, sal hic censeriqueat.

Sextus vero Alumen. Quod verum fossile, ex saxo profunde sub terra sito, duro, fissili, bitumine & sulphure pleno, incendendo facile; vel ex terra bituminosa, combustili, & flammam nidore sulphureo noxiam emitte. Hæc materia, aëri mensis spatio exposita, in pulverem fatiscit, alumini gignendo apta redditur, prius illi inepta.

Alumen?

Si ex saxo, materies, aëri exposita prius, igne exuritur, flammam tunc capiens, sulphuris præsentiam testatur.

Si parata aëre, & si è saxo aëre & igne, materies aqua solvitur, affusu alcali fixi vel volatilis præcipitatur cum effervescentia: sic exsuperans acidum unitum alcalino, facit salem novum, ex aëre, alcali, & fossili natum.

Præcipitata materies à lixivio supernatante separata, aqua bulliente soluta, in vase plumbeo inspissata, dolio immissa, quiescens, dat crystallos albas, vel rubellas, octohedras, saporis dulcis, austeriusculi, haud facile liquefcentes in aëre, requirentes decies quater aquæ pondus ut solvantur.

Hujus acidum, vi ignis expressum, sulphuris incensi collecto vaporum acido idem omni fere dote.

Relicta inde, expulso acido, fœx terram levem, subtilem, bolo simili, exhibet copia larga.

Cum carbonariæ inflammabilis materiæ triplo exusta, Phosphorum Hombergianum dat: adeoque virtutem singularem excitando cum aëre igni videtur possidere.

Principia Salium fossilium.

Unde in salibus fossilibus conficiendis natura videtur adhibuisse acidum triplex; nempe spiritum salis, nitri spiritum, & sulphuris, idque copiosum; sulphur parcius; aquam deinde; & terram.

De Sulphure.

Tertiam fossilium classem Sulphura in primis constituunt, quo & alia quædam referuntur.

Sulphur.

Est sulphur fossile corpus; in frigore durum; conterendum facile in pollinem; in calore moderato fluens forma liquefactæ ceræ; vase clauso totum & immutatum ab igne elevandum; in igne fluens admissa aëre totum deflagrans cum flamma cærulea, & vapore volatili, animalibus lethali.

Vivum.

Hoc raro, parciore copia, de terra eruitur tale; estque tunc vel pellucidum flavum instar succini, aut rubini instar rubens pellucidum, quod Sulphur Auri vocant; vel non pellucidum, flavum, aut coloris cinericei, aut varie mistum, tumque vivum, sive Sulphur virgo, vocatur.

Vulgare.

Omne autem id, quod venale per Europam habetur, ex lapide Pyrite dicto producitur arte, in eodem prius vix præsens: quum matrix ejus igne acta non sulphur, sed acidum liquorem exhalet; acido chalcanti simile.

Verum fossilis hæc ejus materies arte parata, dein igne acta, verum sulphur exhalat.

Quod fit, si Pyrites, magno igne, diu durante, actus, mollescit, calcinatur, finditur, sulphur fundit.

Aut, quoties jam paratum sulphur in matrice hac adest, tum fusa vena destillat liquefactum sulphur in excipula supposita, ex declivibus crucibus.

Est vero vena matricis Sulphuris & Chalcanti eadem.

Hinc & arte ex oleo Chalcanti, Aluminis, vel Sulphuris per campanam, & vegetabili oleoso, unitis, componitur.

Ergo haud incite Resinam terræ Sulphur vocaverunt Artifices.

Id fusione repetita depuratum à supernatantibus, atque subsidentibus, inque cylindros effusum in modulos ligneos, venale vulgare, à colore in primis mali medici laudatur; Citrinum dictum.

Auripigmentum.

Sulphuri plurimis dotibus simile se exhibet Auripigmentum; friabile; fusile, facile inflammabile; tumque foetore sulphureo infestum, non acido volatili; iners; innoxium; animalium corpora haud ita, ut traditur vulgo, lædens; fusione rubescens; tumque volatilem materiem emeticam præbens. Arsenicum Citrinum male dictum.

Auripigmentum hoc nativum, fusum igne in vase clauso, massam dat

fragilem ; facile conterendam ; minii fulgore spectabilem ; non valde acrem ; neque adeo etiam venenatam ; hanc tamen Realgar , Arsenicum rubrum , Sandaracham , Veteres atque Recentiores appellaverunt , ipsaque ex confusione vocum occasionem dederunt erroribus in arte natis.

Arsenicum vero venenatissimum , album , crystallinum , ponderosum , triturable , rencens inventum , ante ducentos annos ignotum , arte factum , corpus est : dum Cobalti cum alcali fixo & silicibus in Smaltum fusio paratur , ascendens flos dat Arsenicum album crudum , quod clauso vase , igne valido fufum , exhibet Arsenicum album venale. vid. Kunkelium , de arte Vittraria , ubi Furnum hunc graphice depingit.

Si vero flos arsenicalis Cobalti funditur cum decima sulphuris communis , Arsenicum nascitur citrinum venenatum sollicitè distinguendum ab Auripigmento , quum lethale sit vi indomabili.

At quoties flos idem Cobalti quintæ sulphuris parti ad ignem fufus admiscetur , nascitur ilico Arsenicum rubrum , venenatum , Recentiorum : quod omnino distinguendum est ab Arsenico Veterum , ob memoratas causas.

Quare ergo Arsenicum hodiernum vix sulphur adeo refert , sed indolem penitus singularem , sibique omnino propriam , possidet , ignotam Veteribus , lethalem omni animali , nec facile referendam ad ullum corporum cognitorum genus ; sulphuri tamen potius , quam aliis , accedens : idcirco huc etiam relatum. Vid. omnino Hofm. Obs. Phys. Chem.

Quin & patet , proximæ sulphuri indolis habenda , quæ sponte naturæ fundit tellus , pingua : quum in ullo componendo partem tribuant præcipuam. Tale vero censetur Petroleum , ipso nomine ingenium aperiens & ortum. Bitumini fuso expressum ; saxis defluens ; tenuissimum ; levissimum ; graveolens ; inflammabile penitus ; aquæ fontanæ sæpe innatans ; oleo sillatio ita simile plerisque notis , ut multi eliquatum igne subterraneo putent. Liquidum hocce Bitumen sæpe vocant , colore , odore , limpitudine , differens.

Naphtha quidem Petroleo quam simillima ; dilutior ; tenuior ; candidior ; ignis rapacissima ; raptique in se conservantissima quam diutissime ; neque exstinguenda facile ; bituminis purissima atque subtilissima pars , flos.

Bitumen Latinis , Græcis Asphaltum ; Naphtha atque Petroleo spissius ; lentum valde ; tenacitate tamen primo adhuc diffuente ; aquis plerumque , dum nativum obtinet ingenium , innatans ; in igne rapidissime ardens.

Idem vero , Solis ardore , ignis vi , vel & temporis mora , excoctum , resiccatumque , pice durius redditum ; splendens ; ponderosum ; fusile iterum ad ignem ; miscibile ad pinguitudinem oleosi affusi ; inflammabile. Pix Judæa , Bitumen Judaicum.

Pissasphaltum , ipso vocis sono medium quid picem inter & bitumen notans ; nigrum ; terrenum ; graveolens ; solo gradu à prioribus differre videtur : forsitan & variis coëuntibus pinguibus cum bitumine fuso concrevit arte , vel & natura.

Atqui eousque vi naturæ perfectum , ut evadat nigrum ; durum ; terre-

Arsenicum hodiernum album

Arsenicum Citrinum hodiernum.

Arsenicum Rubrum hodiernum.

Sulphur fossile liquidum , Petroleum.

Naphtha

Bitumina

Pix Judæa

Pissasphaltum

Gagates.

num ; scissile ; politum ; graveolens ; resplendens ; Gagatem lapidem , vel Thracium Nicandri , conficere videtur.

Lithanthrax.

Quando autem bituminis pingua glebis petrosis , aut & forte metallorum , scoriis , immista simul & concreta , materiem formavere duram ; assulatam ; lamellatam ; nigram ; pinguem ; scissilem ; inflammabilem ; Lithanthrax , Carbo fossilis , & huc quoque ipse referendus , natus videtur.

Succinum.

Ambarum , Carabe , Succinum , Electrum , huc pertinet , videturque Sulphuris bituminosi progenies ; in igne ardens , fluensque . Sale acido liquido , imo & concrecente in glebas , adeoque forma solida , constat , tum & oleo fossili , quod quam proxime petroleum refert . Est album , citrinum , flavum , nigrum , rubrum .

Oleum terræ.

Oleum terræ Indis , descriptum Neuhovio , vix ad nos deductum , sed in Asia retentum à Regulis , an sit Petrolei , vel Naphthæ species , haud ita certo definiam .

Id vero , quod ex Indiis venale ad nos deferunt hoc titulo , parari ex oleo Nucum Cocos presso , atque terris medicatis commisto , me docuit Vir harum rerum peritissimus ; adeoque vegetantibus id omnino adscribendum . An & Barbadensium dictum oleum ita paratur ?

De Lapidibus.

Lapis.

Lapis vocatur fossile durum , non ductile , sed fragile , in igne fixum , neque facile fundendum ullo igne , in aqua haud solvendum .

Quibus sane notis à metallo , sale , sulphure , pulchre distinguitur .

Videntur satis commode dividi in pellucidos , subpellucidos , opacos .

Gemmae.

Lapides pellucidi Gemmæ vocari haud inepte possent : ut ordinando generi nomen detur .

Harum quidem indoles vitro proxima omni fere dote ; diciturque , soliditate , simplicitate , difficillima fusilitate ad ignem , illud exsuperat ; videturque sale & terra perfectissimis , tenuissimis , intime commistis , confuari : ut cinis falsus igne fusus vitrum dedit .

Gemma vero perspicua , absque admistu ullius coloris , quam proxime vitrum imitatur .

CrySTALLUS alba , nitida , pura , vitrum scindens , vix in igne fundenda ; vitrum fere referens , definito radiorum & stratorum applicatu & concursu genita , prima in hac classe reponenda videtur .

Adamas verus ; purissimus ; durissimus ; solidissimus ; liquidissimus ; resplendentissimus ; pretiosissimus ; gemmarum crySTALLI forte perfectissimæ simillimus ; singulari lucis repercussu omne corpus superans . Igni summo tempore longissimo indomitus resistens .

Pseudoadamantes purissimi accedunt adamanti , molliores eo , minus solidi , minus pellucetes .

Saphirus albus Adamanti congener .

Ut & Amethystus Orientalis arte , vel natura , excolor .

Topasius quoque & Chrysolithus omni colore orbatu ad ingenium adamantinum accedunt .

Astroites verus , in sole lucido radiantis lucis spargens lineas , lege

Tertæ ex puncto communi oriundas, ad pellucidas etiam pertinet.

In his durities maxima, summa soliditas, pelluciditas perfecta, æstimationem augent.

Gemmæ autem pellucidæ quidem, sed eximio quodam nitentes colore, videntur materiem habere similem modo recensitis, sed pigmentum metallicum imprimis, aut & aliud fixum & fossile, in ipsa earum nativitate quam intime permixtum, unitumque: ita quippe evincit colorum similitudo, atque artificiosa gemmarum confectio. Imprimis huc referuntur,

Amethystus. Berillus. Carbunculus. Chrysolithum. Granatus. Hyacinthus. Opalus. Rubinus. Saphirus. Smaragdus. Topasium. Quin & Crystallos coloratas eo mittendas puto.

Maxima durities, soliditas eximia, purissima simplicitas, excellens coloris fulgor, his summum ponunt pretium.

Est & genus harum inter opacos lapides, & gemmas, ita medium, ut semiopacum vocari queat; quod magis compositæ indolis videtur quam præcedentes præcipui in his lapidibus, opaci gradu differentes.

Achates. Arena. Astroites alter. Armenius lapis verus. Bufonius. Carneolus. Chalcedonius. Heliotropium sive Jaspis, Orientalis verus. Jaspis. Lapis Lazuli verus. Lapis Nephriticus. Leucophthalmus. Malachites. Onyx. Sardius. Sardonyx. Selenitis. Turcois.

Quin & in his etiam probatur quam maxime solida, dura, maxime pellucida, colorisve amœnissimi particeps, natura.

Cæteri lapides Opaci, Aëtites. Alabastrum. Amianthus. Belemnites. Gypsum. Hæmatites. Jaspis. Lapis Judaicus. Lapis Lydius. Magnes. Marmor album, cinereum, flavum, fuscum, nigrum, porphyriticum, rubrum, viride. Ophites. Osteocolia. Pumex. Saxa calcaria, cotes, molaria. Silex. Specularis. Smiris. Talcum. Tripoli.

In postremis his varia sæpe natura: dum alia in vitrum mutari apta, alia in calcem fixissimam in igne.

Terræ tandem dictæ fossiles & nativæ, pinguiiores plerumque sunt, ut subactæ cum aqua in pastam, sint subigendæ; Boli hinc vulgo appellatæ, cæterum aqua & igne non solubiles. Argilla. Axungia terræ vel Lunæ. Cimolia. Fullonia. Bolus alba. Armena. Chia. Erétria. Lemnia. Lutea. Melitana. Rubra. Rubricæ. Samia. Selinusia. Sigillatæ omnes. Tocaviensis. Aliæ macilentæ magis, ut Creta alba, Marga, Ochra.

Terræ.

De Semimetallis.

Fossilium classis septima continet ea, quæ vel metallâ nota, & verâ, in se continent, vel corpora adeo vicina metallis, ut fere pro iisdem haberi queant, imo & à bonis Auctoribus eo referantur. Hæc vero non absurde statuas comprehendi, simpliciora si fuerint, ad has tres species.

I. Semimetalla ex Metallo vero & adjuncto sale constantia.

Quæ quidem Atramenta futoria, Chalchanta, Vitriola, appellari solent.

Vitriolâ.

Duplicia vero reperiuntur; alia ex ferro, quæ colore viridi præstant; ex ære alia, quæ cærulea plerumque amœnitate commendantur. Cætera

metalla vix soluta in fodinis apparent: quia illorum solventia; nitri acida, vel marini salis spiritus, haud reperiuntur in fodinis; unde Auri, Argenti, Argenti vivi, Plumbi, Stanni, succos solutos vel concretos, nunquam fere invenias, utique non multa.

Sed tamen metallica plumbi levi acido solvi posse ut constat, ita simul difficillime in crystallos cogi posse, ars Chemica docet, sed statim fere in pulverem cerussæ, excusso iterum acido, verti; id & de Stanno ita verum.

Omne ergo fossile Vitriolum, quod erutum hactenus, ex solo Ferro, aut Ære.

Tamen ramenta forte, vel pulveres aliorum metallorum soluto Vitriolo, inter concrendum immisceri posse nihil vetat; sed eodem solvente æquabiliter soluta alia metalla, iis intime nupta esse, necdum constat.

Solvens Martis & Veneris idem, acidum, igne violento inde separandum titulo spiritus, aut olei Vitrioli; quod ipsum ex alumine exprimitur arte, aut de sulphuris accensi fumo colligitur.

Imo vero & Vitriola & Sulphur eadem matrice concipiuntur, foven- tur, eduntur, lapide scilicet Pyrite dicto effosso, aëri exposito, sulphure abundanti liberato, contuso, in aqua soluto, ad bacillos ligneos crys- tallifato.

Aut etiam ex Misy Veterum naturali solutione & crystallifatione ilico producitur.

Unde Vitriolum est quintuplex. 1. Viride ex solo ferro & Spiritu Sulphuris, medicatis viribus laudatum, atramento optimum. 2. Cærule- cens, ferro plurimo, pauciori cupro, per Spiritum Sulphuris soluto, constans; cujus solutio aqua facta lamellas ferri immixtas rubro æris co- lore tingit, sic parum admixti æris demonstrans. 3. Vitriolum album, videtur parum differre à vero viridi, forte paulo majori calori originem debens, ut in factio apparet; namque omni cæterum dote idem om- nino exhibet. 4. Chalcites, verum Chalcantum, vel Vitriolum rubrum, quoque simillimum viridi, in eadem resolvendum; forte & aliquid ad- mixti æris capiens, imprimis ferro & acido Sulphuris compositum vide- tur. 5. Cyprium, vel Hungaricum, cæruleum penitus, solo cupro fit & eodem acido sulphuris liquore. Inde & Sory acerrimum, durum, cras- sum, pingue, glebosum, videtur Vitrioli succus condensatus, cinereus, vel niger; unde sola aqua Vitriolum nascitur.

Melenteria pariter, cinerea, vel nigra, glebosa, caustica, ejusdem profapiæ, venæ, imo & fœturæ, est.

Igitur omnibus his ferrum & æs, basin dat, acidus Sulphuris succus solvens præbet, aqua vero diluens acidum, glebulaque metalli ordi- nans, figuram dat & perspicuitatem: unde pro varia proportione horum trium omnis diversitas intelligi videtur, prout Veteribus tradita fuit.

Aqua, acidi Sulphuris spiritus, ferri ærisque metalla, certa igitur proportione mista, atque associata, formant Vitriola, dicta nativa.

II. Alia Semimetalla ex Sulphure & Metallo unitis simul conflantur; eoque imprimis pertinent,

Semimetalla
Sulphurea.

Cinnabaris nativa; quæ in ipsis fodinis ex Sulphure & Argento vivo coaluit perfusionem ad igne subterraneo factam: id & arte facta Cinnabaris docet. Minium Veteribus. Resolvitur facile in verum Sulphur & Mercurium: unde apparet verum quoque Sulphur, unius naturæ opem in fodinis copiosum nasci.

Stibium Antiquorum, Græcorum *στυβιον*, Recentiorum Antimonium; ex vero Sulphure fossili & parte metallo quam simillima componitur; cui si malleabilitas conciliari posset, vera metallica indoles inesset; foretque septimum metallum ductile. Hanc vero rationem purificandi Stibii ignotam hactenus fatentur; licet Boyleus verum, fluidum, mercurium arte secreta inde electum asserat, idque vel Tirones hodierni & Thrasones, in arte jactent se posse. Fusile in igne, quin & cæteris faciliorem fusionem fossilibus conciliat.

Ut vero fragile ipsum, ita & admistu sui dictilia ipsa fragilia reddit.

Quinimo & volatile ipsa cæterum fixa vi ignis, si permiscetur, facit volatilia, vix ullo perfecte excepto.

Auri fulgorem pulcherrime promovet.

Denique Arsenico albo assimilabile ingenium videtur possidere.

Bismuthum, Bisemuthum, Stibio simile, lamellis appositis constans; albo nitore Argentum æmulans, minus friabile, durius, sub malleo non ductile, sulphuris præsentis notas gerens, acidique actione bituminosa dimittens, in igne minus fixum quam metalla, eadem volatilia, atque friabilia admistu suo reddens.

Zincq, Zinetum, præcedenti valde simile, sed minus quidem friabile.

III. Ad Semimetalla referri queunt & omnia corpora fossilia Crystallina, Saxea, Terrea, quæ vera metalla sibi permista, offerunt: qualia sane maxima metallorum in venis nativis pars exhibet. Quo igitur referre licet quam plurima. Præcipua quidem sequuntur.

Lapis Armenus, Cyaneus, Lazulus, qui lævis, cæruleus, aureis stelulis micans; qui Auri dicitur ferax.

Lapis Hæmatites; qui embryone metallico dives apparet; ferro quam maxime similis; atque in sublime actus Ammoniaco sale, aromaticum Sulphur ditissime spirans: unde quibusdam Aroph, vel Aroma Philosophorum.

Magnes Lapis; ferro amicus; concolor fere; & indole admodum similis.

Ochra forte & eo censeri queat, ferri, ut videtur, de acidulis præcipitati soboles.

Ex quibus omnibus colligitur, quid sentiendum sit de principiis fossilium? apparetque ad mercurium, sulphura metallica, sales, sulphura combustilia, terram, lapides, imprimis revocari posse. Cæterum varia valde habere, si cum cura excutiuntur in singulis. Volatile in iis salinum acidum maxime actuosum, cætera ignem solum pro causa movente agnoscunt.

De Vegetantibus.

Alterum genus rerum, quod Chemia tractat, Vegetabile, vel Vege-

Planta in genera.

P A R S A L T E R A

ans , dictum , Plantæ solet vulgo nomine censer.

Ita vocatur corpus Hydraulicum , variis vasis diversos humores ge-
rens , quod parte quadam sua externa alteri corpori adhæret , unde per
hanc partem haurit materiem nutrimenti , & incrementi , sui.

Inde manifesta hujus à materie Fossili descripta jam differentia , sive
firmarum partium varietatem , sive humorum contentorum diversam
indolem , seu denique factam ex consistentibus & fluidis naturam , con-
sideraveris.

Quin & pars externa , radix dicta , pabulum in se trahens ex nutrien-
te , cui committitur , corpore , satis distinguit ab omni animali hæctenus
noto , descriptum Vegetabile.

Partes Vegetantium consistentes mera terra fiunt ; quæ per tenax oleo-
sum , nec nisi vivo , aperto , igne dissociandum inde , gluten adunata est.

Vasa Stirpium , ut fabrica , locoque , ita materie contenta , & virtute ,
mire differunt.

Radix.

Radix , firmandæ suo solo plantæ , vel capiendo alimento , propria ;
respectu ultimo huc modo spectat ; atque hinc quandoque universa ejus
superficie hoc officio fungi videtur ; ut in tubere , vel callo terræ , ma-
nifestum.

Fit itaque osculis bibulis in omni ejus superficie densissimo locatis or-
dine quibus applicatus humor pabuli hauritur , suas in fistulas admit-
titur , his per omnem plantæ molem deducitur . Vasa hæc lactea mesen-
tericis , & aliis venis absorbentibus , animalium haud absurde compa-
raveris.

Succus vero his acceptus de matre nutriente , nondum habet inge-
nium stirpi proprium , imo vero crudus matris indolem refert . Hæc au-
tem , quæ terra plerumque habetur , aut aqua , quidquid dat , ocyus
serius recipit : quum orta de terra , vel aqua , ubi occiderunt , in aëra ,
aquam , vel terram delibantur ; ex aëre vero , roris , nebulae , nivis , gran-
dinis , pruinae , pluviae , specie recidunt in telluris gremium , vel aquae
alveos . Est ergo terra corporum præteritorum , præsentium , futurorum ,
Chaos , de quo orta omnia , in quod certo relabuntur .

Aqua , Spiritus , Olea , Sales , cætera omnia , in terra reconduntur ;
igne subterraneo , artificiali , & cœlesti , agitantur , aquae imprimis per-
miscuntur , terræ insertis plantarum radicibus applicantur .

Quin & maris , fluminum , stagnorumque aqua , terræ instar sparsa
per aëra excipit , cætera ipsa ex terra dissolvit .

Humores ergo illi crudi , maxima copia , celeriore motu , per plantas
acti , verno imprimis tempore , aciduli , aquosi , diluti , spectantur ; ut
lacrymae stillantes de vulnerata mense Martio Betula , Juglande , Vite ,
vasis exceptæ liquido docent .

Postea fabrica plantæ , terræ cœlique igne , aëris elatere , vicissitu-
dine humidi , sicci , frigidi , & calidi , permutatione diæ & noctis , anni-
que temporum , agitatus per varia stirpis organa humor mutatur sensim ,
atque ex eodem cocto singulis quibusque locis novus , plantæque pro-
prius ,prehenditur .

Folia.

Folia vasorum fabrica , numero , tenuitate , mobiles maxime humores ,

Per

per superficiem valde auctam, aëri per varia actiuo. fere nudos exponunt, sic & eos maximopere permutant, atque in naturam singularem excoquendo perficiunt, plantæ suæ reddunt, pulmonum vice funguntur: ut Malpighiana docent.

Humores illis proprii foliis sunt, mellitus noctibus æstivis foliorum superficiem adlitus liquor, exsudans cera, manna, Thereniabin. Qui æstu solis agitati, excocti, superveniente frigore noctis densati, colliguntur.

Florum dein calyces, petala, stamina, apices, paratos foliis humores ulterius perficiunt, characterem his naturalem plantæ fidelius imprimunt, atque gignendo, conservando, alendo, novo embryoni generato, parant, aptantque: sane florum & foliorum affinitas, vicinia, gemmarum ortus, florum natorum fabrica, ita sentiamus cogunt.

Gignitur hic suavis illa, vitalis fere, spiritus reficiens, aura, quam flores maturi fragrantissimam spirant. forte genitili odoramento embryoni gratus liquor; utique sincerus, præstantissimus, admistu aliorum fœdatus venustam perdit gratiam.

Imo & nascitur hic verum mel ad cotylas exsudans artificiosas, quas petalorum unguibus affinxit provida natura; id apes haustum, in folliculos reconditum, favis instillatum, cera obsignant.

Quin & hic ad apices staminum quoque cera, ut ad folia, quam abrasam scabris pedibus, in globos actam, sub postica alvei parte repostam, in alvearia ducunt apes: ut favis formandis, obsignandisque, serviat.

Fructus seminis conceptaculum una cum ipso contento. Semen est plantæ Embryo cum placenta uterina, seu cotyledone simplici, duplici, vel multiplici, cui fune umbilicali embryo nectitur. Cotyledones ut plurimum balsamo scatent propriis in loculis reposito; id Olei videtur elaboratum ultimum humidum, quod planta paratum reponit in promptuariis hic natis. In eo pars est oleosa, tenax, humida arcens aliena, embryonem defendens, inque tenacitate sua illigans retinensque tenuem; purum, facile avolaturum, spiritum, qui ultimam actionum in plantis metam constituit, qui Spiritus Rector, Sulphuris incola, Archæus Naturæ Famulus, Alchemistis audit.

Oleum hoc embryonis vascula ingredi nunquam observatur: nimis hæc tenuia sunt, crassum nimis illud. Spiritus vegeta vi incitatus forte alimentis embryonis inspirat vitale principium, & characterem imprimit gentilitium; unde cætera postea mutantur in hujus plantæ indolem; efficacia huic quidem uni propria: perdito quippe hoc spiritu, oleum reliquum iners, vapposumque, deinde reperitur: in hoc spiritu fragrans odor, sapor propriis, plantæ, quin & color singularis ab eo, multum pendet. Hunc Isaacus Hollandus appellat sua phrasi Quintam Essentiam.

Quum interim aridæ stirpium fibræ fragiles oleum requirant, quo delibutæ fiant flexiles absque dissolutionis metu, aliud deprehenditur in plantis Olei genus, quod singularia per vasa juxta lignea filamenta decurrit, medio in ligno cernitur, de calefacto destillat, in Balsamum, Resinamque, per caloris vim, moramque temporis, facile permutabile.

Sed & æstivo calore excoctum Oleum plantarum, cæteris minus perspi-

Flores

Semen

Cortex

rabile humoribus, in corticem ducitur, lacunis pinguium instructum instar membranæ adiposæ animalium, in his aggestum autumnii frigore primo hæret, brumali tempore intra pinguem vestem defendens totum stirpis corpus, ne gelu, vel debilitate corrumpatur aqua. In eo acidus semper adest spiritus, putredinis antidotos. Est sane in Asiaticis quibusdam, Indicisque plantis omne pretium hoc in oleo Corticis; Cinnamomum id docet Asiæ, in cujus cortice habitat eximium arboris oleum, auro contra carius; de cortice autem radice mirum oleum Camphoræ ab odore falso dictum; summa vi medicata præstans. Americana arbor Sassafras pulcherrimum & suo recondit cortice pingue. Imo & in Europæ medicatis stirpibus præcipua sæpe virtus quæritur in Cortice, quod in Cappari, Tamarisco, Fraximo, Febrifuga Quinquina Americæ, clare apparet. His igitur oleis hyberna tempestate cortex abundat. Atque æstivo, vernoque, calore & cæteri humores aqua, sale, saponem plantæ toti propriis divites, externum hoc arborum integumentum copiosi transeunt; unde illis diebus ars Chémica longe alia de hac parte, quam alias, educit. Quando Oleum cortici proprium, nativum colligitur, liquidum illud est. Ubi diutius moratum, atque solis calore inspissatum, evasit paululum, Balsami spissamentum induit, nomenque mutat. Diuturniore rursus mora, intensoque magis calore, iterum in crassius, semiresinosum, pingue, exit. Mox auctis, vel continuatis, iisdem causis, nomen idem oleum atque naturam Resinæ induit; quæ eadem origine, spiritu acido magis orbata, tota in igne deflagrat, ad eundem liquatur, oleo dissolvitur misceturque, in aqua dilui constanter renuit, in frigore durefcit, frigida tenacitatem oleosam deponit, friabilis redditur. At resina ipsa, iterum plus excocta, hinc ulterius durefcens, Colophonia appellatur, Deprehenditur & hic alius succus, quod Gummi vocant, lentum, tenax, liquefcens ad ignem, in eo deflagrans, in frigore, nisi summum illud fuerit, tenacitatem servans, in aqua vero integre dissolvendum. Oleosa hæc mucilago pigmenti instar gemmas arborum obducit, tegit, defendit, sed tepore humido soluta facile se inde expedit, nec durefcente crusta nocet teneris staminibus.

Quoties circa corticem Gummi confunditur Resinæ, quod in plantis umbelliferis est quam frequentissimum, toties succus nascitur, quem Gummi-resinam vocant. Cujus quidem una pars aqua libens solvenda gummi penitus refert; altera vero, oleo miscenda facile, aquam fugiens, Resina est. Aloë, Galbanum, Myrrha, pluraque alia, hanc proprietatem habent.

Succus proprius.

Denique plantæ cuique suus inest proprius omnino succus, ortus per omnem vim omnium partium plantæ, applicatam successive recepto crudo succo, unde continet hic ita præparatus veram plantæ proprietatem, indeque natam virtutem. Vix potest ille referri ad ullam classem rerum cognitarum, sed debet ut res singularis spectari.

Si foliolum Chelidonie majoris contemplaris in vivente, vegetaque planta hærens, cernes de pedunculo folii explicari fibras per folium dispersas, harum ramos emissos inter se uniri, formare sic plagas retis, valde multiplicatas, atque totam fere folii aream complentes. Ubi nervulum talem pupugeris, exibat de vulnere præsto succus aureus copiosus, qui veras Chelidonii hujus vires habet. Sic in Aloë vulgari, tempore ver-

nō, per ductus peculiare succus luteus, amarus, fertur; inde arte eliciendus. Ex Papavere læso ita purum stillat Opium lacteum. Hi vero succi si aliis ejusdem plantæ succis confusi miscentur, oritur de miscela longe aliud quid, quam in separatis fuerit.

Hæc ea sunt, quæ Vobis, ô Optimi, curiosis Chemiæ enarrare debui ex historia rei herbariæ, prius quam docerem modos, quibus Vegetantia ars Chemica tractat. Neque opus erit plura alia monere. Utique hinc Vobis certum apparebit, frustra esse Chemicos, qui promittunt se arte sua demonstraturos illas Vegetabilium partes, à cæteris separatas, quibus tota plantæ cujusque insita vis continetur. Sane vel alias longe artes ad hæc præstanda adhibeant oportet; vel movendo multa, promovebunt nihil, imo vero fallent. Pace dixerim clarorum Autorum; destillando, fermentando, putrefaciendo, urendo, ita immutatur singularis cuique crasis, indeque hærens actio inprimis medicata, ut sollicitissima cautione cum cura utendum sit, antequam fas erit ex his ipsis pronunciare de constituenda actionum illarum causa. Non ideo tamen nobilis hæc scientia repudianda erit; imo vero tanto excolenda acrius: quippe quæ unice indicat, quid definito opere de qualibet re educere possitis, quæ unica habetur disciplina Artificum suorum vitia redarguens, binis his clara beneficiis, binis his contenta, binis ad infinita pulchra utilis.

Spiritus Rector; Oleum princeps hujus spiritus vera sedes; Sal acidus; Sal neuter, Sal alcalinus fixus vel volatilis; Oleum sali mistum saponis in modum; indeque ortus Succus saponaceus; Oleum tenacissime terræ inhærens, neque inde temere separandum; Terra denique sincera firma basis omnium; sunt hæc, quæ produxit de plantis, ostenditque, sana Chemia.

De Animalibus.

Tertium genus corporum, à Chemicis tractatum, Animale Regnum dixerunt: quum vero sola animantium corpora exploranda sibi caperent, neque de altero horum principio quidquam; intelligere tantum oportet hic animalium corpora, partesque. Eo igitur sensu illud dicitur corpus hygraulicum; motu assiduo, & definito, humorum per vasa vivens; atque intra se gerens vasa, radicum instar, per quæ materiem alimenti, nutrimentique hauriat.

Vasa, quæ funguntur hic radicum munere, in omni fere animalium genere cognito hærent; inprimis in fistula intestinorum tenuium, nomine venarum lactearum & mesentericarum. Cibi, potusque, applicati harum bibulis osculis materiem præbent, terramque alentem referunt plantarum. Oris ergo, œsophagi, ventriculi, intestinorum tenuium superficies cava, animanti cuicumque interna, hanc offert. Unde alimenta plantarum radicibus externis, animalium internis, hauriuntur; terra alens stirpi externa semper, interna vero animali perpetuo habetur. Obtinetque hæc proprietas in illis etiam viventium generibus, quæ fixa nectuntur & accreta naturaliter alteri cuidam firmo retinaculo; uti in Mytulis, Ostreis, aliis Zoophytis apparet; quorum innexa lignis, rupibusve, testa intra se callosi vinculi tanacitate annexum gerit animal. Attamen ipsa hæc testacea operimen-

ta, certa lege, quamdiu animal vivit, per destinata uni huic operi vascula, de ipso contento corpore, aluntur, sustentantur, ordinato crescunt; ipsum vero reconditum intra, atque affixum animal corpusculi pabula ore hauſta & suis intestinis cavis contenta habet, ut cætera libera, atque mobilia huc illuc, animalia.

Quin & in sua hospitantes testa Ovifarorum fœtus, ibidemque obſignati, donec prægnanti tepore adoleſcentes ſuo de albumine crescunt, atque vitello hæctenus irradiati proprio, receptaculum aucti frangunt, ſuique facti arbitrii, carceribus exeunt ſolutis; imo & illi denique, quorum ova intra maternum poſita uterum, illique cotyledonum ope vel placenta accreti, ſoventur, atque umbilicali innectuntur chorda; vel ipſo hoc tempore cotyledonum, placenta, vitelli, umbilicalis vinculi, vaſorumque omphalo-hepaticorum, reſpectu plantam ſimulant, attamen & ore capta ex apotheca amnii pabula ad iñteſtina devehunt, atque cæterorum more inde ſe ſuſtentant.

Prorſus, ut ex his pulchrè conſtet, vegetabilis, animalis que ut ſimilitudo, ita & differentia.

Unde etiam, ut Stirpes aliæ ſtabili accretæ ſolo, aliæ in vaga fluctuantes aqua, utriſque denique & tertiæ vivunt locis, ſic pariter terreſtria, aquatilia, amphibia, Animalia obſervata Zoographis ſunt.

Denique, ut plantæ bibulis ſuperficie ſiſtulis ex aëre hauriunt applicatos humores, ita & animalia.

Quin etiam magna horum utrorumque apparet convenientia confidenti iisdem ſuſtineri alimentis ambo. Ut ſtirpes ſucco de terra hauſto conſtant, ita animalia quoque vegetabilibus aluntur, aut aliis quidem animalium partibus, ſed quæ ipſa tandem vegetantium ſuccis paſta fuerant: ſimilis ergo utriuſque materies.

Utque receptus radicum hauſtris crudus de terra ſuccus, necdum vegetabilis naturam referebat; eodem ſane modo, cibus recens, atque confectus inde chylus, nondum animalis paſti ingenium, ſed indolem ejus unde captus fuerat, diu imitari ſolet.

Inde quidem ſenſim, virtute corporis artiſcioſi animalium, humorumque cunctorum in his admittu, miras mutantur in formas, novasque ubique in parte qualibet ſpecies, alibi enarrandas. Suffecerit noſtros in uſus obſervare, eo ſemper magis à ſua natura recedere, atque in aſſumentis tranſire proprietates, alimenta, quo diutius circumducta per partes corporis univerſa, pluribusque cum fluidis permiſta, atque ſubacta fuerunt.

Spiritus in animalibus.

In humore itaque animalium pars longe ſubtiliſſima Spiritus exhalans appellatur, in quo vis penitus propria exprimi videtur, omnino unum ab alio diſtinguens: odorifequi hunc canes docent, per longa ſpatia, confuſa per veſtigia, diſcernentes toto de grege unum illud animal, cujus recentis veſtigii halitus perceperunt prius, herumque per compita, atque in erraticum hominum tumultuario concurſu, certo detegentes. Unde patet quam ſint tenues, & tamen ab omni rerum genere diſtincti, hi vapores. Videntur oleoſæ quidem proſapia, aut incolæ ſubtiliſſimi de oleo vehiculi: quum analogia rerum, atque proprietates reliquæ ſic ſatis id perſuadeant.

Aqua, ut aliis plerisque, ita & animalium humoribus copiam præbet maximam; imo vero adeo hanc misceri cunctis vel firmissimis animalium partibus intime, ut vix ulla sit, quæ hac careat penitus, Chemia dudum docuit.

Eorumdem
aqua.

Sal illis inest animali proprius, præter illos sales, quos ingestos continet, neque vi corporis mutatos.

Atque sal.

Ille vero fixus non est repertus unquam.

Neque volatilis inventus adeo, ut calore fervidissimi animalis de corpore illius exhalaret, quamdiu sanitas obtinet.

Ignem tamen, qui æstu ebulliente major aqua est, diu applicato, totus quantus volatilis evadet.

Nemo hunc vidit acidum, nisi ab ingestis, in eorum corpore.

Sed & nullo experimento alcalicus visus fuit in animalibus sanis; quiri nec in ægrotis: quum in lotio quinque per dies ischuriæ vitio intra corpus retento, à me sedulo explorato, necdum alcalicum viderim.

Putrefactione idem ille, vel acriore igne, totus fit alcalicus. Quoties autem arte accurata cogitur in glebas, nec nisi inspissando, atque in quiete reponendo nascitur, diversus ab omni cognito hæctenus genere salium; natura interim Ammoniaco proximus quidem, sed rursus aliis huic proprietatibus dispar. Hic enim valido commissus igni, totus, nec mutatus, in sublime rapitur; quum ille, qui de urina, vero salium animalium lixivio, vi ignis exprimitur, prima statim vice totus quantus alcalicus evadat.

Tandem plura instituenti experimenta, ad definiendam veram naturam salis animalium, ut ille in corpore horum sano existit, ibidemque operatur ex hac sua indole, visus hic mitis, saponaceus ex concreto simul oleo, medius inter volatilem dictum & inter fixum, de alcali acidove notam nullam exhibens, in oleum fœtidum volatile, & salem alcalinum volatilem, facile resolvendus, hinc in putredinem pronus.

Neque fallat quem lotii igne exusti cinis fixum salem exhibens: est quippe assumptus hic marinus sal, qui non mutatus corporis omnes actiones ferre valet, atque post cunctas digestiones pristinae manet tenax naturæ.

Quin & huic tribus origini tanto molimine, exquisitissimaque tortura ignis, expressum paucum acidi de humano sanguine; quod sane marini salis terra misti, fummoque acti igne, videtur acidus spiritus.

Unde & animantes, quibus marini salis nullus in cibus usus est, sale in urina fixo, acidoque in sanguine latente, carent.

Olea animalium Ars Chémica examinans bene diversa invenit: ostendit scilicet in his, quæ subtilia adeo, ut aquæ miscenda, modicoque volatilia igne, Spiritus hac dote Vegetantium referant, tamen ab his fermentando productis valde discrepantia.

Olea animalium.

Alia quoque ibi olea videntur lenissima quidem, omni fere sale orba, quorum lubricandis illitu firmis partibus usus, hujus pinguitudo cavis ossibus medullæ titulo, aut membrana adiposa nomine adipis, colligitur, idoneosque servatur depromendum in effectus; eodem acris mitescit corporis humiditas; hoc & cruori innatans cernitur aliquando.

Rursum diversum à prioribus id oleum habemus, quod animalium

concretum salibus, hos reddit saponaceos, atque corpori proprios: hoc enim separatim inde alienæ est à prioribus naturæ, acrius, fœtidius, volatile.

Deinde oleum est, quod elementa partium consistentium in moles firmas adunat, retenta, quæ requiritur, flexilitate. Id penitus concrevit simul cum terrenis elementis, neque inde patitur se facile revelli, nisi violento excutiatur igne, vel diuturna aëris, aquæ, calorisque actione, qua in putredinem versum, volatilem materiem olei demittit, solosque male tenaces cineres relinquit. Quoties id solum fœtidissimo molestum nidore semet prodit.

Denique hoc olei admiramur maxime, quod spissatis, extremoque dein & diuturno igne, humoribus animalium tandem exprimitur, Phosphori sub nomine. Id vero sponte flammabili materiæ ad aërem constans se consumit, relicto humore acido, fixoque.

Terra in animalibus.

Firma tandem basis formando toti corpori, cæterisque innectendis, atque coërcendis, humoribus, terra habetur.

Quæ quidem à terra sincera vegetantium parum, si quid, differt: quoties enim ab aliis accurate omnibus separatam terram sollicitè examinas, toties hanc vegetabili communem, & animali, invenias. Cujus sane rei exemplum præbent liquidum testæ furnulique fornicati Docimastarum, in quibus explorare solent metalla: his enim conficiendis una modo simplexque apta est materies terrena simplicissima, nec fusilis in igne, neque in vitrum defluens. Atqui de purissima exustorum vegetantium, aut animalium terra, quam ars de cineribus collapsis ab omni alio admisto separat, æque felici successu fingi queunt. Neque sic productæ partes terrestres ulla omnino dote discrepant.

Atque hæc quidem elementa, quæ in construendo animalium corpore conspirare cernimus; utique talia ars detegit, & exhibet; neque plures hæcenus diversitates docuit.

Chemica elementa ex his quæ?

Tamen de his separatis nitide, & sedula cum cura iterum permistis, frustra expectabis humores naturales, de quibus hæc produxerat. Imo vero de permistis his penitus diversa composita conficies: namque in qualibet parte cujusque animalis humores invenire est adeo singulares, ut intime distincti semper appareant. Uno tantum loco sua bilis præsto est amara, uno modo rursus hepatica conficitur; genitalis humor sua officina tantum elaboratur, perficiturque; alio spiritus motores enascuntur. Chylus ventriculi, intestinorum, mesenterii, ductus chyli ferri, venæ magnæ, cordis, pulmonis, arteriarum, variis singulis his locis est in corpore. Quid de natis ex hoc, lacte, adipe, lymphâ, sero, saliva, sanguine, urina, cæterisque dicam?

Certe ex omnibus enarratis pateat summa, quæ reperta est, inter animalium plantarumque elementa, convenientia; ut priora fere de materie harum fabrefacta sint: summaque dein utrorumque diversitas hæreat in structuræ varietate, atque rapidiore assumptorum per animalia motu.

Atque pauca quidem hæc prælibasse de objecto Chemiæ sufficiat.

Actiones Chemiæ.

Chemia occupatur versandis corporibus, quæ tribus enarratis continentur Classibus rerum, Mutatio his per artem conciliata solo motu absol-

vitur. Hic vero vel excitatur novus, vel natus supprimitur, mutaturve aut pro gradu incrementi aut pro decrementi gradu, vel manens vi idem vias mutat. Fiuntque vicissitudines hæ quandoque in tota mole manente eadem; sæpenumero particulæ, quæ molem totam faciunt, singulæ illas mutationes inter se patiuntur. Ex illis ergo simplicissimis actionibus omnes omnino effectus artis universæ chemicæ constituuntur, licet ob diversorum admodum, eorumque multiplicium valde corpusculorum, multitudinem, miræ exsurgant, & millenæ nascantur, novarum rerum facies. Accuratius namque si prudens exploraveris, haud aliunde proditas invenies, neque alia artem ipsam moliri posse intelliges. Fac enim, unam corpoream massam consideremus; si tota quiescit illa, si omnes ejus particulæ quiescunt inter se, qualis primo momento hæc erat, nunquid talis omni deinceps tempore constans, atque immutabilis manebit? omnis applicetur illi chemica virtus, sane, si nec in mole totius, si in nulla quoque partium, ullum motum excitat, relinquet intactam, qualis erat prius. Deinde vero impressus massæ universæ motus transferat corpus ita, ut in partibus molem constituentibus mutetur cæterum nihil, sane corporis manebit hujus idea eadem, nisi quod omni temporis momento alio in loco sit. Si vero motus inter partes oritur recens, jam produci posse concipis, nunquam definiendas rerum varietates. Tota itaque Chemia adunat, vel separat, nec datur tertium facere quod possit. Unde etiam omnes operationes quas exercet, huc referri queunt, nulla excepta. Neque est quod offendant simplicitas, quasi foret impossibile, ut ex illa oriantur tot, tamque diversa producta, & quæ mirabiles adeo, neque, visos alibi, effectus præstent. Solas enim diversarum rerum applicationes mechanicas, simplicisque, miras producere in compositis varietates dudum constitit. Tum ex paucis corporum elementis innumerabiles novorum series oriri Arithmetico est in combinationibus firma demonstratio; Denique dum unum alteri apponitur, oritur sæpe manifestatio latentis prius virtutis. Si Magnes nunquam alteri Magneti fuisset propinquus adeo, ut intra spheram facultatis alterius hæssisset, ignorata foret in natura rerum vis magnetica; si nec ferrum cum eodem lapide unitum fuisset unquam, singularis illa, Hæstus penda, inter hoc metallum & herculeum saxum nesciretur proprietas; si denique ferrum magnete tactum; alteri ferro eodem quoque tacto, vel & non tacto, haud fuisset appositum, quis mortalium nossent absconditas illas facultates, per quas hic adeo singulares motus contingunt. Verum in historia menstruorum patet, inter plurima corporum ejusmodi mutuas haberi potestates, quæ, nisi adunentur, haud appareant, sed in vicinis se statim manifestent. Unde liquido perspicitur, ex separatione compositorum in sua simplicia, & commissione simplicium cum simplicibus, infinita nasci prius incognita.

Si unica spectatur massula, molem eandem retinens, attamen mutata, sola figura tunc mutata erit, vel variata superficies. Atque ipsa hæc simplex adeo alienas statim vires progenerat. Rem doceat Mechanice, dum eodem ex chalybe sola figuræ mutatione instrumenta fecit, quæ diversissimas agendi potestates obtinent. Sit chalybis uncia in cuneum, cultrum, pugionem, lanceolam phlebotomam, spheram, cubum, cylindrum, pris-

Figuræ folium
mutata vis.

ma, pyramidem, conum, expolita, nonne singulis suæ propriæ, novæque vires aderunt?

Quæ omnia evincunt, actionum Chemicarum simplicitatem haudquam ob stare, quin infinita, & varia, inde effecta excitari queant.

Quod semel recte perpendisse palmarium: quum semper præjudicata inter Artifices hos opinio sit, quasi aliud quid mysterii in ipsorum arte lateret. Si vero opera horum præcipua conspicias, asserta modo patent. Calcinare, fixare, vitrificare, sublimare, fermentare, putrefacere, digerere, depurare, adunare, & si quas alias operationes arti suæ proprias recensent, huc revocantur.

Separatio Chemicæ non dat partes, ut præ-existerant.

Ipsa vero separatio partium ita producta haud docet, in corpore tales extitisse, quales jam apparent: quum enim actionibus illis, quibus separatarum divulsio peracta fuit, ipsa hæc corpuscula miris queant modis mutari, falso sæpe colligitur, composita possedisse reapse elementa hæc.

Atqui vires novæ agendi in divisis nascuntur, quæ nullo penitus effectu se manifestassent unquam in corpore, unde eductæ partes; quod infinitis quidem exemplis docemur.

Utraque ergo patet ratione, non esse adeo, ut Chemicæ putent ex vero, se arte dare sua prima Elementa rerum, atque docere inde, quid sentiendum de rebus complexis, quoties constitit de elicitis inde per chemicas operationes partibus.

Asomi Physicæ.

Utique rerum contemplatio demonstrat, esse corpuscula nata, quæ immutabilia prorsus omni causa observata hæcenus, quoties sola habentur; sive duram adeo his atque adamante longe solidiorem naturam AUCTOR rerum dederit, ut nec dividi in minora, neque in figuris mutari suis, se patiantur; sive adeo hæc subtilia effinxit, ut aliorum virtus in dilabentia semper exerceri nequeat.

Quoties itaque compositorum resolutio eo pertigit, ut in tenuissima hæc elementa exercita sit divisio, limes erit præscriptus omni ulteriori rerum divisioni tamdiu, donec denuo coaluere simplicia hæc cum simplicibus, aut & cum cæteris compositis.

Vix innotescunt per Chemicam.

Talia Philosophi principia Corporum Elementa vocavere. In hæc Chemicæ se solvere composita, tradidere sæpius. Atque soli etiam hi suam hanc redarguunt sententiam. Equidem ut largiri oportet ignis, aëris, aquæ, terræ, alcoholis vini, mercurii, Spirituum in quolibet corpore Rectorum, sic & aliorum, quotiescunque absolute simplices habentur, elementa apparere constantia, tenuissima, ita an sinceræ illæ partes unquam capi queant, atque exhiberi nullo evictum artificio: imo vero in vulgatis Chemicorum operationibus nihil talis simplicitatis obtinere jam dudum prorsus constitit.

Cujus producta raro simplicia.

Solius forte ignis elementa sua pura, dum hic per aurum, vel similia, trajicitur, exhibebit: at aquæ guttulam sinceræ nulla arte dabit quis; longe minus reliqua quis dederit simplicia. De aëre, terra, aliis haud opus est dicere.

Quin ex partibus illis, in quas composita resolvisse se jactant summi Artifices, diversi ingenii, atque facile mutabiles, iterum partes producere licet: ut aqua, spiritus, sal, oleum, terra, de animalium, aut vegetantium,

Vegetantium, corporibus enata docent; imo & alcohol ardendo in diversa abit.

Denique componendo rursus, quæ de composito educta fuerant, elementa Chemica, raro obtinebitur pristinum compositum. Sanguinis, vini, aliorum analysis id doceat.

Nec de his compositum idem renascitur.

Quare oportet fines certos arti nostræ præscribere, neque ultra hos fallere: ut sincera eluceat veritas omnisque evitetur error. Ex animali scilicet, vegetabili, & fossilibus, definita operatio Chemica semper educit effecta determinata, suisque distinguenda quam accuratissime signis. An vero, qualia profert, talia in ipsa re ante operam hanc existerint, haud semper recte deciditur nisi ex aliis iterum rerum argumentis. Alcohol vini de vegetabilibus definitis, artificio fermentationis legitimæ, atque destillationis accuratæ, semper eodem modo, semper ejusdem indolis, certo producitur. Neque vero possibile fuit hæcenus ex ulla alia materie liquorem hunc elicere. Sed & ex hac materie non nisi hac solum operatione geminata nascitur. Ipse autem liquor, quem Chemista exhibet, ante justa fermentationis atque destillationis adhibita auxilia, nusquam repertus fuit. Unde & de ejus materie, causa, ingenio, virtute, nemo præter Chemicum bona potest dicere. Quod ipsum in plurimis corporibus certo evincitur ita se habere: artem itaque artæ includimus cancellis, eo tamen digniorem, præstantiorem, utiliorem & necessariam magis, vere asserimus, talem profiteri annitimur.

Vera ex Analysis Chemica conclusio.

Ita tandem nobis una hac arte patet, esse in unoquoque singulari animalium, vel vegetantium, halitum quendam proprium unice illi tantum corpori; adeo subtilem, ut odore tantum, vel sapore suo, aut effectibus sibi tantummodo debitis, se manifestet. Exprimit ille vapor sui corporis proprium genium, quod illud inprimis ab aliis omnibus accuratissime distinguitur. Summa quidem hujus tenuitas, qua oculis ulla arte adjunctis usurpari abnuit, vel manibus capi negat, comitem habet equidem volatilitatem summam; purus igitur, solusque, ubi fuerit, tum impatiens quietis mobilitate avolat, auræ se immiscet, reditque in commune omnium volatilium corporum Chaos. Ibi tamen suæ tenax naturæ volitat, donec cum nive, grandine, pluvia, rore, in terram deciduus humor, hujus se iterum gremio infundat, hocque sæcunda sua sætura imprægnat, cum humoribus deinde illius in succos denuo animalium & vegetantium inolescat, talique revolutione in nova redeat, quorum agitet molem regatque, corpora. A mobili penetrabilitate, subtilitate exquisitissima, volatilitate efficacissima. Veteres Alchemistæ, summi sane Artis Magistri, rerumque Phylicarum consummatissimi exploratores, liquorem hunc Spiritum Rectorem appellavere.

Spiritus Rectorem in compositis quis apud Alchemistas?

Suo ut corpori insitus maneret hic, innexuit illum DEUS tenaci, constanti, nec aëre, vel aqua, nec igni naturali, facile difflando, Oleo: ejus ut lentore inviscatus temere haud aufugeret, sicque desereret protinus, cui moderando datus erat, corpus. Unde audimus eosdem idoneos Auctores palam clamantes, habitare in sulphure Spiritum.

Spiritus hujus sedes oleum rei.

Id rursus olei, quo retinetur Spiritus, cæteris repertis in eodem corpore pinguibus, est longe volatilius; ut, in mortem tendente cor-

Sed eo magis volatile.

porè, sponte fere suo cum spiritu exhalet : ne tantis aptus spiritus uisibus iners suo hæreret in cadavere.

In quo tamen Spiritus pars minima.

Est denique parca adeo in largiendo hoc Spiritu natura, ut corpori cuique particulam instillarit minimam hercle, at sane præclaram illam, sufficientemque : ausi sunt Antiqui Adepti metiri hanc portiunculam totius, nobisque referre, esse eam corporis sui seminalis partem $\frac{1}{8200}$ semper inventam in quocumque semine sub ea tantum proportione.

Sed in hac parvitate actuositima.

Hanc etiam actuosam adeo sibi compertam narrant, ut foram tepore prægnanti, idoneisque sustentatam pabulis, mobilitate vigere, atque incredibili ad prolis similis productionem vires assiduo novas acquirere, quotidianis constet observationibus. Scintillam ideo vitalem, Filium Solis, Spiritum intus alentem, multisque similibus nominibus appellavere.

Rei mirabilis exemplum.

Priusquam in cætera, Vobiscum, me diffundam, juvat totam hancce rem unico manifestare exemplo : sumamus vero tale corpus vegetabile, quod suis se notis ab omni quocumque alio corpore noto hætenus vel evidentissime interstinguat. Cinnamomum esto, aromatum princeps, fragrantissimi odoris atque suavissimi saporis, excellentia omnia fere alia longe post se relinquens. Si optimi libram cum ebulliente ad ignem aqua, sollicitè, lege artis, destillare facis, cavendo, ne quid pereat, liquor prodit lacteus odoratus, sapidus, unaque ad fundum prioris paucum oleum rubrum fragrantissimum, viribusque valentissimum cinnamomi, talis vero & primus liquor erat. Ubi ita separasti enarratos modo fluidos liquores, cum nova similiter aqua ebulliat cinnamomum residuum, liquor extillat limpidus, aquosus, acido sapore, odore fatuus, nulla indicia cinnamomi gerens non modo, imo vero similis adeo aliis multis, ut ab iis distinguere nequeas. Recurre ad residuum decoctum rubello-fuscum, acidum austerum sapiens, odore carens omni, nihil sane reperis quod cinnamomum spiret. At corpus aromatis in decocto superstes juraris cinnamomum esse, adeo figura omni externaque speciè nativum illud exprimit; at vero nihil præter hanc habet de tota corticis hujus veteri præstantia; quin à quocumque alio cortice arboreo, lignove, sic tractato prius, vix differre invenietur.

Igitur omnis propria virtus in aqua stillatitia Cinnamomi, ejusque ad ima deciduo oleo insidet. Quod si vase clauso quieta diu aqua hæc, deponet oleum, dilutior spectabitur, parciusque vires aromaticas spirabit. In oleo igitur reconditur inprimis hæc nobilis facultas. Si omnem aquam hanc aromate divitem à subsidente suo separasti oleo, atque in vitro reponis angustioris orificii, neque obturati, totus spirabit Cinnamomum locus, brevi aqua Tibi superstes erit iners, neque dotes miras sui exhibet aromatis; cæterum haud deprehendes pondus ejus magis diminutum, quam quod de simplici aqua communi, æquali ex vase, eodem exhalavisset loco, intra tempus idem : igitur vis pulchra, infusa aquæ Cinnamomeæ, in particula hærebat ejusdem exigua, virium tamen eximiarum. Oleum denique cinnamomi vitreo exceptum vase, sed aperto, atque late patulo, expone aëri, grate diffuso locus odore fragrat, ut cinnamomum quisque agnoscat ilico; interim oleo sic exposito

perit omnis singularis virtus, brevique restat pondere idem ferme priori oleum, at exhaustum penitus, veterisque egenum virtutis.

Quare novisti jam, omnem insitam aromati vim propriam, huic affixam paucissimo oleo, sed in eo ipso partem esse minimam. Atque particularis hæcce demonstratio omni ferme alteri applicari poterit.

Felices artis Magistri docent, vidisse se Spiritus hos & in Metallis, & in omni fossili, suo in corpore obsignatos, horumque fixo in sulphure adstrictos; hos vero, solutis compedum vinculis, liberos, actuosos, maxime, atque insinuatos aliis corporum generibus, maxime ad morbos, præstantissime efficaces. Sed contentus hisce ad Adeptos mysteriorum vos ablegatos velim; & non lubet plura super his proferre: ne suspectus abirem, quasi merces conarer obtrudere laudando, quas tradere impar sum.

Effecta artis, Chemici retulerunt ad quatuor præcipue Classes rerum: quæ adunando, vel separando, producuntur. Quoties scilicet unum quoddam corpus resolvunt in distinctas, quas promunt inde, partes, hasque dein separatas offerunt, toties hunc agendi modum Extractionem denominabant; ipsasque inprimis partes usus præcipui Extracta dicebant. Ut si de Absinthio amarum solum penetrans deduxerant, Extractum Absinthii vocabant. Actuosam maxime Ferri portionem, arte à reliquo exemptam ejus corpore, Martis Extractum appellari ubique obtinuit. Huc ergo referuntur operationum plurimæ in uno occupatæ corpore, Destillatio cum aqua, vel sine ea: Decoctio, & decocti per gradus varios inspissatio; Tincturæ dictæ per quodcumque menstruum, productæ; &c.

Quando autem ex diversis corporibus simul confusis Extractum, quale prius uno de corpore educebatur, paratur, nomine mutato dixere Clysum. Qua voce etiam una ex re diversa parata extracta, dein commista simul, appellare licet. Quasi de Absinthio eductam aquam, spiritum, oleum, salem, tincturam, lege artis adunaveris in compositam ex his omnibus massam, unitis efficacem virtutibus. Quæ ergo varia, eaque inter pulchra, producta artis referas. Saponem certe artificiosissimi cum aliis infinitis huc revocantur.

Magisterium videntur summi Artifices denominasse primo disciplinæ hujus fructum pulcherrimum: aiunt quippe posse se simplex quodque corpus manente proprio pondere, immutare, absque ullâ omnino partium avulsione, in aliam longe à priore massam, & plerumque liquidam. Ita auri unciam, in æquiponderans liquidum, absque illius rei admittu dissolvere se potuisse memorant; ut ignis illam in diffuens corpus fundit. Quæ sane, si habetur, est artium pulcherrima, sed abstrusa hæctenus; nisi quod ignis efficacia simile quid efficitur. Cera certe ex retorta per ignem pulsa semel mutata est mirifice, nec separata.

Elixir denique præcipue videntur appellasse, ubi diversa corpora commista simul, servato suo pondere, penitus in novas mutaverunt formas, sicque Magisterium quasi de pluribus producerent. Id in Aloë, Croco, & Myrrha, præstitisse se Paracelsus asserit; sed unicum tanto præstando miraculo par solvens subticuisse virum Helmontius accusat; qui ipse tamen

Spiritus ReAct
in Metallis, aliis
que.

Classes produ-
torum per Chemiam.

nec meliora substituit. Interim talia sperari posse ab arte quid vetet? Profecto præparatio cum Tartaro Tartarifato instituta, croci exuvias excipere velis, id fere præstitit: nec dubitamus, meliora aliis innotuisse solventia, dedecetque alienam sapientiam sua ex tenuitate metiri atque æstinare; quamvis & jactantia Artifices se polluant.

Pulchre novi, alium quandoque vocabulis recitatis sensum ab Auctoribus tribui idoneis; sed & præclaros habeo, qui sic interpretati sunt. Tu, ut placebit quodque, utere.

De Proposito Artis in Physicis.

Ufus Chemiæ
in Physicis.

Quatenus igne
utitur.

Ut & quia la-
tentia detegit.

Non modo no-
tando sponte
data.

Sed & de indu-
stria experimen-
ta instituendo.

Et quidem plus
quam ulla alia
est.

Quum Chemia occupetur explorando omne sensibus objectum corpus, patet hanc universæ Physicæ servire, inque omnes hujus partes se diffundere. Quin & Igne utens inprimis ad mutanda corpora, eo ipso ubique Physica juvat; quia est ignis instrumentum quam maxime generale, ipsi naturæ ubique usurpatum ad omnia fere ejus in corporibus opera. Quum ergo Physica sit cognitio corporum existentium, omniumque modorum, qui in his observari queunt, Chemia sane Physicam scientiam promovere cupit. Quod patiamini paulo nitidius evincam. Physici est corporum natorum, omniumque eorum affectionum, accuratam cognitionem tradere. Neque parari potest hæc scientia, nisi sensibus nostris observentur omnia, quæ potentia his rerum Parens creavit. Hinc prima veræ hujus disciplinæ, eaque principalis quoque, pars est, colligere omnes rerum apparitiones manifestas sensibus, hæcque ita detectas deinde referre in Historiam naturalem. Verum duplex est, quo hæc observationes comparantur, modus. Dum scilicet, quæ contingunt, spectantur occurrentia, absque ullo penitus mentis humanæ instituto; qualia quisque aliquando habet obvia. Atque hinc sane haud adeo promoveretur Ars: quum fors hic regnans certas tantum tunc natas proprietates exhibeat. Altera vero ratio habetur, quoties corpora perspecta undique prius aliis etiam bene notis applicantur ab humana industria, eo quidem animo, ut attentata mens consideret, quid nascatur novi. Quem sane agendi modum longe pulchrius juvare Physicos, vel inde constet, ut cætera sileam, quod infinitæ, atque illæ quidem efficacissimæ; rerum proprietates inter corpora obtineant, quæ nunquam solius naturæ vulgaris modis paterent, sed tantum manifestantur, ubi arte Chémica producta demum corpora conjuncta, vel separata, igne adhibito præprimis examinantur eo proposito, ut sciat eventum inde nasciturum Artifex. At sane postremæ huic parti excolendæ una fere apta nata Chémia est. Illa compositum sua in simplicia resolvit, mox seorsum perspecta hæc certo artificio adunat ea spe, ut videat, quænam oritura sit inde rerum nova facies, quæ potestas? Illa varia separans, vel admiscens, atque definito dein, seduloque notato ignis gradu sollicitans, intentis conatur oculis videre, quid in his moliatur natura. Illa ex his perita modorum, quibus naturæ prius illa recensita, & sponte obvia, phænomena accuratissime imitetur, docet vere instrumenta, oculisque exhibet, quibus efficax illa sua perficit; itaque & secretissimas illius vias detegit, dirigit, suosque sæpenumero in usus prudens convertit.

Pulvis pyrius, Phosphorus, effervescentes liquores à commistū, ignivomæ luctantium horum ebullitiones, ut infinita alia præteream, exemplo sint. Fatemur Mechanicos, Hydrostaticos, Hydraulicos, ex assumptis generalibus, omnique corpori communibus, rerum proprietatibus explicuisse, fallaci nunquam methodo, multas actiones Physicas. Attamen ex omnibus hisce, vel excultissimis nunquam ostendere valere eos corporum effectus, qui vere pendent ex singulari corporum ingenio, proprio tantum certis quibusdam, quæ CREATOR hac dote præ aliis omnibus sola dotavit: neque enim unquam existissent effecta hæc, abfisset illa penitus insita suo cuique particulari corpori vis. Magnes magneti, ferrum huic lapidi, ferrum virtute magnetica imprægnatum, quotiescunque in mutuas veniunt vicinias, quam celeres, miros, nec usquam alibi reperiundos, effectus clamant. Atqui prorsus proprias hæc rerum dotes Chemicam longe pulchrius detegere aptando his prodendis corpora, quam aliam, quæcunque demum illa fuerit, disciplinam, palam est. Colligere jure videmur optimo, Artem nostram princeps esse scientiæ rerum naturalium promovendæ, maximeque aptum, instrumentum. Hanc scilicet qui tenet, præstabit actuosa vere cognitione ipsa Physica effecta, nec requiescet in verbis subtilibus, aut otiosa speculatione; ita ut contemplatio Viri Chemici ad effecta transeat. Vitrum explicans, simul dabit modum, quod illud certissime conficitur. Fermentationem interpretando ipsam hanc producet. Dicta ejus facta erunt. Liber inani ultimarum causarum inquisitione præsentis dabit. Nec dæmonas, lemures, spiritus, invocans, sed corpora corporibus vere nata applicans opera perficiet. Non curabit formarum substantialium nomina, sed sensu perceptas potestates, quas in sevit peculiari cuique corpori, penitus singulares, per ipsa ostendet eventa, deprehensisque his uti docebit ad præstanda maxime mirifica opera. Parum invocabit qualitates occultas, sed his temere adscriptos nominibus effectus arte sua eruet, erutos adhibere ad operandum docebit. Seminum creationem, & propriam cuique corpori fabricam primo in ortu ignorari sibi sponte agnoscat, sed apparitiones inde fluentes annotabit sedulo, & fideliter conscriptas rebus mutandis applicabit cum prudentia. En hi sunt felices fructus, quos alit Physicis pulcherrimos rite exulta mortalibus Chemicæ, talem datura scientiam in naturalibus, qualem desideravit, inchoavitque, summus Verulamius, exque pulcherrimo magni Dictatoris instituto promovit immortalis Robertus Boyleus.

Ut exemplis
patet.

Ufus Chemicæ in Medendo.

Toti assertam Physicæ utilitatem Medicinæ quis neget? sane humanum hæc corpus tractat; atque aliorum corporum in hoc potestates. Bina vero hæc intelligere ex vero nemo valet, nisi Chemicæ ad hæc usus. Neque hanc tamen rem vacat jam examissim disputare. Prima utique firmis corporis nostri partibus concinnandis elementa mere tantum terrestria haberi, ope oleosi, sed non nisi ultima aperti ignis vi separandi, glutinis associata inter se, una Chemicæ docuit. Aquam vero ipsam, insinuatam eadem inter, etiam fungi munere connectentis vinculi, cum iis solidari, concre-

In arte Medica
summus Chemiæ
usus.

Docendo naturam
firmam.

tamque ægre expelli, eadem unice evicit. Quin & demonstravit prima; terræ hujus, olei, & aquæ, ortum ex alimentis prius Chemice perspectis. Inde quoque nata humorum in corpore hominum, ex pabulo, explorato rite per Chemiam, origo, aliunde prorsus incognita. Humoribus vero ipsorum partes, genera, vires, mutationes, quis absque penitissima Artis hujus perspectione enarret? Quin autem vitæ sanæ individuus constet suus, & thermometro hodie definitus, caloris gradus; atque hic rite cognitus verus index sit, quo agendi virtus mensuratur; utique dilucet Chemiæ præ aliis omnibus ad explicandos hujus ignis effectus præstantia.

Atque & humidi.

In quibus sola præcipuum dedit.

Et proptia vitia corrigit.

Utque Mechanici, atque hydrostatica docti Hydraulici, multa recte extricant de iis, quæ in nostra sanitate obtinent, ut cæteri Physici alia multa revelant quotidie, ita sane Chemici quam plurima reddunt humanæ intelligentiæ percipienda, quæ aliunde fuerit impossibile addiscere. Prorsus ut cogamur fateri multa, eaque maximi momenti, in tota haberi Physiologia Medica, quæ unius Chemiæ ope cognosci possunt. Maxima vero bonæ artis laus est, quod ipsa sola aperire queat, atque depellere, vitia, quæ male sani Chemicastri in Medicinam invexerant, quod ipsum Boyleus, & Bohnius, Hoffmannus, & Hombergius, alio staceo, pulcherrimis evicere exemplis. Falso jactarunt Chemiæ tam inepti cultores, solam suam artem omnia Physiologica explicare posse; sed, qui sine Chemia cuncta interpretari se valere vani clamant, æque turpiter errant. Narret fideliter corporis partes & fabricam Anatome, firmis applicet partibus sua Mechanicus. Communes humoribus leges adferat Hydrostaticus; demonstratque liquorum per notos canales actiones sua ex disciplina pulcherrima Hydraulicæ. Tandem suppeditet ad hæc omnia, quidquid ulla valet industria, Chemicorum casta doctrina, condetur, nisi me fallit animus, perfecta Physiologia Medica.

Et Pathologiam juvat.

Neque est, opinor, minus ad Pathologiam condendam fructuosa Chemia. Quid enim? Dabisne causas, modos, effecta, humorum degenerantium in corporibus nostris, aliunde? nunquam sane capiet quis vitia, quæ capiunt, quoties in vasis immoti hærent humores, quoties aguntur tardius per eadem, aut in cava effusi quiescunt. Quanam ratione citatior per arterias agitatio olea, sales, spiritus, terram, quæ in liquidis nostris permista oberrant, permutet, iterum sola ex arte nostra dabitur cognoscere. Quid acre, quotuplex illud, quidque in nobis natum idem pariat, unde trahat ortum, alibi frustra quæsitum hic perspicies liquido. At unde coëant partes sanguinis, unde coacta resolvantur, hic omnium optime addiscere est. Indolem puris, ichoris, sanie virulenti liquidi, gangrænæ, putridum sphaceli exitum, hic deteges. Abeas vero hinc, certus sum, nihil tolerabilis de his omnibus omni conatu proferes. Imo ne quidem ipsis in ossibus orta mala assequeris, perque veras explicabis causas, nisi præluxerit Chemicorum circa hæc artificiosa observatio.

Quin & in Scmeloticis.

At, demus ad Physiologica, & Pathologica, juvanda Chemiam valere, tamen illam partem Medicinæ, quæ in Signis Sanitatis, Morbi & Vitæ tractandis versatur, adeo excultam fuisse Antiquis Græcis, ut usui Chemiæ hic ne locus quidem supersit, plurimi cogitabunt. Et sane fateri oportet, supra humanam fuisse illorum in notis morborum colligendis &

fidem & diligentiam. Attamen tota eorum industria impensa fuit unice pervidendis iis, quæ natura sponte indicabat sensibus objecta. Hancque illi rem intento ita animo observavere, ut posteris nihil fere in hac fecerint reliqui. Imo & cuncta hæc ab ipsis solis petere Chemicus debet, priusquam sua arte uti ipsi liceat ad morbos cognoscendos. Omnia hæc ipsorum sapientiæ accepta ferre omnino debet. Atqui intelligere deinde, quid quæque nota vere significet, haud adeo dabitur usque scientia nostra cognoscere, per hanc vero nitide intelligere erit. Possim, nec tamen vacat, id per singula sigillatim probare. Crebriores arteriarum pulsus febrim notare præsentem ipsis constitit, hujus gradum illorum numero definiri docuerunt Veteres, hinc aucto naturali calido absumi radicale humidum, inde ipsi vitæ periculum instare pro variato gradu diversum. Quin & Harveius nos docuit, frequentiores pulsus cordi, sæpius vitalem sanguinem accipienti ex venis, expellenti in arterias, adscribi debere. Substitit hic hujus notæ observatæ usus. Chemicus vero augmento caloris ex numero pulsuum aucto, atque certissimis experimentis collatis explicato, docet, liquidissima sic diffari; densari cætera; olea solvi, fusa misceri sanguini, atteri, acria reddi, fieri volatilia, putria nasci, hinc vasis minimis impressa cerebrum miris turbare modis, nec facile dein iterum expediri posse de sanguine; salinum vero humorum ita mutari, ut ex tardiore plane ad motum natura, quæ nativa illi aderat, jam sponte fere volitet, ex blanda indole acerrimum evadat, ex saponacea leni mordax igneum, alcali dixerunt, fiat; hinc itaque vere eliciunt & signi hujus intellectum simul, & pariter genuinum illius usum exhibent. Interna corporum & abdita in morbis de conspecto lotio elicere, indeque intelligere, omnis assueta fuerat Antiquitas; impelluntur & hodie idem facere ex necessitate Medici, sed, quæso Vos, quo eventu? ambiguo profecto, vel valde exiguo. Si vero peritus Chemiæ Medicus urinam juxta suæ artis leges explorat, heu, quam multa, quam utilia, detegit! Copia, color, sapor, contenta, innatantia, subsidentia, spumæ certam denotabunt, aquæ, salis, olei, terræ, in lotio, adeoque & in sanguine, indolem; describent ergo abscondita humorum vitia, prænuntiabunt mala, vel bona, quæ inde brevi futura sint: unde & regere præsentia, & arte providere futura, ne vitam pessumdent, hinc vere, nec aliunde, certo discit Medicus. Jam sputorum, sudorum, puris, ichoris, alvi denique excrementorum, naturam per signa accurate internoscere haud poterit alius præter peritum Chemicum; non quod hic sola sua disciplina instructus tantum valeat, ubi vero medicam edoctus Artem & Chemiam penitus intelligit, tum potissimum aptus natus erit, qui utriusque indicio, sanoque usu, aperiat illa, quæ sine his conjunctis neutiquam intelligi poterant. Quæ quidem omnia, utinam sedulo vellent considerare Misochemici inter Medicos! non damnarent temere Artem, cujus adminicula juvant, nec nocent. Fateor Chemicos nondum initiatos Medicinæ multa dedisse damna, postquam audacter Medicis se immiscuerant; hoc vero hominum, non scientiæ, culpa contigit.

Victum sanis ex arte præscribere nemo potest, nisi qui novit in quodnam genus corruptionis agatur potus, cibusque in definito gradu motus, quo assumpturi corpus exercetur, vel in propria cuique temperatura. Cur-

Neque minus in
Vitu sanorum

foribus, Agricolis, cunctisque, qui duro frangunt labore membra, pisces, carnesque recentes, absque copioso sale, ocyssime in corpore putrescunt valido nimis attrita motu: acescens vero panis ater, frumenta, lac, pisces, carnes, aëre, vel fumo, exsiccati, uberrimique salis vel aceti adpersu conditi, una cum aqua, vel tenui acescente cerevisia, proderunt: tendit quippe per excessum motus bilis, & universus sanguis in putredinem, cui ergo avertendæ ex objicienda, quæ acedine, sale, duritie, à putrefactione sunt quam remotissima. Iis vero, qui sapientiæ studia acerrime excolunt, impallefcunt atque immoriuntur chartis, hinc motus corpori exercendo & firmando debitos subducunt, ea feliciter præscribuntur, dum valent, quæ faciliora digestu, vergunt fere in naturam humorum corpori humano naturalium; molliora igitur carniū, piscium, ovorum, minus salita, recentia magis, conducere, ex Chemia discere est. Aër nimirum, alimenta, potus, horum materia, condimenta, præparatio; motus, somnus, excernendorum stimulatō; animique affectus, ad moderamina salubris vitæ Chemia, si quæ alia disciplina, veris ex fundamentis explicat.

At in Therapeuticis maximis.

Quod si ad curam morborum animum intenditis, obsecro Vos, unde victum ægrotantibus salubrem petetis? unde remedia vitæ sustinendæ, vel instaurandæ, commoda ducetis? unde ea habebitis, quæ aliena corrigunt, vel expellunt; quæ urgentia, leniunt; nisi ex instrumentis idoneis, quæ Chemia inprimis explicat, quæ sola hæc ordine digerit, optime præparat in usus idoneos? Imo vero, ne absurda proferre me putetis, si dixerō, exquisitissime docere Chemiam modos omnes, quibus discimus ex iis, quæ ex ægro petuntur, notis, an, quid, per quæ, agendum sit, ut vita superstes ægro servetur, instaureturque, causa mali, ipseque morbus, tollatur, aut emendetur. Si fas esset salva modestia, peterem à Vobis, ut legere dignaremini, quæ de Methodo Medendi in Tironum usum olim exaravi.

Sed firmatur asserta veritas autoritate maximi Verulamii, qui ubique ad Medicinæ partes omnes implendas Chemiam Vobis commendat, inculcatque, ex ipsis rerum experimentis convictus. Quid memorem Boyleum, qui in elaboratissimis operibus, de Chemista Sceptico propriis augmentis & illustrationibus aucto, de Infido Experimentorum Successu, de Remediis specificis, de Sanguinis humani Historia, de Utilitate Philosophiæ experimentalis, de Mechanica Qualitatum productione, atque in tot aliis operibus, re ipsa demonstravit ingentem usum Chemiæ in omni parte Medicinæ. An vero opus erit, post hos, alios advocare in partes? Acta igitur Philosophica Britannorum, Gallorum monumenta Academica de scientiis, evolvite, si, ut oportet, lubet. Cernetis, quanta industria certatim hanc Artem excolant in promovenda Medicæ sapientiæ commoda, Germanorum præcipue Ephemerides Eruditorum pulcherrima ubique argumenta urgent, quibus idem probent, Dolendum tamen, Medicos usu veloces, & ab eruditione instructissimos, tam raro perspexisse penitus Chemicæ, iterumque Chemicorum instructissimos sæpe vix calluisse Medicos, summo sane nobilium artium malo. Joannes Bohnius, Fredericus Hoffmannus, utraque in palæstra exercitatissimi, quantas merentur laudes!

micant

micant inter omnes. Quod Franciscum de le Boe Sylvium, atque Otho-
nem Tachenium, his non adjungam, fecit nimius in his & male præcep-
s Chemiæ amor, quo vix ministram Medicinæ hanc, sed dominam forte ni-
mis temere, & ex affectu verius, quam ex re, assumpserint. Quæ caste ex
Chemicis deprompta Medicis prudenter applicari queant, absque erroris
periculo, summoque Artis salutaris bono, colligere conatus fui ipse, de-
bitisque inferere locis, in libello, quem Vobis conscripsi, de Cognoscendis
& Curandis Morbis, atque in Materie Medica post illum edita.

Chemia Artes
Opificum ju-
vat.

Utilitas ejusdem in Artibus Mechanicis.

Has ita scilicet exercitatæ manus dexteritate excultas vulgo vocant dis-
tinctas penitus ab ea Mechanica, quæ vires corporum exponit ex commu-
nibus omnium corporum proprietatibus, quam Geometræ explicant. Pos-
teriore hanc Chemia non juvat, priores vero, quæ versantur in tractan-
dis, permutandisque, corporibus, promovet.

Quæ res visui patulas vivis coloribus vere exprimit, suavissima hinc
naturæ stabilisque per secula, imitatur Ars pingendi, adeo sane habetur
pulchra, ut semper nobilissimas inter habita sit, Regibus ab omni ævo in
deliciis, in honore. Videatur Junius in opere infiniti laboris de Pictura
Veterum. Hanc quidem aliæ multæ artes juvant, sed in ea parte, quæ pig-
menta oculis gratissima, nec edacitate temporis obnoxia, parat, Chemia
cæteris adjutricibus palmam eripit. Id non petitis multis demonstrarem. Suffi-
ciat mihi dixisse Vobis, Ultramarinum dictum pigmentum, amœnissimum
cæruleorum, atque prorsus immutabile, solis artificiis Chemicis elici, per-
ficique, ex Lapide Lazulo. Smaltum cæruleum vulgatum artis opus specio-
sum fit. Videre licet Antonium Neri, L. VII. 115. atque Merrettum in no-
tis ibidem. Quid anxie magis Pictorum Nobilissimi quærunt quam gra-
tum viride pigmentum, quod nitorem coloris intactum diu servet? atqui
Cyaneus Ultramarini color, auro contra carior, flavo stabili mistus præsto
est, votis ut succurrat, faciatque suave virentem per secula tabulam. Abesset
vero artis nostræ auxilium, careret binis pigmentorum pulcherrimis Pictura.

Et quidem Fi-
cturam.

Quid dicam de Laccis, ut vocant; coctione, & præcipitatione Chemica
parandis, coloribus? Quanta ex horum splendore, & perspicuitate simul,
tabulis gratia! quæ tamen & unice debetur inventis Chemicis. Ut apud
eundem Neri, L. VII. 116. 120. De Cinnabari, Auripigmento, Ochra,
aliis, silebo, nec memorabo ex assibus vase clauso in calcem nigerrimam
redactis in usum Pictorum. Profecto ut Chemica Ars à Pictura quam lon-
gissime distet, tamen hæc sine illa optimis ornamentis indigebit, licet-
que Chemicus pingendo ineptissimus pingendi artificio facile careat, Pictor
vere Chemia indigebit.

Reperit industria Chemicorum inventum, quo Aurum præcipue, tum &
alia Metalla, incrustant pulcherrimis simul & jucundissimis pigmentis, vi-
tri splendore, metallica materie inprimis atque vitrea, & penetrantissimo
Alcalino sale fixo, formatis. Emausa hæc, Amausa, Esmailades, Smal-
ta, vocant; hæc sane spectaculi fulgore elegantes oculos alliciunt, omni
amœni varietate ludunt, neque ullo corrumpuntur tempore. Rursum

In Tessellatis.

evolvite, nec poenitebit impensi temporis, laudatissimum Neri toto libro sexto; omnium vero maxime optimum Isacum Hollandum, qui tam eximia quam uberrime tradit de nobili hoc artificio, quod Tesselata superbientis Antiquitatis opera provocat. Monilia certe, & pretiosissima hodie ornamenta, quibus formæ nitorem extollere conantur mulieres, hisce imprimis decoribus ornantur.

Pictura vitro-
rum.

Quin & tertia est Picturæ venustas, dum formas vitro appictas Fulgentissimis insignes coloribus, & perspicuis quidem, non sine veneratione quadam admiramur. Stupenda hujus artis miraculis Gaudani, in Hollandia nostra templi lumina ostentant, vix hodie imitabilia. Arte enim poterant efficere, ut inducta vitri superficiei pigmenta, vi ignis excocta, aucto priore fulgore, & ad diaphaneitatem liquidissimam diffusa, in ipsum corpus vitri se penetrarent, neque interim extra lineamenta definita ullo modo divagari, vel proxima confundere, possent. Nescio hercle, an subtilius quid, an spectabilius, atque ad elegantiam Aulatum, Templorumque, reperiri possit. Neque tamen perditæ artificii instauratio temere speranda, nisi à Chemico Artis suæ inventa tanti operis pulchritudini applicante.

Tinctoria.

Affinis picturæ tingendi ars, colores exquisitissimos serico, gossypio, lino & lanæ imprimis imprimit, atque ita vestimenta, peristromata, vexilla, insignia parat. Quæ quidem scientia tribus præcipue nititur rebus. Opottet enim superficiem tingendorum bibulam facere, ut corpore suo nitidissime deterfo admittat, retineatque, pigmenta; quod variis cum lixivis lavando, digerendo, contundendo, præstant. Urina hominum putrefacta, acre de cineribus sal, saponis varii, animalium fel, id efficere, imprimis constitit; quibus viscosum bombycum gluten, filis semper geminatis serici accretum diluitur, abluiturque, ut sincera hæc evadant, purosq; bibant colores; his & olidæ, pinguisque, lanæ expurgantur fordes, linoque concreta diu tenax pinguitudo aufertur. Atque in omnibus remediis parandis, eligendis, applicandis haud vulgaris Chemici scientia plurimum commodi adfert, prorsus ut novi quid semper utilisque prioribus inventis addat. Alterum, quod eo facit, ea est colorum subtractio, ut penitissime rite parato corpori se insinuent, constantissime dein illibatum splendorem conservent. In hac vero parte, præcipua quidem artis, ea dedit suæ potestatis exempla Chemia, ut nemo gnarus dubitet, quin crebro exercita pulcherrima quæque promittat. Alcmarianus noster Civis, Cornelius Drebbelius, vir antiquis moribus, & fide, in abditissimis quibusque Chemiæ quam versatissimus, ut & Regi Britannorum carus fuerit, atque Adeptos inter habitus, præter alia scriptum reliquit experimentum, de tingenda colore fulgido ignis lana; Cujus dein gener, Kuffelaar, secreto hoc tingendi modo largissimas consequutus est opes. Colorem Cochenillæ divitem Spiritus Nitri mire exaltat usque in fulgorem coruscantis ignis; at simul nimis rodit acri suo lanam; si vero Stanni interim mitescit dulcedine, neque serico noxia neque lanæ evadit tinctura, illibata tamen pulchritudine. Tertio denique colores ipsi suavissimi requiruntur. Hos Ars nostra parat. Memini Artis tinctoriæ peritissimis Magistris me quondam ostendisse liquores, quos de soluto ære produxeram, quum spectaculi elegantia pellecti exclamarent, omni se pretio redimere velle.

colores hos, si pannis adeo vivi di possent imprimi: nec mirum, quippe Cyaneus cupri, violaceus, & viridis, ejusdem color, ad nutum Artificis magis satur, vel dilutus plusculum, tanta varietate, tamque grata, placet, ut qui stabilem his ad lanas, & serica, ad lina, & gossypia, durationem conciliare poterit, thesaurum nactus sit immensum. Prorsus ut dubitare nefas sit, quia cultura Chemiæ Tinctori quam maxime prodesset, ut nova & pulchra quotidie sua in arte valeret detegere.

Vitraria ars, si ulla alia, generi humano utilissima. Hujus & politoris ope succurritur oculorum vitiis. Abesset hæc, quid seni cum literis? Illi debemus uni, quod valeamus, defensi à colore urente, atque à gelido frigore, puri à sordibus, interim liquido omnia conspiceret, ut nec impediatur ventus. Sive quiescentes in ædibus, sive carpento vecti vel nave, vivimus. Vitra pura, vix inficienda labe aliena, si infecta fuerint facile emaculanda iterum. Hæc contenta sua oculis objiciunt, conspecta per seculum servant, nec mutant custodita, nec mutantur ab his facile. Vitro condita undique consolidato incorruptilia, immutabilia, perstant. Vitrum omnia spernit rodentia, ipsum, si datum fuit unquam, Alcahest eludit, illudque sive in eo æstuet, sive per vim ignis agitatam in eodem volitet, coërcet, dum cætera in eo deliquescunt in aquam sinceram. Vitrum princeps utique in ipsa Chemia instrumentum. Antiquissimum quidem hoc inventum; in Ægypto excultissimum; Tiberiano tempore malleabile; hodie, & à seculis, Morrani apud Venetos, atque inter Britannos pulcherrimum omnium paratur; quod, nisi ubertate vilesceret, omni sane metallo longe haberetur pretiosius. Electio materiæ ad conflandum hoc nobile opus; præparatio artificiosa; mixtura optima; coactio; & in summam perfectionem evectio, adeo Chemistis debetur, ut non aliunde ullum capiat adjumentum; hinc magis in dies magisque promoveri queat. Enimvero, silices, arenæ, saxa; varias dant vitri species. Calx inde diversis parata urendi atque extinguendi modis, longe alias præbet vitrorum pulchritudines. Cineres ex aliis plantis viva parati flamma rursus bonitatem vitri variant. Sal denique Alcalinus fixus, acer, defœcatus, calci silicum optimæ incoctus quam sincerum, & electro purius, dabit vitrum? fateor, pluri sale ad silices parciores liquidissime perspicuum producitur vitrum, at caduca forma, igne & aqua in rimas fatiscit, opacum evadit & informe, imo & commissa sibi inquinat, sæpeque perdit penitus, ut Thea viridi incorrupta vitro, at pulcherrimo immissa, tota perit. Quare & pro nostra arte viride, durans, eligimus vitrum, quod ex largiore terra, sale parciore, valido igne & diuturno excoquitur. Neque pluribus ad hæc opus: quum semper laudandus Antonius Neri, Florentinus, de Arte Vitraria; Georgius Agricola, omni encomio major, septimo de fossilibus Libro; Christophorus Merrettus, Britannus celeberrimus, in observationibus & notis ad Neri libros; Joannes Kunckelius impensis plane regiis generosissimi Principis & Herois Brandenburgici, in summum fere gradum perfectionis artem promovit, edito commentario in Neri, Lipsiæ anno 1679. in quarto. Maxime vero in adjuncto tractatu de Gemmis Artificialibus.

Vitraria

Altera vitri species, pellucida quidem, sed egregio quocumque colore simul insignita, spectatur, ita profecto, ut vividissimas Gemmas fere pro-

Gemmaria

vocet inventum hoc eximium; apud Magistros in Arte nostra natum, ipsam imitatur naturam; dum vitro excoctissimo, omniumque optimo, divisa penitus metalla intime permiscet, atque stabili hinc orto fulgore decorat. Prorsus, ut nulli fere dentur pretiosi ob colorem lapides, quorum speciosam formam arte parata vitra hæc non exprimant. Et sane, si aliquando eo felicitatis ars Vitraria ascenderit, ut artificio ignis vitrum facere queat selsui altero; quam nunc est, ponderosius, tum artificiales inde Gemmas facile conficiet metallorum ope adeo fulgentes, ut illæ quas natura profert: quo enim densior materiæ pellucidæ soliditas erit, eo perfusus splendor Metallum fulgentior apparebit; sed quum hæctenus Ars non potuerit hanc consolidationem vitro conciliare, hinc rarior Gemmarum adulterinarum materia longe debiliorem, languentemque magis, radiorum vibrationem excitat, hinc adeo à vivacitate naturali deficit. Qui vero pondus plumbo admisso addunt, mollitiem contra augent. Incitetur ideo animus Studiosorum Chemiæ, ut omni & sollicita quærant indagine modum vitreum densandi massam, habebunt utique dignum labore præmium. Sed alterum requiritur ad promovendam confectionem Gemmarum artificialium, ut scientiam quicumque optatam hic metam contingere optat, discat etiam adeo duram conflare vitris rigiditatem, ut attritu inter gestandum polituræ nitorem haud perdant, sed illibatam servando faciem, incorruptibile Unionum naturalium assequantur. Tum demum ponderosæ huic & duræ materiæ inspirent divites metallorum tincturas, massasque ita igne paratas in polyhedra efforment corpora, naturam magnitudine superarent, & varietate: quum colores ditissimi, atque, ultra quam credi queat, multiplices, satis superque suppeditentur, fusoque vitro immisceri queant penitissime; aut & illiti vitro igne penetrabilia reddi, si vetus ars restituatur aliquando. Hæc igitur tria vera, nec fallacia, fundamenta Gemmas artificiales conlandi Chemia sola suppeditat, atque occasionem largitur quotidianam meditandi, & proficiendi, in hoc splendido artificio.

Quum vero inani hæctenus molimine Artifices conati fuerint materiem vitri arte facti in densitatem hanc & duritiem provehere, cogitavere solertissimi horum, assumendum à natura perfectum Crystallum fossile, perspicuum plane & immaculatum penitus, atque tentandum deinde, quomodo huic ponderosæ omnino, atque rigidissimæ, ut vitra scindat, massæ conciliare queant metallica, pigmenta, pelluciditate interim, atque faciei externæ politura servata. Quod quidem candefacta crystalla coloratis liquidis extinguendo periclitati fuere aliquo successu, nisi rimæ enatæ obstitissent. (Vid. Boyle de Gemm. pag. 19. 44.) Cæmentando Crystallum cum variis metallis, quæ ignis dissoluta, sursumque rapta vehit, atque in intima adigit, quidam profecere. Denique fieri potest forte, ut materies arte reperiatur colore metallico dives, quæ crustulæ instar inducta crystallo, vi dein ignis per medium ejus corpus adigatur, imprimatque pulcherrimum fulgorem. Utique vel ex hisce omnibus confici arbitror, si quid jure sperari in hac artium pulcherrima queat, id vero præcipue à Chemia sperandum; neque video aliis à disciplinis quidquam boni hunc in finem expectari posse.

Metallurgia

Metallica vero Ars adeo à scientia Chemica pendet, ut hanc sibi propriam vindicare videatur, Non hic eam velim intellectam, quæ in Me-

tallis gignendis occupatam se jactat & in transmütandis; de hac meditatus pauca, & sincera, vobis proferam, ubi de usu Chemiæ in Alchemia differere debebo. Sed illam intelligatis disciplinam, quæ docet Metalla usibus humanis, vel & ornamentis, apta reddere. Aurum sæpenumero variis de causis pallet, nec fulvo nitet colore, quem cæmento Chemicus, vel & Regulo Stibii dicto, in igne fulgentissimum reddit: ut pulcherrime sic hac tempestate cusi in Hollandia Aurei præ cæteris lucent præstantissimo sane fulgore, quem peritissimus rei monetariæ Præfectus propria arte conciliat. Idem Metallum, sincerum si fuerit, mollitie nimia ineptum foret nummis inde cudendis, cui necessario adeo usui justa temperatura admistu imprimis æris, vel argenti, evadit quam aptissimum. Argentum ipsum, mollitie etiam ductili usui quotidiano impar, justo cupri admistu quam pulchre ut nummariæ rei, sic & domesticæ, aptatur. Quid Aurichalcum memorem temperatura cupri & calaminaris lapidis auri nitorem ostentans? vel metallum Principis Roberti ex ære conflatum & Zinco, quod deauratum nitide fulgentissimum Obryzi auri splendorem provocat? Metalla viliora auro incrustare, obducere argenti nitore, quam pulchrum! quam pretiosum! hæc tamen omnia, pauca licet, in exempla adduxi, ut ipsi Vos fateamini, infinita alia effici posse, si arte sua miscendis Metallis utitur peritus Chemicus. Neque ipsa Medicina quoque repudiat pocula, quæ infuso vino vim inspirant medicatam, ut in temperato aliis metallis Stibii Regulo dudum patuit. Utinam miseris non invidisset Nobilis Helmontius Metallicæ massæ conflationem, unde gestatus annulus spatio recitandæ orationis Domini omnem tollit hæmorrhoidum dolorem, sive acerbitate oriatur internarum, sive externarum, simul strangulatum uterinum ocyssime sedans, motusque compescens musculorum spasmodicos. (pag. 745. §. 39.) Itaque & hæc experiamini, Autor sum: latet enim sæpe abscondita virtus in hisce compositis, absque damno multa in his pericula facere licet, fatisque tuto experimenta instituire cum his fas est Metallurgica rursum, quæ in eo est, ut repertas in venis subterraneis glebas fossiles cognoscere, distinguere, & in metalla penitus distincta, & sincera, parare possimus, universa quoque ab arte nostra pendet. Id vero patet vel inde, quod hinc imprimis originem ipsa Chemia olim duxerit, iterumque hodie artificii Chemicis mirifice promoveatur res metallica, Neque verbis opus erit, si quis modo diligens evolvat Georgium Agricolam, Lazarum Erkerum, Joannem Rudolphum Glauberum, aliosque, qui ex his imprimis sua hauserunt. Placetne Vobis pauca exempla ut præbeam? faciam & lubens. Notissimum est Chemicorum Studiosis, facili parari opera materiem, quæ commista auro, vel Argento, quin & aliis quoque Metallis, statim illa reddit adeo volatilia, ut leni igne per vitrea vasa duci queant, & per nasum retortæ pelli. Neque minus vere constitit experientia, quod sæpenumero nativis massis, in quibus pretiosa absconduntur Metalla, talia concreta simul adsint, quæ fossilia hæc igni exposita ad excoquendum in auras abigant summo Fossorum damno. Utique Argento sæpe auroque ipsi rapax adhærens, & perniciosum, sulphur, millenas hujus Metallii libras in aëra disperfit, dum vel ustulante urgeren-

tur igne. Sed industria Artificum Chemicorum inventa sunt, quæ uno momento temporis adeo figant volatiles glebas, ut manentia jam violentissimo in igne fundi queant, sicque separari à cæteris. Scitis, Antimonii Regulum, duplo Mercurii Sublimati corrodentis permistum, moderato calore in pingue quam maxime volatile converti; quod ipsum leni tepore in vapores diffunditur lethales, atque repetita actione ignis limpidum evadit, sponteque in halitus se effundens, oleum. Memini sæpe me intentis hoc exhibuisse animis vestris, oculisque. Sed quæ mirabilitas! sit olei hujus libra, affusa aquæ puræ copia eadem ocysissime facit, ut mox candida apparens, & præceps data, calx metallica Stibii ignem tantum sustineat, ut prorsum queat fundi in Massam Argento similem, optimum, quod parari potest, Regulum Antimonii. Discamus simplici de experimento, aqua perfundere venas volatiles, & observare, an ita tractatæ plus reddant pretiosi Metalli, quam prius? sed & ope ferri inter calcinandum additi sulphur sæpe absorbetur ita, ut porro non rapiat sursum Metallica. Sales etiam fixi Alcalini divitias præbuerunt domando, & resolvendo, sulphura, vel acida, quæ, materiæ metallicæ confusa, hanc reddebant volitantem ab igne. Fodinæ Argenti fœcundissimæ in Peruviana ditione maligno infestantur pingui, quod efficit, ut admota igni materies avolet, sicque perdat maxima opulentissimi thesauri pars, & revera incredibilis olim Argenti jactura ibidem facta fuit. Verum postquam Chemici docuere leni calore lento adhibito blande ustulare hoc fossile, dein & minutatim conterere, postea vero cum Argento Vivo triturare, aqua denique artificiose abluere, postremo allecta in Mercurium Argenti ramenta, ex retortis iterum expulso Mercurio, Argenti in formam redigere, jam vix granum perit amplius: qua profecto arte immensi servantur, perdendi aliter, thesauri. Quam dolere fossores, & docimastæ, difficultatem eliciendi Argenti puri ex confuso illi Stanno. At postquam Chemia monstravit æris fusi admistu Stannum facile ex composito diffari, jam facili labore, nullis fere impensis, purum Argentum recipitur in cineritio. Infinita quidem adducerem emolumenta, quæ divite manent vena in Metallurgia ex Chemia, sed neque Vos à me hæc expectatis hic loci, neque mihi vacat his tam diu adesse rebus.

Arte bellica.

Utinam nimis ingeniosa non fuisset in fata hominum Chemia, dum Bellonæ instrumenta sabrefecit ignota priscis, damnosa recentibus! sed quum ita semper comparatum fuerit cum hominibus, ut per bella in mutuam ruerent perniciem, neque illata vis sine vi repelli queat, hodie sane omnis post pecuniam belli nervus Chemia nititur. Seculo quidem duodecimo Rogerius Baco in Anglia reperto à se Pyrio pulvere tonitru imitabatur & fulmina, cæterum felicitate seculi neci hominum mirabile inventum haudquaquam aptavit. Verum binis fere seculis postea Bartholdus Schvartz, Germanus, Monachus & Chemicus, paratum in usus medicatos pulverem casu expertus valere promptissima se explodendi vi, stupendam virtutem ejusdem pulveris exploratam fistulæ ferreæ primo, statim deinde & bellicæ applicuit arti, Venetosque docuit. Inde & nostra ætate uno hoc invento Chemico omnis belli vis unice nititur adeo, ut imbellis puer heroa sternat pugnacissimum; neque sit ultra, quæ im-

petui ejusdem resistat, vastissima moles. Utique speculatus Chemicus artificii efficaciam sapientissimus copiarum Batavarum Dux Coehornius, omnem belligerandi invertit artem, omnem munitionis bellicæ modum prorsus immutavit, ut, quæ inexpugnabilia olim haberentur, propugnacula jam ne defensores quidem tueri queant, neque securos præstare in mœnibus urbium. Estque formidanda magis magisque potentia miri pulveris. Sed horresco referens, dum loquor de stupenda vi pulveris, qui ex sulphure, nitro, & exusta vini sæce fit! Quis mortalium Auri fulminantis explodendi violentiam absque tremore cogitat? Ubi expressa de Aromatis fragrantissima olea per artificium Chemicum, quis coacto ex nitri sale liquori commiscuit, vidit sane ipso pyrio pulvere potentius longe inventum, quod sponte, absque applicatu ignis ferocissime furit. Ne memorem tristissimum, at alia omnia quam maxime superantem, eventum in Germania infausto experimento natum ex balsamo sulphuris terebinthinato, clausa penitus ampulla Chemica contento, sicque per ignem exploso. Faxit propitium hominibus Numen, ne, ingeniosa nimis in sua fata, industria mortalium saluberrimæ Scientiæ inventa pulcherrima in perniciem mortalium ulterius convertat, inque propria truculente viscera sæviat! Estque hæc causa, quæ grænarum prohibet loqui de aliis longè magis damnosis atque detestabilibus.

Magos in Asia appellatos olim fuisse hominum sapientissimos, satis constare eruditis arbitror; neque vocem hanc semper, proprio sensu, malignos significare Artifices, doli inventores, Dæmonumque mancipia, vel Divi Matthæi *Μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν* astrorum scientia clari, atque in verum DEUM pii, illique accepti, omnino evincunt. Quin & Principibus ibidem ab intimis fuisse consiliis antiquissimo tempore ubique fere traditur. Quum & ipse Zoroastres, Bactrianorum Rex, Sectæ hujus conditor, laudatur præcipue à scientia siderum; quorum motus, & mundi principia, diligentissime spectasse perhibetur. Justin. 1. 1. Unde & Persarum Reges magicas doceri Artes prius, quam regno administrando adhibeantur, Cicero testatur. de Divinat. 1. 91. Magosque ipsos in Persia sapientes habitos fuisse & doctos, scribit. de Divinat. 1. 47. Evenit inde, ut imperitum, lucri tamen & famæ avidum, hominum genus affectaverit dolosis Strophis, atque Gesticulatorum fraudibus, summam Peritorum sapientiam; sicque sæpenumero, detectis aperte falsitatis commentis, ipsa Ars Magica turpissime fuerit explosa, ut & eadem Mathematicorum immerita crebro fors fuit. Vèri Magi rerum naturam diligentissime perscrutati detexere quæ profundius abdiderat DEUS prudens, atque industriæ improbæ præmia destinaverat, unde suprahumana præditi sapientia videbantur profanis: unde & Dæmonum commercio; horumque indicio, hanc adepti credebantur vulgo. Ideoque metu magis, quam amore, colebantur. Præcipue quidem, quum ab omni ætate mundi inter mortales opinio invaluerit, quod Eudæmones sint & Cacodæmones, rerum naturalium quam peritissimi, qui amore, vel odio, humani generis impulsu ipsa Scientia homines ipsis devotos allicere conarentur in spem perniciæ, vel & salutis, ipsis inferendæ. Hæc vere, an secus, censuerint homines, non excutio. Ignoro naturæ à DEO creatæ

In Magia naturalis.

opes, vires, instrumenta, atque absconditas facultates. Iis autem; quæ usque novimus, inducimur, infinita quondam palam futura mortalibus; de quibus hodie ne quidem ulla imago innotescit. Quis neget, existere quædam, quibus nata facultas est penitus inspiciendi in res natas, quam hominum solertissimo datum fuit hactenus? Quis demonstrabit, animas tales, absque corporeis adminiculis, haud posse corpora cognoscere; horum potestates pervidere, ordinem causarum intelligere, præsentia contueri, prævidere futura, præterita scire? neque repugnare omnino videtur, ut tales Dæmones sua cogitata hominum mentibus insinuare possint: quum revera nexum rerum cogitantium, mutuaque commercia, ignoremus hactenus æque, quam numeros & species diversas rerum intelligentia, voluntate, & affectuum vi, præditarum; imo vero neque veram assequamur rationem motus à mobili in offendens migrantis. Audebisne negare, tenuous, sine corpore imagines volitare cavo sub simulacro, qui egressa ex concavo speculo spectra in liquido aëre vidisti tam clare, ut paveas vel gnarus, quum dimensiones figuræ, granditatem idoli, colores vivos, & quidquid solide in corpore oculis apparebat, æque vivide hic spectes, neque tamen palpare queas? Utque nostro corpori mens adstricta ejus ope externa assequitur, quidni & volaticæ huic speciei, sua innexa anima, cuncta penetrare, movere, mutare possit! Hæc ita se, vel secus, habeant, non definitio; forte olim scire licebit. Hinc etiam haudquaquam assero, nec nego, an homines Dæmonum ope usi, sciverint, & fecerint, quæ, absque illorum vi, nulla alia virtute naturali effici poterant. Audax nimis & vanus, qui vix quidquam sciens, incognita definit. Quæ tamen omnia Vobis commemoro non eo quidem animo, ac si aniles fabulas, atque otiosorum gerras, credulorum commenta, & mendacium figmenta, persuadere contenderem. Absit! nimis novi, omnia hæc sapientibus rarissime, creberrime hominum stultissimis, credi, tantoque minus semper observari, quo magis casta prudentia cavet, ne verba amplius dari queant emunctæ naris hominibus. Nec prædicere ventura; abscondita dignoscere; animi affectus excitare, proque lubitu in rem quamcunque figere; amoliri vitia; conciliare virtutem; morbos numeris, verbis, signis, figuris, inarticulato murmure, carminibus, imagunculis, contuitu, injectu, creare, aut tollere, vel & sopire; in formas alienas se convertere, aliove; facere ut quis dispareat invisibilis; licet præsens; ad nutum per aëra vehi; vel inambulare aquis; rebus inanimatis vitam, sensus, motus, vocem, affectus dare; manes, dæmonas, umbras, evocare, mortuorumque corpora; spectra cogere, abigere, vincere; dignitates assequi; reperire thesauros; pecuniam semper in peram heri sponte reducem possidere; illæsa reddere contra armorum impetum corpora; superare hostes; inimicos immobiles pro voto statim sistere; Elementis imperare; naturam ipsam vincere, ut aqua, vel ignis, non lædat; excitare in aëre pro jussu meteora; domare, & regere solo incantamento belluarum ferocissimas; ludicra exhibere spectacula solo vocis imperio; hæc, atque alia, veri Magi nunquam se præstare posse jactaverunt, sed deliræ promittunt vetulæ, credunt superstitiosi, maligni quandoque fingunt, ut incautos fallant, quoque velint

impellere

impellerē possint. Atque contra hæc gravissimus, quemque plus vice simplici Vobis laudavi prius, Autor, Rogerius Bacon acute scripsit, dum talem nullam Magiam esse docet, neque fuisse inter homines putat. Contra vero inculcat nobis serio, esse in rerum natura positas à CREATORE tales potestates, sed latentes & absconditas, quibus efficiantur æque mirabilia rerum eventa, quam unquam Diabolicis obtentis actibus adscribuntur. Illas equidem virtutes non patere nisi industriæ diligentissimorum hominum, qui indefatigata solertia, per experimenta consilio & ratione exulta, illas detegunt, repertas applicant inter se, atque ea re talia præstant, quæ ignaris talium potestatum hominibus contra naturæ leges, vi præternaturali, contingere creduntur. Hanc itaque veram sapientiam Magiam naturalem appellare fas esto. Hanc commendare aggredior, quæ utilissima hominum societati, jucunda gnaris, DEI CREATORIS laudi & gloriæ per admirabilitatem operum canendæ apta. Velitis, amabo vos, ut paucissima quædam Vobis exempla ex Chemia unice nata recitem. Si fide dignissimi Scriptores ante decem secula posteris tradidissent, hominem sua tempestate publice, coram numerosissimis testibus, dixisse, vastissimam turrim, quam ad distantiam viginti stadiorum omnes conspiciebant, ad punctum temporis præfinitum, sua sponte, in altum sublaturam iri, atque mox corruituram in dilapsos lateres, illudque ipsum ita accurate evenisse, ut prædixerat; nonne, quicumque hoc legerent, rem ipsam fabulosam haberent prorsus, aut supra humana potentia, atque ipsam superante vim naturæ, clamarent id effectum, adeoque vel DEUM ex machina, vel ab inferis Numina, cogitarent? si quis tamen omnes inter homines unus Pulveris Pyrii vim haberet cognitam, illumque ipsum magna satis sub suffossa turre copia locasset, apposito, ut hodie fieri solet, horologio chalybem ad salicem collidente in præfixo temporis articulo, cæteraque accommodasset ex arte, ille sane, tanto præstito miraculo, credulitatem, non vulgi modo, sed & prudentium, sibi alliceret; flecteretque, qua vellet, animos. Cogita, homini, qualis erat Mahometus, vel Haly, talem rem soli perspectam. Postquam vero innotuit arcanum, nota ejus mirabilitas evilescit, putantque fieri posse per naturam, quod prius majus habuissent omni magico miraculo in historiis recitato. Non equidem, quod vel ipso hoc tempore causam tanti effectus vel perspicacissimus assequatur, sed quia falso putamus ea nos mentis perspicacia intelligere, quæ crebro contingere videmus. Prædicere possemus, post horam, ex loco in terra designato oriturum motum terræ, diffusuros inde sese aterrimos halitus in aëra, tandemque crepitantes exituras flammæ. Riderent promissa auditum admissi, quam vero obstupescerent, dum haud ita diu post hæc cuncta, ut prædictum fuerat, evenire cernerent. Scobs scilicet recens rasi lima Ferri trita cum purissimo ad æquas partes Sulphure, si paucæ aquæ in pastam admittu quinquaginta librarum pondere sub terra defoditur ad sesquipedis altitudinem, terraque dense appressa regitur, totam rem conficiet. Stupenda res! frigido ferro, inertis sulphure, aqua gelida, produci æstum, fumum, ignem, flammæ, sub terræ incumbentis pondere, absque ullius adminiculo ignis. Memoratur Ephorus nobilis Juyenis omni suada ten-

tasse incassum, corrigere mores dissolutos, quibus nitorem gentilitium; vitamque deturpabat. Pro deplorato habitum Chemico tandem artificio, quis crederet, emendare feliciter aggressus fuit. Quum enim perditus adolescens placide dormiret in eodem cum Epopa suo cubiculo, tacitus hic media nocte surgens in asserem, intra cubile ad pedes sopiti erecto, scripsit dormientis nomen phosphoro anglicano pictis literis, tribusque oppositis vocabulis resipisceret monens, aut mortem expectaret præsentem. Re, ignaro juvene, peracta, silens suum in lectum se recipit, factoque sonitu illum excitat, ipse somnum simulans. Expergiscitur fragore alter, seque in lecto erigens, attentis auribus animoque horroris causam perquirens, sed præter ficti somni stertorem percipit nihil; circumspiciens lucentes conspicit cærulea luce literas, obstupescens præ pavore, socium excitat, vocat, dissimulanti scripta ostendit, qui, nihil se videre obtestans, tanto plus timentem terret. Advocantur, ut lucentes inferrent candelas, famuli rerum inscii, illato lumine disparentibus literis, negant & hic se quidpiam cernere, miratur simul & ipse terrefactus evanuisse scripturam. Discedunt ministri, lux accensæ candelæ irradiat in asserem, assidet timido præceptor discipulo, somnum suadet, priora somniis adscribit, repetit lectum, exstinguit lumen; statim respicienti ad locum fatalem pavido eadem cernuntur literæ; inclamat, iterumque vocat Curatorem suum, qui simulato tum demum timore, fatetur & sibi obstupefacto eadem legi; opportunitatem captat, utitur ea, monet hinc adolescentem, pareat miraculo, efficit resipiscat, illato denuo lumine insomnem cum sollicito noctem transigit, in alium locum una cum illo recedit, sicque errantem reducit in rectam viam. Quæ si vera ita contigerint, ut audivi aliquoties, exemplum dant naturalis Magiæ ex Chemia; si vero facta narrantur, omni tamen tempore talia per phosphorum hunc fieri posse peritorum Artis negabit nemo. Si blandiori oleo lege artis diluta phosphori vis eo usque, ut cutim humanam illita non cumburat amplius, tum inuncta hoc oleo facies in tenebris lucebit spectaculo terribili, nec tamen illato in locum lumine quidpiam apparebit; ablato vero, iterum redibit luminoso vultui splendor; qua certe re, vix alia visa est mirabilior; quum vultus, manus, capilli, barba hominis ita perfusi, in caligine positi, nescio quid cœlestis, angelici, vel divini, rerum rudi, & hinc in credulitatem pronos, incuteret, faceretque, ut, quodcunque vellet, incerto populo persuaderet. Quid dicam porro de re, quam toties coram Vobis præstitam admirabundi vidistis, quando binos frigidissimos Liquores confudi, atque ipsissimo commissionis moment fervor furebat immanis, erumpente simul vera, eoque adspectu quam pulcherrima, flamma, hoc utique in pleno die factum percellit adspectantes, atque fumi aterrimi densitate, flammæque fulmineo lumine, perterret; quando vero in tenebris fit, tum, quia ad oculi nictum picea caligine ignem fulgentissimum exhibet, tanto terribilius apparet spectaculum. Conferatur hujus experimenti mirabilitas cum narratis apud historicos magis spectris, crediderim jure, vix unquam simile tradi: atque hæc quidem ita se habent, dum unius sumitur drachmarum binarum, alterius vero unius tantum drachmæ, pondere; quid si ad li

bras sumptæ confunderentur copix? vis sane fumi, flammæque, exoriretur immensa, quæ, impatiens coërceri, cuncta disploderet repagula, omniaque inextinguibili consumeret flamma, omnes vicinos illico occideret. Neque tamen in ipsa hac re aliud est adeo mirabile, quam quod, in vacuo dicto Boyleano si instituitur permistio, tanto violentius agat, atque momentulo temporis quam minimo omnia diffringat, impetu omni turbinis majore per omnia volitans. Longe alia hæc foret, quam ad Creusæ caput à Medea excitatæ flammæ vis: quum certe tota aula tanto impetu posset disjici, atque exuri. Quis unquam artis Magicæ potestate tam horrenda, tam prorsus mirabilia, effecta audivit, legitve, quam quæ Sulphuris terebinthinati vitro coërciti, atque igne majore agitati, hinc terrifico cum fragore disploso vitro, tam varia, tam singularia effecta præstitit, ut nunquam meminerim talia vi tonitru, vel fulminis fuisse peracta, quamvis tam multa, & insolita prorsus illorum phænomena toties admirandus perlegerim. Videatis Amplissimi, atque Clarissimi, Frederici Hoffmanni Observationum Physico-Chymicarum L. III. Observ. 15. Intelligetis, quæ impossibilia penitus putassetis in rerum natura. Nec minus mirabiles effectus invenietis ibidem de vini Spiritibus, quos viator cado forti ligneo, cum Sulphure accenso, immiserat, statimque illud dolium accuratissime obturaverat, sequuto immani vasis displosu una cum incredilibus eventis. Denique, quoties Chymici industria periti, in vitris perspicuis, omnium generum colores, temporis minimi spatio, producuntur, destruuntur, regenerantur, mutanturque, iis, qui nunquam hæc viderunt, neque vel hilum de iisdem alias intellexerunt, res apparet naturam superans, atque ipsa vere magica potentia major. Sed finis haud esset harum rerum: quare Vobis placeat, pauca hæc benigne accipere in documentum asserti usus & potentiæ Chimiæ in Magia Naturali. Veniam porro detis liberè pauca quædam super ipsa hac re differenti. Homines ita à DEO creati sunt, ut adulti utcunque, & sani inprimis, facultatem habeant, qua mutationes, & quasdam proprietates, corporum extra se positorum per organa in suo corpore fabrefacta, & per vim priorum mutata, per natas inde in mente ideas intelligant, quocunque demum modo hoc eveniat. Postquam hæc observatio prima vice in vita facta est, tanta plerumque admiratione, atque affectu, animum hominis afficit, ut miris modis totum occupet, demulceat sæpe summa dulcedine, quandoque perturbet penitus. Homini à prima pueritia penitus cæco per gemina glaucomata, peritus Artifex, felici successu, depressis cataractis, unico momento, vivendi facultatem donat. Quid fit? Narrante Illustri Boyleo, videns prima vice homo, tanto voluptatis exquisitissimæ excessu fruitus est, ut tota mente præ dulcedine commota, ita simul afficerentur nervi, ut resolutis viribus in animi deliquium tantum non delaberetur; ut ocyslime necessarium fuerit obnubilare oculos, sensim parum lucis admittere, sicque insolitæ prorsus rei lente, & caute assuefacere: quo facto, nullo modo, ut prima vice, inde ultra afficiebatur. Fecit naturæ DEUS Auctor, ut recens natorum oculi humorem aqueum turbidum semper gerant, qui sensim pellucet. Obturavit principium meatus auditorii externum Adorandus semper CREATOR

in iisdem callosæ membranæ specie, curvatam longitudinem ductui illi abstulit, inde sonora vis tam valide augetur; cavit ita, ne recens editis fragor prima vice noceret. Sed ubi assuevit parum, tum demum excutitur crassum illud velamentum, tuba hæc stentoria producit, sonus major tuto ferri jam potest. Discite hac occasione, ô Optimi Auditores, discite! prævideo namque culturam felicitis vestri à natura ingenii, quam tam gnaviter exercetis, effecturam, ut quondam Principum salus vestræ committenda sit prudentiæ; discite, inquam, quam male consulatur in lucem modo editis Principum, Regumque, filiis, dum exponuntur undique accensorum cereorum luminibus, dum tormenta copiosissimo onerata pyrio pulvere exploduntur quam proxime tenerrimo infanti. Hæc prohibete, vel differantur in longam diem, consulite. Sed redeam, unde me præceps abstulit impetus. Intelligitis longe aliter nos affici, à consuetis, aliter ab insolitis. Fit hinc, ut priorum ingenium putemus nos intelligere, causasque eorum perspicere, quo nihil falsius, sola consuetudo nos decipit. Posteriorum autem apparitionem miraculosam fere habemus, neque causam eorum naturalem dari ferme inducimur credere. Quum ergo quotidiana, licet quam minime per suas causas intellecta, occurrunt, naturalia hæc vocare non renuimus. Quoties vero apparitiones Physicæ nobis se offerunt, quæ prorsus insolitæ, statim extra, & supra, naturæ potestatem nata, dicimus. Quoniam igitur, quoties phænomena Physica oriuntur non ab iis viribus naturalibus, quæ in corporibus obtinent ab ipsa natura nobis quotidie oblatis, sed quæ in singularibus quibusdam, iisque nunquam hactenus deprehensis, nascuntur, tum statim, prima vice, suspicamur Magiam. Ingrediebatur forte officinam, ubi pro instrumentis conficiendis lima ferrum radebatur & æs in scobem confusam quam tenuissimam, Dux Militaris, Comes Furstenbergius, rogat Zwingerum ibi hoc opus tunc exercentem jocabundus, ridensque, quonam vellet pretio minutias ferri accurate ab intermistis æris ramentis colligere, & perfecte separare. Læto vultu præsto ait ille, parvo equidem, faciam pro vini Amphora. Itane ait Heros, fac ergo. Dictum factum, capit ignotum Duci magnetem, admovet scobi, incantamento quasi evocat assilientes & currentes versus lapidem ferri quiscuilias, relictum æs ostendit seorsum. Id Magicum clamat generosus Comes: viderat nunquam, nunquam fando ad aures ejus res talis pervenerat; quum tamen non strenuus modo & militaris, sed & callidissimus esset in bello Imperator. Vid. Zwinger. Theatr. 239. Denique patiamini, ultimum addam. Si observatur ingens, nec sueta, corporum apparentium mutatio, quæ pendet à virtute in corporibus insita, quam natura nunquam sponte manifestat, sed quæ vis tantum ostendit se, postquam actione quadam illa corpora prius præparata sunt per artem, vel casum; tum vero natus inde effectus prorsus pro Magico habetur: quod declarem uno iterum exemplo. Nitri gelidissimus Sal, bene siccus, dimidiato tanto olei, quod vocant, Calchanthi sincerissimo permistus, atque vi ignis in excipulum vitreum siccissimum expressus in spiritus ruberrimos volatiles, acidissimos, penitus igneos, præbet liquorem, quem neque ipsa natura, neque Ars quoque, unquam producit ullo alio hactenus cognito artificio,

quam unico hoc à Glaubero invento. Vegetantia singularia, quæ fervidissimis orbis regionibus gignuntur, summe aromatica, & acerrima, si cum simplici aqua fortiter ebulliunt in vasis, atque vapor imposito coërcitus capitello, refrigeratus transitu per spiralem tubum de Stanno frigida undique cinctum, excipitur forma aquæ, oleum fundunt, quod pondere sub aqua delapsum vires suæ matris quam perfectissime exprimit. Liquor & hic sola hac arte prodit. En duo liquida arte sic facta, nec apparentia aliter, utraque frigida, ubi Olei parti uni in vase quiescenti affuderis Spiritus descripti duplum, confestim exoritur conflictus acerrimus, tumet moles, agitatur fervidissime, emittit fulmen comburens omnia. Rem cernis, cujus causa quidem à DEO infusa his corporibus, ita tamen, ut nusquam evadat nota homini, nisi tantum per hæc artificia, præcise sic adhibita. Hinc & modus ita excitandi tantos motus & flammam innotescit tantum in rerum natura per has tres modo enarratas conditiones, nec unquam aliter. Unde facillime liquet, quam parum ex vero homines queant definire vires corporum, quacunque demum tempestate vixerint; semper enim longe magis stupenda latere possunt in abditis naturæ potestatibus, quam sunt illa omnia, quæ illo jam tempore patefacta innotuere; sæpe & olim, apud seculum prius, cognita vulgo, quæ postea, & nostro ævo, prorsus perdita sunt, nec tradita scriptis, si quandoque resurgent, novo admirabilis potentæ præconio celebrabuntur. Sed manum de tabula, Auditores Nobilissimi! quis enim exitus foret, si pro meritis hanc rem nunc Vobis examussim disputare contenderem?

Quam maxime humanis succurrit necessitatibus illa artium, quæ alimenta conservat, mutatque, ut præsidia vitæ quam commodissime inde peti queant, quæ Coquinaria hinc audit, vel Culinaria; hæc prospicit sanis; ut ægrotis medicina. Licet autem prisca hæc, imo mortalibus coæva, forte fuerit, ex Chemia tamen boni multum accipere potest. Solus nimirum de marino sale per ignem extortus liquor acidus, si aquæ diluitur copia idonea, carnes, pisces, alia facile putrescentia, mirifice conservat, corruptionem illorum prohibet, gratissimo imbuat sapore, digestionem adaptat quam levissimæ, simulque effectus æstuantis cæli putridos in nutrimenta ipsa, imo & natus inde morbos pulchre sanat. Quare & currentibus per mare in loca alieno sub sole jacentia, quibus putrefacta sub fervido climate aqua, putrefacti pisces, carnes olidæ, rancida larda, cedunt in sustentacula vitæ, tantum juvaminis præstat, ut mirum sit. Laudem sane hac in re summam meruit Joannes Rudolphus Glauberus, qui conscripsit Tractatus de Consolatione Navigantium, de Prosperitate Germaniæ, aliosque circa similia occupatos objecta, in quibus demonstrat, quomodo exigua in ampulla, absque molimine, quis secum deferre queat liquorem, cujus guttulis paucissimis uti queat in usus saluberrimos; qua ratione ex frumento corrupto (Maltha hodie dicta), soluto, depurato, inspissato, ab aëre præservato, liquor conficiatur nutriens pauca copia; quomodo ex tali liquore & flore tritici panis biscoctus queat confici, qui duret diutissime incorruptus, pulcherrimeque nutriat. Illustris Boyleus in laudatissimo de usu Philosophiæ experimentalis libro, simplices, ex Chemia præcipue petitas, methodos enarrat, quibus carnes, pisces, ova, recentia, assa, vel

In Coquinaria

cocta, facile in longissima tempora conserventur. Quin & condimenta Ars hæc docet, & definit, quæ susceptæ jam putredinis inchoamenta impediant, corrigantque.

la Ocnopoësi.

Succus baccarum, pomorum, omniumque fere fructuum horæorum; perfectè maturorum, recens, pressus, coctus, inspissatus, massam exhibet durabilem, cujus portio in aqua si iterum diluitur, vel hyberno tempore suavitatem nativam fere reddit; sive cum saccharo id, sive absque eo, paratum fuerit. At si idem succus vindemiæ tempore pressus fervet & spumat, posteaque fœces subsedere, hincque bonum Vinum fit, omnia fere ex præscripto nostræ Artis peraguntur. Ipsa quoque vitia, interim quæ accidunt, vel & vino dudum perfectò superveniunt, inprimis caventur, & emendantur artificiis de Chemia petitis. Si fervere intempestive iterum incipit, si acere, turbari, vel pendere, ilico præsto erit nostra de disciplina consilium, auxiliumque. Sin & Acetum de vino desideras, ars id parabit. Docuit eadem quocumque de fructu pulposo idem parare. Baccæ Uvarum, Cerasa quæcunque, Grossulariæ fructus, Berberis, Ribesia; Sambuci acini, Pyra, Poma, Pruna tam diversorum plane generum, omnia parantur à perito Chémico, ut liquor inde habeatur vero Vini nomine placens, ejusdem pauca per adjumenta gratiæ, virtutis ejusdem, utique ejusdem semper indolis: quum omnium tandem hoc sit ingenium, ut, qui igne moderato primus hinc separatur liquor, sit semper latex spiritibus, in flamma ardentibus, in aqua diluendis, prægnans. Hunc arte Chémistarum sincerum depuraveris, deprehendes ex quacumque demum enarratarum rerum ubique eundem. Neque doleat felix Britannia, minus læte in fertilissimo suo solo uvas creando vino maturescere; sane liberalissima natura largita ipsis est poma, unde arte nota vinum eliciunt, quod fragrantia odoris, saporisque gratissimi suavitate dulcissimos Italiæ, Hispaniæ, & Galliarum potus provocet. Raro Batavi suis de Uvis vinum parant bonum; at Ribesia, Grossularias, Sambuci virides baccas, in vina mutant calidiorum regionum productis haud cedentia. Denique & ipsis de Herbis, fervente ebullitione prius subactis, elicere valent Spiritus, qui copia quidem parciores, interea tamen fortes satis sedabunt. Hæc autem omnia rite parata suffumigio incensi sulphuris condire, atque à nova effervescentia cohibere, simulque à vappida præservare saporis degeneratione, quis præter Chémistas docuit? Austeritatem nimis acerbam parcissima salis de exusta vini fœce miscela mitificare demonstravit peritissima Chemia salium. Acutam quoque vinorum acedinem affusu lapidis cancerum, vel pauca cretæ, quam pulchre Artifex temperat. Nimis cognita fuit, sævoque, at justissimo, punita supplicio ars sceleratissima, acriora, & cruda, vina Rhenana veneno plumbi inficere, unde gratissima opimæ pinguitudinis a fallacia conciliabatur, at Paralyfi indomabili potores enervans, atque occidens, quam inficiendi rationem sagax Chémia detegebat.

la zythopœa.

Ex Cerealibus docuit Isis, & Osyris, regiones vino carentes modum conficiendæ Cerevisiæ, quæ Cereris vinum dicebatur quam appositissime; unde & Cornelius Tacitus, de corrupto frumento Germanos veteres vinum parasse, scripsit. Hanc vero artem usque adeo sibi propriam Chémia vindicat, ut vel ab ipsa regione eadem utraque orta, ex Ægypto nimirum,

fuerit; imo Basiliius Valentinus universam doctrinam arcanorum Alchemiæ unicæ Cerevisiæ perficiendæ descriptione tradiderit elegantissime, hanc per minutissima quæque quam curatissime definiens. Profecto, quum Vinum & Cerevisia parum tantum differant, omnia, quæ de usu Chemiæ in vini data modo historia commemoravimus, Vos, pro vestra sagacitate, & Zythopœticæ facile applicabitis.

Quare evicisse per hæc satis me coram Vobis arbitror, lætissimum esse Chemicæ Artis beneficium vel per omnes vulgo dictas Artes Mechanicas, vel per præcipuas: unde putem, posse vere dici, artifices; qui has excolunt, si forent simul & periti Chemiæ, incredibili progressu pomœria suæ disciplinæ promoturos esse, adeoque graves esse, multasque, causas, quæ urgeant mortales, ut ad omnes reliquas disciplinas, quæ versantur in corporibus contemplandis, vel mutandis, Chemicam pariter adjungant, atque dein, quæcunque deprehenderint, sedulo omnia, & bona fide, notent, postea in ordinem redigant, in publicum deinde edant, sicque, conspirantibus undique laboribus, pulchro successu artes humanas perficiant. Ego, quæ potui, in his præstiti, promovi parum, eo tamen Vobis, Eruditissimi Auditores, haud prorsus inutilis, quod laboris exemplo auctor fuerim, ut longe pulchriora, felicitate ingenii, atque industria assidua, detegatis.

Jam vero perventum eo denique est, ut pauca quædam, ut sincera, tandem de præstantissima utilitate Chemiæ in ipsa Alchemia dicam. Aperte loquar, quæ reperi. Non contigit mihi inter Scriptores Physicorum invenire hæctenus Auctores, qui corporum indolem, atque alia mutandi virtutem, vel profundius eruerint, vel explicuerint evidentius, quam Alchemistæ dicti. Quod certe, ne affectu quodam, à quo longissime absum, abreptus dixisse videar, orabo Vos, ut primos legatis, sed animo intentissimo, & genuinos, Artis Alchemicæ Professores. Raimundum liceat Lullium citare in illo tractatu, quem Experimenta vocavit. Cernatis, quam perspicuitate ibidem per nuda, & sine ulla circuitione, fucis, vel figmentis Experimenta, animalium, fossilium, & crescentium de terra, naturam, atque actiones, exponat. Dehinc vero candide dicatis ubinam Physica sic tractata inveneritis? Per illas inquit demonstrationes, quas corpora per Artem nostram resoluta oculis, animisque ingerunt, assensum exprimitimus omni argumentorum vi infinite efficacius; per illa facimus, quæ dicimus, quæ docemus, præstamus. Idque ita effecit. Prorsus, ut hi Viri Physicam condere aggressi sint, quam ingens optabat Verulamius, quæ ita nimirum corporum vires mente assequeretur, ore, & scriptis traderet, quales re jam præsentibus illa effecta vere producebant, quas disciplina exposuerat, adeoque causas rerum poneret modo illas, quæ rursus posita res ipsas efficerent promptissime, ita quidem, ut quoties vellet, faceret, quæ exponeret. Ridebant subtilissimas, universales, sola speculatione mentis quæsitæ causas, quarum cognitio aptum haud reddebat speculatorem aliquid efficere, ut Scholastici in his otio suo abusi orbi literato obtruderant. Hinc quoque inculcant omnibus assiduo in sua Physica, ultra vires à CREATORE in corporibus insitas homines per artem quamcunque nihil quidquam moliri omni conamine posse in corporibus. Has autem virtutes corporum, quasdam in usus vitæ necessarios unicuique manifestas

In Alchemia

ubique sponte patere, sed alias absconditas prorsus tantum revelari iis, qui ingeniosa industria, & labore improbo, opera DEI abstrusa sagacissimi indagant. Utraque tamen æque habendas naturales. Hominem itaque, omni omnino arte omnium seculorum præteritorum vel futurorum absolutissime callidum, nunquam posse vel unicam quandam rem, ex. gr. granum Sinapi creare, vel de materia, quæ ad sinapi haud pertinet, producere. Sapientes autem, creatas à DEO res, ita ut iis offeruntur, accipiendo, & observando, deinde experiundo discere, quam lege, natura instructa sit à CREATORE, quasque vias sequatur, ut unamquamque rem secundum singularem suam indolem exordiat, producat, perficiatque. Principem in his legibus laudat, omnes res nasci à simillimis prius existentibus. Plantas de stirpibus, de animalibus animantes, de fossilibus terra eruta. Omnem tamen propagandi facultatem unica seminali potestate contineri, quæ in suam deinde formam assumpta cruda percoquat, suæque origini similia alat. Ipsam vero ex foetura seminali prolem patrem marem, foeminam matrem, semper requirere, neque absit horum naturalis copula, unquam aliter nasci. Fœcundo dato semine, eoque in matricem à natura propriam destinatam apte commisso; debito dein alimento, atque fovente calore, in tempus idoneum sustentato, nasci prolem gignenti similem. His vere utcunque, contra naturæ instituta, perturbatis, abortus fieri, nec oriri rem desideratam. Hinc, post creationem semel absolutam, nihil novum gigni, sed per semina sola ex similibus prægressis producta, ceteris legibus tantum similia multiplicari. Posse igitur quamcunque rem creatam sine fine multiplicari, sed non nisi ope sui seminis. Adeoque totam telluris superficiem operiri posse fœniculo, si semper sererentur ejus renata semina, atque, ut requirit ejusdem indoles, colerentur. Observaverunt etiam, corpora quædam, eaque simplicissima, plerumque, nullam seminalem vim habere deprehensam, adeoque non augeri, neque alia in suam naturam transmutare, sed vel omnibus movendis servire, ut Ignem, vel devehendo alimento diluto famulari, ut Aquam, aut firmandæ stabilitati concreti concurrere, ut in Terra, vere dicenda pura, obtinet. Quibus ita per totam rerum naturam per infinita experimenta deprehensis ubique obtinere, tandem & in fossilibus simili lege regi universa addicebant. Namque ibi quidem simplicitatem homogeneæ indolis excludere organicam, compositamque, fabricam seminis; attamen inveniri in iisdem innatam facultatem, qua alimentum proprium ad augendam suam naturam parare, atque applicare, possent, sicque & se semper propagare. Spiritus, Rectores dictos, in Metallis mortuis obfignatos haud quidem apparere docebant, at in resolutis, apertis, revivificatis, detegi, suosque probare promptissimos certe, & mirificos effectus. Porro tradunt, & hic similitudinem conjugii prolifici obtinere; esse enim marem imprægnantem, & fœcundatam reperiri foeminam, quorum genitali virtute propagatio fiat & suæ speciei, in metallis vivis. Neque & tacuerunt modos, quibus viventia queant Metalla fieri, quoque igne regi, qua proportione commisceri, quo nutriri pabulo, ut perpetuo multiplicari queant. Tandem denique addiderunt, Metalla sola, ob ultimam suam simplicitatem, pati, ut minimo tempore fiant ex mercuriali ponderoso fluido & figente seminali potestate sulphurea, quan-

do vi ignis intime permiscentur simul, atque nexu indissolubili se mutuo amplectuntur. Ita matrem Argentum Vivum, Solem vivum patrem esse. Sicque ictu oculi posse fieri in metallis arte prius recte vivificatis, quod in telluris gremio, subterranei Vulcani ope, longa demum annorum serie poterat effici. Confitebantur ultro, in Animalium choro, in classe Vegetabilium, hanc gignendi actionem suo semper tempore circumscribi, eoque à natura præfinito: hæc etenim nunquam aliter ibi posse fieri; ob seminalis fabricæ teneritudinem, atque ex diversis, numerosisque, partibus, in unum individuum coalescentibus, compositam intricatissime structuram, tum etiam, quia vivax scintillula in centro prolifici sulphuris, sive embryo minimus, tam facile corrumpetur. At simul tamen nobis proposuere in metallis puris; Auro, Argento, horumque matre Argento Vivo, eam esse partium similitudinem, ut in omni minima horum particula ubique foret idem prorsus ingenium, quod in maxima massa. Demonstrari pariter tantam in iisdem immutabilitatem, ut neque parvo queant corrumpi, neque maximo, igne. Seminis ergo virtutem prolificam in igne persistere, ideoque ocysime agere, sibi que convenientem mercurialem materiem unico momento assimilare. Hanc esse causam, quam propter in meris metallis genitalis multiplicatio fieri possit. Ita lapidem aurificum Philosophorum conflari. Super qua re sententiam rogatus, quæ cogito, dixerim. Porrecto Heracliti libro, ut eum, abstrusissime conscriptum, evolveret, cum cura legerat, hominum sapientissimus Socrates, quærentibus postea, quidnam de eo censeret? Soplus respondisse fertur, ubi librum intelligo, invenio optimum, credo & ibi talem, ubi haud assequor sensum; sed Delio opus natatore est, ut è profundo eruatur sensus. Ubicumque Alchemistas capio: video ipsos simplicissimam veritatem nudissimis verbis describere, nec fallere, nec errare. Quando igitur ad illa loca pervenero, ubi percipere nequeo, quid velint, cur falsi arguam Eos, qui in arte se longe præstantiores dederunt me ipso? à quibus plurima didici in illis locis scriptorum, ubi aperte loqui oportunum duxerunt. Aiunt, ubi ad Artis apicem revelandum perventum est, se modo scribere Artem veram esse, ut incitentur idonei ad ejus investigationem; non licere sibi artificium in tot abusus damna vertendum publicare; fas esse ut ex lege naturæ viam indicent, ab errore prohibeant. Quare meam potius ignorantiam in hisce, quam illorum vanitatem, incuso. Unum tamen pace illorum dixerim. Dubito sæpe numero mecum, quotiescunque arcana illorum lego, an forte summi hi; & naturæ rerum peritissimi, Artifices, postquam tot, tamque singularia, detexissent per sinceras observationes, tandem velocitate prævidendi & ea pro factis narraverint, quæ fieri posse, imo quæ debere fieri, colligebant, si porro perrexissent exsequi, quæ, eousque tantum animo conceperant. Utique gravis in Alchemia Autor, Alexander Suchthenius, Discipulus Paracelsi, inque propugnanda Viri doctrina Zelotes, tam multa expertus vano successu, tandem concludit, in fine alterius tractatus de Antimonio, omnes Philosophos, quorum ibidem recenset Principes, mortuos prius, quam speculationes suas ad finem perduxissent. Quæ si ita se habeant, qua in re definire ausim nihil, tamen vel sic obstrictissimos sibi nos omnes habent grato qui animo didicimus accepta beneficia agnoscere,

quod constantia laborum difficillimorum incomparabili detectas veritates Physicas nobis tradiderunt. Ut summo Verulamius jure eos conferat moribundo patri filiis desidiosus in agro defossum indicanti thesaurum, qui non erat; quos à morte paterna spes reperiundi ad fodiendum inflammaverat, at elufos fossione frugifer ager ditaverat. Atque pauca hæc, de sapientia verorum Alchemicorum in Physicis, dudum evulgare gestiebam; ne peritissimi Artifices ab ineptissimis iudicibus damnentur. Promissa tandem Alchemistarum hæc sunt præcipua.

Lapidem Philosophicum conflare; cujus exigua copia, projecta in Metalla vi ignis fluentia, statim omne id, quod in illo Metallo erat sincerum Mercuriale, convertat in Aurum obryzum, purius, meliusque, quam unquam à fondinis educitur coactum, vel docimastica ulla arte perficitur; id autem, quod in illo Metallo fufe inerat alienæ à Mercurio metallico naturæ uno momento exureret, diffaretque. Hic auro pondere compar, vitri instar fragilis, colore profundissime rubro, ceræ instar ad ignem fluit.

Lapidem conficere similem argentificum, qui Metalla omnia; præter Aurum & Argentum, similiter converteret in Argentum excoctissimum.

Lapidem philosophicum eousque evehere, & perficere, ut in Aurum igne fufum projectus, totum aurum converteret in Lapidem Philosophorum.

Eundem ultra sic exaltare, ut Argentum Vivum purumque totum convertat in Lapidem Philosophorum.

Invenire arte factum corpus, cujus ea foret efficacia, ut applicatum; permistumque, cuicumque rei in ullo trium regnorum natæ, faceret eandem suo in genere perfectissimam, promovendo scilicet ejusdem vim naturalem & insitam. Foret itaque in corpore hominum Medicina Universalis, eo modo partes ejus firmas, atque etiam humores, mutans, ut evaderet illud absolutissime sanum, atque permaneret tale, donec ab ipsa vita tardissime consumptum, attritum, & victum, blande, & sine renixu, moreretur. Quod idem in alio quocunque præstaret animali vivo; imo vero & in ipsis stirpibus, si insinuaretur in illarum radices, pulchritudinem produceret lætissima foetura locupletissimam. Hinc nobile hoc figmentum donaverunt nomine Fermenti universalis.

Gemmas pretiosas fossilibus simillimas Arte conficere.

Maturare vilia, & imperfecta Metalla in Aurum, continuata coctione; atque depuratione, in qua natura defecit. Hanc enim cogitant in fodinis conari semper, ut de Argento Vivo, ignis vi, atque materiæ depurata per pura & densa loca, pro meta operis ultima tandem Aurum gignat. Si vero impeditur vel à defectu ignis, per laxitatem viarum, aut per admissionem heterogenei ad Mercurium, tunc crudum nasci Metallum, nec homogeneum perfecte, hinc per ignem mutabile. Hæc vero esse tum cætera, præter Aurum, Argentum, & Mercurium, metalla. Quoties vero hæc arte perficiuntur ultra in Argentum, Aurumque, posse converti. Non tamen hæc ultima omnibus placuit Alchemicis sententia, at quibusdam tantum. Et certe videtur, Plumbum, Stannum, Æs, Ferrum, corpora esse suo in genere æque perfecta, quam Aurum in sua indole. Atque præ

cise semper esse corporum horum certum, idemque, ingenium. Unde & forma singularis *Æris* forte æque, vel magis, usibus variis *Physicis*, humanisque, apta, quam *Argentis*, *Aurique*, licet simplex minus, hinc magis mutabile, sit. Neque facile credibile videtur, Metallum hoc unquam continuatione coctionis hypogæ, atque separatione adhærentium, evadere posse in aurum, sed quidem in *Æs* absolutissimum. Quod ipsum quoque de aliis verum. Fateor equidem, ex *Metallis*, vilibus dictis, diu in igne retentis, aliquid *Auri* deduci. Atqui necdum satis constat, an hoc maturando ibi genitum, an separando potius vi ignis aptius evaserit. Neque præterea intelligere facile queo, qui fiat, ut *Plumbum*, *Auro* inter solida proximum, *Argento* tamen tanto habendum sit ab *Auro* remotius quoad naturam suam. Nonne *Adepti* aiunt uno ore omnes, peti à pondere demonstrationem omni mathematica fortiolem? sed satis, superque, *Carissimi Auditores*, Vos detinui, me fatigavi, hac dissertatione. Cogitemus nos modo semper limites potentiae naturæ nobis definiri haudquaquam posse. Habentur impossibilia, quæ ignota sunt omnium rerum rudibus. De æterno Igne, solido tamen, & sub ipsa aqua constanti, Antiquissimi aliquid commentati pro vanis explosi sunt. Postquam *Craftio* repertum, *Kunkelio* elaboratum, *Boyleo* descriptum, *Nieuventytio* clarius expositum, *Hoffmanno* tandem omnium apertissime declaratum, habemus, possibilitas re evincitur. *Rogerii Baconis* arte facta fulmina & tonitrua pro figmentis mendacis ingenii diu irrita, nimis per *Schvarzium* vera habentur. Cætera in dictis de *Magia naturali* imperitis experimentorum longe minus credibilia apparerent, quam *Plumbi* in *Aurum*, destructa prima forma, intuitu *Mercurii*, transmutatio. Credere nocet, nocuit non credere. Sapiens est omnia explorare, retinere probata, nunquam limitare *DEI* potentiam, neque productæ à *CREATORE* naturæ fines.

Priusquam aliis Vos applicem, veniam date, si antea enarrem omnem suppellectilem, qua sibi dixerunt opus esse, totum ut *Arcanum* perficiant absolutum *Principes Artis*. *Aurum* ergo & *Mercurium*, *Ignemque*, requiri imprimis, consentiunt. Tum & *Plumbum*, *Ferrum*, & *Antimonium*, atque *Nitrum*, & inde *Expressos Spiritus nitrosos*. *Catillum fusorium*; è vitro *Mortarium* atque *pistillum*. *Cornutam* de vitro *ampullam* cum *exipulo*, & *aquam puram*. *Furnulum* & *follem*, *filtra dicta chartacea*, *ovum* denique *vitreum*, atque *Athamor*. *Subductas* autem in summam expensas nunquam ducentos excedere *florenos*, seposito scilicet *laborum pretio*:

De Instrumentis Chemicorum.

Postquam explicui *Auditoribus* res quas *Chemia* tractat, simulque ostendi, quænam præcipue proposita habeat, in hisce permutandis; crediderim, Vos omnino desiderare, ut modos doceam, quibus illa obtinentur. Nec ulla in me mora. Igitur oportebit, ut statim agere incipiam de *Instrumentis*; hæc enim requiruntur semper, quoties per *Artem* quid præstandum venit. Quærat quis, ut ipsi exhibeam id rei, quod in *Absinthio* saporem præstat amarissimum, vultque illud ut, rite separatum à cæteris

Abinthii partibus, seorsum educam. Oportet ergo, ut sciam, aquam fervidam adeo ut fere ebulliat ex herba hac elicere perfecte id amari, si assiduo sincera affunditur, digeritur, effunditur imprægnata, hocque repetatur toties, donec ultima addita, atque digesta, æque inde redit insipida; ut affusa fuerat. Restabit amaritie carens planta, aqua vero omne continebit, quod in herba fuerat amarum. Videtis hoc in exemplo evidenter, Aqua & Ignis fuere, quibus usus sum pro instrumentis ad hoc opus.

In omni namque arte, qua corpora mutanda præcipiuntur, vocari quidem solet instrumentum id singulare corpus, cui definitur motus imprimi potest, vel jam impressus est, qui corpori dein mutando applicatus illud per hunc motum ita mutat, ut Ars illud ipsum mutare sibi proposuerat. Ita quoque nostra in disciplina quædam agnoscimus, quibus excitamus desideratas actiones. Illa igitur referre solemus ad sex diversa; at præcipua omnino, cum Chemicis, qui Artem subtilissime excolebant. Ignis, Aqua, Aër, Terra, solventia Menstrua vocata ab Artificibus, denique suppellex officinaria, constituebant ea, quæ clare intelligi debebant à Chémico, ut intelligeret ipse operationes per horum opem exercitas. Itaque de hisce universis, & singulis; pauca dicam ordine, quem modo proposui: quum sane nulla unquam operatio chemica peracta usquam sit, neque in posterum futura, quæ non habeat Ignem concurrentem simul. quod tamen de aliis Instrumentis adeo universaliter dici jure non potest.

D E I G N E.

Qui mirus.

Ea est hujus vis, tam late patens actio, atque mirus adeo agendi modus; ut gentium sapientissima olim habita hunc pro DEO summo coluerit, adoraverit. Chemicorum vero quidam pro re non creata suspiciebant, postquam ejus virtutem explorassent. Quin etiam eximii quam maxime inter illos, omnem quæsitam scientiam illi acceptam ferendo, Philosophos se per Ignem profitebantur, neque splendidiore titulo se ornari posse crediderunt. Si tamen mirabilis est Ignis, in eo sane præcipuum admirabilitatis constituendum videtur, quod omnium fere effectuum sensibus nostris capiendorum autor princeps & causa, ipse tamen sensu percipiatur nullo, sed subtilitate incomprehensibili ita indaginem eludat sagacissimi, ut & ab aliis pro spiritu veritus, quam pro corpore, sit agnitus.

Cave quærendus.

Necessarium propterea puto, ut caveamus maxime, ne; inquirentes in rei tam profunde abditæ ingenium, fallamur usquam. Oportebit igitur abstinere quam severissime ab omni speculatione in sola mente nata, neque indulgere quam minimum ulli, utcunque plausibili figmento, nulli servire precario assumptæ sententiæ: nisi velimus per dubia nosmet incertos dare & præcipites. Si ponens Ignis indolem falleris, error inde natus per omnia se Physica ideo diffundet; quoniam, ut modo dixi, in omni naturali actione rerum quarumcunque Ignis semper pars est longe maxima, unde effectus pendet.

Nec ex hypothesi.

Igitur inquisituros, quid sit ignis, decebit ita se gerere, ut qui nihil penitus de eo cognoscunt, omnemque etiam de eo præconceptam opinionem profus abjicere. Sequi oportet Logisticam analysin Geometrarum;

qui quærentes rem incognitam nihil ponunt omnino in ea cogniti, utque memores maneat perpetuo, notam illi affingunt, qua significatur nihil, nisi quod incognita sit illa, atque deinceps indaganda. Sed & castissimi hi veritatis Sacerdotes, dum necdum intellectam student assequi intelligentia sua, non utuntur nisi his proprietatibus, quæ in illa incognita re dantur, vel aliis, olim absolute demonstratis.

Nusquam aîo cautela hac semper præsentem magis opus esse, quam hic; quia & ipsa Ignis elementa ubique, & in corpore solidissimo Auri, & in vacuo maxime inani Torricelliano, habitant, omniaque corpora, & spacia, æquali distributione; & insinuatione; obsident: ut mox evidenter demonstrabo. Inde fit, ut in universa Physica omnium deprehendatur difficillimum, ipsissimam Ignis actionem perfecte distinguere ab iis, quæ aliæ concurrentes causæ conferunt, præter Ignem, in quolibet rerum eventu; dum interim Ignis adeo sit diversæ ab hisce indolis; ut absque ultima rerum confusione, & sine summo ubique perturbationis periculo; cum iis misceri nequeat.

Ob difficultatem unam.

Altera, nec priore levior, Physicos urget difficultas, dum Ignem cognoscere conantur: scientia illa partium hunc constituentium tenuitas, quæ non modo omnia alia usque nota exsuperat, sed & se penetrat usque in solidissima, & quidem minima, quæ unquam nobis se obtulerint, corpuscula. Hinc de natura ejus varia adeo, & absurda prorsus, cogitata extusa reperimus apud Autores, qui omnium maxime ipsum Ignem assidua diligentia feliciter excoluerant. Neque tamen nati hinc errores Chemiam solum, vel Physicam, infecerunt, sed præterea in Arte Medica & sua disperferunt vitia, ut fateri coactum se experitur, quisquis Medicorum super calore innato, radicali humido, aliisque pluribus hinc unice pendentibus, commenta attento perpendit animo. Agite continuo Auditores! ponamus nihil omnino nos hæcenus scire de Igne, sicque geramus nosmet deinceps, donec certi quid de eo assequuti fuerimus.

Et alteram.

Attamen, licet fingere voluerimus quam studiosissime, nos nihil de eo cognoscere, non poterimus sane evitare ullo modo, quin vel sic ad minimum aliquam notam arripiamus, cujus præsentem indicio omnes aiunt, se scire quod Ignis in certo loco adsit, absitve. Enimvero necesse erit, ut sensibus nostris obviam occurrat illud signum, & ut de eo conveniat inter omnes; aut aliter apud hos, qui eadem utuntur lingua, non intelligeretur ulla res, dum vocabulum hoc adhibetur. Estque idem illud ubique, & semper, in omnibus aliis, verissimum. Si quis dixerit, v. g. nescire se quid sit tonitru, atque de eo nihil quidquam intelligere, idem tamen sub ea voce in mente sua rem quandam subintellectam vult, de qua vel hoc utique scit, quod in aëre fragorem edat ibidem natum, sicque cum omnibus aliis utens hoc vocabulo eandem interim rem intelligit, neque hancce cum alia re facile confundet. Ita sapientes, atque omnium rerum rudes, modo una utantur inter se lingua, audita voce Ignis, statim de una quadam re cogitant. Si vero aliter contingeret, tum vocula hæc pronuntiata inter homines, non aliter moveret sensus, quam si Indo audiretur, vel Afro.

Primo investiganda ejus præsentis signa.

Debet autem signum illud ita proprium esse uni Igni designando, ut nulli alteri commune esse queat; utque adeo præsentia ejusdem, vere

Conditiones in his signis requiruntur.

comperta, fallere nequeat, quin semper Ignem ibidem adesse testetur: nisi enim hanc haberet proprietatem, ambiguos nos relinqueret, quænam foret tam præsens ex variis rebus, quas denotare posset.

Sed & haud minus erit necessarium, ut eadem illa nota sit individua ab Igne ita, ut fieri nunquam queat, Ignem usquam reperiri, quin & simul certo nexu & præsto sit ibidem ipse hic præsentis Ignis index: nam ita demum poterimus deprehendere, quod adsit; quid juvaret nota rei, si posset existere res latens, neque indicio hocce suo se prodens?

Denique requiritur omnino, ut res illa, quæ signi vice fungetur, manifesto sensibus appareat nostris, eosque afficiat facillime, tum etiam ostendat liquidissime gradus incrementi, decrementique, quibus Ignis in quocunque spatio, vel corpore, augetur, evanescit, persistitve: quod si hæc tres sint proprietates in signo Ignis simul, tum poterimus eo uti ad propositum nostrum.

Ufus talis signi.

Si notam invenerimus, in qua tres memoratæ conditiones vere adsunt, poterimus illi fidere, atque summa cum prudentia experimenta Physica capere circa latentis quidem Ignis, sed jam per hoc signum præsentis cogniti, naturam. Imprimis si, certi jam de præsentia ejusdem, consilio & industria ipsi instituemus operationes directas ad detegendum aliquid, quod pertinet ad examen abditarum illius proprietatum. Imo simul lucro deputabitur, quoties fortuita quoque, nec prævisa, neque tentata sponte se offerunt. Ambo scilicet valebunt materiem dare argumentis, quæ disputatione rationis nectemus, ad eruendum abditum illud Ignis ingenium. Quomodo poterimus errorem pertimescere, dum hanc viam insistimus, quam omnes Boni unice probant veram comparando in Physicis certo?

Difficultas inveniendi talis signi.

Diffiteri interim haud potero, Auditores Spectatissimi, hancce notam valde difficulter erui, cujus manifestatione scitur præsentia Ignis, ubicunque ille demum sit, & quantulacunque copia. Neque causam celabo Vos, qua ardua evadit hæc investigatio. Nimirum inquirenti patuit mihi esse incredibili quidem quantitate verum Ignem ibidem, ubi unusquisque sentit, non modo hunc abesse, imo vero contrarium illius omnino obtinere. Ea nempe tempestate, qua cuncta gelu acutissimo rigent, in massis quidem gelidissimis Ignis præsens demonstrabitur, inde subito violentissimus ille excitari poterit. Attamen tunc non prodit se ullo sponte indicio sensibus nostris, nulla ejusdem actio apparet, cernitur effectus illi vulgo adscribendus nullus. Fateor, nullum ergo me signum exhibere conari, quo unusquisque detegere suscipit Ignis præsentiam minimi. Sed dabo indicium, quo certo ille præsens detegitur, simul minimo major fit; idque meum ad propositum sufficiet. Quin & crediderim nihil magnum in corporibus usquam, vel parvum, cognosci, nisi ex sola comparatione collatorum inter se, vel ad eandem mensuram, corporum, Ita & hic, quantum sit dato in loco Ignis, nullo signo definire est; quanto plus, minusve, demonstrare potero. Inde neque dictu facile in uno individuo temporis momento aliquid circa hanc rem determinare; at diversis temporibus componi possunt inter se varii gradus, qui observantur.

Circonficienti tandem, ut detegam talia signa, succurrit, illa, quæ vi unius Ignis producuntur, effecta, quotiescunque sensibus nostris apprehendi queunt, ab omnibus hominibus agnosci pro documentis præsentis Ignis. Quare licebit illa tamdiu accipere in hunc usum. Si enim sensibus facile percipiuntur nostris illæ mutationes Physicæ, quas Ignis solus producit, nota habebitur, qua Ignis adesse scitur. Ubi autem apparitiones illæ semper exsurgunt, ubicunque natus Ignis erit, nacti tum erimus illa signa, quæ quærimus. Neque oportebit nimis esse sollicitos, an forte inter effecta illa quædam concurrant etiam ab alia quandoque causa exorta? quia inter examinandum facilis postea fiet distinctio inter propria, & communia. Modo assumamus illa primo, quæ ab omnibus hominibus vulgo Igni adscribuntur. Postea vero hæc excutiamus cum cura, quò inter illa reperiamus denique, quod anxii quærimus. En hæc præcipue sunt, quæ invenio. I. Calor. 2. Lux. 3. Color. 4. Expansio vel rarefactio tam liquidorum, quam consistentium. 5. Combustio, fusio, &c.

Signa talia sunt
effecta sensibili
Igne producta.

Igitur consideremus ordine hæc ipsa. Calor primo Igni adscribitur & merito quidem: quandoquidem arctissimo connectuntur vinculo inter se. Attamen, si pressius exploramus ipsam Caloris ideam, facile percipimus, voce hac notare homines sensum quendam impressum animo suo, quoties organa sentiendo dicata mutantur ab Igne illis applicato. Sed in illa idea neutiquam innotescit menti vel actio Ignis, vel mutatio sentientis instrumenti in corpore: quare Calor, quatenus ab intelligentia nostra sentitur, unde solum & hoc nomen habet, nihil quidquam explicat corporei, meram tantum cogitationis percipientis mutationem perhibens. Mihi quidem calescenti clara est, est & distincta, hujus sensus species ingenta, verumtamen inde nunquam dabitur assequi quidquam de Igne, nec de corpore mutato per Ignem. Rogabo Vos, Auditores Æstimatissimi, quid experimini, ubi calere Vosmet dicitis? nonne placens sentienti voluptas est? Sed, si hæc confertur cum eo, quod Medici nos docent, tunc in corpore fieri, vah quæ diversitas! Aiunt hi, moveri tum subtilissimum in extremis nervis liquidum, sed certo, & definito, agitandi modo. Hujus tamen rei nulla unquam mentem subibit cogitatio, licet millies Caloris speciem inductam menti sentiat. Sed & spectate, quæso, quænam caloris in homine mensura est? Sane, dum sana mens in recte valente corpore gratum Calorem persentiscit, hunc Caloris gradum voluptate perceptionis contineri fatebitur. Postea vero frigus dicet, declinantis sensim, deficientis tandem, calidi absentiam. Quum contra augetur Calor supra illum, qui mensura placebat, gradum suavem, mox æstum vocabit molestum ferenti. Nihil in his omnibus, quod pro nota utili Ignis serviat. Accedit, quod, cui diu assuevimus, gradus calidi, à nobis non sentiatur, ut in aliis omnibus dudum consuetis idem obtinet. Unde & naturali minorem, vel solito, pro nullo habentes assiduo fallimur. Contra autem homines frigori à longo tempore assueti longe alio afficiuntur inde, quam nos, sensu. Observatum jam olim fuit, loca subterranea, æstuante canicula, sudantibus præstantissimum præstare refrigerium: hyeme è contrario rigentia frigore membra blandum ibidem Calorem persentiscere; unde falso colligebant, loca sub terra brumali gelu calere,

Horum Exam
men, & prima
Caloris.

candescente æstu refrigerari, atque ἀντιπερίστασιν pati, quum certi tamen simus cellas profundas satis æstate plus calere, magis frigere hyeme; quando autem quam profundissimæ effossæ fuerint, tum vero, in eodem fere Caloris gradu persistere. Quæ omnia evincunt Calorem certi nihil docere. Vultisne, me rem addere momenti maximi in Medicina, quo inprimis firmare queo, quam parum fidendum sit ad determinandam Ignis magnitudinem per illum Calorem, quem nos sentimus? faciam lubens. Quoties æstuante cælo à sole per nubes reflexo, vel refracto, æstus exoritur sano intolerabilis homini, exurens fere, & suffocans, solet brevi tonitru sequi & fulmina, cum imbribus profusissimis, sæpe & grando una cadit; hæc vix contingere, quin subito, gelidum nobis apparens, frigus molestissimum æstum excipiant. Contremiscunt subitanea hac vicissitudine corpora, putantque vulgo homines, quasi hiberno percuterentur gelu. Attamen, expertissimus loquor; est tum in hoc aëre, qui apparet adeo gelidus, tantus calor revera, qui si superveniret glaciali hyemi, necaret æstu apparente corpora. Si enim conclave, dum rigidissimo gelu consistunt flumina, calefaceres Igne eousque, ut jam post hoc tonitru, mense Augusto, atmosphæra incalescit, mortaliolum nullus in aëre glaciali, brumæ gelidissimæ, versatus, atque in cubiculum hoc ingressus, ferre posset calorem, sed resolveretur viribus defectus. Colligo de omnibus hisce Calorem non dare notam certam definiendi Ignis.

Dein Lucis.

Atqui Luce uti se posse putant Sapientes, ut firmissimo argumento præsentis Ignis. Quid enim, ô Optimi, nonne hæc, Ignis filia, patrem monstrat? utique, quo vividior vibratione nobilis hæc creatura radios dispergit, tanto sane majore copia Ignis dominari creditur. Rursumque, aiunt, decrescente splendore Lucis, pari decremento Ignis evanescit. Licebit igitur huic affigere signo Ignem. Sed, Auditores, ita qui sentiunt, quam sunt parum instructi ab experimentis! Ferrum profecto Igne eductum, nondum candescens, at ignitioni prope interim accedens, ponito Tu, si qui dubitas, in artis tenebris, Lucis emittet nihil, ubi vero animal eo tetigeris, cum sibilante strepitu, atque ambusti nidore, ad ossa usque, imo, & ossa ipsa, combures penitus. Vel ligno impone arido Ignem, scintillas excitabis & vivam flammam, En quantus absque Luce ulla Ignis. E contrario iterum, excipe speculo cavo, solida de metalli materia expolitissimo, plenæ lunæ, in meridiano micantis, serena brumali nocte imaginem, hanc dein in arctum coactam spatium charta alba excipe in illo loco, ubi focus speculi resplendet, Lucem videbis oculis fortissimis prorsus intolerabilem, quum nihilominus acutum frigus in centro foci hæreat. Egregius Britannorum Philosophus, fictus à natura ad experimenta Physica ingeniosissime capienda, Robertus Hooke, ejusdem plenæ lunæ radios connexo utrinque vitro in focum adigit eo effectu, ut Lux ibidem charta excepta foret fulgentissima, quum interim directus hicce focus in Thermoscopium mobilissimum ne minimum quidem signum Caloris, Ignisve præberet. Quod vitra Tschirnhauiana Parisiis confirmarunt postea. Act. Ac. Reg. Sc. 1699. p. 110. Denique, si Vilettiani speculi focus in aëre nullum opacum attingit in pleno sole,

sole, non videbitur ibidem ulla imago Lucis, nisi quis directe se lethali ocyssime experimento opponeret; quum tamen Ignis sit in illo loco summus, qui tempore quam minimo ipsa saxa liquat. Eat jam quis, atque Luce mensuret potestatem: dum patet ex his, potentissimum Ignem nulla Luce apparere, Lucem quoque fulgidissimam ne Calorem quidem producere.

Quid igitur opus erit de Colore multa verba facere, qui Lucis modo reflexio ab opacis corporibus varia mutata, aut ipsa quoque Lux est. Nimis est clarum, quum ipsissima Lux modo refutata sit, ne pro vero Ignis habeatur signo, sponte credetis longe minus colores huc valere.

Oportet quidem reliqua Ignis effecta porro excutere ea spe, ut inter illa tandem unum erueremus cognoscendi, atque metiendi, actuosissimi hujus elementi presentiam, atque magnitudinem. Sed quid dicam, Auditores, quo sollicita magis cum cura circumspicio, eo plus fere despero: ita cerno hic contraria omnia. Si vim attenuandi arripio, mox occurrit, multa Igne adunari; si compingendi virtutem assumo, in plurima eo dissolvuntur. Elementum hoc multa separat in partes diversas. Fateor. At adunat alia nullo aliter modo intime permiscenda, in vitro conficiendo, in ferro & auro commiscendo id videmus. Nimius forem; ergo tolerate contractam loquacitatem in argumento locupletissimo, vix dabitis ullum Ignis effectum, quem habeatis eundem in omnibus corporibus, quin statim contrarium illi in alio corpore ab eodem Igne exhibiturus sim. Estne ergo nulla mirabilis hujus causæ operatio, quæ semper, & ubique, eadem, atque inseparabilis prorsus ab Igne, nec variabilis per objecta, per omnia constans? Crediderim hercle, dari talem, &, quam valui naturæ vestigia fideliter sequi, unicam modo esse.

Quippe excussis sedulo omnibus, nondum potui videre ullum corpus, quin applicari illi posset id, quod uno omnes ore Ignem vocant notum, sive à sole, à foco, à subterraneis, fit. Cuncta vero, quibus talis Ignis unitur, corpora, ne uno quidem inter omnia explorata excepto, grandiora inde redduntur, tumescunt, & rarefcunt, nulla tamen ponderis differentia animadversa. Neque refert, consistentia fuerint, an fluentia; dura, mollia; levia, ponderosa; omnium hætenus deprehensorum una ubique, eademque, lux est. Interim tamen apparet semper, duo corpora, ejusdem ponderis, & molis, quorum unum sit durum, alterum fluidum, in eo differre, quod ab eodem Ignem fluidum magis, solidum minus, expandetur. Certe in omnibus, quæ exploravi, hæc ratio obtinuit. Fluida igitur potius Ignis presentia hoc effectu explorandæ adhibenda sunt, quam solida. Deinde iterum expertus sum, illos liquores, qui minus densi, aut leviores, sunt aliis, semper eo plus rarefcere ab uno eodemque Igne. Quamobrem levissimi liquidi Rarefactio vivide nos afficit observantes, atque parcissimi Ignis minima incrementa aptissime exponit. Hæc quidem primo hoc experimento fidelibus observantium sub-jicio oculis. Cernitis, manu teneo dextra hanc phialam Chemicam, cujus capax ampulla spherica in collum exit cylindricum, angustumque, videtis hanc limpida impletam aqua usque ad notam hanc collo appositam; en, immergo hanc huic aquæ calidiori in hoc vase contentæ aperto;

Atque Colorum.

Tum & ceteros Ignis effectus.

Ignis signum corporum Rarefactio.

cernitis ilico, aquam in collo phialæ assurgere supra primam notam, sicque de momento temporis assiduo adscendere, idque ita fieri tam diu, quamdiu magis calefcit, magisque. Rursum, si exemptam ex hac aqua immergo phialam alii aquæ, quæ priore calidior est, spectatis iterum altius emergere in collo phialæ. Denique videtis, ubi jam Igne admoveo propius, propiusque, pro rato eo magis dilatari. Ecce autem, dum ab Igne removeo, iterum subsidere lympham cernitis. Nonne manifestissime videtis hinc Ignem dilatare aquam, ut majus occupet calefacta, quam frigida, spatium, absque ullo sensibili incremento ponderis? Nunquid & patet inde, vas vitreum, solidum, haud extendi ut aquam: dum hæc in vase hoc æque calefacto, imo prius, tamen jam contineri nequeat? Oculos jam huc convertite, Alcohol vini hac phiala teneo, spectare est jam quanto celerius hoc repositum in eandem aquam calidam assurgat, quam velociter alta colli phialæ petat, ut fere exiret orificio supremo. Inde colligitis mecum, Alcohol aqua levius citius, magisque, rarefcere eodem ab Igne, quam ipsam aquam. Levia hæc, & obvia, observata Vos docent veritatem propositam. Utinam dedissent Hydrostatici nobis pondera comparata omnium liquorum hodie cognitorum! Potuissem forte regulam dare generalem, quam meditatio multis innixa, non omnibus, menti ingerit, scilicet expansionis ab eodem Igne spatia esse inter se ut raritates expansorum corporum; vel in ratione reciproca densitatum. Jam vero in hisce Experimenta docuere hunc ordinem fere.

Levissimum fluidum est vacuum Torricellianum.

Dein Boyleanum.

Aër.

Alcohol.

Petroleum sincerum, stillatitium Boyl. Qual. Mech. 88.

Sp. Terebinthinæ.

Aqua.

Acetum.

Aqua Fortis.

Sp. Nitri.

Oleum Vitrioli.

Argentum Vivum.

Videatur Illustris Boyleus de Medicina Hydrostatica.

Igitur ex levissimi liquoris dilatatu facili desumi posse videtur certa nota Ignis præsentis, aucti, minutive: quoniam effectus ille neutiquam dependet à sensu nostro, tam fallaci sane in hac dignoscendi ratione; adeoque non est obnoxius errori tam facile irrepenti. Dein ipse hic modus notat quoque quam accuratissime minutissima incrementa, vel decrementa Ignis, quæ quidem nullo alio modo, hæctenus mihi noto, notari per experimenta queunt. Proxima post has inde orta utilitas habetur; quod in omni loco quam expeditissime usui suo applicari queat, sive intra corpora, sive extra eadem, illo uti volueris: omni enim tempore, atque ubique locorum, æque paratum hoc signum adhibere licet. Denique hoc habet eximii, quod hæc expansio corporum à Calore facta; si peragitur intra vitrum Hermetice clausum, à nulla alia causa Physica, quæ huc

usque innotuit, oriatur, nisi à solo tantum Igne. Inventa ergo quæ sit adeo nota est, quæ pro vero, certo, individuo, proprioque, signo Ignis haberi potest, & debet. Illo unice utemur in sequentibus ad investigandam illius naturam; semperque credemus, quod in Phœnomenis quibuscunque, apparens hæc simul rarefactio nascitur, ibi dein & Ignem hac apparitione se nobis manifestare pro rato, unde occasio nascetur nobis, ut Ignem in omni ferme conditione examinare queamus, atque ratiocinari de illius natura latente, quæ in omni hoc Experimentorum genere se manifestabit. Juvat nunc, Amatissimi Spectatores, per facillimam amœnitatem spectaculorum simplicissimorum Vos sensim ducere usque in abstrusissimas quasque proprietates Ignis, ea semper lege, ubi ab Experimentis facillimis ordine semper pergam ad vulgata minus. Horum igitur primum hoc esto.

EXPERIMENTUM I.

Ignis corpora durissima extendit in omnem dimensionem suæ granditatis, quamdiu illis inest.

Quod ut coram oculis vestris evincam: en cernitis has binas virgas, cylindricas, ex ferro ductas ambas æque longas; est enim tres pedes utraque longa; sed & æque crassæ fere sunt: quod liquet, quandoquidem ambæ per eundem ferreum huncce anulum transmitti queunt; ut coram nunc videtis.

Ferrum Calore crescit in omnem dimensionem.

Unam harum repono in turrim cavam hujus Athanoris, in qua à fundo usque ad fastigium Ignis ardet; postquam idoneo ibidem hæsit tempore, ecce educo iterum candefactam fere ab Igne, atque appono alteri virgæ frigidæ relictæ; omnes clare videtis, notabili excessu jam longiorem evasisse per Ignem, quam prius fuerit frigida.

Quis vero non cernit evidentissime, omni jam momento temporis brevior reddi, dum sensim refrigeratur? Ecce penitus iterum, ut prius, frigida habet priori eandem longitudinem, decrescente eodem pede hoc longitudine, quo frigus redditur, quo Ignis iterum ab ea recedit.

Et decrescit frigus.

Nunc rursus candefeci ejusdem virgæ extremum, conor adigere per annuli os, nec possum ulla vi: est enim, ut ipsi jam testes estis oculati, longe crassior, quam prius frigida; sed heus! expectate, donec redeat ipsi frigus, paululum; refrixit jam; videte anulum, transit: ita ut calidam virgam amplecti recuset, transmittat libere frigidam.

Cui placet examussim definire pro subducendo calculo, quanta hæc sit magnitudinis differentia, in ferro cadente, aliove solido corpore, ex Igne educto ad ejusdem refrigerationem æqualem noto frigori per Thermoscopium; faciat vel ex ære binas parallelas Laminas AB, CD, constructas, ut figura appicta docet; sint autem Lamellæ super binis lateralibus mobiles in parallelismo semper interim retentæ, sunt & laterales hæc divisæ in partes minutissimas. Sumatur corpus explorandum, idque accommodetur intra AB, & CD, juxta Laminam AC, dum friget, dein rubescens ab Igne uno momento applicetur iterum fere circa eandem AC, remota interim AB, ab CD, ut candefactum jam intercipi queat, debet

Modus explorandi hoc augmentum.

vero id ita fieri expedite, ne multum incalescat A C. Habebitur differentia inter frigidam & candefactam virgam. Ipsa autem virga utrimque acutissima sit, ne multum calefaciat laminas, ut figura E F pingit. Vel recta fiat regula ænea AB, quo longior, eo rectior, ad cuius finem B erecta normalis B C, etiam longa; ad principium vero A sit hypotenusæ ænea A D mobilis ad A supra planum A B C; esto normalis B C minutatim divisa in partes æquales; si calefactum ponitur supra A B, elevabitur B C, motuque suo supra B C notabit partes differentiam exprimentes tanto magis notabilem, quo recta A B, & B C longior.

In omni corpore id fit.

Porro maxime animadverti oportet, 1°. quod hæc solidarum massarum ab Igne comperta dilatatio, adeo generalis obtineat, ut in omnibus sic contingat, quæ observare vacavit hæctenus.

Sed varie pro pondere.

Cave autem, credas æque hanc magnam nasci in singulis quibusque! quin imo ponderosissimorum ut minima ab eodem Igne, ita rariorum major, accidere videtur, in illis, quæ institui, experimentis. Prorsus, ut & hæc regula generalis sit. Indicasse hæc Vobis sufficiat; ipsi facilia promovete observata ad instrumentum postremum, & explore, an universim sint dilatationes massarum ab eodem Igne, ut pondera comparata inter se? Mihi ad hæc intento negotiorum obstitit multitudo, temporisque avolantis brevitatis; quæ vero vidi, fecique, ita suadent, ut consistentium raritas plus dilatetur, densitas minus.

Et pro aliis proprietatibus.

Sed & aliæ præterea causæ sunt, quæ varietatem hanc in magnitudine hujus expansionis generant, etiam ultra densitatem pondere mensurandam. Enimvero, quum diu à me, & sæpe, rogatus esset solertissimus Artifex Daniel Gabriel Fahrenheit, ut vellet pro ingeniosa sua industria mihi dare Thermoscopia bina, quorum unum ex liquore densissimo, Hydrargyro scilicet, alterum ex rarissimo, nempe Alcohole, ita affabre fierent facta, ut semper, æqualiter mihi exhiberent in eodem caloris gradu, liquoris contenti æque adscendentem excessum ad oppositam scalam, subtiliter calculo posito, id conatus fuit perficere. Quum vero deinde lætus explorabam horum Thermometrorum concordiam hoc in opere, reperi differentiam: rem Viro ingenuo indicavi, qui candidus agnovit vitium, licet hæctenus eum lateret causa. Postea vero, haud requiescens, sed volvens sollicito cuncta animo, detexit, ipsum vitrum, in Bohemio, in Britannia, in Batavia, conflatum, facilius, vel difficilius, citius, serius, eodem calore expandi. Hinc rationem subductam valere, si utrumque instrumentum ex eodem vitri genere haberetur confectum; fallere, si unum de vitro Bohemico, de Batavo factum esset alterum. Illam nimirum vitri speciem minus expandi, quæ violentiore flamma eget ut fundatur; dum vitri genus citius Igne fluens, magis dilataretur, si ambo urgerentur uno eodemque caloris gradu. Quam circumspectam flagitat natura sollicitudinem, ut in Physicis verum reperiatur! Quam crebro fallit præcipites in generalem regulam! Quantum differt, velocissime volitantis rationis celeritate uti, ab ea scientiæ lentæ tarditate, quæ juxta cauta experimenta patienter incedit!

Ut calor, sic expansio, in his major.

2. Etiam semper expansio eodem pede, quo receptio Ignis in corpore expandendum major evadit, increfcit, ita quidem, ut virga hæc ferrea

penitus ignita, ab igne coruscans, longior sit se ipsa non amplius fulgente, sed tamen adhuc valde calida; brevissima denique in summo Atmosphære frigore diu reposita. Hic iterum industriæ commendatum vestræ velim, ut in ferro, (quod maximum inter cætera metalla ignem fert, priusquam diffuat,) adeo jam ignito, ut fere liquefceret, mensuratam longitudinem conferatis tempore quodam frigidissimo cum ejusdem frigidissimi brevitate. Habebitis ita perspectam actionem hanc in latitudine suæ potestatis.

Simul dein ac funditur ferrum in liquefactam jam materiem, videtur in vase suo, quo fufum jam coërcetur, licet folium vi incitetur Ignis aucti actio, manere ejusdem molis; neque forte tunc plus Ignis in se recipere valet; adeoque expandi ulterius non posset quacunque vulgaris Ignis violentia: etenim fluentia Igne metalla plus Ignis non videntur posse recipere; nisi ille folle, speculo cavo, vel foco vitri caustici, coacervatus in punctum dirigetur.

3. Igitur vere hinc intelligimus, Ignis, simul ac à gradu acutissimi frigoris nobis explorato, usque ad summum suum incrementum egit, omnes partes durissimi corporis, cui applicatur, quaquaversum expandere, à contactu mutuo remove. Sed & apparet, hanc extensionem, corporisque inde natam raritatem, ita successive augeri, donec veniat tota massa eo, ut fusa igne fluat, si fusilis est. Igitur, toto hoc incrementis Ignis decursu, singulæ corporis incalescentis partes, à centro suæ massulæ, etiam perpetuo excurrunt æque quam universa moles.

Quare & cernimus, particulas Ignis per massam distributas, ubique in moleculas, quas occupant, eadem vi agere, neque ullam haberi molis rigidissimæ duritiem adeo indomabilem, quin levissimi Ignis actione molliissima per totam massam sic mutetur, ut nulla illius pars non mutata persistat.

4. Quid vero tandem aliud est ita extendi, quam in alia exire spatia, majora priori? Ideoque inde deduco, partes istas toto hoc tempore motas fuisse assiduo in hoc excursu. Unde etiam facile patet, Ignem cunctas durissime cujusque molis partes, externas scilicet, internasque, movere in omnes dimensionum plagas, semperque eo magis, quo magis incitatus Ignis est, donec tandem omnes in fluidum denique redactas, fortiter commovet, permiscet, per omnia discutit.

An tum ita attenuavit massam, ut partes illæ, jam fluidæ, sint ipsa corporum elementa, quamdiu ita fluunt? An hinc fluentium in Igne metallorum particulæ adeo intime, & per minima, intermiscuntur, ut nulla alia arte ita attenuari queant? Profecto, artium veracissima omnium, Docimastice nobis demonstrat, quod unum Auri granum centenis millenis Argenti purissimi granis in Igne fluentibus semel permistum sic, ut perfecte fluant simul, ita confundatur divisum intra partes Argenti, ut, si postea sumptis unum granulum de hac massa tota abscissum, in eo reperias proportionalem partem Auri ad Argentum, ut fuerat 1 ad 100000; neque hac in re finis hucusque fuit inventus, ubi hæc attenuandi, & intra Argentum distribuendi, facultas terminaretur. Certe si acius meditemini experimenti hujus effectum, dabitis veniam asserenti, Ignem, dum à frigore maximo egit in Aurum per gradus increfcendo, illud in particulis elementa-

Fufis calore solidis, stat expansio.

Calore agitantur omnes corporum partes.

Etiam in durissimis.

An Ignis fundit usque in Elementa?

libus semper movisse, ut semper cohærent minus, donec tandem omnino non cohærent amplius; sed, prorsus solutæ à nexu, diffluerent. Solus & est Ignis, qui quamdiu eadem hac vi agit, nunquam patitur, ut tangentes se mutuo partes concrecant inter se: nam ablato Igne eodem, statim iterum concreta perfecte subsistunt.

Metalli fusi
partes se mutuo
coherunt.

Fateor, puri Metalli partes, vi Igni fusas, nifum retinere in associationem: quippe video semper, Aurum, Argentum, cætera metalla, fusa Igne, continenter se colligere in globum, eadem omnino ratione, ut Argentum Vivum se in sphæram figurate affectat, ni pondus impediret partium; sed tamen vis hæc non potest ad affectum pervenire, quamdiu Ignis violentia urget. Res mira!

Sola fusio aptat
Metalla, ut uni-
ant partes di-
vulsas.

Duo fragmenta Auri ad tenacitatem huic Metallo singularem nunquam connectes, nisi ambo prius in ultima diviseris, nempe utraque fundendo in Igne, tum enim frigefacta dein pristinam sub malleo ductilitatem statim recuperant. Quod de Metallis enarravi, & in aliis simplicibus obtinet, sales fixi, vitrum, cætera id docent. Denique capitur & hinc, fieri non modo posse, imo vero & re ipsa contingere, ut nobis apparens durissimum, maximeque immobile, corpus in omnibus Elementis suis id componentibus continenter commoveatur ita, ut ne unica quidem totius molis particula, vel minima absolute quiescat. Omnia sana memorata modo adeo clare ex consideratione Experimenti statim propositi intelliguntur verissima, ut liquidius nihil. An igitur agit Ignis in ipsam corporum naturam intimam? O miram potestatem!

5. Quid ergo adeo miri amplius habebitur id, quod sæpe accidere observatur; ædificia scilicet solidissime cæmentata, absque ullo sæpe vento, cælo sudo & æstuante, plerumque in ipsa meridie, corruere?

Corpora ubique
non æque ma-
gna.

6. Docet & hæc Ignis proprietas, corpora in Zonis torridis longe majora evadere omni dimensione, quam sub climate gelido; hinc reddi ibidem comparative leviora, dum sub superficie majore minus habent materiæ; & hinc quoque minus fortia in percussione; ergo & Pendula Galilæana, in Zonis frigidis parata, longiora reddita in fervidis, tardius oscillationes recipere, sicque fallere inde optima horologia; idem etiam in eadem regione fieri diversis anni tempestatibus, pro variis caloris vicissitudinibus.

Quæ laxitas
corporum?

7. Verissime igitur ab omni ævo dictum fuisse, igne inprimis corpora laxari, & debilitari: quum enim binæ voces illæ notent eam firmiterum corporum conditionem; qua hæc apta redduntur, ut à minore causa facilius dissolvantur in partes suas; sponte patet ex iis, quæ statim dicta fuere, ignem à primo gradu incepto id efficere, & quemlibet gressum, quo tendit in augmentum, magis semper magisque promovere dissolutionem, donec tandem firmitas amplius nulla fit durissimorum, sed eorundem liquefactio diffuens. Id per universa secula historiæ docuere, mollia fuisse semper & debilia in Asia, & Africa, corpora, ubi sol inflammans homines exagitat, atque ad inertiam ducit. In ipsis quoque fervidissimis febribus calore cuncta diffluunt, atque enervantur. Fateor in iisdem & exsiccata rigescere; sed id haud tribuendum Igni, quatenus solidis inhæret, verum quatenus dissipat aquam, quo quidem, nec alio, sensu vere asseri potest, Igne quædam roborari prius labefactata.

EXPERIMENTUM II.

Frigus, quam omnes appellant Ignis absentiam, durissima corporum contrahit in omnem dimensionem suæ magnitudinis, quamdiu illis inest. Id vero in altera parte prioris Experimenti ita coram oculis vestris evici, ut minus recte sentirem de vestra perspicentia, si vel verbum ultra. Verum, quæ hinc iterum sequuntur observationes, patienter audire velitis, obsecro: quarum ergo prima hæc esto.

Frigus omne corpus contrahit in minus.

1. Omnia rursus corpora, quæ firma consistunt fabrica, huic Frigoris actioni æque obnoxia deprehendi; neque ullum observatum fuisse, utcunque densum prius & compactum fuerit, quin condensatum magis redderetur à Frigore, ne Adamante quidem, ut omnium durissimo, excepto.

Qualecunque fuerit.

2. Quodque recte cogitandum; pro acto Frigore in gradum majorem, simul quoque hæcce contractio augetur, decrescitque prior in minore Frigore expansio.

Ut Frigus ita contractio in his.

Quin etiam, quod mirabile valde est, hæc reductio corporum in spatium arctius, etiam in Sphæris cavis, atque in annulis orbicularibus, versus centrum corporis, vel superficiei, contingit. Si enim Annulus hic ferreus friget, Cylindrum hunc ferreum non admittit, mox vero, dum incaluit, eundem capit. Cernitur Sphæra hæc vitrea in cylindricam appendicem, angustæ valde capacitatis, exeuns, repleta liquore hoc colorato ad notam hanc usque in hoc Cylindro; en submergo hanc in liquorem longe frigidiorum hac Sphæra; videtisne? assurgit uno momento liquor satis notabiliter, mox vero iterum descendit: scilicet externum frigus applicatum superficiei immersæ Sphæræ, priusquam penetravit usque in liquorem Sphæra contentum, primo frigefacit vitrum; quod inde arctius redditum liquorem nondum æque frigefactum expellit ex globo in cavum fistulæ inde egressæ. At, postquam penetrabile frigus ad liquoris ipsius pervenit intima, en, descendit contractus & ille iterum. Ex quo Experimento cognoscitur animadvertenda omnino hujus contractionis indolis, quippe quæ in ipsa, ut ita loquar, substantia corporum obtinet. In cæteris vasis in calidis eadem arctatio frigori succedens longe adhuc manifestior videtur.

Imo & cavitates corporis arctant.

Iterumque docent omnia Experimenta, hanc corporum reductionem in spatium minus pergere semper proportionaliter ut ipsum Frigus, sicque imminui molem, pondus prius persistere, pondus autem comparatum, specificum vulgo appellatum, incrementum: unde in summo Frigore moles cujusque solidi minima spectatur. Quum vero nemo mortalium unquam queat corpus assignare, in quo Frigus absolutum, sive in quo Ignis nullus, hinc impossibile hæcenus, aliquod corpus, unciam Auri, puta reducere in molem minimam possibilem; dum interim proportionem condensationis ratione graduum Frigoris invenire liceat.

Unde pondus corporis comparatum incertum.

4. Adeoque & per ignis absentiam solam exoritur in omni solida massa corporea motus longe adhuc mirabilior in omnibus ejusdem partibus externis, internisque, per quem motum omnes atomi corporis assiduo tendunt versus centrum illius, eoque ipso universæ etiam propius eunt in

Substantia corporis Frigore cogitur.

Hinc Frigus
corpori pro-
prium.

mutuos nexus. Si itaque Frigus mera Ignis privatio foret tum vis arctius compingens elementa solidi esset insita ipsa naturæ corporeæ, vis vero dilatans ab Igne penderet: quare externa hæc, superaddita, adeoque violenta, foret corporibus. Conarentur tum corpora ire in massulas unitas, donec pervenirent ad minimas, tumque firmissime quiescerent; dum è contrario per Ignem agitentur assiduo nec pervenirent unquam ad quietem. Finis Frigoris partium unitissimarum absoluta quies inter se. Ignis finis agitatio perpetua dissolutarum particularum.

Calor & Frigus
maxime agunt
in omnia corpo-
ra.

An Ignis, & Frigus, sola ipsam substantiam afficiunt corporum, cætera partes? an quies absoluta in spatio quodam facit summum frigus? an ubi ignis absolute nullus foret quies?

Figura telluris à
Calore & Frigo-
re.

5. Quin & pendula quoque hinc breviora reddita circa polos telluris; intra datum tempus plures eunt redeuntque vias, ipsaque horum appensa pondera densiore massa, minore superficie, offendunt obstantem aëra. An non & hinc una de causis, quibus Sphæroïdea telluris compressæ figura efficitur, habetur Frigus ad Polos, ad Æquatorem vero æstus, in proportionem certa dominantia?

Densitas à Fri-
gore.

6. Frigus etiam omnia corpora, firma dicta, consolidat; nimirum ipsum illud, quod in corpore corpus vocamus, facit minori jam, quam prius, contineri spatio; hincque materiem ejus universam arctius unit, unde fere semper fortior exoritur totius massæ cohæsiō, quæ & robur, vel firmitas, audit corporum. Præterea vero efficit quoque, ut singulæ partes, quibus universum corpus constituitur, fortius jam concrecant simul inter se, nec patiantur se divelli à vicinis tam facili vi, quam quidem antea. Quæ est altera observata constantiæ in corporibus deprehensa causa. Denique, quantum perspicere valemus, & ipsas atomos corporeæ massæ compingit æque, quam magnam molem, quod modo vocabamus usque in ipsam substantiam agere, unde summa omnium stabilitas enascitur. Sed quid tandem, ô Amici, mens acutissima de corpore assequitur ultimo? si quid hic video, nihil cerno aliud, nisi quod semper, sine fine per cogitationem limitando, corpus constet ex minoribus, si simplex fuerit, simillimis majori, iterumque conflatis de simili minore. Fuisse ergo infusum à Creatore DEO, qui omnia effecit, principium quoddam, quo quædam corpuscula unirentur in massulas ita adunatas, ut vis nulla naturæ insita, vel excitanda arte, in minores moleculas posset has discindere, adeoque permanerent constantissime ad omnia violenta applicata. Cæterum posse quidem iterum concrescere illas cum similibus, & cum nisu quodam in adunationem durabilem, raroque divellendam, attamen obnoxiam paucis quidem attamen certis, modis; ita vero, ut, postquam rursus secesserant in memoratas modo atomos, ultra iterum perstarent immutabiles. Hæc modo simplicia intentissima mihi meditatio, vires naturæ & actiones perpendens, reperit. Unde Atomi Democriteæ, Monades aliorum, Hylarchica quorundam, Ultima rerum Principia omnium fere Philosophorum intelliguntur. An ergo adeo sunt solidæ, ultimæ hæ particule, ut ne Ignem quidem intra se admittant? Num igitur ipsæ nec dilatabiles ulla potentia, nec arctius comprimendæ? Itaque omnis condensatio, & rarefactio, in solis compositis ex his Atomis, non in componen-
tibus

tribus Elementis, ultimis, subsistit? Certe Physici dudum, & Medici observavere, quod omnia in tribus regnis corpora solida roborarentur Frigore, atque nato inde compactu.

7. Atque altera, in universo dominans, Caloris atque Frigoris vicissitudo efficere videtur, ut in cunctis corporibus, inque toto universo, omnibus denique horum particulis, sit assidua agitatio; quotiescunque hæc bina se mutuo excipiunt: quum utriusque actio necessarios patret, recensitos modo. effectus.

Caloris & Frigoris duumvittus, & vicissitudo.

8. Verum haud diu manet idem gradus alterutrius in hisce rebus; imo vero permutantur assiduo; soletque excessum alterius mox temperare unius successio; adeoque præcedenti contrarios mox præstare effectus. Si enim institutum naturæ legimus, deprehendimus hanc cautius nihil observare, quam, ne diu sit idem Calor Frigusque. Nonne ita ordinavit telluris ad solis ignes expositionem, ut his obliquis magis uno tempore, alio autem plus ad perpendicularum directis feriretur, neque maneret vel brevissimo tempore in eodem adpectu; unde anni tempestates mutati Ignis perpetuo varia effecta excitant. Quid memorem dierum noctiumque vices, quibus efficitur, ut vix unquam vel horulæ spatio eadem mensura respectu horum? Meteora ipsa hanc mutabilitatem asserunt. Vix exussit solis ardor arefactam terram, implevitque Atmosphæram vaporibus, atque exhalationibus, quin statim nubes, fulmina, tonitrua, grando, imbres, quibus illico ingens subnascitur Frigus. De quibus omnibus colligere est, in omni corpore solido, quod nostro in mundo existat, perpetuum obtinere motum peristalticum, sive oscillationem cunctarum partium, quæ concurrunt ad illud constituendum.

Semper alternat ubique.

9. Præclarum utique videtur in hac reciproca permutationem horum, quod inde longe aliæ, imo & fortiores quoque, fiant rerum varietates, quam si horum alterutrum tenore constanti perduraret diutius. Ignis solus, idem diu permanens siccatur, redditque durabile residuum in plantis, & animantibus; congelatio itidem perpetuo perdurans; at si gelat regelasque sæpius, intime solvuntur omnia, atque volatilia facta in auras fere dissipantur. Infinita forent commemoranda, si vel leviter prodere vellem, quæ hinc pendent, omnia.

Naturæ rerum utilis.

10. Quare etiam sapientissimus naturæ Autor videtur hanc constituisse stabilem semper vicissitudinem in ipsis rebus: quo ita totum universum maneret in motu perpetuo, non modo in magnis corporibus, sed in abditis quoque intimis horum particulis. Scilicet ita ortus, incrementa, status, decrementa, interiusque omnium eadem lege peragi possunt in singulis.

Et semper omnia concutiens usque in intima.

11. Quis vero mortalium valebit definire Limites Frigoris? ubinam illud est adeo intensum, ut crescere porro nequeat? Credibile videtur. ibidem id contingere, ubi nihil quidquam Ignis adest. Verumtamen impossibile est ullum talem reperire locum, nulla arte hunc omnem ex dato corpore, vel spatio, eximere potest Artifex. De eo utique cogitabimus frustra. An igitur ultimus Caloris gradus cognosci poterit facilius? nequaquam: neque enim novimus quantum Ignis in certo spatio colligi queat. Stupemus nim Ignis speculis concavis magnis in focum collecti, vel per pellucida

Limes frigidis figi nequit.

vitra transgressi, adunatique. At quis dixerit, quam immaniter hæc augeri queat, si ingentes, cavæ, conoïdes, parabolicæ, fierent figuræ Speculorum? Quid si de solida fieri possent materie ne minimum inane admittente? Denique si de talis ingenii corpore conficerentur, quod vim haberet reflectendi radios, ut ante offensam inciderant?

Sed comparatio sciri potest.

12. Sed interim nobis sufficiet, si modo queamus notare gradus, qui obtinent apud nos hac in tellure versantes. Facillimum quoque erit cernere augmenta, decrementa, constantiam Ignis, per ea quæ jam diximus. Eo namque requiritur inprimis observatio augmenti & decrementi corporum in extensione sua, quæ per instrumenta apta fieri potest.

Et satis exprimi numeris.

13. Erit interim maximæ solertiæ; imo & laboris, ita notare ignis in loco dato copiam, ut proportio ejus ad quemlibet alium cognitum numeris queat exponi: videre num sit auctus ille, facile, promptumque habetur; quo autem gradu augmentum contigerit, id profecto longe difficilius. Attamen patebit brevi, industriæ humanæ neque vel illud prorsus impossibile, arduum licet, deprehendi: Atque hæcce quidem ea sunt, Auditores, quæ ex observatione prima & secunda, de natura, & præsentia Ignis, ita fluere puto, ut & certa cognoscantur, & utilia valde sint Chemicis.

EXPERIMENTUM III.

Aër communis minimo Ignis incremento expanditur quaquaversum in tota mole sua, singulisque partibus.

Hoc dudum scivere Philosophi, Illustris maxime Boyleus de industria probavit: quare opus non est immorari.

Thermometrum Drebbelii, aëreum.

Thermometrum primo inventum à Cornelio Drebbelio, Alcmariano; satis id docuit olim: quum sola rarefacti vel densati aëris ope liquores repellat à se, vel ad se attrahat, ad nudum oculi conspectum. En, spectatis coram, solo afflatu spiritus mei ad Sphæram hujus facio descendere liquorem in fistula contentum & colore tinctum notabili satis. Ubi autem flare ablisto, cernitis ilico rursus incipere ingredi liquorem.

Amendatum.

Sic vel manu calidiore propius admota ocyssime idem videre est. Fieri autem possunt instrumenta hæc adeo minimum discrimen ignis notantia, ut oculis exhibeant aëris systolen & diastolen perpetuam, neque unquam intermissam. Fiat enim ex vitro tenui admodum, sed pellucidissimo, vas aëris capax, figuræ ex binis segmentis Sphæricis connexis factæ, ita ut segmenta opposita maxima A B. C D. haud ita multum distent; cæterum quomajus hoc vas, magisque compressum, modo aër in eo libere capi, ire, redire, queat, eo sane ad hocce negotium aptum magis habebitur ad differentias videndas. Exeat vero hoc Vas in fistulam tenuem E F. apertam ad F, quæ sit valde angusta quidem, sed tamen tam lata, ut aër tota sua vi admitti libere per illam queat: si enim hoc instrumentum, aëri expositum, hunc in omnem capacitatem cavi sui admiserit, imponatur dein extremo ore F. in vasculum aqua valde tincta plenum. Dein cale scat paululum vas A B C D. statim exhibunt ex E F. per osculum F. bullæ aëris, idque fiet, quamdiu ignis circa hoc vas. Postquam vero satis aëris exivit, nempe paucæ modo bullulæ, auferatur calor ocyus adscendet liquor tinctus. Si tum si

mul curam gesseris, ne nimium aëris calore fuerit expulsus, hærebit liquor tinctus in medio fistulæ FE, atque jucundo apparebit spectaculo continuus assultus, atque subsultus, ingressi liquidi, ad minimas caloris, frigorisque, differentias, tanto evidentius, quo tenuius vitrum, quo majus vas ABCD respectu aperturæ in fistula FE, & quo segmenta AB, CB, propiora. Quæ omnia Hydraulici facile demonstrant. Facile capitur, cur segmenta in hoc instrumento AB, CD præferam Sphæræ, curque eadem propinqua velim: novistis enim eo citius per magnam superficiem exiguæ moli aëreæ, sed toti, communicari calorem, frigusque. Ut tamen hæc & coram toti pateant theatro, en assumo Phialam Chemicam ventris capacissimi, angustioris colli, hæc jam aëre plena illo, in quo jam versamur hic loci. Inversam aquæ impono; videtis, ubi admoveo Ignem bullatim aëra elidi ex collo, per aquam; intelligitis, igitur jam minus mansit aëris in vase, quam prius, pro ratione scilicet, qua bullæ exiverunt. Amoveo Ignem. Quam subito adscendit jam aqua in collum! Rursum cernitis admoto, abductoque vicissim, Igne, salire, & delabi, aquam in collo, imo vix quiescere vel duobus momentis.

COROLL. I.

Aëris hæcce per Ignem producta expansio in spatium procedit ingens, neque facile per Experimenta determinandum. Vitra enim vero cava, & Sphærica in clibano Vitrario tantum non fluentia, ibidemque Hermetice clausa, dein lege artis sensim frigefacta, ne sic quidem aëre orba deprehenduntur: si enim Sphæræ talis, sub aqua demersa, cauda cava abrumpitur, vi quidem summa irrumpit aqua, sed tamen semper manebit in summo spatium plenum aëre, qui sustinet totum pondus universæ Atmosphæræ.

Ignis aërem expandit quidem.

Manifesto certe documento, ignem summum furni maxime quidem rarefecisse hunc aëra, nequiquam vero expulisse penitus. Credibile sane, validiorem adhuc Ignem effecturum, ut magis iterum rarescat aër, sed pariter probabile habetur nunquam in infinitum expansum iri, adeoque maximo in Igne aliquid semper aëris permanens: interim calore ebullientis aquæ aëra expandi ad $\frac{1}{3}$ prioris auctæ molis, subtilissime collegit præclarus Amontonium. Non me fugit, cogitari posse probabili cum specie, quod ille aër, qui in hoc experimento se colligit in supremo hujus submersæ ampullæ, eductus fuerit de aqua, dum pondere Atmosphæræ in collum vasis hujus imprimitur: enimvero facit tarditas repletionis, ut portio ingressæ primo aquæ hæreat in vacuo magis inani, quam Boyleanum est, interea, dum pergit repleri cava Sphæræ; unde necessario pars aëris aquæ permisti expedire se debet, ruere in hoc vacuum, ibi se colligere, & collecta resistere integræ repletioni. Sed perpendite, obsecro, me hoc dare; ea tamen lege, ut consideretis, omnem illum aërem, qui sic de hac aqua, in inane ampullæ se extricavit, intra paucas horas, semper iterum absorberi intra illam aquam, unde emerferat, cumque illico totam amplitudinem capacis globi repleri sola aqua. Ut Mariottus accurate, & feliciter observavit, ipseque dein coram in historia aëris Vobis

Non tamen omnem expellit,

ostendam. Quum igitur, hoc in casu, globus non impleatur, patet spatium, quod aquam non admittit, eam habere in se veri aëris partem, quæ vi Ignis tanti expelli nequeat, sed dilatari tantum. Quod assumpseram.

C O R O L L. 2.

Differentia expansionis Aëris & Ferri.

Si porro placuerit Vobis, mecum perpendere, illam Ferri prius datam expansionem, quam erat illa exigua in Igne tam magno, ut ferrum candesceret? at nunc consideremus contra, quam sit magna expansio ejusdem Aëris per calorem parvum. Reperiebatur quidem à debili igne ilico dilatatio Ferri aliqua, sed non nisi instrumento deprehendenda, verum ab eodem parvo Igne, quam notabilis visa in raritate differentia! Aëre non aliud corpus facilius afficitur parvo Igne, Ferro non novimus corpus igne difficilius fusile in expansionem scilicet maximam suæ molis.

C O R O L L. 3.

Expansio à Calore minimo notabilis.

Jucundo spectaculo hinc datur spectabile reddere incrementum caloris quaecunque in aëre ad mensuram fere datam, quæ hic requiri utiliter potest: oportet namque in instrumento, supra descripto, augere magnitudinem segmentorum Sphæricorum ad arctitatem fistulæ valde longæ; ita enim Caloris differentia minima dabit in fistula notam maximam, sensibilemque.

C O R O L L. 4.

Magnitudo Caloris in aëre naturalis.

Quoniam vero maximus caloris naturalis in aëre gradus, qui fervente canicula observatur, æstuante cœlo, rarissime attingit gradum nonagesimum in Thermoscopio Fahrenheitiano; hinc gradus caloris illius cognitos habet limites, quos ultra vix reperitur unquam. Omnis vero ejus hoc respectu mutatio naturalis semper tantum hæret in declinatione infra hunc gradum. Unde ergo usus Drebbeliani Thermometri, ut facilis, ita & utilis plane. Modo notetis, & augmenta ponderis Atmosphæræ simul consideranda esse ex Barometro appposito. Ita scilicet minimo labore exigui Caloris incrementa minima observari queunt.

C O R O L L. 5.

Aër nunquam quiescit.

Si repetimus itaque facillimam aëris dilatabilitatem, contractilitatemque, ad exigua adeo ignis incrementa, atque decrementa; simulque recordamur assiduam horum vicissitudinem; nonne apertum erit, aërem hunc nunquam quiescere, sed moveri in omnibus suis partibus agitatione perpetua, qua & ultimæ hujus particulæ assiduo oscillant. Eritque hoc verum æque in illo aëre, qui, solo Atmosphæræ incumbentis pondere coercitus, apertus vocatur, quam in illo ipso, qui vasis clausis continetur penitus.

EXPERIMENTUM IV.

Aër minimo caloris decremento, undique contrahitur in tota mole, in singulis partibus.

Id vero patet ubique eadem per Experimenta, quæ in tertio Experimento memoravimus: quia recedente Igne, illud perpetuo, & pro rato, observatum fuit.

COROLL. 1.

Contractio hæc in minora semper spatia procedit, quamdiu decrescit Ignis: adeoque penitus impossibile ultimum minimum hujus spatii definire; quoniam, ut jam prius dictum fuit, Ignem absolute tollere ex aëre haud possumus. Sane in vitris thermoscopicis successive incrementi frigori expositis Drebbelianis res est manifestissima.

COROLL. 2.

Maxima contractio, quæ in ullo corpore observatur à summo Frigore; est minor ea condensatione, quæ in aëre observabilis est à decremento minimo Caloris, vel Ignis, quod sensibus nostris ullo alio modo notari hactenus potuit. Iterum ergo, & hoc quoque respectu, aër aptissimus Ignis copiarum detegendæ.

COROLL. 3.

Rursum ergo, quævis imminutio Caloris vel Ignis, vel incrementum minimum Frigoris, poterit spectabile reddi ad mensuram datam. Per conversionem Corollarii tertii Experimenti tertii.

COROLL. 4.

Quin & usus igitur Thermometri aërii eo pulchrior erit, imo & facilius, quo Frigus maximum satis per experimenta frigus arte facientia, tum & per observata naturalis summi hyberni frigoris, certius definitum fuit.

Inquisitur summa frigus.

Quum in frigore sævissimo, anni noni in hoc seculo, in Yslandia ad Thermoscopium Fahrenheitianum hæserit liquor ad numerum primum; ipse vero hoc anno, matutino tempore, in Horto Academico viderim fere ad notam quintam.

Primo naturale.

Omnia vero artificia nota, & exercita hucusque, nunquam creare potuerunt æstivo tempore, absque congelata prius aqua (nivis, glaciæ, grandinis, vel pruinae specie) frigus glaciale; licet satis prope accesserint; nisi tempestas frigidior inciperet vergere versus glaciale frigus, atque ita aquam refrigerare, ut res procederet. Plurima quidem, & satis laboriosa fuerunt instituta Experimenta, ut Frigus crearetur adeo intensum, quam ulla arte fieri potuit. Atque chemicis dudum observatis constat, quod Sales quidam producerent frigus, eo temporis momento;

Dein artificiale

quo in aqua dissolvebantur, majus, quam in iisdem prius ante permissionem exstiterat. Quorum quidem princeps ad hunc effectum est Sal Ammoniacus, vulgaris, purissimus. Hujus enim Unciæ quatuor, in pollicem tenuem valde redactæ & siccum, fuerunt à me repositæ per noctem in vase vitreo, puro, sicco, subere bene obturato; atque ita immissum fuit dein hoc vitrum clausum accurate una cum sale intus contento, ut humescere non posset ullo modo in aqua pura Jovi frigido exposita per noctem, ut omnia essent æque frigida, scilicet Sal Ammoniacus, Aqua, & Vitra. Tum mane posui Thermoscopium Fahrenheitianum in aqua hac pura, donec frigus aquæ notaret ad gradum 53. supra O, in eodem Thermometro; immisi tum, uno lapsu, uncias quatuor Salis Ammoniaci æque frigidi, ac aqua fuerat in hujus aquæ uncias XII. & statim bacillo ligneo fortiter & velociter in vase vitreo cylindrico permiscui simul; subsedit confestim liquor in Thermometro à gradu priori notato 53 usque ad gradum 25; ær vero erat eo tempore calidus gradus 51. Unde liquet, Salem Ammoniacum, subtripla copia solutum in aqua, facere, ut frigus crescat per gradus 28. in illo Thermoscopio.

Ad glaciæ Pro-
ductionem.

Hinc itaque semper potest arte fieri glaciale frigus, simul ac tempestas modo calorem gignit non majorem in aëre, quam qui notatur in Thermometro gradus 60. Etenim observatum fuit, quod eodem momento, quo aëris externi temperies reducit liquorem hujus Thermometri ad gradum trigesimum & secundum, tum statim incipiat aqua ad eandem quoque temperiem reducta in glaciem consistere. Quo igitur ær magis frigescit, à gradu 60, sensim declinans usque ad gradum 32, eo poterit per idem artificium frigus excitari acutius, quam quod requiritur ad aquam cogendam in glaciem.

Et infra eam.

Igitur, ubi aqua tam frigida evasit, ut gradum attigerit 32. fere; tum hac miscela frigus creabitur ad gradum 4 usque. Verum si artifex prima solutione aquam reddiderit 28 gradibus frigidiorum in vase amplo; atque tum aliud vas aqua plenum, sed minus, locaverit in illo lixivio, sicque per illud, ubi maxime frigidum evasit, hanc aquam redegerit ad summum frigus, quod illi conciliari potest per frigus primi lixivii, quod diu frigidum manet; tum statim novum Salem Ammoniacum, etiam in vitro intra idem lixivium refrigeratum, immiscuerit rursus illi frigefactæ aquæ, poterit ita brevi, in summo æstu, frigus producere majus, quam unquam in nostra patria observatum est. Ubi denique hac arte glaciem quoque paravit, ex hac cum novo frigefacto Sale Ammoniaco misto rursus frigus majus excitabit. Ita quidem, ut hac arte media æstate acutissimum frigus hybernus superemus pro lubitu.

Punctum con-
glaciationis dis-
sile observatu.

Atqui prudentes, & sollicitos; Vos velim in hisce rite intelligendis: sciatis enim, satis difficulter oculis exhiberi temperiem, qua glacies primo nascitur. Calor enim, & Frigus, semel alicui conciliata corpori, diu sane illi adhærescunt, priusquam inde recedant. Imo etiam, quo densa magis corpora, eo quidem diutius impressi calidi tenacia, Quæ quidem omnia postea demonstrabuntur. Quare, aëre jam disposito ad gradum 32 in Thermometro, nondum tamen aqua conglaciabitur. Quoniam aqua, quæ plus quam octingentes aëre vulgari densior, diu manet calida ex

præcedenti calore, quem acceperat, postquam ær jam suscepit novum impressum frigus. Si quis igitur accurate cupit rescire, qua æris frigiditate aqua jam incipiat congelascere, suspendat primo Thermometrum in aëre undique libero, & aperto. Deprehendi quippe, quod, si vel parieti appenderis, vel alii corpori, calor insitus illis dabit adhuc suum effectum in Thermometro. Postquam ita hac lege recte notavit quis gradum caloris ærii in suo Thermoscopio; tum exponat aquam ita æri, ut minima aquæ copia per superficiem latissimam contingat aërem, quod commodissime perficitur, si linteum tenuissimum, & purissimum, aqua pura madidum, in tali aëre expanditur, atque in eo aliquamdiu retinetur; facile enim tunc à frigiditate prima glaciali rigescens linteum docebit aquam jam hoc frigore in glaciem constringi incipere. Atque illud ita agendo expertus fueram, jam ad gradum fere 33. incipere aquam puram, illo quoque gradu frigidam, coire, nisi ab alio corpore vicino, vel à propria sua etiam mole, hæctenus magis calida, prohiberetur.

Congelationis
initium quan-
do?

Inde quidem contingere videtur, quod Pruina, dudum ante glaciem, nata observatur; quæ modo est humor glacialis innatus latæ superficiæ tenuium corporum, ut graminis, foliorum plantæ, superficiæ hirsutæ telluris. Quin etiam dudum observasse Vos recte scio, quod brumalis appropinquantis frigoris adventus omnium primo spectatur canitie pruinosa pontibus in aëre suspensis innata, dum plateæ interim, & aqua, nullum adhuc notam glaciæ exhibeant: quis enim ignoret, id contingere ex eo, quod fornix pontis in aëre undique suspensi, ab omni parte simul excipit æris ambientis frigidam temperiem? unde ibidem & citissima regelatio. Reliqua autem crassiora corpora, diutissime Calorem tenentia, tantum à superficie extrema frigus contingentis æris capiunt, indeque sensim suum per corpus versus centrum gravitatis propagant ita, ut in parte qualibet molis corporeæ alia sit semper & alia frigoris temperies, donec tamdiu hæserit in eodem æris frigore hoc corpus, donec totum per universam molem æquabiliter eundem gradum acquisiverit; quod quidem ipsum, quonam exacte tempore contigerit, haud ita fane dictu facile.

Ejus index
Pruina.

Ex omnibus ergo, quæ super hac re disputavi, patet, quod ultimus terminus, ad quem frigus à natura deductum observatur, fuerit O in Thermometro. Summum vero ad quod ars, sales in aqua gelidissima dissolvendo, pervenire potuerit, esset graduum 4 vel 3.

Sed nunquam defatigata diligentia in his Fahrenheitiana invenit rem nequaquam credibilem prius, quam certe dignissimam habeo, ut hic enarrem, uti ipse mirabilis Experimenti Autor candide mihi perscripsit. Igitur ita se res illa habet, pro qua gratias ipsi solvent omnes, quibus scientia Physicorum placet.

Frigoris mira-
bilis productio

Anni hujus 1729 sæva hyems oportunitatem dabat capiendi Experimenta ad producendos gradus Frigoris; inter quæ fortunato contingit, ut incideret cogitatio explorandi, quis forte foret eventus, si Spiritus Nitri fortis adeo, ut esset ratio ponderis ejus ad aquam puram, ut 1409 ad 1000, quando Calor utriusque est gradum 48, affunderetur glaciæ? Igitur prima vice, glaciæ minutatim contusæ affundebantur duæ uncie

Industria Fah-
renheitii.

illius Spiritus Nitri, unde momento temporis frigus nascebatur, ut Thermoscopium illico immersum illi misto, subsideret ultra quatuor gradus sub O. Excitavit inexpectata eventus hujus mirabilitas, ut non requiesceret, optimum Artificem. Qui parabat Thermometrum ex Argento Vivo compositum, facillime mobile ad minimam Caloris varietatem, accuratissime divisum in partes satis spectabiles, & ita constructum, ut in cylindro supra bullam adhuc essent gradus notati 76 infra O. Dein Spiritus Nitri prius memoratus, reductus ad Frigus aëris, quod tum fuit graduum 16, ad septem uncias fusus fuit supra glaciem tenuiter contusam, subsidebat ilico Thermometrum per gradus 30, à 16 supra O scilicet usque ad 14 infra O. Quiescente tum Thermometro, effundebatur liquor resolutæ glaciæ supernatans, atque residuæ glaciæ jam adeo frigidæ affusus fuit novus Nitri Spiritus. Descendebat statim Thermometrum ad 29 infra O. tum deficiente Spiritu Nitri, non poterat hoc tempore ulterius urgeri Experimentum.

Igitur Spiritus Salis Marini, frigidus ad 17 gradus, fuit fusus supra glaciem minutim prius contusam, subsedit ocyus Thermometrum ad gradus octo infra O; tum liquore resoluto effuso, & novo Spiritu Salis affuso supra reliquam glaciem jam adeo frigefactam, subsedit $14\frac{1}{2}$ gradus sub O. Hæc ita expertus celebratus Autor cogitavit, omnino urgendum esse pulcherrimum rei successum, adeoque comparavit iterum eundem Spiritum Nitri. Sed aër jam erat reductus eo, illo tempore, ut regelasceret: quare cogitavit de modo Frigus paratum conservandi. Quo igitur proposito curavit sibi fabricanda tria vasa ex bractea Ferri, figuræ Cylindricæ, lata fere $6\frac{1}{2}$ uncias; in his posuit tria vitrea vasa Cylindrica, lata $3\frac{1}{2}$ pollices; ut ita spatia essent vacua inter vitrum & bracteam Ferri fere $1\frac{1}{2}$ pollicum; etiam vitri fundus distabat tantundem à fundo vasis ex bractea Ferri. Spatium vero hoc quod ita vacuum erat inter hæc bina vasa, implebatur accurate Gossypio, eo quidem scopo, ut Frigus in eo diutius retineretur, neque aëris tepor nimis cito & assidue turbaret natum Frigus. Talia tria vasa, ita instructa, parata sunt, atque vitrea illa vasa impleta fuere glacie contusa, inque iis locavit tubos vitreos uncia $\frac{3}{4}$ latos, Spiritu Nitri plenos, qui erat gradus 32 in temperie, atque aqua à glacie contusa erat effuse inde separata quam accuratissime; quo ita facto, Spir. affusus fuit ad glaciem, ubi Thermometrum impositum non descendebat amplius, ilico fluidum factum effusu separatum fuit à frigefacta glacie, & tum statim Spiritus Nitri, qui interim in aliis quoque vasis ita fuerat frigefactus, ut in hoc vase, per affusionem Spiritus Nitri ad glaciem; ut ita haberetur semper Spiritus hic frigidissimus: postquam ergo ad quartam usque vicem hanc frigefacti Spiritus affusionem affuderat supra glaciem refrigeratam adeo, & qualibet vice sollicitè separatam à fluido suo supernatante, evenit, ut denique subsederit Thermoscopium infra O ad integros 40 gradus. Tum vero ipse Spiritus Nitri tanto frigore actus Crystallos confecerat tenues, acutas, semipollicem longas, & quidem eousque ut ille ipse, quasi congelatus, haud magis fluidus esset, sed de tubo continente non nisi concussu & vi excuti posset. Simul ac vero in-

Ipissatus

Spiffatus hicce Spiritus glaciem contingebat, solvebatur, sed & simul solvebatur glacies, atque eodem temporis momento descendebat Mercurius à gradu 37 sub 40. Si Cineres clavellati glaciei contusæ admiscebantur, Frigus parari potuit ad 8 sub O.

Quis mortalium unquam potuisset incidere in cōgitationem de hac re? Natura nunquam generaverat Frigus nisi ad O; tumque animalia, & vegetantia, ilico moriebantur omnia, hoc correpta frigore. Ars deduxit ad 40 gradus ultra Frigus. Verum, ubi gradui 32, qui est congelationis, adduntur 40 gradus, Calor oritur in aëre adeo fortis, ut eum diu constanter talem homines difficillime ferant, nisi refrigerii causas, vicisque, interposuerint. Discimus hinc, quis crederet? Frigus congelandiæ jamjam aquæ ultra hanc suam potestatem crescens visum fuisse ad 72 gradus ultra. Quid fieret in natura rerum, si talis ibi unquam gigneretur temperies? Experimur adeo fortem Nitri Spiritum hinc congelari. Spectamus Mercurium adeo densari, ut adhuc fere contrahatur ad $\frac{1}{269}$ suæ molis. Scimus, mirabile hoc corpus tanto in frigore, tanta in densitate, manere æque fluidum, quam ante, æque mobile, æque expansile. Novimus hoc Argenti Vivi corpus ab illo gradu 40 infra O, ad gradum 600, quo incipit ebullire, contractum fuisse per partes 640 totius molis 10782. Adeoque illius proprium pondus fere $\frac{1}{17}$ gravius, vel levius, fieri posse à solo Calore & Frigore nobis hætenus noto. Atque ea quidem omnia vere scimus per Experimenta edocti, videmusque accedere ita sensim per frigus ad pondus Auri proprium Mercurium. Quis vero mortalium definiet, quale ultra frigus posset excitari per alias, hætenus in Natura, & in Artis potestate latentes, vires? Quis definiet, quales mutationes solidis & fluidis contingerent, dum in hoc gradu Frigoris hærerent? sane, parato tali frigore explorari debebunt deinceps omnia fere corpora: ut promoveatur scientia Naturalium. Infinita profecto deteguntur beneficio hujus inventi, de quibus jam silere præstat. Interim gloria debetur Optimo Inventori, qui glaciem fregit, viam monstravit, pergendi ultra præbuit adminicula.

Incredibilis
ponderis muta-
tio per Ignem
in Mercurio.

COROLL. 5.

Denique & conversio sponte sequitur Corollarii quinti ad Tertium Experimentum: sc. Aër vix ullo quiescit momento, nec apertus, neque clausus quocunque demum vase.

EXPERIMENTUM V.

Alcohol vini sincerum parvo Ignis incremento expanditur quaquaversum in tota sua mole.

Cernitis rem coram: en Vas vitreum, quod capit 1933 partes hujus Alcoholis; exit in Cylindrum angustum ubique æque latum factum summa cura; totus hic Cylindrus tenet 96 tales partes, quales inferior pars continet 1933. est quoque Cylindrus hic divisus in numeros respondentes hisce partibus. Ad primum numerum contractum fuit Alcohol in summo

quondam Frigore , in loco telluris frigidissimo , anno 1709. Atqui , dum illi vasi applicatur calor sani hominis , expandit se usque ad numerum 96. in Cylindro , eoque hunc replens , liquor.

C O R O L L. I.

Itaque hoc in instrumento , liquor dictus , à frigore summo naturali observato , per calorem vitalem sani hominis expandit se usque ad vigesimam partem suæ molis. Interim tamen omnino advertere oportet , poni in hac observatione , ac si capacitas interior hujus Thermoscopii mansisset eadem ; quum sane hæc ipsa interea quoque dilatata fuerit , juxta Experimenti secundi Corollarium alterum.

C O R O L L. 2.

Difficultas de-
sciendi Rarefa-
ctionem in li-
quidis.

Patet ergo , si accurate cognosci posset proportio amplitudinis cavi instrumenti in frigore summo ad magnitudinem cavitatis ejusdem in calore vitali ; tum absolute cognosci quoque posse veram rationem auctæ molis in hoc liquore pro augmento hoc Ignis , quod inter bina hæc intervalla accessit ; oporteret enim differentiam modo diversarum capacita- tum capere pro exponente dilatationis.

C O R O L L. 3.

Alia causa fi-
guræ telluris.

Si ergo Alcohol purissimum circa telluris polos Hydrostaticè valeret comparari cum eodem hærente intra tropicos , quanta foret diversitas ponderis Hydrostatici in his diversis locis ! Utrique planum est , omnia illa liquida circa polos gravissima , prope Æquatorem levissima esse. An & hæc altera causa in Physicis figuræ in Tellure compressæ sphæroidis ? Dum minor ibidem moles pondere par est majori alibi positæ , utrisque vi pari in commune centrum nitentibus.

C O R O L L. 4.

Hinc Areomet-
ra fallunt.

Etiam scire est ex observatis , vasa eadem , liquido tali repleta , hyberno frigore longe minus plena haberi , quam æstivo. Neque enim firmerum vasorum consistentes partes adeo dilatantur , quantum eodem Ignis gradu ampliora in spatia expanduntur liquores. Atque hujus quidem rei effectum damnosum experti fuere Chemicis multoties , dum vasa brumali subgelu pretiosis repleverant ad summum usque liquidis , quæ dein æstivi caloris vi penetrare per obturacula , vel eadem ejecere , aut & ipsa sæpe vasa diffregerunt : quare periculo prudentes vasa in summo frigore hyemis nunquam eoque replebunt , quin decima octava pars maneat vacua ; vel liquores infundendos , ipsumque vas calefacient eo gradu , quo major tempestate æstiva non expectandus venit.

COROLL. 5.

Si Alcohol calefcens magis eo devenit, ut jam jam ebulliat, ascendere tum deprehenditur ad 174 partes usque in Cylindro: quare tum undecima fere parte magis extensum habetur. Atqui & magis adhuc tum dilatari evincitur per ea, quæ observavimus modo ad Corollarium primum hujus Experimenti. Obiter inde licet notare, quanta foret differentia rei, si quis ad mensuras cavas emeret Alcohol frigidissima hyeme, aut æstuantissima canicula. Si cogitatis in frigore summo Alcohol 40 gr. infra O, & ubi ebullire incipit, attingere 174 supra O, apparet differre 214 gr. in partibus 1933; ergo contrahi, & expandi, sic posse ad $\frac{1}{9}$ totius molis.

Ingens Alcohol
lis rarefactio.

COROLL. 6.

Ubi vero Igne effeceris, ut ebulliat jam Alcohol, tum statim à superficie ejus suprema pars avolat, idque ita perpetuo dum fit, vapor in illo superiori vacuo se distendit, qui omni momento densatur magis magisque: unde tum amplius observari commode nequit extensionis ulterior mensura. Quando autem vas Thermometri supra aperitur, statim rarefactus fumus exhalat, neque sciri adeo potest, quousque tum porro dilatetur.

Ebullitio finit
notam rarefactio
nis.

COROLL. 7.

Alcohol igitur quiescere absolute vix unquam poterit: sive enim vase coërcitum, supra se vacuum habet Torricellianum, sive aëra, semper dilatari illud, inque vapores resolvi, vel constringi, adeoque in Alcohol iterum cogi, patet; nisi forte perfecte maneret idem caloris vel frigoris immutabilis status. Quoties autem aperto ad aëra vase capitur, ne tum quoque quiescere poterit; sed, ut prius in aëre observabamus, assiduas patietur systoles atque diastoles vicissitudines, quamdiu alternæ sunt in Atmosphæra aucti, vel diminuti, caloris vices; hæ autem semper obtinent. Maxime tamen quotiescunque summus alterutrius excessu dominatur; qui raro durabilis habetur. Denique & inde Medici cognoscunt, quam crebræ, evidentes, & reciproçæ oscillationes nasci debeant in corpore humano, ab Alcoholis partibus per humores ejus permistis, nuncque per arterias pressis, attrituque calefactis, nunc iterum per venas laxatis à pressu, atque frigefactis hinc. Sed omnia hæc facili quisque speculatione assequetur.

Alcohol quieti
impatiens.

Medicos quæ
dam docet.

EXPERIMENTUM VI.

Oleum æthereum dictum Terebinthinæ, limpidissimum, levissimum; ad parva incrementa Ignis expanditur quaquaversum in tota mole sua.

Videtis id evidentissime in hac Phiala spherica exeunte in longum, angustum Cylindrum: nonne cernitis hanc in sua ampulla usque ad initium assurgentis colli sui repletam hoc oleo? Immergo hanc ampullam in vas

Ebullitio dat
calorem fumum
liquorem.

Et liquoris
compressio.

aqua repletum tam frigida, quam est nunc hoc oleum; manere in altitudine eadem jam hoc oleum, patet. Jam vero pono hoc vas cum aqua & ampulla hanc supra Ignem in hocce foculo ferreo accensum. Quam manifesto jam ad singulos quosque gradus, per quos aqua in vase, ac proinde oleum in ampulla, calefcit, oleum ipsum in collo vitri adscendit, ita ut vix ullo hæreat momento in eadem altitudine. Detinui jam, ut spectatis tamdiu, donec aqua ebulliat in hoc vase. En stat oleum; neque adscendit amplius, sed neque descendit; licet diu sic retineam in ebulliente aqua. Imo dum plus appono ignis circa vas hoc Æneum, hincque Aqua hæc violentius fervere jam conspicitur; immotum quiescit suo in vitro hoc oleum. Imo & Thermoscopium hoc Mercuriale non adscendit amplius. Quod pulcherrimum sane, Viri solertissimi, Domini des Amontons, inventum, quo omnes sibi obstrictos reddidit Philosophos, ad oculum Vobis confirmatum patet; & sane undique, omni Experimentorum genere assidue in omni fere liquorum specie, assiduo stabilitur. Candor, quem pectori insidere meo velim, dum menti constabit meæ sanitas, dicitur, ut confitear coram Vobis palam, nihil quidquam plus mihi profuisse ad indagandam Ignis utilitatem ad Arcana Chemica, ad proprietates ejusdem perspiciendas, quam egregium Nobilis Autoris Experimentum hoc ipsum. Vos adite fontem, læti discite & grati, quæ super hac re ipse commentatus est in monumentis Academiæ Regiæ Scientiarum. Inde enim discetis, Egregium hunc Virum re demonstrasse, quod Aqua Igne calefacta eo usque, ut vere ebulliat, dein auctiori Igne appposito quocunque nunquam adigi posse, ut plus calefcit. Attamen hoc nobile Inventum notabili sane observatione amplificandum est, quam subtiliter invenit industrius Fahrenheitius. Ille enim detexit, quod calor aquæ ejusdem ebullientis semper major sit constanti lege, quando ebullientis aquæ superficies premitur graviore pondere Atmosphæræ; rursumque idem calor diminuatur ebullienti aquæ, quoties pondus Atmosphæræ incumbens imminuitur. Igitur in gradu caloris aquæ ferventis designando apprime necessarium esse, ut annotetur simul pondus aëris eo tempore in Barometro: quum aliter nihil certi scribatur. Dum interea verum omnino est, quod illa aqua, quæ ebullit, dum Atmosphæræ pondus manet idem, nunquam plus caloris concipere possit augmento Ignis. Unde hoc modo emendata regula Amontonsiana semper vera habetur. Si maxima differentia ponderis Atmosphæræ est trium unciarum; invenitur fere differentia calorum in aqua ebulliente sub his diversis ponderibus graduum 8 vel 9. Unde satis manifesto Autor collegit, quod, quo partes aquæ plus comprimuntur ad se mutuo per augmenta incumbentium ponderum, eo plus Ignis requiri, ut à se mutuo recedant, in quo ebullitio consistit. Hinc etiam quam elegantissime deduxit, Thermometrum ferventi aquæ impositum gradu Caloris geniti notaturum esse ipsam Atmosphæræ eo tempore gravitatem; adeoque in mari etiam hanc, ubi Barometra vacillant, observari satis accurate posse, si in Thermometro satis visibilis redderetur quilibet gradus incrementi, quod facillime poterit perfici. Denique & hinc intelligi, quod Atmosphæra nostra ipsa, tanto plus incalefcit ab Igne solis, quo plus premitur, id est, quo propior est

superficie telluris; eoque minus, quo minor Atmosphæræ pressio, id est, ad superiora. Quod & Experimentis respondet, docentibus in altissimorum montium cacuminibus, Soli proximis nunquam nube tectis, tamen summum Frigus deprehendi, ut nix solida perstans vibratu radiorum ne quidem solvatur. Vultisne, ut eadem res Vobis exponatur oculis? ponite sub vase vitreo in machina aërea Boyleana vitrum aqua plenum calefacta ad gradum 96, educite aërem sensim, cernetis, pro immutatione Atmosphæræ ebullitionem in aqua excitari ad oculum, quæ apparebit nulla omnino, simulac aërem iterum intra vas admiseritis. Hinc ergo poteritis notare, quo gradu calescens aqua ebullire incipiat ad certos gradus ponderis Atmosphæræ notari in Barometro indice ad antliam Boyleanam annexo. Nonne infinita hinc, & pulcherrima, & inaudita, inveniri poterunt? Movet me amor scientiæ, ut rei dignæ mentionem injiciam. In Machina Papini Aqua & Aër simul inclusi intra vas, unde nihil omnino exire potest, ebulliant. Tunc Aqua expanditur $\frac{1}{85}$, aër $\frac{1}{3}$: Itaque premitur aqua ac si decem pollicibus vulgari Atmosphæra esset plus pressa, adeoque aqua ebulliens in hac Machina, triginta gradibus caloris plus incallescet ex hac sola causa: nihil enim hic memoro vim à motu, attrituque, partium aquæ & aëris intra se, in vas, in se mutuo. Quid miri ergo tam violentos ibi nasci effectus? Si jam pondere ad stateram exploro, quanta sit hujus Olei expansi ad aquam ebullientem proportio ad idem oleum prius. Ita supputetis mecum. Oleum ampullam implebat ad initium colli, dum aqua, vitrum, oleum, & aër, erant ad Thermometrum Fahrenheitianum calida ad gradum 52. Dum vero aqua ebulliebat, & oleum non plus adscendebat. Thermometri gradus erat 212. tumque adscenderat in collo oleum ad hanc notam usque. Si pondero vas hucusque plenum oleo iterum redacto ad frigus gr. 52. Dein evacuò ad ampullam, iterumque pondero oleum in ampulla, fere expansum reperio oleum ad magnam utique partem suæ molis. Tamen monere fas est, hic iterum rationem habitam non fuisse spatii, in quod vitri interea amplitudo fuerat expansa: sed hoc jam ante monui; ideoque in posterum tacebo. vid. Coroll. 2. Exper. 5.

Ne vero miremini, doctissimi Spectatores, cur hic in oleo Terebinthinæ definiam præcise limites per aquam ebullientem, quod tamen in priori Experimento non præstiti. Ratio in promptu est. Alcohol ebullit longe minore Igne quam Aqua; simulac vero ebullit, expansio ejusdem mensurari ultra nequit. vid. Coroll. 5. Exper. 5. est oleum Terebinthinæ, licet longe levius aqua, interim summo calore ebullientis aquæ redigi necdum potest ad ebullitionem, sed manet superficie quieta in hoc caloris gradu: hinc igitur notari in illo dilatatio poterit.

Interea notabitis mecum, ebullitionem satis mirabile esse in liquoribus Phænomenon; Alcohol ebullit citius aqua in ratione postea designanda, aqua interim longe citius ebullit quam oleum Terebinthinæ: An affinitas inter ignem, & inflammabilia olea hoc efficit? an vero majus hic valet, minusve, liquidi ebullientis pondus? an tandem tenacitas major, minorve, partium inter se? Videbitis, quam multa adhuc moliturus sum in sequentibus, ut ad quæsitæ hæc respondeam: unde opinor, liquefcit, om-

Mira ebullitio-
nis.

nia hæc simul hac in re consideranda esse; tum & ipsam, quoque huc facere Atmosphæræ variatam gravitatem. Vid. omnino Maximus Newtonus, in Opticis.

E X P E R I M E N T U M V I I .

Raritas aquæ
bullientis.

Aqua pura pluvia à parvo caloris gradu, sensim magis, magisque calefacta, ad singula quæque incrementa Ignis dilatatur in tota mole sua, quæquaversum.

Id rursus manifestum Vobis additur hac in ampulla, notabili valde dilatatu, qui ultra $\frac{1}{85}$ extenditur suæ molis: nam ab gr. caloris 56 usque ad 212 semper adscendit, quo gradu jam ebullit, stat, & memoratam modo expansionem acquisivit.

E X P E R I M E N T U M V I I I .

Raritas Mercurii
in aqua
bulliente.

Argentum Vivum Caloris ad motu rarefcit facile,

Thermometrum hoc elegantissimum, quod ex votis meis mihi perficit ingeniosissimus in Mechanicis Artifex DANIEL GABRIEL FAHRNHÉIT, id evidentissime docet. Enim vero hujus Thermometri Cylindrus inferior capit partes Mercurii 11124 in se, tumque in maximo frigore in Yslandia observato attingebant illæ extensione sua notam cui O adscribitur, & unde adscendens calor sursum per gradus supputatur. Quando illud immergo aquæ in hoc vase contentæ, sensimque magis calefactæ magisque, videtis assiduo adscendens Argentum Vivum, donec aqua ebullit; quo factò, ut cernitis, stat immobilis ad eandem notam; attingitque jam numerum 212 & paululum plus. Seposita ergo vitri interea dilatatione, spatiosa jam 11336 occupat, quorum summo in frigore replebat modo 11124. unde ad illam Caloris differentiam dilatatio molis ejusdem increvit ad $\frac{1}{52 \frac{25}{53}}$.

C O R O L L . I .

Raritas aliorum
liquorum ebullientium.

Eadem ratione lixivium fortissimum Salis Marini, Nitri, Alcalini Salis fixi, ad calorem expanditur. Omnes denique explorati usque liquores. Ita quidem, ut Aër, Alcol, Olea, Aqua, Spiritus Salini, lixivium Salium, Oleum dictum Vitrioli, Mercurius, eidem huic legi obnoxia sint.

C O R O L L . 2 .

Causa vero hæc omnia dilatans per vitra, & omnia alia vasa, in liquores transit.

C O R O L L . 3 .

Quin & eadem hæc causa proficiscitur ab ea re quem Calorem omnes uno ore vocant; aut ab Igne omnibus hominibus dicto.

S C H O L I U M.

Igitur ego deinceps Ignem appellabo illam rem, incognitam cæterum, quæ istam in se proprietatem habet, ut corpora omnia consistentia, & fluentia, penetret, atque eo ipso eadem dilatet in spatia majora. Utiq; hæcenus in rerum natura non memini in ulla alia re has facultates obtinere, nisi in solo ab omnibus habito Igne. Contra vero nunquam idem Ignis præsens corpori ulli inest, quin & ea duo statim ibidem creet. Pro gradu quoque incrementi illius & augetur extensio corporum. Verum talis nota sufficit in Phycis, ad corpora singularia designanda, & distinguenda, imo alii Characteres nulli sunt in corporibus dignoscendis, atque interstinguendis, nisi tales: quidquid jactent cogitationis speculatricis perspicaciam otiosi Philosophi. Oportet igitur sedulo notare proprietates illas, quas in hoc Igne assequi possumus; quarum prima esse mihi videtur, quod semper, & ubique ille sit; id autem ut demonstraretur evidentissime, sequentia liceat Experimenta ponere.

Ignis Character
Phycus.

E X P E R I M E N T U M I X.

Tempore frigidissimo, valde gelido in loco, ponatur ferrea densa lamina supra aliam similem frigidam frigida, apprimatur ponderis imposito ad suppressam superior, tumque reciprocis motibus agitetur una super alteram velociter, tepere incipiet, calefcere dein, imo brevi eousque conciliatus increfcet æstus, ut scintillæ excutiantur Ignis, denique ut Ignita massa candeat, haud aliter, ac si de foco large instructo prunis folle excitationis fuisset educta.

Ignis productio
prima.

C O R O L L. I.

Hæc Ignis productio fieri potest in omni tempore cognito: refertque nihil calida fuerit tempestas an frigida. Imo certe, quo frigore constricta magis corpora, eo sane fortior evadet calefactio, si cæteræ manserint conditiones eadem.

C O R O L L. 2.

Quin etiam nullus deprehensus hæcenus locus est, in quo idem effectus non sequatur. Fac, Te in monte versari altissimo, aut in subterraneis degere profundis; sive in tepente, vel per frigus rigescente, fueris plaga, ubique idem efficies. Fateor equidem citius, violentiusque, in siccis, tardius, minusque acriter, habebitur locis humidis calor; attamen semper hoc gignetur modo. Atque reprehenditur etiam in omni corporum consistentium genere idem effici posse.

C O R O L L. 3.

Adeoque, in ipso quoque vacuo, attritu mutuo, corpora calefcunt; uti observatis accuratissimis egregiè HAUXBEI aperte constat; quæ

& more suo felicissime promovit Vir Clarissimus, conjunctissimus Collega, JACOBUS GULIELMUS GRAVESANDE, natus ad hæc sacra atque arte perpolitus, à quo Disciplinæ Phycicæ pomeria sua quotidiano amplificatu extendi sentiunt.

C O R O L L. 4.

Est vero nihil majore dignum memoria, quam Ignem, ratione modo enarrata natum, penetrare per omnia, vel densissima licet, corporum genera, eaque cuncta calefacere, expandere, comburere, fundere, illum lucere, splendere, coruscare, denique eadem omnino cuncta præstare, quæ verus Ignis efficere cognoscitur. Estque ita productus absque ullo alimento; vel absque ullo alio Ignis prius præexistente, unde excitaretur, ut de igne ignis, flamma de flamma, accendi vulgo solet. Igitur tuto datur colligere rem hanc pro vero Igne omnino habendam esse.

C O R O L L. 5.

Ejus causa prima.

Generalis autem observatio docet, quod, quo fuerint duriora, sive rigidiora, illa corpora, quæ ita inrer se conteruntur, eo validiorem Ignem excitari posse illorum attritu mutuo. Ita quidem, ut idem corpus mollius, aut rigidius, longe alium, hoc respectu, calorem gignat. Ferrum Igne candescens, ut fere incipiat fundi, si æstiva caliditate in aëre lentissime refrigerat, valde molle manet, & flexile. Si vero aquæ frigidissimæ ocysime immergitur, tunc compressæ subitanea contractione partes ab Igne motæ, & flexiles, in longe arctiores nexus adaptæ ferrum parant durissimum, rigidissimum, elasticum valde, & resiliens. Atqui notissimum est quanto sit aptius duratum Frigore Ferrum ad Ignis elisionem, quam si idem emollium fuerit. Si durus molendinæ & vastus Axis suo incumbens excipulo rigido rapida vertigine rotatur procelloso vento alas agitante, Ignis, & Flamma, exsilit. Ubi vero plumbum interponitur magnus non est hujus caloris metus. Durissimi Chalybis allisu veloci ad silicem quam certo excutitur scintilla! quæ prodiret nulla, si hæc percussio per molle ferrum fieret. Unde etiam contingit, ut, si modo molle quid inter bina dura interponitur, summo tritu vix nascitur Ignis; simulac autem, consumpto molli interposito, superficies duorum se mutuo attriverint, Ignis ipse præsto fit. Enim vero ubi quis laminas ferreas, oleo illito lubricas, agitaverit supra se mutuo, non gignetur ingens calor: at postquam sola ferri duri extrema supra se invicem velociter moventur, tum statim terribilis excitatur calor.

Si quidem & in cæteris conveniunt corpora attrita, tunc erit semper illud aptius Ignem dare, quod matérie constat densissime compacta; id nimis, quod rarum magis habetur. Estque universalis etiam hæc ad Ignem generandum proprietas, Modo cætera respondeant: non enim densius, at mollius simul, plumbum plus Ignis per attritum dabit, quam levius quidem at longe rigidius ferrum; sed si utrumque æque rigidum, tum ponderosissimum plus valebit. Hinc apparet, cur Sideroxyton Indorum, lignum

gnum sane durissimum simul ac maxime ponderosum, non modo ipsis serviat in armorum usum, sed & ad Ignem suscitandum, quoties illo egent, per validos attritus.

Quin & eo citius contritu Ignis excitabitur, quo duriora fuerint collisa & ponderosa magis. Sic sane ut chalybis & silicis collisus faciat Ignem unico temporis momentulo, qui de minus duris, magisque levibus, non nisi lentius longe producitur.

COROLL. 6.

Præcipua tamen vis Physica, quæ attritu suscitatur Ignem, in eo consistit, ut corpora atterenda inter se, pro hoc effectu præstando, quam fortissime apprimantur inter se interim dum agitantur. Si enim lamina ferrea imponitur alteri sic, ut solo suo pondere suppositam incumbens premat, tumque superior supra inferiorem certo, atque reciproco, motu agitur, aliquis, parvus tamen, generabitur in utraque calor. Imponantur decem pondo superiori laminæ, statimque agitur æque, quam prius, veloci motu, ilico major longe calor conciliabitur. Ubi vero adauxeris imposita semper pondera, ita miraberis simul incrementa caloris geniti, si modo semper manserit eadem agitationis velocitas. Prorsus ut tandem Ignis ictu momentaneo temporis generetur violentissimus, si bina talia corpora ingenti compressa pondere velociter reciprocantur motibus inter se. Imo sane, & in ipsis fluidorum elementis appressis idem obtinere supra satis nobis constitit.

COROLL. 7.

Cogitare denique oportet, Ignem illum hoc attritu tanto majorem, tantoque velocius, produci, quo, si omnia alia iterum eadem fuerint, motus harum partium durarum celerior fuerit; ita, ut lentus valde motus tarde exercitatus vix calorem generet, idem incitator ingentem Ignis copiam ocyus producat. Funem amplectere arcte appressis manibus, atque segniter parum simul trahas, nihil inde caloris percipitur. Ipso autem momento, quo funem hunc rapido motu per manum retinentis celeriter traxeris, Ignis gignetur, qui manum amburat. Culter Chalybeus forti manu pressus ad limen, vel cotem rotabilem, vix incalescit ubi leniter movetur supra; at, ubi celerrimæ fiunt reciprocatæ agitationes, mox validus generabitur calor. Prorsus, ut, rapidissime rotatæ coti appressus culter candescere fere possit, si perpetuo fortiter versatili rapide lapidi apprimatur, dum eos interim vix calefcit; utpote omni momento laminæ appressæ se subducens, donec orbitam perfecerit. Hinc itaque aucta celeritate augeri pro rato poterit semper & ipsa Ignis productio, absque ullo limite.

COROLL. 8.

Igitur evidenter ex omnibus illis cognoscitur, ubi expositæ modo tres causæ simul concurrunt, tunc uno momento de corporibus frigidissimis summus Ignis produci poterit. Si enim duo ingentes, crassique, orbes,

Secunda

Tertia

Causa Ignis triplex unira.

de ferro durissimo, myriade pondo impositorum compressi, quam rapidissime supra superficies mutuas agitentur vi summa movente, calor sane ocyslime gigneretur ardentissimus, in utroque orbe simul. Id quidem in Molendinis manifestum, ubi axis ficcus arido innixus excipulo violenti turbinis impetu rotatur, statimque Ignem, imo flammam, excitat: quum tamen tam lentus ibi motus sit, ob axis minorem Diametrum, Ramenta ferri à Tornione rasi dissilientia urunt manum, Ligni sic scobs etiam. An igitur in imis telluris, versus ejusdem centrum, ubi immani pondere omnium incumbentium infima premuntur, ubique ideo cuncta sunt quam densissima simul, etiam maxima copia violentissimus Ignis attritu nato excitatur? Atque inde sensim calor ibidem increfcit? Vid. *Boyl. de Cosmic. Rer. Qual.* Sane per omnia hæc docemur, nunquam posse definiri ultimum intensissimumque Ignis gradum, qui attritu produci potest: licet enim forte assignari posset; quodnam corpus densissimum esset, atque durissimum, attamen sciri nunquam potest ultimum pondus, nunquam motus dari, quo major existere non possit. Igitur nunquam erit tantus calor, quin eo major iterum gigni queat.

Tritu facti vis
Ignis definiti ne-
quit.

E X P E R I M E N T U M . X.

Fluida inter-
posita tardant
hunc Ignis or-
tum.

Si autem in Experimento præcedenti, quolibet temporis momento, liquor aliquis interponitur medius inter binas superficies duorum corporum, quæ ita densa, adpressa, mota, sunt, vix nascitur calor; utique ne comparandus quidem illi, qui gigneretur, abfuisse hic interfusus liquor, ex iisdem cæterum causis. Id verum esse docet tota rerum natura observata ubique. Nobis sufficiat hic hanc cotem videre; si ficcæ huic laminam cultri siccam applicans fortiter affrico, statim calescit, strepit, scintillas sæpe ejicit, culter. Guttula vero Aquæ, Olei, Spiritus, interponatur media, vix idem per easdem causas continget. Notissimum est rotarum axes curvaturæ immisos, oleo oblitos, vix fervere; siccos autem arido commissos cavo, strepere statim, fumare, calescere, sæpe flammam concipere. Quis ignorat, quod notatum prius, Molendinas ita incendi sæpe integras, quoties sine unguento medio moventur? In nullo autem Experimento idem manifestius evadit, quam in expolitione vitri: ibi quippe, nec catinus, nec lens expolienda, incalescunt, nisi simulac, consumpto pingui medio, vel aquoso, patina & vitrum arescunt, quando statim ingens calor nascitur.

C O R O L L . I.

Mollia tara,
fluida calori
ciendo inepta
tritu.

Quo igitur molliora, magis cedentia, minus resilientia, magis rara, corpora fuerint, eo minus caloris affricu generare apta sunt, si comparantur aliis. Unde, quum fluida plerumque has dotes possideant, etiam hæc omnium ineptissima deprehenderunt huic calori per attritum excitando: statim quippe cedunt, se subducunt, effugiunt. Quæ in toto universo, ubique, ita se habere deprehenduntur.

COROLL. 2.

Etiam tanto minus calor attritu corporum mutuo generabitur, quanto minori vi ad se invicem comprimuntur interea, dum supra se invicem attreruntur. Quod iterum adeo verum reperitur ubique, ut ne uno quidem exemplo aliter constet.

Ut & laxa inter se.

COROLL. 3.

Tandem, quæ parvo supra se invicem motu agitantur, licet haberent cæteras proprietates Igni per tritum generando aptas, ne sic tamen calorem dabunt; imo si quiescunt, reducuntur ad temperiem ambiænti aëri communem. Doceat id ferrum durissimum in acervos maximos aggestum, quod licet durissimum, licet à tanto pondere incumbente adeo compressum fuerit, interim nihil inde caloris plus in se concipit, quam aër molliissimus, levissimus, rarissimus, qui illud ambit.

Atque quiescentia.

COROLL. 4.

Ergo videtur sequi ex his omnibus, quod Ignis ibi se omnium minime ostendit per suos effectus, ubi spatia sunt primo vel nullo, vel rarissimo, occupata corpore, eoque simul in partes vix cohærentes diviso; secundo, ubi alia causa non adest, quæ per compressionem externam illa comprimit inter se, & ad se, quæ in iis spatiis continentur; tertio, si tum præterea nulla foret causa, quæ retentis intra hæc spatia ullum motum concederet. Talis foret apud Nos locus ille, qui vacuum Torricellianum dicitur. Si enim tubus vitreus, uno extremo clausus, quadraginta uncias altus, absolute purus, impletur perfecte, Argento Vivo purissimo, siccissimo, valde calido, atque dein lege Artis ore patulo erectus immergitur simili Argento vivo sic, ut nihil, nisi purum Argentum Vivum in illo tubo sit, descendens Mercurius locum relinquit vacuum supra in tubo, neque ullo indicio ibi ullum corpus grave, resistens, adesse cognoscitur: imo, si Argentum Vivum in vase premitur, replebit adscendens pressu Mercurius ita in tubum, ut eundem quam perfectissime impleat. Ibi ergo videtur esse spatium, in quo nullus omnino attritus ullorum corporum contingit, igitur & ibi omnium minimus Ignis, quatenus ille attritui jam exposito debetur. Attamen, concusso in tenebris hoc tubo Baroscopico lux nata conspicitur in hoc vacuo, ut, Mathematicorum lux & oculus, maximus Bernoulli tam eleganter descripsit, explicuit. Unde etiam inferat quis & ibi esse corpora. Id sane verum, quod illud, quod vitra penetrat, & Argentum Vivum, & aërem, in illo loco necessario æquabili distributione adesse debere; sed nulla nota constat, hoc ipsum, qualecunque demum illud fuerit, ullum indicium geniti caloris exhibere. Unde forte ipsa hæc, ita concussu genita, Lux est ejus indolis, de qua prius in historia Lucis ut proprietatis Ignis egi. Inde cogitamus lucem, adeoque forte ipsum Ignem, sine ullo corporum solidorum concurrente actione, vix apparere nobis sub Ignis specie, libere autem per omnia transire spatia, sine deprehensio

Naturalis ignis sic cogniti absentia.

Ignis purus, & solus.

Vix agnoscitur.

effectu ullo Ignis nobis noto. Utique constat verissime, quod, quo magis adscenditur à superficie communi telluris per alta montium, ubi nulla amplius meteora æqualem Solis actionem impediunt, aut turbant, sed radii directissime, omni sua vi, feriunt opposita corpora, nihil interim caloris sentiri, sed frigus nasci videri.

Tandem vero ubi adscenditur eo propius Soli, eo remotius à Terra, ut exhalationes, & vapores, eo vix adscendere observentur sensibiles, tum & ipsa nix ibi de aqua fit, si quæ eousque emerfit, & media quoque æstate in summo montium manet. Ita quidem, ut videatur plerumque, quod ubi nihil duri, resistentis, corporei, Igni resistit, ubi nihil attritum excitare potens adest, ibi quoque Ignem, licet præsentem, quietissimum apparere: quare, quum altissimi montium vix æquent $\frac{1}{859}$ semidiametri telluris, atque interea tantum ibi crescat frigus, ubi tam parum à centro telluris receditur, tam parum versus Solem meridianum acceditur, tanta adhuc gravitas Atmosphæræ observatur, quid censeatis futurum, si milles altius observationes possent institui, aut de iis nobis aliquid nunciari? Sane quousque datur nobis, fere cæcis ad naturam, hallucinari, videntur omnes motus decrefcere magis, quo adscenditur à terra altius, sensimque suprema quam silentissima quiete frui: quum arbores eadem, eodem semine, fatæ, in eodem monte, ad eundem solis adspectum expositæ, semper maximæ ad pedes montium, pusillæ magis, magisque, prout adscenditur altius, arefcant. Miratus sum, quum legerem, antiquos Hermeticos retulisse nobis in suis scriptis, quod in Igne puro summum sit silentium, quies absoluta, atque in illo habitare DEUM, unde tamen emissi Ignes ministri moribunda per inertiam corpora vivificarent, moverent, facerent jussa exsequi juxta Arbitrium Omnipotentis, & Omnifabri, NUMINIS liberrimum. Ita nimirum Antiquissimi Hebræi, & Sacri Auctores, præverant. Exod. 11. 1. 2. 3. 4. XIX. 16. 18. XXIV. 17. Levit. x. 2. Psalm. civ. 2. 4. atque inde Epist. ad Hebræos. 1. 7. & XII. 29.

De Igne puro
Alchemistæ.

Et Hebræi.

C O R O L L. 5.

Calor ingens,
subitus, ex Me-
talli attritu ad
fluidum levissi-
mum.

Denique mirabilis, & subita, Caloris, Ignisque, productio in corporibus frigidissimis, durissimis, ponderosissimis, à solo attritu, sed violentissimo, per fluida omnium levissima, mollissima, frigida, hodiernis Experimentis oculo exhibetur ipsi.

Sit globus è ferro solido ingens, tempore hyberno, explosus de balista bellica maxima pulvere pyrio onerata, ille excurrit per frigidum aëra 600 pedes uno minuto secundo horæ, adeoque aër restitit motui illius globi tanto fortius, quam ullus ventus; quum rapidissimus ille tantum percurrentis eodem temporis spatio $22\frac{1}{4}$ pedes, tanta violentia densati per motum aëris impetu omnia disjiciat, arbores evellat, ramos frangat, tures, ædificia disjiciat. (Mariotte. pag. 140.) Unde perspicitur quantum hoc in itinere attritum patiat ille globus; qui interim non recta pulsus fuit, sed assiduo hoc in motu ratalis cycloïdem descripsit puncto unoquoque sui corporis. Enimvero globus ille, hoc suum spatium tanta rapiditate emensus, ubi cadit, fervet penitus: licet toto itinere assiduo novo, adeoque

semper frigidus, aëri occurrerit, ideoque omni momento de calore genito amiserit. Ille autem globi hujus calor non pendet à flamma pulveris pyrii, quo explodebatur; quoniam incredibili spatio temporis tantum in illa flamma hæret, certe vix $\frac{1}{1800000}$ horæ. Atqui tantillo tempusculo, quis credat, flammam hanc percalefecisse hunc solidum globum. Sed facile tribuitur ingens ille æstus attritui summo inter globum tanta velocitate pressum in aëra, & repressum vento, qui $27\frac{3}{11}$ vicibus celerior summo, qui observatus hætenus.

Igitur, quum ita, undique, per omne Experimentorum genus, pateat, attritu quorumcunque corporum inter se Ignem, prius non apparentem, produci posse ilico, in omni tempore, in omni frigore, in quolibet loco, ubi hætenus facta fuit exploratio rei; modo adfiunt illæ tres conditiones Physicæ memoratæ prius; jure videmur inde colligere multa, quæ ad indolem Ignis perspicendam præcipue juvant. En quædam, si vultis, dabo.

Primum quidem illorum erit, quod ipse Ignis, hætenus nobis innotescens, semper præsens existit in omni loco; licet non semper ibi nobis detegatur vulgariter Ignis præsentiam indagantibus. Thermoscopium quippe accuratissimum semper docet, quod, summo prius descripto frigore major, calor semper, ubique, adhuc superfit; quamvis omnes vulgo credant falso, nullum omnino ignem ibi superesse, ubi Thermometrum ad O pervenerit,

Neque tantum spatio omni ita inest Ignis; imo vero, & in omni quoque corpore, etiam rarissimo, vel solidissimo, æqualiter distributus hæret. Si enim acutissimi sensus Thermometrum fervida æstate, aut hyeme gelidissima, applico ad vitrum cavum, in quo vacuum Torricellianum adest; ubi quis forte suspicaretur, merum modo Ignem contineri; simulque illud Thermoscopium appono corpori omnium solidissimo nobis cognito, auro; deprehenditur absolute idem gradus caloris, & frigoris, in utroque. Si modo hæserit satis diu utroque in aëre non variato quoad calorem, vel frigus. Hæc quidem ita se habere, qui crederet, inveni neminem, cui narraui prima vice; sed vera, nunquam fallacia, indicia hæc ita nos docent. Reposui, bruma rigente, vacuum perfecte Torricellianum, vacuum Boyleanum, aëra, alcohol sincerum, olea pressa, olea stillatitia, aquam, lixiviam salium variorum, Spiritus salibus expressos stillatitios, hydrargyrum, plumas, scobes Metallorum, arenas, calces, aëri frigidus, æqualis erat omnium gradus caloris & frigoris, absque ulla omnino differentia. Quæ paradoxa, at vera hercle, mirabilitas.

Haud potui ergo detegere, quod in rerum natura sit vel ullum spatium sine Igne. Neque valui deprehendere ullo Experimento, utcumque ad hæc laboriosus fuerim, esse ullum corpus, in quo foret insita vis à CREATORE, qua uniret hunc Ignem æquabiliter distributum ad se, ullo excessu sensibus notabili reddendo. Reperire nequivi hætenus, dari Magnetem Ignis in natura rerum. Omnia vero, quæ potui videre, docent, quod, si motus attritus, aut miscelæ variorum inter se, quiescunt, tum Ignis idem æquabilissime sit distributus per rationem spatii; neque vel minimum referre, num vacua hæc spatia fuerint, an repleta; rursus nihil referre, quoniam corporum genere repleta fuerint, Fateor equidem omnes mihi

Doctrina præmissis.

Ignis in omni loco præsens semper.

Et in omni corpore.

Distributus secundum spatia.

hic clamaturos esse, quod in nubibus hic exspatians inania proferam, imo falsissima, adversissima sensui communi, qui manifesto docet, Ferrum hyeme frigidus pluma, Argentum Vivum Alcohole. Sed, Auditores, ego hic monui, me non acturum de Igne per Calorem, vel Frigus hominibus, ad sensum apparente, sed ad illam tanto labore, tam acri indagine, electam notam rarefaciendi. Cæterum, unde fiat, ut Alcohol hyeme calidius Argento Vivo, vel glacie rafa, appareat, conabor explicare, postquam de massa solida & rara prius egi respectu ad calorem & frigus; neque enim jam id præstare queo, nisi ordinem turbarem.

Et raro sic
ignitus.

Alterum, quod pro doctrina Ignis allego, est, quod ille Ignis, qui ita; per quietem inprimis, æquabiliter per omnia distributus spatia habetur, nunquam fere advertatur: quoniam illa, quæ ubique perfecte eadem sunt, neque proinde ulla veritate usquam se distinguunt, vulgo solent pro nullis haberi ab omnibus. Ut patet, si forte esset talis Ignis gradus aliquo tempore, qui nihil quidquam in ullo fluido, vel solido, mutaret; omnes tunc homines non cogitarent de Igne, neque de calore, vel frigore. Sed simulacrum Ignis ita parum augetur, ut cera fieret paulo quam ante mollior, statim inciperent suspicari, plus caloris, Ignis plus, natum fuisse: quia ceram igne de solida specie in fluidam liquefcere, dudum sciverant. Atque ex præjudicata hac opinione contigit, ut putaverint omnes fere, Ignem arte, vel fortuito opere, nasci, quoties effectis suis magis jam evidentibus redditis.

Tamen sic quo-
que semper mo-
tus.

Tertium, quod satis certum inde sequi creditur, est; quod ille ipse Ignis ita hærens in omni spatio & corpore, ibidem semper moveri, & movere, pergat, licet fuerit vel minimus creditus. Enimvero, quis mortaliū assignet ultimum punctum frigoris absoluti, id est forte, quis assignet perfectam Ignis quietem? Atqui minimum Ignis, aut caloris, vel virtutis rarefacientis, principium statim incipit expandere omnia omnino corpora, horum partes à densatu spontaneo dimovere, & quamdiu manet tale, impedire à sua naturali & propria Elementorum adunatione. Quæ verum motum inesse, & exerceri, certo docent. Quare probabile sane habetur, Ignem hunc in vacuo, & in meatibus intra solidissimas massas vacuis relictis, ut in vasis quibusdam, contineri, moveri, agere, semper; hinc aliquas inseparabiles operationes continenter producere, quæ tamen omnes inprimis id conantur, ut elementa removeant à se mutuo, adeoque, ut semet expandat æquabiliter ipse Ignis. Interea tamen haud minus certum est, ipsa Elementa corporea materiæ, quæ non est ipse Ignis, assiduo conari se associare magis, vacua intercepta intra suam impenetrabilem materiem arctare, hinc ignem his in vacuis contentum, & dilatantem exprimere, quantum fieri potest ex æquilibrii destructione. Unde ergo semper foret actio, & reactio, inter Ignem in poris nitentem expandere Elementa, & inter naturalem corporum nixum in adunationem arctam suorum principiorum. Possent itaque hac lege omnia corpora, quæ infinitissime, & absolutissime, agens omnia DEUS creavit, locata in spatio immenso, dividi in Ignem expandentem omnia reliqua corpora, & in cætera universa corpora, quæ non sunt Ignis, semper contranitentia separationi suæ monadis. Inde adeo duo hæc principia, expandens unum, alterum associans, inprimis per

Et repulsus.

omnia dominari, plurimarum actionum corporearum causas esse. Horum vero energiam ex idea, quam hactenus de iis habemus, intelligi haud posse. Solum DEUM ex SE hæc, & omnia perfectissima, infinitissima intelligentia, complecti, atque omni potentia ILLI SOLI propria, mortalibus ineffabili, constituisse.

Quæ quo magis contemplor venerabundus magisque, eo sane videtur mihi certius, quod id ipsum, quod Ignis est, non possit penetrare se in id, quod ultimum impenetrabile corporis Elementum tandem habetur, sed inde reperi, quoties irruit, tantoque repelli plus, quanto penetrare plus conatur. Hinc attritum quendam oriri posse, imo & debere, inter Ignem & alia corpora. Adeoque ipsum Ignem nunquam hospitari in corporum propria substantia, tantum vero in spatiolis inter hujus conexa elementa relictis, licet quam solidissima fuerint corporea. Certe ἀντιτυπία Democritæa, impenetrabilitas aliis dicta Igni, omnique alteri corpori, videtur adeo propria, ut per omne genus Experimentorum videatur esse maxime inseparabile.

Nunquam substantiam penetrans.

Quarto, iterum contemlemur in illa doctrina, quod, quamdiu ergo hic ita descriptus Ignis, intra hos poros corporum hospitans, à nulla alia causa agitur, aut movetur, tamdiu nullo se effectu inde prodet: quia per meatus æque facile poterit exire, quam intrare, ideoque actionem suam in corpus continens non multum mutabit; quia ubique æquali copia videtur adesse, & agere. Ut capiatis, quid velim, liquidius, in Thermoscopium acutissime sentiens frigoris & caloris, videtis, quem jam gradum caloris notet. En vero ori follis hujus ingentis id oppono, ecce qua vi follis agitatus ingens ventum faciat maximum, quod ferit Thermoscopium; nonne omnes expectabatis venti hujus Propria vi Frigus notabile productum iri? indeque non fallax Thermometrum turbari debere? attamen, cernitis, perstat. Unde simul quoque intelligitur, quod hac ratione nec calor increverit, neque frigus, ad notabilem sensibus nostris differentiam. Nam ignis fere æque facile defertur per aëra quiescentem, vel motum, ob ingentem ejusdem raritatem. Si tamen aër ille vi summa agigaretur, quæ hoc folle nequit excitari, tum sane ab attritu oriretur major simul calor, ut supra paruit, sed non nisi ab attritu. Unde forte fit, ut procellæ summæ cæteris paribus, plerumque, paucis casibus exceptis, calorem ad thermoscopia augeant potius, quam imminuant; certe summos ventos frequentissime calido cum aëre contingere dudum observare memini, acerrimum vero gelu silentissimo vento. Cur igitur ventus, imo aura nostro corpori, inprimis calefacto, ita frigidus apparet; ut nemo sit, quin jure refrigerandi vim illi adscribat? Quid, an non manifestissime experimur, gelido vento spirante, eaque forti valde, frigus gelidum corpori nostro longe magis infestum esse, ita quidem, ut nemo illi ferendo sit, quin ipsi brevi admodum gangræna perimantur membra? Ita revera se res habet. Verum alia longe est causa, quam vulgo putatur. Sciatis ergo, primo neminem posse vivere in aëre, qui 90 gradus caloris habet, verum cito in illo mori animalia omnia nobis cognita; atqui calor noster vitalis est graduum 92, & infantibus sæpe 94, ut Fahrenheitius observavit. Hinc homo semper calet plus, quam aër am-

Ventus Frigus non gignit.

Sed potius Calor.

Idem tamen corpus hominis refrigerat.

biens : hinc vestimenta , hominis corpori applicata ; calefcunt magis , quam si aëri nudo undique forent expofita. Imo etiam hominis ille calor aëra contiguum corpori ejufdem , calefacit : fi ergo aër , fine vento , circa hominis corpus quiefcit , tum Atmosphæra hominis calidior erit Atmosphæra aëris , hinc ille fentiet calidum hunc aërem , ut revera eft. Simulac vero vento nato aër ille calidior , qui cingit undique hominem , inde aufertur , ejufque loco recens appellit priore frigidior , ftatim nascitur verum frigus in pulmone , & ad cutim hominis ; quin & à corpore calido vestimentis conciliatus calor quoque eodem aufertur vento , novumque affiduo frigus illis datum applicatur corpori : unde idem fit , ac fi frigido de aëre vestes affiduo corpori suo indueret homo. Atque ex his conftat , licet ventus frigus haud generet , tamen corpus hominis omnino refrigerare , quatenus calor excessum aufert. Quoniam vero hæc obfervatio incredibilis eft in Medicina emolumentum , agite videamus in exemplo. Sit homo ab exercitio corporis , vel à morbo , aliave de caufa , calens , intra vestes , in aëre quietiffimo , ad gradum 100. Aër communis efto illo tempore temperatior , qui vulgo notatur gradum 48. Facile intelligitis omnes quod jam vestes corpori adstrictæ calore corporis quoque brevi , ubique , fere ut corpus calefcant. Imo & aër quoque , quiefcens jam , circa illas vestes ambiens , atque circa caput hujus hominis hærens , multum calefcet plus , quam ad gradum 48. Quum sæpe viderim , accessum calidi hominis , in distantia quatuor pedum à Thermoscopio , illud ftatim mutaffe calefaciendo solo calore de corpore ejus exhalante , qui Thermometri calor ita genitus mox tollebatur ad recessum hominis. Si itaque aër ille vicinus & vestes , ponantur reducta ad gradum 60 , erit hominis illius corpus in ea temperie undique immerfum , omnia ejus vafa & humores laxati appofite ad hunc gradum , nervi ejufdem exteriores affecti eodem talis calor sensu. Exponatur jam hoc corpus vento , qui uno scrupulo horæ secundo sex pedes percurrit , jam omnis calor aëris ambientis & vestimentorum auferetur intra minutum hoc secundum , & applicabitur corpori undique gradus calor 48 , unde physice corpus 12 gradibus ad exteriora evadet frigidius ; cumque ventus ille ponatur perpetuo idem , debet brevi corpus undique , usque in profundiffima frigescere ; quoniam fcilicet extrinsecus applicatum perpetuo frigus illud novum , omni quoque momento , tantundem de genito per vitalem motum calore aufert. Ex quibus ergo manifestiffima habetur paradoxæ aliter apparitionis ratio.

Non vero Thermoscopium.

Hujus rei ulus
in 215c Medica

Si enim jam , loco corporis humani , Thermoscopium huic vento opponis , erit in liquore Thermometri , & in aëre ambiente idem calor ; hinc , five quiescens idem aër superficiei Thermoscopii applicatus manet , five perpetuo ille alius se apponit , erit unus idemque calor : ideoque ventus , vel maximus , nihil frigoris dabit Thermoscopio , nisi aër interim aliam temperiem induerit in loco , unde ventus flat. Atque ex his intelligitis facillime Vos , qui proposita medico corporis humani contemplamini conditiones , nulla fere re , subito magis faniffima , addam & robustiffima , corpora sæviffimis morbis , & subitanæ morti , reddi obnoxia , quam si à motu calefacta & in sudorem resoluta , vento exponun-

tur; maxime si frigidus in vento per motus validos incaluerint valde, & dein quiescant. Hinc asthmata tota dein vita, angina, pleuritides, peripneumonia, arthritides, rheumatismi, Quid vero dicam de his, quibus ex debilitate tenelli corpusculi mobilis fabrica laborat? nonne videmus, miseros à minimo vento, à levi aura, incredibiliter mutari? simulac modo per rimosam fenestram aër admittitur paulo frigidioris temperiei, quam fuerat in cubiculo, in quo degebant, maxime si uni per Thermoscopium directæ assueverant diu; qua quidem re non aliam hominum valetudini firmæ magis noxiam cognovi.

Quarto licebit ex dictis jam, neque dein repetendis, aliquid de Ignis natura, & actione quoque, speculari. Si enim duo corpora, densa, dura, valde elastica, magna vi aguntur mota reciproce, & celerrime, tum omnes partes horum corporum, omni momento, comprimuntur arctissime: & quia rigida, renituntur fortissime, hinc in unaquaque parte exoritur celerrima, valdeque potens, contractio, & expansio, sive vibratio quædam celerrima, ut in chordis valide tensis. Quantæ hæ vibrationes sint cognoscimus exemplo campanæ metallicæ, elasticæ, semel modo, uno ictu, percussæ. Nonne inde tota illa, eaque sæpe vasta adeo, moles tam longo tempore, per totam substantiam per infinitas ellipses se expandit, & contrahit? Atque ubi attritus statim descriptus nascitur, quanta ibi vi, quo nixu, quali celeritate, comprimuntur, concutiuntur, laxantur, universi attriti corporis elementa in imum fundum usque! quantus exoritur attritorum, quamque acutus, auribusque intolerabilis, stridor, quo maxima illa vibratio certo præsens cognoscitur! Intelligimus ergo, totum illud corpus ita attritum, pressum adeo & laxatum, in omnibus suis particulis rapidissime moveri: quum omnes chordæ celerius eant redeantque, quo magis elasticæ, quo breviores, quo validius tensæ. Illæ vero conditiones omnes simul hic concurrunt. Quæ ut evidentissima ab Experimentis arbitror, ita haud minus liquidum videtur, quod interim Ignis, qui intra meatus horum corporum hospitatur, atque ibidem potentiam habebat illa expandendi in omnem dimensionem, rursusque à vi contractili renitente corporis expansi fortiter repressus fuerat, nunc per actionem attritus, omni momento, in suis loculis, violentissime, comprimitur, laxaturque. Hinc igitur, quum idem Ignis videatur omnium elasticorum esse potentissimus, ex animadversa ejusdem vi omnia expandente, videtur ejus propria vis, motusque, immaniter augeri. Unde & in corporibus ita attritis, & in Igne intra illorum cava æquabiliter distributo, summus motus oriri, & diu perseverare creditur. Id vero fieri nequit, quin Ignis vicinus, & ambiens, pariter ab utrisque modo dictis agitetur eo violentius, quo propior. Id enim aliter fieri nequit: quum antea constiterit Ignem per quiescentia corpora, & per spatia extensa omnis motus & mutabilitatis semper incapacia, æquabilissime distribui, & forte æquabiliter agere. Debet ergo ille undique circumstans sequi concussus illius Ignis, qui intra spatiola attritorum intercipitur, adeoque etiam reciproce urgeri, redire. Videtur quoque hæc Ignis vibratio durare tamdiu, quam corporum hæc vibratio ipsa ab attritu nata, aut donec illi itus, reditusque, ipsius Ignis, redacti fuerint ad quietem, aut motum æquabilem

Actio Ignis tritu nata,

cum Igne vicino in spatiis, & corporibus. Quum autem per causas motrices attritorum corporum Igne motus addatur novus, præter illum, quem prius communem habebat, debet & hinc increfcere ipfa Ignis vis; quæ quum extendat corpora, ideo & hocce signo suo se manifeftebit ilico. Adeoque eatenus vis Ignis intelligi poffe videtur, quatenus tritu excitatur. Simul certa habetur ratio plurimorum, quæ hic apparent.

Inde explicatur nonnulla.

1. Cur elastica fola Ignem tritu inprimis generant? quia fola in elementis fuis ofcillant. 2. Cur maxime elastica maximum Ignem generant? ut in chalybe duriffimo ad rigidam filicem celerrime appulfo? quoniam citiffimæ, & maximæ, vibrationes inde contingunt. 3. Quare molliffima, non elastica, minus generant Ignem? quia non refiliunt, non refituunt fe, non eunt neque redeunt. 4. Quamobrem tamen plumbi ad plumbum attritu valido calor fummus generatur? quoniam ultima Elementa corporum expansilia & contractilia funt ab Igne, & propria indole: licet composita ex his elementis majora corpora nexum partium habeant minus refistentem, fed cedentem facile. Unde liquet, aliam effe elasticitatem Elementorum omni corpori communem à calore & frigore mutandam, aliam vero pulfui obftantem, & refituentem fe in formam, quam ante offenfam habebat. 5. An fluida ergo tritu calorem non generant? Si elastica, omnino. Si non elastica, difficulter. Unde aqua difficulter tritu calet. Attamen; fi fluida non elastica urgentur impetu fummo, per anguftiffimos canales, calor ab attritu in iis fufcipitur; quia Elementa ultima in his elastica utcumque videntur effe. Si vero fistulæ elasticæ funt, per quas liquor agitur, tum tanto ardentior poterit calor gigni. Hinc fanguis noster elasticus, per arterias elasticas, violente actus, calet in motu fanitatis. At vero, quo indoles fanguinis plus vergit in ingenium aquæ, neutiquam elasticæ, eo minus caloris intra corpus producitur, Aut etiam, quo in arteriis ipsis elater magis deficit. 6. Cur interposito liquidi inter attrita impeditur, vel imminuitur, caloris ortus? quia motus impressi eluduntur perpetua fluidi interlabentis fuga, & reditu. 7. An proprietas ergo elastica corporum multum facit ad augendam Ignis in corpora actionem? quam maxime, ut modo patuit. 8. Si gravitatis nifus corpora minus ad fe mutuo determinaret, quid fieret Igne? Tum ejus effectus fere videretur nobis nullus: id fodinæ profundiffimæ, & altiffimorum montium fastigia docent. 9. Quid ergo in puteis profundiffimis fit, ubi fempiterna aëris quies? refpondetur, ibidem æqualem femper caloris, & frigoris gradum haberi, manere, in fingulis altitudinibus fingularem, prout ambiens telluris plaga ibi habet, foveque. Quod sane pulcherri- mi observatis in Observatorii Parisiensis puteo confirmatur. 10. Quare frigidiffima tempeftate Chalybis ad Silicem percuffio dat Ignis fcintillas vividiffimas, maximasque? Sed quis foret finis, fi narrarem quæ fciantanti ad hæc nova affiduo occurrunt? nullus unquam. Gravitas, Elater, Ignis, videntur tres capitales habendæ inter universales, five communes caufas actionum corporearum; ad quas quotiescunque attritio fuperadditur, plura communia omnibus phænomena intelligi queunt.

Ignis ratio, quis & ubi maximus & minimus?

Quinto rursus dabitur inde deducere, quod maxima Ignis violentia nascetur, si corpora omnium ponderosiffima, atque simul maxime ela-

stica, in profundissima interioris telluris parte, aliis dein innitentibus fortissime appressa ad se invicem, tandem motu velocissimo omnium agitantur inter se. Unde itaque quam maxime iterum probabile est, à centro telluris, summum æstum sensim decrescere, atque omnium minimum evadere, ubi terminus habetur medius inter duos Planetas. Ponamus Terram nostram, & Lunam, ejusdem indolis: erit in centro telluris & lunæ æstus summus, sensim decrescens donec perventum erit ad illud loci inter hos duos globos sphæroides, ubi utriusque vis desinens limitem ponit. Quare impossibile penitus apparet, ut animalia Volitantia à tellure in lunam, aut inde ad nos transire queant; quod quidam Philosophi statuerunt. Pariter neque in abyfso existere queunt. Omnia autem, quæ de Tellure & Luna dixi, pari ratione de reliquis quoque Planetis vera erunt. Unde etiam credibile videtur, corpora gravia tantum circa Planetas, forte & circa Soles, seu Stellas fixas, aggregari, inde sensim adeo levia fieri per raritatem, ut vix, vel non, resistent. Ignem tamen & ibi esse æquali copia. Ignem igitur forte non esse gravem, sed indeterminatum ad loca ulla. Hinc ergo ex se non habere vim nisi æquabiliter se expandendi quaquaversum, sine particulari in ullam plagam determinatione. Indeque in locis illis altissimis Ignis actionem forte nullam fere esse: quia corpora densa, elastica, mota, attrita inter se, ibidem absunt. An forte decursus Cometarum fit per spatia illa inter Planetas, Solesque, ubi illa minima obstacula, viam facillimam præbent, nondum accurate definito horum mirabilium corporum motu, & gyro?

Animalia volatilia non ferunt temperiem altissimæ atmosphææ.

Sed & Sexto iterum apparet, quod illa corpora, inter quorum partes meatus ubique interponuntur tam largi, ut aër, aqua, spiritus, olea, intra illos poros introire, & exprimi possint libere; hæc, aëre, maxime inepta erunt ad calorem tritu generandum. Illa vero, quorum corporea substantia adeo arcte compressa habetur, ut pori intercepti adeo exigui sint, ut nihil omnino intra se admittant, nisi purum, simplicemque Ignem, tum hæc attrita contentum intus Ignem valide movebunt. Si deinde perpendimus, superficies binorum, ad se mutuo congruentium, corporum tam exacte sibi invicem respondere, ut inter hæc ipsas adaptatas, motasque, nihil omnino, nisi sincerus Ignis, se insinuare queat; tunc quoque, dum rapide supra se mutuo versantur, Ignis & ibi intercurrentes solus agitatur; unde & hocce modo iterum fervens hujus motus. Iterum, si tam velociter agitatur rapidissimo motu inter se corpora, ut celeritate tam præcipiti, neque aër, neque alia corpora, succedere queant, sed solus modo Ignis in aëre, vel aliis, latens; vero quam simillimum habetur, tum Ignem illum ruiturum in loca tam celeriter, & reciproce, vacua, vel occupata rursus; atque sic vel ita quoque plus forte Ignis circa proxima attritorum superficiei loca colligi, quam prius contingebat; hanc ideo aliam esse causam, cur attritu excitetur calor. Denique, si aliqujus duri corporis elementa nectuntur inter se nixu validissimo, sed ita simul factæ inde fibræ, & strata, disponuntur, ut brevissima nascantur, & valde tremula, tum Ignem vibratione sua quam celerrime, fortissimeque, agitabunt, unde & calorem inter se attritu celeri ingentem brevi creant. Sane omnibus his ingens motus Ignis fit.

Aliæ conditiones calorem tritu augentes.

Cur Ignis tardius de raro quam denso exit?

Septimo restat inquirendum quam severissime, an sit quædam vis in corporibus ipsis, qua Ignis attrahatur ad ipsa corpora, ea lege, ut, quo plus massæ solidæ ipsa corpora habent, eo etiam plus ignem sibi unirent? Verum in ipsis quiescentibus hoc nequaquam ita obtinet: quoniam constanti Experimentorum fide evincitur, non plus vel minus inesse caloris, vel Ignis in vacuo Torricelliano, quam in auro; quoties ambo diu quiescunt in quocunque ejusdem temperiei loco. An vero per attritum toties memoratum solida moles corporum vim nanciscitur similem virtuti magneticæ, qua ita demum ipsum Ignem attrahat ad se? atque adunatum secum diu retineat? Multa sæpe super hac re cogitanti observatum certe id fuit, eo citius calefcere ab eodem Igne corpus, quo rarius fuerit; eo lentius autem refrigerari calefactum semel, quo densius fuerit; eo citius refrigerescere, quo rarius erat. Unde videretur colligi debere, in ipsa massa solida aliquid latere simile attractioni: inprimis quidem, quoniam lex hæc obtinet æque in elasticis, quam in non elasticis. In foco Tschirnhausiano Ignis summus; si vitrum tegitur umbraculo versus Solis radios, statim cessat calor in aère illo in loco, ubi momento ante tantus erat. Si metallum ibi fuerit eodem igne fervidum, diu valde retinetur calor. Si vas aère plenum, aliud aqua, utrumque dein eidem calori exponitur, erit forte aër sic calidus, millies rarior aqua quoque ita calida, sed aqua conceptum tanto tardius calorem tanto diutius retinebit, ut aër forte millies citius refrigerescat. Utique tamen ex his tantum id verum concluditur, quod Ignis difficilius intret, & exeat, ut est densitas corporum, quæ illi exponuntur: hoc autem omne est, quod certo ubique experimur. Neque satis evidenter inde patet, aliam hic causam esse. Si quid tamen licet in his per conjecturam agere; forte Ignis, dum densa ingreditur, ipsa Elementa concutit, inque vibrationes agit, pro expansione majores, pro densitate constantiores; quæ proinde, quamdiu perdurant, tamdiu intus contentum Ignem agitant; ut per tritum fiebat in elasticis corporibus. Re ergo omni perpensa, nihil talis efficacæ magneticæ hactenus ex illis observo.

Sola percussio-
ne datus Calor.

Octavo tamen iterum considero, quod per Experimenti primi doctrinam constiterit nobis, durissima corpora, & solidissima, à minimo Igne penetrata in omnibus suis totius massæ calefactæ particulis, usque ad intima moveri, & concuti assiduo. Igitur etiam eadem, ubi ab attritu ipso calefacta fuerunt usque in intima, eodem plane modo assiduo movebatur. Inde igitur stamina hæc, ea ratione tremula omnia simul, se mutuo rursus tamdiu creduntur conterere; adeoque & sic movere, ac si contererentur extrinsecus. Igitur & movent Ignem contentum, hunc attrahunt, colligunt, & in solido ipsius massæ retinent diu in se. Tumque iterum aguntur ab Igne eodem rursus filamenta corporum, atque & ab eo conteruntur. A quibus omnibus etiam aliquandiu susceptus semel calor conservatur. Princeps enim Philosophorum, Robertus Boyleus, Experimento capto, dudum evicit, quod frustum ferri frigidissimi solidum, incudi frigidæ impositum, malleis frigidis creberrime percussum, à solo hoc motu comprimente, & virtute elastica resiliente, tantum incaluerit, ut injectum sulphur accendere potuerit. Rursumque, clavum

ferreum duro impactum ad caput usque ligno, malleo frigido compulsus, simulac ulterius intropelli non poterat, quam maxime statim incaluisse, licet malleus ipse maneret frigidus. Idemque ferro, dum limatur, calefacto valide à lima manente frigida, demonstravit. Vid. Tractatus ejus aureos de Mechanica caloris & frigoris productione.

Quod enim Nono advertimus ex præcedenti observatione; datur calor ingens natus, ubi certi sumus, nihil aliud contigisse, nisi quod ferrum elasticum, inter ferra elastica compressum, omnique momento, quo mallei ictus interea cessat, se restituens, tamen collectum fuisse adeo notabilem Ignis calorem, ut flammam in adperso Sulphure potuerit accendere.

Solo ictu & reditu elastico-

Decimo possumus credere, corpus ita elasticum, postquam hac actione calefactum semel fuit, dein diu retinere tales excursus, & introcurfus in suis intropressis & resilientibus partibus, atque ita quoque continuare motum Ignis. Ut semel percussa chorda tremores diu, & icta campana etiam, diutissime retinet undulationes sonoras auribus percipiendas.

A simplici ictu.

Undecimo autem majoris momenti jam videtur inquirere, num tritu, & percussu, ortus Ignis, quem usque commemoravimus, per hanc partium vibrationem ibidem natus fuerit, qui antea non præstiterat? Iterumque, an ipsæ illæ partes vibratæ propriam suam molem ita attenuaverit, ut abreptæ, atque agitæ, ipsius illius corporis partes transiverint in ipsum Ignem; ideoque corpora reliqua non ignea hoc tritu, percussu, vibratu, in verum Ignem ita transiverint, sicque ex non Igne Ignis queat fieri? Mihi sane videtur id fieri non posse. Demonstravi enim, Ignem ubique existere. Evici, illum æquabiliter per spatia distribui. Probavi quoque omni attritu cujuscunque corporis eum produci posse magis, minusve. Constat, illum productum undecunque, quocunque modo, semper absolute eundem esse, eandem statim proprietatem omnem Igni soli propriam habere, quæ nulli alteri rei communis, semper in solo Igne constans deprehenditur perpetuo. Quare nulla verisimili specie cogitari possit, hunc Ignem assiduo gigni, natum vero semel manere semper, copia eundem; sed in omnibus hisce actionibus eundem motu, quiete, collectu, dispersu, directionis diversitate, ita variari, ut nunc appareat, nunc evanescat, nostris sensibus. Mature meditati universa, & singula, quæ hucusque de signis Ignis, ejusque productione protuli, posteriorem hanc meam sententiam adstruunt, redarguunt priorem. Quis enim facile non intelligat, tritu & percussu duri & elastici, plus Ignem moveri posse, quam prius? Quis neget, hunc plus motum, simul & plus movere? Quis facile non capiat, solidissimi celerrimos motus, solum Ignem sequi posse, adeoque ibi colligi? Quis dubitet, quin omni hoc modo tantum Ignis aliis, maxime vicinis, locis pereat, quantum in hunc locum magis colligitur. Non enim difficilior hæc migratio Ignis, quam ullius alterius fluidi, intelligitur. Simulac vero ita ex majori spatio, ubi dispersus hærebat, in unum arctius jam spatium collectus arctatur, debet nostris sensibus apparere, ac si recens natus fuisset, ob copiam, ob effectus.

Ignis ita non nascitur.

Sed motus & collectus apparet.

Denique Duodecimo liceat rursus mihi commemorare, quod supra

Concludit dicitur.

jam enarravi. Sc. in quacunq;e hactenus plaga Universi cognita, ubi frigus regnat maximus, quod natura, vel ars, producit, tamen Ignem illic etiam magna copia præsentem esse: quoniam tritu, & percussu, uno momento, fortissimus ibidem excitari potest; ut allisio Chalybis ad silicem monstrat; ut applicatio Thermometri ad omnia omnino spatia, & corpora, ejusdem temperiei, evidenter immobilis docet: quare puto, Auditores Amatissimi, quod aliquo modo intelligibili explicui Vobis per Experimenta, horumque Porismata, primum modum physicum, quo semper, ubique, certo, produci potest id, quod per omnia se penetrat, id, quod omnia cognita expandit, seu rarefacit, præter solum spatium. Id autem ipsum Ignem vocari ab omnibus clare evictum fuit prius. Hinc ergo aliquid jam de abscondita ejus natura intelligere utcunq;e incipimus, utque pergamus ulterius, fatis animosi incitamus.

E X P E R I M E N T U M. XI.

Ignis, juxta omnia explicata, jam cognitus à sua virtute rarefaciendi omnia, à sua virtute omnia omnino movendi, atque se penetrandi per universa corpora, si collectus est in quodam spatio, vel corpore, ut ibidem sensibus nostris appareat, exinde se virtute hac sua movet, & expandit, quaquaversum, à centro sui spatii, vel corporis.

Ut intelligatur asserti sensus, simulque demonstratio: esto globus hic plumbeus ebullienti immersus aquæ, donec totus, penitus, acquisiverit hunc caloris ab aqua gradum. Educatur dein ope illius fili, unde suspenditur. Sane in omni puncto corporis æqualem fundit calorem, quoad sensum nostrum. Thermoscopium circumpositum in eadem distantia æqualiter movet, omni nota æquabilem caloris hujus, vel Ignis, dispersionem indicat. Cernite hoc ferrum ignitum, & candens ab Igne, nonne videtis, illud undique æqualiter lucere, splendere, colorem suum ignis exhibere. Sed & calefacit nos in eadem distantia, ab omni parte, æquabiliter? Quin effectum quoque omni, fusionis, exsiccationis, ustionis, manifesto undique se eundem præstat. Sed & maximum quoque hujus veritatis argumentum est, quod Thermoscopia, cuicunq;e demum liquori immersa, statim undique, æqualiter, ad ejus temperiem, se accommodent rarefundo, vel contrahendo se. Tota ubique rerum natura idem clarissime evincit.

C O R O L L. I.

Ignis proprius
nilus.

Patet ergo, hanc esse Ignis indolem, ut ejus partes nitantur in omnem plagam æquabiliter, se expandendo, id est movendo. Igitur non plus, nec minus, ad unum quam ad aliud, punctum tendit. Fateor, hoc mirabile apparere, atque vix intelligendum, imo vero hanc ideam ab idea quietis vix differre. Conabor ergo levi exemplo rem facere liquidiorum. Sit Sphæra cava absolute vacua, in centro ejus concipiatur exigua sphærule altera, centies minor, cujus singulæ partes vim in se habeant, ut, æquabilissime à se invicem recedendo, replere queant accurate illam Sphæram majorem, erit tum verus motus in omnibus partibus, & tamen tota moles sic mota

indifferens ad omnem plagam sentietur. Intelligimus ergo, ex præcedenti etiam Experimento, Ignem, qui aëre nostro communi hæret, hac lege, perpetuo se expandere, comprimi, si nulla alia causa accesserit.

COROLL. 2.

Si licet statum Ignis, præcedenti Corollario definitum, vocare ejusdem stagnationem. Erunt Ignis stagnantis vires, ut spatia, in quibus continetur. Erunt igitur & communicationes harum virium extra se etiam ut spatia. Esto sphaera A plena aëre, qui calidior sit aëre reliquo circumfuso, in globo majore concentrico B Contento. Erit copia Ignis, & vis inde emanans, in quamlibet partem circumscriptæ sphaeræ, ut spatia partis circumpositæ ad totum spatium circumscriptum. Id dein in quolibet casu Geometra facile supputat. Quoad hanc ergo Ignis proprietatem res est manifestissima.

Supputatio hujus Ignis quoad copiam & vim.

COROLL. 3.

Facilioris intellectus gratia concipiamus globum Geometricum Igne plenum A, quem alius tangat æqualis B, sit centrum primi C, ducatur ex hoc centro tangens ad alterum globum CD, & CE. Liquet jam ab Igne globi A, ad totum alterum globum B, non posse, ex lege data, Ignem pervenire, nisi à sectore AFG. Cujus proportio Geometrice ad totum globum A reperiri proxima potest, ut & magnitudo conii CDE, & segmenti sphaerici DIE. Hinc copia Ignis communicati huic segmento. Quæ quidem omnia suis demonstrationibus Geometræ facile explicant. Indicasse hic modo sufficiat.

In Exemplo

COROLL. 4.

Hiscæ intellectis, ponamus enasci causam quandam Physicam, quæ apta nata sit, ut omnem illum Ignem, qui in hac sphaera existet, agat ire per lineas parallelas directum unam plagam versus. Intelligitur statim, quod omnis ejus vis eo unita itura sit, ea nimirum ratione, ut, per cylindrum EFGI transeuns, totus nitatur in Globum KGIB, adeoque jam omnem vim, quam habebat, impendat sphaeræ illi. Unde effectus sic directi, respectu prioris erit, ut totum ad partem, atque ut directio parallela ad divergentem, combinatorum autem causarum effectu producat vim longe majorem priori. Verum Ignis ad duplum inarescens statim efficaciam incredibiliter auget: nam gr. 32. facit aquam congelari; duplo major, graduum 64, constituit aërem nobis valde calidum; triplo major, graduum 96, calorem sani sanguinis humani jam superans, omni forte animali jam lethalis in aëre, sextuplo major, graduum 216. jam exsuperat aquam ebullientem, qui omnes partes quorumcunque animalium dissolvit, & destruit. Quum ergo area maximi in hac sphaera circuli sit ad superficiem totam ejusdem, ut 1 ad 4, erit in basi cylindri dicti Ignis quadruplo compactior jam, quam in superficie fuerat sphaeræ prius: unde etiam tanto plus vis unita Ignis hic augetur. Si jam accuratissime cognosceretur, quantum vis Ignis expandendi augetur, pro ratione spatiorum

Atque definitio accurate.

minorum, in quæ densatus compingitur, reliqua possent supputari; si enim hæc se habuerit, ut aeræ ipsæ, vis esset quadruplo major à copia, quadruplo major ab expansione, adeoque decuplo & sextuplo violentior ab utrisque. Tentandum ergo per Experimenta, an determinari queat vis Ignis expandens ad densitatem ejusdem? Utiq̃ue credibile est, hanc in Igne maximam esse. Adeoque hanc directionem in parallelismum ingentis fore efficaciam.

E X P E R I M E N T U M. XII.

Sol agit Ignem
in parallelis-
mum.

Si circumspicimus omnia, an usquam reperiamus talem causam, quæ Ignis actionem ita in parallelismum agere queat in aëre nostro, videmur manifesto cernere, quod Sol inprimis hanc potestatem possideat, qua id efficere possit. Etenim vastus ille globus, quem vicibus 13431 Tellure majorum Sapientes statuunt, atque fere 12543 diametris terræ à nobis distare, dum juxta lineas rectas lucem, caloremque ad nos diffundere, omni argumentorum genere probatur, respectu immanis distantiam apud nos per parallelas omnino aget. Haud opus erit ex Opticis, Catoptricis, Dioptricis, citare, quæ cognita Vobis omnino credo, documenta, per quæ evidentissime demonstratur, radios lucis, à Sole emanantes, eatenus, si non turbantur aliorum occursum, semper rectis lineis, porrigi; inflexos vero, à puncto offensæ rursus per rectam viam progredi. At unum occurrit evidens, ut mihi quidem videtur, Experimentum: quo absolute cernitur, quod omnes radii, qui emittantur, vel determinantur à Sole, iter semper rectissimum affectent, id vero hoc est. Sit hora duodecima noctis hybernæ, media hyeme, tempore novilunii, tempestate valde frigida, cælo quam maxime sereno. Respiciat tunc aliquis in cælum, nihil illi in vasto spatio apparebit lucidum, nisi minora sidera. De Solis calore, de luce ejusdem, in toto hemisphærio simul conspecto, apparebit omnino nihil, præter id paucum, quod à Planetis, Solis luci debitum, ad tellurem reflectitur. Attamen illo ipso tempore, radii Solis, universum illud per hemisphærium diffusi, id quam maxime illuminant, excepto parvo illo cono in immenso hoc spatio, qui pro basi habet telluris circulum maximum, pro axi, 114 diametros telluris. Quæ quantilla, portio sola in umbra telluris opacæ non illustratur hac luce solis. Unde igitur manifestissime cognoscitur, quod, licet quam lucidissimum à Sole lumen illustraverit spatium aliquod, tamen id nullo modo videri queat ab oculo posito extra rectas à Solis corpore ad oculum ducendas; nisi offensi illi radii recurrunt à corpore repellente, quod radios rectos accipit. Ipsum id propinquius cernitur in cubiculo tam arcte undique clauso, ut nihil penitus lucis spectabilis in illud intromitti queat. Si enim tunc per foramen exiguum lucentis Solis splendor in hanc cameram admittitur, unicus in spatio loci hujus conus lucidus nascitur, cujus apex in foramine illo, basis in infinitum projicitur. Si tum nigerrimum absolute corpus basi hujus illuminati coni opponitur, lux apparebit nulla omnino in hoc cubiculo, nisi oculo posito intra conum illum; sed inde ad latera deflexo videbitur nihil, licet certo totus ille conus quam lucidissimus fuerit. Fateor quidem, quod à latere spectanti conum, appariturus sit debili luce ille utcunque conspicuus;

cuus ; sed Vos intenti mecum ilico videbitis , omnem illam Lucem , conspectam ibi , unice deberi tantum pulvisculis in aëre obvolitantibus , illapsoque radios repercutientibus , qui si abessent , nihil penitus illius Lucis appareret. Id enim manifesto cernitur , quando forte , id namque observare datur , illi pulvisculi ita disponuntur , ut lucem non repellant. Atque hoc quidem argumento persuademus , Solem Ignis partes à nisu à centro in circumferentiam naturali , agere per lineas parallelas.

Si deinde cogitamus , quod omnia objecta visibilia per lucem , at obscura ex se , statim incipiant lucere , vel videri , simulac radii , à Sole definiti , recti in illa incidere possunt , atque ipso illo tempore disparere , quo prohibetur recta à Sole in hæc via , tum idem confirmabitur. Maxime autem , si pariter intelligimus , quod radii à Sole incidentes in speculum perfectum planum , inde reflexi per proprias leges , iterum tantum illuminent eam plagam , in quam reflexio fit , confirmabitur illa doctrina ulterius. Atqui hoc non fallax unquam Catoptrice manifesto evincit ; docetque unum radium , à sole recte emissum , in speculum nitidissimum illapsum , inde repercussum per lineam rectam in aliud simile speculum , inde iterum repelli ; atque ita unus idemque toties reflexus , semper facultatem lucendi retinet ; semperque videtur tantum per rectam ex puncto lucido ultimi speculi reflectentis ad oculum ductam. Id itaque quum in tota imagine Solis sic agente contingat æque , ac in uno ejus imaginis puncto , docet , vim Ignis , à Sole determinatam in rectas parallelas , remanere in omni tempore , quo emanatio , vel reflexio , durat. Simulac vero Sol illustrans recessit , ocyssime hæc per lineas rectas determinatio quoque cessat , Ignisque iterum , in proprios expansiles nifus relapsus , antiquum obtinet. Iterum ergo Director ita Ignis Sol habendus erit.

Iterumque si in memoriam revocemus imaginem nobis apparentem immani Solis , ob ingentem distantiam , apparere orbem ludicissimum , cujus diameter cernitur implere circuli cœlestis visibilis $\frac{61}{43200}$, sive $\frac{1}{708} \frac{12}{61}$.

sive 30'. 30". videbimus denuo radios inde projectos , ratione spatii exigui , in quo Observationes nostræ fiunt , eatenus pro parallelis haberi. Denique idem magis inde rursus firmatur , quia Optice , Catoptrice , Dioptrice , semper ponit radios lucis parallelos agi à Sole , dum itinera , reflexus , refractiones , supputat calculo quam accuratissimo , atque dein puncta determinat vera focorum , reflectionum , & viarum : ita ut phænomena quam accuratissime respondeant demonstratis.

Ex omnibus ergo hisce ; simul præciso sermone collectis , verissimum liquet , Solem esse causam , quæ , quoties agere valet , sine impedimento alio , in materiem lucis hospitantis in hoc nostro aëre , eam uno momento cogat in radios parallelos.

Verum ab omni tempore animadversum etiam est , radios hos Solis ita lucidos , & parallelos , calorem quoque efficere in corporibus , ad quæ ita diriguntur. Unde ergo eadem evidentia de Calore vera erunt omnia , quæ modo demonstrata fuere de Luce. Quum vero hic loquamur de eo calore , qui Thermoscopiis exploratur ; rursus colligitur , eadem de vero Igne etiam dici debere , qui hucusque fuerat expositus. Inventa igitur

fuit vera ratio, cur Sol recta actione sua Ignis vim expansione notam in notabile incrementum adaugere queat, sola tantum directione, absque ulla omnino materie nova addita, absque ulla emissione Ignis de ipso Solis corpore, absque ulla excitatione Ignis ex non Igne. Quod quidem, nisi me fallit animus, est præcipuum in Tractatu Chemico de Igne inventum.

Si quæritis forte, cur igitur candela incensa, lucem per radios rectos quoque determinans, non facit locum à se illuminatum simul etiam calere? In promptu ratio est: parvus ille radians conus non agit in parallelismum, sed diffundit in Sphæram quasi emanantes radios, hinc Ignem, qui in camera est, non agit in unam partem, sed in omnes quaquaversum. Si vero adeo propinque accesseris, ut vicinitas parallelismum fere creet, statim calor ibidem quoque percipietur.

Atque inde quidem hanc difficultatem evanescere puto: in primis si una perpenditis, quæ de diversitate mirabili Lucis, & Caloris, prius differui.

C O R O L L. I.

¶ In Parallelismo cessante statim calor definit.

Hinc ergo, intercepta rectitudine radiorum à Sole Ignem in Parallelismum agentium, ilico cessat ille Parallelismus, atque statim, illo ipso momento, Ignis partes expanduntur æquabiliter quaquaversum: unde facile patet solum illum Parallelismum omnem illam vim prius præstitisse. Sit enim meridiano tempore serenissimo speculum Viletti directe Soli oppositum, ejus foco violentissimo expositum esto corpus, quod eodem jam actu consumitur, virga ferrea; tum autem dum in summa est violentia ponatur opacum corpus adeo magnum, inter Solem, & focum speculi, ut totam speculi aream uno momento obumbret, statim, sine ullo temporis intervallo, totus ille ardentissimus focus penitus extinctus est, licet aër inter umbraculum & speculum æque calidus, id est Igne plenus, sit quam antea, licet Sol splendeat ut antea; tantum vero sola hæc directio ablata fuerit. Neque est, ut putes, plus Ignis fuisse inter speculum & focum, dum Sol speculum recta feriebat: nam calor certe, præter eum, qui à reflexu fiebat, major ibidem haud deprehenditur. Igitur ingens differentia habetur inter eum calorem, quem Ignis tritu corporum facit, eumque, qui nascitur in aëre, per parallelismum solarem: qui prior diu manet, perit ilico posterior. Attamen, si Sole incaluit corpus, id ipsum suum gradum acquisitum, pro soliditate sua, diu retinet.

Hybernacula stirpium qui ædificanda.

Atque omnia dicta, magno suo damno experti fuere Cultores Plantarum, qui iis hyberno servandis tempore caldaria construxere: si enim lumina horum, quibus calor brumalis Solis elevati inter horam decimam & secundam intra hæc admittitur, ita fabrefacta sunt, ut illapsi radii ad ipsum lacunam attingere non possint; sed, deorsum vergentes, relinquunt locum inter lacunam & irradiatum à sole spatium, qui non illuminatur ab admissis radiis, tum semper in illo loco frigus fit majus, si cætera manent eadem. Atque collectus ibidem humor frigidissimus, deciduus in stirpes omnes fere teneriores perdit. Quare oportet semper hæc Hybernacula directe meridiei opposita, instruere fenestris è vitro erectis.

ad angulum 14 gr. 30' usque ad pavementum, iisque pellucidis, si fieri potest. Postea autem lacunar debet ita fieri, ut à linea horizontali, ducta ab altitudine luminum, à fenestris parietem posteriorem versus, deorsum declinet angulo pariter 20 gr. 30. in regionibus, ubi elevatio poli est gr. $52\frac{1}{2}$ Ratio ex Astronomicis, & Gnomonicis, facilis eruenda, hic brevitate gratia omittitur.

COROLL. I.

Summus Ignis, qui producitur in aëre nostro, atque in corporibus inde calefactis, naturaliter à Sole Parallelismum producente, longe minor est, quam ille, qui in homine sano, à vi vitæ exoritur. Hic enim adscendere solet ad gradum 92 in Thermometro. Ille vero, quam rarissime ad gradum 84 pervenit, neque unquam tum eo in gradu diu persistit, sed mox declinat. Loquor autem hic tantum de illo calore, qui in loco aperto, sine reflexionis vi, & collectu, à solo tantum radiorum recto decursu nascitur. Nam nubes reflectendo; globi aquei, in aëre nati, refringendo, actionem hujus Ignis intendere plurimum valent. Attamen & ita nunquam fuit inventus Ignis, per Parallelismum, reflexiones naturales, vel & refractiones, adeo magnus, qui alcohol, olea, vel sulphur, vel pyrium pulverem incendere potuit; nisi Fulmen forte esset, de quo postea. Atque hæc de Calore, sub Æquatore ipso, naturali vera sunt; vera sunt de tota Zona Torrida. Quare etiam apparet, maximam Solis vim nequaquam adeo calefacere posse corpora ulla nota, ut eadem, viva flamma excitata, comburat, sicque spontanea incendia paret, nisi solo tantum Fulmine. Adeoque & hinc iterum liquent, nunquam fervidissimum Solem in plaga telluris torridissima, tantum Ignis excitare posse, quantum moderatus attritus, in loco frigidissimo, in corporibus gelidissimis, cito producit. Si enim ferrum ea lege ad ferrum agitur, satis propere incalcescent eo usque, ut sulphur, aut pulvis bellicus, incendatur, si illi injicitur; neque tamen tunc adhuc illud ferrum lucebit. Unde quoque intelligimus iterum, mirum non esse, quod alia corpora lucida esse possint, licet haud admodum calefaciant, neque necessario sequi, lucet multum, ergo valde calet. Lux enim Solis hyberni in meridiano versantis, serena die, adeo valide oculos ferit, ut eos occæcet prorsus satis diu: quum tamen calor ejusdem eo tempore glaciem tenuem libere in aëre suspensam illique recta oppositam, ne quidem eousque calefacere potuerit, ut liquefceret, ipsa hora duodecima: Ut hac hyeme ipse observavi. Imago Solis polito auro, argento, ære, ferro, stanno, vitro, repercussu intolerabilis, præ corusco fulgore, oculis nostris habetur, calorem sensibus, vel Thermometro, percipiendum dat omnino nullum. Ex quibus denuo arguo, ingentem haberi differentiam inter naturam Lucis & Caloris, inter Lumen, & Ignem.

Quantus sit hic Ignis comparatus priori, qui à tritu.

COROLL. 2.

Cavit Igitur unice sapiens DEUS, ne vi Solis, recta ad nos perveniente, destrui queant corpora animantium, vel vegetantium, vel tenera.

Raro destruit.

Dico vi recta : ne quis putet reflexum , hincque collectum , & magis inde incitatum , hic intelligi. Qui revera longe violentior evadit , hincque inhabitabilia sæpe loca efficit , ut in insula Ormo dudum constitit , ubi candidissimi Salis montes elevati , certo adspectu Solis , radios ita albitudine sua reflectunt , coguntque , ut illo tempore locus sit inhospitalis. Atqui ne quidem durat diu admodum idem æstuantis tempestatis gradus ; sed mox temperari solet superveniente haud ita diu post frigore.

C O R O L L. 4.

Nec variis locis
idem.

Si adeoque Sol feriret Atmosphæram telluris , eo tempore , quo corpuscula in ea obvolitantia omnia disposita essent ad æquabilem radiorum transmissionem , tunc omnem Ignem in Atmosphæra hærentem ageret in parallelas lineas , excepta portione illa , quæ in umbra conica telluris lateret. Id vero incredibile , fieri aliquando posse , ob plures , variasque , causas. Unde valde probabile , miros reflexus , refractiones , collectiones , dispersus , omni tempore , ibidem fieri. Hincque mirifice ubique variatam deprehendi Solis in Atmosphæram , indeque & in tellurem ipsam , vim , atque actionem. In iis autem locis , quæ extra nostræ telluris Atmosphæram sunt , Ignis directus à Sole , semper , eodem modo , videtur se habere ut spatia ipsa , in plagis scilicet nimium non distantibus.

C O R O L L. 5.

Ob varias causas.

Unde jam credibile habetur , vix unquam Ignem , in diversis locis prorsus eundem reperiri : sive enim aspectus Solis ad terram varios consideraveris ; sive cogitaveris variam corporum in Atmosphæra natantium naturam , motumque ; seu diversam quoque in differentibus ejusdem altitudinibus indolem ; aut & alia denique : semper deprehendes , nihil magis follicite cautum esse ubique , quam ne idem sit Ignis effectus in differentibus locis. Quarum quidem causarum per sequentia Experimenta efficacia innotescet.

E X P E R I M E N T U M X I I I.

In primis per
diversos colores
corporum.

Si Ignis ille , à Sole determinatus , corporibus nigerrimis , quæ reperiuntur , excipitur impressus , hæret ejus calor in iis diu retentus. Hinc & talia longe citius calent ab eodem. Imo & fortius quoque incalescunt per Ignem. Omnium etiam citissime exsiccantur , ubi ab aqua fuerant madefacta. Quin & longe facilius ardent. Omnia hæc quotidianis confirmantur observationibus. Suspendatur in aëre ad Solem , pannus idem , tinctus colore aterrimo , alter ejusdem penitus texturæ , sed coloris candidissimi , alius iterum coccinei coloris , atque ita diversorum colorum aliorum semper niger longe plus calefcet , & longe citius cæteris omnibus. Reliquorum vero diversis tinctorum coloribus ille semper incalescet tardissime , qui vividissima lucis repercussione oculos fortissime afficit : Nam albus pannus lentissime calebit , & ruberrimus , cæteri autem tanto citius ,

quo colorem minus fulgentem creant, ut in viridi debiliore manifesto patet. Atque ea quoque Nationes in Climate fervidiori certissime norunt: vestis quippe exterior si candida, urente sole, gestata corpus quam optime ab æstu defendit; ubi contra nigra vestimenta suffocante calore idem infestant. Sed & notabile est observatum eorum iis, qui Pannos de lana conficiendo victum quæritant, quod, si eodem tempore, & loco, madidi hi suspenduntur ad eundem Solem, ater ilico calebit, fumabit, exsiccabitur; candidus quam diutissime aquam suam detinebit, reliqui vero iterum tanto desiccabuntur lentius, quo colore vivaciore fulgent. Unde rursus in æstu vestimenta alba minus exsiccant cæteris.

Etiam ante plures annos constitit, quod omnia corpora nigra multo facilius ab eodem Igne incenduntur, inflammentur, ardeant, quam alio colore prædita. Scobs ligni albissimi incussam scintillam Ignis vix admittit, ut sustineat; ubi vero hanc Igne excusseris in atrum carbonem, hujus pulvis susceptam scintillam fovet, atque parva hæc scintilla accendet cito omnem illum pulverem. Linteum purissimum, candidissimumque scintillam immissam non diu alit; si hæc in carbonem linteum ejusdem accensi, iterumque, extincti ut sit nigerrimum carbonis tenuissimi genus, cadit, totum per hoc corpus cito propagabitur. Nec ipse Tormentarius pulvis, abesset ejus nigritudo, tam facile incenderetur, ut Nitri albissimi contritus pulvis cum Sulphure manifesto demonstrat. Hortulani dudum dolere, albissimi coloris terram à Sole non calefcere, nisi in sola tantum superficie extrema, atram vero usque adeo fervere, ut radices stirpium exurat. Chemistæ nigra digestionem commissa, vel eo arte reducta, facilius eodem Igne calere, in capite Corvi, colli Cyni, cauda Pavonis, diversos gradus Ignis requirente, jam olim scripserant. Denique Philosophi oculis exhibere Experimenta, quæ rem conficerent. Si vitri dioptrici caustico foco albissima charta exponitur, diu erit, priusquam calefcatur, valde diu priusquam incendatur: ubi autem accendetur, primo albiditatem ponit, fusca fit, nigra, & tum uno momento flammam ibidem capit. Ubi vero nigerrimam chartam eidem foco commiseris, ilico inflammat. Legite memorabilia super his observata in Actis Sapientum Hetruscorum. (Sagg. Esperienz. 266. 267.) Inde etiam plurima in ipsis Meteoris capiuntur: notum enim est nunquam horrenda magis tonitrua, vel fulmina violentiora, produci, quam ubi picea prius caligine, & nigerrimis nubibus cælum obscuratur; unde & terribiles plerunque turbines statim exoriri solent, rarefacto, immensum per calorem subito genitum, & retentum, aëre.

EXPERIMENTUM XIV.

Nigra corpora lucem Igneam, sive calefacientem, à Sole quam vividissime impressam, non reflectunt à se. Id vero constabat nobis, dum Speculum, urens quam validissime ad Solem, fumo ardentis candelæ tenuissimo obducebatur: postquam enim ita evaserat nigrum, atque tum idem, ad situm eundem, Soli opponeretur, oculus in foco nil lucis, nil caloris, deprehendebat, imo nullo signo manifestabat ullam Ignis

Nigra vix reddunt lucem acceptam.

notam. Simulac vero, deterfa nitide fuligo, splendorem illibatum reddiderat eidem, ocyus Soli exposita eandem lucendi, urendique potestatem recipiebat. Inde & oculi ab atro haud offenduntur inflammati, atque dolentibus ex ophthalmia oculis haud majus ab ullo colore solatium, quam à colorum privatione omnium densissima, scilicet obscuritate. Ipsa quoque vitra Tschirnhausiana, si levissima obfuscantur fuligine de vapore ardentis candelæ, tumque objiuntur Soli ardentissimo, nihil prorsus caloris suo in foco, nihil lucis, generant.

Quibus igitur documentis evidentissime liquet, quam parum requiratur in aëre sæpe, ut summi effectus Ignei à Sole oriundi prorsus suffocentur; utque interim Calor ipse variis locis, ab eadem tamen causa, diversissimus subito generetur. Qua in re maxime mirabile, quod subtilissima nigritudinis crustula idem præstet: adeoque sola quasi facie suprema nigra, absque adjuvante crassitie, id faciat.

Alba eam quam maxime revibrant.

Candidissima autem corpora lucem Igneam illam acceptam à se percipiunt fere eadem vi, qua illam acceperant. Id evidentissime docent Metallata alba, ut Argentum solidissimum, atque perfecte purum, in planum si formatur speculum. Illud enim imaginem Solis vibrat à se fere æque vivide quam acceperat; oculos occæcat, læditque; dolentibus illis à phlogosi intolerabile penitus est. Vitrum spectata pellucidissimum, planum, Soli oppositum; radios transmittit, ut nobis apparet, fere immutatos; si inspicitur oculo posito inter Solem & vitrum directe, nihil fere in vitro videtur. Atqui, si parte postica incrustatur Argento vivo & Stanno certa proportione permixtis, quæ mixtum dant albissimum, tum statim imago Solis vividissima, de hocce speculo repercussa, fulgorem dat intolerabilem.

Aureus color etiam.

Fulgor Auri fulvus colore pariter vibrat de se fulgidissimum jubar, ut notum. Sed nunquam manifestius id visum, quam in Speculo cavo ex ligni materie solertissime in cavum Sphæricum formato, polito, tumque aureis bracteis quam accuratissime inductis expolito. Cujus in urendo effectum incredibilem Saxonia vidit. Neque putet quis, Metallicæ proprietati id deberi, monet alterius magis mirabilis Speculi confectio, urentissimi quoque, sed ex fragmentulis straminis fulvi industrie adaptatis inter se confecti.

Ita cæteri explorari queunt.

Ruberrimus ita, imo & cæteri omnes capitales colores, sola incomparabilis Newtoni sapientia definiti, ea lege explorari possunt, ratione Lucis, quam in foco colligunt, tum & respectu virtutis Ignis, quam ibidem exercent. Si enim Specula ejusdem materie, magnitudinis, & formæ, expolita eodem modo, superficie dati coloris, Soli exponuntur, dabunt, differentia potentiæ Ignis in illo foco, doctrinam de effectu colorum habita ratione ad generandum Ignem; docebunt ita simul, quinam colores calefaciant, frigefaciant, temperent, vim Ignis reflectant, retineant, dissipent? Sed hæc mihi hic loci indicasse sufficiat, properanti ad ulterius examen Ignis. Ergo iterum videamus, quæ hinc sequuntur.

C O R O L L. I.

Specula caustica.

Ex notatis modo intelligi potest vera doctrina Speculorum urentium:

quatenus illorum potestas pendet à calore superficiei horum expolitæ : quum , paucis Experimentis sedulo captis , constare queat , cæteris datis , de proportionem virtutis foci ratione coloris.

COROLL. 2.

Neque minus evidens habebitur intellectus virtutis Ignæ , dum indagatur , quinam colores inducendi sint corporibus , ut sciatur , quis inde effectus futurus sit quoad vim calefaciendi , vel refrigerandi , loca , aut corpora ? Id enim de colore soli , cui insistimus , & quod oculis usurpamus , certum habetur. Nigra terra pedes amburit , parcat intuentium oculis. Candida vix calefacit pedes , oculos præstringit , inflammat , exurit , albedine fulgida. Idem inde quoad picturas capitur , & peristromata. Umbra- cula præcipue , quibus calorem à corpore , lucis fulgorem ab oculis , aver- timus , quoque hinc poterunt valde commoda fieri. Sane ædes , extrinse- cus albæ intus frigidissimæ ; nigræ externe , interne calidæ reddentur ; po- sita eadem murorum materie & mensura. Petasus superna , aëri exposita , superficie , candidissima , marginis inferiore superficie nigerrima , ingens dat æstuante cælo capiti solamen.

Pigmenta ca-
lesfacientia , frige-
facientia.

COROLL. 3.

Contingit iisdem de causis intolerabilis in terra calor : ubi Sol feriens nigerrimam terram , hanc calefacit. In aliis autem telluris plagis ipse aër us- que adeo incalescit , ut ferri nequeat. Id inprimis insula Ormus docet , al- bissimis montibus ab oriente in occidentem porrectis , reflexo lumine , aërem ita incendens , ut pereant homines , nisi dormiant aquis immerfi , capite solo per sustentacula inter dormiendum elevato ; ut & Gamron , ubi idem fit arenoso , albo monte , ita cogente reflectendo radios , ut vix usquam eo furore æstus Atmosphæræ incandescat , quam ibidem ; licet loca hæc ipsa , ultra Tropicum , versus Septentrionem declinent. Videatur Nieuhof. Itin. terr. & marin. à pag. 80-91. aliique.

Causa caloris
in terra & aëre.

COROLL. 4.

Aqua , cæterique liquores , vi Ignis terrestris , vel aërii , elevantur per aëra. Eo facilius à se invicem recedunt per eandem vim Ignis , quo minore pondere incumbentis Atmosphæræ comprimuntur. Quo igitur adscendere altius , eo semper magis recedunt à se invicem : tam per aucta spatia , quam per minorem attractionem reciprocant. Hinc assiduo minus teruntur , Minus Ignis circa se colligunt. Frigescunt plus , atque tenuissimorum cor- pusculorum imagine volitant per immensa spatiorum semper minus , quo altiora sunt , resistentium. Quamdiu ita aguntur , forte partes aquæ reso- lutæ sunt in sua minima , durissima , immutabilia , elementa , quæ , seorsum rigidissima , unita simul molliissimam iterum aquam , ut prius , consti- tuunt. Simulac causæ quæcunque efficiunt , ut plures vaporis aquei partes incipiant iterum adunari , in hac parte superiore , proinde frigidiorè , liqui-

Hinc Meteoræ.

di aëris; tum credibile est, glacialibus strigmentis, exiguis tamen, aëra oppleri. A quibus, jam descendere incipientibus, in arctiora spatia telluri propiora, adeoque arctius adunatis, accepti, reflexique, radii Solis, nubes in cœlo candidissimas formant oculis nostris. Quæ, quo albi magis coloris, eo fere certius nivem, grandinem, imbres frigidos, ventos gelidos præfagiunt. Quo autem talis nubis facies opposita Soli candidior apparet, eo semper averfa ejusdem pars à Solis adspectu frigidior necessario evadit pro rato, carens scilicet calore Solis eo tempore. Inde evidenter quidem sequitur, tales nubes calorem in aëre adaugere posse brevissimo tempore. Inprimis quoties variæ, per diversas posuras ad Solem forte projiciunt in unum exiguum locum aëris, Solis reflexos radios, atque ita foci cujusdam speciem ibi simul formant. Si autem aterrimæ apparent in cœlo nubes, interim dum Sol splendet; solent quam celerrime Fulmina oriri, & Tonitrua.

C O R O L L. 5.

Intellectus ideo præcedentium haud patitur, ultra nos mirari, qui fiat; ut in certo loco Atmosphæræ oriantur quandoque adeo subitanæ caloris, frigorisque, vicissitudines: si nimirum cogitare placet, quod ipso momento, quo Sol recta ferit aëra, statim Ignis in illo agatur in vias æquidistantes, qui antea vagus; cernitur ilico ingens caloris aucti causa. Iterum consideremus solum, cui insistimus, subito etiam exponi his parallelis radiis, certe & illud ocyus calefcet. Corpora denique omnia in hoc aëre, vel supra hoc solum reposita, pariter præsentis Solis irradiatione magis magisque calefcet. Unde igitur, licet ne unica quidem Ignis particula adsit supra eum, qui ibidem antea erat, calor tamen in certo, tali loco, ratione dicta augeri poterit. Adeoque repertus ita fuit in rerum natura alter modus Ignem latentem excitandi, scilicet per actionem Solis inducentem partes Ignis ita, ut nitantur in vias parallelas.

E X P E R I M E N T U M X V.

Parallelismi Ig-
ni. in focum
coactio.

Si concipimus, corpora perfecte alba, politissima, minima, ita accommodari inter se, ut Ignis actione Solis parallelus redditus, inque superficies illorum corpusculorum directus, inde ita reflectatur, ut omnes radii repercussi coeant in unum, exiguum, punctum: tum erit in illo loco omnis ille Ignis collectus, qui prius à parallelis his dispositis corpusculis, vel in eodem plano locatis, abivisset in parallelismum, veluti inciderat.

Unde igitur, tanto fortior ex sola copia ille Ignis erit in hoc loco collectionis, quem focum deinceps appellabimus, quanto minor est ille locus radios adunans, quam tota summa spatii superficiæ corporum reflectentium. Qui tamen Ignis jam per parallelismum adeo auctus cognoscebatur in præcedentibus.

Perfecta in ca-
vo parabolico.

Adeoque, si arte posset construi Speculum cavum, cujus cavitas esset formata perfectissimæ parabolæ primæ Apollonii circa suum axin revolutione, adeoque conoidem parabolicam figuram cavam perfecte possideret; si tum materies hujus Speculi foret omnium densissima; ut auri, & coloris candidissimi

candidissimi, ut hydrargyri optimi; denique elasticissimæ indolis, ut chalybis purissimi; tandem vero & apertura basios ingens; tum ad punctum, quod in axe intra speculum à vertice distat una quarta lateris recti dicti, esset omnis vis Ignis, qui directione parallela ingressus erat per circulum, qui basin conoidis parabolici constituebat, faciei disci Solaris parallelum positum. Adeoque augendo capacitatem Speculi, vis illa intendi semper ultra posset. Verum industria humana, exercitatissima nondum valuit talem reperire materiem, neque potuit unquam figuram corpori cavo ejusmodi inducere: ut eximiam hanc excellentiam, mente intellectam quidem, opere tamen ipso assequi nequiverit.

Sed impos fieri.

Proximum vero fuit, ut electæ materiæ solidissimæ; candidissimæ; durissimæ; elasticissimæ; absque relictis in cava superficie expolita areolis ullis inæqualibus perpoliendæ; figuram conciliaret sphæricam, quæ torquendo per attritum conciliari posse credebatur. Neque tamen & hic facilis inventa via fuit ob polituræ difficultatem. Sed Ignis interim excitatus ita violentus, ut omnem sane credulitatem superaverit.

Ne igitur varia commemorem alia, suffecerit omnium cognitorum optimum considerare, quod Artifices summi, magnis impensis, solertissima industria, labore summo confecerunt, pater & digni duo patre filii, Vilettii Lugdunenses; qui, ex metallica materie, per multa tentamina rite permista, illud confecerunt formæ Sphæricæ cavæ; ita ut chorda segmenti circuli, cujus revolutione formatum fuit hoc segmentum Sphæricum, vel diameter circuli, qui ejus planam aperturam definit, sit quadraginta trium pollicum. Adeoque area hujus plani, qua admittuntur radii $1452\frac{1}{4}$ pollicum Gallicorum. Figura cava, est & sphærica, & convexa. Facies utrimque, qua fieri potuit, arte politissima. Massa vero ipsa corporis speculi libras pendet quadringentas Gallicanas. Radii tandem, qui per amplitudinem modo definitam à Sole determinantur in speculum directe oppositum Soli lucenti, colliguntur in circulum diametri semipollicaris, distantem tres, & dimidiatum, pedes in aëre, extra speculi fundum. Quare radii, à Sole paralleli, ex circulo, apertura speculi, in cavam speculi superficiem illapsi, si quotquot inciderunt, reflecterentur in focum, essent contracti ex circuli spatio 6396. ad circuli spatium 1. erit itaque hoc in foco septies millies, tercenties nonagesies & sexies plus Ignis in eadem area, quam in aëre tunc calefacto à Sole.

In speculo Vilettiano incredibilis virtutis.

Quæ sane immanis differentia. Sed tamen oportet considerare nos potuisse omnes reflexos, qui inciderant; quod certo fallum cognoscitur per Experimenta: quia nec figura perfecte Sphærica, nec perfecte polita, neque sine areolis, per Microscopia cernitur, imo & oblique intuenti undique speculi cavitas videri potest. Quidquid sit, utique, si unquam inveniri posset proportio reflexi respectu incidentis, facile supputaretur proportio; dum jam constat Ignem ibidem natum esse quam violentissimum. Captis enim, demonstratisque, toties Experimentis, constitit quam certissime, quod omne corpus, ullo Igne combustibile, positum in hoc foco, unico temporis momento ardeat vi summa, absque ulla omnino mora. Imo & ea combustilia, quæ magna copia aquæ, qua madescunt, impediuntur cito comburi, nisi prius, vi Ignis expulsa abundantanti

Difficiliter definiendæ à priori.

Sed per effecta magna.

aqua, exsiccata fuerint in Igne, hic sine ullo intervallo temporis flammam concipiunt; ut videbatur, dum viridis ligni crassus ramus agitur hinc inde per hunc focum, ipso momento flammam ardens exhibet, quæ sustinetur, licet humidum hoc, crassumque lignum non quiescat, sed moveatur, per focum; flamma enim assiduo oritur in illa parte, quæ foco exponitur. Intra brevis minuti spatium sex Metalla in hoc eodem foco fusa cadunt: ut & Semimetalla omnia explorata hæctenus. Quin ipsa quoque lapidea, atque saxea, corpora momentaneo tempore fundit, fusa in vitrum convertit: qua vero virtute id efficiat, quamque violenta, discitis inde, Auditores, quod ossa ipsa, quorum cineres tam potenter Igni & Plumbo resistunt in catinis docimasticis, niçtu oculi exprimendo tempore fundat, lateres, argillam, arenam, crucibula, marmor, jaspidem, porphyritin, in vitrum fundendo commutat. Denique, quod nemo rerum peritus, Ignisque occlusam vim edoctus tota vita, in animum potuisset unquam inducere sibi, ipsi illi lapides, unde experti cæmentarii furnos ædificant fundendo ferro destinatos ex durissima sua matrice fossili separando, hic illico liquefcunt, atque fusi in vitrum abeunt. Attamen hi lapides potuissent nec mutati plures per annos immensum ferre Ignem, quo semper hi foci exercentur. Ut ita potentia hujus Ignis præstet minutissimo tempore, quod annorum spatio Ignis, aliter summus habitus, efficere haud potuisset. Interim Ignis hic in liquido aëre, imo forte in vacuo, unde tanta vi Ignis aër omnis expulsus, hæret, absque ullo omnino pabulo; ibidemque perstat, quamdiu Sol radiat in hoc speculum.

Cum miris conditionibus.

Quo autem materies hujus speculi frigidior fuerit, eo semper vis Ignea in foco speculi violentior. Adeoque quo densior facta ejusdem Metallica indoles, eo fortior effectus. Ipsa vero hacce frigiditate & elasticitas mire intenditur; ideo & inde eo validior effectus. Simulac vero incalescit speculi corpus, eo lenior actus illius; & prout per gradus magis incalescit, magisque, eo perpetuo plus remittit ignita potestas. Inde quoque hyberno, serenissimo, tempore, & frigore, longe efficacius suam vim exercet, quam æstate serena. Scimus ex præmissis, laxari in corpore quolibet Elementorum cohæsiõnem per Ignem assiduo, & proportionaliter; majores inde evadere meatus inter elementa relictos, imminui contractilitatem, atque ortam inde elasticitatem quoque. Unde uberrima iterum suppeditatur meditatiõni opportunitas, nobis vero hic impossibile omnia explicare. Tamen oportet, hac iterum occasione moneam, quum plenilunii tempore, nocte serena, hyberna, plena Lunæ imago directe opposito speculo excepta esset, ortum inde focum lucidissimum, ut nemo eum ferre posset, interimque mobilissimi Thermometri bulla, in centro foci locata, ne minimum in eo signum caloris, vel frigoris, dedisse, persistisse prorsus immotum. Quod tamen eo magis mirum videatur; quod radii ab opaco Lunæ vibrati in speculum, tamen à Sole directi fuerint: quum interim per experimenta constitit, quod imago Solis speculo plano vitreo, optimo, excepta, atque ab eo directe repercussa in speculum Villetianum, faciat Ignem in foco ejusdem ardentissimum, fere tam violentum, quam si directa à Sole imago in speculum egisset. Quare & hinc rursus differentia vera inter Lucem, atque Calorem, demonstratur, jam

Nulla per Lunam.

Ingens per lumen Solis à speculo plano reflexum.

prius commemorata. Atque hæc quidem præcipua sunt effecta Physica, quæ ad nos in hoc inprimis negotio spectant, accurate ita enarrata, ut ab ipso nobili Autore commemorata ex observatione sunt, quæque statim fervient nobis acturus de ingenio Ignis.

Incommodi hocce habet unum hoc nobile instrumentum, quod, quum requirat Solem elatiorem, ut ejus vires recipiat, atque ita Soli debeat opponi, ut axis lucentis disci solaris & cavi speculi sint in eadem recta, hinc corpora in ejus foco exploranda debeant poni in eadem illa recta; quare prohiberi nequeunt ne cadant, simul fusa fuerint: hinc autem subducunt lapsa se à vi Ignis, ne post fusionem ulterius examinari queant, quod tamen inprimis utile fore, facile intelligitis. Sed compensatur utcunque hoc incommodum inde, quod ipsa suprema, indivisibilis, politi Metallii superficies, omnem illam reflexionem procuret; hinc parum dissipet, mutetve; quum specula vitrea, opaco Mercurii incrustati reflectentia, dissipent multum multiplicitate imaginum ex positura particularum pellucidarum vitri. Alii autem modi similes focos excitandi per refractiones radiorum factas per figurata pellucida, minus fortiter agunt: quia incredibilem copiam radiorum reflectunt quaquaversum; multos pariter inter obliqua viarum suffocant, atque in se extinguunt.

Speculi hujus
incommoda.

Et commoda.

COROLL. I.

Ex contemplatione modo traditorum, opinor, manifesto sequi, quod corpora cœlestia, tam Planetæ, quam Stellæ fixæ, nihil mutant, quod sensibile sit nobis, in Igne nostro quoad calorem, vel frigus. Enimvero, seponamus Solem, cujus effectus jam enarravimus. Luna sane sola est, cujus imago speculo hoc excepta, inque spatium adeo angustum arctata post reflexionem, ne in aëre quidem notam expansionis, vel contractionis, parit. Quid igitur lux emissa cæterorum Planetarum præstabit? nihil omnino. Sed Stellarum fixarum lux ne quidem quidquam hic mutat. Si ergo, quod non ausim negare, vis horum corporum in Calorem, Frigusque telluris, atque atmosphæræ illius agunt: necessarium erit, alio illud modo peragant, quam emissu radiorum suorum lucidorum. Neque juvabit Astrologos allegare varios adspectus, conjunctiones siderum, atque constellationes: quia semper evincitur per hæc Experimenta, nihil his omnibus circa modo dicta mutari. Liceat ergo dicere, omnem Calorem, à cœlestium influentia lucidorum, versus nos derivatum, unice Soli tantum deberi, neque deprehenso hæctenus ullo auxilio cæterorum adjuvari,

Nullum corpus
cœleste præter
Solem paralle-
lismo, aut re-
flexu, ignem
auget.

COROLL. 2.

Si quidem ea intelleximus, haud adeo poterimus dilucide videre, notabiles in corporibus mutationes excitari per Astra: quoniam pleræque nobis notæ calore, vel frigore, stipantur, dum motus excitant, mutantve. Oportet igitur, ut illæ influentiæ, per quas cœlestia Sidera agere putantur in hæc inferiora, pendeant à causis, quæ neque Igni debentur.

Gravitas sola
hic mutare visa.

Unde etiam directe vicissitudines illæ communicatione, vel immutatione

Ignis, inde nata, haud videntur pendere. Neque hæcenus Experimentis vera hæc vis constitit, qua superiora illa hæc inferiores plagas valde commutarent, nisi Gravitati soli adscribenda; cujus sane ingens est ab Igne, & Luce, diversitas, ne ab hisce quidem dependens. Atqui hanc vim per varios Siderum adspectus prorsus mutabilem esse, indeque respectu variatæ attractionis, & repulsæ, multiplicia mutari posse in ipsis corporibus, ut nemo peritorum facile neget; ita alias, præter hanc demonstratam, nondum proferre potest.

C O R O L L. 3.

Meteora à re-
flexa luce mira.

Iterum post hæc omnia, audebimus ab Experimentis pronunciare de multis, in aëre natis, Phænomenis; quæ ex datis intelliguntur; quæ operationes nostras Chemicas mirifice aliquando turbant, quæ ad Physica pertinent. Constitit aquam, perpetuo, copia incredibili, ab eximio Halleyo demonstrata, in aërem rapi; hanc autem, tempestate valde serena, altissime ascendere, itidem pelluciditas tum, & auctum pondus Atmosphæræ probat. Atqui ibidem & tum congelari, si elementa sua conjungit in altis illis locis, quoque certum est.

Quid vero impedit, easdem hæc, ita natas, adunari inter se, inque magnos globos sensim coactas apparere nubium specie? Quidni infinitis de causis figuras quoque suas assiduo mutant, jam planas, sphæricas dein, alias omnes. Ponite autem, ita hæc fieri, nonne Solis radiantis per aëra actio, his excepta speculis, atque inde reflexa, mirabiles, atque subitaneas, lucis apparitiones producet? si autem rursus disponuntur alio modo, & situ, inter se, nunquid ocysissime postea exoriri poterunt, suffocatis lucis radiis, crassæ tenebræ? Quoties apparent in cælo à Sole, vel Luna illustratæ nubes quam candidissimæ, semper fere brevi postea, nix cadit, aut grando. Æstuantissima æstatis tempestate ipsa, observamus, post diurnam ficitatem, & serenitatem, nubes nasci altas, exiguas, albas, assidue crescentes augmento valde celeri, quæ quo magis crescunt, eo minus albæ evadunt, paulo post, ex ingenti amplitudine in arctiora pyramidalia spatia versus terram lapsæ, umbram faciunt integram, atque ingenti cum impetu resolvuntur in imbres; qui per magnas aquæ guttas cadentes demonstrant se prius grandinem in altiori, & frigidiori, cæli plaga, fuisse, quæ jam cadendo in depressiora, & calidiora, loca, subito regelascunt; aut si in alto fuerint nimis magni grandinei globi, tum in ipsum solum forma adhuc solida dilabuntur, utraque ratione aërem inferiorem eo loco celeriter, & multum, refrigerant. Atque ea quidem ex solis hisce causis simplicibus videntur intelligi: nam, quo altius evectæ prius aquæ partes, eo glaciales magis evadant, necesse est, sed pariter eo quoque violentiori cum lapsu, deorsum cadent, quando incipient iterum descendere ex magna altitudine, dum acceleratur, ex Galilæi doctrina, lapsus. Unde minima apparens, cælo sereno, in Asia, nubes, oculo hinc bubulo comparata, delapsa cælo, quo propior, eo major in reciproca quadratorum distantia ratione visa, impetu summo terram attingit, aërem ibi compactum concutit, turbinem, ventumve

facit, sæpe in procellam à centro versus circumferentiam circuli horizontalis ruentem, producit. An ergo clarissima nubium albitudo semper nivì, aut glaciè, ibi formatæ, atque suspensæ, tribuenda? Aqua sane Sole illuminata, nunquam alba refulget, nisi in spumam, nivem, aut glaciem, coacta, nisi oblique illapso radios oblique valde oculo immittit. Si rursus cogitamus, aquam congelatam, undique concurrentem per ventum, hinc in unam molem adunari, Soli opponi, indeque ab hac parte superficiè reflecti; sicque aëra, inter hanc glaciè nubis superficiem & Solem positum, calefcere, moveri, rarefcere; dum interea circa alias partes hujus semper alia sit, & alia, lucis, calorisque, actio; imo concipe globum illum magnum, fatisque solidum, nec pellucidum, erit igitur omnium frigus tanto majus in parte à Sole averfa, aërque ibi tanto densior; unde igitur hisce de causis mirabilis hoc in globo rotatio, vel vertigo, nasci debet, eo quidem rapidior, quo calor Solis major, globi glaciè solidior densitas, frigus à parte postica intensius, lapsus globi ex aëre alto levissimo, in densiorem sensim, fortiusque resistentem, inferiorem offensa.

Certus sum, Auditores, si animum intenditis, ut pauca hæc cum cura velitis expendere, vos haudquaquam miraturos amplius, terribiles illas tempestates, quæ diuturnas serenitates excipiunt. Maxime, si recordamini, quantus cadentium ex alto in gravem aëra subjacentem attritus, quantus calor, imo quantus sæpe Ignis, quam subitissime nasci debeat. Verum eadem speculatio eo quoque nos vocat, ut in memoriam revocemus, sæpe, certis telluris locis, subito, calorem nasci intolerabilem, qui mox horrendas in procellas resolvitur. Si animum advertimus, reminiscemur, id semper contigisse, quoties cælum nubibus distinctis vagum apparuit. Si enim aliquot nubes nivales, glaciæve, inprimis magnæ, tum in Atmosphæra ita disponuntur, ut forment Specula reflectentia, quorum coëat in unum quendam locum aggregata vis, quod fieri posse, imo & sæpe fieri, omnes conceditis, quid, quæso, fiet? orietur illo in loco calor incredibilis, aër in eo expandetur maxime, ut vacuum quandoque ingens oriri queat; circa quod calidum Igne collecto vacuum nubes, aërque expulsus, miro motu, & fremitu, agentur, rotatiles fient Vortices, atque momento temporis postea, mutatus situs nubium, deleto foco, ruent in hæc vacua, impetu fummo aër, nix, grando, aqua, quidquid modo satis propinquum habetur. Dudum sane est, à quo semper putavi, solis à nubibus glaciè repulsam, atque in focos ingentes coactam, lucem, causam fuisse principem tot, tamque formidandorum, eventuum, qui tanta crebro vi contingunt, ut mortales stupeant, atque ruinam jure metuant. Sapiens in Anglia Vir subtiliter demonstravit, quæ foret vis aëris communis gravis, & elastici, dum ruit in vacuum absolutum Torricellianum; tantam scilicet eam fore, ut illi ne quidem comparari mereatur rapidissimi venti celeritas, quæ 22, vel 23 pedes spatio scrupuli secundi horæ, emetitur: hic aër 1305 pedes. Transf. 1686. n. 184. p. 193. Vos autem cogitate, quam magna, quam multa, quam solida, quam mire disposita, hæc Specula nubium queant haberi? ut forment spatia hujusmodi stupendæ certe efficacis, ratione Ignis geniti. Unde fiant fulgura, fulmina, turbines, procellæ, tonitrua, venti,

& Reliqua Meteora. Forte intelligitur hinc, cur, licet tempestas æstuet præ calore, si cœlum serenum sit, & sine nubibus, raro hæc contingant? Quum è contrario post genitas nubes ilico tam mirifice mutantur omnia?

C O R O L L. 4.

Maxime ubi regelascit.

Nunquam vero frequentiora contingunt ea, neque violentiora, nisi postquam acuto gelu diu constitere flumina, atque telluris crusta profunde satis in constrictam duritiem coaluit. Si nimirum tunc regelascit subito, fere statim nubes plurimæ, calores insueti, dein fulmina, tonitrua. Omnes quippe vapores, atque exhalationes pingues, à calore subterraneo, agitata, sub illo tegumento hæserunt clausa; ut patet, quoniam frigidissima hyeme, glacie fossarum incisa, fumosi ilico vapores, iique calidi, exhalant, tanto copiosiores, tantoque calidiores, quanto durius gelu, quanto crassior glacies. Simulac ergo suprema hæc conglaciata gleba tepore resolvitur, affatim, qua data porta, ruunt retenti halitus, atque mox in sublime acti, nebulas, nubefve formant, quarum circumvoluti globi mox à Sole illuminati, omnia modo enarrata subito creant. Hinc in Russia, Suecia, Dania, tam valida tonitrua statim à regelascente tempestate. Accedit etiam, quod corpuscula in frigore solidissima adhuc motum attritus producant ingentem.

C O R O L L. 5.

Calor locis proprius unde?

Sed, ohe, velimus etiam nobiscum perpendere, quod radii à solo nostro reflexi, aut ab ædificiis, tum à montibus etiam, efficere queant, ut ad eundem Solis adspectum loca quædam singulari, eoque sæpe satis magno, præ aliis Calore afficiantur. Namque intelligitis, ita sæpe hæc omnia forte, vel industria, posse construi, ut mire varietur in centro loci æstus. Verum & addi debet tum quoque colorum in circumpositis istis corporibus diversitas, quæ modo prius explicato immensum etiam mutat vim caloris ibidem jam prius explicatam. Denique omnino iterum speculemur, diverso anni tempore, mirifice mutari assiduo, Solis directionem ad illa corpora, hinc augeri, minui, in reflexu, in foco, valde perpetuo, hæc cuncta permutari. Etenim edocti hæc omnia facile capiemus, undenam sæpe quædam loca certo diei, vel anni, tempore, adeo differant à se ipsis quoad calorem, colorem, lucem. Ut notum vulgo, quibusdam plagis matutinos, aliis vespertinos, Soles calidissimos. Oportet modo tria statim enarrata perpendere, inque locis propriis examinare. Apparebit, quod nos proprie hoc in negotio tangit, fieri posse, ut Ignis major ita, minorve, fiat alibi, sine ulla alia, præter meram reflexionem, atque notam inde collectionem, aut dispersum, causa. Putatur vulgo, in editissimis, planis, locis, æstum, cæteris paribus, ardentissimum dominari: sed observatur semper contrarium; quum sereno, arido, calido, tempore in porrecta quaquaversum planitie, aër potius reficiens hauriatur, & temperatus, dum interim idem statim æstuosus sentitur, dum in valles seceditur. Inde sane fit, ut equi, & armenta, in planis Ericetis, quam optime se habeant, moveant, currant, absque defatigatione, sine anhelatione, dum in locis

aliis eodem tempore æstu langueant. Scilicet in planis ejusmodi locis, nulla fere, nisi à solis nubibus reflexi luminis, actio caloris, præter communem radiorum allapsum. Quæ sane omnia jam observata faciunt quam plurimum ad rite intelligendam Ignis naturam; qui aliter falso putatur insitus esse quibusdam telluris singularibus locis; cujusque ideo miræ excogitantur, & à natura Ignis valde remotæ, causæ. Quum interim, re recte explorata, semper appareat, sua ex natura sola spectata, Ignis ubique, per omnia æquabilissime distributus.

COROLL. 6.

Verbo jam monuisse hic liceat; Meteora in aëre, Calores in habitatis terræ locis, atque natos inde effectus, omnium maxime debere suam originem, gradus, vicissitudinesque, atque effecta, radiorum Solis parallelorum variato reflexui catoptrico.

Conclusio de Meteoris.

COROLL. 7.

Verum longe subtilioris foret indaginis, maximique, super omnia, usus, ut definiretur tandem ab ingenio humano, per artis industriam, vera proportio inter copiam lucis ex dato spatio incidentis in corpus reflectens, atque inter copiam ejusdem illam, quæ post reflexionem peractam collecta habetur in ipso ita dicto foco. Ponamus, lucem ex spatio circuli bipedalis diametri illapsam in speculum sphæricum cavum, inde reflexu cogi in focum circulem diametri pollicaris. Jam ex Geometricis, areæ lucentis, foci colligentis, magnitudines facillime comparari queunt; quum sint in duplicata diametrorum ratione. Inde & Mathematici ilico collegerunt, esse ergo & lucem incidentem ad reflexam in ipsa illa proportione. Verum, qui rem ipsam consideraverunt physice, majores longe difficultates reppererunt, ad solvendum hoc, ita simplex primo visum, problema.

Proportio Ignis collecti in foco catoptrico difficilis.

Quid enim, Auditores, potestisne definire prius, quot forte in universa superficie cava speculi tui areæ sint vacuæ, pori dicti, proportione habita ad corpus solidum, cujus extrema ibidem reflectunt? Omnis sane hæcenus usurpata ad hanc rem materies ferro fuit longe levior, igitur auro tanto porosior, cujus ipsius nondum soliditas vera respectu molis innotuit. Hinc itaque scitur, impossibile esse penitus hoc primum definire. Atqui summi momenti id erat, ad definitionem hic quæsitam. Forte millionesima pars molis in dato corpore verum ἀντιτυπὸν exhibet, reliquæ omnes partes vacuæ haberi possunt respectu materiæ, unde corpus illud conflatum habetur. Quantum igitur inde ex incidente lumine perituro sit, plane cernitur.

Primo ex ignorata soliditate speculi.

Verum, si liceret, quod nequaquam verum, ponere, adesse corpus absolute solidum, quonam possetis pacto determinare, amabo Vos, figuram ipsius Speculi? Sphæricam assumitis. Qui scitis! si esset talis, tum nigerrima ejus appareret cavitas, nisi in loco solo foci, aut in cono lucido verticali ad focum productum, aut paululum ultra in divergentibus, & aberrantibus, coloratis radiis, ex pulchra doctrina Summi NEWTONI. Atqui apparet fundus in omni obliquitate, Si autem auderetis sperare, talem

Dein ex ignorata ejus figura.

Vos metallis inducere posse polituram, agite, politissimi habiti speculi cavi extrema microscopio lustrate acutissimo. Cernetis, quam scabra, inæqualis, porosa, hirta sit illa, quam æquabilem promittebatis, atque cogemini, vel invitissimi, fateri, quod minima prorsus pars conspici cavi ejusdem sit formæ, sed ubique fere irregularis penitus figuræ. Quomodo igitur credetis possibile ex data figura concludere sententiam super copia reflexi luminis?

Tertio, quia
homogeneitas
nescitur.

Atqui, si hæc feliciter difficultates superaveritis, alia adhuc superest, eaque haud levior prioribus: nimirum deberetis certi esse, num in omni puncto Speculi caustici adsit quidem materies homogœnea, lucem ubique, eadem prorsus virtute, æquabilissime reperiens? quum enim, ex demonstrationibus Nevvtonianis, iterum ingens hic sit in variis corporibus diversitas; liquet & inde constare debere prius, quam certi quid & hic statuere queamus. Fieri quippe potest, ut admista intersit materies nobis incognita hæctenus, sed quæ forte vim reflectendi nullam possideat, adeoque pro rato tantum extinguit de vi accepti Ignis luminosi forte, quantum de hac materie immistum possidet. Verum, ut iterum certus demonstrares ex tribus modo expensis, quanta sit vis Ignis in foco habita ratione copiarum Ignis paralleli illapsi, tantum valebis exponere proportionem copiarum.

Quarto, quia
vis Ignis, non à
sola copia,

Inde autem cognoscere haud poteritis porro, quanta sit proportionalis virtus illius Ignis, qui in hoc foco corpora mutare potest, ad illum Ignem, qui directione Solis adigebatur in circulum, qui facit basin segmenti Sphærici, quod speculum refert, quatenus & hic corpora mutat ibidem. Ratio rei habetur, quod omnino resciri debeat prius, an partes Ignis solo suo agunt impetu multiplicato juxta numerum illarum partium? adeoque an valeat regula, duplex Ignis quantitas, igitur geminato etiam illius agendi potentia in alia corpora? licet enim id ita pro demonstrato vulgo habeatur, ingens tamen est de hac re dubitandi causa; utque certum est, copiam majorem Ignis in minori spatio, ibidem potestatem Ignis semper augere, ita ambiguum manet, an tantum per hanc quantitatem auctam intendatur virtus actiuosa. Vultis, ut afferam rationes, cur ita censeam? en quasdam dabo. Experimenta certa sunt, quæ docent, quod corpora existant, quæ separata agunt nihil, at in distantia definita quoties ad se mutuo accedunt, tum statim motus creant novos, qui antea non aderant in rerum natura, quique crescunt omni momento tanto majores, quo magis ad se invicem appropinquant. Rursum vero simulac removentur adeo longinque à se mutuo, ut expiret per distantiam hæc reciproca virtus, tum statim omnis prior motus cessat. Exemplo Vobis funto Magnetes optimi: horum unus quiescat in loco certo; quiescet semper. At vero si alium sensim adducitis priori, attinges lentissima appropinquatione punctum posteriore magnetis, in quo, ubi hæret, statim illum priorem distantem moveat, agitetque; utque successive magis adducis, magisque, ita evidentius movebis utrumque, crescente vi generandi motus semper magis, magisque, juxta vicinitatem, ratione hæctenus incognita mensuræ incrementi motus; quam ob causas urgentes Ingens NEWTONUS suspicabatur fere in triplicata ratione reciproca distantiarum.

Id exemplo
aliorum primo
patet.

Cui

Cui determinandæ industria summa sedulitatem solertissimam impendit, pulchro successu, Vir Clarissimus JOANNES MUSSCHENBROEKIUS, in Academia Ultrajectina Professor. Imaginemini, obsecro, in superficie Sphærica suspensos, plures, æque validos Magnetes, in ea distantia, ut fere incipiant sentire vim reciprocam; mox intelligite, hos omnes, centrum sphærx lentissime petendo in arctiores ire vicinias. Nonne in omnibus fiet mirabilis motus, adeoque, si centum forent tales, illico omnes moverentur? Ponamus, jam in distantia certa omnes manere quietos; tum vero concipite unum Magnetem existere in centro sphærx ejusdem, sane, eo ipso temporis indiviso articulo, exorietur motus mirabilis in omnibus illis magnetibus simul, ne uno quidem manente in eodem situ, quum paulo ante universi perfecte quiescerent. Sed quando jam iterum inciperent centro appropinquare, nasceretur in singulis distantis major, & semper alius, quam paulo ante, motus, mirabilis visu: quum in singulis locis gigneretur prorsus alia actio inter polos attrahentes, & repellentes. Idem in aëre atque in plurimis aliis demonstrari posset. Vobis præcedens exemplum sufficiat. Quid si igitur in Ignis Elementis similis, aut forte major, potestas ingenita dominatur: fieri utique poterit, ut ex aggregatis incredibiliter facultas increseat, quæ in separatis haud aderat; adeoque Ignem in illo foco acquirere longe violentiorem mutandi vim à vicinia adunatorum, quam ab ipsa copia, & numero, associatarum partium. Et sane observatio quam certissima evicit jam dudum, hoc verum esse: si enim Thermoscopium, in aëre, frigidissimo; hyberno, meridiano tempore, stat in loco per Solem illustrato, ad gradus 20, tumque in foco speculi Vilettiani faxa fornicaria in vitrum deliquescent ocyssime; quid expectatis futurum in axi speculi, ad distantiam quinque pollicum ab illo foco? sane ille ibi calor vix erit 190 graduum: ut exploratio docuit. Nonne igitur manifeste cernitis, tantam differentiam à sola condensatione nasci non posse, sed necessario oriri debere agitationem in ipsis partibus novam ab contactu proximo. Quum autem superiora nos docuerint, virtutem propriam Ignis esse, qua se expandit, atque omnia, quæ attingit, corpora; fieri poterit, ut hæc ipsa increseat enormiter à collectione in unum locum: hincque forte uno momento adeo augeri posse ipsam Ignis vim.

Dein & ipse Ignis.

Tandem verò, nondum constat, an vis reflectendi, quæ partes Speculi ignitos reddunt radios, aque fortis sit circa axin, secundum quem paralleli radii incidunt, quam circa superiorem Speculi ambitum; adeoque tamdiu dubitari jure potest, an quidem omnes radii, ab omni puncto Speculi repulsi, & in foci area concurrentes simul, æquali vi ibidem concurrant ita, ut vere liceat asserere, vim collectam respondere numero radiorum collectorum.

Denique ignorata vi curvaturæ.

C O R O L L. 8.

Multa quidem cogitavi super hac re; quanam ratione tandem certi quid, circa hæc omnia posset determinari? atque tandem constitit, quod, si quæcunque Speculi pars opaco nigro tegitur; radii tamen à reliquis, non tectis partibus speculi semper quidem aggregantur in eundem focum omni-

Modus quidam definiendi ignis.

no, neque inde aberrant, à quacunque tandem parte Speculi redditi sint; & quacunque Speculi pars tecta fuerit. Si ergo concipimus totam aperturam Speculi regi circulo æneo, nihil excipietur, reflectetur nihil. Quum vero illum circulum dividere possimus in tot partes æquales, à centro, in quot volumus, poterimus quoque, ope sic divisi circuli admittere, vel secludere, tot partes radiorum per totum planum talis orbis ingredientium, quot volumus. Adeoque ea ratione erit certa proportio, pro arbitrio inquirentis, radiorum admissorum respectu totius plani. Sic dimidium radiorum partem eorum tertiam, millesimam, vel quamcunque denique pro lubitu in focus colligemus, poterimusque etiam deinde comparare inter se hos ipsos Ignes in illo foco ita collectos; atque postea inde quoque elicere, an vis Ignis geniti se habeat ut radiorum numerus, an alia quadam lege: utique modus hinc inventus est, radios lucis Speculi Vilettiani in totam aperturam illabentes dividere in ratione data, qua circulus geometricè dividi poterit, atque dein omni ratione Ignium horum efficaciam explorare.

C O R O L L. 9.

Ut statuatur
de ejus vi.

Quid si, Experimentis rite captis, inveniretur pars illius circuli cognita radios admittens, tantum caloris facere in foco, quantus calor requiritur ad ebullitionem conciliandam aquæ in illo foco contentæ. Deinde autem successive iterum tanta pars Speculi aperiretur, quæ calorem in foco faceret, unde Mercurius in Barometro ascendit ad gradus 424, tum genitum foret duplum caloris, quatenus hic se manifestat dilatatu Mercurii. Poterit dein indagari simul, quænam jam foret proportio aperturæ Speculi in hoc calore, ad illam aperturam Speculi, quam habebat ad generandum calorem duplo minorem. Hinc igitur artifex comparando inter se deprehensa spatia aperturarum, & affecta calefaciendi inde nata, reperiet tandem quid quantitas radiorum, quid faciat vis aucta ex adunatione eorundem. Quod, ut summi usus in perspicienda historia Ignis, ita satis evincere videtur, vim summam talis Ignis, non tantum pendere à quantitate sola radiorum, sed ab augmento vicinitatis, unde assiduo potentiæ Ignis crescunt. Ita enim pauca Experimenta, speculis causticis vitreis capta, omnino suadere videntur. Sic ergo ultima vis Ignis, hæcenus nota hominibus, uno simplici modo producta, satis jam explicata habetur, ex illa copia radiorum solarium, quæ transmittitur circulo diametri trium pedum & septem pollicum, in frigore hyberno; si vero perrexissent iidem radii, sine offensa obstaculi, produxissent modo parvum calorem in aëre; & si venissent semper hac recta via in aëra liquidiorum, fecissent semper minus, minusque caloris, tandem forte frigus majus, quam unquam cognitum fuit. Unde rursus scitur, quam parum recte sentiatur vulgo de Ignis natura, & actione: quum certo constet, Ignem summum unquam cognitum mortalibus, sola resistentis actione, differre à frigore maximo. Unde & iterum audemus fere colligere, ut prius, Ignem esse æquabiliter distributum per corpora, & spatia; nullamque ejus apparere actionem, ubi nullo corpore excipitur, quod resistat. Quum vero Specula talia augeri semper queant in capacitate aperturæ; intelligitur, Ignem infinite violentiorem fieri posse semper.

COROLL. IO.

Non fuit detectus mortalibus Ignis major in ullo loco unquam, quam quidem ille est, qui in foco Speculi Vilettiani incenditur: nam ne vitris quidem Tschirnhausianis tantus excitari potest. Hinc effectus Ignis momentanei, qui experientia cognitus hactenus est omnium maximus, est reductio silicis in vitrum, in foco Vilettiano. Hoc effectum nullus unquam visus major: quum fulmen quidem ferrum liquefecisse uno ictu observatum fuerit, sed non, quod sciam, converterit saxa in vitrum, aut metalla. Hanc igitur Ignis in foco hoc potentiam obstupescentes admiramur, horremus. Quid si ergo dixerem, posse huncce eundem effectum vitrificationis produci uno momento, in loco frigidissimo, in corporibus frigidissimis, absque ullo Sole, absque luce, sine foco, sine materie. Adeoque maximi Ignis summum effectum produci posse, ubique, omni tempore, in locis tenebrosissimis, in spatiis omnium frigidissimis. Si enim frigidissima nocte hyberna silicem electissimum percusserimus ictu chalybis optimi & felicissime temperati rite impresso, stridentes exsiliunt scintillæ, quæ vividissimam spargunt lucem, & vibrantissimam, sonumque edunt stridulum, per aërem dum saliant. Verum, si supposita charta pura excipiuntur hæc explosa corpuscula, deprehenduntur esse globi vitrei ex fuso silice, vel ferro, vel utrisque, formati ratione per aërem: unde certi sumus oriri usque adeo magnam hic Ignis vim, ut durissima hæc abrasa corpuscula ita penitus in liquorem fundat, ut ratione dein per aëra mollissimum æquabili tornetur in Sphæram. Sed sphæra hæc, ita facta est naturæ penitus vitreæ. Atqui saxorum, & metallorum, conversio in vitrum, est fere summa & ultima Ignis actio summi: quare demonstraſſe me putem, tritum momentaneum æque violente agere, quam Specula caustica fortissima. Si ergo in maximum, atque optimæ notæ silicem, immensum, in ingentem massam formatus chalybs allideretur, quanta fieret ibidem Ignis productio! Explicui ergo iterum alterum modum, quo Ignis excitatur promptissime maximus; scilicet radiorum parallelorum, & reflexorum in punctum arctissimum collectionem.

Solo tritu maximi Ignis effectus.

EXPERIMENTUM XVI.

Idem ille Ignis à Sole in parallelismum actus, si in vitrum incurrit pelucidum prorsus, accuratissime expolitur, atque sphæricum perfecte colligitur in focum, qui validissime urit.

Ignis productio Dioptrica.

Id quidem à multis jam temporibus constitit. Sed nunquam accuratius quam per Vitra Tschirnhausiana Ducis Aurelianensis, in horto Palatii Regii, adhibita ad capienda Experimenta circa naturam Ignis. Illa autem res, quum omnium maxime faciat ad ingenium Ignis iterum cognoscendum, omnino huc historice referri debet: quia effectus horum in suo genere maximus fuit. Vid. Hist. Ac. R. Sc. 1699. 90. 1700. 128. 1702. 34.

Tale vitrum orbiculare, habens pro diametro orbis sui quatuor pedes, utrimque convexum, Soli rectissime oppositum, æstivo tempore, aëre sereno, & per præcedentes pluvias ab aqua liberato, inter nonam matu-

Et quidem fortissimi.

tinam & tertiam pomeridianam, focus fecit in distantia à vitro duodecim pedum, qui focus erat diametri sesquipollicis; quo ipse Tschirnhausius usus fuit.

Si combustilia ponuntur in hoc foco, ilico ardent; plumbum statim funditur; lateres vitrescunt si diu in eo detinentur. Cum his comparata, quæ modo prius enarrata fuerunt de efficacia Speculi Vilettiani, sequentia dabunt Corollaria.

C O R O L L. I.

Comparatio
Ignis Catoptrici
& Dioptrici.

Speculi Vilettiani aperturæ circularis diameter erat 43 pollicum. Adeoque circumferentia pollic. $\frac{946}{7}$. Vitri Tschirnhausiani Diameter orbicularis erat 48 pollicum. Adeoque circumferentia poll. $\frac{1056}{7}$. adeoque copia radiorum incidens in vitri Tschirnhausiani circulum, ad copiam eorundem incidentium in Speculum Vilettianum, erit ut 2304 ad 1849. Tandem actio Speculi Vilettiani longe habetur promptior, violentiorque multo, quam actio vitræ lentis Tschirnhausianæ.

C O R O L L. 2.

Superat Catoptricus.

Unde & evidens est, Catoptricen, exercitio artis promotam, radios acceptos reflectendo magis servare illibatos, quam Dioptrice in summum evecta refringendo eosdem conservare potest. Ideoque plurimos per aggregantia Diaphana perire.

C O R O L L. 3.

Quia & arctius
adunat.

Quam magna vero est focorum in utriusque differentia? Circulus Speculi Vilettiani Apertura est $\frac{40678}{28}$ pollices quadratos. Focus vero est $\frac{792}{28}$ lineas quadratas.

Area circuli Lentis Tschirnhausianæ $\frac{50688}{28}$ pollices quadratos. Focus autem ejus est lineas quadratas $\frac{7128}{28}$; adeoque focus Speculi in focum Vitri ut 1 ad 9: unde rursus patet potestas Ignis gignendi hac ratione longe melior reflexu quam refractu. Adeoque vis longe magis promovebitur speculis opacis, quam lentibus perspicuis: quum lens diametri orbicularis quatuor pedum sit fere ultimus effectus, quem ars vitraria ullo modo hactenus producere potuit constructione fornacum: speculorum autem constructio forte nondum penitus exhausta sit, licet spes multum præcisa. Quis enim non doleat æquus rerum æstimator; nullum fuisse Principem, qui digno pretio persolverit summorum Artificum industriam, atque excita-verit porro ad ulteriora? sed hæc infelix pulcherrimarum artium fors habetur!

E X P E R I M E N T U M X V I I.

Dioptricus Ignis qui maximus?

Quum tamen præcedenti in Experimento nondum quieta industria Nobilissimi Tschirnhausii fuisset, sollicita fuit de contrahenda foci prioris amplitudine in spatium arctius: ut ita unitis magis radiis intenderet urendi violentiam. Quare lente vitrea minore, Segmento minoris sphaeræ, directe

posita parallela priori, excepit omnes radios, qui collecti ibant versus focum prioris lentis majoris, atque contraxit eosdem in spatium orbiculare diametri tantum octo linearum. Reduxerat itaque radios nova hac aggregatione ex spatium 18 linearum quadratarum ad spatium 16 eundem. Hoc modo arctiorem horum condensationem assecutus, nova tamen refractione multum de illis perdidit. Effectum tamen urendi habuit præcedenti majorem. Atque hic Eximii Viri ars substitit. Egoque Vobis, qua potui, fide, & evidentia, exposui ultimos, usque cognitos, modos excitandi Ignem per Catoptrica, & Dioptrica. Sed tamen puto requiri, ut Chemicis hic proponam admiranda illa in corpora effecta, quæ hisce vitris peracta sunt: ut intelligere incipiant, non opus esse ullo Igne crasso ad præstanda illa omnia, imo longe majora, quam quæ unquam fornacibus Vitrariorum, Docimastarum, Metallurgorum, violentissimis peragi potuerunt. Neque male quis ferat, quod hic describam, quæ in Actis Academiæ Scientiarum habentur: non libri illi semper præsto habentur, ego hic de industria de Igne agere cogor. Igitur præcipua hæc sunt.

1. Arborum virescentium humidi rami, aut ligna, quæ in aqua macerata sunt, si ponuntur in illo foco, statim ardent, unico temporis momento, atque consumuntur in flammam, fumum, dilapsos cineres.

Præcipui effectus talis Ignis.

2. Si aqua, excepta vase parvo, ut in hoc foco reponi queat, ibidem ponitur, statim ebullit, absque mora. Utinam exploratum fuisset, an eadem, in hoc loco ebulliens, magis calida fuisset ad Thermoscopium Fahrenheitianum cum Mercurio factum? an coacta hæc ibidem vivida Ignis vis poterat aquam magis calefacere, quam alii foci, in quibus æqualiter modo calefcit?

3. Frustra metallica tenuia, in hoc foco posita, non ilico, sed sensim, ad certum suum gradum calefacta, liquefcunt. Si crassiora sunt, quam ut foci vis penetrare queat per laminam, haud ita facile omnia funduntur.

4. Lateres cocti, aut in Sole ficcati, Talcum ipsum, & alia rubent uno momento, mox dein in vitrum deliquefcunt.

5. Sulphur, pix, resina, superincumbente aqua tecta, funduntur sub ipsa aqua.

6. Æstivo tempore lignum tenerimum, positum sub aqua, in foco illo fortissimo, ibique retentum, videtur integrum manere, ubi extrinsecus adspicitur; verum, fracto ligno, intrinsecus apparet in carbonem conversum, & exustum. Mirabilis hæc omnino res, videtur mihi satis manifesto docere, quod summus hic Ignis nequeat calefacere aquam, nisi ad certum tantum caloris gradum; qui quum in aqua ebulliente minor sit, quam ut lignum accendat, hinc etiam impediatur, ne calor foci sub aqua directi urat lignum in parte aquæ contigua.

7. Si materies mutanda tenetur in basi nigerrima excipiente, potestas foci incredibiliter augetur.

8. Si Metalla, vel alia corpora, hoc Igne exploranda, excipiuntur atro carbone ligni viridis, neque penitus exsiccati, ad nictum oculi funduntur, scintillas emittunt, avolant. Citissime Plumbum & Stannum funduntur, fumant, calcinantur, vitrescunt, evanescent.

9. Cineres quorumcunque Vegetantium ocysissime vitrescunt.

10. Si autem materies quædam integra, & satis magna mole ibi hæret; sæpe fit, ut non queat fundi hoc Igne; sed in pulverem conversa fuerit, fundi solet satis facile. Quando autem & sic fusioni suæ pertinax resistit, tum addito sale quodam facillime fundetur.

11. Omnia corpora nigra, quæque nigra manent in hoc Igne, omnium maxime ibidem mutantur: difficilius, & lentius, mutantur, quæ alba dum imponuntur, nigrescunt deinde in hoc foco. Sed illa corpora, quæ quidem nigra erant dum imponebantur, sed posita ibidem albescunt, longe difficilius ibi mutantur, maxime, si albescunt, postquam fuerunt fusa.

Si autem in summo hoc Igne, quædam prorsus alba manent, hæc omnium minime mutantur; ut calx, creta Britannica, silex.

12. Metalla in vase myrrhino, seu porcellano, cujus nulla crusta vitrea adest, posita, omnia vitrescunt; modo vas Porcellanum lente incalescat, ne frangatur subito Igne; & modo fit adeo crassum interim, ne ad ipsum fundatur.

13. Materies hoc Igne tractanda, ponitur intra amplam ampullam vitream, focusque prudenter ita dirigitur intra capacem hujus vitri alvum, ut materiem mutandam feriat, non vero vitrum, per quod transit, tum materies hæc mutata dat Phænomena intra hoc vitrum prorsus mirabilia.

14. Nitrum tali vase captum, actumque tali Igne, totum fit volatile uno temporis momentulo; tumque mutatur integre in Spiritum volatilem Nitri: qui sane effectus tanto quidem apparet mirabilior, quod Nitrum alio Igne fufum vix mutetur, sed diffluat instar aquæ; ut vero virtute Ignis mutetur in Spiritum, semper requirat intermissionem corporis terrestris, vel additionem Olei Vitrioli veri, vel calcis ejusdem, in qua ipsum Vitrioli Oleum adhuc latet: cæterum hic sine addito idem fit.

15. Summa interim Lunæ plenæ lux, per hoc vitrum collecta, focum dat lucidissimum, sed caloris in illo loco omnino nihil.

16. Movet, pellit, agitat, cuncta fere corpora etiam, quamvis sæpe non absque ingenti periculo, in vacuo ipso.

Ex quibus omnibus, aliisque plurimis, constat, focum hunc Tschirnhausianum, debiliorem Vilettiano, tamen Igni explorando per sua effecta aptiorem esse.

C O R O L L. I.

Ignis Dioptricus in aëre.

Si aqua in Atmosphæra, vel glaciei ramentula, causis quibusdam Phycis in globos nubium ingentes convolvi queunt ita, ut inde Sphæræ oriatur perspicuæ figura, licet minimo modo tempore ita perstet, hæc irradiata Sole, ad distantiam semidiametri à parte averfa, poterit uno momento focum efficere longe violentiorem quam Tschirnhausianus; aëra ibi rarum reddere quam maxime, hinc rursus Phænomena subitanea maxime, atque mirabilia prorsus, producere. Qui enim aquæ, in altum aëra elevatæ, liquidissimam puritatem cogitat, simulque perpendit, quam magna sæpe copia per imbres effusa, subito cadat, facile videbit ex Dioptricus, quid futurum sit, si in Sphæram ingentem conglobetur. Sed si

cogitamus, radios in talem globum actos, perque eum transgredientes, facere, ut lux summa, & Ignis, sit in axi Solis & Sphæræ illius, post Sphæram; sed ut à parte irradiata à Sole nulla lux, sed densa nigritudo, appareat. Forte & ille credet, tale quid contingere, quando a terrima in cœlo spatia apparent, paulo post in summa tonitrua & fulmina exeuntia. Sed in primis tali nubium forma sphærica efficietur, ut spatia globis his intercepta mire differant luminis, & caloris ratione, ab his ipsis Sphæris, unde igitur miræ prorsus hic rarefacti, & ignescentis, ubi densati & refrigerantis aëris varietates omni momento, atque celerrimis vicissitudinibus permutatæ, exoriri, atque abire, posse videntur. Verum hæc iterum ipsa, sedulo attentis ad Meteora, sensim intelligetis per Vos ipsos, monuisse sufficiat.

COROLL. 2.

Abesse autem nequeo, Auditores optatissimi, quin, sollicitè in memoriam revocetis, rogem, quod & alia oportunitate jam monui. Aïo igitur, solo attritu collisi chalybis & filicis, iterum longe promptius, & penitiorè mutatione metalla vitrescere, atque penitus inverti quam geminato foco Dioptrico omnium maximo. Constat veritas: Vilettianus Ignis Tschirnhausiano longe potentior. At ferri, in percussu, in vitri indolem permutatio celerior, quam in foco Vilettiano. Ergo patet iterum vis elasticorum solidorum attritorum summa.

Ignis tritu:
promptior, ma-
jor, Dioptrico.

COROLL. 3.

Deduco & hic, quod non opus sit ulla actione, nobis hactenus cognita, Solis, ad producendum Ignem omnium maximum, qui effectu velocissimo, maximoque, unquam deprehensus fuit; imo neque ulla omnino inflammabili dicta materie opus esse, ad Metallum fusu difficillimum omnium nictu oculi penitus & intime fundendum, eo tempore in primis, quo id gelidissime frigidum habetur, in loco omnium frigidissimo; nulla fornace metallica; nullo ne vase quidem, quo materies continetur. Omnia quippe hæc paradoxa vulgatissimo Ignem producendi modo firmantur.

Ad Ignem sum-
mum non opus
materia Solis.

COROLL. 4.

Dubitavi diu, auderemne tandem publicare sententiam, quam diu coxi mecum, atque recoxi? facilitate vestra usus, en, id facio. Credibile videtur, in actione Ignis, hic apud nos deprehensa, nullam Solem emittere materiem igneam, cui illa actio tribuenda videtur. Hanc vero Solem potentiam tantum habere, ut præexistentem in illo eodem loco Ignem, non actum, dirigat in rectas parallelas. Unde illa eadem copia Ignis ex parallelismo, reflexa, vel refracta, colligatur, solaque ex dispersu adunatione, atque inde sequente nova vi, omnia agat. Priusquam abeam, iterum conabor, facili exemplo, rem paulo obscuriorem ex præjudicata opinione illustrare. Sit cubus cavus, æneus, supra tripodalis longi-

Forte Sol' talem
Ignem de se non
emittit.

tudinis latus exstructus, undique quidem clausus, at, uno latere ablato; ab ea parte patulus. Esto cubus hic quadrato patulo directe oppositus Soli, sed charta alba tectus, in ipso autem cavo adsit Thermometrum acute sentiens Fahrenheitianum, spiritu mobili constans. Dum charta prohibet adspectum Solis in cavum oppositi cubi, erit in toto cubi spatio frigus, si tempestas fuerit gelidissima, ingens. Tollatur ocyus charta, illo ipso ergo temporis lapsu irradiatur tota cubi capacitas à Sole, ilico exoritur ibi calor, statim Thermometrum ibidem positum notat gradum aucti caloris in hoc spatio. Philosophi aiunt Solem, velocitate inimaginabili, à suo corpore emisisse Ignem illum, qui nunc admissus calorem fecit. Mihi videtur, Sol egisse nunc, quod prius, quod semper, scilicet id, quod Ignem appellamus, in rectas determinando omne, quod sine obstaculo attingere opaco potest, & hinc Ignem prius, dum charta prohibebat, in sex quadrata coërentia æquabiliter nitentem, nunc manentem accurate eundem, cogere ut recta nitatur per totum hoc spatium in unum, aperto oppositum latus quadratum. Hinc totum locum, imprimis hoc latus, æquabiliter calefaciat, per solam directionem, neuiquam per effusam copiam, mutationem hanc Thermoscopio cognitam efficiens. Iterum Vilettianum Speculum, oppositum directe meridiano Soli, hæreat tectum velo candidissimo, non erit plus Ignis, nec caloris in ejus cavo post velum, quam alibi. Tollite velum, ipso ictu temporis Ignis hujus speculi cavo indeterminatus inhærens agitur per parallelas in reflectentem superficiem cavam speculi, fitque in foco formidolosus Ignis, non à Sole huc projectus; imo vero, nec plus, nec minus, quam ante, sed aliter directus tantum. Idem in vitro refringente dictum velim. Atque ita foret, ut nec Tritu genitus Ignis, nec Speculo productus, aut Lente, aliquid omnino Soli deberet respectu materiæ suæ.

C O R O L L. 5.

Definitur mo-
dus Physicus
reducendi ignis
inaximi.

Quis igitur foret Ignis omnium maximus, qui hodie industria humana per artem exulta parari posset? sane ex iis, qui dilucide tradidi, omnibus patet illum futurum in eo loco, ubi focus Vilettianus, & fortissimus Tschirnhausianus opposito directum occursum in se invicem irruerent: quum enim focus Speculi in aëre libero assurgat ad distantiam trium pedum & dimidii ad axin speculi; poterit, sine ullo impedimento Solis ad speculum, apparatus Tschirnhausianus poni ante Speculum ad Solem in aëre in axi Solis & Speculi, ad eum situm, ut focus Dioptricus ille accurate cadat in focum assurgentem de speculo. In illo igitur loco concursus Ignis erit summus, qui juxta hodiernam, cognitam, hominum industriam haberi potest. Fateor, actionem tanti Ignis non posse adeo commode determinari in objecta, nisi momento temporis, dum ponuntur in hoc foco: quum illico ac fluunt, delapsura sint ex foco; attamen constat ita de Igne maximo possibili. Si naturæ haud repugnat glaciales nubes globosas & cavas, ita sibi mutuo accommodari posse in aëre, ut modo proposui: quanti inde effectus oriri poterunt!

COROLL. 6.

Esto igitur Ignis in illo loco summus; ille profecto ibi manebit, quamdiu Solis, vitrorum Dioptricarum, & Speculi axes in eadem recta, atque situs in eadem distantia persistunt. Igitur & tum, si assiduo descriptæ sint Solis, Vitrorum, Speculi, viæ in eodem situ, poterit à nona matutina in pomeridianam tertiam, æstivo tempore, sereno die, immanis hic Ignis sustineri, neque interim toto hoc tempore ad sustentaculum sui vel minimo pabulo unquam indiguit, semper ut natus, ita & perdurans: unde sane alia longe idea nascitur maximi Ignis, quam quæ unquam habita fuit. Utique videmus inde, fieri posse, juxta naturæ perspectæ leges, ut in aliquo loco Universi definitæ potentiæ, certæque magnitudinis, Ignis, & Lux, absque ullo omnino pabulo, sit, maneat.

Quid dñi, sine pabulo.

COROLL. 7.

Atque præcipuum quidem mirabile in hoc Igne erit, quod ipso illo temporis momentulo, quo causa ejus, juxta apparatus debitum, enata est, statim cum omni sua efficacia præsto sit, atque æquali ilico violentia agat, qua unquam acturus est. An vero adhuc magis mirum forte æstimatis; quod, quando focus ille hoc articulo temporis in immensa sua vi exercenda maxime occupatur, atque nictu oculi citius Speculum tegitur, ipso illo momento in loco illius foci, ubi jam jam erat Ignis summus, nunc ne vestigium quidem ullum Physicum ejusdem remaneat, sed Lux, ardor, aëris expulsio, omnis effectus ipso illo brevissimo tempore penitus perierit; neque in illo loco illius foci quidquam ejus supersit? Quis talia crederet? Posset ne ergo in universo summa Lux, Ignis efficacissimus, in uno momento nasci, perire? Ignis vero foci nostri, jam descripti, nullo fulgore visibilis est, nisi tantum in axi Solis atque Speculi; ad latera nihil visibilis lucis diffundit; unde nullum lumine dat signum suæ præsentia, nisi oculo in illo axi posito, ubi immensus fulgor aciem videndi uno momento hebetat, perditque.

Statim agens vñ summa.

COROLL. 8.

Quæ dum serio perpendo, iterum, ecce, videtur mihi se revelare illa mira Ignis proprietas, qua ille intelligitur, si solus concipitur, esse potestas quædam Physica, quæ ex centro suæ consideratæ molis semper, æquabiliter, se expandit instar radiorum Sphæræ, uniformiter quaquaversum. Quumque ubique ille idem Ignis sit, manebit hæc æquilibrata potestas ubique eadem, adeoque mutabit nihil; quando autem, quacunque causa, permutatur hæc æquilibratæ potentiæ pax, tum vero immanes prorsum effectus produci, atque apparere, poterunt. Atque forte falso, tum putabitur novus ibi Ignis natus esse, vel recens ejusdem vis adaucta.

Inde nova assertio naturæ Ignis.

EXPERIMENTUM XVIII.

Ignis uniri, &
figi pro tempore,
patiens.

Ignis verus uniri potest omni corpori solido, quod hucusque exploratum fuit; atque, ubi semel illi unitus est, satis diu unitus illi adhærescere poterit; neque ergo in illis uno momento corporibus perit, ut in focus modo explicatis.

Si enim exploramus quæcunque obvia hætenus corpora, eadem committendo Igni puro, forti, cuicumque, poterunt inde calefieri usque adeo tandem, ut luceant, fundanturque fulgida. Docuerunt hoc Experimenta, quæ Tschirnhausius, Hombergius, Hartsoekerus, alii; imo, quæ omnes fabri, coqui, & homines Igne utentes; tandem, quæ tota tellus Sole illustrata, dedit. In quibus omnibus idem semper ita deprehensum fuit omnium experientorum eventu. Terræ omnes fixæ, omnes lapides, gemmæ, saxa, vitra, sales fixi, ligna, fossilia solida, metalla. Itaque verissime summus NEWTONUS observat, aquam ipsam, si id unquam fieri poterit, in terram conversam, eousque etiam Igne imprægnari posse, ut luceat. Nihil autem magis observandum hac in re putem, quam, quod esse debeat causa quædam, quæ Ignem ibidem corporibus tamdiu connectat, præter Ignem ipsum. Enimvero in foco Vilettiano maximus ille perit, illo ipso momento, quo irradiatio parallela cessat. Ignis ergo non retinet ibi Ignem. Atqui dissiliunt, adeoque deserunt se mutuo, omnes illi Ignes simul, qui modo adeo arcte uniti erat. Sed si globus ferreus, cujus maximus circulus æqualis ipsi orbiculari foco, hic tenetur tamdiu, donec penitus percaluerit, tum Ignis hujus foci associatus huic globo, longo admodum tempore in illa sphaera ferrea manebit, cum omni nota suæ præsentia, ita quidem, ut Ignis, qui in hoc foco hæserat, atque ilico avolasset, jam intra hoc corpus receptus, ibidem per longa satis intervalla temporis jam unitus retineatur, & prohibeatur ab instantanea sua extinctione. Quænam est hæc causa? corpus. Quonam modo hoc ita retinet illum Ignem? massâ corporeâ. An ergo in illo loco, ubi focus fuerat prius, solus aderat Ignis, absque ullo alio corpore, ipso etiam aëre vi Ignis expulso? an ergo ideo ibi evanescebat uno momento, quia non erat ullum corpus, quo retineretur? an igitur Ignis partes collectæ, si nullo denso corpore retinentur, statim in æquilibrium antiquum restituantur? an ergo in ipsis Ignis partibus non est ulla attractio mutua? an potius elementa Ignis se mutuo refugiunt?

EXPERIMENTUM XIX.

Et quidem sincerus.

Ignis ille elementalis, purissimus, ita conciliatus corporibus, omnium momento, quamdiu illi corpori inhæret, ab omni puncto ejusdem corporis in ambitum omnem, prodit se vero effectu Physico Ignem sincerum.

Primaria enim nota Ignis præsentis, Thermoscopio explorata, huic adest: si enim, ut videris, hoc ego Thermometrum teneo in distantia certa ab hoc ferro candefacto, spectatis ilico id rarefcere in suo tubo, &

affiduo, tanto magis, quo propius acceditur ad ipsum ferrum; minus, ubi ab eo receditur longius. Neque refert à qua parte adducatur Thermoscopium, modo eadem distantia sit. Igitur Ignis ille, qui in ferro habitans agit in hoc Thermometrum, est verus ille Ignis prior, manet tamen jam, sine tritu, sine parallelismo, in hoc loco, editque effectus ibidem ut Ignis elementalis. En jam sulphuratum, hoc adduco sensim ad idem hoc ferrum ignitum, videtis, prout è longinquo per gradus accedo, incipit fumare, liquefcere, scintillare, coruscare, fulgurare, flammam concipere. Intenti vero spectetis jam hoc mirum Experimentum. Hac in ampullula sincerissimum jam teneo Alcohol, cujus particulam lente, & prudenter, fundo supra ignitum hoc ferrum. Quid expectatis futurum? an id accensum iri? neminem vel dubitare crediderim. Sed nihil minus. Ecce enim, simulac incidit in cavam hanc Igniti ferri superficiem, statim cogitur in globum pellucidum instar Argenti Vivi, atque ea specie, ut illud decurrat super eam, sine ullo signo conceptæ flammæ. Postquam vero accessit jam decurrendo in locum frigidiorum ejusdem ferri, jam cito in auras dissipatur sine ulla flammæ excitatione. Quid hic rei est, Auditores? Sulphur, pulvis pyrius, ligna, alia, huic opposita ferro, statim inflammantur. Alcol, quod leniter calefactum omnium fere facillime accenditur, fert hunc Ignem, neque accenditur interim. Nodus hic vestro dignus acumine.

EXPERIMENTUM XX.

Quum ergo deprehensum sit, Ignem hunc, ita, tam diu, tam magnum, detineri posse in corpore solido; inprimis inquirendum erit nobis, qualis ille sit, qui ita ibidem adhærescit: quumque inter præcipuas, maximeque communes, proprietates in corporibus repertas, pondus inprimis sit; conatus fui examinare, an ille Ignis corporibus fixis pondus addat, quod sensibus percipi possit. Hunc igitur in finem elegi corpus, quod à magno Igne, haud amitteret pondus, dum manet Ignis ille in hoc corpore, & quod interim Ignem magnum recipere, imo diu quoque conservare posset. Bilancem adhibui accuratam, facile mobilem supra axin. En ergo hoc Parallelipipedon ex ferro optimo. Massa ejus habet pondus librarum quinque, & unciarum octo, Amstelædamensis ponderis, dum jam friget. Pono ferrum hoc, ut coram jam cernitis in foco carbonibus fossilibus large instructo, quos folle incendo eousque, ut ferrum, his ardentibus impositum, undique ignitum penitus candescat. Itaque id ipsum jam sic fulgens ab Igne, bene excusso omni pulvere, in bilancem pono, appositoque ad alteram lancem pondere requisito ad æquilibrium, videtis æquilibrium quietum in jugo. Atqui exacte appositæ habentur libræ quinque, unciæ octo, ut prius. Relinquam nunc in bilance, donec frigescat prorsum. Postquam autem viginti & quatuor horis ita reliqui, reperi pondus igniti, & refrigerati, ferri, in tanta mole nihil prorsus auctum, imminutumve fuisse. Atqui idem penitus expertus sum in massa æris ingenti, solidaque; omnibusque peractis, ut in ferro modo dixi, eventus prorsus idem erat. Qui Experimenta hæc mecum capient, animadvertere se putabunt, quod massa ignita levior sit refrigeratâ: id vero, si animum applicant, videbunt fieri inde,

Sine ponderis
augmento.

Experimento
ad stateram in
ferro.

Et cupro.

quod bilancis retinacula, quibus lances jugo appenduntur ex funibus, aut simili materie, quæ humescere, & exsiccare denuo potest, confecta sint: tum enim calore impositi metalli ponderandi diffatur de funibus in illa parte aqua, unde levior fit eadem: Quare oportet uti catenis metallicis in hanc rem.

C O R O L L. 1.

Ignis in spatio
calefacto liber
& in corpore

Ignis ergo, sic adhærescens candefacto corpori, ab eo instar atmosphæ-
ræ alicujus, se vi sua extendit in ambitum, quaquaversum: quum ab om-
ni puncto, ad notabilem distantiam, diffundat suas vires, perque has edat
omnes effectus ipsi proprios, ea lege, ut quo propius est spatium corporis
ignito, eo sit semper major simul potestas. Si igitur foret globus ita igni-
tus, ille sane globum circa se formaret calidum, cujus centrum calidissi-
mum.

C O R O L L. 2.

In centro ma-
ximo, inde de-
crefcit extima
versus.

Quare etiam intelligimus, Ignem verum, copiâ magna, in hoc corpore
calefacto, adesse; atque etiam ibidem diutissime manere. Si enim cogita-
mus, in hac massa ferri, & æris, ad magnum satis undique intervallum,
ingentem calorem, veris effectis suam præsentiam monstrasse; atque ite-
rum perpendimus, interim, toto hoc tempore, quo durat conceptus ca-
lor, frigus ambiens æris, assidue, tantum delibasse de hoc calore, facile
videbimus, quantitatem Ignis in hoc globo ignito, primo tempore, in-
gentem fuisse. Adeoque in ipsâ massa hac calefacta, copia Ignis omnium
maxima est in corpore ipso, respectu æris circumfusi ab hoc corpore cale-
facti. Rursum, si ponitur massa tam diu in Igne candefaciente detenta,
donec per omnia candefacta sit, rite penetrata ab Igne, in centro corpo-
ris illius erit calor densatus, maximusque: id autem omnia effecta docent.

C O R O L L. 3.

Ut tandem
temperies com-
munis.

Sed à centro hoc, superficiem versus, sensim debilitatur ille Ignis: quo-
niam extrema ejus superficies ipsi æri contigua, ejus frigore primo & ipsa
ad frigus perducitur. Quod idem etiam in Atmosphæra circumfusa æria
semper verum erit; cujus orbis, globo calefacto primi, calidissimi, ex-
teriores frigidi magis erunt successive, donec ultimus, qui metam calori
ponit, sit frigidus ut ær ambiens. Unde iterum certi sumus, in tota hac
sphæra calefacta, centrum quam maxime se expandere quaquaversum, hæc
natura Ignis, hic in centro maximi. Sed orbis sequens, minus expan-
sus quam centrum, expansionem ergo centri coercet, atque repercutit
quodammodo; quia paulo minus calidus, id est paulo minus expan-
sus, seu paulo magis contractus. Quoniam vero hujusmodi expansio, &
repulsio, inter omnes orbis, totam illam atmosphæram calidam consti-
tuentes, obtinet; hinc videtur, quod toto illo tempore, quo conceptus
Ignis in illa sphæra durat ultra æquilibrium cum ære non calefacto ab hoc
Igne, sit evibratio, & repercussio, in toto illo globo perpetua, æque in
corpore ejus, quam in ære ambiente, & inde calefacto. Estque sane vi-

Hinc in Sphæra
calida oscillatio
assidua.

Vibratio hæc magna, atque assidua, pro ratione violentiæ Ignis. Facitne hæc ita peracta vibratio, & repercussio tritum hîc? An ex eo tritu Ignis ibi, ut in primo modo dictum, de Igne per tritum generando?

COROLL. 4.

Quam foret optandum in his, ut definiri posset quantitas proportionalis hujus Ignis, quoad substantiam, qua tali corpori inest! sed id haud ita facile fieri potest, quam quidem vulgo putatur. Imprimis ideo, quoniam ab effectis deprehensis vires Ignis æstimare datur, sed à viribus Ignis cognitis censere non licet quantitatem ejusdem; ideo præcipue, quia nescitur hæctenus incrementum virtutis igneæ; quatenus illud ab appropinquatione Elementorum illius oritur. Quamdiu enim ignoratur proportio virtutis igneæ ab illius condensatione pendentis, ratione illius, quæ ab ipsa ejus copia habetur, tamdiu non licebit argumentari de effectu Ignis ad copiam ejusdem colligendam. Abundans cautela nunquam nocet in Physicis præcipue.

Mensura Ignis quoad copiam difficultis.

COROLL. 5.

Attamen Ignis, dum ita manet in corpore calefacto, non videtur in eo uniri in unam massam corpoream concretam: quia quidem majus fit eo ipso, interea tamen non redditur ponderosius. Nisi forte putes, Ignem, vel sic concretum, molem quidem facere posse, non vero pondus ideo acquirere. Utique, de quo sumus quam certissimi, manet extensio molis calefactæ major tamdiu, quamdiu Ignis illi corpori inhæret.

Ignis ille non fit massa in corpore concreta.

COROLL. 6.

Atqui neque minuit Ignis de pondere quidquam eo, quo inest tempore, quod frigus restitueret: neque enim vel hujus quidquam per Experimenta invenimus.

Nec levius facit.

COROLL. 7.

Inde videmur duci, ut Ignem hunc; ex. gr. globo ferri ignito circumfusum, concipiamus instar fluidi, quod existit undequaque circa hunc globum, & intra illum: cujusque omnes partes libere, & indifferenter, ibidem moventur. Si enim ullam determinationem ullam plagam versus in his conciperemus, tum videtur necessario sequi, ut ipsa calefacta moles gravior inde, vel levior fieret.

Sed indifferens est.

COROLL. 8.

Et necessario debet aliqua causa esse, quæ efficit, ut Ignis ille tamdiu præsens maneat in illo calefacto corpore, quæque impedit, ne ilico, ac in ea natus est, iterum ex eo dissipetur. Quum enim in foco Vilettiano; & Tschirnhausiano; æque fortis, imo fortior, quam in hoc globo ferreo, Ignis sit, illeque tamen statim totus ibi manere desinat, nisi omnimomento regeneretur in eodem loco; igitur ille se in loco occupato conserva-

Causa moræ Ignis in corpore.

vare nequit, sed ab alia re, distincta à sua natura, ibidem retineri debebit.

C O R O L L. 9.

Prima, ipsa
moles.

Quidquid in hac re consideramus, invenimus nihil, præter ipsum illud corpus, quatenus à spatio distinctum concipitur, id est, quatenus resistens est, sive impenetrabile, adeoque moles ipsa corporea: deprehendimus enim, Ignem ab eadem causa, conciliatum diversis corporibus quoad densitatem, eundem quidem gradum caloris accipere tantum, sed tamen acceptum illum gradum tanto diutius conservare, quo sunt densiora, ponderosiora, aut plus substantiæ corporeæ habentia. Si enim in aqua ebulliente diversa pondere corpora æqualiter inde calefcunt, id diutissime calidum manebit, quod ponderosissimum, id citissime friget, quod leve. Quousque autem hæcenus per Experimenta procedere datur, regula fere generalis hæc habetur; vacuum Torricellianum calorem in eo genitum uno momento amittit. Aër calefactus in olla, citissime conceptum calorem perdit. Alcol lentiore gradu. Aqua diutius quam Alcol. Argentum Vivum tardius vero eodem calore refrigeratur. Ita inter solida quoque, lignum, saxum, metalla, iterum æqualiter calefacta, retinent quæsitum calorem exacte tanto serius.

Secunda, copia
Ignis.

Sed & gradus Ignis in corporibus major egreditur inde iterum tardius quam minor: ita, ut fere & hæc sit in Physicis generalis regula, quo idem corpus majore calore afficitur; sive, quo vi Ignis plus expansum est, usque dum per Ignem fluat, eo semper diutius illum acquisitum calorem retinebit: quando nimirum duo corpora, in omnibus eadem, ita calent, ut unum sit altero calidius; tum excessu caloris amisso, quo calidius exsuperabat minus calidum, erit calidius adhuc tam calidum, quam primo momento erat id quod minus calidum fuerat; unde adhuc etiam indigebit toto illo tempore, ut iterum refrigeret ad communem temperiem. Verumtamen valde inquirendum restat, an præter pondus, & gradum caloris, non sit præterea alia causa, quæ Ignem diutissime servat semel partum? si enim aqua, & oleum, eodem Ignis gradu æqualiter calent, & quidem oleum fuit levius aqua, quodnam ex his binis intra idem tempus frigidius erit? utique omnes Philosophi censerent, olei tenacitate irretitum Ignem longe diutius in oleo hæsurum. Igitur bina vasa, æqualia, accepi, quorum unum aqua, oleo implevi olivarum alterum. Ambo reposui in vase, in quo feci ebullire aquam, retinui in illa ebulliente aqua, donec certus essem, utrosque liquores eodem bullientis aquæ gradu æque calefactos; exemi tum ex eo vase, reposui in eodem ambo aëre, ut viderem tempus, quo uterque liquor reducebatur ad eundem refrigerationis gradum, atque inveni, pro ratione ponderis comparati, prorsus æquale.

Interim abstrusissimæ videtur causæ, quod ignis ipse, & quidem ingens, non possit, nisi certum gradum caloris, corporibus dare, ut in Aqua, Alchhole, Oleo, Argento Vivo, ad ebullitionem deductis patet. Attamen, quum ebullitio non æque cito accidat, liquida leviora sæpe longe plus Caloris, & Ignis, recipere possunt, quam ponderosiora, si modo nequeant tam cito deduci ad ebullendum. Aqua est oleo Lini ponderosior; aqua

ebulliens calorem habet 213 graduum, tumque maxima Ignis vi plus non potest calefcere; oleum tanto levius majore, & diuturniore, Igne tandem ebullit, & tum gradus caloris acquisivit 600 fere. Quis hujus rei causam affequitur? certe Argentum Vivum, quod hoc oleo quindecies ponderosius, ab Igne ebulliens, tantum eundem caloris gradum nanciscitur. Uti- que videmus hinc, esse aliquid præter ipsam corpoream molem, quod corpora quædam apta reddat, ut modo definitum Ignis gradum accipere queant; alia, ut longe plus in se capiant. Rei non potest forte dari ratio.

Quæ major quibusdam sin- gularibus dari potest.

Sed inde est evidens, cur Aqua Ignem extinguat, qui combustili materie fit: nam facit hanc ipsam cingi Igne minore quam qui requiritur ad accendenda combustilia, quæ nunquam gradibus 213 inflammantur, nec ardent.

Cur aqua ex- tinguit Ignem?

Hinc ingens Ignis Stannum aqua plenum non fundit: nam requiritur ad ejus fusionem gradus Ignis longe major, quem tamen, dum aqua vas opples, solum admittit. Si autem stanneum vas oleo impletum Igni imponitur, vide an non cito fundendum sit, priusquam id in eo vase ebulliat? Idem de Plumbo verum cum aqua Igni imposito. Hinc omnia hæc consideranti fere videbatur, quod ubi Ignis corpora ita disposuerat, ut per meatus eorum jam æquabiliter agere, & transire posset, tum illis amplius, ultra hanc tunc obtinentem copiam, uniri non posse; id vero obtinere in liquoribus simulac ebullirent, in solidis tunc quum vi Ignis perfecte fusa diffloerent in speciem liquoris scintillantem, vel ebullientem, ut in Metallis, Vitro, Salibus, omnibus, ita fuis, contingere experimur.

Cur aqua: Stannum a fusu ser- vat?

Fœcunda hæc Observationum utilitas docet tandem, quod Ignis aliquid nexus habeat cum corporibus. Quod major diutius adhæreat. Quod idem densiori diutius adhæreat. Quod certis corporibus, oleosis inprimis, majori copia adhæreat. Quod hæc lentius, & diuturniore, & majore, Igne tandem hunc magnum calorem semper acquirant. Quod, quo densiora corpora, eo longiore tempore indigeant, ut ab eodem Igne æqualiter incalescant cum alio raro corpore. Quodque rursus tanto pluri tempore egeant, ut possint redire ad temperiem eandem cum rarioribus, citius refrigerandis. Quæ omnia, qui perpendit, multas naturæ leges, circa Ignis naturam stabilitas, & observatas intelligit, quarum perpetua recordatio usum in Physicis summum habet. Mihi singulare videtur, quod, si doctrina hæc ultra promovebitur, tandem fieri poterit, ut quis per Experimenta solvat hæc Problemata: *Datum spatium implere tali corpore, ut ad definitum gradum calefcere modo possit Igne maximo.* Et rursus: *Datum spatium replere tali corpore, ut maximus Ignis possibilis in eo retineri queat.* An ferrum, auro lentius fundendum, ubi fufum est, non est calidius auro fuso, quamvis densiori? digna inquisitu res.

COROLL. IO.

Interim & ad hæc aliud quoque institutum naturæ nobis se offert. Sci- licet corpora, quæ Ignem jam in se continent copia majore, quam am- bientia fluida, vel vicina corpora, illum Ignem amittunt eo citius, quo

Calor citissime definit applicari frigidis densis.

in fluidum densius immittuntur refrigerandi causâ. Quod ita intellectum velim. Sit Aër, Aqua, Argentum Vivum, in vasis, ejusdem accurate temperiei in omnibus his. Esto tum igniti Ferri frustum triplex, æquale, perfecte ignitum. Unum horum trium relinquatur in aëre notatæ temperiei, immergatur secundum in aquam accuratè tam frigidam quam aër hoc tempore. Tertium vero intrudatur in Argentum Vivum etiam æque frigidum ac priores, Aër & Aqua. Quid fiet? in raro aëre ferrum diu retinebit suum calorem, in aqua citius amittet, in Argento Vivo citissime. Et quidem videtur in illa aqua fere tanto refrigerari citius, quanto hæc aëre densior; adeoque octingentes ocyus. In Argento Vivo forte quater decies citius, quam in aqua. Id Metallurgi norunt, qui, ut Metalla molliant certis usibus, ea candefaciunt penitus Igne, dein æstivo tempore, æstuante cælo, in ipso Igne, sensim dilapsuro in cineres frigidos, relinquunt, donec omnia simul refrigerata sint. Quando autem eadem dura in alios usus aptant, tum in frigidissimam aquam immergunt ocyssime hyberno tempore.

Cur causa refrigerandi triplex.

Igitur binas ita causas reperimus accelerando refrigerio, scilicet frigus, & densitatem fluidorum, in quæ calida, sed refrigeranda, immerguntur. Tertia vero causa est, quæ refrigerationem promovet, agitatio nimirum calidi per fluidum frigidum, unde ocyssima obtinetur refrigeratio; dum refrigerandum corpus assidue novo frigido liquori applicatur. Patet inde, ut hoc moneam obiter hac oportunitate, causa Physica qua ferrum redditur durissimum. Quandoquidem Ferrum, adeo ignitum ut fere jam funderetur, subitissime ducitur per aquam frigidissimam, ita ut uno momento penitus refrigeretur; tum elementa ferri Igne laxatissima, emollita simul, ab frigore, undique, subito, applicato, quam intime adunantur, compinguntur, comprimuntur, inter se, hinc post hanc refrigerationem partes omnes arctissime sunt in se mutuo compressæ, durissimæ, at simul & valde fragiles.

C O R O L L. II.

Cur densa citius calorem tollunt?

Undenam ergo hoc contingit, quod densius liquidum cito adeo refrigeret immersum calidum? certe prius quam calidum immittebatur, erant omnia æque frigida: igitur hoc à frigoris differentia non venit, quod unum altero ocyus refrigeret massam calidam immersam. An ergo densior frigidi moles trahit plus Ignis ex calido, pro ratione suæ densitatis? Igitur in hanc rem decidendam iterum Experimenta advocanda sunt. Si ergo sumuntur duæ quantitates æquales distinctæ ejusdem fluidi, (Acetum fuerit, Alcol, Aqua, Oleum,) atque hæc reducuntur ad calores diversos; tum, si ocyssime confusi inter se permiscentur penitus, obtinebunt calorem, qui est dimidium excessus calidioris supra minus calidam portionem. Si v. g. aquæ ad gradus 212 bullientis lbj. ita miscetur ad lbj. aquæ frigidæ ad gradus 32, tum aquæ mistæ habebunt calorem graduum 90, scilicet dimidiati caloris 180, qui exprimebat differentiam inter 212 & 32 unde apparet, quod hîc distributio Ignis sit ut moles; quod ergo Ignis à contactu per minima, in corpus ejusdem indolis, ilico transvolet æqualiter, pristinum corpus deserens, alterum occupans. Qua in re, sic constanter explora-

Miscela frigidi & calidi quid facit?

rata,

D E A R T I S T H E O R I A.

rata, valde subtile est intellectu, quod gradus caloris communis pereat, atque excessus dein per binas moles æqualiter distribuatur. Si vero sumitur Argentum Vivum, & Aqua, ejusdem exquisitæ mensuræ, sed caloris diversi, atque permisceantur pariter quam celerrime inter se; tum orietur, ex hac miscela, temperamentum aliquod, sed cum notabili quadam differentia.

Si enim Aqua erat calidior, quam Mercurius, dum horum æquales, respectu areæ, partes permiscebantur, tunc semper erat temperatura ex miscela hac nata calidior, quam differentia dimidiata, quæ expectabatur. Contra vero si Argentum Vivum foret calidius quam Aqua, tumque utriusque æquales extensione partes inter se commiscerentur, exurgebat temperatio minus calida, quam esset dimidiata differentia; atque deprehendebatur semper talis diversitas, ac si in priori casu fuisset facta permistio trium partium calidarum aquæ cum duabus partibus aquæ frigidæ. Aut in posteriore casu, ac si mistæ fuissent tres partes aquæ frigidæ, cum duabus partibus aquæ calidæ. Quando autem sumuntur tres moles extensione æquales Mercurii, & duæ tales moles Aquæ; tum, si Mercurium calefeceris, vel Aquam, nihil refert: permistione facta, nascetur temperatio respondens dimidiatæ differentiæ caloris in utroque, ut prius in aqua, si æquales permiscerentur portiones.

Et quæ hic differentia?

In hoc autem Experimento quam maxime notabile habetur, quod inde mirabilis lex naturæ pateat, dum Ignis per corpora ut per spatia, non juxta densitates, distribuatur. Licet enim pondus Argenti Vivi respectu aquæ fere esset in ratione 20 ad 1, tamen vis calorem pariens effectu mensurata tantum erat eadem, ac si Aqua Aquæ æquali fuisset permista copia. Sed hoc ipsum aliunde omni Experimentorum genere confirmatur; ut jam supra notavi, dum dicebam, Experimenta me docuisse, omnia corporum genera, commissa satis diu eidem temperiei caloris communis, nunquam accipere diversitatem ullam caloris, vel Ignis, ullo respectu, nisi tantum ratione spatii, quod occupant: unde nihil in corporibus observari poterat, quod Ignem traheret: licet densitas semel susceptum Ignem constantius detineret. Experimenta modo memorata instituit mihi Celebris Fahrenheitius. Quænam ergo habetur causa, cur Ignis tanto citius exit de suo corpore in aliud crassum corpus, quam in levissimum, & subtile spatium, in quod tamen multo facilius exire posse videretur?

Ignis in corpore juxta magnitudinem molis

C O R O L L. 12.

Rursum & hoc concipimus, quod unumquodque corpus, quo majus est, eo semel conceptum calorem diutius retinebit in se, si cætera omnia manent eadem: semper enim densitas extremi impedit egressum citum Ignis, qui ab intimis conabatur egredi. Sic orbis hic proximus iterum tertium coercet; & hic quartum, atque ita ad finem usque: unde calefactum per omnia corpus, in intimis suis omnium ultimo refugescit. Quum igitur corporis magnitudo ulterioris semper sit incrementi capax, poterit tandem adeo magnum fieri, ut calor ei communicatus in longissima tempora durare queat.

Maxima corpora caloris tenacissima.

C O R O L L. 13.

Minimæ superficiei corpora caloris tenacissima.

Demonstraverunt Geometræ, corpora, semper eadem manentia in cæteris, tanto minus habere superficiei externæ, quo majora fuerint: unde intelligenti statim iterum patet, corpora ingentia semel conceptum calorem suum retinere longe diutissime. Adeoque ex hac lege sequi, omne corpus, quo habet plus massæ corporeæ sub superficie minore, eo diutius semper Ignem suum conservare; si comparatur cum aliis.

Urgo & Sphærica.

Sed rursus iidem Mathematici docuerunt, massam corpoream, manentem in omnibus eandem, nunquam reduci posse sub minori superficie, quam ubi inde formatur Sphæra. Igitur hæc figura caloris tenacissima: tam ob superficiei ratione molis parvitatem, quam ob partium æquabilem ad infimum centrum accommodationem, atque à superficie æquabilem recessum. Hinc globus maximus, calefactus semel, caloris suscepti tenacissimus. Quæ forte & una ratio est figuræ globosæ in Sole, & Stellis fixis.

C O R O L L. 14.

Divisa citius frigida.

Quoties autem corpus, idem in cæteris, reducitur ad molem minorem dividendo, tum augetur assiduo superficies, dum manet massa eadem; tumque etiam semper eo citior refrigeratio. Cubus in bina parallelepipedæ equalia, una tertia plus accipit superficiei. Sphæra in duo Hemisphæria partita statim duos circulos maximos, adeoque duas quartas prioris superficiei, acquirit. Hinc eo citior refrigeratio calefacti. Adeoque divisio corporis calefacti in partes minores, atque ejusdem à sphærica in planas superficies reductio, sunt binæ causæ, quibus quam maxime refrigeratio acceleratur: quum contactus ad frigidiora ita mirifice augeatur. Libra aquæ bullientis in sphæricam redacta figuram diutissime calorem retinebit, effusa supra laminam frigidam ferri magnam valde illico refrigescit.

C O R O L L. 15.

De calore diverso hominum.

Idem autem rite consideratum facit, ut etiam aliis in rebus caloris diu manentis causas assequamur evidentius: observatum diu fuerat, corpora hominum densa, dura, exercitata, robusta, atque humores compactos habentia, & ponderosos, semper longe calidiora deprehendi, atque tardius longe refrigescere; sed variæ prorsus causæ fuerunt effectæ hujus effectus. Ex dictis autem clare patet, talia corpora, dum vi valida partes corporis firmas fluidis applicant compressu densatis, & plus Ignis colligere intra se debere, & partem semel quam tenacissime retinere. Pariter notum cadavera, calore vitali carentia, in interioribus lentissime, ad exteriora ocylissime, frigescere. Rei causa manifesta ex memoratis: neque opus visceribus interioribus vestalem Ignem asserere, ut explicetur ratio Phænomeni. Contra vero laxa, mollia, pigra, debilia, corpora, nunquam valent tantum Ignis conciliare suis aquosis humoribus: quia semper minus attentur omnia, densantur minus, in latiores laxantur superficies, atque ita

genitum jam calorem; ne retinere quidem apta sunt. Inde & patet, quid mali utriusque metuendum, quid medelæ ad fortunatum curationis successum imprimis adhibendum sit. Ita usu præstans per omnia hæc doctrina.

COROLL. 16.

Vix contineo me, quin hæc de refrigeratione corporum doctrina à me adhibeatur ad explicandum quid, quod adeo exagitavit industriam Chemicorum, Medicorum, Philosophorum; scilicet an sanguis humanus sit in corde calidissimus? Et cur? si ita se res habet. Quot commenta habemus apud Auctores super hac re! Quam varias opiniones! Rem ego ita simpliciter exponere conabor. In venis sanguis frigidissimus. Omnes ita sentiunt; quare id haud eget demonstratione: remotissimus à corde; redeuns ab exterioribus frigidis; mistus recentibus corpus ingressis humoribus, fere frigidioribus; in vase debili, capaci, laxo, inertis; redit in cordis thalamum dextrum. Igitur foret, ex se, sanguis venosus nulla in plaga corporis frigidior, quam in antro dextro cordis. Sed nimium hoc futurum frigus, atque ipsi vitæ periculosum in corde, in via interim per venas ad cor ducente in calore temperatiore utcunque conservatur à calido arteriis suppeditato, corpori communicato, venis applicato. Atqui, vel sic tamen, erit in corde dextro omnium frigidissimus, si arterioso comparatur. Hic autem sanguis, ita frigidior, in arctos, elasticos, fortes, canales arteriæ pulmonalis, vi cordis dextri, atque molimine ingenti respirationis, pressus, actusque necessario per unum pulmonem fertur copia æque magna, quam, eodem tempore, per universum corpus, omnesque ejusdem partes, simul. Hinc igitur idem sanguis nulla in parte corporis usque adeo attreri, adeoque & calefcere poterit, quam in pulmone solo. Foret ergo calor illius, homini intolerabilis, imo lethalis. Verum aër, respirando ductus in pulmonem est semper frigidior longe, quam hic sanguis. Et, per Malpighiana, sanguis hic in arteriolas minimas fusus, quæ vesiculis pulmonum tenuissimis applicantur undique, per superficies ergo incredibiliter latus, exponitur aëri per omnia momenta temporis renovato, adeoque semper frigidus: unde sanguis, ex se, in nulla iterum totius corporis plaga refrigeratur plus, hoc respectu, quam in pulmone nostro. Vah! quæ mirabilitas! ubi, in alios, necessarios, usus maxime calefcere debebat sanguis, ibi rursus maxime refrigerari omnino debuit ob alias, æque necessarias, causas. Salva vitæ integritate, non poterat sanguis, chylusque recens, apte agi per omnes totius machinæ fistulas vitales, nisi vi summi attritus solveretur in elementa subtilissima, maximeque divisa, in pulmonibus; id vero fieri haud poterat sine ingenti simul nato calore. Si autem ille tantus mansisset applicatus sanguini non refrigerato simul per alias, & quidem eodem pariter tempore applicatas, causas; omnis ille sanguis, inquam, brevissimo tempore, totus computruisset, atque fustulisset omnium sane pestentialissimo morbo vitam. Observaveram dudum in illo officinæ recessu, ubi Depuratores Sacchari, conos accharinos subito exsiccant, siccissimum reperiri, & calidissimum, aëra, quem ego, ne momentulo quidem temporis fugacissimo, ferre poteram.

Ubi in corpore humano calor maximus.

Quis calor in aëre inspirando?

absque præsentissimæ instantis suffocationis mortalis metu. Quare putabam, nactum me opportune hîc occasionem explorandi caloris in aëre, quem animalia spirantia ferre possent. Atqui avocabat intentum quam sollicitissime huic proposito negotiorum inevitabilium multitudo. Rogavi itaque solertissimum Virum, & toties in hisce laudatum, Fahrenheitium, atque amicum summum meum, & cognatum, Jodocum Provoostium, ut vellent ex voto meo, atque præscripto, Experimenta capere, atque dein fideliter mihi referre successum. Id illi simul utrumque exsequuti sunt quam fidelissime. Rem enarrabo, & illa audita, forte censebitis mecum, vix aliud Experimentum magis facere ad intellectum Ignis aërii in animalium corpora, horum humores, atque partes. Neque pariter Chemicas ad artes forte aliud Experimentum luculentius.

Calidioris aëris
miri effectus.

Camera igitur, qua panes saccharini conici exsiccantur apud Depuratores Sacchari, erat adeo calefacta, ut accuratum ex Argento Vivo Thermometrum, in ea diu satis detentum, gradum notaret 146. Tunc passer caveæ inclusus repositus fuit intra hunc locum, vesperi hora sexta. Postquam ibi circiter uno fuerat minuto horæ, hianti jam ore anhelabat summa cum anxietate, & molimine; crescebat omni momento numerus reciprocationum respirationis, ut brevi celerrima hæc foret repetitio, cum imminutione virium summa, ut bacillo inniti ultra impos, illum dereliquerit, fundo caveæ jam insidens, ibique cum nisu intentissimo, celerrime respirans, moriebatur intra septem minuta. Eodem illo tempore, simul una cum passerculo in eundem locum fervidum inclusus fuit canis; qui, postquam ibidem septem minutis hæserat, hiando, linguam exserendo, atque respirationis actus quam velocissime recipiendo, satis notabat, quam foret molestus illi ingens ille æstus. Cæterum tamen quietus manebat intra septem, quo coerceretur ligneum, elapso fere quadrante horæ sonitum respirando edebat canis, atque respirabat quam fortissime, omni ope moliens exitum tantis nixibus, ut mirum appareret. Vires paulo post animal deficiebant, respiratio incipiebat retardari in vicibus, atque ultimo tardior exerceri tardiorque, lenta valde pectoris, & diu durante inspiratione, atque expiratione, cum valida adhuc vi. Deinde & hæ ipsæ languidiores reddebantur adeo, ut paulo ante mortem ne audiri quidem possent. Toto hoc tempore copiam salivæ ingentem demiserat, quæ, rubella prorsus, fœtorem edebat adeo intolerabilem, ut nemo præsentium illi ferendo esset: eratque simul adeo infestus terribilis hic fœtor, tam subito natus in hoc animali, ut in oculi nictu propius accedens fere exanimaretur, atque Spiritu Vini cum Myrrha refici debuerit. Contigit hinc, ut correptus tali deliquio, artifex haud potuerit mortui ori Thermometrum immittere ad explorandum caloris gradum, dum modo jam mortuum erat animal. Quum autem paulo post, usu dicti liquoris reffectus, Thermometrum intruderet, stetit illud ad gradum 110. In summo hoc æstu, maximisque moliminibus, ne minima quidem nota sudoris in hoc cane apparebat. Erat vero canis pendens ad stateram decem libras. Dum hæc in avicula, & cane, instituebantur Experimenta, etiam eodem tempore felis, caveæ lignæ inclusa, reposita fuit in eodem caldario. Quæ postquam minuto horæ ibidem fuerat, incepit se humi prosternere, anhe-

lare, & post horæ elapsum quadrantem, cum sibilo, & sonitu quoque spirare; deinde etiam incredibili lucta niti in effugium; atque, postquam ita prorsus eadem penitus passa fuerat, moriebatur. Atque erat sudore haud minus perfusa, quam si de mediis educta fuisset undis.

Hæc igitur monstrant, quonam pacto, aër gradibus quadraginta octo calidior pueri sani sanguine in oré explorato, acutissimum morbum ocysime fulcitet, &, cum omni signo violentissime detonantis morbi, ipsam brevissime mortem. Sed quam mire simul omnes mutati sunt humores, dum fœtidissimæ putredinis signa adeo in illis manifesta forent! Non est sane in natura rerum formidolosior mephitis, quam rancidissimus ille nidor, omni cadaveroso putidior, qui adeo subito natus in animali modo bene sano, exhalabat. Qui fortem, durisque assuetum laboribus, in mortis periculum præsentissimum præcipitabit solo suo contagio. Quam resoluti fuerunt, quam mutati à nativa indole humores, dum saliva ipsa, tam brevi temporis spatio, colorem esset adepta rubrum! Atqui Ignis ea solus haud effecerat: mortui namque animalis caro, in hoc calore suspensa, tantum exsiccata fuisset, haudquaquam in olentissimum tabum resoluta. Sed vitalis in his bestiis motus superstes, dum generat ipse attritu calorem, & nixum in putredinem, jam in pulmone fervorem excitabat exquisitissimum; quum vero nulla jam ei accideret per refrigerationem temperatio, longe adhuc magis ibidem excrevit, quam in ipso caldario. Unde olea, sales, spiritus horum animalium penitus computruerunt intra viginti forte & octo minuta, dum avi unum modo minutum duravit hoc in gradu vita. Quando autem loca eousque calefacta sunt, tum famuli, his negotiis operam dantes, pauco tempore in illam cameram ingressi, mox iterum exeunt, ut reficiantur. Ita & in fornacibus ferriatis, ubi fufum ferrum diffuens in laminas magnas scinditur, Artifices pro momento fervorem æstus sustinent; sed, nisi ocysus retrogressi à calore, atque frigidiorum mox aërem spirantes, se reficiant cubando, ocysime defecti viribus caderent. Quoties autem aër arte calefcit ad gradum sano homini proprium, percipit mox positus in eo homo tantum æstus, angustias tantas, ut notabili temporis spatio eum ferre nequeat, sed cogatur omni arte, omni nisu, quærere refrigerium, aliter illico dilapsurus. Hinc calidus resolvit vires aër, instaurat frigidus. Nisique alterno frigusculo temperetur æstuans fervor, brevi actum, ut de plantis, ita & de animalibus.

Atque hinc quidem tandem colligitur, satis æquabilem esse venosi, & arteriosi, cordis, pulmonum, aliarum partium corporis sanguinem. In pulmone autem eum & calidissimum simul & frigidissimum fieri, adeoque, acceptis necessariis pulmonis effectis, & illic tamen temperatum reddi.

C O R O L L. 17.

Quo ergo corpus aliquod constat materie densiore, quo majus existit mole, quo denique figuræ exactius sphericæ, eo etiam idem erit aptius Ignem receptum diutius in se conservare: id & experientia ubique confirmat. Sed si tum simul hoc corpus spatio inhæret omnium rarissimo, aut

Quæ corpora
caloris tenacissima

inani penitus, tum conspirabunt omnes causæ Physicæ hæctenus notæ
calori diu conservando.

C O R O L L. 18.

Tamen resti-
gescunt.

Attamen, quæ nobis tractantur, ignita ad fusionem jamjam instan-
tem, corpora, solida, magna, spherica, in aëre posita, brevi redeunt
ad temperiem aëri ambienti similem.

C O R O L L. 19.

Quid vibratio
ad calorem fa-
ciat?

An igitur licet, vibrationem Elementorum corpus unum constituen-
tium habere pro sola, & integra, causa, quæ fecit, ut Ignis in corpore
calefacto maneat; ut Illustri NEWTONO visum? Sane campana ingens,
uno ictu à corpore metallico, elastico, in uno tantum loco, percussa,
fremitus sonoros per aliquot minuta continua, tremulos vero
concussus, nobis haud audibiles, longe diutius postea exercet, ut arena
inspersa docet. Aliter vero excursus, & recursus, elasticorum cito satis
desinere solent apud Nos.

E X P E R I M E N T U M X X I.

Densa lentius
calete.

Quo densiora corpora, sive fluida fuerint, sive consistentia, eo pluri
tempore egent, ut ab eodem Igne æqualiter incalescant.

Sit vas cavum, parallelepipedum, supra apertum, ex aëre, aqua re-
pletum; cui imponantur vasa cylindrica vitrea, æqualia, repleta ad eam-
dem altitudinem diversis pondere liquidis; dein supponatur Ignis, ut
aqua intra hoc vas, assidue mota, æquabilissime incalescat, cernemus
nudo oculo, liquidum levius, adeoque rarius, citissime expandi, den-
sius vero multo lentius; quin & Thermoscopia imposita idem docebunt.
Calefcit ocycissime Aër, dein Alcohol, Oleum Petrolei, liquidissimum po-
stea, tum Oleum Terebinthinæ, mox Aqua pura, dein Aqua salsa, Li-
xivium fortissimum, Metalla, Mercurius, Aurum.

C O R O L L. I.

Igitur massa corporum Ignem difficiliter admittit, & dimittit: unde cor-
pus, ut corpus, hoc respectu, tenax sui temperamenti manet, cum
renixu.

E X P E R I M E N T U M X X I I.

Corpora, quo majora, reliquis paribus, eo lentius ab eodem Igne in-
calescunt, quo tenuiora citius. Id ita notum est omni Experimentorum
vulgarium genere, ut pro Axiomate Physico fere haberi queat.

EXPERIMENTUM XXIII.

Quo densiora, simulque majora, corpora, eo sane plus Ignis, & diutius etiam, requirunt ut pervenire queant ad calorem suum maximum, item quo accuratius reducta fuerint ad figuram sphericam, sive figuram sub minima superficie plus molis continentem. Sit enim lbj. ferri in laminam tenuem parallelepipedam cusa, alia sphericam formam habens, immergantur ambæ, aquæ bullienti, lamella cito, sphæra lente, suscipiet calorem aquæ: Ergo eatenus superficies videtur mensura caloris & frigoris suscipiendi, & dimittendi.

Quæ difficillimè
calefcant ?

EXPERIMENTUM XXIV.

Inter omnia corpora, quæ industria humana reperit hæctenus in universo rerum sibi explorata, ne unum quidem inventum fuit, quod ex se, sponte prorsus propria, caleret magis, quam cætera omnia. Id autem mirabile penitus, atque paradoxon omnino, effatum, inductione patuit: quoniam, ut jam prius Experimentis captis docui, omnia ulla, quæ in se calidissima habentur, tamen si diu quiescunt in aëre ejusdem temperiei, semper ad eundem plane gradum caloris, aut frigoris, reducuntur. Sane Phosphorus ipse urinosus, aquæ immerfus, æque frigidus ac aqua eum ambiens, admissa aëre tam actuose mox incallescens. Phosphorus de calcinatis pinguibus cum alumine paratus, quamdiu intra suam phialam vitream conditus servatur, temperiem habet suæ phialæ eandem, neque eam mutat; ad ingressum liberum admissi aëris illico incenditur in urentem Ignem. Oleum Lini, quod in frigore naturali summo nunquam constringitur in massam solidam, sed fluidum manet, tamen vel tum æque frigidum est, quam glacies frigidissima. Neque Alcohol Vini lectissimum purissimo Argento Vivo tum calidius habetur. Ille mirabilis Nitri spiritus, qui subtilitate artis Glauberianæ, summe igneus dictus, paratur, illud oleum stillatitium, quod Chemia de ligno Sassafras elicit, in vasis clausis quiescentia æque sunt frigida, ante commistionem peractam, quam gelidissima rigida glacies, mista vero Ignem summum, constituere videntur. Chalybs & silex quiescentes frigidissimi tempestate glaciali, solo momentaneo allisu, ocyssime Ignem omnium violentissimum in ipso frigidissimo aëre natum faciunt. Usque adeo, ut, quatenus explorata habetur hucusque rerum natura, nullum cognitum sit corpus, quod ex se magis in calorem, quam in frigus, vergat, nullum, quod præ aliis sua sponte plus caleat. Attamen alte adeo insedit opinio hominum animis de contrario, ut putent utique, animalium corpora saltem aliis calidiora semper manere. Id vero concedo, ita se habere, viventia si spectaveris, in quibus attritus vitalis partium Ignem colligit, calorem conciliat; verum ubi pleno cum corpore sanissimus homo aquis submersus, in omnibus prioribus idem, solo hoc motu atterente jam carens, exploratur, cadaver ejus gelido frigore aquæ respondet. Imo vero dicetis, contrarium apparet sæpe numero: dum cadavera sentimus quam calidissima sæpe à morte. Fateor,

Nullum corpus
ex se calidius
omni alio.

Auditores, id ita comperiri. Ergo instabitis, corpora dantur animalium; quæ calorem in se alunt, foventque. Nec nego: Vos modo mecum considerare velitis, adesse tum putrefactionem, sive motum, ut assiduum, ita violentum satis, qui attritu, affricuque suo, iterum Ignem non spontaneum suo corpori conciliat. Fœnum frigidum in acervos densos compressum penitus per omnia madefacito, calor exorietur summus, in flammam quandoque erumpens. Fermentatio profecto, & Putrefactio, Effervescentia, & miscela, calores producunt maximos sæpe, ut postea de industria docebo, neque unquam negavi; sed hi motus nunquam uno, simplici, in corpore obtinent, neque ergo unquam sunt ullo in corpore proprii, aut spontanei. Cætera de genere hoc, quæ opponi possent asserto, quam facillime dilui poterunt à Vobismet ipsis.

C O R O L L. 1.

An igitur corpus densum, quo per gradus varios magis calet, magisque; eo plus substantiæ Ignis habet in se? An major illa comparata Ignis copia debetur majori Igni applicato ad illud corpus? An & diuturna ejusdem Ignis applicatio etiam facit? ut Ignis copia major concilietur copori illi ita calefacto?

C O R O L L. 2.

An causa Physica, quæ efficit, ut Ignis tam diu retineatur in corpore calefacto semel, est ipse Ignis, qui tam magna copia, atque mora tam longa, insinuatus fuerat calefacto corpori?

C O R O L L. 3.

An potius ipsa quoque massa corporea calefacta, & illi jam conciliatus Ignis ipse, simul, conspirantibus, & sociatis, viribus illud præstant?

S C H O L I U M.

Concludit de
Igne elementali.

Huc usque conabar, Auditores Exoptatissimi, per pauca, simplicia; Experimenta rerum, tradere ea, quæ verissima addiscere potui de natura illius Ignis, quem Elementalem appellant Philosophi. Illum scilicet, ita considerando, prout creatus ipse in rerum natura existit seorsum, extra reliqua omnia creata, quæcumque demum sint, corpora. Dein & contemplati sumus una eundem, quatenus in corporibus nidulans purus manet, neque pabula inde sumit, sed ut sincerus ibidem existit, actus in parallelos, convergentesve, radios. Rursumque quatenus solo motu, attrituve, idem colligitur in corporibus ipsis. Operam dedi gnæviter, ut hanc prius cognitionem traderem, quam accederem ad speculandum Ignem, qui materie combustili dicta vulgo sustentatus, longe alius à præcedenti habetur, atque effectis quoque suis, inde quam maxime differt. Enimvero errores plurimi orti fuere in Chemicis inde, quod artifices satis caste haud distinguerent inter has duas rerum species, quas omnes uno vocabulo
Ignem

Ignem dixerunt. Agite ergo, tranſeamus jam ad Ignem vulgarem excutiendum, quem multi ſolum Ignem eſſe putant. Attamen prius liceat mihi nonnulla proponere, quæ ex doctrina hucusque data intelligi queunt, utique ad Hiftoriam Ignis porro pertinent: ut hæc Hiftoria ſemel habeatur quam completiſſima, atque Inventoribus ſua laus fit.

Virga ferrea, pedem longa, candefacta fiebat longior $\frac{1}{60}$ Cylindrus vitreus, ſpithamam longus, candefactus, fiebat $\frac{1}{30}$ longior. Sturm. Coll. part. 11. pag. 101. Annulus metallicus candefactus habuit diametrum ſuam auctam $\frac{2}{100}$ Saggi di Natur. Sperienz. p. 182. Vitreus globus diſtenditur ad $\frac{1}{100}$ ſolo calore manus in ſua capacitate. Amontoniſ. Mem. Ac. R. 1704. p. 12. 1705. pag. 4. Thermometrum immiſſum calidiori liquido, primo momento deſcendit, aſcendit mox; ſi autem immergitur frigidiori, primo aſcendit, deſcendit mox. Sagg. di Nat. Sper. pag. 178. ad 181. Idque ab expansu, vel contractu, primo vitri pendere multis probatur. Ibid. Calor calefaciendo liquores, creditur non æquabiliter eos explaudere, ſed per ſaltus quosdam. Halley. Tranſact. Abridg'd, T. II. p. 34. Mercurius phiala vitrea receptus, cum illa dein aquæ immiſſus, ſuppoſitum per Ignem calefacta ſenſim aqua, donec ebulliret, aſcendit æquabiliſſimè; at ebulliente jam aqua, non potuit, majore Igne applicato plus dilatari, ſed tum ſubſtitit: hinc ex Mercurio Thermometra optima conſtrui poſſunt. Id Ibid. Atque hæc quidem hic ex allegatis inferenda curavi, ut materiem darent meditationi: quum unum ſæpe alterum emendet. Virgæ metallicæ, frigidæ æquiponderantes; ſi una candefacta appenderetur bilanci, altera frigida, tum candefacta levior. Si frigidæ pruna ſupponitur, fit æquilibrium. Si de balance pendent duæ virgæ metallicæ in æquilibrio, tum levior fit, cui pruna ſupraſonitur, gravior, cui ſupponitur. Saggi di Nat. Sper. pag. 256.

Et addit inventi
a Authorum.

DE ALIMENTO DICTO IGNIS.

Postquam igitur conſtitit fere pro certo, Ignem eundem, immutatum, eadem copia, ſemper exiſtere; illumque aliquibus corporibus, auro ſcilicet, argentoque, inhærere diu poſſe collectum, abſque tamen horum corporum deſtructione notabili; jam aggredimur explorare illa corpora, quibus Ignis quoque conciliari primo, atque dein conſervari in iisdem diu ſatis, poteſt. Sed ea tamen lege, ut dum in iis ita captus retinetur, imo & quandoque augetur, interim corpora hæc in hac ipſa actione confumantur eoſque, ut fere diſpareant à ſenſibus noſtris. Enimvero tamdiu ſolet Ignis ſemel hic collectus eo modo conſervari, inque ſua actuoſitate perſiſtere, quamdiu nondum diſparuere illæ partes horum corporum per hunc ignem, in quibus partibus ille aſſiduo ſuſtinebatur. Dum vero ipſa hac vi abiverunt hæ partes, tum ipſe Ignis diſparere ſolet, neque diu poſtea vim ſuam exercere, in illo ſuperſtite corpore.

Duplex modus
quo Ignis in cor-
pore.

Quare, quum tunc ſenſibus noſtris & ſubducitur præſentia Ignis ipſa, atque ſimul etiam evaneſcit corpus, in quo prius Ignis hærebat; inde utraque de cauſa factum eſt, ut corpora illa, aut horum illas memoratas partes, homines appellaverint Alimenta Ignis vel Pabula: quod quidem

Cur quedam
pabula Ignis di-
cta?

hac lege hæcenus liceat. Ubi vero nimis stricte sic vocant hæc Pabula ideo, quoniam æstimant, illa nutrimenta veri Ignis, per ipsum Ignem permutari in ipsam Ignis Elementalibus substantiam, atque destructa penitus propria, & prisca, natura, abire in recens creati jam Ignis ingenium, rem induxerunt, quæ, priusquam pro vera admittatur, maturam hercle considerationem meretur: quia ut assertu facile, sic demonstratu quam difficillimum, id habetur. Sane quicumque hæc ita præcipiti sententia statuunt, putent necesse est, corpora omnia, quæ Ignem modo statim enarrato alunt, sustinentque, eo ipso imminuere semper copiam aliorum omnium corporum, augere interim & pro rato copiam ipsius Ignis Elementalibus rerum universo. Inde igitur Ignis omni actione sic auctus, interim diminuens alia omnia, tandem, seculorum decursu, jam dudum sic cætera destruxisset, ut solus ubique restaret, devictis cæteris, superstes. Interea tamen, ex antiquissimis observationibus in nostra usque tempora productis ne unum quidem talis augmenti signum habetur. Contra vero idem potentia, ergo & copia, Ignis perdurare observatur, neque augeri valde, neque imminui ullo modo, videtur. Exemplo sunt, an argumento dicam, accuratissimæ, atque summo ut excogitatæ ingenio, ita incomparabili perfectæ diligentia, Tabulæ Meteorologicæ, quas insignis Geometra, Nicolaus Cruquius, à multis annis confecit in usus publicos, ex quibus est discere ingens profecto æqualitatis in calore æquilibrium. Quin &, post summa incendia sylvarum per multos quandoque menses producta, nunquam vel minimum postea caloris incrementum remansisse, unquam conpertum fuit. Crederetis, Auditores, post sex fere annorum millia, toties jam diu combusta totius telluris habitata ab hominibus Igne utentibus materie, nondum intolerabilem evasurum plantis tenellis, atque animalibus ita auctum ubique, quotidie, Ignem? Utique in omni telluris plaga calor mansit idem: nam tepor definitus aëris & soli requiritur semper, & idem, ut embryones tenerissimi plantarum in stirpium seminibus abstrusi, foti, udo humore impleti, distentique, subtilissima sua, & debilissima, stamina explicent; si excedit hic, ultra limites tolerandos, calor: exurit primo in ortu fluentem fere machinam; si languet nimis, heu prope in origine occidunt. Quid animalia memorem? Semina horum masculina ovis insinuata fœmellarum egent adeo quidem temperato Ignis tepore, ut in gradu centesimo Thermoscopii Fahrenheitiani pereant exulta, in gradu septuagesimo vix unquam ad frugem perducantur. Ipsa insectorum ovula imprægnata rigidissimæ brumæ gelidissimum gelu sustinentia, ardore Ignis paululum modo acutiore quam perniciosissime destruantur. Currite universam per naturam, manifesto cernetis, durare perpetuo, quæ fuerat semper, Ignem. Neque post tot infortunata ope meteororum incendia; neque ignivomorum montium inflammationes; neque post tot culinaram, hypocaustorum, officinarum, focos; neque post tot perdetestata bella Igne factas vastationes, maxime inventis jam pyrobolis machinis; ullum Ignis hodie augmentum à nobis deprehendi. Sed & ausim fere promittere, sequuturum modo examen Pabuli Ignis evidentissime demonstraturum, alia longe omnia hic fieri, quam vulgo quidem putatur. Agite ergo, rem utilissimam, atque contemplatu pulcherrimam, aggrediamur

An pabulum id
sit Ignis?

idvix. credibile.

considerantes primo, deprehendi in vegetantibus, animalibus, fossilibusque, combustilem materiam. Commodissime ergo hanc dignosci, si primo in classe Vegetabilium indagemus hanc materiem: ex illa quippe animalia aluntur, sustinenturque, hæc eadem fossilibus facilius cognosci, atque ad explorationem revocari, queunt.

Omnia nota nobis Vegetantia Igne comburi queunt, & hunc, dum id contingit, alere, ne latice excepta. Quum autem vel cruda hæc occurrant Igni, prout vitam suam adhuc integram possident, & succo plena viridi, aut mortua jam & arefacta, in utroque illa statu spectare oportet: sed quum viridibus cognitis, facillime capiantur sicca, ordo dictat, acriter examinemus, quid proprie in vivis his combustile sit.

Itaque cruda vegetantia, quæcunque fuerint, omnia habent in se aquam; spiritus dictos, sive corpuscula invisibilia, exhalantia, plerumque odorata, quæ in ipsa illa aqua plerumque hærent, atque inde seorsum separata in auras abeunt; salem acidum, volatilem, forma liquida fere semper apparentem; salem alcalinum volatilem; oleum volatile, leve, odoratum fere odore proprio plantæ; oleum magis fixum, ponderosum; carbonem atrum, qui vasis clausis Igne actus & summo & diuturno, fixus, nigerque, manet; cineres albescentes, qui manent ex carbone nigro, postquam aperto Igne ille combustus fuit; salem, qui in hisce cineribus latet, lixivio inde eductus, fixus, alcalinus; denique cinerum partem alteram, posteaquam sal inde eductus, quæ Terra sincera vocari solet. En, Auditores, recensione accuratissima partes, quæ in Vegetabili, combustili, inventæ fuerunt. In his igitur, per varias actiones ignis mutatis, quærere oportet, quidnam proprie illud inflammabile, vel combustile, respectu Ignis, sit.

Si ergo cruda illa Vegetantia, in quibus jam omnes modo recensitæ partes, Igni vivo committuntur, dum madida adhuc sunt, primo omnium Fumum dabunt, vel vaporem, qui specie nubis de vegetabili ascendit, proque varietate ipsius plantæ colligi potest specie aquæ vel acidæ, vel alcalinæ, fere semper proprium odorem secum vehentis quodam modo. Atque fumus quidem ille levis, tenuis, pellucidus fere.

Postquam prima hac parte orbata sunt in Igne Vegetantia, adeoque exsiccari incipiunt, tum alius incipit Fumus prodire, qui ater plerumque, crassior, acer, opacus, densus, & fœtens; qui omni temporis momento, crassior, densior, tandem piceus, evadit, atque valida satis vertigine glomeratur circa vegetabile hoc.

Neque diu post viva, lucida, crepitans Flamma exsilit, atque loco crassi illius fumi succedit; ille enim desinit, ubi flamma adest, tantoque semper minus fumi superest, quanto apertior flamma flagrat. Si vero flamma hæc iterum exstinguitur, mox fumus iterum densa caligine subsequitur. Si fumus ille liquidus, & volatilis, in corpus iterum densatur, tum cuicumque se basi applicuerit, format aterrimum, pingue, tenax, fœtidum, amarissimum, pigmentum, quam Fuliginem vocamus.

Consumptum sic in Fumum, Flammam, Fulginem, Vegetabile relinquit in fundo partem aliam, quæ quidem igniri, ut metallum, potest, sed peccat in inepta, quæ ullo modo Ignem alat, Cineres vocantur. Sunt vero hi

Pabula Ignis
de Vegetanti-
bus.

Examen ejus
quod in his Ig-
nem alit.

Enarratio pri-
mo facti in viti-
di planta.

cineres varii, pro differentia vegetabilium combustorum. Si enim hæc valde volatilibus, acribus, salinis, alcalinis, fumis ad Ignem scatebant, tum cineres hi plerumque infusi fere restant, ut in Allio, Cepa, Cochlearia, Eruca, Eryfimo, Nasturtio, Porro, Sifymbrio, Sinapi, Thlaspi; omnibusque similibus, acribus, antiscorbuticis, constant, in quibus vix sal fixus urendo nascitur. Si autem plantæ acidæ, succulentæ, fumos fundunt similes, tum in cineribus multum salis restat, ut de lignis viridibus arborum fere omnium, quæ magno stipite Igni imposita aquam ad extrema acidam copiose stillant, videre est. Si denique plantæ fuerint austeræ acidæ, vel aromaticæ amaræ, tum exustu copiosissimum in cineribus salem dabunt.

In sicca.

Quando autem Vegetantia, moderate ficcata prius, diffolata jam eorum aqua, neque tamen interim annosa nimis, Igni exponuntur, omnia eadem fiunt, atque ordine eodem, sed primus ille aquosus fumus longe pariori copia adest.

In aridissima.

Si autem Vegetantia cariosa, fungosa, levia, siccissima diu, vetustissima, fuerint, tum imposita igni haud ita flagranti flamma deflagrant, sed ignita fulgent quidem, lucent aliquandiu, in cineres cito labuntur, quibus nihil fere salini inest, fumum autem vel fuliginem vix dabunt.

Examen eorum, quæ singularia hic: primo Aquæ.

Quum vero enarrata modo in omni vegetabili cremato obtineant, liberabit nobis eruere exinde, quænam sit proprie in his materies, quæ ardeat.

Primo igitur Aqua consideretur, quæ in omni vegetante cremabili partem constituit magnam satis. Hæc sane Ignis copiam definitam, accipere atque in se retinere aliquandiu potest, sed non nisi ad gradum caloris 212, aut paulo plus, tum vero Ignis inter ordinata elementa aquæ talem effecit situm, ut nihil plus Ignis in aqua locari, aut retineri, queat. Hinc igitur, artibus hæctenus cognitis, non possumus unquam aquæ partes ita imprægnare Igne, ut fulgorem ignitum induant, adeoque fumum penitus lucidum faciant. Imo vero, ipsa hæc aqua, si copia ingenti, fervida fuerit an frigida, in ardentem injicitur flammam, vel in quamcumque materiem jam ardentem, statim violentum illum Ignem à gradibus suis reducit ad 212 gradus, adeoque omnem omnino combustionem sistit, ignitionem tollit, flammam exstinguit, coruscum Ignis fulgorem abolet. Quando vero aqua, violenti Ignis ope, in vapores resolvitur agilissimos, & quam fortissime quaquaversum se extendentes, tamen vel sic in fumi speciem redacta, eadem ratione eosdem effectus præstat Ignis respectu. Id autem evidentissime apparet, quia, si fumo densissimo aquæ calidissimæ carbo, aut ardens tæda, imponitur, perfecte, ut ab aqua affusa, exstinguitur. Etiam destillationes nostræ Chemicæ demonstrant, aquam, quomodocumque Igne actam, manere tamen omni nota aquam puram. Interea tamen negare haud possum, aquam in vegetantibus cremandis multa præstare, quæ aliter haud contingerent, si aqua abfuisset: si enim oleo ferventi ad ignem inspergitur aqua, oritur nova actio inter ignem, aquam & oleum, quæ longe alia est, quam unquam futura fuisset aliter. Sit libra olei aheni contenta, ebulliens jam, & ardens inflammata, Ignis erit in hoc oleo ad gradus circiter 600, sed pacatus, si æquabiliter per oleum illud movetur, illud in flammam luculentam agit; injiciatur, uno jactu uncia aquæ in hoc bulliens &

flagrans oleum, fremitus, strepitus, crepitatio, disjectio partium exoritur incredibilis, motusque per omnia maxime inæqualis. Aqua enim hæc oleo injecta adeo calido, dum intra poros ejus pondere suo decidit, occurrit ubique calori triplo fere majori quam fervidissimæ ebulliendo aquæ, unde illa aquæ elementa, vi incredibili dilatata, atque perniciosissimo agitata motu, omnes olei tenaciores partes concutiunt, dissipant, movent, fecum in auras dispergunt. Si ergo inter comburendum aqua & olea agitata concurrunt, alius longe ignis orietur: quod & Fabri ferrarii bene norunt, qui carbonibus folle inflatis ignem excitaturi rapidissimum, sparsæ in guttas roridas aquæ aliquantum inspergere solent. Quin & aliud quid hic observandum, nimirum aquæ potest plus caloris communicari, quando pondere aucto gravioris atmosphæræ magis comprimitur; & quidem adeo notabile hoc augmentum, ut ad singula ponderis aucti incrementa sensibilis gradus caloris addatur. Si ergo aqua inter cremandum aliquando coërceretur pressa, ut à duplicato atmosphæræ pondere, quam foret ejus vis in displodendo terribilis! Quæ sæpe cogitans in contemplatione ignis miratus fui, quantum increfcere debeat vis Ignis aquæ communicanda, si aqua esset in centro telluris. Sane ær ad profunditatem 409640 hexapedarum sub superficie terræ foret auro pondere par, ex lege Mariottiana, si semper ita obtinet. Quonam ergo pondere ibi esset compressa aqua? Quanto igitur majore gradu ignis ibi incendi posset? An non ibi aqua ad summam ebullitionem calefacta æque fulgeret quam metalla ignitissima? Sane id plusquam credibile apparet. Confer. Hist. Ac. R. 1703. 6. & Mem. p. 101. Sed præter hæc & alia, vis aquæ in Igne mirabilis valde & singularis habetur. Si nimirum sal alcalinus fixus, Igne valido fusus fluit in crucibulo instar aquæ, tumque citissime effunditur in vas ferreum, vel æneum, ut in mortarium, v. g. fuerit vero vel pauxillum aquæ in fundo illius vasis, impetu prorsus incredibili dissilit sal à vi aquæ tanto igne unico momento agitata, ut summo cum periculo, damnoque, fuerunt experti sæpe Chemicis. Sed nihil tamen terribilius, violentius nihil unquam visum, quam quidem est Aquæ vis applicatæ ad Ignem, qui in ære per Ignem liquefacto observatur. Si in fornacibus ærariis magnis in vasis fufum decurrit æs, atque aquæ pauxillum infortunio inciderit, fragor, tonitru, tamque immanis impetus, extemplo exoritur, ut fornices fornacum disjiciantur. Si æris fusi pauca grana injiciuntur aquæ, tam tremenda mox exoritur vis, ut vas fortissimum ad latera, fundumque uno ictu displodatur, ipsumque in pollinem aboleat haud visibilem. Vid. Hist. Ac. R. 1699. p. 110. Unde itaque apparet; quid aqua, quæ in vegetante cremabili naturaliter inest, efficiat respectu Ignis comburentis illud vegetabile, si spectatur ut aqua sola. Et quantum possit augere vim Ignis, dum in eo occurrit oleis, salibus, aut metallicis quibusdam partibus. Ita ut corpus, quod haberetur domandæ vi Ignis proprium, certa conditione evadat summum intendendis illius viribus instrumentum.

Secundo examinemus jam illos dictos in Vegetantibus Spiritus, qui cum aqua, & in illa, natant, volitantque, ab ipso nimirum naturæ motu, absque prægressæ fermentationis effectu. Sane utcumque hos colligere conamur pueros, acervatos, ab aqua separatos, tamen nihil quidquam

Secundo Spirituum nativorum.

in his unquam reperire possumus, quod alat flammam, Ignemve. Contra verò sollicitissime depurati, injecti Igni ardenti hunc extinguunt brevi; modo omne oleum absit. Rosmarini viridis herba, si Chemica arte paratur, ut exhalet fragrantissimam odore aquam, nihil dabit inflammabilis. Quin, si igne lenissime, clausis penitus vasis, inde separans partem iterum odoratissimam, nec hæc tamen unquam deprehensa fuit apta alendo Igni. Sed lucentem jam extinguet.

Dein Salium acidorum volatilium.

Tertio autem, si & undique conspicimus partes illas, quas Salium acidorum nomine Chemici intelligunt, quique una cum aqua, & spiritibus odoriferis modo memoratis, exhalant: dudum patuit hosce Sales acidos volatiles sæpe quam acidissimos deprehendi, ut in lignorum acidorum combustionem fumus demonstrat, atque acida inde quandoque fuligo collecta. In destillatione autem lignorum ponderosissimorum, ut Buxi, Juniperi, Guaiaci, Quercus, & aliorum, patuit prodire hosce spiritus instar aceti ipsius, acidos. Certe de scobe rasi Guaiaci, in vase purissimo, Igne moderato liquor exprimitur, qui acidus valde habetur omni quidem nota. Hic tamen, ut sæpe expertus fui, si cum cura separatur ab omni oleo adhærescente, quod filtratione, lenique destillatione, facile perficitur, obtinetur penitissime acidus, instar aquæ liquidus, satisque vel sic volatilis. Verum omni hoc artificio sincerus redditus, tamen igni injectus, flammæve, extinctionem, non excitationem, excitat. Imo vero, alter ille, pure acidus, vegetabilis, spiritus, qui de balsamis nativis vegetantium Igne elicitur, ejusdem prorsus ingenii. Libras purissimæ Terebinthinae, de vase mundissimo, si sensim intento Igne resolvo, ex mero hoc oleoso, pinguique, balsamo, producitur limpidus liquor, aquæ intime miscibilis, sapore perquam acidus, nobilissimum forte omnium Diureticorum. Atqui, quod forte non expectassetis, Ignem injectu suo haud aliter quam simplex aqua exstinxit. Quæ igitur experimenta omnia docent, sale acidum, volatilem, qui de vegetantibus, Igne crematis, gignitur, flammam non alere, nec Ignem, contra vero delere. Verum cogitare forte, sulphur accendi igne. Ita est. Atqui, pergetis, sulphur de acido fossili chalcanti, aluminis, pyritis, immisto ad oleum vegetabile, vel fossile conflat. Et hoc ut plurimum verum habetur. Igitur, colligentis, in sulphure acidum latens pabulum Igni apertum præstat. Sed recordari oportet, Auditores, solum tum oleum Igni alimenta dare, acidum vero, immutatum de ipsa hac flamma dissipari fumi specie, qui non manet in illa excitata flamma, sed guttatim destillans, genuinum idem acidum, titulo olei, vel spiritus sulphuris per campanam, reddit.

Quarto, Alkali volatilium.

Quarto iterum, & explorati Sales alcalini, volatiles, qui de plerisque vegetantibus crematis exhalant, inque fuligine inde collecta, deprehenduntur; aut ex quibusdam etiam ipsa destillatione separantur, sicut de Allio, Cera, Cochlearia, Eruca, Eryfimo, Nasturtio, Porro, Raphano, Sinapi, Thlaspi, aliisque, fieri notum est; hi, inquam sales, ita orti, si ab Aqua, Spiritibus, acidoque Sale, sollicitè separantur, inepti prorsus sunt igne comburi, neque in illo inflammari, sed vel avolant inde quam ocysissime, aut illico lucem ignis, flammæve ardorem compescunt. Tandem, qui de putrefacto prius vegetabili arte producitur sal alcalinus volatilis,

priore copiosior, acriorve, ne ille quidem illo effectu se probat aptum alendo Igni. Attamen moniti simus, sales hosce, de quibus jam est meus ad Vos sermo, intelligi debere ad puritatem sinceram reductos omnino sic, ut nihil prorsus olei illis adhærescat. Inter destillandum enim æque, quam inter comburendum, pars volatilis salina, alcalina, sursum evecta secum rapit, sibi que perfecte satis unit oleum fœtidum, pariter volatile, satisque permixtum, cujus respectu fallere posset apparens, species, dum sal ille, oleo adhærescente pinguis, Igni injectus rêvera accenditur. Verum simulac, artibus postea explicandis, omne oleum perfecte separatum & ab hoc sale ita quidem, ut purum existat, tum omnis prorsus inflammabilitas hujus salis ablata prorsus erit.

Quinto igitur, Oleum, quod ex vegetabilibus producitur, dum illa cocta in aqua vase clauso destillationi sub alembico committuntur, atque illorum essentiale vocari solet; maxime volatile inter cætera olea inde electa, sincerum imprimis oleum, neque alienis accedentibus adeo, ut reliqua, inquinatum, si ita solum in vase purissimo Igni admovetur, ut caleat, ferveatque; dein, flamma admota, incenditur, capit flammam, deflagrat, fumat parum, consumitur, relinquit paucas fæces, nigras, fungosas, fragilesque, carbonaceas, terrestres. Quando autem hoc ipsum Oleum, adeo purum vulgo habitum, denuo ex ebulliente aqua destillat, purius, tenuius, levius, multo prodibit, atque relinquit hac secunda vice multum novæ fæcis non adscendentis. Qua arte, Oleum ita emendatum, rectificatum vocant artifices, iterum Igni applicatum, ut modo prius, rursus incenditur, minus fumi inter ardendum dabit, quam prima vice, longe minus fæcum post combustionem relinquet. Fæx vero, in hac destillatione secunda, in aqua remanens post rectificationem dictam, longe minus combustilis erit. Unde apparet, hoc experimento, minus quidem materiæ inflammabilis, gigni, sed & illam quæ superest inflammabilis, longe aptiorem semper evadere Igni alendo, sustinendoque. Si jam hæc Olei repetita semper ex aqua depuratio destillando facta continuatur, tum tandem ingens Olei copia, prius inflammabilis putata, jam evadet naturæ terrestris, & minus deflagrans in Igne; semper interea oleum, quod in destillando evectum fuit sursum, & separatum à fæce renata non combustili, evadet qualibet vice levius, limpidius, tenuius, in Igne clara flamma deflagrans, semper minus fumi generans; semper minus fæcis in exustione post se relinquens. Ita tandem ut, multoties atque ad tædium usque, subtilissimum redditum oleum, fere sine fumo, & fæce deflagret, sed tanto plus fæcum prius deposuerit. Sed rursus illud stillatitium, totum lege modo dicta inflammabile, si recens ex retorta purissima vitrea, leni Igne, per gradus prudenter subministrato, de novo destillat, hocque iterum repetitur assiduo, docente Boyleo, maxima illius pars, in fæces terrestres, in fundo remanentes, neque multum combustiles, mutabitur; Oleum vero singulis destillationibus, purius, magisque inflammabile, evadit, sic ut iterum, absque notabili fæce, sine fumo, per flammæ speciem, exuri queat. Si enim omnes illæ fæces simul collectæ, quæ post repetitas hæc destillationes manent, dein in vase puro aperto, & in aëre aperto ustulantur,

Atque iterum
Olei.

igniuntur, scintillant, fumum dant, quandoque & flammam, tandem vero in Cineres dilabuntur prorsus incombustiles postea. Atque hæc quidem Experimenta, Auditores, rite consideretis velim; quum hinc vel jam inspicere possitis, quam parum sit in ipso Oleo, omnium quidem purissimo, quod vere tandem deflagret in flammam, sine fumo, sine fæce, hoc est, quod omnino perfecte comburi queat. Idem enim usum habet præcipuum in cognoscenda accurate Ignis natura, quatenus in pabulum suum dictum agit, atque ab eodem iterum Ignis ipse mutatur. Sed hoc jam ita explorato, rursus mecum animum advertite ad hoc novum Experimenti genus. En prunam vivam, Igne sane scatentissimam, pono in hoc vase cupreo, superfundo jam huic Oleum ætherium, frigidum, Terebinthinæ, quod omnium Oleorum habetur flagrantissimum, cernitis, contra expectationem vestram, ignitum illum carbonem æque certo, æque prompte inde extinguere cum fumo, & sibilo, atque si aqua fuit obrutus undique. Ita ut Oleum frigidum ab Igne vivo non eo accendatur modo, ut quidem vulgo putatur, sed requiratur modus quidam in ea commissione olei ad Ignem. Suspiciamini, credo, flamma requiritur ad hanc incensionem olei. Igitur & hoc experiamur. Candelam hanc ardentem, vasi cavo sic accommodo, ut apex flammæ infra marginem recondatur, atque ita affuso oleo impleri queat vas. Affundo jam, his ita paratis prius, Oleum idem Terebinthinæ stillatitium, purum, & videtis ipsam inde flammam extinguere penitus, neque tamen incendi Oleum. Jam autem Oleum idem calefeci in hoc altero vase, ut fumet, atque fere ebulliat, dumque iterum ferventi Oleo prunam injicio parvam ardentem, nonne obstupescitis, & ne jam quidem incensionem, certo expectatam, contingere, sed rursus cum strepitu submergi, extinguere? Igitur tandem & ardentem hanc candelam inversam fervido fere oleo immitto; iterumque videtis hanc ipsam in eo prorsus extinguere, nullo modo incendi oleum, vel ab eo incendi, ut quis putaret. Sed illa quoque Olea vegetantia exploranda supersunt, quæ per distillationem, ex vasis siccis, sine adjuncta aqua, vi Ignis elevantur, atque empyreuma redolentia, fœtida, opaca, spissa magis sunt. Hæc sane, si eodem modo, ac jam statim commemoravimus in Oleis stillatitiis, tractantur, easdem prorsus apparitiones quoque exhibent. Primo inflammabilia deflagrant, Fumos atros copiosos effundunt, fæces relinquunt multas, interim repetitis distillationibus puriora, leviora, limpidiora, magis deflagrantia, minus fumantia, parcius fæces relinquunt, evadunt, atque ita tandem magis, magisque, ut priora, defæcantur, uruntur. Unde ea arte reducta in speciem priorum essentialium, omnia eadem, quæ ibi statim diximus, patiuntur. Quæ jam omnia, quum ita obtineant in Oleis vegetabilium, quæ quacumque etiam conditione in iis existunt; sive nativa concretione in aliis partibus, sive secretionem naturali in secretionibus gummi, balsami, resinæ, picis; sive distillatione; aut combustionem denique; hinc, inquam, intelligere possumus materiæ maxime combustibilis veram rationem, & plurima inde elicere necessario requisita ad Historiam veram Ignis; quibus non prius animadvertis, mire ubique falleremur in constituenda tam Ignis, quam materiæ combustibilis, natura. Quum vero dicta modo intellexerimus, satis non prævisa, in illa re, quæ in vegetantibus

getantibus unice conflagrando comburitur, id est, in oleo illorum, sive Sulphure dicto, tanto clarius in reliquis quoque postea poterimus progredi: quare cum cura, serio, Vobis modo dicta commendo, usu futura postea.

Omnia Vegetantia in Igne, combusta eousque, ut à superficie sua usque in medium corpus ignita sint, nec tamen adhuc in cineres consumpta, si tunc cum aëre clauso cito suffocantur, aut aqua extinguuntur, aut sub altis sepeliuntur cineribus, aut sub aliis undique accurate incumbentibus corporibus, Ignem suum amittunt, suntque tum mutata in corpus aterrimum per omnia, postquam incumbens forte ad exteriora cinis inde excussus est; tumque vocatur, hoc ita paratum corpus, Carbo. Si vero quodcumque vegetans ex retorta metallica, figulina, vel vitrea, urgetur tam violento, tamque diu applicato, Igne, ut nihil fere amplius de retorta in excipulum exstillet, hæcque vasis rite clausis, absque admissu aëris, rite peracta fuerint; tum, omnibus iterum frigefactis, in fundo retortæ hærebit materies vegetabilis prorsus nigerrima, eritque & hic verus Carbo, simillimus priori omni dote. Uterque igitur ille, si & bene siccus habetur, & Igni apponitur accenso, illum quam facillime concipit, acceptum fortiter retinet, & sine fumo fere totus ab illo Igne consumitur tamdiu, quamdiu illa nigritudo in illo susperest, fundit interim toto hoc tempore exhalationem, quæ loco clauso accepta omne animal, cito, sine sensu, necat; & non refert, herbas, ligna, cespites bituminosos ita tractaveris. Postquam autem consumptum ita Igne fuit id omne, quod nigrum in carbone erat, pulvis tantum susperest in albitudinem vergens, hos omnes tum Cineres appellitant. Quos dein ultra in flammam agere, quocumque demum Igne, frustra tentabitis. Tantum poterit ipsis uniri Ignis ita, ut in metallis, saxis, similibusque vidimus supra, in historia corporum Ignem sine tali consumptione retinentium. Est autem maxime memorabile, quod hæc ineptitudo alendi Ignis in carbone tantum nascatur, simulac nigritudo periit in albitudinem cineream; remaneat autem constans, præsentem atro colore. Id enim carbone tenuissimo, vegetabili, scilicet charta incensa ad nigritudinem usque, puerili quidem, sed eleganti tamen, Experimento patet. Videmus scilicet, si scintilla in chartam hanc ab accensu nigram cadit, quod illa mox igneæ scintillæ specie obambulans, non amplius ignita, jam cinerea apparentia loca, deserens, occupat mirifica transmigratione assidua illas plagas sua sponte, in quibus aliquid nigri susperest, quod simulac iterum consumpsit, illico deserit, vicinum nigrum illic iterum occupans, donec ita sensim depascendo, omni nigro consumpto penitus, relinquat chartæ tenuissimæ, de solis albis cinereis, utcumque adhuc coherentem speciem. Carbo vegetabilis igitur est illa Vegetabilium pars, unde Ignis expulit aquam, spiritus, sales volatiles, aliquid levioris, minus immisti cæteris, olei; reliquit vero terram, salemque fixum, ita quidem, ut horum auctæ superficiem rarefactum, attenuatum, in nigri colorem reductum, urendo, oleum superextenderit. Omne enim, quod in carbone nigrum apparet, id mere oleosum est, quod prima Ignis actione rapide motum, maxime extensum, à non inflammabili liberum, quodammodo extricatum, flammæ proximum, in superficiem attractum per suffocationem mansit applicatum exteriori faciei cavernularum, in quibus

Septimo, Carbo?

prius aqua, spiritus, sales volatiles, hærebant, ante parationem carbonis. Unde igitur de cunctis his liceat tandem colligere, combustilitatem carbonis totam, in solo tantum oleo, quod in illo mansit superstes, unice hæere, reliquas autem in illo partes neutiquam igniri, aut inflammari ita, ut alimenti more ab accepto in se Igne consumi queant.

Octavo, Cineres.

Ne vero quidpiam omittamus, quod ad hanc Historiam fideliter condendam quidquam facit, agite, excutiamus quoque & hos ipsos Cineres combustorum perfecte vegetantium. Erunt hi semper fere, de mero vegetabili tantum producti si fuerint, colore satis albo, sapore, paucis exceptis prius, falso. Quando autem, in vase quam purissimo simplici cum aqua ebulliunt, dabunt in hoc lixivio saporem acrem, alcalinum, igneum, urinosum. Si dein, repetito hoc eodem opere, aqua supernatans hoc sapore imprægnata effunditur de Cineribus, nova autem pura residuo superfunditur, ebullit cum eo, effunditurque, donec tandem ultimo affusa, & cum cineribus cocta, æque inde redeat insulsa, quam affusa fuerat; dein autem omnia hæcce lixivia simul confusa, Igne exsiccantur, manebit semper in fundo vasis Sal albus, acer, alcalinus, igneus, fixus; qui quidem in summo Igne candescere potest. Ignemque lucentem aliquandiu retinere, sed nullo iterum modo Ignem alere, flammam excitare, consumi. Sales igitur alcalini fixi incombustiles sunt, ut faxes, &c.

Quorum Sal
inepius pabulo
Ignis.

Respicite illam jam partem cinerum, quæ post salis illius omnem separationem remansit in fundo aquæ; exsiccata hæc follicite, & bene conservata ab omni admistione aliarum rerum, erit levis, alba, Terra, simplicissima sane, maximeque immutabilis vi Ignis; ita quidem, ut Docimastæ ex hac cum aqua pura subacta, testas conficiant probatrices, quæ in maximo, & diutissime continuato Igne, candescunt, ut cætera solida incombustilia; sed terra hæc nequaquam comburi, inflammari, in Ignis nutritionem cedere potest.

Ur & Terra.

Nono, Fumus.

Incipimus ita sensim assequi, quid proprie illud sit, quod, Ignem vulgarem ex Vegetantibus struendo, illum Ignem, flammam illam, alat ex iis partibus vegetantium, quæ tamdiu in illo inflammato, vel accenso, Igne manent. Sed interim dum hæc ita fiunt densus ubique de foco incenso Fumus oritur, qui primo aquosus, tenuis, omni dein momento crassior factus, tandem prorsus ater, densusque evadit, atque inprimis aterrimus tunc, & densatissimus cernitur, quando jam flamma viva oritura instat, quæ mox fere solet cum crepitante impetu profilire; tum autem, erumpente jam flamma, ilicet Fumus minuitur, & quidem tanto magis, quo flamma vividior enata fuit, ita, ut flamma facta lucidissima, Fumus videatur prorsus desinere; licet & tum tamen adsit. Hinc Fumus fere videtur confusa valde miscela partium diversarum de vegetabili Ignis pabulo, per ipsam vi Ignis valide quidem motarum, in sublime actarum, inter se contritarum, sed nondum tamen incensarum ad plenam ignitionem usque. Ubi vero continuato, auctoque, hoc impetu, ipsæ illæ partes agitatae jam à copiosiore Igne conciliato in aëre candescunt, flamma fit de fumo, atque undique resplendentes jam fumi partes, simul quam maxime attenuatæ, apparent pure igneæ. Hinc etiam liquet, cur flamma corusca; superambiens totam materiem flagrantem, omnes in infero-

ribus agitatae Igne partes, in flammæ vi sine fumo consumere videatur. Certe Fumus, nisi aqua mera sit, totus in flammam converti potest. Ut Experimento eleganti Foci acapni dudum patuit. In quo evidentissime oculus ipse videt, quod fumus ater vegetantium Igne excitatus sit carbo combustilis in magno Igne, sive in flamma ingenti: nam in meros collabitur ita fumus cineres, vel usque adeo attenuatur ejus materies, ut sensus fugiens nostros dilabatur in auras.

Qui carbo vo-
lutilis.

Autor Instrumenti simplicis ingeniosus fuit Artifex Dalesmius, anno 1686, Lutetiæ Parisiorum, ut Diaria Eruditorum Gallica eo anno edita, pagina 116, narrant. Egregius deinde Britannus Justelius figuram primo publice exhibuit in Actis Societat. Britann. eodem fere tempore, quæ talis est. ABCD cylindrus est de ferro lamellato constructus, cavus, utrimque patens, cujus inferiori basi BD intus accommodatur craticula BD. hic cylindrus, qui focus est in instrumento, annectitur tubo cylindrico EFG ita, ut cavitas ejus cum cavo hujus respondeat. Ille autem tubus EFG, ejusdem capacitatis ac ABCD, atque ex eadem materia, eodem modo, constructus, patet ad G, clausus ad E. si tum tubus EFG valde calefactus est primo, atque craticulæ BD imponuntur prunæ, hisque materies combustilis, tum flamma excitata descendit in tubum EF, itque per FG, atque omnis calor exit per orificium G; fumus vero excitatus omnis, eandem hanc viam affectans per eundem tubum EFG, cogitur ire per flammam, quæ totum hunc tubum replet. Unde in toto hoc itinere, actus hoc Igne, amittit crassitiem, & indolem, fumi, convertitur in flammam, atque tali specie per G exeuns evanescit absque fumo apparente, aut fuligine. Clarissimus DE LA HIRIUS loco ex Diariis citato notas quasdam machinæ descriptæ superaddidit. Ut igitur Vobis coram rem raram exhiberem, en, hanc ego machinam, de ferri ad malleum ductilis, laminis, construendam curavi. ABCDEF est vas cavum de quinque laminis ferreis æqualibus arte fabrilis ferraria quam curatissime consolidatum, tantum apertum superius ad ABCD. ad altitudinem EI intra hoc vas, est craticula IKLM. tum de latere DF, fit foramen ellipticum NO, latitudinis MK, altitudinis EI. cui applicatur dein tubus OGH, apertus ad ON, & H, ejusdem ubique latitudinis. Videte jam, quæso, effectum. Ecce, craticulæ LK impono prunas ardentis, ut caleseat vas. Simul calescit aër in apertura tubi NOGP, impono prunas ad partem hujus tubi NP eodem proposito. Simulac aër, infra craticulam, & in tubo NOGP, calescit, incipit calor, qui prius in vase CK, supra craticulam, à prunis erat, minui; dein pro rato calor in LF sub craticula, & in tubo NOPG incrementum; ita, ut jam cernatis vim Ignis ipsam cum flammulis suis deorsum agi, quo ipso frigus jam nascitur supra prunas craticulæ impositas. Postquam eousque jam instrumenti hujus processit præparatio, videtis jam, prunis illis, stramen impositum quanta rapiditate flammam conceptam trajicit per inferiora sub craticula, & per tubum totum OGH, ut sursum per H erumpat, sine fumo, ibique calorem faciat summum, dum interim in spatio CK frigus est. Atqui, dum jam ligna, cespites, sulphura, olea, admitto, idem contingit, atque eo usque vis Ignis agitur per hunc tubum, ut spectetis jam ab Igne candere; simulque tanto ardore, & rapiditate, furit

Focus & Ca-
minus acapnos,
fumo ipso ac-
cens.

Tab. 4. Icon. 17

Tab. 4. Icon. 22

Ignis intra tubum hunc, ut fragor audiatur agitatae flammæ. Animadvertitis jam simul, quod corpora, inter comburendum intolerabilem fœtorem, vel suavissimam fragrantiam exhalare sueta, huic foco imposita nullum omnino odorem spargant, sed sine ulla ejus nota perfecte consumantur, solis in fundo vasis, sub craticula, relictis cineribus. Cætera omnia, vi aëris in foci aperturam gravitantis, in tubum altiore loco, & angustiore, pelluntur ita, ut omnis flamma, & Ignis excitati violentia, hæreat in spatio LFOGH. hinc igitur partes combustiles in foco hoc, vi Ignis actæ in fumum densissimum, impelluntur jam in hanc puram flammam, non in aëra liberum. Hinc ergo ibidem summa Ignis violentia agitantur intra Ignem, sicque in tam longa via, atque adeo forti Igne, ita attenuantur, ut omne id, quod iis combustibile, sive vi Ignis attenuandum, ut prorsus insensibile evadat, dissipetur, sine ulla nota adhærescente singularis indolis. Erit itaque Fumus materies combustilis valde agitata, necdum coruscans, aut candescens; Flamma autem eadem materies prorsus jam candefacta, divisa in minutissimas particulas. Sed & aliis Experimentis Fumi inflammabilitas patet. Si enim scobs Guajaci summa vi Ignis ex retorta in fumum densum extillat, in fine operationis, ubi solum tandem oleum, valde attenuatum, & rarefactum, actione Ignis exprimitur, sane fumus hic exspirans per rimosum gluten, à candela adducta incenditur, flammam capit, satis cum periculo. Quod idem in omni parte animalis sic tractata obtinet. Hinc ergo Fumus Flammæ proximus, & quo ille magis ater, eo propior; quia verus tum carbo rarissimus, attenuatissimus, prorsus volatilis, nascitur, facile incendendus; ut de historia carbonis præmissa quam facillime intelligi potest cuique. Ergo tandem in hoc fumo nil præbet Igni Pabulum, præter oleum, quod in eo est; quod mox clarius patebit.

Decimo, Fuligo.

Ultimo igitur in combustione combustilis materię, Fumus in altum erectus, elati camini parietibus applicatus, penetrabili, atro, pingui, humore eos penetrat, nigerrimo colore inficit, atque superficie tenus accrescit forma floccorum nigrorum, laxorum, facile decidentium: materies sic collecta Fuligo dicitur, estque ipse Carbo volatilis, sed maxime pinguis, adeoque, sicca ubi fuerit, quam facillime inflammabilis. Est amarissima, ut ambusta olea; pinguis à copia olei; nigerrima, ut omnis carbo, ab oleo exusto. Vera ipsa hæc materies, ita simplex apparens, destillatione Chemica iterum accurate resoluta, dat primo aquam satis copiosam, quæ seorsum accurate collecta, flammam, ignemque exstinguit. Ipse vero aquosus vapor, ita exhalans in hac prima destillatione, quoque Ignem prorsus suffocat; ita ut spiritum vere vix dixeris. Dein autem ex hac fuligine per Ignis applicati vim oleum copiosum, flavum, inflammabile, prodit, quod luculentum dat Pabulum Igni, alitque flammam. Pars tum olei hujus subtilissima, spiritus nomine veniens, quoque inflammabilis in Igne habetur. Sed salem exhibet simul maxime volatilem, minus volatilem, tandem sicciorem; à quibus omnibus, si omne oleum, & spiritus modo dictos, curatissime separaveris, nihil omnino inflammabile invenies, nisi salem modo incombustibilem. Ultimo denique in hac analysi invenies carbonem, ut modo antea in observatione septima, & octa-

va, satis consideravimus. Patet igitur ex his, quænam sit Fuligo? Quæ ejus pars ex omnibus combustilis? Quando autem tota Fuligo, de camino sicca, recens, Igni imponitur, tum vero quam flagrantissime ardet, atque apertam in flammam resolvitur ab Igne, æque fere, ac ulla alia materies in Igne ardens. Quod nimis cum periculo animadvertunt homines, dum caminis, sub quibus ingens copia combustilis diu arsit, non repurgatis, sed undique adhærente fuligine obsitis, à foco infra large instructo, viva flamma concipitur, atque alto exeuns damnosa sæpenumero pericula excitat.

Atque universa quidem hæc dicta nos fidelissime docuerunt, quænam proprie pars sit in crudo vegetante inflammabilis ad Ignem ita, ut pabulum sentiat Igne esse, solum scilicet ejusdem oleum, quocumque demum modo illud ibidem prius extiterit, sive crassum, sive spirituum instar tenue fuerit.

Conclusio de
Pabulo Ignis
crudo.

Quando vero omnia super natura Ignis dicenda, atque excutienda habentur: ut semel perfecte constet, quidnam proprie, quid unice de vegetantibus materiem præstet Igne instar pabuli alendo aptam; jam cogitemus, nos per præmissa cognovisse quam certissime, nihil repertum fuisse in vegetabilibus crudis, quod in aqua poterat dissolvi, & tamen Ignem modo dicto alere. Si vero nobis placet respicere ad vegetantia, quæ per fermentationem veram, Chemicis excultam, producuntur in vegetabilibus illis, quæ apta sunt admittere hanc ipsam fermentationem, tum nobis iterum constabit, inde liquorem nasci, qui Vinum dicitur. Hoc autem lege Artis depuratum, & ideo sincerum, si Igne injicitur luculento, hunc prorsus exstinguit brevi, neque incendi unquam potest, neque vero aptum flammæ alendæ habetur. Atqui, si exploratum ita Vinum vasi commiseris puro vitreo, atque suppositi modici Ignis calore partem ejus maxime volatilem leniter sursum expuleris, inque fumum coegeris, ipse ille ad flammam adductam vix ardebit, imo vero plerumque exstinguet potius.

Vinum non ac-
cenditur Igne.

Si autem frige factus hic vapor in liquorem cogitur, iterumque sic tractatur, liquorem dabit, qui quidem aquæ misceri potest, sed & simul ad Ignem penitus incenditur, luculentam flammam alit, inque ea consumitur. Id autem de vegetabili, quod de Vino restat, sive sæx fuerit ejusdem, sive residuum à destillatione modo dicta, Igne exploratum, dabit fere eadem, quæ prius de vegetabili crudo, Igne examinato, retuli. Quo igitur patet exemplo, fermentatione oriri vegetabilem humorem, aquæ miscibilem, flammam alentem, qui prius in crudis haud aderat.

Sed ejus Spiritus.

Iterum jam speculemur, neque pigebit nos, Vegetantia alio rursus tractata modo. Itaque vegetabilia recentia, naturali suo succo plena, si demessa in magnos conjiciuntur acervos, aut in vasis ligneis ingentibus reposita conduntur, clausa, & compressa valde, sponte sua concipiunt calorem, fervorem, fumum aquosum, fœtorem, fumum atrum, flammam, scintillationem. Si vero demessa hæc, in aëre siccata, magnos in acervos congesta, ita sicca manent, tum immutata perstant. Talia autem si fuerint, & dein aquæ affusu humectantur penitus, tum iterum, eodem, ut de humidis statim memoravi, modo calorem, & Ignem,

Putrefactio Ve-
getantium I-
gnem excitat.

suscipiunt. Postquam autem illa ipsa, ratione jam exposita, calent sponte diu, tandemque rursus, sine inflammatione subsequuta, frigescent, tum putrefacta erunt prorsus, & in pulvem conversa foetidam deprehenduntur. Si putrefacta hæc puls, Igne iterum destillat, dabit pro parte, primo prodeunte, vaporem aquosum, qui Ignem suffocabit flammamque. Eo autem aquoso, primoque, liquore expulso, si dein superstites, exsiccata, partes Igne uruntur aperto, dabunt fere eadem omnia, ac cruda vegetantia exusta, aut fermentata.

Tandem si vegetabilia, quam perfectissime putrefacta, patienter ex retorta destillant vitrea, moderato semper Ignis gradu, donec jam fere sicca evaserunt, exhibit primo aqua foetens, subpinguis, vel turbata, in qua arte dein deprehenditur praesens, sed dilute dissolutus sal volatilis, alcalinus: inde autem potius, quam quidem ab admistu veri olei, subpinguis ille humor apparebat. Sive autem aquam ita praegantem immisto oleo Igne injicimus, sive compositum illum humorem in aquam puriorem, & salem suum prius separamus, & tum seorsum Igne injicimus, eventus erit idem, Ignis utroque casu exstinguetur.

Et partes ali-
quas inflamma-
biles.

Ubi iterum materia putrefacta, post separatum hunc primum liquorem, sicca jam fere in retorta superstes ulterius Igne urgetur, exhibit fluidus, pinguis, tenuis, liquor, qui aquæ innatat, foetet, flammam alit, instar olei, aut spiritus vini. Postquam dein separatus hic spiritus, vel oleum tenue, fuit, ignisque cietur incitator iterum, tum sal alcalinus volatilis, atque oleum, priori crassius, ascendunt simul, magna satis copia. Atque, uti oleum illud iterum inflammabile, ita sal denuo Igne incumbustibilis, reperitur. Denique, si jam tandem residuum, à praecedentibus expulsi supermanens, urgetur Igne valido, diuque, oleum prodibit crassius, lentius, quasi piceum, quod sane valde combustibile invenitur; quin etiam tempore eodem, quo hoc exprimitur, vapor ascendit densus, qui ad motu ardentis candelæ flammam avidè suscipit in aëre aperto. Postremo, si pertinaciter Ignis semper summus sustinetur in hac operatione, Phosphorus exprimetur & ex hoc vegetabili quoque, si non forma ita solida ac in animantium partibus gignitur, multis utique dotibus quam proxime accedens. Ultima tandem hac lucente materie penitus expulsa, carbo in vase superstes nigerrimus, qualis pius descriptus fuit, deprehenditur, in quo nigrum oleum inflammabile quidem superat, sal autem fixus nullus reperiri poterit.

Conclusio de
omni re in
plantis combu-
stibili.

Edocti hæc omnia libere pronunciabimus, & secure de partibus singulis, & universis, quæ tales in Vegetantibus insunt sponte naturæ, ut Igne apposito in flammam queant consumi, atque Ignem ipsum tamdiu in illo loco continuare, aut alere; tum etiam de iis, quæ per artificia quæcumque ex illis, & in iis, queunt elici ita, ut eundem effectum præstent. Certi fumus igitur, inter illas partes, Aquam, Spiritus dictos nativos, Sales quoscumque, atque Terram, plantarum, apta nata haberi, quæ ab Igne incalescere queant, adeoque Ignem ipsum in se recipere, acceptum vero diu satis retinere, conservare, juxta definita discrimina, jam supra data. Sed & potest susceptus quoque ille Ignis, horum ope, applicari pro lubitu aliis corporibus, Quin etiam sales fixi, & terræ, horum Vege-

tantium possunt candescere ab copioso Igne, eumque candescentem splendorem conservare aliquandiu. Sed tamen nulla harum quatuor partium ulla ratione unquam poterit cum Igne in flammam agi, non poterit in eo ita consumi, uti Pabula dicta Ignis solent. Deinde vero Olea plantarum, quæcumque demum fuerint, atque Balsama earumdem, aut & Gummi in iis nata, tum Resinæ quoque, atque ex gummi & resinis commistis producta corpora, quæ Gummi-Resinas vocant, quinque inquam hæc partium aliarum in stirpibus genera poterunt etiam ab Igne incalescere, Ignem diu retinere, aliis applicare, absque ignitione, absque inflammatione, verum deinde ad majorem Ignem fundi, ebullire, flammam & Ignem alere possunt. Attamen hæc illorum inflammatio, quæ ab Igne fit, non occupat nisi eam illorum partem, quæ tantum oleosa in hisce adest: reliquæ autem, quæ in iis adsunt, & imprimis terrestres habentur, iterum patiuntur tantum, quæ in prioribus jam descripta.

Tandem Spiritus fermentatione producti, vegetabiles; olea quoque in fermentatis reliqua, atque inde educta; spiritus denique, & olea, quæ putrescendo producta fuerunt; hæc omnia, quatenus sunt puri tales spiritus, aut olea, absolute inflammabilia esse deprehenduntur ubique. Unde ergo jam per evidentissima Experimenta, undique capta, edocti sumus, sola Olea Vegetantium, quæcumque sint, tantum esse materiem in vegetantibus illam, quæ sola, sine cæteris partibus additis, ab Igne ita possit agitari, ut flammam veram cum Igne faciat, eamque semel natam conservet tamdiu, quamdiu oleosum hoc superest, interim ab ipsa hæc flamma sensim consumatur, atque dispareat, tumque eo ipso simul cessare flammam eousque durantem. Quum vero oleum illud diversis plane modis in vegetabilibus existat, atque diversis causis valde mutetur, tamen semper sensu modo explicato, quamdiu manet oleum, manebit inflammabile. Sed quia fermentatio, & putrefactio, illud oleum usque adeo attenuant, ut abeat in spiritus tam subtiles, qui aqua dilui se patiantur, vel ita tamen penitus inflammabiles manent hi ipsi spiritus, atque omnia eadem præstare valent, quæ statim de oleis veris, ut Ignis pabulo, dixeram. Cæterum, quotiescumque de toto composito vegetabili, aut de singulis ejusdem partibus, perfectissime separatum id omne est, quod veri olei indolem habet, tum omne illud, quod deinde superest, nulla arte cognita, nullove modo, potest eo adigi, ut flammam suscipiat, vel alat. Interea tamen aquosæ, spirituosæ naturæ, salinæ & terrestres, partes, dum hæc olea continent, atque coërcent, intra se, in accensione olei ab Igne agitantur, moventur, vibrantur, vim Ignis ipsius valide augent, dum inter Ignem ab oleo sustentatum violentissime agitantur, atque ingentem in illa ipsa flamma, agitatione omnium illarum partium, attritum efficiunt. Hinc etiam illæ partes, ita agitatae, ipsam Ignis vim ad alia corpora longe fortius applicant. Imo vero etiam olea defendunt pro tempore, ne adeo celeriter à flamma consumantur, ne igitur Ignem alens materies dissipetur nimis cito, neque de foco exhalet.

Quos omnes effectus qui considerat rite, facile videbit, vim Ignis vegetabilis non tantum pendere à solo Igne Elementalī, atque ab oleo per eum incenso, sed omnium maxime ab aliis istis partibus incombustibili-

bus simul summo cum impetu agitatis in illa sphaera activitatis Ignis: Unde Ignis Elementalís agitans omnium purissimum combustibile, alcohol sincerissimum, non facit tam violentos effectus, neque tantum calorem, quantum carbone ponderoso fossili, magnam partem non inflammabili. Quin & lignum opimæ pinguis tædæ de Pino dat fortio- rem Ignem quam oleum ejus depuratissimum, & ab omni fere materie non inflammabili summa cum cura depuratum. Rursum & paradoxon illud hinc patet, materiam inflammabilem solam, cum Igne solo puro, sæpe minus Ignis dare in foco, quam inflammabile permixtum cum non inflammabili. Hinc AUTOR rerum inflammabile purum creavit nusquam, illud vero semper abdidit intra venas aliorum non combustilium corporum: per quæ longe fortio- reseffectus edat. Hæc vero res, quum sit tanti in his momenti, sic, quæso, à Vobis intelligatur: dum pingue lignum vivo imponitur foco, tum à solo ejus intermixto oleo una cum Igne potest flamma fieri, & re ipsa fit. Hæc ita nata flamma ligni superficiem lambens arripit, incendit, consu- mit, in novam flammam convertit omne id olei, quod potest nudum at- tingere; hinc hæc flamma prima sustinetur, augetur assiduo, quamdiu hoc oleum in hujus flammæ actuosam vim incurrit. Interim vero, dum jam sal, & terra, huic comburendo oleo quam arctissime cohærent, si- mul hæc in partes divulsa tenues per hanc rapiditatem accensi olei, intra ipsam hanc flammam agitantur plus, quam oleum ipsum, hinc quam ra- pidissime conteruntur ita, ut vix ulla celerior agitatio noscatur. Atque illa ipsa adeo fortis partium harum durissimarum, arctissime compressa- rum ab Atmosphæra, attritio violentissima Ignem ipsum eo allicit, atque hoc in foco longe ardentio- rem, copiosiore- que, colligit, qui iterum oleum plus agitat: unde igitur facile concipitur vivida vis hujus incensi Ignis. Atque hæc quidem dum contingunt, interim solidum corpus ligni huic foco impositi in omni suo interiori corpore calescit, funditur, rare- scit, elastica ingenti cum impetu dispellit, olea fusa promit, sicque tanto diutius hac successiva actione Ignem continuat. Atqui, si jam cogitatis, solum purissimum oleum incendi in Igne, tum solæ illæ oleosæ, lentæ quidem & tenaces, at certe molliores partes, omni modo celerri- me agitantur ab elementis Ignis; sed neque tantum attritum in foco fa- ciunt, neque tam fortem Ignem. Sane deflagrabunt velocius; sed erit bre- vis, neque Ignem adeo fortiter colligens, impetus. Quæ jam exposita suf- ficere arbitror de Pabulo Ignis vegetabili.

De modo, quo
Ignis Pabulo hoc
narratur.

Nost- rum jam porro erit, summa cum cura speculari naturæ actionem, dum materies hæc, jam satis enarrata in regno Vegetabilium, Igni com- missa eum ita, ut dictum est, alit. Neque hic sane parum laboris, ut asse- querer ipsam rem, adhibui. Omnia igitur undique contemplando didici primo, quod omnes illæ partes vegetantium, quæ cum Igne possunt flam- mam facere veram, tales sunt, ut se patiantur commisceri omnes inter se, quoties imprimis sinceræ, atque simplices, inflammabiles sunt. Etenim veniamus in rem præsentem. Alcohol est unum notum nobis perfecte in- flammabile, id vero undecumque paratum, modo purissimum sit, omni alteri Alcoholi, undecumque parato, absolute per intima commisceri po- test, sine ulla apparente notâ discriminis post permissionem peractam.

Deinde

Deinde autem olea purissima, ab alienis rite defæcata, omnia etiam solent inter se commisceri absolute; ut in omni exemplo undique patet. Fateor, in oleis quibusdam paratis ex semifossili materie, ut Succino, similibusque, per successive intentam destillationem, exsurgere olea, quæ per distincta strata sibi invicem non mista incumbunt; sed notum est postremo hæc ponderosa, ultima vi Ignis extorta, olea fere ipsam liquefactam concreti molem valde permistam continere: quin & scitis, me de solis hîc Vegetabilibus tantum agere. Adeoque omnia vegetantium olea ejus sunt indolis, ut patiantur se permisceri facile in liquidum concretum, vix dein ulla nota diversitatis distinguendum. Iterum olea depuratissima quæcumque, atque Alcol sincerissimum, permisceri possunt ilicet adeo accurate inter se, ut prorsus deinde evadat homogeneous, quod ab hac miscela enascitur, liquidum, neque vel acutissima microscopia ullam hîc cernant diversitatem in permisto. Attamen ita me capitis, ne ulla insit aquæ guttula in hoc Alcolole vel oleo, tum enim foret impossibilis expectata hæc commistio. Quin etiam Camphora, quæ inter solida Vegetabilia tota incenditur, in Alcolole non modo, imo & in omni oleo puro perfecte omnino dissolvitur. Cætera quoque Vegetantium perfecte inflammabilia in oleis misceri queunt, & in Alcolole; eo magis, quo purius inflammabilia fuerint. Id de resinis, balsamis, gummi-resinis, ubique verum deprehenditur. Quando autem hac lege permista sunt, etiam leni Ignis gradu fluida reddi queunt, aut sponte diffuunt. Camphora, quàm levi actione Ignis mox fluit! Quam liquefcunt facile balsamij, colophonix, resinæ! Multa quidem horum inflammabilium nulla hæctenus deprehensa frigoris vi congelari unquam possunt, ut in lini oleo, aliisque patuit. Sed & valde hîc quoque illud etiam observandum, quod omnia illa pure inflammabilia, sive sincera fuerint, sive commista simul, habeant partes, quæ lenta quadam tenacitate viscosam quamdam inter se cohæsiõnem produunt, suæque divulsioni haud parum repugnant. Spectate, omnium cognitorum liquorum subtilissimum, Alcol. Nonne deprehenditis vel illius ipsius partes in spiras decurrere, quæ habendo lentescunt? Quin etiam, quoties Alcol purum aquæ commiscemus, vel tum videmus, partes Alcolis in cohæsiõnem nitentes, instar anguillarum inter aquam decurrere, suisque spiris ipsam hanc tenacitatem testari suam. Si & olea cum Alcolole diluimus, tum quoque easdem observamus strias manifestari. Sed etiam visum fuit, omnia olea, quæ inflammabilia habentur, tanto promptius, perfectius, minori cum fumo, ardere, tantoque minus cinerum à combustionem sua relinquere, quo minus crassitie possident, quo tenuitate summa magis ad Alcolis subtilitatem accedunt. Hæc enim semper ita vera esse ubique intelligimus. Sed & erit flamma hæc simul eo ubique debilior, quo hæc olea tenuiora fuerint. En, Auditores, hæc jam data sunt, de natura Pabuli Ignis; constantissima rerum Experimenta, quibus utendo poterimus jam forte boni quid proferre de modo, quo Ignis in suum alimentum, hoc in ignem, agit. Rursum rem per seriem Experimentorum deducere licebit.

E X P E R I M E N T U M . I.

Flammæ &
Ignis extinctio
ab Alcohole.

In hoc vase æneo, cylindrico, purissimo, contineo jam Alcohol sincerissimum, frigidum, quod liquidum quidem inter omnia, quæ nota sunt, est quam maxime inflammabile totum. Videte jam bacillum hunc Sulphure incrustatum, atque ab Igne accensum, ardentem igitur adhuc subito immergo in hoc Alcohol; credebatis, incensum illud iri ab hoc Sulphurato: nihil minus; namque illico extinguitur, haud aliter, quam si aquæ puræ fuisset immisum. Sed agite, aliud exhibeam longe magis inexpectatum. Ergo hanc vivam scintillantem, ardentem, prunam de foco sumptam, in idem hoc Alcohol cito submergo; quid fit? Exstinguitur prorsus haud aliter, quam si frigidæ immitteretur aquæ. Quando autem Sulphuratum idem notabili satis longitudine corporis sui ardens, apice summo in Alcohol demergo ita caute, ut pars ardentis flammæ ad superficiem Alcoholis adhuc supra emineat, tum incipit attractum Alcohol ardere, atque haud ita diu post tota ejusdem superficies incendi.

C O R O L L . I.

Hinc manifestissime apparet, Ignem ardentem non posse accendere materiem omnium maxime inflammabilem, nisi modo in ejus superficie summa, quæ ipsi est aëri contigua. Sed eundem extingui prorsus, dum intra corpus ipsum inflammabile undique immergitur ita, ut nulla ejusdem pars supra illud in aëre emineat. Id vero, notabile in primis phænomenon vix observatum.

C O R O L L . 2.

Falsum igitur, Ignem actuosum ita facile accendere vel illa corpora quæ summo pere inflammabilia ad Ignem sunt.

E X P E R I M E N T U M II.

Flammæ &
Ignis conservatio
per Alcohol.

Nunc iterum idem vas sincerum purissimo Alcohole impleo, idque Alcohol calefacio prius usque adeo, ut fumet jam, videtisne? Dum jam cum hoc Sulphurato accenso accedo ad fumum exhalantem de calefacto hoc Alcohole, simulac flamma incensi ellychnii attingit vaporem, ocyssime vivam capit flammam, quæ ardet illico, atque se extendit perfecte supra totam superficiem calidi Alcoholis. Sed flamma illa, ita concepta, manet accurate in tota hac superficie extensa, ut in basi firma; sed nulla arte potest eo adigi, ut ipsam molem Alcoholis sub ejusdem superficie latentem, convertat in flammam. Hanc enim molem, videtis integram, pellucidam, non incensam, inunctam fere, sub hac inflammata superficie persistere, nullo modo consumi; nisi quatenus tantum spiritus, calore separati de hoc liquido, sursum elati, perveniunt usque ad superficiem ejusdem aëri contiguam. Tunc enim illi soli, nec alii, statim in-

accenduntur, inflammantur illico. Neque erit possibile plures incendere simul, quam hos, qui jam eo pervenere ut in aëre volitare queant. Id autem clarissime vidi; si enim Alcol frigidum, lente tantum accenderis à superficie sua, admoto sulphurato ea lege, ut dixi prius, ut scilicet una ejus inflammata portio sub superficie Alcoholis parum demersa, altera ejusdem inflammata pars emineat, tum lenis valde, debilis admodum, & omnino parva flamma tantum excitatur. Ubi vero calefactum prius Alcohol, spiritus multos in aëra per superficiem suam exhalat, tum flamma statim violentior, fortior, major, flagrat: quoniam plures tum ad aëra accedentes à flamma accendi queunt. Igitur in hoc vase, illud Alcohol idem semper dat plus flammæ, quo magis illud per universam ejusdem molem calefactum est: adeoque si eousque incalescit, ut ebulliat jam, tum quoque dabit flammam fortissimam. Imo vero, si vas ebulliente Alcolole plenum, exhalat per aëra suos spiritus, hique intra spatium aliquod arctius coërcentur mobiles, vagique, si tum acceditur ad illud vaporatum spatium cum ardente candela, totus ille locus in coruscam flammam incenditur, atque levissima, momentanea, luce refulget, simul subito tendit ad superficiem vasis, simulque ac eo pervenit, statim ita tegit illam exhalantem prius libere per aëra superficiem, ut jam nullus amplius spiritus dissipetur per prius spatium, ut ibidem accendi ultra queat; sed cogetur ille nunc omnis agi per incumbentem illam flammam, atque in ea sic mutabitur, ut & ipse tamdiu flammam creet, sed deinde; mutetur in materiem, quæ non amplius Alcohol est. Id ita se habet, ita observando didici, dum ad omnia circumspicio. Sed porro, flamma hæc ita ardens persistet in hoc vase tamdiu, quamdiu vel minima guttula Alcoholis in eo superest, & tum demum desinit. Non potest igitur id Alcohol uno momento hac flamma depascente consumi, sed tantum quoad solam superficiem aëri contiguam. Quo ergo latior superficies, eo consumptio citior. Unde pro arbitrio, augeri, & accelerari poterit hæc consumptio. Bini ergo noscuntur modi accelerandæ Alcoholis flammæ, adeoque & consumptionis ejusdem, coctio scilicet illius ad Ignem, atque ejusdem effusio per latiore superficiem. Porro Alcohol, ita ardendo prorsus consumptum, sæcem nullam relinquit; purissimum si fuerit penitus, ne maculam quidem præbet pro vestigio. Sed in superficie flammæ non deprehenditur ullus fumus, oculis qui percipi queat. Si albissima, nitidissimaque, charta ardenti flammæ supraponitur, nulla hæc inquinatur fuligine, madorque purus excipitur tantum. Nares vero odorem Alcoholis fragrantia similem percipiunt. Flamma autem hæc incensi Alcoholis, in aëre silentissimo fragrantis, figuram habet conicam: quia circa centrum Ignis maximus aëra incumbentem potentius elevat; qui Ignis, versus ambitum basios hujus minus coactus, atque proinde debilior, ibidem aëra eundem minus elevare valet. Flamma hæc intuenti cærulea apparet; sed cum cura observanti ita se habet. Basis flammæ cærulea semper, sed apex ejus duplex cernitur sic, ut interior apex semper flavus appareat, exterior autem cæruleus. Denique hoc in Experimento nihil vobis forte videbitur mirabilius hoc jam demonstrando eventu. Animum igitur advertite, dum spectatis jam hoc Alcohol in suo vasculo quam flagrantissime ardens, ego

vero vivam hanc, igneamque per omnem suam molem prunam injicio in hoc Alcohol, quam ipsi spectatis submersam extinguere illico, neque sub Alcohole, & intra hoc Ignem suum retinere posse. Quænam mirabilis est hujus effecti causa? Pruna ardens longe majorem Ignem requirit, quam qui est in Alcohole ebulliente. Ebulliens Alcohol dein majorem calorem haud acquirit. Pruna calidior, Alcoholi immissa, in hoc frigidiori liquore, amittit illum majorem calorem, qui requirebatur ad hanc ignitam retinendam: ergo extinguitur; sive reducit ad gradus caloris 180, circa quos Alcohol ebullire cito incipit. Illo gradu nemo materiem ullam combustilem poterit accendere, id est, Ignem cum oleo ejus lucentem producere. Quoniam vero simul pruna hæc, tota immersa Alcoholi, ab omni commercio cum aëre externo prohibetur, hinc neque & illa hinc poterit accendere Alcohol, sed tantum primo impetu efficere, ut illud plus motum, displodat magis in altum suos spiritus, sicque, ut jam ante exposui, eo tempore augeat flammam. Sed si pruna hæc sic imposita fuerit Alcoholi ardenti, ut ignita prorsus, una parte emineat extra Alcoholis superficiem aëri contigua, tum sane ardebit cum Alcohole fatis fortiter.

E X P E R I M E N T U M I I I.

Flamma purissima examinatur,

Diu olim deliberavi, quam, evidenti satis ad sensus, Experimentorum ratione addiscere possem actionem Ignis in suum pabulum; tandemque rem ita sum prosequutus, uti jam coram Vobis instituo. Ecce igitur, iterum hoc in vase æneo, cylindrico, puro, calidum Alcohol accendo purissimum; positoque vasi jam ardenti supra hanc mensam, in loco hoc quieto, suprapono hoc ingens vas vitreum, id videtis esse recipiens maximum, quod in usus Chemicos à vitrariis conflare potest, figuræ cucurbitæ. Ejus imum fundum orbiculari, prudenti, excissione, ita abstuli, ut campana jam vera sit. Supra quoque, ubi in angustum exit, apertum est orificio digitum minorem admittente, quum infra pateat orbe, cujus diameter est decem pollicum. Videte figuram. Quando jam campana hæc pellucida, pura, vitrea sic circumposita ardenti Alcoholi, evidenter jam spectatis omnia phænomena, quæ præcedenti modo Experimento enarravi, vobisque ostendi, in Alcohole ardente.

Hæc dat vaporem tenuem, limpidissimum.

Primum autem jam notabile habetur, quod videatis jam totam hujus campanæ superficiem opacari vi flammæ intus ardentis, quamdiu hæc ipsa campana frigida manet. Verum postquam jam calere incipit ab eadem flamma, eo ipso & pellucere hanc iterum coram quoque cernitis. En calet jam à perdurante intus Igne, sed & perfecte jam iterum pellucet. Si jam intenti contemplamini, in toto spatio hujus campanæ non videtis ullum fumum nasci, qui ullo modo cerni queat, sed totum in campana aërem absolute liquidum observatis. Quoniam vero vas Alcoholis cylindricum est, flamma, quantum acies oculorum sequi potest, persistit à fine ad initium, quam maxime æquabilis. Jam autem videmus ad infima interiora campanæ strias decurrere formatas fere, ut à spiritibus destillantibus fieri solet.

Attamen haud ſunt illi veri Alcoholis ſpiritus : namque ſapor humoris plane aquoſus eſt. Ut autem evidentiffime idem intelligatis ipſi, cernitis orificio ſupremo tenuem exhalare vaporem ; qui, ſi eſſet calore diffuſum Alcohol, flammam illico caperet, admoto ellychnio accenſo, juxta præcedens Experimentum. Sed videte, dum jam adhibeo Sulphuratum accenſum illi exhalationi, ipſo hoc vapore, ſulphurati flamma exſtinguitur, haud aliter, quam ſi vaporu imponeretur exhalantis aquæ. Jam iterum idem ellychnium Sulphuratum accenſum, ſub vitrea campana intra ſpatium illud immitto, & detineo, in quo accenſi Alcoholis, & hic accenſi vapor diffunditur ; videtiſne ? Manet illud accenſum, atque ardet ; donec conſumptum ſit, ſed nullo modo accendit in flammam illum vaporem, qui ex ardente Alcohole eructatus totam campanam opplet ; quique omnino, ſi retinuiſſet, poſtquam per flammam tranſiverat, naturam ſuam priorem Alcoholis, ab hoc intrapoliſto flammante Sulphurato incendi debuerat. Apparet hinc, materiem hanc, omnium maxime inflammabilem, dum ab Igne in flammam vertitur, dum ergo Ignem vere alit, videri mutari in aliam materiem, quæ, poſt hanc mutationem, ipſum Ignem nutrire nequit amplius, ſed in aquam quamdam abit, quantum nobis judicare licet. An hæc aqua in Alcohole prius hæſerit, nulla, niſi hac, arte ſeparabilis ? An viſ Ignis comburens, Alcohol in aquam puram vera commutatione converterit ? An ær inter ardendum hanc aquam ſuppeditaverit ? Alia dein Exempla docebunt à prudentibus inſtituenda. Utique Alcohol ad hæc ſumi debet illud, à quo leni deſtillatione, ex alto vaſe, facta ſupra ſiſciſſimum Salem Tartari alcalinum fixum, omnem aquam ſeparavit prius ita, ut ulla proſus arte impoſſibile ſit, plus aquæ ſeparare à vero vini ſpiritu. Sic enim, & cum hoc, ego hæc Experimenta vobiſcum inſtituo gnarus, quam arte aqua ſpiritibus ſinceris vini nubat conjugio haud temere diſſolvendo. Vidi poſtea, Virtum Clariffimum, ingenii ad hæc nati, atque diligentia summæ, Geoffroyum juniorem, in Monumentis Academia Scientiarum, anni 1718, obſervationes dediffe circa hanc ipſam rem, alio licet propoſito, & accuratas, & ingenioſiſſimas, quibus eleganter confirmatum vidi, quæ ego deprehenderam methedo ſtatim deſcripta Mihi quidem ſollicitus valde fuerat animus ſciendi, quidnam tandem illud eſſet naturalis, quod materia inflammabili accidat tunc, quando Igne immiſſa, flammam, ſive Ignem puriſſimum omnium facit. Et quid ruruſum contingeret Igne, dum hæc combuſtilis materies cum eo in flammam abit. Putabam quippe, ſi ſemel modo eo poſſem pervenire, ut illud cognoſcerem penitus, viam paratam fore, ut intelligerem magis Ignis ipſius indolem. Paravi ergo materiam, quæ in vaſe cylindrico uſta, adeoque per flammam quæ hic totam ſuperficiem comburendi tegit accuratiſſime, omnino tranſire coacta, tota flammam alit, tota in flammam vertitur, ſine fumo, fuligine, fæce. Hanc ſoli æri puro, ſine quo admiſſo nulla flamma, inflammata, vidi exire in flammam, hancque flammam dare liquidiffimum vaporem, hunc vaporem reſolvi in aquam, aut ſaltem eam generare. Hucusque perveni, non potui ultra. Si tamen abundarem tanto otio ad hæc, quam ſum animo in illa propenſo, conarer, harum campanarum vitrearum ope reperire copiam aquæ ita ge-

nitæ: quia vidi partem longe maximam, ut modo ipsi vidistis, egredi summo orificio. Igitur, supra hoc suspendenda foret campana similis; ut & ille vapor ea exceptus iterum condensaretur, exciperetur, sensibilis redderetur. Quin & tertia rursus ita applicanda, donec tandem caperetur omnis vapor. Foret autem gelidissima omnium tempestatas huic accommodatissima examini, ut vapor illico coagularetur constringente frigore, ut in supremis congelaretur. Simul tempore siccissimo, in loco & sicco, & tranquillo, experimenta capienda erunt. Neque dubito equidem, quin res tandem cognosceretur scitu hercle, si quæ alia, in Phylis dignissima, in Chemicis usus infiniti. Vidi quidem laudatissimum GEOF-FROYUM suo de Experimento colligere, quod de Alchhole sincero, ope flammæ, dimidiata majorem aquæ copiam elicuerit; utique eum ita hanc exhibuisse constat. Sed novit Peritissimus Ille Chemicarum rerum, quam subdole aqua in aëre hæreat copia quidem ingenti! Quam latenter hæc ex aëre aqua irrepit in corpora salina, sicca, spiritiosa, atque immiscendo se quam subtilissime decipiat observatores! Sane inflammati Sulphuris siccissimi cærulea flamma in auras exhalat quam latissima per spatia, atque acerrimum dat, si colligi potest, acidum humorem, tempore sicco quam parcissimum sane, at tanto semper fortiorem. Ubi vero tempestatas nebulosa, humida, tum de accenso hoc sulphure sub campana copiosus, at aquosus valde, colligitur liquor. Ab eodem leni igne, de vase puro magnam aquæ insipidæ portionem separamus, de reliquo exiguam partem spissioris, acidissimi, liquidi paramus. Simulac autem hoc ita separatum sincerum exponimus lato in vase aëri, aqua statim puro acido se jungit, pondus ejus auget molemque, simul sincerum diluit, debilitat, enervat. Forte idem & spiritibus ita contingit interea, dum deflagrant. Utique, honoratissimi Auditores, effecerunt hæc omnia, ut rursus in memoriam revocarem Alchemistarum veterum dicta, qui Spiritum motorem, vel Rectorem, filium Solis, prolem Ignis, Ignem internum rerum, vocabant. An forte id, quod totum, sincerum, inflammabile, habetur in corporibus, est pars totius corporis hujus adhuc minima, distributa per largam valde aquæ intime unitæ copiam, cumque Igne flammam faciens? Ipse hic Spiritus? Conamur certe subtilissimum illud, & semper fugitans, principium indagine circumdatum, capere. Ego lassus fateor Vobis, nihil me ardentius desiderasse à longo tempore, quam intelligere indolem propriam illius vere inflammabilis penitus in ipso Alchhole: quia noveram, me hic habere, me hic tenere, rem, quæ perfecte inflammabilis est. Imo scivi dudum per experimenta, cætera inflammabilia, talia modo esse, quatenus hoc Alcohol habent, aut saltem aliquid huic Alcoholi in tenuitate quam simillimum; reliqua autem crassiora, quæ, subtili hoc inde separato, supererant, non esse amplius inflammabilia. Putabam igitur lætus, si modo semel in Alchhole id potuissem assequi, quam facillime in cæteris combustibilibus me capturum omnem rationem Ignis sustentati per pabula. Sed quam fui percussus illico animum, postquam videram, Alcohol actum per flammam fieri vaporem, in quo non reperiebam Alcohol, postquam flagraverat; si quid vero invenirem reliqui, id demum esse aquam quam purissimam! Limites ergo scientiæ fixos agnosco! Pabulum

Et aliam partem non exhibendam sensibus.

Ignis, Igne consumptum, aquam relinquit, evadit vero ipsum adeo tenue ut in chaos aërium dilapsum haud appareat ultra sensibus.

EXPERIMENTUM IV.

Jam vero Experimento hoc novo clarius adhuc manifestabitur sententia mea, quam modo de alimento Ignis protuli. Igitur fumo jam prunam ignitam in hac testa figulina puram penitus, sine ullo omnino fumi signo. Ipsa quoque testa & purissima est, & penitus sicca. Huic jam impono hancce scutellam æneam, rite depuratam, deterfamque, quæ pollicem fere profunda, fundi orbicularis, diametri vero quinque pollicum est. Infundo huic jam Alcohol vini depuratissimum ad altitudinem semipollicis. Mox eandem campanam vitream iterum superpono. Potestis jam videre, quomodo Alcohol vini, in hac pelvi ænea, vi Ignis in testa superpositi ebulliat satis fortiter, neque tamen incendatur, neque fumum ullum visibilem per spatium campanæ superpositæ diffundat. Quin etiam, licet jam ex superficie adeo lata ebulliens exhalet, tamen in orificio superiori nullus omnino visibilis halitus apparet ex campana. Interim ad latera campanæ, maxime circa inferiores ejusdem partes, incipiunt apparere decurrentes utcumque striæ spirituum. Quum vero conspiciatis, jam notabilem satis Alcoholis copiam ebulliendo exhalasse de patina ænea, tempus postulat, ut orificio supremo apponamus sulphuratum accensum, exploraturi quid futurum sit. Id dum facio, cernitis flammam ellychnii hujus, supra patulum orificium detentam, non accendere volitans intra campanam Alcohol; verum hanc potius exstingui. Adeoque jam in eo estis, ut cogitetis, Alcohol hoc, ita jam per campanam dispersum, quum hoc modo non incendatur, igitur præcedens experimentum non demonstrasse, Alcohol per flammam combustum quoque non amisisse suam inflammabilitatem, aut hanc etiam hîc, sola exhalatione, sine incensione, amissam fuisse. Sed expectetis, velim, paululum, atque attentissimi advertatis animum, mox aliter sentietis. En ergo, fumo hoc incensum sulphuratum, quod jam forcipe teneo, ut à periculoso experimenti eventu remotior absim. Illud igitur sic è longinquo, prudentissime, horizontali ductu, juxta mensam, sub infimo campanæ vitreæ margine, & supra mensam, admoveo, ut flammula incensi ellychnii veniat sub campana. Jam videtis, quod, simul ac hoc factum est, fulminis instar, totum spatium sub campana, repletum vapore disperso Alcoholis ebullientis, magno cum sonitu, uno momento, flammam concipiat, tanto quidem cum impetu, ut hæc primo hujus incensionis momento vi magna se explodat extra campanam ad inferiora inter mensam, & inter marginem ipsius campanæ, circumquaque. Quod fit, quia totum illud intra campanam spatium, scatens minutatim diviso Alchhole, uno momento incensum, tantam flammam continere nequit, sed vel eam effundere debeat per libera sub campana spatia, quæ ibidem ad infima patent, aut satis cum discrimine tota elevaretur, vel disploderetur campana, si laxum satis ad inferiora spatium exeundo haud reperiret. Moniti ergo à me sedulo sitis, qui experimentum aliquando repetere voletis, ne accedatis propinqui nimis campanæ, ipsi dum admovebitis ellychnium, ne

Flammæ purissimæ productio momentanea.

que etiam unquam illud manibus detentum admoveatis, sed semper forcipe captum introducatis sub campana, ut sitis in tuto. Secus si feceritis; facile eructata velociter flamma faciem exureret & capillos, faciem læderet & manus. Ita satis de prima hac Experimenti parte, convertamur ad alteram.

Quæ incendit
Alcohol ebulliens.

Ipsa sane momento, quo flamma ita sub campana nata est, vidistis totam superficiem ebullientis in patina ænea Alcoholis in vivam mox transivisse flammam, quam antea videbatis haudquaquam accendi, licet supposito satis valido Igne ebulliret fortiter. Unde sine accedente ignita flamma Alcohol haud facile inflammari certum est. Manet autem jam semel accensi Alcoholis flamma ardens sub campana ad finem consumptionis Alcoholis usque, donec, patina prorsus sicca facta prius, demum desinat. Nihil tamen in pulchro hoc Experimento magis mihi placuit olim, quam quidem illud, quod mecum vidistis omnes.

Sed eo ipso ipsa exlinguitur.

Scilicet flamma, quæ ope Sulphurati excitata fuerat valde remoto in loco à patina ænea, in qua ebulliebat Alcohol, hæc, inquam, flamma per capacem campanæ alvum se diffundens accenderat in illa patina hærens Alcohol. Sed illo ipso temporis momento, quo ibidem illud Alcohol, ab hac ipsa flamma, accensum ardebat, statim tota flamma in campana desiit, verum ad superficiem ardentis jam Alcoholis solummodo remansit ad finem usque, donec omnis materia Alcoholis absolute ardendo fuit penitus consumpta; neque unquam iterum talis flamma sub campana apparuit ad finem usque. Nonne igitur Vobis omnibus palam est, quod Alcohol sincerum, licet valido agitetur Igne, modo non inflammatur, diffundi per ingentia spatia, atque in iis haud mutatum persistere, inflammabilitate sua illibata manente, huncque admotu ardentis flammæ ardere quam ocyssime, quam violentissime. Verum illud idem, ipsissimumque Alcohol, postquam ex vase suo, per flammam superficiem suæ incumbentem transire cogitur, sicque eadem opera etiam ipsam flammam alere cogitur; tum, postquam ex hac flamma, per campanæ aream dishalat, omnem suam inflammari aptitudinem sic penitus, unico temporis momento, perdidisse, ut, licet jam tanto magis Igne attenuata illius Alcoholis materia, nequidem incendi porro queat à vi illius ipsius flammæ, quæ sub hac campana ardet. Meretur sane rari Phænomeni insignis admirabilitas meditationis maturæ impensum laborem. Quid enim? Credibile haud videtur, Ignem, unico momento, omne Alcohol, quod combussit, illico expulisse ex toto spatio tam magnæ campanæ penitus. Si vero, ut maxime quidem habetur credibile, exeuns de flamma Alcoholis materia per campanæ vacua obvolitans, maneret inflammabilis, ut quidem prius erat, tum deberet hæc necessario inflammari, ab illa eadem flamma. Quid igitur dicemus, ô Auditores? Si unicum sincerum in tota rerum natura, nobis cognitum, inflammabile, semel inflammatum, totam suam inflammabilitatem perdit, nonne tantum ergo in universo rerum de rebus Ignem alentibus quotidie perit, quantum ignita flamma quotidie absumitur? Numquid ergo hæc deficere tandem deberet, nisi renasci iterum posset? An ergo pabulum Ignis in tellure, per assidua naturæ opera, reficitur? Quibus vero? His sane, quæ oleum generant & spiritus. Itaque vegetando, fermentando, putrefaciendo,

putrefaciendo, destillando, imprimis. Atqui omnes iterum illæ operationes, tam artis, quam naturæ, solius Ignis virtute tantummodo perficiuntur semper. Igitur, qui materiem destruit combustilem Ignis ille facit in rebus hunc renasci iterum in universo. An vero potior Vobis habebitur ante prolata sententia? qua proponebatur, num materies penitus Igne combustilis constaret aqua plurima & parciore huic nexa parte altera, quæ esset subtilissima, Igni simillima ipsi; imo forte Ignis ipse? Unde comburendo Ignis hic, ab aqua separaretur, atque liber profusus fieret, iterum elementum ipsum Igneum sic constitueret. Tum certo inflammabile ultimum foret ipse Ignis; adeoque solutus omni alio corpore adhærescente evanesceret penitus in auras.

EXPERIMENTUM V.

Sulphuratum ab Igne ardens immergo in hoc oleum stillatitium Terebinthinæ, frigidum, purumque, exstinguitur pari ratione, ac si aquæ ipsi immersum fuisset; perfecte sic ut antea in Alcohol contigit. Quin etiam prunam hanc ardentem, dum præcipitem do in ipsum illud Terebinthinæ Oleum, pariter eam exstinguo, sine ulla excitata inflammationis specie. Unde rursum omnia illa de Oleo hoc dici fere queunt, quæ prius de Alcohol dixeram: Inde igitur, si fuerit ita vsus, petantur.

Oleo flamma
extincta.

EXPERIMENTUM VI.

Sumpsi nunc iterum purissimum de Terebinthina Oleum stillatitium in hoc cylindro æneo, id Igni impono aperto donec ebullit. Jam igitur, dum ebullit, vaporum inde exhalanti Sulphuratum accensum admoveo, videtis, sentius longe, quam Alcohol ebulliens, tamen tandem incenditur, atque deinde etiam ardet. Sensim vero fumum inde enasci spectatis atrum; quo apparente, sensim longe violentius ardet, tandem vero flagrat quam ardentissime, ut fere furat flamma agitata. Fæces nullas relinquit in fundo, sed totum ardendo absimitur. Quo vero hoc Oleum fuerit limpidius, puriusque, eo minus atrum fumi dat, eo placidius deflagrat. Unde repetita destillatione depuratus fæces semper aliquas ponit in unaquaque, sed & simul tanto semper magis accedit ad Alcohol levitate, limpiditate, defæcatione, conflagratione quoque. Unde quidem ita semper propius fit Alcoholi, non tamen fit Alcohol, aquæ scilicet misceri impatiens.

Oleo Flamma
augetur.

EXPERIMENTUM VII.

Jam Vobis idem Oleum Terebinthinæ vase exceptum æneo, expositum Igni donec ebulliat, tumque accensum, orbi figulino impositum, ita ardens sub campana vitrea expono. Ardet, ut in præcedenti Experimento sexto. Sed fumum atrum, spissumque, effert per os superius campanæ, imo vero totum campanæ spatium, ipsaque ejusdem latera, inquinat fuligine, simul vaporem quasi aquosum undique ad vas apponit: ut & hic a renasci de Oleo incenso, vel de aëre concurrente, crederetur. Unde liquet,

Examen flammæ
olei incensi.

Olea Alcoholi proxima, vi flammæ acta, & per eam transire coacta, aliquastamen partes inflammabiles, haud penitus crematas, sed formam carbonis retinentes, specie fuliginosi fumi expellere, atque has, ab Igne flammato repulfas ex ipsa flamma, procul abire, atque dein motu primo orbatus parietibus camini adhærescere. Quod ipsum & late dispersus fœtor ardentium Oleorum manifesto demonstrat. Nimis autem tenaces videntur, spissæque, quam ut celeris flammæ actione tam cito destruerentur in subtilitatem tenuissimi Alcoholis. Quando autem olea hæc, pervulgato more lampadum, ad ellychnium aëre undique cinctum, parva flamma, lento gradu, deflagrant; tum multo plus fuliginis fundunt; ut charta pura flammæ ardenti supraposita, concepta statim nigritudine, docet. Quando autem in vase hoc cylindrico accenduntur, quia tunc tota Olei incendendi superficies accurate tegitur flamma incumbente, adeoque omnes Olei comburendi partes agitantur per ipsam suprapositam flammam, hinc tum omnes illæ partes longe magis, fortiusque, vi Ignis attenuantur, mutanturque, quam in lampadibus fieri solet; ubi per omne punctum superficiei flammæ undique liber est in aërem ambientem exitus, & avolatio agitarum, & modo semimutatarum ab Igne flammæ partium oleosarum. Ex omnibus vero credibile valde videtur, quod si quis Olea arte quadam posset reddere tam tenuia, quam Alcohol est; tum quoque flammam inde, sine fumo, Ignem, absque fuligine, oriturum esse.

E X P E R I M E N T U M VIII.

Exam. Al-
coholis & Aquæ
simul arden-
tium.

In vase hoc æneo, puro, cylindrico, miscui inter se partem Aquæ purissimæ cum æquali copia Alcoholis purissimi, ut jam appareat, post concussionem, liquor homogeneus. Calefactam hanc miscelam incensam sub campana iterum pono vitrea. Flamma exoritur longe debilior, quam in Experimento circa hæc primo; neque color flammæ quoque fulgore accedit corusco ad flammam puri Alcoholis. Postquam vacillans diu ante extinctionem flamma desinit, in vasis fundo aqua manet, parum admodum in se continens residui Alcoholis, ut sapore certe evidenter docet. Inde scitur, Alcohol aquæ immistum inde elici ope Ignis, in Igne consumi, aquam autem tum, & ab Alchhole, & ab Igne, repelli.

E X P E R I M E N T U M IX.

Alcoholis &
Camphoræ.

Jam iterum Alcohol videtis purissimum, in quo optima dissoluta Camphora est. Hæc iterum eodem, ut jam in præcedentibus, modo accendo, subque campana pono ardentia. Res satis singularis: primo sane ita incenduntur ac si foret Alcohol sincerum prorsus, apparent enim omnia eadem phænomena. Atqui purum ita Alcohol hic primo consumitur, Camphora autem nondum exusta in fundum vasis depressa ibidem colligitur sola. Postquam autem Alcohol jam prima exustione consumptum est, exoritur jam alia prorsus flamma, quam quæ ab initio erat, dum Alcohol statim primo ardebat; etenim longe nascitur hæc jam fortior, candidior, lucidior, magis vibrata. Simul quoque fumus oritur niger ex

ipsa hac flamma. Tum quoque odor; saporque Camphoræ de hac ipsa incensa flamma enascitur, atque per totum se vas non modo, imo vero & per huncce locum, se dispergit. Atque flamma hæc durat in finem usque; neque relinquit à combustione facem in fundo. Ex quo discere est, quod inflammabilis materies diversæ indolis, obtinens permixta in eodem composito, non comburetur simul, semelque; sed quod pars subtilissima consumatur ab Igne primo; quod reliqua crassior, tandem quasi defensa sub ardente flamma, hæreat, atque deinde demum, contumpta priori, ardere incipiat. An ergo inter combustilia primo semper id incenditur omnium primo, omnium facillime, quod inter ea omnium levissimum habetur? Sic sane apparet per omnia. An flamma, nata de Alcohole solo accenso, nimis debilis est, quam ut queat incendere Oleum? Et hoc quoque probabile valde est: hinc statim, ac Oleum ardet, vel soluta Igne Camphora, longe fit acrior flamma illico. An igitur ipse Ignis, comburendo æque, quam destillando, dividit diversa inflammabilia, in eodem combustili concurrentia, juxta varias series subtilitatum, spissitudinumve, ut primo spiritus, dein Oleum tenue, Oleum paulo crassius postea, ultimo denique spissum, piceum, tenax? Id manifesto apparet in his. An hinc fit, ut carbo, Igne paratus, Oleo hoc ultimo crassissimo, supra terram & salem extenso, constans, longe fortiolem Ignem det, quam lignum unquam dare potuisset? Sane, in omnibus apparet, eo semper haberi de Oleo incenso Ignem fortiolem, quo ipsum combustum Oleum erat ponderosius & spissius. Idemque statim in combusto Alcohole, & Camphora, obtinuisse, Vos ipsos habeo testes autoptas. Atque in subsequens quoque, omnia hæc confirmantur, & vulgarissimis quoque Experimentis adstruuntur: ut quisque norit focum ardentissime calefcere, quoties ad consumendam ultimam incensorum materiem perventum fuit. Non est igitur Igne facta combustilium accensio, habenda pro actione, quæ omnia Elementa inflammabilia uno momento misceat, confundat, comburat; sed distincte & successive.

EXPERIMENTUM X.

Agite, jam exploremus simili examine Alcohol vini intime commixtum ita Oleo stillatitio, tenui Terebinthinæ, ut prorsus homogenea hæc Vobis miscela appareat. Hanc igitur miscelam, in eodem vase cylindrico, sub campana, incendo: ut videre queatis eventum. Iterumque, jucundo sane spectaculo, primo oritur ab accensis flamma fortis, lucidissima, maxime æquabilis, bifida; quæ, quantum jam spectare licet, nullam speciem fumi oculis exhibet, nullam visibilem fuliginem generat, aut deponit; attramen, uti jam videtis, inquinat atro colore chartam nitidam, quæ supra campanæ orificium detinetur, sic ut tota inde nigrescat, sicque vere docet; in hoc ipso liquore tam puro, tam simplici, statim à miscela nasci quid, quod per flammam expediat, antequam per hunc prorsus consumptum sit; sed neque fœtorem in vaporibus hujus flammæ reperimus; atque deflagrat adeo pacate, ut nullum sonum inter ardendum, nullum strepitum excitet. Sed secundo, videtis jam, postquam flamma est de-

Olei & Alcoholis.

paſta illud fere Alcohol, quod in hac miſcela fuerat admixtum, jam alia oritur facies: enimvero Oleum reliquum Terebinthinæ in fundo ardet, jam ſalit, ſcintillat, ſtridet, flamma; fumat valde, dat fuliginem aterrimam, exſtinguitur deinde, atque relinquit in fundo ſæcem reſinoſam, quæ ardere ultra hoc Igne negat.

E X P E R I M E N T U M X I.

Offa Helmontiana.

Atqui commiſcui ſinceriffimum prorfus Alcohol, atque meraciſſimum falis Ammoniaci alcalinum Spiritum ad partes omnino æquales, obtinuiſſe coagulum hoc mirabile, Lullio jam olim notum, celebratum adeo ab Helmontio. Itaque operæ pretium duxi, coram Vobis repetere, quid in eo ſimiliter, ut in prioribus, accenſo obſervaverim. Quid vero prædicitis futurum? Cautos reddit toties decipiens non præviſus ſucceſſus rerum. Expediamus igitur. Jam respondebitis, accendi primo Alcohol, eoque diſſiſſato, flammam exſtingui, in fundo autem vaſis Spiritus hæret falis ammoniaci alcalinus fere integer. Ita ſane, ut jam videritis in hoc Experimento, quod Offa hæc pura, Helmontiana, calefacta, atque deinde incenſa, ſub campana poſita, dederit primo flammam debiliſſimam, æquabilem, vix viſibilem, ſine fumo, abſque fuligine, ſic tamen, ut à vapore accenſi campana parte inferiore ſatis reddatur opaca. Sed ſecundo obſervaviſtis, quod dein flamma fiat fortior, lucidior, ſcintillans, ſibilans, inæqualis, atque undulans, quando paulò poſt exſtinguebatur. Odorem tum mox fundit falis volatilis, alcalini, ſpirituofi; vapor in liquorem collectus ad latera campanæ fere inſipidus eſt; manſitque in fundo Vobis exhibitus Spiritus urinæ acerrimus, valde volatilis, odoratus, fortis. Unde & illud obſervare datur ſatis ſingulare, quod ſal in Spiritu falis Ammoniaci alcalino longe ſit volatilior ipſo Alcohole; ut docet Offa Helmontianæ leniſſime facta ſublimatio; ubi ſemper ſal ſiccus primo aſcendit. Et tamen in hac combuſtione primo comburitur Alcohol ex hac miſcela tractum ſurſum in flammam, licetque ſit in vaſe æneo calefacta miſcela, atque ſuperne per Ignem agitata quam validiſſime, nihilo minus volatiſſimus hic ſal deorſum cum aqua ſua deprimitur, ibi coërceatur ab ipſa flamma incumbente, neque per flammam erumpere poteſt, ut ſe expediat. Quæſo, Auditores, conſiderate hoc, ut addiſcatis minus hæctenus obſervatam naturam flammæ, atque combuſtilis. Quoniam vero Camphora à multis præclaris Chemicis hæbetur pro ſale volatili oleoſo, ſolido, inſtar Offæ Helmontianæ concreto ex binis illis principiis falinis & oleoſis; operæ erit pretium hanc quoque ſub hac campana comburere. Itaque experimini, hanc facile accendi ad motu flammæ. Sed & flammam tam ſingularem ſpectatis admirabundi. Eſt hæc flamma alba, æquabilis, longa, in conum ſumoſum, gracilem, longiſſimum, abeunſ. Sed quam copioſum, denſum, atrum, fumum dat per totam campanam! Videte ſimul, ex hac flamma diſploduntur quaquaverſum viſibiles particulae fuliginofæ; atræ, tam ponderoſæ, ut ad fundum dilabantur. Manet in his ipſis ita dilapſis odor, & ſapor, Camphoræ ſuperſtes, licet color niger ſit. Fax autem fere nulla in fundo remanet poſt peractam combu-

ffionem. Judicate hinc jam de mirabili hoc corpore, atque mecum credite, illud esse resinam perfectissimam, simplicissimam, sive Oleum forma solida subsistens.

EXPERIMENTUM XII.

Dum rursum purissimam assumo, de Creta Britannica in pollinem contrita, Terram; huicque, quantum fieri potest, quam intime admisceo Alcohol idem vini, atque uniendo sub campana, ut prius; Alcohol deflagrat prorsus, ut in Experimento tertio. Sed Terra post deflagrationem, integra, pura, haud mutata, in fundo sicca penitus, relinquitur, ut videtis.

Alcoholis &
Terræ

EXPERIMENTUM XIII.

Sed, quid in hisce spectatu jucundius haberi poterit, quam quod jam exhibeo Experimento? Permiscui enimvero inter se, ut accuratissime forent inter se dissoluta, simul Alcohol, Camphoram, Oleum Terebinthinæ, dein hisce primo sollicitè ita permistis Ossam superaddidi Helmontianam, quæ & prioribus commode misceri patiens; omnia dein hæc adunata iterum cum Terra subtili Cretæ Britannicæ subegi, ut sic natam haberem massam de hisce omnibus permistam simul, & subactam, addidi & ligni scobem. Hæc jam, Vobis spectantibus, incendam ea lege, ut in prioribus. Videte, quæso, Alcohol deflagrare primo, eodem fere modo, ac si solum fuisset inflammatum. Succedit jam, primo consumpto, accensio Olei Terebinthinæ, quod suis se phænomenis, supra memoratis, perfecte ostendit. Tertio jam suis se exhibet notis ardens Camphora. Spiritus autem Alcalinus salis Ammoniaci, Scobs ligni, mera cum Terra, in fundo remanent. Quam fortis, inæqualis, rubra, crepitans, stridula, fuit hæc flamma! Quam parum fumi dabat in initio! Sed sensim per gradus incresebat fumus, ultimo aterrimus, crassissimus. Fuligo vero sub finem aterrima simul, & quam densissima, fuit. Quin & circa finem vidistis floccos fuliginosos vage volitantes per campanam. Lignum nequidem attigit flamma. Ex quibus omnibus exploratis sedulo crediderim, natam fuisse Vobis opportunitatem facilem, ut possitis assequi modum, quo Natura utitur, dum ope Ignis consumit materiem combustilem, qui sane longe alius est, quam qui vulgo quidem putatur. Simul didicistis, nihil forte in Physicis intellectu difficilius, quam quidnam sit proprie illud corporei, quod unice combustile sit in materia combustili. Alcohol nominare, Olea, sulphura, utque falso ubique addunt nitra, res est quam facillima, nihilque proinde facilius, quam dicere, hæc facere materiem inflammabilem. Sed extricare id, quod in his sincerum inflammabile, est equidem laboris ardui, nec deprehendi hæctenus, qui quid boni disceret; longe minus constitit, quidnam foret id, quod Ignis comburendo mutationis in hanc rem induxerat. Sed absisto.

Alcoholis, Olei, Camphoræ, Ossæ Helmontianæ, Terræ, & ligni scobem.

S C H O L I U M I.

Alcohol uinum
purum inflam-
mabile.

Est igitur primo repertus in rerum natura, & ibi inter Vegetabilia; per fermentationem, & destillationem, productus, liquor quidam, omnium cognitorum hactenus simplicissimus, limpidissimus, levissimus, mobilissimus, maxime immutabilis, aquæ oleisque miscibilis prorsus; qui Igne calefactus, flamma admota incendi potest, ardere totus, flammam puram alere & sustinere in tota sua superficie, qua hæc aëri contigua est, atque ita tota quidem sua substantia, juxta superficiem suam, in eam flammam prorsus consumi ita, ut quamdiu adhuc vel guttula ejus superfit, flamma ardens maneat, simulac autem penitus consumpta & hæc est, tum statim tota illa flamma sic evanescat, ut ejusdem ne ullum quidem vestigium superfit. Repertus ergo habetur, qui vere meretur nomen alimenti, aut pabuli Ignis: quum ad sensus nostros totus quantus in Ignem purissimum absolute convertatur ardendo viva, pura, flamma. Si enim placet Vobis attente rem ponderare, quid factum est de omni hoc Alchhole? Mera tantum purissima flamma. Sed an non omnis hæc inde nata, sustentata, flamma, hæc, inquam, flamma, an non fuit omni effectu talis Ignis, qualem supra ex notis suis Physicis descripsimus? Profecto nihil quidquam in Igne vero deprehensum fuit in tota hujus tradita historia, quod non pariter in hac flamma Alchhole nutrita deprehenditur.

Se solo natam
flammam susti-
nens.

Sed aliud hic secundo cognoscimus; scilicet ille Ignis, qui hic collectus circa hoc Alcohol, manebat ibi Ignis semper, quamdiu adhuc aderat Alcohol, absque ullo alio Igne superaddito, aut eo ulla arte deducto, ita, ut, accensione semel modo facta, idem semper adesset, neque etiam opus erat ullo alio corpore, pabulo alio nullo, ad continuandum hunc jam natum in aëre aperto.

Quæ eo con-
sumpto perit.

Tertio tamen & illud simul admirantes cognoscimus, quod simulac hocce Alcohol consumptum erat, nihil prorsus de Igne, vel flamma, supererat; sed non durabat vel minimo temporis momento, simulac modo consumptum erat Alcohol. Pabulum igitur hoc vera est causa, quæ efficit saltem præsentiam omnis illius Ignis. Non durat Ignis ille diutius quam pabulum, non desinit, quamdiu idem superest.

Nec fumum dat.

Quarto, maxime singulare in hoc alimento Ignis, atque in flamma inde nata, erat, quod ab initio primo, quo incipiebat accendi, usque ad ultimum momentum, quo exstinguebatur, nunquam emisit ullum fumum, qui in his aliis omnibus, vel in initio saltem, vel in fine, solet obtinere.

Sed aquam,

Vaporem humidum eructari de hac flamma Alcoholis vidimus, sed ille, aqua limpidior, pellucidissimam modo exhalationem dabat. Hæc autem collecta meram, puram, aquam exhibuit, in qua nullus color, crassities, pinguitudo, apparuit. Quod quidem ita mirum, ut sane in tota rerum natura nusquam deprehendamus hactenus ullum liquidum, solidumve corpus, quod alat Ignem sine ullo prorsus fumo, præter solum Alcohol tantum.

Quinto didicimus de illo Experimentis, quod non sit in Alcohole hoc, ulla materies fixa, incombustibilis: quum, si fuerit absolute purissimum, quale in hoc Experimento semper requiritur, ne maculam quidem, post se combustum relinquat; imo vero totum quantum in meram abeat, sine ulla relicta fæce, flammam. Neque & hoc alibi deprehendimus, nisi in solo Alcohole: cætera etenim, licet quædam valde parum faciant fæcum, attamen aliquid post combustionem relinquunt, quod uri ultra negat. Naphtha, Petroleum, Camphora, ardent flagrantissime in flammam lucidas; verum tamen solent aliquid tandem in fundo vasis, in quo arserunt, deponere, quod non ita combustibile: Alcohol solum nihil.

[Non dat Cinc-
coi.

Sexto, rursus Alcohol ita incensum neque foetorem ullum exhalabat, qui erat alienæ indolis ab illo odore, qui sine combustionem in Alcohole erat præsens. Id vero rursus in omni alia materie incensibili haud ita obtinet, quum soleat semper olidi quid fuliginosi, vel empyreumatici, nasci de rebus, dum in flammam rapiuntur ab Igne. Quare putaret quis forte omnes Alcoholis partes, prorsus homogeneas, ante combustionem, in hac, & post illam manere; nisi alia illa observata, de aqua ex Alcoholis flamma eructante, obstarent, atque in eo aliquid non combustibile adesse docuissent.

Nec foetorem,

Septimo inde quoque addiscamus, in illo corpore, quod solum in Igne habet memoratas dotes, nihil quidquam apparere ullo modo, quod acutissimis humanis sensibus, vel per microscopia omnia acutissima armatis sub forma solidi vel minimi appareat unquam: adeoque formam consistentis corporis nequaquam requiri ad naturam pabuli Ignis, sed materiem modo liquidissimam omnium, quas hucusque humana observatio detexit.

Sine ullo solido
inde nato.

Octavo jam novimus, quod hoc Alcohol sit ejus naturæ, ut aquam purissimam elementalem in se attrahat, ebibat, sibi uniat; verum quod flamma, in Alcohole nata, iterum ex Alcohole & aqua jam permixtis attrahat in se spiritus Alcoholis solos, puros, eos imbibat allectos ad superficiem miscelæ, dein ibi consumat, in flammam convertat, eaque ratione Alcohol sincerum ab aqua admixta separet; rejiciat simul aquam, hancque collectam, repudiatam à flamma, in fundum vasis deponat.

Sed est aquæ
tenax.

Nono & miramur, tale Alcohol, omni dote idem, produci ex omni Vegetabili nobis noto, si modo illud aptum natum veram fermentationem pati, eaque peracta, dein lente destillari. Si vero extra vegetantia; atque extra fermentationem abiveris, in tota dein natura rerum cognita per Experimenta simile nihil invenis, in quo hæc jam descripta natura obtinet.

Et proles ve-
getabilis.

Decimo hinc quoque cogitamus in Alcohole, ut purissimo, tamen adhuc diversitatem obtinere differentium partium, quæ arte nulla, nisi vi exurentis Ignis, manifestantur, atque tum aquam exhibent, quæ sola Ignem exstingueret, & partem inflammabilem vere Igne consumptam in tenuitatem invisibilem. Scripserat quidem Helmontius, posse se Spiritus vini purissimos contactu salis Tartari ocyssime convertere in aquam purissimam ad dimidium, altera parte relicta in Alcali hanc retinente. Sed dubitavi semper, an non ibi sit intelligendus de Spiritu Vini rectificato, de

Composita
tamen.

quo id verissimum, non de Alcohole vero Periti arte confecto, de quo credam neminem demonstrasse unquam. Foret, si hæc, ut videntur, vera sunt, Alcohol tum simile Sulphuri: utrumque totum consumeretur in Igne; daret flammam cæruleam; evanesceret in unam partem Igne inflammabilem; daret in hac combustione alteram partem, quæ flammam exstinguat, quæ in Alcohole combusto aqua iners, in Sulphure acidissimum Sal Chalcanthi in portione quadam aquæ dilutum, hincque vapore suo prorsus suffocans pulmones.

Cætera in Igne
ut Alcohol mu-
tantur.

Undecimo denique hinc cernimus, quod & solida vegetantia, composita, eadem lege, in combustione mutantur, agitenturque; sola scilicet inflammabili parte per Ignem consumpta, cæteris iterum dissipatis in materiem, quæ collecta iterum visibilis, quandoque & denuo combustilis; redditur, vel in fixum, quod dein cineres vocamus, aut fæces.

S C H O L I U M 2.

Alcohol Igni
convenit.

Primo itaque Alcohol Igni videtur aliquantum simile. Id multis patet effectibus. Utrumque coagulat sanguinem, Serum sanguinis, bilem, carnes, nervos, viscera, albumina ovorum, panem injectum quasi torret. An est magnes Ignis? Lucem certe in se trahit appropinquantem. An Alcohol Igni commissum cum eo effervescit, & ita ebulliens flammam facit?

Reliqua pabula
dant fæces.

Secundo, omnia reliqua liquida inflammabilia, licet quam subtilissima sint, tamen dum lege dicta inflammantur, semper dant visibilem, nigrumque, fumum, fuliginem, atque aliquam fæcem, aliquid non prorsus combustile. Id non combustile in Oleis depuratissimis primo mera est terra, cui terræ semper adhuc adhærescit aliqua pars olei, quo respectu naturam carbonis retinens semper adhuc inflammabile quid superest. Quando autem Olea hæc destillatione artificiosa, sæpe repetita, depurantur, semper terram deponunt, semper tenuiora fiunt, semper plus ardent, minus fumi, fuliginis, cinerum dant; propius ad naturam Alcoholis accedunt; sed quamvis tædiosissime id continuatur, tamen non ducuntur ad illam subtilitatem, ut in aqua queant dilui.

Alcohol sine
ulla aqua quid
faceret Igni?

Tertio igitur illud corpus, quod novimus totum absolute inflammabile esse, ita ut flammam alat, in hoc ipso Igne nihil omnino ullius fumi dat, neque ullam unquam fuliginem creat, neque etiam ullam relinquit fæcem, sed tota sua substantia in Ignem transit, quantum nostris sensibus apparet, aut aliquid tantum puræ aquæ dat. Si ergo possibile foret arti, ab Alcohole illo separare id, quod comburitur jam hætenus nobis incognitum, ab illa aqua, quæ in combustione nobis apparet; atque dein illud prius solum applicaretur Igni, aut flammæ, quid inde fieret? An quidem successive arderet, ut jam admistu illius aquæ successive exuritur? An vero, instar fulminis, uno momento consumeretur? Utique speculatio meditabunda plurima hic suggerit: sed coercenda est velocitas nimia disputantis mentis pondere Experimentorum.

Pabulum Ignis
pyrum in ea eva-
nescit integre,

Quarto jam & illud ex demonstratis asserere audeo, quod, in vegetabili inflammabili, Alcohole, vel Oleo quocumque, absolute non combustile est,

est, illud in iis esse, vel ex aqua adhærescente quam intime, vel de sale quocumque, aut tandem de natura terræ. Hæc si arte ulla perfecte separare quis posset ab Oleo, vel Alcohole, tum foret id simplex, purum, superstes, perfecte combustibile in flammam purissimam absque sæce, fumo, fuligine. Quod usque adeo quidem verum videtur, ut ille limpidus, subtilissimus, vapor, qui inter ardendum de Alcohole in campana colligitur, ipse totus tantum fiat à parte aquosa in Alcohole non combustibili. Igitur omnis cinis, fumus, fuligo, si mista sunt vero inflammabili, sola sunt de aqua, sale, terra, nec ex ulla alia re nobis cognita.

Unde Fumus
& Cinis?

Quinto quoque scimus, Fumum, Fuliginem, vapores visibiles, tanto copiosiora fore semper in rebus vegetantibus combustis, quo plus aquæ, salis, terræ in iis præexistit, ratione Olei & Alcoholis: id enim Experimentis superioribus quam certissime non modo, sed & quam universalissime, demonstratum habetur. Nimirum dant talia inter ardendum partes, quæ in flammam raptæ, inque ea celerrime rotatæ, tamen in id subtilissimum converti evanescens nequeunt, sed ex flamma sursum expelluntur, vel in fundum dilabuntur. Lignum viridissimum foco impolitum si comparatur cum se ipso modice, servato scilicet oleo suo, exsiccat: apparebit assertorum modo vera probatio.

Sexto etiam novimus, fieri posse, ut in vegetante combustibili, ita exsuperet pars non combustibilis, aqua, sal, terra, ut altera pars combustibilis, Alcohol, Oleumve purissimum, in Igne inflammari nequeat, sed tantum merum fumum dare. Alcohol centenis aquæ immistum partibus, calefactum plus quam Alcohol dum ebullit, accendi nequit, injectum Igne eum extinguit. Lignum bene oleosum, sed viridissimum, & aqua plenum, undique quantum fumi, flammæ nihil dat. Pinguis, argillosa, terra, figulina, certe oleum habet, quod seorsum inflammari utique potest, jam vero adeo exsuperante terra immistum illud est, ut parum illud olei in pluri terra ardere nequeat. Vos examinando omnia, reperietis rem ita se habere in unoquoque.

Minus combustibilia quæ?

Septimo tamen memorabile inprimis puto in hac re, probatum jam in præmissis modo Experimentis, quod scilicet, si in vegetante combustibili, composito ex combustibili, & non combustibili, Ignis applicatus tantam vim exercent, ut & combustibile accendat simul, & eodem illo tempore, atque & eadem etiam actione, ipsa quoque incombustibilia in eo hærentia, minutatim divisa agitet, tum flamma excitata à combustibili, & non combustibili simul agitatis, erit longe fortior, quam illa flamma, quæ excitata fuisset ab illa materia combustibili sola, seorsum collecta & incensa. Semper enim reperimus flammam, cæteris paribus, eo debiliores, quo puriore materie constant. Erit & flamma, ex his commistis nata, multo inæquabilior, quam illa, quæ de sola sincera inflammabili materie. Hinc & sonantior omnino talis Ignis ex commistis, ut crepitando, dissiliendoque, sæpe sit molestissimus, fumosior erit, erit sæculentior. Et, quo plus incombustibilis in comburenda materie hæret, eo semper omnia violentiora, si modo incendi queat.

Ignis vis maxima à non combustibili.

Octavo rursus & illud semper, ubique, verum, quod, quo incombustibile oleo unitum, densius, compactius, sive ponderosius, habetur,

Et à pabulo ponderosissimo.

eo combustibile illud Igne incensum dabit flammam, Ignemque, tanto violentiorem. Ita non modo in uno vegetabili pars ejus solidissima fortio- rem Ignem dat. Quis enim petala, quis arboris folia, solido ejus ligno prætulit, quando validum inde Ignem excitare vellet? Sed & scimus, varia ligna, comparata inter se, dare semper fortissimum Ignem, per ligna maxime ponderosa, debilissimum per fungosa. Cedrus Salici, Sidero- xylon populo, comparetur, apparebit, fore Ignem, ut est pondus ligni foco appositi.

Nullum Pabu- lum Ignis ex se ardet, sed ab Igne.

Nono tamen tum ratio habenda erit doctrinæ superioris, nullum Vege- tabile ardet, nisi caleseat prius ab Igne, eo quidem caloris gradu, ut oleum ebullire queat; calescunt autem citius eodem Igne levia, quam ponderosa; igitur hac in re sciendum, ponderosa lentius accendi, leviora ocyus: unde fomites Sulphuratos nemo solido de robore, sed de fungosa arundine, parat. Verum, quo incenditur citius, eo & debilior erit inde nata flamma, & quo tardius, eo deinde Ignis melior, fortior, durabi- lior: unde ergo semper tanto plus Ignis jam prius excitati requiritur præ- existens, quo gravius incendendum lignum est. Aliter scilicet non cales- cet, non ignietur, neque accendetur.

Successive ar- det, & cum or- dine.

Decimo porro, hisce jam consideratis, & illud sequitur, quod in ar- dore deflagantium Vegetabilium, semper combustibile consumatur ab Igne successiva, nunquam simultanea, vel momentanea, actione ardendi. Quin etiam in hac combustione successiva semper est materiæ comburendæ consumptio & separatio, ita quidem, ut semper id, quod pure combustibile, adeoque levissimum, inter incendenda ubique incendatur, separetur, permutetur primo: id enim suo in genere citissime calet, & primo mo- vetur, facillime extricatur. Hoc dein ita jam consumpto, tum succedit agi- ratio, calefactio, incensio, separatio, ejus materiæ, quæ ordine primo minus erat incendenda, quam illa prima. Denique, & hac jam prius con- sumpta, omnium minime ardens inflammabitur ultimo. Id autem rur- sum per infinita Experimenta demonstratur, quod illud ultimum, pau- cum sit oleum, quod multæ, fixæ, terræ tenacissime adhærescit. Inde igi- tur patet, cur vasis clausis, sine admissu aëris crudi, oleum hoc de terra tenente separari non possit. Et hinc etiam novimus, ultimum hoc combu- stibile nunquam dare violentum Ignem: quia parum olei combustibilis sensim pluri terræ incombu- stibili adhæret; unde igniri potest hoc ultimum, & lu- cere, raro inflammari.

Et cetero tem- pore maxime.

Atque undecimo intelligere est, Ignem materie combustili, compo- sita, excitatum, omnium violentissimum haberi eo tempore, quo fere in media combustione tenetur, dum scilicet omnia Elementa simul quam vi- vidissime inflammantur: quum ultimo fere foliis opus sit, ut actuosus teneri queat; dum terrestres, & salinæ, fixæ, partes, cinerum inspersorum pulvere, vim Ignis in pauciori oleo sustentati, sopire semper incipiant.

In Alcohole de- bilis.

Quamobrem duodecimo, etiam scimus, flammam omnium purissi- mam, natam ex mero combustili absque ullo admissu aliorum corpuscu- lorum simul, nunquam dare posse valde validum Ignem, sed quidem per- fecte æquabilem: constitit enim ex superioribus Experimentis, quod purissimum pabulum det Ignem debilissimum.

Decimo tertio igitur, præter opinionem præconceptam, colligimus, vim flammæ, æque pendere, imo forte magis, ab illis Elementis incombuſtibus, quæ adſunt in materie accendenda, quam quidem ab iis, quæ in illa materie combuſtilia vere adſunt. Ideoque copiam Ignis, in flamma de combuſtibili excitata, magis in flammæ ſpatium ibi colligi, à rotatione corpusculorum immutabilium cæteris immiſtorum & rotatorum, quam ab illo tenui, volatili, oleoſo, ſolo, quod per Ignem ibidem agitatur.

Incombuſtibile
quid in Igne fa-
cit?

Decimo quarto, quidni ergo credamus, eſſe in Igne materiali cauſam duplicem, primo ſcilicet Ignem elementalem atque illius proprium, ſincerum, Pabulum, quod eſt ipſum, ſolum, purum, Alcohol; Secundo autem in hoc puro dicendo Igne adſunt etiam aliæ partes, quæ ſolæ Ignem elementalem ſuſtinere nequiviſſent, ſed agitatae in flamma priore pura ibidem violentam actionem vibratione ſua efficiunt, quæ quidem sæpe multo major ita naſcitur, quam unquam oriri potuiſſet ab hac ipſa agitante cauſa ſola. Ut capiatur ſenſus meus à Vobis, Auditores, rogatos Vos velim, cogitetis ſemi unciam pulveris pyrii. Hæc accendatur in aëre aperto, diſſilit, fere ubique flamma, atque uno dein temporis momento deſinit: verum ſi in canali cylindrico, anguſto, poſt globos plumbeos rite immiſſos, idem pulvis accenderetur, tum ille motu ſuo proprio projiceret illa dura, craſſa corpora de canali, impetu & vi incredibili, qualis nulla fere in elementis pulveris pyrii, in accenſu ſuo in elementa ſubtiliſſima reſoluti, deprehendebatur. Ita quoque intelligetis, corpuscula illa incombuſtibilia, dura, in hac rapida flamma circumrapta, & vibrata, maximam vim corpori flammæ dare.

Hinc duplex
materies in
flamma.

Decimo quinto igitur Ignis hujus ſumma vis valet intendi aqua, ſale, terra, ſi hæc & intime miſta ſunt materiæ combuſtibili, & inter ſe, in ipſo Igne puro excitato, ſi modo vis hujus Ignis tanta, ut queat in motum celerem illa reducere.

Augmentum
Ignis.

Decimo ſexto jam & animadvertemus cauſam eſſe, cauſam requiri, ad flammam conſervandam, vel continuandum Ignem hunc ſemel accenſum, ut perduret. Cauſa hæc debet illud facere, ut pabulum Ignis inter comburendum maneat arcte applicatum ad Ignem ipſum, ne inter hæc duo, ſeparatio queat fieri, quæ inprimis à vi propria Ignis contingeret uno momento. Sed & eadem hæc requiſita cauſa eſt in eo, ut partes illæ duræ non combuſtibles, vi priorum agitatae, ita coërceantur intra ſpatium Ignis accenſi, ut neque hæc inde temere exſilire queant, ſed cogantur manere in illo loco, ubi ita moventur, ut ab hoc motu pellantur omni momento ex hoc loco. Niſi enim & talis adſit cauſa, deberet omnino, omni momento temporis, omnis hæc materies agitata diſſilire ab Igne agitante, ſicque iterum deſinere & hæc actio vibratorum horum corpusculorum intra ſphæram Ignis. Igitur patet, Ignem omnem tantum fore momentaneum, abeſſet hæc vis aduniens, applicans, comprimens. Sed videtur tamen cauſa hæc comprimens non debere ita comprimere hæc ad ſe invicem, ut vi compressionis adigantur in molem immobilem; ſic enim illico foret ſuffocatio accenſi. Sed videtur talis inprimis requiri compressio, ut craſſæ illæ partes, vel combuſtibles, vel non combuſtibles, in Igne agitatae, ſucceſſive dilabi queant pro rato, quo novæ

Cauſa uniens
Ignem ſuo Pa-
bulo.

agitari incipiunt. Omnium vero maxime apta huic proposito videtur illa causa quæ hoc ipsum reciproco, oscillatorio, compressu, & remissu, peragitur, dum ipsa tota quam fluidissima interim sit, maneatque semper; nunquam consolidari potens. Atqui talis causa Atmosphæra est tota, quæ nos cingit undique, semperque premit. Hic ergo locus est, qui postulat, ut quam rectissime intelligamus, quid potestas hujus Atmosphære Igni alendo faciat. Id vobis evidentissime proponere ita conor.

Modus Physicus
in Igne vulgari
explicatus.

Sit supra laminam ferream accensus focus ex ligno optimo perfecte per totum ardens, cujus basis sit quadrata, latus longitudine pedis Rhenolandi. Incumbit igitur basi hujus foci pondus Atmosphære, ut se habet in prisma aërio, cujus basis est pes quadratus Rhenolandicus. Ejus autem prismatis pondus constat ex Torricellianis se habere variis temporibus varia mensura, ita tamen, ut raro sit differentia major, quam una decima inter ponderosissimam repertam, & inter levissimam. Nos igitur ponamus, esse eo tempore Atmosphæram ponderosissimam, triginta pollices Rhenolandicos altam in Barometro Mercuriali. Posito igitur Argento Vivo ad aquam in pondere ut 14 ad 1, & pes aquæ hoc sereno tempore 64 librarum argentariarum; erit hoc tempore pressio ponderis incumbentis Atmosphære in illam quadratam basin 2240 librarum argentariarum. Hæc itaque vastitas ponderis agit hoc tempore in hunc focum. Verum in illo foco quadrato ardet jam vivus Ignis; qui à se removet undique, atque elevat sursum vi incredibili omnem hanc molem obstantem Atmosphære, simul expellit ex accensi foci spatio omnem materiem gravem illius Atmosphære, adeoque pondus ipsum Atmosphære adhuc adauget. Igitur rursus ex Hydrostaticis, liquidum resistens repulsæ Atmosphære premet omnia puncta superficiei accensi in hoc foco Ignis, qui ergo coercetur undique ab hoc pondere æque fortiter, ac si premeretur fornice tam valido, qui non rumperetur vi incumbentium 2240 librarum. Igitur partes inflammabiles in hoc foco agitatae per vim elementalis ibi jam collecti Ignis, simulque omnia alia corpuscula non combustilia simul acta vi utriusque prioris, conantia ab Igne effugere, repercutiuntur versus centrum Ignis illius tam magno pondere, idque assiduo, semperque accurate tanto magis, quo magis intus agit ille Ignis. Inde igitur noscitis, quod & partes ipsius Ignis, & materiæ combustilis, vi tam ingenti applicentur, apprimantur, & comprimantur, inter se; simulque incredibili virtute illius Ignis, dilatantis omnia, atque moventis, quam rapidissime concutiantur, atque circumvibrentur inter se. Nonne igitur in hoc foco fit attritus maximus inter hæc omnia solida? Nonne eo proportionaliter major attritorum in se invicem appressio, quo attritus ab ipso Igne major? Sed Ignis, cum combustili ardens, per concussus agit semper inæquabiles in Atmosphæram semper æqualiter contra nitentem. Itaque & focus, perpetuo, ita recidente Atmosphæra, percutitur haud aliter, quam si malleo 2240 librarum pertunderetur, omni momento. Quum rursus cernamus aëra supra Ignem quam violentissime ebullire, ut contingit, dum pruna ardens Soli exposita spectatur ab oculo versus Solem supra prunam directo, utique elasticissimi liquidi hujus, fortissime ebullientis, subsultus tanto sunt ad Ignem fortiores, crebrioresque. Si autem in uno loco tum foci

Ignis minus resistit; eo aër impressus ab Atmosphæra velocissime irruet, iterumque vi Ignis illico rarefactus, repulsusque, faciet oscillationes perpetuas, violentas, supra omnem foci illius ambitum. Quamdiu ergo satis Ignis in hoc foco ad faciendam flammam cum vero suo pabulo; quamdiu reliquæ partes ab hac flamma agitari poterunt quam fortissime; quamdiu per fornicem illum fortem aërium comprimuntur tanta vi inter se, ut exire inde nequeant, tamdiu fiet intra hunc focum tantus attritus, ut necessario advocetur Ignis, qui sufficit ad similem flammam continuandam in illo foco. Simulac vero in hoc foco deest vel Ignis elementalis agitans, vel pabulum inflammandum, aut & partes agitandæ crassiores, duræ, immutabiles inter illa priora; tam cito, focus debilitabitur, desinetque. Si vero fornix ille aërius debilitatur, minusve ponderosus fit, tum statim Ignis in foco reddetur debilior. Ubi autem valde minuitur, tum statim, dissipatione facta, dissiliunt à se mutuo Ignis, pabulum, alia. Unde omnis flamma primo, mox & Ignis scintillans, in vacuo Boyleano desinunt: non enim partium superest ad partes applicatio. Inde & ventus flammæ vim multum incitat: quia est potentiâ idem, ac si fieret Atmosphæra tanto ponderosior in illam. Si autem ventus adeo spirat fortis in focum, ut ipsum hunc fornicem aërium queat destruere, tum flamma uno momento flatu exstinguetur, statimque iterum forte excitabitur eodem flatu, qui exstinxerat. Hinc igitur folle actus focus, si ejus Flamma vento haud exstinguitur, vi nimii venti rupto hoc fornice, semper tanto fortius applicat hæc, sicque violentiorem flammam facit. Quando autem bini validi folles, à partibus oppositis in eundem focum spirant quam fortissime, tum ingens flamma in medio sic acti Ignis oritur, qua cito solent metalla liquefcere, aliaque opera fieri. Quæ sane apud aurifabros, atque alios metallurgos, quotidie videre est. Denique & intelligitur, cur tanto ardentius urantur foci, quo acutissimum gelu aëra gelidius constringit? Tum nimirum fornix aërius, focum cingens tanto semper arctius, fortiusque, eum coërcet, adeoque tamdiu corpuscula in hoc Ignis torrente volitantia magis impedit, ne ex eo evolare queant; nisi prius diuturna Ignis actione usque adeo sint imminuta, ut apta evadant exsilire per ipsum aëra, atque à foco aufugere. Simul inde nascitur hujus foci pressio maxima in superioribus, minor ad ambitum basios, unde & ea parte aër, facillime succedens, flammam, Ignemque, sursum premit; quumque in medio densatissimus sit, adeoque fortissimus, Ignis, inde in medio foci superiore acumen altius affectat flamma, quam ad latera, ubique minuitur sensim vis Ignis: inde figura pyramidalis flammæ in hoc foco exoritur. Simulac autem undique cingitur superficies hujus foci corpore duro, quod aëra arcet, tum Ignis, pabulum, rotata corpuscula, ab omni parte æqualiter pressa; & repressa, cito inter se quiescunt, flamma desinit, ipse focus excitatus brevi exstinguitur; qui tamen, ablato hoc operculo, admissu liberi aëris, iterum in flammam vivam, vel utique in Ignem ardentem, fulgidum, illico revivificari poterit.

Decimo septimo tandem, atque ultimo, dum consideramus omnia hucusque demonstrata, & enarrata, non constitit Nobis, quod ulla res, quæ,

Pabulum Ignis non fit Ignis.

circumspexi ad omnia argumenta, nullum invenio. Quare asserere non audeo, Alcohol, Olea, aut ulla alia corpora, Ignem fieri in combustione. Fateor, evadere perfecte combustilia in flamma sic mutata, ut nihil prorsus de illis porro cognoscere queamus per nostros intelligendi modos: adeo evadunt per subtilitatem sensus nostros eludentia; sed ideo, salvo vero, dicere non licet, hæc propterea in ipsum Ignem mutata esse.

De Pabulo Ignis ex Animalibus.

Combustilis
materies ex Ani-
malibus.

Posteaquam igitur cum cura differui de illa materie, quæ in Vegetantibus vere combustilis habetur; ordo dicitur, ut in Animalibus hanc quoque quam sollicitissime indagemus. Verum notissimum quum sit, Animalium corpora constare vegetabili nutrimento in iis subactis, omnis jam fere hic labor in historia Vegetantium exhaustus est. Etenim, si fides historiis, humores corporis animalium, aliquando in eam subtilitatem oleosam transeunt, ut Alcoholis instar in debilem, puram, flammam abierint. Ut & de flammis circa hominum exhalationes accensis narratur, & Helmontius de vento hominis inferiori in candelam explosam ardentem, ibique in flammam mutato, observat. Quæ quidem, si vera, rara tamen sunt. Olea autem Animalium reliqua respectu oleorum Vegetantium, ratione inflammabilitatis, nihil fere diversitatis habent, sed omnia adeo eadem, ut incassum inanis hic repeteretur superioris doctrinæ commemoratio. Sunt & hic aquæ, spiritus, sales, olea, terræ. Omnium autem harum indoles, præparatio, depuratio, effectus in Igne, perfecte eadem sunt in Animalibus, ut in Vegetabilibus. Ideoque commendo Vobis, ut eadem illa jam dicta conferre velitis, & applicare, his; ita tum clara satis doctrina habebitur. Verum putabitis forte, Phosphoros tamen Animalium docere, quod in hisce sint alia inflammabilia, quam in Vegetantibus. Sed sciatis hos arte Chémica ex Vegetantium carbonibus pinguisissimis produci posse, præcipue si fuerint Vegetantia, quorum succi sunt quam simillimi Animalium humoribus, ut in Sinapi exemplo dudum constitit. Igitur puto, ulteriori me inquisitioni super his superfedere posse.

De Pabulo Ignis ex Fossilibus.

Id quidem memorabile inprimis in hisce, quod & in ipsa Fossilium classe, iterum eadem lex combustilium obtineat. Observatur enim, & ibi quoque sola olea inflammabilia esse, cætera nequaquam; iterumque, singula quæque olea, tanto minus fumi, fuliginis, cinerum dare, quo fuerint subtiliora, leviora; tanto plus eorundem exhibere, quo sunt magis crassa, ponderosa. Forte & in iis quandoque Alcoholis obtinet subtilitas fere: licet nondum sciam, eousque visum tenue, in his oleum repertum fuisse, ut aquæ misceri posse constiterit.

Naphtha Alco-
holicæ similis.

Legi quidem, defluere saxi quandoque agitata humorem, qui facis admotu ardentis flammæ cepit, atque ita exarsit; memini observasse & fontibus dimissum laticem, in flammam pariter abivisse. An vero fuerit liquor ille, & incendendus, & aquæ simul commiscibilis, non memorant

Observatores. Certe, quando intellexi ex Historicis, quod Naphtha Babylonica, adeo fuerit subtilis, volatilis, facile ardens, & flammam haud adeo perniciosam dans, ut noctu dispersa per plateas, à ductis funalibus nocturnis ardentibus ita incenderetur, ut quasi sponte ardere sua videretur, omnemque viarum latitudinem occupare diffusâ, cæruleâ, neque multum interim depalcente, flammâ; cogitare debui, liquorem illum quam proxime accessisse tenuitate suæ subtilitatis ad Alcoholis ingenium: quoniam in fervida illa regione idem forte & Alcohole nostro ita diffuso præstari posset eodem plane eventu, ut jam in Experimento Alcoholis sub campana exhalantis, fomite sulphurato accenso docui ipse supra. Sed quum veram hujusmodi Naphtham comparare vix ullo queamus pretio, certi quid super hac re vix datur cognoscere: id enim, quod hoc titulo nobis hic loci venditur, haud est tanta unquam inflammabilitate præditum, sed longe semper crassius, tardiusque.

Petroleum etiam subtile quidem, neutiquam tamen comparabile vel Naphthæ Veterum; vel nostro Alcoholi. Quando autem & id quoque artificiosa destillatione emendatur, sensim evadit semper subtilius, & citius tunc quoque accendendum, attamen vel sic oleum manet semper, non fit Alcohol. Cæterum & hic fit, quod in Vegetantibus observavimus, scilicet, quo defæcator, subtiliorque, & levior, in fossilibus materies, oleosa, incensilis, eo semper & minus fumi, fuliginis, fœtoris, fæcum, dat, flammam vero simul leviolem, puriorem, debiliorem.

Petroleum post
Naphtham.

Alia autem inflammabilia Fossilia; in quibus crassa, ponderosa, neque combustilis, materies permista est, semper accenduntur difficilius, requirunt aëra validum venti, foliumve, ut fortiter ardeant, gignunt vero flammam & Ignem tanto violentiorem, ut in Lithanthrace exusto quam manifestissime videtur. Verum & talia corpora etiam fumos nigerrimos, crassosque, dant, qui & fœtorem utcumque, inprimis vero collecti fuliginem faciunt; relinquunt autem copiam magnam cinerum fixorum, infulsorum plerumque, sed maxime ponderosorum.

Lithanthrax.

Ultimo denique in alimento Ignis, quod de Fossilium genere petitur, quædam deprehenduntur, quæ composita sunt ex mere combustili prorsus oleo, & adjuncto simul ad illud acerrimo, eoque acidissimo pariter, sale. Sulphur me intellectum velle, jam ipsi perspiciatis. Hujus sane oleosa, combustilis, pars dum in Igne deflagrat, pars salina interim acidissima Chalcanti summo Igne expresso humori, oleo Vitrioli dicto, quam simillima, incombustilis Igne, seorsum colligitur fumi vaporosi instar, atque frige facta dein, titulo fumi Sulphuris per campanam nascitur. Qui ab aqua, illi inter arendum admista, accurate separatus, sicque sua in indole sincerus prorsus redditus, est omnium liquorum ponderosissimus post Argentum Vivum, aliorum vero acerrimus. Hinc quoque statim sequitur, quod flamma incensi Sulphuris haud nascatur prius, quam illud ad Ignem liquefactum fuit, adeoque valde prius calefactum. Dein vero quando jam flamma ejus nata ex accensa parte illius inflammabili, tunc interea ponderosissimum illud, & acerrimum rosu, salinum, acidum, agitatatum, attenuatum, ebulliens in flamma, hinc dissipatum extrorsum, facit in illo Igne primo, Ignem hac de causa quam violentissimum in ac-

Sulphur.

tione Ignis; sed deinde, quando jam à durante illius ignis actione usque adeo est divisum, ut de fornice igneo excussum jam per aëra liberum divagatur, vaporem eructat potentissime inflammantem omnes partes animalium, quas attingere valet, quorum inde pulmones suffocat. Sed alia corpora, quæ feriuntur hoc vapore de accenso Sulphure emisso, inde mire mutantur pro natura sua, & pro illo respectu, quem habent ad acidissimum acidum, quod in natura cognitum est. Quæ tum effecta Ignis à Sulphure inflammato falso solent adscribi ipsi Igni elementali: quum interim omnino inde distingui deberent, & bene perpendi, quod ab Igne Sulphuris incensi effectus fiant partim adscribendi igni elementali, & parti Sulphuris combustili, partim ab acido illius volatili reddito. Haud equidem crediderim opus jam esse, ut singulatim explicem, quid Bitumina, Asphalta, Pissasphaltus, aut Pix Judaica in Igne agant, quid patiantur? Putem ex præcedentibus adeo liquide intelligi, ut necesse non habeam ultra his inhærere. Satis esto, si dixerò, in his omnibus permista simul esse olea fossilia, pinguia, sales plerumque acidos, simul terram, sæpe & Metallici quid, aut saxei. Inde etiam in his omnibus id proprie erit ardens, quod ingenium habet olei. Sed aliæ illa permista in hoc ipso dabunt volitantia in hoc Igne spicula, quæ vibrata faciunt eximiam horum Ignium violentiam, aut singularem illorum in certa quædam corpora potestatem Physicam. Ex his jam pertractatis putem, quantum ad nostrum facit propositum, satis actum de natura Pabuli Ignis. Unde jam ex tota hac Historia Ignis puto hæcç Corollaria deduci posse, tanquam certissime demonstrata jam antea.

Ignis rarefacit omnia.

1. Ignem simplicem, purum, elementalem, immiscendo se, rarefacere omnia corpora, quæ in tota rerum natura sensibus nostris observata fuerint, solida, liquida, mista ex his.

Solus ubique æqualis.

2. Hanc autem potestatem soli, uni, Igni huic ita propriam esse, ut nulli sit alteri corpori hæctenus noto communis, quousque hæctenus natura rerum hominibus perspecta habetur. Effervescentiæ, fermentationes, singulares corporum rarefactiones vix aliud docent.

3. Ignem illum, quatenus ex hac sua proprietate cognoscitur, semper esse ubique præsentem, tam in pleno corporeo plenissimo, quam in vacuo inanissimo.

4. Etiam per hæcç omnia Ignem hunc æquabilissime distribui tamdiu; quamdiu non nascitur causa singularis in loco certo Ignem hunc dispersum colligens.

Alleaus tritu.

5. Causam illam colligentem primam, forte & primariam, esse attritum corporum quorundam inter se.

Expandens se,

6. Ignem moveri ex se quaquaversum; aut utique ita expandi sponte sua,

7. Sed interim determinari posse ita, ut motus ille, vel expansio, dirigatur in parallelismum, aut per lineas convergentes, huncque alterum esse modum maxime communem, quo iterum colligitur Ignis.

Dirigendus à sole.

8. Causam vero, quæ valet Ignem ex se indeterminatum ita in parallelismum cogere, esse Solem præcipue; quippe qui ea in re omnium maximi momenti cognoscitur,

9. Causam

9. Causam, deinde, quæ facit, ut radii igniti dein convergant collecti in parvum spatium, focus dictum, esse vel reflexionem, vel refractionem.

10. Inde rursus tertium nasci Ignis colligendi modum.

11. Chalybis frigidissimi ad frigidissimam silicem celerrimo percussu, in frigidissimo loco, tempestate gelidissima, Ignem produci uno momento fortissimum. Hunc ideo quartum esse modum Ignis colligendi.

12. Ideo igitur Ignem hunc non esse à Sole, quoad materiem suam ullo modo.

13. Eumque interim manere aliquandiu in corporibus, iis unitum pro illo tempore.

14. Tempusque illius perseverantiæ in illo corpore respondere densitati illius corporis, cui Ignis ille unitus erat.

15. Non tamen esse ullum corpus notum, quod Ignem hunc acceptum semel retinere posset semper.

16. Hunc autem Ignem, per hosce quindecim numeros descriptum, illum esse revera, quem omnes Elementalem esse adseverant.

17. Esse autem præter hunc & alium Ignem vulgo putatum, qui consumit corpora combustilia in aliquid invisibile, qui ali putatur, qui falso creditur combustilia in ipsum Ignem convertere: ille nasci creditur tunc, quando Ignis primo excitatus, in aëre aperto committitur pabulo apto Ignem conservare. Estque ope talis artificii, & foci, modus natus quintus colligendi Ignem, isque vulgatissimus omnium.

Ignis nutritivus.

18. Observari in universo rerum unam modo materiem, quæ illum Ignem ita alat, ut per eum integre consumatur sic, ut nihil inde nascatur præter puram, sinceramque flammam, nihil extinctâ consumptò pabulo flammâ supersit ultra. Hancque materiem esse solum, sincerum Alcohol.

Alcohol.

19. Cætera autem, præter Alcohol purum, quæ admiscuntur alimento Ignis, dum ab Igne moventur simul cum hoc nutrimento Ignis in Igne, augere posse vim Ignis.

Et Oleo manet idem.

20. Ignem igitur, incenso foco, nullum creari, neque nasci, non destrui extincto foco, neque mutari, neque forte gravem esse. Quod ultimum tamen tot, utque videtur tam solidis argumentis adstruitur, ut postquam tractatum dedit de flammæ ponderabilitate Boyleus, nullus amplius locus dubitandi superesse videatur, longe autem minus, postquam Hombergius sua dedit, adeo manifesta de pondere ingenti nato ex ipso purissimo elementalî Igne, absque ullo nutrimento Ignis corporeo admisto, ad corpora non combustibilia; ex quibus sane videtur omnino, quod elementalîs Ignis subito cum corporibus concrefcere absolute possit, atque illis ingens pondus superaddere. Quæ Experimenta Vobis recitem candor exigit, jubet veritas. Primo igitur Argentum Vivum, per metallâ accurate depuratum, hinc liquidius nativo, in vase puro, flamma accensæ lampadis, idoneo tempore digestum, fit pulvis niger, albus, ruber, pondere auctus quodammodo in hac operatione. Secundo Clarissimus Du Closius, Antimonio calcinato ad focus speculi ardentis, demonstravit Academiæ Scientiarum, auctum ita fuisse corpus calcinati supra pondus adhibiti Antimonii ad unam decimam sextam partem, dum interim tantum dissipatum fuerit de eo specie fumî. Sed Celeberrimus

Nec gravis.

Hombergius vitri Tſchirnhausiani foco, in vase cavo, rem accuratius prosequens, longe evidentius videtur evicisse, verum ignem uniri corporibus, unitum iis concreſcere, facere cum illis novum corpus, penitus distinctum à priori, atque magni momenti pondus superaddere. Quatuor ergo Unciæ Reguli Antimonii Martialis in pollinem redactæ, foco magni vitri Dioptrici Ducis Aurelianensis ad distantiam sesquipedis à vero ejus foco, fuerunt expositæ foco dicto, sæpeque agitæ cochleari ferreo, donec non amplius fumarent; quum in initio, & longo dein tempore postea fumum edidissent densum, & magnum. Dein pulvis hic quatuor unciarum auctus est tres drachmas, & aliquot grana; adeoque circiter decimam partem totius molis. Pulvis hic expositus foco vero illius vitri illico fusus, amisit eo ipso octavam pristini ponderis reguli, & adhuc illas tres drachmas & grana augmenti. Unde probabile, fumos primæ calcinationis semiunciam de Regulo abstulisse, & fusionem hanc abstulisse tres drachmas Ignis introducti. Minii, Calcis vivæ, aliorum præparaciones in Igne idem docere videntur. Hæc equidem, & alia Experimenta Boyleana, circa hanc rem, ita se habere, non dubito, sapientiam in capiendis Experimentis in maximis Viris agnosco, fidem illorum candidissimam in narrando. Sed tamen massa octo librarum Ferri, ignita per totam substantiam, nihil acquisiverat omnino ponderis. Nec in foco sesquipedem remoto à vero, neutiquam tantus calor vel tanta Ignis copia. Ponderavi autem pondus Ferri igniti, reliqui in statera usque donec frigeret; nil mutati ponderis. Calcinatio illa fit in cochleari ferreo, vel in figulino vase, moventur dein calcinanda perpetuo instrumento ferreo; hinc moles accrescere pulveri potest. Magnus focus statim expulit Ignem, qui putabatur unitus Antimonio. Quis dixerit, Ignem fuisse? Omnia corpora sic calcinata eodem Igne, haud ita adquirunt illud ponderis augmentum; sed illa modo, quæ Sulphure rodenti plena, ut Antimonium, Plumbum, Stannum, Ferrum, Auripigmentum. Hinc forte externum illud acquiritur rodendo, terendo, miscendo; tandem in liquefactione inde separatur. Intra vasa vero vitrea augmenta ponderis ab insinuatione Igne supposita, tam parva sunt, ut forte adscribi queant iis, quæ aliunde ex vitro addita fuerunt. Sane oportet, ut ea Experimenta, de industria, summa cum cautela capiantur: quum undique dolosæ insidiæ circumstant. Ne vero hæc obstinatione quadam, nec satis ex æquo, censuisse videar, ablegabo Vos ad Virum in scribenda historia Experimentorum solertissimum Du Hamelium, in historia Academiae Scientiarum, pag. 14. 15. ubi videbitis, quas prudentissimus ipse difficultates moveat, postquam recitaverat Experimenta. Neque deerunt ibidem alia quædam Experimenta, à Clarissimo Boulducio instituta, quibus contrarium fere evincitur.

Collectu immanis fieri potest.

21. Apparuit, hunc Ignem Elementalem augeri posse, in certo loco, immaniter; ut inde effectus quidam Physici in corporibus nati, neque aliunde temere addiscendi, oriantur, observentur, in historiam naturalem referantur. Dioptrice id docet; docet Catoptrice, maxime, si utæque adhibitæ simul conspiraverint in eandem actionem. Quam quidem actionem Ignis talis pluris facimus vel ideo, quod sine admistu hetero-

genei, absque pabuli materie, Solis huc Elementalisis, purissimus, agens nos doceat vim propriam sinceri Ignis in corpora illi exposita. Si autem accurate spectamus ejus effecta, duo quidem deprehendimus: liquida enim & solida, Igne volatilia, dissipantur inde uno momento, solida autem fixa, fere omnia, hactenus explorata, in vitrum abeunt; si non ab hoc Igne dissipantur. Igitur Ignis summus, Elementalisis, hactenus cognitus hominibus, dissipat, aut vitrificat. Sed tamen, toties dixi, omnia hæc nos modo novimus de illo Igne, qui arte nostra, hodie exercita, excitari potest maximus. Quum vero infinitos per gradus ille in rerum natura colligendo augeri, atque intendi, queat: nemo putet definitam esse actionem possibilem Ignis in corpora. Sane vis Ignis, quæ nobis maxima, vix inchoamentum habet ejus, qui possibilis major fieri; & quum tamen videamus, in illo modico ejusdem incremento, quod nascitur à frigore summo usque ad focum arte Vilettiana, & Tschirnhausiana, concurrentibus factum à Sole; quum, inquam, videamus, in illa parva latitudine extensi Ignis, tot diversa, mirifica, singularia, facta fuisse; quis adeo insaniet, ut putet, hac in parte, se exhaustisse Ignis omnem agendi in corpora potentiam?

22. Iterum constitit, Ignem Elementalem, certo loco prius collectum quacumque demum de causa, in eo posse conservari pabuli idonei ope, idque semper esse solum Alcohol, aut Oleum de triplici rerum genere. Sed illum tum Ignem, in illo loco, per illud nutrimentum, sustentatum, immaniter rursus & ibi augeri posse; per auctum libere agentis Atmosphæræ pondus; subministrationem largam alimenti oleosi, ponderosissimis aliis intime, idonea copia, fortissime, immitti; folium maximorum, celerrimorum, multorum, ad unum foci centrum conspirantium, actionem. Ultimus autem talis Ignis cogniti hucusque effectus erat in Animalibus & Vegetabilibus Phosphori productio, in Vegetabilibus Vitri constructio; in Fossilibus fusio Auri in hoc Igne constantissimi.

Variis modis,

23. His ita positis, postquam jam enarrati sunt modi Physici mihi cogniti, quibus Ignis colligi potest, & conservari in aliquo loco, superest, ut adhuc dicam de alio, eoque efficacissimo, & frequentissimo, modo, quo idem fit, scilicet mistura diversorum corporum inter se; qua in re multa, eaque valde mirabilia, observari solent: quum vero sint hæc quam numerosissima, omnia enarrare impossibile, quædam delibare necessarium est.

De Calore ex Mistura corporum oriundo Vegetantium.

Dudum sciverunt Observatores rerum naturalium, nasci quandoque notabilem satis productionem caloris, aut frigoris, subito admodum, ex hac sola causa, quod diversa, certa que corpora, intime permista simul confunderentur inter se; ea tamen lege, ut nec calor ille, nec frigus, in alterutro horum præexisteret, antequam permiscerentur; sed neque duraret diutius, nisi quamdiu permistio fieret, qua dein perfecte peracta, calor ille, frigusve, sic nata desinebant, atque redibant ea corpora ad eam temperiem, quæ in illis obtinebat ante ipsam permissionem factam.

Tab. 5. Icon. 1.

Hanc inprimis historiam Verulamius inchoaverat, perfecit Boyleus, & Hookius, ego quædam Vobis exhibeo: quod ut faciam, velitis primo ut Vobis Instrumenta exhibeam, quibus ad hæc omnia excogitatis, deinceps coram Vobis utar. ABC Thermoscopium est magnum, repletum juxta artem Spir. Vini tincto, id applicatum ita asseri in medio sulcato, ut in parte inferiore MBA sit à ligno liberum, quo vasa ibidem supponi queant, sine impedimento ullo, in quibus liquores explorandi commisceri queant. In asseri EG notantur ad latera numeri graduum adscendentis, & descendens liquoris. Satis spectabiles asseres picti pigmento nigerrimo, numeri candido. Ponitur dein vas cum liquore ita inter hoc instrumentum, ut Thermometrum totum AB sit intra vas, in liquore reducto ad gradum ipsius Thermometri; tum infunditur alterum liquidum, & miscetur movendo fistulâ vitreâ, vel tubo vitreo, ut permistio fiat intima: unde tum Thermometrum statim notat mutationem à miscela factam, ratione caloris, & frigoris nati effectum miscelæ. Hoc instrumento, hacce methodo, faciam ut vel è longinquo possitis cernere totum, ut peragitur, negotium. Igitur ad rem.

E X P E R I M E N T U M I.

En, in hoc vase est Aqua pluvialis, destillando ex alto vase, Igne leni, purissima reddita, ad uncias duas. In hoc altero eadem copia Spiritus Vini vulgaris. Ambo hæc liquida exploro hoc parvo Thermometro. En, utrumque est graduum 44. Pono jam unum horum vasorum sub Thermometro modo explicato; quod etiam est notans 44 gradus. Permiscéo jam subito Aquam & Spiritus Vini affundendo, & tubo vitreo, æque frigido, movendo. Videtis liquidissime, à mistione hac incalescunt tantum, ut assurgat liquor in Thermometro ad gradus 52. Unde discimus 1. Aquam puram, & Spiritus Vini, in aëre æque calidos fuisse ante mistionem. 2. Aëra, Spiritus Vini & Aquam æque calefcere ante permistionem. 3. Aëra & Aquam, Spiritus Vini & Aëra, si miscentur, manere æque calida. 4. Aquam & Spiritus Vini permistos calefcere statim, non à calore, qui prius in illis præexistebat: erant quippe æque calida, vel frigida. 5. Sed ab aliqua Physica causa, latente in his, à qua, post permistionem illico incalescunt. 6. Illum à miscela natum calorem non durare diutius, quam dum miscela fit, ea vero peracta desinere, licet postea dein moveatur longe vehementius, quam inter miscendum factum fuerat. 7. Totam ergo causam Physicam producti tam notabilis caloris esse solam tantum primam applicationem partium Spiritus Vini ad partes Aquæ: illoque momento Ignem nasci hic in illo ipso contactu moxque post contactum ibi rursus perire. 8. Ignem illum sic natum ibidem ab hac miscela, vel manifestatum, esse verum Ignem Elementalem; quod ipsa ejus actio in Thermometrum clare docet. 9. Multum caloris geniti periisse dum Thermometrum à mistis incalescit eousque.

EXPERIMENTUM II.

Rursum duo hic vasa habeo; uno teneo Aquam ut prius, eadem copia, æque calidam nempe gradus 44; altero Alcohol Vini sincerum eadem copia, æque præcise calidum ut illa aqua in priore vase. Simili conditione, ut in priore Experimento, dum Thermometrum eundem gradum signat. Facta permissione, ut prius, ascendit Thermometrum ad gradus usque 62. Hinc 1. omnia colligimus, quæ in præcedenti Experimento dicta fuerunt. 2. Aqua & Alcohol mista calefcunt fortiter, & fortius longe quam Aqua & Spiritus Vini. 3. Igitur causa hujus majoris caloris pendet tantum à proportione Alcoholis misti ad copiam aquæ cui permiscetur. 4. Aqua, quæ affunditur ad Alcohol, facit affusione sui plus Ignis venire in Alcohol, quam prius fuerat in ipso Alchhole, quod Igni adeo simile: nam Alcohol Alcoholi immistum non generat plus caloris, sed Aqua ad Alcohol addita idem efficit. 5. Quo Aqua illa, quæ affunditur Alcoholi, habet minus Alcoholis in se, id est, quo purior fuerit aqua, eo plus caloris generat in Alchhole, quocum miscetur; & contra.

EXPERIMENTUM III.

Accipio jam Alcoholis Alcalifati uncias duas. Aquæ purissimæ tantumdem. Ante permissionem sunt æque frigida, nempe graduum 41, ut & Thermometrum. Miscela dat calorem graduum 54. Hinc scimus 1. dicta in Experimento primo, & secundo. 2. Aqua & Alcohol Alcalifatam mista calefcunt fortius quam aqua & Spiritus Vini; sed minus quam Aqua & Alcohol sincerum. 3. Ergo hæc causa caloris in his est à solo Alchhole & Aqua pura.

Conferri poterunt cum his, quæ habet Clarissimus Geoffroyus, in Monum. Ac. Reg. Sc. anni 1723. pag. 53. Hæc quidem Experimenta notabilia satis contemplationi nostræ objecta dant ad caloris generationem procurandam, in quibus præter jam observata id puto maximi momenti, quod in omnibus his calor generetur tantum in ipso puncto permissionis, ne-tiquam postea magis. Unde quo celerior illa perficitur, eo semper gradus caloris acquiritur major, quo lentior succedit, magisque successiva, eo minus caloris semper per eandem copiam permistorum acquies. Postquam enim semel ita est perfecta hæc miscela, ut singulæ partes aquæ hæreant ad singulas partes Alcoholis, frustra deinde expectabitis ulterio-ris caloris productionem. Neque tum juvat ingens concussio hujus misti liquoris: manebit enim idem postea caloris gradus non modo; imo vero statim post commissionem absolutam in tribus illis Experimentis, statim incipit remittere calor genitus, sicque omni momento increfcens suc-cedit frigus, donec cito liquor redeat in illum gradum, quem videramus in Atmosphæra eo tempore: ita quippe semper expertus sum. Quare jam inde deducimus, 1. quod in illo articulo temporis, quo attactus nascitur inter Elementa Alcoholis, & Aquæ, simul oriatur causa Physica, quæ Ignem eo allicit. Quænam vero hæc est? dictu difficile. Id tamen observa-

tur, quod illo inprimis tempore, quo hæc prima miscela fit, turbetur utriusque prius limpidi liquoris pelluciditas in mistis, quodque duret hæc nata opacitas tamdiu, quamdiu calor ille generatur, quo jam facto, redit statim pelluciditas. Quin etiam bullularum eo exquisite tempore enascitur ingens numerus, quæ exiguæ admodum, moventur per mista elementa, subito crepant, evanescent, renascuntur. Postquam autem calor jam genitus est, non magis dein apparent. An hæc bullulæ autem motu suo calorem faciant ipsum, non vero potius ipsæ nascantur à calore nato, dum aëriæ particulæ ibidem calefendo rarefcent, ambiguum manet. 2. Id saltem scimus ex his, quod calor ille non pendeat ab unita substantia utriusque commisti liquoris, sed ab alia quadam re, quæ pendet tota à prima illa adunatione partis adpartem. Unde valde credibile, omnem illum calorem natum existere ibidem uno momentulo temporis tantum. Quod utique singulare admodum hac in re videtur. Nec forte pulvis Pyrius ocyus flammam parit admissa scintilla Ignis, quam calor ille exoritur à mistis his humoribus. 3. Quo vero intento acrius animo cuncta hæc excutimus, nonne eo plus hæremus ancipites, quænam ergo res sit illa proprie, quæ hic Ignem colligit? Estne vis reciproca attractrix inter hæc Elementa, per quam appropinquantia inter se, magna statim velocitate ruant in amplexus mutuos, eoque collisu igniculos moveant? An vero attractio tum, moxque repulsio succedens, attritum excitat inter hæc, celerrimum, cujus effectu calor tum producitur; quique tritus desinat, ubi distributione æquabili facta cuncta quiescunt inter se? 4. Quum autem calor ille à mitione hic ortus contingat in Aqua & Alcohole confusis inter se, sive prius seorsum hunc, illumve, gradum temperiei obtinuerint ante commitionem, oriaturque semper novus calor tanto major post miscelam; hinc itaque Alcohol confusum cum aqua nostri sanguinis, poterit eam calefacere quoque quam citissime, ad certum gradum, ad certum tempus usque; deinde vero nihil amplius eo facere potest. 5. Igitur inde quoque corporibus aquoso madore frigidis frictions cum Alcohole factæ calefacere queunt; imo & balneorum, & fomentorum, cum Alcohole paratorum effecta intelligi queunt.

E X P E R I M E N T U M I V.

Si jam Aqua purissima, & Vinum optimum, generosum, simili prorsus modo confunduntur, mitione perfecte facta, non dant ullum sensibilem calorem auctum vel minutum; aliquid calidi quidem, sed quam paucissimum apparet ita, ut vix observari queat. Unde patet 1. Aquam & Vinum, æque calida ex se, atque post commitionem quoque adhuc æque ac prius calida manere. 2. Vini ergo applicationem ex se vix plus, aut minus, calefacere, quam Aquam. 3. Adeoque calorem corpori humano conciliatum ab accepto Vino, non pendere à calore prius præexistente in Vino, indeque communicato humoribus; quam à stimulo, quo velocitatem sanguinis per vasa augendo, attrituque inde inter vasa & humores nato majori, ipse Ignis in partes advocatur.

EXPERIMENTUM V.

Ex Aqua, & Aceto Vini stillatio fortissimi, quæ in aëre æque calida perfecte fuerant, subito committis inter se, videtis nihil omnino notabilis caloris gigni, sed persistere in eodem gradu, ut ante commistionem. Quare iterum, 1. Aquæ, Acetique, ex se æqualis calor; iisque in mistis, & separatis, prorsus idem. 2. Vis Aceti refrigerans, ratione corporis humani, celebrata Medicis, pendere debet ab alia omnino causa, quam à frigore illi vere insito.

EXPERIMENTUM VI.

Oleum Tartari per deliquium, & Aqua purissima, æquali copia sumpta in his duobus vasis, sunt absolute æque ac aër externus calida; utque manifesto est cernere, postquam accuratissime, & subitissime confunduntur, perfecte æque calida manent. Unde 1. ille liquor, qui nobis apparet inter alios omnes maxime Igneus, in se calidior nullo modo est quam Aqua pura; neque aqua hæc illo calefacientissimo humore est ullo modo frigidior. Hoc assertum ignaro hujus Experimenti homini videretur quam maxime paradoxum, sed tamen nihil eo veracius. 2. Idem adeo Igneus habitus liquor aquæ commistus nihil tollit de frigiditate illius. 3. Alkali fixum Igneum, postquam prius solutum est in tanta aquæ copia, quæ illi diluendo sufficit, deinde nullum amplius calorem in alia aqua potest excitare. 4. Neque igitur hoc respectu aquæ sanguinis immistum hoc liquidum Alcalinum poterit ullum calorem excitare.

EXPERIMENTUM VII.

Aqua, & Oleum stillatitium Terebinthinæ, seorsum æque calida ut Atmosphæra hoc tempore, vobis ostenduntur coram; sed dum hæc jam, quantum fieri potest, intime agitando permisceo, ne sic quidem vel minimum caloris novi pariunt. Igitur iterum 1. Oleum essentielle stillatitium, quo humanum corpus usque adeo solet incalescere, & contra frigus, tam egregio successu, defendi; tamen in se caloris plus nihil habet, quam frigida, simplex, aqua. 2. Hoc ipsum, quum Alcoholi adeo propinque plurimis dotibus accedat, tamen, si aquæ commiscetur, nullum aquæ calorem participat: quum tamen Alcohol admistu aquæ adeo notabiliter incalescat. Quod mirum sane observatum docet probabilem & hinc doctrinam supra datam, de attactu primo aquæ ad Alcohol admisso pro causa præcipua caloris generati. Iterum ergo non potest & hoc Oleum suo admistu & aquam nostrorum humorum calefacere.

EXPERIMENTUM VIII.

Alcoholis perfectissime parati nota forte certissima habetur, si solo concussu intime se uniri paritur oleis stillatitiis. Si enim quam minimum

aquæ illi inhæret, nunquam erit possibilis perfecta horum, commistio. En igitur, tale hocce Alcohol est quod æque jam calidum ac hoc purissimum oleum ætherium Terebinthinæ, adeoque quam ipse hic aër: jam permiscebo simul. Quid jam expectatis? En colliquescunt simul instar Alcoholis cum Alcohole: sed cernitis nihil omnino inde permutari caloris gradum, qui ante mixtionem fuerat utrique liquori præsens. Id vulgus quidem credidisset futurum. Sed qui periti erant Experimentorum superiorum, credo, omnes prævidissent oriturum calorem ex intimo contactu Alcoholis & Olei. Nos autem hinc vidimus partes Alcoholis intra partes olei æque perfecte, æque æquabiliter dilui posse ac Alcohol & Aquam; sed tamen nihil inde produci posse caloris. Igitur & Alcohol immixtum nostris oleis inde tamen haud producturum calorem majorem, quamvis in aquam nostri sanguinis præstare illud queat. Quam nova, quam non prævisa, animadvertimus in rerum natura, dum de industria corpora corporibus componimus! Colamus gnaviter hanc methodum!

E X P E R I M E N T U M I X.

Acetum stillatitium, & Oleum Terebinthinæ, seorsum æque calida; ac Aër jam, scilicet graduum 44, dum vero commisceo inter se, sensim, & lentius, calorem per successiva incrementa creant usque ad gradus 45. Quare hinc 1. Acetum & Oleum ex se æque calida. 2. A confusione autem calor aliquis. 3. Hinc incipit jam se manifestare potestas acidi in generando calore cum oleosis, licet in gradu minimo: quia in aceto fortissimo, tantum acidi veri inest pars una octuagesima, per Hombergiana. Ac. R. Sc. T. 1. p. 52, 4. Acetum igitur respectu olei nostri quoque, ratione suæ commistionis, parit aliquem calorem. 5. Acetum & hoc modo differt ab Aqua.

E X P E R I M E N T U M X.

Idem Acetum, idem Alcohol, ante jam capta, iterum exploro, æque calida ac aër, permisceo; en, quam subito calor hic manifestus oritur! Quid enim? Videtis à gradu 42, in quo erant ante commistionem, jam ascendisse permittis iis Thermoscopium ad gradus 52. Quare jam 1. Alcohol & Acetum æque calida ex se solis. 2. A confusione calor adeo insignis. 3. Alcohol cum Aceto, tanto plus, quam cum Oleo, calefcit.

E X P E R I M E N T U M X I.

Oleum Tartari per deliquium, & Oleum Terebinthinæ, ante commistionem, utraque graduum 45, mista vero jam in Thermometro dant gradus 48: unde 1. Hæc ex se æque calida. 2. In permistione notabilis calor.

E X P E R I M E N T U M X I I.

Acetum idem, idemque Oleum Tartari per deliquium, in aëre, seorsum, æque calida, ad gradus scilicet 46, accurate, subitoque, permista simul.

mul' manebant perfecte æque calida: permiscui vero in hoc Experimento Aceti partes tres ad unam Olei Tartari per deliquium. Quamobrem scitur in hac salium oppositorum adunatione, Ignem non colligi.

EXPERIMENTUM XIII.

Alcohol & Oleum Tartari per deliquium, æque calida ac aër ambiens, copia æquali permista, quantum fieri poterat, dederunt à 64 ad 68.

EXPERIMENTUM XIV.

Nunc teneo in hac phiala Alcohol idem, calidum, ut aër jam est, graduum 47. Illi infundo jam salem Tartari alcalinum fixum, siccum, purum; quo facto, illico adscendit in Thermometro liquor usque ad gradus 51.

EXPERIMENTUM XV.

En Aquam purissimam, cujus triplo affundo salis Tartari, alcalini fixi, unam partem siccam valde; à 47 ad 57 adscendit liquor in Thermometro.

EXPERIMENTUM XVI.

Aceti ejusdem triplo, salis Tartari, alcalini, fixi, sicci, partem unam commisceo; surgit Thermometrum à 43 ad 49.

EXPERIMENTUM XVII.

Olei Terebinthinæ partibus tribus, salis Tartari, alcalini, fixi, sicci, partem admisceo unam; dum interea à gradu 43 ad 48. adscendit Thermometrum.

Hinc didicimus huc usque 1. Simplicia, quæ Chemia producit ex Vegetantibus, ex sua natura habere in se omnia eundem caloris gradum, eum scilicet, qui communis est aëris, illo tempore. 2. Quædam horum, jam definita, acquirere calorem majorem, illo tantum tempore dum permiscuntur. Sed non durare hanc caloris productionem ultra, quam dum peragitur illa miscela; qua dein peracta, non manet ille tempore miscelæ genitus calor, sed sensim redeunt mista ad temperiem tum in aëre obtinentem. 3. Hanc itaque illius caloris generationem haud produci ex substantia illorum permistorum, sed tantum ex adunatione jam contingente. 4. Alcohol & Aquam esse præcipua, quæ hic in fluidis Vegetantium inveniuntur, quibus inest hæc definita potestas generandi caloris. 5. Salem Tartari & Aquam esse hic præcipua inter hæc, quæ commistu suo calorem maximum generant, ex solidis & liquidis permistis. 6. Post illa Alcohol & Salem Tartari, præcipuam efficaciam habere. Hisce igitur ita absolutis ad animalium partes examinandas circa hæc progrediamur eadem cum sedulitate.

De Calore generando ex Miscela corporum Animalium & Vegetantium.

EXPERIMENTUM PRIMUM, DIVERSIS MODIS.

Urina recens, cocta vi vitæ bene fani hominis, detenta in aëre, acquirit brevi temperiem illius, sique tum, ut videtis, miscetur æquali quantitati aquæ æque temperatæ, manet in Thermoscopio gradus idem.

Si miscetur cum Alcohole increfcit calor ab 38 ad 49.

Cum Oleo Terebinthinæ non mutatur.

Cum Sale Tartari ab 38 ad 39.

Cum Aceto fortissimo non mutatur inde.

Cum Spiritu Urinæ non mutatur inde.

Cum Sale Urinæ descendit per duos gradus.

Cum Spiritu Nitri adfcendit ab 38 ad 43.

Cum Spiritu Salis adfcendit ab 39 ad 43.

Cum Oleo Vitrioli adfcendit à gradu 39 ad 54.

EXPERIMENTUM SECUNDUM, DIVERSIS MODIS.

Urina fani hominis, diu detenta in lagena clausa, hocque modo valde putrefacta, temperiem habet ut aër illo tempore, quæ dein mista æquali quantitati aquæ purissimæ, paululum fecit descendere.

Cum Alcohole, eodem modo permista incaluit ab 38 ad 45.

Cum Oleo Terebinthinæ non mutatur.

Cum Sale Tartari ab 38 ad 36.

Cum Aceto fortissimo ab 37 ad 38.

Cum Spiritu Urinæ ab 38 ad 36.

Cum Sale Urinæ ab 38 ad 32.

Cum Spiritu Nitri ab 38 ad 40.

Cum Spiritu Salis Marini ab 38 ad 41.

Cum Oleo Vitrioli ab 38 ad 45.

EXPERIMENTUM TERTIUM, VARIIS MODIS.

Sal Urinæ, destillatione paratus, sine additione, nisi arenæ de lotio recenti, dum miscetur, lege toties jam dicta, cum Aqua, fecit descendere Thermometrum à 40 ad 38.

Cum Alcohole adfcendit à 40 ad 41.

Cum Sale Tartari à 40 ad 45.

Cum Aceto fortissimo ab 43 ad 41. Sed cum aceto fortissimo inspissato ad dimidias à 42 ad 44.

Cum Spiritu Nitri ab 43 ad 60.

EXPERIMENTUM QUARTUM, DIVERSO MODO.

Cum Spiritu Alcalino, volatili, ex Sale Ammoniaco parato cum æquali copia Salis Tartari, satis forti, commiscui copiam æqualem Spiritus Aceti fortissimi; quum essent utique æque calidi, ac aër ambiens, factum est, ut liquor in Thermoscopio assurgeret ab 44 ad 48.

Cum Aceto fortissimo ad dimidias inspissato ab 44 ad 47 $\frac{1}{2}$.

Cum Spiritu Salis cum bolo destillati, dein rectificato, à 46 ad 64.

Cum Spiritu Nitri destillati cum bolo, ab 46 ad 82.

De Calore generando miscela Fossilium.

EXPERIMENTUM PRIMUM, MULTIS MODIS.

Sumo Aquæ purissimæ, 47 gradus calidæ, uncias tres, iis admisceo Nitri puri in pollinem triti unciam unam, descendit Thermometrum ad gradum 36.

Aquæ purissimæ, 48 gradus calidæ, unciis tribus admisceo Boracis puri unciam unam, descendit liquor Thermometri ad gradum 45 $\frac{1}{2}$.

Aquæ purissimæ, 46 gradus calidæ, unciis tribus admisceo Salis marini unciam unam, descendit ad gradus 43.

Aquæ purissimæ, 47 gradus calidæ, unciis tribus admisceo Salis Ammoniæ unciam, descendit ad gradus 28.

Aquæ purissimæ, 45 gradus calidæ, unciis tribus admisceo Olei Vitrioli non rectificati unciam unam, ascendit ad 60.

Alcoholis purissimi, 47 gradus calidi, unciis duabus admisceo Olei Vitrioli non rectificati unciam unam, ascendit ad gradus 60.

Aceti stillatitii, gradus 46 calidi, unciis tribus admisceo Olei Vitrioli non rectificati unciam unam, ascendit ad gradum 60.

Cerussa in aqua forti debili, dum ebullit, ascendit à gradu 44 ad gr. 57.

Stannum rasum in Aqua Regia, dum ebullit, ascendit à gradu 44 ad gr. 56.

Ferrum rasum in Aqua Regia, dum ebullit, ascendit à gradu 44 ad gr. 160.

Plurima, præter hæc, institui Experimenta satis similia: sed metuo, ne odiosus sim recitando. Unum monebo; scilicet, si omnia simplicia ita examinantur, quæ in Vegetantium, Animalium, Fossilium, historia inveniuntur, eo ordine, ut primo capiantur observata, quæ nascuntur, quando juxta regulas combinationis, ea seorsum in qualibet singulari classe occurrunt, eaque annotentur sedulo; tumque eadem lege dein misceantur inter se simplicia nata in diversis classibus, brevi certo erit hæc historia certa, & completa, de calore orto ex permixtione sola variorum corporum inter se. Sed moneo iterum, illa Experimenta, quæ ego hic coram Vobis feci, tantum rudia fuisse, neque ea cum cura exulta, quæ hic adhiberi posset, deberetque. Nam nimis festinare jussit temporis bre-

vitas, metus abufus Vestræ patientiæ. Sed simul, quum plures una honoris spectabili Vestræ præsentia hos actus, egoque conarer omnium oculis fidelibus subijcere eventum Experimentorum, utendum censui adeo magnis Thermometris. Illa vero, ut Vobis notissimum, corpore suo tam magno immerso in parvam copiam liquorum, multum de nato in mistis calore, vel frigore, mutant, illud in se trahendo, eventum mutando. Hinc & eo tantum sensu annotata hæc intelligatis, non habebitis autem pro exactis ob rationes dictas. Sed quando Vos, pro ea, qua estis ad hæc, solertia & accuratatione, hæc prosequemini, utamini tum, commendo, illis pulcherrimis Thermometris Fahrenheitianis, quæ de Mercurio conficit. Quibus usus sum, dum supra Vobis productionem Frigoris enarrabam; quam ope Salis Ammoniaci confeceram. Hæc enim & acutissime sentiunt calorem, frigusque, & adeo sunt parva, ut parum valde mutant liquorum calores, quibus explorandis adhibentur.

De Igne generato vero in corpore frigido ex solo accessu Aëris.

Chemicorum nunquam requiescens industria quotidie nova eruit; quæ priora latuerant secula; inter ea vero, post Pyrium pulverem, nihil visum fuit mirabilius, quam corpora arte hac produci, quæ frigida sunt ut cætera omnia, quamdiu prohibentur aëra communem, liberum, contingere; sed quæ simulac aër superficiem illorum directe contingit, verum Ignem, imo & flammam vivam, sponte inde solum concipiunt, absque ullius alterius corporis accessu, aut attritu ullo Mechanico, sine ullo Igne admoto. Corpora hæc Phosphora dixere, eaque hic sola intelligo Ignem generantia; neque alia illa intelligo, quæ solum lucent in tenebris, absque excitato simul Igne.

Phosphorus
Crafftii.

Igitur primo humores Animalium, maxime prius putrefacti, Ignis vi orbatu omni volatili parte, quæ Salem volatilem, aut Oleum refert, relinquunt carbonis speciem; quæ dein mista cum triplo arenæ, aut carbonum ligneorum polline triplo, aut cum duplo carbonum & dimidio aluminis; si tum ex retorta de terra crucibulorum confecta, lutata, urgetur Igne aperto, reverberii, sensim aucto, summo, diu æquabiliter continuato; retorta sic accommodata furno, ut colli ejus os aquam tangat in recipiente contentam rite agglutinato; ultimo Igne, post fumos, dat materiem ponderosam, cineream, granulatim in fundum aquæ cadentem, in aqua non solubilem, liquefcentem Igne, sic fundendam in massulas ad Ignem sub aqua. Hæc Phosphorus Crafftii, Kunckelii, Boylei, dicta, si vase clauso, sub aqua, in frigore, conservatur, diu incolumis fervari potest. Nato autem in aëre calore majore fulgurat in tenebris per aquam incumbentem; sed quando aëri aperto, tepido, committitur, lucet; si autem aër incalescit paulo plus, tum Microscopio conspecta Phosphori pars ostendit motum ebullientem, perpetuum, partium internarum, paulo post in flagrantissimas flammæ accenditur, consumitur, relinquit Oleum Vitrioli, aut simillimum acedine, & pondere, liquorem. Qui ergo novus est, & penitus diversus ab omnibus prioribus, Ignem excitandi Modus. An aër, qui, paulo calidior, ebullire semper creditur,

concussibus suæ ebullitionis, partes Phosphori atterit concutiendo, sicque in materie facillime mobili, tamen satis fixa, calorem primo aliquem, mox lucem, dein flammam, excitat? Sane summo in frigore, aëri contigua materies vix lucet, non calet, minime accenditur. Sed semel apertam flammam concipiens, vix dein exstingui iterum potest. Omni fere dote, & analysi per deflagrationem facta, quam proxime accedit ad naturam Sulphuris vulgaris purissimi; sed mollioris est, & magis fusilis, plus ad ceram accedentis, naturæ. In eo ab iis tamen differens, quod exiguo Ignis gradu ebulliat, incendaturque. Vid. *Boyl. Noctiluc. Aër. Slare. Act. Phil. 1683. p. 1457. Homberg. Memoir. de Mathem. & Phys. anni 1692, pag. 74. ad 80. Nieuventyd. pag. 520. Hofmann. Dissert. Chem. Physic. pag. 336.*

Secundo dein alius, isque longe pulchrior inventus est modus conficiendi materiem, quæ ad aëris tantum contactum, calidus fuerit, frigidusve, illico Ignem urentem conficit. Quem quidem primus mihi litteris suis significaverat Lutetiis Parisiorum Eximius Hombergius decimo sexto Aprilis 1712. datis mihi manu Nobilissimi Domini Hasbergii, qui notandas simul observationes coram addidit. Quem postea faciliorem redditum, minusque ingratum, exhibuit *Diarium Eruditorum anni 1716. pag. 60.* scilicet ut prior ille, modo memoratus, Phosphorus originem debebat studio Alchemistæ, insaniente sapientia quærentis Lapidem Philosophorum in urina; ita jam describendus alteri ejusdem sectæ deliro inventus, dum in stercore humano lapidem occultum quærit. Res ipsa ita se habet. Sumitur pars Animalis mollis, minutissime concisa, aut aliquis ejus humor, vel & excrementa; in sartagine ferrea, Igne modico, agitantur tamdiu spatula ferrea, donec in pulverem siccum nigrum, ita torrendo, conversa sint. Aut sumite aliquod tenue Vegetabile, farinam quamcumque verbi gratia. Nec enim multum referet, quodnam ex his elegeritis. Sumatur tum una pars talis nigri, ustulati, pulveris, eique commisce conterendo Aluminis crudi partes quatuor, fiat pulvis subtilissimus, quem impositum sartagini ferreæ supposito Igne ustulare oportet, semper spatula, fere ignita, movendo, conterendo, agitando, in forma pulveris terendo; quoties ab Igne fufum alumen in massam coit cum pulvere statim iterum trituro, semper agitando quam accuratissime, donec tandem nullos amplius fumos ad Ignem suppositum exhalet, sed tota massa in pulverem tenuem, siccum, fixum, conversa sit, prorsusque nigrum. Hunc dein pulverem nigrum, siccumque immitte in phialam puram, siccam, vitream, colli angustioris, eousque illo replendam, donec ampullæ tertia pars superior vacua sit hoc pulvere. Orificium colli hujus phialæ claudatur chartaceo laxo operculo, ut aër libere per illud ingredi, egredi, perpetuo queat; utque vapores interim libere ex collo phialæ possint exire. Ponatur dein hæc phiala intra tigillum, vel crucibulum, ita accommodata, ut nusquam crucibuli fundum, aut latera, contingat, sed arena sic cingatur, ut hæc, inter fundum, & parietes crucibuli, bene intercedat; atque obruatur porro ampulla phialæ sic arenâ, ut per partem ejusdem prospici queat intra cavum ejus, quo dein queat videri intus, an materia in ampulla jam ignita sit? Cingatur tum hoc crucibulum, cum

Phosphorus
Igneus.

arena, & imposita phiala prunis accensis lente & prudenter, donec undique percaluerit: auge tum Ignem, ut crucibulum, arena, phiala, materies in illa; candescant ab Igne. Id ubi animadvertitur, sustineatur dein in hac violentia Ignis spatio horæ. Tum, dum vis Ignis adhuc perstat, orificium colli phialæ superius cera accuratissime claude, ut prorsus nihil aëris introire queat. Refrigerentur sponte omnia. Erit in phiala carbo niger, pulverulentus, ex pulvere, & alumine. Si de hac materie, sic præparata, aliquid ex vase excutitur in aëra frigidum, ipso illo momento Ignem concipit, ardetque. Sed si attigerit semel aërem, amittit hanc vim ignescendi in aëre. Atque hic quidem Modus Ignem excitandi omnium cognitorum maxime mirus videtur: quoniam & hanc vim conservat integro trium mensium spatio, si modo cautissime prohibetur omnem aëre externo commercium. Certe hoc in Experimento, vi Ignis calcinantis carbō fit verus, Animalis, aut Vegetabilis, isque quam subtilissimus profecto, adeoque omnino aptissimus, qui minimam Ignis scintillam susceptam foveat, in Ignem nutriat; ut ex historia carbonis præmissa evictum fuit. Ille vero carbō adeo est redditus siccus, quam ulla arte effici potuit, ut ex toto processu patuit: si enim vel minimum humidi, imo tantum illius pauci, quod in ipso aëre hospitatur, hunc pulverem tangit, actum est illico de totius Experimenti eventu. Quin & observare oportet, quod omnis pariter aër inde sit expulsus ingenti Igne; oportet enim lagenam sollicite obturare tunc, quando summa vis Ignis, quam vitrum sine fusione tolerare potest, expulit ex ejus cavo, & ex materie in illo contenta, omnem aëra; si enim rursus aër ullo modo irrepere valet eo, non succedet unquam Experimentum. Interim de alumine, qui videtur esse lapis Calcarius Oleo Vitrioli derosus, inque formam Salis conversus, expulsus est illa diuturna calcinatione aër, aqua, spiritus acidus volatilis, remanente modo Oleo Vitrioli fortissimo, omni aqua orbato, in terra illa siccissima relicta fixato. Talia autem corpora, siccitatis impatientissima, ad aëris admittum calent, illeque in horum vacuos meatus irruens impetu supra supputato p. 233. illo momento atteret vividissime illas partes, Ignem forte excitat; qui exceptus carbone illo tenuissimo sustinetur, foveturque facile. Si vero hæc fuerit mirabilis apparitionis causa, vel si alia forte; utique inde nobis hodie certo constat, fieri posse, ut frigidum, communis, aëris contactus simplex, corpus frigidum, absque vel ullo Ignis adjumento incendere prorsus queat, ita, ut totum dein consumatur in cineres æque certo, ac ullo alio noto Igne fieri queat. Sed quantum scimus, ultimum hoc Experimentum solum habetur, quod efficere hoc ex voto, quoties libet, possit. Quis ergo definiat suos intra limites Ignis potentiam? Quis, ante viginti quinque annos, hanc rem possibilem credidisset? Quis præfagiat ea, quæ sequuturis dein sint revelanda seculis? Quid fieret, si lagena vitrea, qua hic continetur pulvis frigidus, fracta effunderet in Pyrium pulverem hanc suam materiem?

De Igne producto ex frigidis Fossilibus ope Aqua.

Ignis per Ferrum, Sulphur & Aquam.

Si crudi Ferri, recens limati, nec rubiginosi hætenus, scobs, cum Sul-

phure purissimo, ad æqualem utriusque copiam, diu, fortiter conteritur sic, ut de utriusque ita simul attritis pulvis oriatur valde tenuis; ille, in aëre sicco, frigidus talis manet, licet quam diutissime ita servaretur, custodiatur modo de omni humido; si vero pulvis ille subigitur cum tanta aquæ simplicissimæ copia, ut valde crassa pasta sit; tum post aliquod tempus oritur in illa massa calor, vapor, tumor, æstus, fumus densus, fervidus, sulphureus, Ignis flamma. Deprehenditur, operatione peracta; calx fusca, nigra, tenuis; cui affusa aqua educit Vitrioli speciem de ferro; quam simillimam illi Vitriolo Martis, quod vulgo paratur cum Oleo dicto Vitrioli. Si vero utriusque hujus fossilis ingens sumitur copia, v. g. ad lb̄ xxv Ferri & tantumdem Sulphuris, hincque facta pasta cum Aqua sepelitur ad pedis altitudinem sub terra, post horas octo incipit terra imposita inflari, exeunt vapores sulphurei, calidi, viva dein flamma profilit. Fitque verus Ignis subterraneus. Vid. Hist. Ac. Reg. Sc. 1700. pag. 52. Monum. pag. 101. Quum enim Sulphur sit Oleum inflammabile concretum cum acidissimo Oleo Vitrioli; Ferrum autem metallum in acido Vitrioli semper solubile cum ingenti calore enato: videtur, quod, ubi hæc bina minutatim contraria simul, veniunt in contactus arctos, & adeo multiplicatos, vinculoque aquæ longe adhuc arctius adunantur, incipiat acidum Sulphuris agere in ferrum rodendo, calorem consuetum ita excitare; unde majore vi, omni momento, per huncce calorem crescente, solutio omni momento increfcit, hinc & æstus: unde ultimo flamma partim ab oleosa parte sulphuris jam libera ab acido, quod ivit in ferrum; partim ab eructato vapore ferri ab oleo acido sulphuris jam resoluti, qui tam facile inflammabilis ut pulchro ibidem & apud Hofmann. Diff. Phys. Ch. 169. altero Experimento patet, dum scilicet Olei Vitrioli unciam tres in Phiala vitrea, cujus collum abscissum, miscentur cum aquæ unciis duodecim, dein retineatur hæc phiala, quæ mediocris est capacitatis, in calore modico, injiciatur tum diversis vicibus limati ferri semi uncia, aut uncia, exorietur vapor albus, qui, nidore sulphurato allii de collo phialæ eructans, ab admota candela, fulminis instar accenditur vehementis, cumque ingenti impetu intra phialam arripitur, ibique violente repercussus, mira sane præstat: ita quidem, ut videatur materies tales halitus formans, qui surgenti in vapores ab Igne supposito actos Alcoholi assimilantur penitus. Detectus ita fuit novus iterum modus Ignem excitandi de materie frigida, minime inflammabili, adjumento aquæ. Atque certissime credimus, infinitos alios in natura rerum reptos hæere modos, quibus eadem hæc mirabilitas præstari possit; quique forte postea detegentur. Fœnum madidum aggestum in acervos facit idem.

De Igne producto miscela Liqueurum frigidorum.

Si nitri purissimi, siccissimi, in pollinem contriti, selibræ, in retortam purissimam, siccissimam, immixta, tantumdem admiscetur Olei Vitrioli purissimi, & ab omni omnino phlegmate liberi; tumque fit, Igne arenæ modico, diu sustentato, destillatio in excipulum siccum, purissimum, ita ut vaporis flavescens specie ascendat Spiritus Nitri Glaube-

Ignis fulminans de liquidis.

rianus, liquor habebitur; ergo, si ad drachmam in vase vitreo ponitur oleum stillatitium Cariophyllorum orientalium, ligni Sassafras, Terebinthinæ, Carui, atque dein desuper infunditur æqualis, aut sesquialtera pars illius Spiritus Nitri Glauberiani, oritur violenta, de frigidis ante commistionem, flamma. Mirum rursus, atque utilitatis infinitæ, in Chemicis, Experimentum, in quo de frigidis liquoribus, uno instanti, flamma rapidissima, ambos liquores fere consumens, tantum pauculum resinosi residui relinquens pro cineribus. In quo iterum cernere est, acidissima cum oleosis multo spiritu Rectore scatentibus materiem constituere Sulphuri simillimam, facillime incendendam. Vid. Borrich. Act. Hafn. 167. Hofman. Obs. Phys. Chem. 38-42. 123-127. Slare Philos. Transf. n. 150. p. 291.

De natura Ignis Elementalis qui corporeus 1. quia extensus.

Si omnia jam memorata cum cura perpendimus, poterimus fortè quædam de natura Ignis satis certo pronunciare. Itaque primo constat, Ignem verum Elementalem corporeum esse. Quandoquidem hoc nomine omnes intelligimus rem geometricè mensurabilem trinis ab uno centro ductis ad se invicem perpendicularibus, sive ut hodie appellant, rem extensam. Sic & omne id, quod in omnibus præcedentibus, titulo Ignis occurrebat, semper fuit extensum. Etenim sit globus argenteus, solidus, filo suspensus, fere ignitus, dimittatur lentissime intra aquam frigidam, fere sine mutatione concussionis; nonne Ignis hujus spheræ se distribuet sensim, per spatia mensurabilia illius aquæ, quæ proxima illi globo incalescet maxime, sicque proportionaliter reliquam calefaciet, sicque vere se extendet. Thermoscopia enim, locata in hac aqua varias ad distantias à globo calefaciente, notabunt varios gradus Ignis diffusi per corpus, & spatia. Veram igitur miscelam docet Ignis cum corpore, vel spatio, veram itaque extensionem. Tota sane data historia Ignis claris docet Argumentis, Ignem tam vere extensum esse, quam spatia vel corpora in his.

2. Quia mobilis, & potens quiescere.

Altera generalis omni corpori nota proprietas in eo est, quod omne corpus queat existere successive in illo loco, qui priori suo possesso proximus est, sicque revera moveri. Sive manserit in eodem spatio, sed rotatur circa axim, sicque omnes simul quidem in eodem loco maneant dum interim nulla partium illius persistat in eodem spatio, in quo fuerat prius. Sive tota moles, omnibus unitis partibus constans, priori spatio relicto in proximum eat, idque continenter ita pergat facere. Sive denique horum utrumque fiat simul. Atqui moveri ita quoque Ignem hunc, undique jam per Experimenta constitit; neque enim ullum in his fuit, quin motum verum Phycicum doceret. Quod ergo probatione non eget ultra. Ipsa autem mobilitas cum potentia quiescendi ita arcte cohæret in corporibus, ut negare queat nemo, quin id, quod uno momento in quodam spatio existit, ibidem per duo momenta permanere concipi queat. Id vero jam quiescere est. Quum igitur & omnes Ignis actiones, motu semper peractæ, possint semper augeri, aut minui: hinc absurdum haudquam videtur, Ignem quoque in certo loco quiescere omnino posse; utique non minus quam alia corpora.

3. Quia est resistens corpori.

Tertia autem, eaque propria corpori uni affectio est, quod solidum corpus, qua tale, in certo spatio subsistens vi absolute infinita resistat, ne aliud

aliud simile in illo occupato spatio simul cum illo existat. Resistentiam, impenetrabilitatem, alii dixere; Democritus voce significantissima ἀνίστηται live repercussionem, dixerat. Neque enim, opinor, de vero corpore nomine impenetrabilitatis aliud in mente intelligimus, quam repercussum hunc corporis tendentis in spatium corpore alio jam occupatum. Sed profecto, si in ullo corpore, in Igne certe hæc repercussio quam maxime obtinet. Ille enim corpora quæcumque vel solidissima movet, mutat, figurat, ita, ut non fuerit inventum hæcenus ullum, quod ab eo non mutetur in vere solida indole, atque ab eo accipiat motum, quo fertur in alia loca cum impetu ab Igne accepto. Quin etiam si cogitamus, verum, purum, Elementalem, Ignem in corpora idonea actum, in ea incurrentem, ab iis corporibus reperi, vel reflecti ita, ut impetu summo, & quidem impetu movente omnia, recurrat ab iis, in quæ impegerat offendendo, tum sane verissimam in Igne ἀνίστηται observamus; adeoque ipsam corpoream naturam animadvertimus. Si enim radii Ignei, à Sole determinati, in speculum Vilettianum frigidissimum, adeoque elasticissimum, sive reperi, tantissimum, incidunt, tum copia fere supputabili pro magnitudine aperturæ speculi, reflexi in focus, actionem ibidem violentissime corpoream exercent, quæ verissime docet moveri hunc Ignem cum offensa, sive resistentia. Maxime quidem stringit hoc argumentum, si placet Vobis considerare simul, quod, si speculum illud fuerit valde excalescens, adeoque dilatatum, laxius, minus elasticum, minus cum vibratione corporea reperi, tantissimum, tum illi radii igniti, à speculo offensi recurrentes, accurate tanto minori cum actione in focus remittuntur, quanto speculi fuerit tum minor durities. Hinc quippe manifestum evadere arbitror, Ignem ipsum vere corporeum, resistentem esse: quia impingens reperi, tantissimum. Iterum vero, in hoc argumento observemus, quod, si radii igniti, valde adunati, hincque fortissimi, adeoque potentes, ut materiem metallicam speculi vi sua fundere queant, tum non orietur ulla reflexio, sed Ignis superior speculo, illud destruet: indicio manifesto, hanc reflexionem fieri à mera repercussione corporis in corpus. Præterea liceat perpendere, quod purissimus hic elementalis Ignis, à Sole directus per vitra Tschirnhausiana, in acum ferream pyxidis nauticæ, ipso in puncto contactus admissi foci, supra sustentaculum illius eum movet in orbem, vera corporea percussione agitans rotatile corpus ferri. Talis autem percussio facta in corpus impenetrabile docet id, quod cum motu in illud impegerat, ipsum quoque non penetrabile, sed resistens, fuisse. Est igitur Ignis Elementalis vere corporeus. Habebit etiam unumquodque ejus Elementum partes, quibus unitis constat. Quas, potentia naturæ, ulterius dividi posse in minora, credibile neutiquam habetur. Hinc & valde credibile, ne figuras quidem, his Elementis proprias, per vires naturæ ulterius immutari posse. Immutabile igitur, & mutans tamen cætera, hoc mirabile Elementum. An tandem Ignis & illam habeat indolem, quam omni omnino corpori communem summi nostro seculo Viri putant, ut scilicet gravis sit pro ratione sui duri, nondum adeo certo, quam putatur vulgo, constat. Enim vero mihi totam Ignis historiam consideranti fere ita animus inducitur, ut credam, illum, non magis telluris centrum, quam ul-

lum aliud punctum petere, esse sine ulla determinatione spontanea, sine ullo amore ullius loci, vel corporis. Determinari posse, sine resistentia, quaquaversum. Esse ubique. Esse, si nulla accesserit aliena causa, ubique in toto universo. Imo ex se esse ubique copia, & vi, eadem. Quæ quidem omnia in præmissis, nisi me fallat vehementer animus, demonstrata habentur per Experimenta.

Corpuscula Ignis minima.

Sed secundo Elementa Ignis, corporea ex prima demonstrata proprietate, videntur esse omnium, quæ nota habentur, corporum minima. Si enim corporea vere sunt, erunt necessario subtilissima: quoniam penetrant se quam facillime per omnia, vel densissima, corpora, atque maximam eorum crassitiem transgressa, in omni parte penetrabili corporis effectus suos vere præstant. Si enim solido de auro conflatus foret globus maximus, Igne ille impositus idoneo, apto temporis spatio, sic posset penetrari, ut usque in intimum centrum suum foret ignitus. Si quæretum in bina divideretur hemisphæria, in quolibet ejusdem puncto interno, lumen, calor, potestas omnis nota Ignis, inveniretur. Tanta autem hisce in partibus habetur tenuitas, ut rursus inter omnia cognita corpora nullum omnino sit adeo compactum sine poris, adeo crassum materie, & mole, quin cogatur admissum Ignem transmittere. Alia quidem, quæcumque demum sint, quæ unquam cognovimus corpora, excludere possumus, ne intrare queant ullo modo in meatus quorundam corporum. Sane Aër, Aqua, Spiritus, Sales, Olea, cætera omnia, facile videmus, excludi possunt, ne intrent intra ampullam vitream Hermetice undique clausam, ne exeant inde, postquam prius fuerant immixta. Solus Ignis libero ingreditur, atque denuo egreditur, itinere. Solus ille ingressus, & egressus, omnes ipsi proprios effectus præstat. Fateor quidem, causam gravitatis, & vim magneticam, etiam per omnia transire corpora, conservata sua proprietate agendi. Interim tamen haud novimus adeo certo, an corpusculis emanantibus id efficiant, an ratione alia nobis incognita? Interim tamen hoc etiam fatemur, quod causa gravitatis, & magnetismus, pervadant uno momento, fere sine ulla mora, per omnia corpora, illibata omni sua potentia; dum Ignis tamen protracto tempore egeat prius, quam penetrare queat per crassissima corpora. Sed hinc tanto magis videtur manifestari corporea Ignis natura, minus in istis aliis manifesta. Hinc dixi modo, Ignis Elementa minima inter omnia corpora nota, quæ pro veris corporibus omnes habent. Enimvero fateri cogor, nescire me, num forte DEUS in corporea rerum universitate creaverit corpuscula, quæ ipsis Ignis elementis sint tenuiora. Unum id aio, nihil effectuum Physicorum hominum occurrisse sensibus, unde colligere coguntur, talia existere Igne minora. Ipsa autem hæc, & quidem summa, subtilitas inde quoque intelligitur, quod Auri ea sit soliditas, ut, postquam unum ejus granum obductum est supra aream Argenti ita, ut crassities lamellæ aureæ sic appositæ sit modo $\frac{1}{1050000}$ unius duodecimæ partis pollicis, (Ac. Reg. Sc. 1713. 10.) in hac tamen tanta ejusdem subtilitate microscopia, omnium acutissima, nullum meatum detegere queant. Imo si bractea Auri, quam levissima, opponitur Soli, in cubiculum obscurum irradianti, ne lumen quidem libere transire per hanc

potest, sed tantum subviridescentis quid per illam transparet. Attamen ingens, solido de Auro sphaera, per ingentem illam densitatem, magnitudine molis adeo crassam, penetrari potest à maximo pariter, & à minimo Igne. Si enim tempestate gelidissima, vastus hic globus diu exponitur aëri gelido, tum per omnem suam substantiam induet illam temperiem, sive accipiet illum Ignem, qui in aëre tum adest. Si autem valido dein committitur Igni, ut jam Igne corusco fulgeat jam jam fundenda hæc sphaera, habebit Ignem violentissimum per omnia. Attamen omnis ille Ignis iterum evanescit de hoc globo, qui brevi redit in temperiem aëri iterum communem. Unde igitur constat, exiguum Ignem in liquido tenuissimo aërio insinuare se æque posse per omnia intra Auri meatus, quam maximum in ardentissimo foco. Si vero in tam tenui lamellula aurea meatus erant adeo exigui; quid de iis putatis, quando ingens adeo massa auri per totam suam molem ab Igne penetratur? Certe calere, & frigescere, est Ignem recipere majore, aut minore, copia. Quæ quidem puto sufficere, ut probetur summa Ignis subtilitas. Illa tamen infinites subtilior videbitur, si verum fuerit; lucis, colorumque, materiem eandem esse ipsi Igni. Si namque cubiculum aliquod constructum fuerit tenebrosissimum prorsus, in cujus una modo parte foramen est exiguum patulum; tum vero oculus sanus, aliquamdiu prius in tenebris versatus, à parte obscura cubiculi opponatur illi aperturæ; videbit ille distinctissime omnia objecta extra posita, per radios ignitos, definitos, distinctos, à singulis visibilibus punctis tot diversorum objectorum oriundos, propagatos, absque confusione per exiguum foraminulum transmissos. Si jam cogitatis, quot hic videantur puncta visibilia in tali toto hemisphaerio; quòd tamen singula videri tantum queant per suos radios tantum; oritur idea subtilitatis, quæ imaginationem humanam obtundit. Verum, si jam intra hanc cameram posueritis chartam albam, radiosque convexo diaphano transmiseritis in hanc chartam ad distantiam idoneam; jam omnia objecta factis magna, in illa tabula quam distinctissime pingentur, adeoque omnes illi radii; sicque ex hypothese omnis ille Ignis, qui à tot objectis copia immensus, poterat unitus arctari intra exiguum spatium illius foraminis. Certo igitur per hæc evincitur, elementa Ignis subtilitatis esse, respectu imaginationis nostræ, infinitæ.

Tertio videntur corpuscula illa minima, quæ ultima Ignis elementa Et solidissima absolvunt, talia esse, quæ sint omnium forte corporum maxime solida. Facile intelligitur significatio vocis adhibitæ: nam nomine Solidi intellectum velim id modo extensum, quod infinite resistit: per Spatium vero id extensi, quod admittit, & transmittit, solida. Ergo solidum absolutum erit illud extensum, in quo nullum adest tale penetrabile spatium omnino, sed quod in omni suo extenso, & in quolibet ejusdem puncto, est ubique perfecte sic impenetrabile. Si autem extensa quædam moles partim constituitur ex particulis ita vere solidis, ita tamen adunatis inter se, ut inter hæc conjuncta solida intercipientur spatiola, quæ nullum solidum intra se concipiunt; tum apparet clare, quod corpus illud partim corpus sit, partim vacua intra se concipiat. Unde ergo constabit etiam, quod corporum omnium elementa minima debeant esse maxime solida, sed quando hæc ele-

menta deinde componuntur in unam molem, tum inter hæc ipsa elementa sic adunata, non undique contingentia se mutuo, talia vacua, respectu hujus molis, exoriuntur. Quare composita moles semper futura est poris plena; ideoque minus solida, quam illa ultima elementa seorsum existentia, de quibus componebatur. Hinc & eo respectu facilius poterunt illæ partes dissociari à se mutuo, sive eo facilius poterunt dividi. Rursum vero, in ultimis istis minimis vix videntur pori obtinere, ideo hæc solidissima haberi, ideoque ne quidem dividi posse per alia corpora, sed constantia permanere. Quum ergo Ignis demonstratus sit fieri corpusculis minutissimis, habebunt & hæ poros, si ullos, certe quam paucissimos; erunt ideo quam solidissimæ omnium moleculæ. Quum autem substantia impenetrabilis sit ipsa substantia corporea, forte omnis substantia vere corporea, qua talis, infinita, nec dissociabili, vi cohæret. Sed quæ moles conflatur ex hac cum interceptis vacuis meatibus, eatenus iterum divisibilis erit, quatenus poros vacuos admittit in se. Ignis igitur, ex hac doctrina, totus corporeus, immutabilis, figuræ mutatæ incapax, concrefcere imposcum se, aut cum aliis corporibus. Interea tamen idem ille habebit potentiam quam maxime dividendi alia: quoniam intra meatus dissolvendorum semper potest intrare, ibidem vim suam exercere, concreta ramenta, & stamina, dissolvere, sicque concreta destruere in sua elementa simplicia, aut ita ordinare moleculas elementales, ut transitu æquabili transire per omnes meatus quacumque directione queat, ut in auro fuso ad Ignem, dein illius vi vix amplius mutando. Si vero applicatur hic subtilissimus & solidissimus Ignis ad absolute solida aliorum corporum elementa, tum videtur ea ultra mutare non posse, sed tantum totam illorum molem mechanica propulsione, aut attractione, movere. Neque ultra aliquid efficere valere: quod quidem ipsum ita se habere omni rursus Experimentorum genere undique confirmatur. Estque hujus proprietatis intuitu Ignis mutator maximus in universo rerum, ipse interim omnium minime mutabilis.

Imo & politissima.

Quarto credimus Elementa hæc corporea; minima, solidissima, Ignis; superficiem habere quam æquabilissime lævem, seu politissimam. Intellegimus scilicet talem, quæ nihil exstans habet, aut eminens in ullo puncto totius sui ambitus, seu circumferentiæ; nihil quod præ cæteris subsistet. Si enim hirta foret aut scabra illius extremitas, tum puncta magis elata occurrerent magis offendentibus corporibus, quam moles reliqua; adeoque in omni actione Ignis in propria elementa, aut in alia corpora, semper impetus conciliaretur maximus particulæ minime cohærenti cum toto. Quare & videntur partes illæ continenter abradi debere à reliqua mole. Unde igitur assidua foret mutatio elementorum Ignis; adeoque & Ignis ipsius, quod tamen repugnat superioribus. Summa etiam soliditas Ignis videtur tendere in illam figuram, quæ facit, ut omnes partes respectu interni centri æquabilissime inde per orbem suos distent: quum ita ad minime mutabilem formam accedant, & omni partium transpositioni resistent quam maxime. Si deinde comprehenditur summa illa Ignis per omnes poros cujuscumque corporis, omni directione applicati, penetrabilitas, tum omnino videtur requiri in superficie talis rei suprema facilitas.

ad transeundum sine ullo intricantis impedimento : quod non videtur posse obtinere, si hamulis undique & aculeis, tomento, vel lanugine, obfessa foret superficies. Dum enim adeo copiosi, & distinctissimi tamen, igniculi, simul transmissi per exiguum foramen in camera obscura, absque ullo omnino intricatu tam expedite trajiciuntur; facillime intelligimus, quanta glabrities, quæ lævitas requiratur, in contactuum punctis, ne se mutuo retineant. Quin & promptissima reflexio, & refraction, quæ observatur semper adesse in partibus lucis, quæque tam accurate respondet figuræ absolute sphericæ effectui, etiam suadet, credamus Ignis puri Elementa hanc quoque figuram possidere. Ex quibus jam fere colligeremus, ultimas puri Ignis partes esse spherulas quam politissimas.

Quinto agnoscimus ex universa Ignis historia absolutam ejusdem simplicitatem. Hæc quidem appellatur illa corporum conditio, qua ubique in particula ejus quacumque, eadem prorsus indoles observatur, quæ in toto obtinet. Hæc igitur in Igne notaret illam indolem, ut in unoquoque Elemento solitario simplex corporea tantum obtineret, sine ullis poris, natura, prorsus ut modo foret in omni particula componente eadem: adeoque forte spherula solida. Deinde autem, si consideraretur congeries horum Elementorum simul, tum omnes illæ spherulæ prorsus essent eadem. In his igitur subsisteret Ignis simplicitas, pendens maxime exinde, quod; quum non sint in rerum natura corpuscula hoc Igne minora, non possit itaque Ignis ex minoribus heterogeneis componi. Ultima sane parvitate ipsa agnoscitur simplicitas, soliditas absoluta hanc agnoscit, spherica figura ipsam simplicitatem luculente exprimit. Quare Ignem habemus omnium corporum existentium simplicissimum. Verum tamen est, quod obstat absolutæ Ignis simplicitati doctrina maximi NEWTONI. Enimvero ea laudatur penetrantissimi in eo ingenii sincera subtilitas, ut ultra limites humano ingenio præscriptos unus prodiisse credatur. Ille itaque ex uno Ignis radio, anatome artificiosissima distinctos septem separat, principibus suis coloribus quam distinctissimos non modo, sed & reflexu atque refractu prorsus diversos, adeoque alienæ omnino per hæc tres dotes indolis. Attamen unus ille radius quam tenuis! Quam simplex! Si itaque, postquam industria humana, tanta cum diligentia, per tot secula in toto terrarum orbe, naturam Ignis & lucis per tot modos excusserat, unus nostra ætate ISACUS NEWTONUS hæc detexerit; quis metam statuet inventis quondam futuris in historia rerum naturalium? Quis definiet, quidolim accessurum sit demonstratis NEWTONIANIS? Sane dimidium elapsum seculum, à quo omnes Philosophi unum lucis radium concipiebant, ratione suæ longitudinis, tam tenuem, ut prorsus respectu hujus crassitie, indivisibilem esse uno ore assererent: invictis Experimentis & rationibus Geometrarum Princeps demonstrat, eum solitarium radium esse fasciculum factum ex septem omnino variis radiis, qui secundum totam suam longitudinem sibi invicem apponi queunt, rursusque ita à se mutuo dissilire, ut septem diversorum colorum filamenta sericea, subtilissima, juxta rectitudinem exporrecta in unam apparentem speciem unius simplicis filii, tamen absolute septem in fila diffindi iterum, semperque possent. Si postea instrumentis Dioptricis magis promotis, aliisve artifi-

Atque simplicissima.

eiis subtilius excultis, in hisce jam simplicibus NEWTONIANIS radiis ingenium hominum ulteriorem detecturum sit compositionem, quis, quæso, definiet? Nos modo obstupescimus, dum videmus ex hisce exemplis, quanta ADORANDUS DEUS facultate mentem humanam instruxerit, qua rite exculta consequi valeat leges, quas condendo univèrsam promulgavit. Nos venerationem debemus infinitam, & gratiarum actionem æternam, ILLI DEO, qui suam imaginem animæ impressam nostræ dedit Vero intelligendo aptam, studiosam, & amantem Veri. Atqui ne vel sic tamen exhausta fuerat omnis, quæ in simplicissima obtinet Ignis particula varietas. Imo vero in uno jam tali simplici radio iterum, in ipso laterum oppositorum ingenio, aliam rursus detexit diversitatem idem NEWTONUS. Quid enim? In Crystallo Islandica attente observata refractione docuit, quod in uno latere talis radii sit alia vis, quam in altero. Utque in uno magnete, respectu alterius magnetis, polus est attrahens aut repellens, ita & in uno radio facultas præter similis, respectu Diaphani sui. Unde tandem Ignis, licet adeo sit simplex, attamen diversitates detectas adhuc in se habet hæc. 1. Ratione suorum colorum elementalium septem diversorum. 2. Ratione diversæ varietatis respectu corporum reflectentium, & refringentium, radios diversa penitus actione in uno, quam in altero, radio colorato. 3. Denique & hæc in ipsis lateribus diversitatem radiorum ratione singularis Diaphani Islandici. Ita in ipso simplicissimo tam multiplex adhuc latet diversitas. Quanta igitur in compositis suspicienda diversitas! In minimis ubique maximi imaginem detegimus. Abfuisset revelatio arcani naturæ uni reservata NEWTONO; omnes, credo, & hodie certi crederemus in radiis lucis dominari minimum, inesse simplicissimum. Jam vero cogimur fateri, esse quidem inter cognita Ignem omnium simplicissimum, ita tamen, ut & in hoc sua manifesta sit, & varia, multiplicitas.

Sæperque
mobilia.

Sexta Ignis hujus proprietas habetur ejusdem mobilitas, quæ quidem deprehenditur tanta, ut fere certi simus eum nunquam quiescere absolute, ubicumque sit. Neque hæc tantum intelligo illum motum, qui semper obtinere deprehenditur in omnibus communis corporibus. Certissimum enim est, nullum omnino corpus existere in rerum natura univèrsa, quod unquam vel uno momento absolute quiescit. Sol hercule! Planetæ, Cometæ, & cum his suæ gravitantes atmosphæræ, rapidissimis omnia circumducuntur motibus. Atqui præter hæc nulla omnino corpora cognoscimus. Quiescit ergo nihil unquam; moventur quam celerrime omnia semper quam constantissime. Sic voluit univèrsi omnipotens ARBITER. Sed aliam adhuc pono in Igne, ipsi scilicet propriam agilitatis nunquam interruptam exercitationem. Hæc autem certissimis rerum observatis evincitur. Sumamus aquam, frigescat illa ad 33 gradus; erit frigidissima tum illa, hoc est tam parum Ignis habens, quam natura rerum permittit in aqua pura unquam posse fieri, si enim paulo plus frigescat hæc aqua simplex, impossibile statim erit, ut ulterius aqua maneat, sed erit conversa in vitrum genuinum fere omni dote, durum, fragile, pellucidum, sed gradu 33 caloris iterum fusile in aquam; quum vitrum, ut sit fusile instar aquæ, longe ultra sexcentos gradus caloris requirat. Igitur hinc liquet, aquam

tantum aquam esse per motum infiti Ignis, non aquam esse aquam ex natura sua propria absque Igne seorsum, & solum, consideratam. Idem de vitris, fossilibus, sulphuribus, semimetallis, metallis, forte & de omnibus aliis corporibus verum; quæ consistunt forma durorum corporum in certo gradu Ignis parioris, ut de glacie jam statim observavi, sed aucto illo gradu caloris usque in terminum certum, tum diffluunt ocysime, atque in fluentem quasi aquæ speciem convertuntur, vario gradu Ignis calidi pro diversa sua natura. Quum itaque in Fahrenheitianis experimentis evictum sit, infra congelationis frigus, adhuc 32 gradibus magis imminutum calorem in natura rerum fuisse observatum; scimus ergo, in tota differentia semper adhuc Ignem motum fuisse gradu quidem minori, nunquam vero nullo, adeoque Ignem illum ne quidem quievissse illo tempore, quo omnia peribant Animantia, & Vegetantia, frigore. Potuisssemus itaque securi dixisse, Ignem & tum fuisse motum. Verum postquam Experimentis iisdem constitit, adhuc quadraginta gradibus imminui potuisse arte & huncce Ignem, jam revera sumus quam certissimi, quod in frigore summo naturæ possibili Ignis adhuc moveretur gradibus 40 plus, quam in frigore illo artificiali. Quin & in tota rursus hac distantia semper quædam solverat suo motu, quæ paulo post minori gradu caloris iterum consistebant: quum omnia ibidem memorata Experimenta id docerent. Ergo Ignis in summo frigore adhuc constanter movetur, & in quolibet inde gradu caloris semper magis; magisque, movetur ergo semper. Pernicitatem Ignis emanantis à Sole in Planetas proximum circa Jovem motos, inde ad tellurem nostram referri, subtili prorsus argumento collegit insignis ROEMERUS ex multis constantissimisque observationibus Astronomicis per decem annos factis, atque in litteris ad Hugenium datis recitavit. Inde enim certissimo argumento Hugenius demonstrat, adeo celerem hanc esse propagationem, ut spatio minuti secundi absolvat plus quam undecies centies centenas millenas decempedas: vid. Hugen. de Lum. pag. 8. & 9. Unde ergo velocitas hæc foret summa in Igne, vel luce Solis amissa, quæ pro Igne Elementalī vero habetur, si poneretur exivisse hæc lux à Sole in Planetam illum Jovis, atque inde pervenisse ad nos; ut in doctrina NEWTONIANA videtur poni. Si autem spatia hæc plena ponuntur, ut aliis placet, tum tamen illa actio Ignis luminosi saltem tam cito communicatur, quæcumque demum illa fuerit. Postquam vero ingens Cassinus atque Maraldus, infinitæ diligentia, atque in sapientia Astronomica absolutissimi, Viri, plurium annorum observationibus accuratissimis nixi, omnia intentissima cum cura excusserunt, deprehenderunt simul, multum abesse, ut vera sit Roemeriana & Hugeniana sententia. Monum. Ac. R. Sc. 1707. Hist. pag. 77. & ibid. in Monum. pag. 25. Quare de celeritatis hujus definitione ex subtilissima argumentatione ultra nihil concludimus. Cæterum certi, tanto semper celeriore esse hanc communicationem, quo minus successiva invenitur.

Septimo liceat & ex iisdem omnibus certo concludere, quod Elementalī hicce Ignis utcumque omnia corpora objecta mille mutet modis, nondum tamen vel ullo Experimento ostenderit, quod ita mutaverit illa, ut, quæ prius non erant de natura Ignis, jam in verum Ignem Elementalē

Non generantia Ignem.

transiverint per mutationem ab Igne inductam. Unde rursus nullo hactenus observato docemur, Ignem semet multiplicare posse convertendo pabula sua, vel & alia corpora; in verum Ignem illa sibimet assimilando. Sane, quo magis, magisque, in dies cuncta effecta veri hujus Ignis consideramus, eo minus videmus rationes, quæ demonstrarent hanc in Igne potestatem, hanc in reliquis aptitudinem. Adeoque & hinc etiam evidentissime constabit, quod, si Ignis ipse ex quacumque materie Ignem generare nequit, ergo neque Ignis ipse ex ulla alia materie generari poterit? Quid enim faciet ex non Igneo corpore actione quadam Ignem producere, si Ignis ipse hoc efficere nequit? Utique præter ipsum ignem in rerum universo reperimus nihil, quod ei queat comparari quoad hanc virtutem: Ille enim motor universalis videtur, à quo cætera motum suum accipiant; fluida sane omnia; forte & solida quam plurima; qui neque nascitur, neque recreatur, neque resuscitatur unquam; sed quidem ex occulto manifestus redditur.

Nec generata
aliunde.

Neque unquam
diversa.

Quum igitur de hisce nobis certa fide constet, jam quoque libere poterimus asserere, Ignem illum Elementalem semper, ubique, eundem omnino esse in omni corpore calefcente ab Igne, quocumque demum modo productus ille fuerit, quocumque alimento nutritus, qualicumque sustentatus artificio. Falso igitur queritur Chemicorum chorus, quod purum Ignem adhibere nequeant subtilissimis suis artificiis, ad quæ putant se purissimo, astrali, cælesti, solari, elementali, incorruptibili, Igne indigere. Scilicet, haud considerantes priora, in hæc se dederunt sollicitudines inanes profus. Calor enim qui generatur in corporibus Animalium, Vegetantium, Fossilium, semper tantum oritur ab illo eodem Igne; & quando transit per vitrum, in cavum illius, est æque purus, est profus idem, ac si purissimi Solis lucidis radiis vas fuisset expositum. Quin etiam Alcoholis incensi calor, & carbonum fossilium, si agunt in materiem commissam vitreo vasi puro, Hermetice obsignato, modo reductus ille sit ad eundem caloris gradum, & eodem applicatus modo, semper idem habetur omnino effectu. Imo addam, foetidissima genitus putrefactione rerum putidissimarum Ignis, dum per densa transivit vitra, erit adeo purus, simplex, sincerus, quam si à liquidissimo Sole fuisset conciliatus intra vitrum. Adeoque calor putrescendo, fermentando, fimum Animalium putrefaciendo natus, idem est, qua Ignis est. Neque hinc video differentiam ullam in calore fimi equini ad opera Chemica, præ omni alio calore, ejusdem gradus, ejusdem applicationis. Quare non datur in natura rerum nisi unus modo Ignis. Elementalisis, atque Artificialis, semper idem.

Ignis foci idem,
sed cum aliis.

Interea tamen hæc neutiquam intellecta velim de focus Vulcaniis. Ibi quippe simul cum Igne obvolitant omnia corporum genera, quæ Igni immista, pro singulari sua natura, & pro mutatione ab Igne accepta, longe aliter mutant corpora tali foco aperto immissa, quam contigisset in foco Dioptrico, vel Catoptrico, Solari. Imo & longe aliter pro sua propria natura. Sed tum actio illa adeo varia haud pendet ab Igne, ut igne; sed ab Igne, & simul à corpusculis una agitatis in hoc Igne; quæ utique immensa est diversitas falso adscripta veri Ignis varietati, quæ nulla est. Hæc igitur de Igne ita se habent. Sed interim efficacia hujus Ignis in corpora jam
varia

varia est, dum ille, modo supra explicato, diversis sustentatus pabulis, hinc vel fortior est, vel debilior; aut etiam objectis suis simul admiscet partes agitati, vibrati, sæpe uniti sibi pabuli.

Hujus igitur rei respectu Ignis appellatur purissimus, qui de deffragante Alcohole excitatur, sustineturque, objecta illi exposita omnium minime inquinans admistu combustilis.

Dein, qui de Oleis stillatitiis, sæpe destillatis, inprimis à sale alcalino fixo, hincque tenuissimis, simplicissimisque, instar Alcoholis subtilibus, & limpidis, alitur. Naphtha, & Petroleum, nativa huc referuntur, in quibus similis prædominatur proprietas.

Hinc Carbonum ligneorum rite paratorum Ignis puritate sequitur. Lignorum dein purorum. Postea Cespitum Bituminosorum; qui quum duplicis sint naturæ, primo in ericetis reperiuntur, ubi ablata superior crusta puros in Igne cespites exhibet, dein ex humido, atro, pingui, limo, qui de fodinis hujus materiæ eruitur, exsiccatur Sole, dividitur in parallelipeda, nobilem, salubrem, sedatum Ignem faciunt, qui adeo quondam amatus fuit, laudatusque Illustri Boyleo.

Carbo ejus cespitis rite paratus ita, ut penitus ille prius ignitus sit, nullumque præterea fumum sensibilem emittat, tumque exstinguatur; siccus dein pabulum dat facillime iterum igniendum, pluribusque usibus aptissimum: quia neque fumum dat, nec parit fœtorem, Ignem sponte diu durantem dat accensus semel, & omnium quidem maxime æquabilem.

Rursum ad hæc alimenta magis composita pertinent Carbones fossiles, Oleo fossili Naphthæ vel Petroleo simili, & materie vitrificabili, constantes.

Denique & Animalium quorundam stercora exsiccata. Ingens igitur illa diversitas, quæ ab actione Ignis toties oriri videtur in Physicis effectis, unico huic vario pabulo adscribendus habetur; quod ut plurimis aliis, ita uno alterove Experimento, clare evincitur. Lignum enim, vel Cespes Bituminosus, dum aperto Igne in aëre ardent, Vapores dant vix lethales, sed oculis dolorificos, pulmone tussim creantes. Ubi vero horum alterutrum in veros jam Carbones, arte prius descripta, converteris quam optime, dein siccissimos hos igniando in prunas mutaveris, tum sane accensi hi Carbones fumum exhalant tenuem, invisibilem, qui in loco clauso omnia animalia quam ocyslime occidit. Et quidem miris circumstantiis id accidit. Equidem animalia posita fuerunt intra vas ingens, inde dein aër ita fuit eductus, ut animalia potuerint adhuc in illo aëre, licet rario-re, vivere aliquamdiu. Postea aër transmissus in hoc tale vacuum, qui ducebatur per infundibulum actus per carbones adhuc fumantes, non occidit animal. Dum autem agebatur ille idem aër per Carbones jam penitus ignitos, tum occidebantur suffocata uno momento quam citissime animalia. Sæpe quoque miri quid aër Igni conciliat, quoad potestatem inde natam. Quod nullo Experimento intelligimus evidentius, quam in illo, quod celebris Americæ scriptor à Costa narrat. Scilicet, in fodinis Argenti ditissimis Peruanis, Argentum nativum effossum, dum suis inhæret glebis, fundi non posse Igne incitatissimo facta per folium maximorum impetum, sed, quòd, si Ignis ille incenditur vento arte facta ex lapsu

Cum Alcohol
le.

Cum Oleis pur
rissimis.

Cum Carbonib
Ligno, Cespit-
bus.

Cum Carbonib
Cespitum.

Cum Carbonib
Fossilium.

Stercora

celeri aquæ frigidæ, sicque Argentum ducitur per idonea instrumenta cum impetu in Ignem, tum facile & expedite, fusio illa Argenti promoveatur. Hæc sane, atque alia plurima, exempla satis superque docent, quam sit necessarium, circumspicere ad omnia, dum investigabitur Ignis actio in corpora: quum minutissimæ conditiones totam rem toties variant. Restat, ponderemus nonnulla, quæ in hac Historia Ignis supersunt, usumque dein habebunt in Chemia summum.

*Ignis non solvit
universaliter.*

Primo namque non patiemur nos abripi in pervulgatam, sed falsam, opinionem, quasi foret Ignis universale solvens omnium corporum: fatemur, eum multa solvere; omnia solvere, cogimur negare. Enimvero vario gradu, in idem objectum, aliter prorsus agit. Lenis, sensim auctus, Argentum Vivum, in phiala vitrea, longo temporis spatio transmutat in pulverem utcumque fixum, varii coloris, vix ulli liquori miscibilem. Si vero statim à principio adhibetur illi Ignis tam magnus, ut in fine, in præcedenti Experimento, tum illico ab Igne totum avolat. Rursumque, si adhibetur subito Ignis ingens ad hoc Argentum Vivum jam fixatum lento & per gradus aucto Igne, tum totum iterum volatile fit: ut ita uno gradu destruat quod, ipse confecerat altero.

Nec sincere

Secundo quoque non est sincerum dissolvens, quod modo educat de rebus illud, quod in illis ante præ existiterat: plurima enim admiscet illo ipso tempore, quod separat alia. Quid enim apparet evidentius, quam hæc rei conditio? Dum Antimonium, ope Ignis cœlestis ustulatum, ingentem quidem inde fumorum copiam expellit, interea tamen simul tam magna copia admiscet, affigitque, huic calci alia corpuscula, ut moles tantumqueat increfcere. Si plumbum eodem artificio in Minium mutatur, & hinc quoque noxius vapor copia incredibili affurgit, calcem tamen factam majori pondere auget notabiliter. In Coralliis adeo diuturno, & ingenti Igne, calcinatis idem ponderis augmentum obtinet. Mercurius ope metallorum, arte singulari, depuratissimus, longa dein Ignis applicatione digestus, in phialis vitreis in pulverem fixatum, & aliquam particulam metalli boni vertitur, antiquo interim pondere aucto.

*Nec valide agit
in omnia.*

Tertio ex quibusdam corporibus nihil producit novi, sed illa intacta fere relinquere solet: Aurum, Argentum, Osteocola, Vitrum, Selenitis, Talcum, Arena Virgo, solo Igne, quomodocumque adhibito, non separantur in Elementa, neque in alia quoque corpora. vid. Helmontium variis locis. Boyleum autem in Chemista sceptico à pag. 10, ad 33.

*Licet alia arte
separabilia.*

Quarto multa reperias ubique corpora, de quibus Ignis, quomodocumque applicatus, ex se, non separat diversa; quum interim certi simus, diversa plane corpora simul concurrere ad constituenda hæc composita; imo quum aliorum instrumentorum ope facile illa in suas partes componentes iterum resolvamus. Viri Clarissimi plurima dudum notaverunt talia, disciplina jubet, Vobis pauca adferam. Aurum, Argentum, Cuprum, simul Igne fusa, hinc confusa, dabunt massam, unde Ignis haud ita facile, sua vi, tria iterum simplicia reddet. Si cum vigecuplo boni Plumbi, lege artis, in furno docimastico tractatis, separabitis accuratissime, breviterque, omne Æs, restabit massa sincera Auri atque Argenti. Huic, quiscumque demum fuerit, applicetur Ignis, manebit unitum Argento

Aurum, & quidem ita, ut in qualibet ejusdem massæ particula semper sit eadem accurate proportio Auri ad Argentum, quæ in tota massa fuerat. Si vero in Spiritibus Nitri puri massa projicitur, iis dissolvetur omne Argentum omnino, quod in massa fuerat, nec restabit quidquam, omne autem Aurum forma nigri pulveris occupabit fundum vasis. Id autem Argentum, quod, jam separatum ab Auro, in Spiritibus Nitri latet, difficulter valde, sine jactura, separabis ab hoc Spiritu Nitri. Si enim Igne id tentas, siccata tandem massa, lapidem dat infernalem, in quo tenacissime acidissimum Nitri inhærescit Argento, simul cum eo, sine fumo, fluit, ac si metallum foret fusum. Si vero soluto in Nitri acidis Argento, immeris lamelas Æris; mox omne corpus Argenti, sine ullo residuo, purum, ab omni Spiritu Nitri, ab omni alieno corpore liberum, Cupro leniter accrescit, excutitur inde, in fundum vasis cadit, aqua abluitur, sincerissimum recipitur; ita ut Ignis potestas hic defecerit, effecerit rem alia ars. Quid memorem Sulphura glebis metallicis ita immista, ut unita manentia, vel simul fluant in Igne, vel una ab eo avolent in auras. Quam frustra, quam ingenti cum jactura, conati fuere Docimastæ Metallurgi Igne efficere, ut depulso Sulphure volatili, metallicum in catini fundo sincerum remaneret: incassum! Quando autem alcalia fixa, sulphuris avidum in Igne ferrum, aut factos de his, similibusve, pulveres absorbentes, permiscuere, hinc statim Ignis id additum absorpsit in se, sibi que univit, scorias sulphureas, metallicam glebam excussam, puram in fundum dedit. Antimonium spectate, homogeneous apparet, quoties purum cernitur. Tractate Igne quomodocumque; vel avolabit totum in fumos, vel in Igne totum, si lenis ille fuerit, restabit. Ubi vero Tartaro & Nitro, vel Ferro & Nitro, commiscueritis, dein Igne incenderitis, illico separabitur sulphureum externum, superest metallica massa integra, homogenea, ponderosa. Si idem Stibium Aquæ Regiæ commiseris, intactum acidis sulphur ejicitur, dum Aqua Regia glebam metallicam Antimonii aggreditur, sibi que adunat. Ammoniacus sal vere compositus ex variis totus, unitus avolat ab Igne majore, in minore permanet commistus, adjecto sale alcalino fixo, promptissime dividitur in fixum marinum, & volatile animale. Mercurius sublimatus corrosivus, Igne actus diuturno, manet unitus ex spiritu acido Salis & Argento Vivo, admistu ferri, aut alcalium, acidis liberatur. Tota quidem Chemia hisce plenissima exemplis.

Quinto rursus notabile est, quod ea, quæ Ignis de corporibus compositis separat, utcumque sollicitè ille fuerit adhibitus, tamen non sint simplicia, sed variis adhuc inter se modis permista. Examinetis aquas simplices de rebus Igne expulsas; nonne odor, spontanea concepta spissitudo, fracedo, mucilago, docent, quanta vel in hisce compositio sit; quum in aqua simplici nunquam hæc obtineant? Spiritus considerate, deprehendetis hos aqua, & inhærente Sale, adeo permistos, ut nulle arte sit possibile unquam illa perfecte separare, nisi sales fixos una cum Igne adhibueritis. De Oleis quid dicemus? Ea pro elementis puris sulphureis, & quidem simplicissimis, à Chemistis haberi solent vulgaribus: quum interim Principes artis, eadem quam maxime, & ex variis quidem, com-

Nec in Elementis
ta pura.

posita esse coram evincant. Est scilicet in his elementum illud, de quo tanta cum cura supra egimus, inflammabile, inest aqua plurima, & copia simul ut salis intime immisti, sic & terræ inest. Ipsa denique terra, Ignis vieducta de compositis, quanta eget sollicitudine, priusquam absolute pura haberi queat; semper salium fixorum usque in vitri originem tenax!

Imo & composi-
tur.

Sexto etiam edocti fuistis per tot eventa, quod actione Ignis, æque fiat compositio corporum, quam quod inde contingat eorum separatio; unit quippe diversissima arcto adeo inter se vinculo corpora, ut & natum inde quam simplicissimum appareat, atque Igni ipsi dein immutabile penitus evadat. Dum enim arena pura & alcali fixum, terendo, calcinando, fundendo, intime vi summi Ignis permista simul sunt, vitrum nasci novistis, quod adeo dein simplex in omni parte, & in toto, ut vix sciatis aliud simplicius, vix aliud difficilius resolutu: quum tantum in simplicia sua diducatur, quando cum pluri alcali fixo in Igne funditur, ut salinam naturam induat, & dein infusu acidi pollen arenæ subtilissimus præcipitatur de composito. Saponem idem demonstrant. Destillationes aquæ Regiæ evidenter idem exhibent. Electra metallorum argumenta dant ad idem. Sed quid opus pluribus? Nonne universa natura rerum Igne utitur, ut instrumento principe, ad producenda ubique sua composita? Quid, quæso, nascitur compositi in animali, vegetanti, fossili, regno, quin Igni molli, digerenti, ordinanti, componenti, veram debeat originem? Sane lenta, & sedata, Ignis motoris actio causa videtur præcipua, quæ arctissimas adunationes semper, & ubique, efficit. Usque adeo, ut ambigi queat, num Ignis magis serviat componendis, quam dissolvendis, corporibus? Sane utrumque efficit.

Iterumque
composita divi-
dit.

Septimo observari omnino oportet, quod ipse Ignis, sed varia adhibitus mensura, primo corpora componat, quæ altero iterum gradu dissolvat. Quanto id damno experti fuere Chæmisti! dum annos impenderunt Mercurio leni Igne, per varios sensim gradus successivos adhibito, figendo; quod tandem ubi successerat, pulverem nacti rubrum, fixum diu in Igne, tandem folium vi incitato Igne, dissipatus ille, exiit in auras! Ita summa illi spe decedentes didicere, seperare Ignem uno gradu, quod altero prius adunaverat.

Respectu aëris
varie agit.

Quin & octavo unus idemque Ignis, applicatus eidem corpori, sed cum diversis circumstantiis, mirifice totam suam actionem variat, imprimis quidem pro vario admissu aëris simul in operatione ipsa. Sumpserat carbonem Hookius, incluserat pyxidi ferreæ carbonem, dein operculo, cochlea accurate facta adacta, vas curatissime occluserat. Sic commiserat ingenti Igne diu. Neque interim tam violenta actione Ignis, carbo exustus erat, ubi eximebatur postea. Vid. Vitæ ejus in Posthumis, pag. XXI. Unde collegerat subtilis Philosophus, aëra esse menstruum, quod agitaturn Igne, omnia dissolveret corpora sulphurea; quum Ignis sine aëre id præstare non posset. Idem in destillationibus jam olim Helmontius in carbone suo fixo observaverat. Et Papinus, Recueil des Machines: pag. 25. 26. Et scobem ego ligni Guajaci subtilem, coram Vobis, urfi adeo diuturno, adeo violento, igne: ostendi tamen nigerrimam faciem superstitem retinuisse oleum

sibi, nulla Ignis potentia ex retorta expellendum. Simulac vero pulverem hunc carbonarium, patina larga exceptum, parva scintilla exposita examinabam, statim omne nigrum Oleum, cum fumo aromatico, cedri-
no, consumebatur, & vertebatur scobs in cineres insulsos, candidos. Camphoram spectate, Auditores. Tota in aëre consumitur incensa semel, licet aquæ innatet. Pōnite in vase vitreo puro, cum alembico imposito, supra Ignem, liquefcit, adfcendit in alembicum, concrefcit in novam, eandemque iterum, immutatam Camphoram. Idemque observabitur repetenti sæpius. Nonne Sulphur vasis clausi coërcitum, sublimabitur centies, semper manens Sulphur idem? Si vero inter sublimandum rimam vas contraxerit, atque liquefactum Sulphur hac rima aëri contiguum evaserit, flammam capit subito, atque ocyslime in flammam cæruleam, & acidum fumum resolvitur. Succinum certe in aëre aperto incensum totum fere deflagrat, flammam, ignemque, alit. Idem si summo egeritis, sed lento gradu aucto, Igne, ex retorta in excipulum, aquam, spiritum, salelem volatilem acidum, Oleum multiplex, conficietis, facietisque tandem igne maximo, ut tota substantia per collum retortæ transcendat: ut sæpe quidem præstiti. Ignis igitur, sine aëre, vel cum eodem immoto, suffocante, agens in materiem inflammabilem, penitus alia efficit.

Nono denique idem Ignis, eidem objecto, applicatus per varios gradus, mirabiliter variat; ut Experimentis didici. Dum enim Albumen ovi recens, vase puro, admissa aëre, fovetur gradu caloris Thermoscopiï Fahrenheitiani nonaginta & duorum graduum, brevi transit in liquidum assiduo tenuius, saniosum, fœtidum, putridum, tandem aquæ instar deliquescentis, neque dein calore ebullientis aquæ iterum coagulandum; fit alcalinum volatile, putidissimum. Verum si idem ovi Albumen, in gradu ducentesimo caloris ad idem Thermometrum, detinebam, statim illud abibat in massam albam, solidam, scissilem, insipidam, dabat aquam exhalantem, inodoram, insipidam, copiosissimam; in fundo autem manebat materies durissima, fragilissima, pellucida, insipida, inodora, per annos immutabilis conservanda. Iterum idem illud Albumen, commissum Igni graduum quadringentorum in retorta vitrea pura, dabat phlegma, spiritus, Olea fœtida, salelem volatilem, alcalinum, oleosum, fœtidum, & carbonem nigerrimum, mire tumescentem ab Igne. Non foret finis in hisce, ô Optimi, si vellem recensere omnia, quæ de natura potestatis Ignis adferri possent. Sed hodie suffecerit mihi Vobis in mentem revocare sparsæ doctrinæ compendium; quod scilicet actio Ignis, secundum omnia dicta varii, possit producere maximam partem omnium effectuum, qui in Phycis observantur, ut causa concurrentis. Poterit scilicet mutare concreta in figuris, atque cohæsiōibus; ita tamen, ut concretorum diversitas varietatem pariat hac potestate. Neque enim unquam valet Ignis diversis de rebus eadem producere, sed definita quædam ex singularibus; verum deinde etiam differentia erit pro ordine, gradibus, applicatione varia.

Eo jam deducta est, Nobilissimi Auditores, nostra de Igne Dissertatio; ut jam tandem agere possimus, imo & debeamus, de illa cognitione Ignis in certo loco præsentis, atque operantis, quæ requiritur in Artifice, ut in

Et vario gradu
varie.

De cognoscendo,
& dirigendo
Igne.

dato loco, ad corporis certi requisitam mutationem, Ignem debitum, excitare, dirigere, sustinere, applicare queat. Quæ quidem doctrina jam, antiquis Chemicis tradita, hodie fere perfecta habetur: quum Thermometra illa pulcherrima FAHRENHEITIANA jam adhibere possimus. Illi quidem dixerant, potentiam Ignis aucti, vel diminuti, commode dividi in quatuor diversos gradus, hancque distinctionem suæ ad Artis exercitium sufficere; cæterum nihil ferè distincti tradiderunt: quin Recentiores etiam parum superaddidere bonæ frugis. Agite ergo, Exoptatissimi laborum Socii, sequamur artem, sed natam ex præeunte natura.

Primus gradus
Ignis Chemici.

Primum ego Ignis Chemici gradum voco, intra quem Natura parens opera vegetationis perficit in plantis, qua Ars Chemica imitatur similia. Initium ducit ille à gradu frigoris summo, qui unus est in Thermometris Fahrenheitianis, finem ponit in gradu octuagesimo. Etenim in tota hac distantia quædam stirpes semper adhuc agilis vitæ indicia præbent quædam. Nonne videtis in excessu frigoris urentissimi, muscos increfcere amaros arborum corticibus; imo vero tantum tali fere tempore? Abies, Juniperus, Larix Orientalis, Cedrus, Pinus, Sabina, Taxus, Thuya, aliæque semper frondentis comæ arbores nonne gelidissima hyeme virentes ostentant ramos? Quid dicam de Corallinis, de Muscis terrestribus, de Helleboro Nigro, Hepatica nobili, Narcisso-Leucoïo, Hyemali Aconito, Helleborastro, aliis? Miramur, durissimis asperrimæ brumæ frigoribus, has tamen ipsas frondescere, florere, generare, concipere, parere, neque castos harum & conjugales calores compesci posse omni necante frigore, Denique, si ab imo ad summum transiveritis caloris hîc definiti gradum, dein recensueritis omnes notarum plantarum partes, aliquas fere invenietis plantas, quæ in gradu quodam latitudinis caloris memorati ad vigorem perveniunt suum.

Ejusque ignis
us,

Credibile hinc valde, Chemicum bene directo hoc caloris gradu, imitari posse vim Ignis in Hypocauftis artificialibus, qua Natura utitur in generandis stirpibus, ut lento gradu procedat ad fovendas, non destruendas, plantas. Si velitis hunc gradum excitare, furnus fiat, cui impositum vas aqua plenum, cui Thermometrum commissum faciat augmento, vel decremento, instructi foci, gradum notatum, qui requiritur. Vasa tunc vitrea ad hunc modum temperatæ aquæ imposita, applicabunt corporibus intra vitri alvum contentis debitum operi Ignem. Nonne facile creditis, Auditores Benevoli, quod ille gradus Ignis optimus serviat Oleis imprægnandis spiritu eximio quarumdam stirpium, sine dissipatione pretiosissimi? Si cui animus esset fragrantissimo Rosæ halitu imbuere Oleum, quid fieret rectius, quam ut sumat Artifex purissimum, inodorum, insipidum fere, olivarum Oleum, idque in phiala alta, Chemica, nitida, digerat gradu caloris 56 graduum, cum Rosis matutino tempore carptis, seu apertis? Sane talis calor spiritus Rosæ nubere facit lentori Olei conjugio haud temere dissociabili, atque exhibebit balsamum odoratissimum. Neque alio utemini fervore, si cupitis optimis spiritibus Croci imprægnare Alcohol liquidissimum. Nam minore vix elicitis hos de suo corpore; at majore Ignis impetu, nimis volaticos spirituum disperderetis. Pauci id capiunt, prudentes sciunt. Sane incomparabilia prorsus me-

dicamina sic parantur, sola hac directi Ignis cautela, quorum perit acquirentio, simul plus Ignis adhibueritis.

Alter gradus Ignis mihi commodissime videtur desumi à caloris magnitudine, quæ in homine sano solet obtinere. Qui quidem initium agnoscere creditur à gradu quadragesimo ejusdem Thermoscopii indicatu, atque desinere pro summo suo fastigio, in gradu nonagesimo & quarto circiter. Intra hanc latitudinem videntur deprehendi Animantia viventia persistere posse, absque necessitate moriendi, si humores illorum gaudent aliquo gradu caloris intra hos terminos. Insecta quædam viventia parvo valde cum calore habent suos vitales humores, & nihil magis miratus fui, quam, quod embryones in ovis Erucarum, quæ visco suo, annullatim tenellis arborum ramulis circumlito, fœcundata ova infigunt, manserint illæsi in suis ovulis, tota hyeme acerbissima, anno nono hujus seculi, iterumque bruma gelidissima hujus anni vigesimi & noni. Enimvero, quum omnes putarent, hoc vermium genus tanto gelu interiturum fore, interim vidimus appropinquantis Veris tepore prodiisse ex ovulis suis hosce vermiculos, qui itaque salvi sustinuerant tantam frigoris atrocitatem. Pisces quoque tam fluviatiles, quam marini, qui branchias loco pulmonum habent, in liquido aqueo tantum triginta quatuor gradu calido vivunt, assiduo fere moventur, ad illum ergo caloris gradum suam etiam temperiem redigunt, dein hinc & usque ad sexaginta & ultra aliquantum ferunt calorem aquæ. Pisces vero instructi pulmonibus, ut & animalia reliqua respirantia, calorem conciliant sanis suis humoribus, per sanitatem nonaginta & duorum graduum, paulo plus minusve: unde ergo à gradu trigesimo tertio ad nonagesimum quartum. Intra hunc calorem fiunt animalium actiones vitales, Vegetantium fermentationes, Vegetantium & Animalium putrefactiones; Animalium generationes, gestationes, incubatus, partus, nutritiones, &c. Hoc gradu utuntur Artifices optimi ad Elixiria, Sales volatiles alcalinos simplices, & Oleosos, tincturas, coctionem Mercurii Philosophici in primam præparationem Lapidis, perficienda.

Gradus secundus.

Hujus usus.

Tertium Ignis gradum ordo dicitur illum, qui à gradibus 94. se extendit usque ad 212, quo solet aqua ebullire; in toto hoc gradu separatur aqua, & spiritus natus, ab omni vegetanti & animali; residuum exsiccat, durabile, fere immutabile fit. Olea essentialia dicta plantarum redduntur volatilia. Sales vero, & Olea, de humoribus animalium recentibus, vix elevantur sursum; sed exsiccantur hi humores in materiam crassam, duram, fragilem, insipidam, inodoram, per annos fere immutabilem. Unde vel jam patet, quam falso ponantur sales volatiles alcalini, Oleosi, in homine sano, generari, atque inesse. Cæterum hoc gradu omnia Olea stillatitia, atque aquarum Medicatarum destillationes, perficiuntur in Vegetantibus. Humores sanguinei-ferosi Animalium in ipsa aqua ebulliente in massas scissiles coagulantur. Omnes partes eorum solidæ destruantur; & in spissum, tenax, reducuntur liquidum. Omnia Animalia igitur eo destruantur, occiduntur.

Gradus tertius;

Illius vis.

Quartus gradus haberi potest à 211 usque ad 600 in qua latitudine omnia Olea, lixivya salina, Argentum Vivum, & Oleum Vitrioli, ebulliant,

Quartus Gradus.

ab igne fugiunt, sursum eleuantur, adeoque & destillant. Intra eandem Plumbum, & Stannum liquefcunt, commisceri possunt. Olea, sales, saponēs, Animalium & Vegetantium redduntur volatilia, acria, in Alkali plus, minus vergentia. Partes horum solidæ siccantur, in carbonem atrum convertuntur calcinata, omnia hæc penitus destruuntur, in alienam indolem commutantur, virtutes proprias amittunt. Sulphur fossile, Sal Ammoniacus, sublimantur.

Quintus Gradus.

Quintus gradus censerī potest, quo metalla cætera funduntur, qui initium ducit à 600 gradibus, desinit, ubi ferrum fufum tenet; eo quidem in gradu cætera destruuntur, Vitrum, Aurum, Argentum, Cuprum, Ferrum, diu constant. Hoc in gradu omnia alia corpora fixa, candescunt; Salia vegetantium, fossiliumve, fixa funduntur, Oleo fere omni orbantur, in alcalinam acrimoniam evehuntur magis, magisque; cum arenis, silicibusve, in Vitrum abeunt; calcinantur lapides calcarii; reliqua omnia vitrescunt; aut volatilia reddita in auras dissipantur.

Sextus Gradus.

Ultimus denique, qui Sextus ordine, gradus fit Dioptrica vel Catoptrica virtute supra explicata, cui nullum fere corpus valet resistere; sed cuius vi ipsum aurum quoque mirifice mutatur. De quo Igne, Homburgiana, Hartsoeckeriana, Vilettiana, videri poterunt, & ea, quæ & nos de eo jam supra diximus. Ejus inprimis communis fere in omnia effectus habetur, quod cuncta eo vitrescant. Unde & ultima Ignis, nobis cogniti, actio erit vitrificare omnia fixa. Quod antiquissimi in Asia Sapientes intellexisse videntur, dum dixere in suis prædictionibus, omnem Mundum tandem Igne periturum, tumque in pellucidum vitrum abiturum esse. Saltem huc usque nostra de gradibus Ignis doctrina firma erit. Ultima definiri ingenio humano non poterunt unquam.

Directio certa
in hos Gradus.
Primo natura
Pabuli.

Nostra dein quam plurimum refert, scire, quam ratione Ignem hunc queamus ad quæsitum gradum excitare, & sustinere: quum hinc inprimis pendeat tota Chemistarum ars, effectura opus quodcumque propositum.

Qua quidem in re constat longe difficilius esse magnum diu frigus conservare, quam magnum calorem perpetuum conficere, quod omnia satis Vitrariorum, & Metallurgorum, opera fornacibus ardentibus peracta quam certissime docent. Hæc autem moderatio Ignis fit primo eligendo talia Ignis pabula, ante recensita, quibus excitari poterit vis Ignis requisita. Alcohol vini flammam exhibet debilem, æquabilem, facile moderandam ellychniis incensis paucioribus, pluribus. Postquam igitur primo constitit de gradu Ignis requisito, facile quidem erit, lampadem accendere instructam tot ellychniis, quot Thermoscopium indicat conficere illum caloris gradum præscriptum. Ita pariter dein post Alcohol sequuntur ordine leviora Ignis pabula, porosa, spongiosa, ut scenum scirpi, stramen, folia arefacta, pili, plumæ, scobs ligni, pelles fagopyri, paleæ, surfures. Olea dehinc, sebum, cera, camphora, pix, resina, sulphur, quæque ex hisce. Tum ligna crassa, ponderosa, dura, integra haud nimis sicca, exque his carbonēs lignei; tandem metalla ignita; carbonēs fossiles.

Secundo copia,

Deinde quoque varius Ignis gradus poterit excitari usque in summum
per

per quantitatem congestam materiæ combustilis : si enim ingens copia pabuli simul aggesta incenditur uno impetu, tum, semper major longe Ignis excitatur ; quia vis unita fortior.

Postea quoque multum differt calor excitatus ratione objecti mutandi, pro distantia, qua Igni applicatur illud, decrescit etenim calor, ut augetur remotio ab Igne. Putaverunt egregii multi Philosophi, posse una simplici regula hanc diversitatem definiri ; dum aiunt, qualitatum corporearum vires decrescere in ratione reciproca quadratorum distantia à centro generante illam qualitatem. Hinc & in igne ad duplatam distantiam quadruplo minus Ignis dominari. Sed hoc verum ut haberetur, oporteret prius certi simus, an Ignis ipse, in arctius spatium adunatus, non acquirat novas potestates, non pendentes à solo numero elementorum Ignis, sed à vi, quæ nascitur de propiore vicinia. Quæ quidem dum investigamus, invenimus sane, verum quidem esse, quo propior res est Igni, eo semper plus caloris deprehendi ; sed tamen lex decrescendi longe alia est, quam generalis modo allegata. Quoniam experimenta rite instituens reperiet, subito admodum valde decrescere vim Ignis in valde parva distantia à puncto calefaciente, dein vero in remotiore inde loco, non eadem, sed minori, proportione. Unde valde credibile videtur, quod partes Ignis, præter vim, quam habent agendi in alia corpora, præterea etiam possideant vim aliam ex relativo motu orto ex parva valde distantia sua à se mutuo. Quum enim Celeberrimus Grimaldus, & Eximius Nevvtonus, observaverint, elementa Ignis tendentia in corpora opaca reflectentia, in vicinia horum corporum novos motus acquirere, quidni, & ipsæ Ignis partes inter se, idem pati possunt ? De qua re superius tradita videri queunt.

Tertio, distantia.

Quarto, Ignis excitati in foco per suum pabulum, atque conclusi intra fornacem suum aërium, agitatio, concussio, compressio. Inde enim valde augetur Ignis violentia, & quidem tanto plus, quo fortiores illæ, modo fornix non destruat, ut jam superius tradidi. Quum vero haud alia re commodius, magisque cumulate, hanc Ignis agitationem & compressionem queamus obtinere, quam flatu, sive motu aëris vi adacto ad focum illum Ignis ; hinc sane follibus inprimis aëris pressum adigimus ad foci superficiem, ignemque ibidem contentum maxime concutimus ; quæ tamen ipsa etiam superius, ubi de fornice aërio focum incensum ambiente egi. Ibidem quoque vidimus, quod, si plurium, & valentium, follium spiramenta diriguntur in unum foci centrum à variis circumferentiæ foci plagis, tum vim Ignis tanto violentius determinari in objectum, quod centrum foci occupat, idque adeo tanto etiam magis mutare. Unde Docimastæ solent hac inprimis arte, uti, quoties summa vi Ignis indigent. Tandem ergo, si quatuor modo memorata auxilia simul adhibentur, unita & conspirant opera, habebitur vis Ignis vulgaris maxima.

Quarto, agitatione & compressu.

Quinto, figura fornicati furni apta reflexum Ignem cogere in partem foci datam. Vide sequutura de Furnis,

Quinto figura furni.

Hæc erant præcipua, Auditores, quæ Vobis dilucidanda putabam circa Ignis Historiam naturalem, quatenus in Chemia usum inprimis habet. Laboris exantlavi multum in his concinnandis, si quid profecerim, id

vero erit Vestrum judicare. Crediderim autem certo inde constare, quod Ignis Chemicus, definitæ materiæ, gradus, & applicationis, in idem objectum semper agat idem, sive adunando, sive separando. Cæterum, nisi hæ prius conditiones quam accuratissime definitæ sint, certi nihil de actione Ignis in corpora dici posse. Ideoque in describendis artificiis Chemicis sollicitissime semper notandum omne id, quod ubique in hoc tractatu de Igne fuit propositum: ita tandem poterit Chemicorum ars redigi in disciplinam æque certam, ordinatamque, quam ulla alia habeatur. Semper ergo determinetur Ignis gradus; successio graduum; materia unde sustentatus; atmosphæræ pondus, calor, motus, flatus, ventus; objectum dein: ita descriptio hæud falleret imitatore. Juvat jam post hæc omnia quædam addere Naturam Ignis spectantia. Ut, quod porro Ignis non eget aëre, nitro, pabulo, sulphure, ullo alio corpore. Naphtha vera facillime inter corpora notæ ab Igne incenditur, ad distantiam satis magnam à flamma, ut & Petroleum purissimum. *Diar. Erud. 1675. 53.* Corpora inuncta liquore Naphthæ, dein accensa, sub aquam dimissa pergunt sub aqua ardere. *Diar. Erud. 1683. 104.* Naphtha incenditur flamma candelæ intra laternam positæ, sicque à contactu Naphthæ remotæ. *Act. Soc. Reg. Brit. 100. p. 188.* Pulvis Pyrius inclusus machinæ, in quam aqua se penetrare non poterat; incluso simul horologio, quod certo tempore collisu chalybis ad filicem illum pulverem incenderet, fuit dimissus in fundum maris. Ubi dein incensus pulvis, auditus fuit ingens mugitus, visus densissimus fumus, nulla apparuit flamma. *Sinclairius, de arte gravitatis. pag. 301.* Quod quidem experimentum meretur sane summam observationem: quum multa singularia offerat meditationi. Id vero, quod Nobilissimus Sibbaldus prorsus singulare refert, in Scotia illustrata, de lacu Strath Erricensi, cujus aqua nunquam congeliatur; ne frigore quidem acutissimo, ante Februarium mensem, quum tamen, post illud tempus, sæpenumero, unius tantum noctis decursu, consistat glacie rigidissima; videtur docere, calorem in uno loco auctum producere tantomajorem frigoris vim in alio. Id rursum, jam supra propositum; manifestius colligi videtur ex alia mirabili observatione rivuli tenuis ne violentissima tempestate frigida congelandi. *Act. Phil. N. 56: 1139. Act. Phil. Comp. T. H. 335.* Omnium tamen maxime confirmatur hæc sententia iis, quæ leguntur conscripta à Domino Abbate Boisoto, in *Diar. Erud. 1686. pag. 336.* & apud Hamelium in *Historia Academiae Scientiarum, pag. 257.* Quinta scilicet à Vefuntione in Galliis leuca, cavernam dari, 300 passus profundam, quæ æstuante fervidi cœli tempestate una die plus suppeditat natæ hoc tempore glaciei, quam carri, & muli, octonis deinde diebus auferre vix possunt; ut fere ad quatuor pedum altitudinem exurgat. Hiberno autem tempore vapores densi ibidem; cum rivulo fluente in medio, qui rivus æstivo tempore semper congelatur. Vapores in hoc antro visi certo denunciant instantem pluviam. In hybernaculis quoque, caldæ sive stirpium hiberno tempore conservandarum, quo calor plus certis augetur locis, eo ad loca non calefacta magis increfcit frigus. Quin & circa fornaces ferrarias, Vulcaniasque officinas, quo violentius ardent omnia, tanto majus frigus fit circa vicina.

En Igitur, Carissimi Auditores, naturam causæ illius mirabilis, quam rerum CREATOR omnium DEUS, posuit in universo, cum summa potentia excitandi motus illos in corporibus, qui requiruntur ad peragendas illas ingentes mutationes, quæ in mundo exercentur ubique. Hanc ob- jectio Vestræ indagini ita exploratam à me, quantum valui per labores examinare; infinita supersunt revelanda in abdito ejusdem ingenio: quum tamen penetrabilitati mentis Vestræ nihil se subducere queat, sedulitatem excito Vestram, ut ulterius illa omnia detegere velitis, humano generi impertire, atque ita, omnem cogitandi vim quæ infinite superat, DE I potentiam, sapientiamque propius intelligere, rectius adorare, de perspectis liquido Operibus, quæ in rerum natura perfecit, sustinet.

DE AERE.

Ordo dicat, agamus protinus de Aëre; quoniam illius concursu, & virtute, Natura atque Ars utuntur fere in omaibus suis actionibus; cuius ideo indoles, & virtus cognoscenda penitus, quo modus cognoscatur Mutationum Physicarum. Quum vero magis ille compositus sit ipso Igne, hinc utique cognitu quoque difficilior, oportebit iterum nos gerere in perscrutando ejusdem abdito ingenio, quasi hæctenus nihil de illo cognosceremus, pari cautione, quo modo in detegenda natura Ignis usi fuimus. Nos ergo nomine Aëris intellectum volumus fluidum illud vix nobis percipiendum ad sensus, nisi quatenus resistentia sua ad velocitatem corporum in illo motorum, vel ingenti suo motu in alia, Ventō dicto, se Manifestat. Incumbere hunc telluris nostræ superficiem undique, iisdem Experimentis novimus. Homines in illo, semper, quotquot sumus, degimus. Fruimur illo, & vescimur, assiduo; hunc, qualiscumque demum ille fuerit, vitæ ratio, & necessitas inevitabilis, cogunt, ut inspiremus, exspiremusque: usque adeo, ut omnia artis auxilia frustra sint, juvet nihil naturæ omne præsidium homines Aëre carentes.

Si juvat sequi Naturæ, ex lege, quam CREATOR dedit, agentis rationem, deprehendemus utique, hunc ipsum Aëra esse instrumentum catholicum, necessarium, efficacissimum, quo inprimis universa Natura utitur ubique in omnibus fere suis operibus, quæ perpetuo exsequitur. In hoc enim vero omnes prorsus species corporum ponuntur, in eo suos perficiunt motus, in illo peragunt actiones suas singulares, quæ ex proprio, & privato, cujusque ingenio enascuntur, vel ex mutua idole producuntur, quam relativam dicunt. Imo vero, quod deinde ab Experimentis constabit, vix ullus est humor, cujus non immisceat se Aër partibus; vix solidum, unde aliqua arte educi nequeat Aër. Prorsus, ut difficulter indicare detur aliquam naturæ operationem cognitam, quæ sine Aëre, aut penitus extra ipsum, contingat. Sola ignis, magnetis, gravitatis, attractionis particularis corpusculorum, & repulsionis, forte excipiuntur, ut aptæ sine Aëre exerceri, operationes. Ad cæteras necessario requiruntur. Ipsa vero Chemia, quæ absolvit, omnia in ipso Aëre perficit opera,

De Aëre agere
ordo postulat.

Qui alterum
universale In-
strumentum

nullo, quod sciam, excepto. Nisi forte velint Alchemistæ, materiem Lapidis Philosophici rite paratam, ovo Philosophorum conclusam sollicitissime, omni Aëre crudo privatam esse, atque ita in vacuo potius, quam in Aëre ipso, percoqui: quum uno ore testentur omnes, nihil magis obflare maturationi hujus pulcherrimi fructus, quam crudum Aërem. Id autem potius de aliis, quæ Aëri permista, quam de puro ejus elemento, forte intelligetis.

Quia ipsum Ignem excitat.

Sane novimus certissime, Ignem, qui movet omnia, sine Aëre vix colligi, conservari, dirigi, intendi, temperari. Ideo si ad Ignem Aër, ad opera fere ejusdem omnia, idem requiretur, sine quo Ignis operari desinit, atque applicari negat. Scilicet de illo me Igne agere intelligitis, qui inflammabili excitatur, sustineturque, pabulo; quo Ars & Natura præcipua sua absolvunt; quem Aëre usque adeo indigere tot argumentis supra evictum prius fuit.

Animalia, Vegetantia, Fossilia, agit.

Quod si animo vacat, libetque simul, Iustrare universales maxime corporum classes, ubique Aërem requiri constat, ut vivere queant, crescere, vigere, agere. Si enim vivere in hisce sit, proprios humores movere per vasa sibi propria, alienos simul suam in naturam vi propria convertere, aut certe singulari quadam virtute moli suæ apponere, sicque inde capere magnitudinis augmenta; crediderim, ne unum quidem horum omnium, absque assidua Aëris adjuvantis opera, unquam perfici posse, omnia autem illius præsentis auxilio egere.

In Fossilium vita quid Aër?

Miretur inprimis Chemicorum Ordo audiens, Aëra me advocare in enarranda Fossilium œconomia: quum simplicissima horum materies unius tantum Ignis efficacia indigere videatur ut agat, patiaturque, omnia, quæ in hac rerum specie peraguntur. Sed profecto, quicumque naturam rerum, ut decet, speculati sunt, intellexere dudum, Fossilia in profundissimis fodinarum adytis nasci, multiplicari, extundi inde sursum. Omnia vero hæc potestate insigni subterranei Ignis absolvi. Quæ, ut certa, ita simul ratum habetur, Ignem illum subterraneum ibidem vestalem, perennemque, Aëre solo ibi retineri, colligi, applicari. Hanc ego rem gestio ob oculos vobis ponere: quoniam vix alibi rite proposita fuit. Aër fluidus, gravis, elasticus, densus in ratione ponderum comprimentium, ad Ignem eundem validius agens pro ratione densitatis acquisitæ, expandens se ratione suæ immunitatis à compressu ponderum, & rarefcens pro ratione Ignis in eum agentis, insinuat se in omnia; in profundis telluris centrum versus maximopere omni sua dote inprimis agit. Hinc igitur semper tanto operatur violentius ibidem, quo ipse profundior, densiorque, ab Igne ibi magis collecto per hunc ipsum Aëris attritum agitatur, facit causam Physicam omnium violentissime comprimentem, atterentem, compingentem, depurantem, adunantem homogœna. Unde igitur evadunt nata ibi Fossilia prædita quoque tali indole. Hæc itaque sine hoc Aëre haud fierent. Forte inde patet, cur ibi tantum hæc ipsa generentur? Sed de hisce postea clarius. Hic dixisse verbo sat est, ut cognoscatur scilicet Aëris ad omnes Naturæ operationes requisita præsentia & agendi in omnia virtus.

Neque opus erit ullo modo, ut Vobis enarrem ejusdem Aëris potentiam in Animalibus, Plantisque: quum sane per accuratissima hodie capta Experimenta edocti simus, nulla ova animantium, vel & de terra crescentium, matura, prægnantia, optima, licet fuerint, si absque Aëre in vacuo, vel absque renovato eodem in vitris hermetice clausis, hæserint, quamvis fœcundante tepore fœventur juxta suam indolem, unquam suos embryones in ovo latentes producere; sed manere inertia penitus. Ita pariter omnes Plantulæ, vel musci minimi fuerint, vel aquatiles algæ, moriuntur statim, in loco ubi non est Aër, aut ubique idem assiduo stagnans quiescit. Quod idem, quum de omni Animali, usque ad minima insecta, sit quam verissimum, clare cernitis Aëris hujus per omnia imperium.

In Animalibus & Plantis.

Accurata ideo cognitio Aëris, qua comprehenduntur ejusdem actuosæ proprietates, omnino scitu necessaria Chemico, Medico, & Physico. Inde quippe tantum intelligi queunt quam plurima opera, quæ Arte perficiuntur, vel Natura ipsa; quum præcipua sæpe illorum omnium causa sit quædam ingenita Aëri potestas, alibi non existens.

Igitur cognoscendus.

Interim forte non invenimus aliud corpus, quod difficilius cognosci perfecte queat, quia sensuum nostrorum organa sponte, & ex se, vix afficit. Quod subtilitati ejusdem, nervorum nostrorum hebetudinem effugienti, facile tribuetis; dum neque Microscopiorum perfectissima aliquid in eo detegere possunt. Sed aliud præterea in illo inest, quod magis impedit ejusdem intellectum; dum nimirum in se habet tam varia corpusculorum genera, ut in rerum universo haud inveniatur aliud liquidum magis compositum ex diversis. Imo vero patebit vobis liquido, ubi audiveritis quæ prolaturus sum de Aëre, quod vix noverimus ullam corporum speciem, quin ejus aliquid in ipso Aëre volitet, ne auro quidem ipso, omnium minime cæterum volatili, excepto.

Licet id arduum.

Tanto igitur impensius æquum erit, ut quam distinctissime prius, & seorsum, perpendamus singulas illius dotes; cavendo, ne ullam in hisce confusionem inducamus. Deinde vero, postquam singulas excussimus singulatim omni cum cura, universas in unum aggregatum legendo, habebimus veram, quæ dari potest, illius scientiam. Igitur læti incipiamus.

Ordo hic necessarius.

Prima ergo, quæ consideranti apparet proprietas Aëris, est Fluiditas ejusdem. Hæc vero adeo quidem huic naturalis habetur, ut nullo eventu contigisse meminerim, hanc ab Aëre auferri potuisse. Ultra patet, si acutissimo gelu cuncta constiterint, Aëra mansisse liquidum. Quin in frigore, quadraginta gradus frigidior, quam unquam natura paraverat, manebat Aër fluens, quamvis tam enormi constrictus frigoris excessu. Etiam compressus ille in densissimam compagem ponderibus, & vi, summis, at tamen haud solidescit concrecendo, sed æque fluidus manet, simulque remittitur compressio, pristinam liquiditatem recipit. Inter numerosa autem rerum eventa, dum tot liquoribus usus fui permistis, hincque tam varia coagula repperi, nunquam vel unum contigit incidisse Experimentum, quo demonstrabatur coagulatus Aër communis in massulam solidam. Fateor, observata quondam mihi, gelidissima tempestate speculanti serenissimum tempore meridiano Aërem, corpuscula per illum ma-

Primo, Aër fluidus.

nantia exigua, resplendentia ad solem, mirisque per reflexam à mutatis superficieculis facem coruscationibus scintillantia. Sed re prudenter explorata, deprehendi glebulas fuisse, quæ, ex elementis aquæ per aërem sparsæ coëuntibus, & conglaciatis, natæ, subtilissimæ pruinæ volitantis imaginem exhibebant. Adeo, ut, si Ignis cum corporibus concrefcere valeret, de quo superius egisse vobiscum memor sum, Aër sane fluiditatis suæ naturæ longe magis tenax comprobaretur, quam ipse Ignis. Verum potius mihi videtur, esse in rerum natura duo fluida, quorum Elementa nunquam coëunt inter se, nunquam cum aliis crescunt in unam molem homogeam; hæc autem esse Aëra, & Ignem. Neque tamen, dum hisce commentandis occupor, interim oblitum me putetis, quod ipse hic Aër, cum omni corporum genere noto concrefcatur, sicque ad componenda concreta elementi instar conspiret. Id quippe monstrat copiosus Aër, ultro semper prodiens de omni fere corpore, dum resolvitur in sua elementa. Quem quidem hodie factitium vocant, forte minus recte, Aërem. Verum, Auditores gratissimi, vos, qui mecum hunc examinastis Aëra, scitis, illum contentum intra liquores quoscumque notos, una cum iis penetrasse se in omnes concretorum recessus; sicque tandem, facta coalitione totius, in meatibus concretorum substituisse inclusum, ut in ampullulis minimis; quin & postea ibidem, liquore suo dissipato, quocum advectus fuerat, remansisse solum. Inde scilicet pulchre videtis, hunc Aëra illic haud concrevisse, sed latuisse includendo retentum. Hinc igitur ille, simulac destruuntur illi carcères, illic exsilit immutatus penitus, sed revertitur ocyllane ad proprium sibi ingenium. Id vero patet certius quidem, ubi aquam contemplamur vulgarem, dum gelu constringitur. Nonne latet in illa invisibilis, copiosus, Aër? Quid autem? Simulac coire incipit in glaciem aqua, arctiusque appressæ adunantur ejusdem partes, dum jam carent illa vi Ignis, quæ requirebatur ad dissociandas aquæ partes, ne in nativum ruerent complexum; tum, inquam, Aëris partes interceptæ intra corpuscula aquæ non possunt concrefcere, sed exprimuntur de interstitiis, adunantur cum aliis, similibus elementis aëriis, separantur ab aqua, colliguntur in bullas, fluidissimum Aëra iterum constituunt, sicque docent, quod non concretus, non coagulatus, Aër hic interceptus quidem, non mutatus, persistit. Idem in omnibus aliis pariter eodem modo obtinere quum censeatur, constat de proprietate Aëris prima, fluiditate scilicet.

Tenuitas partium Aëris.

Primo igitur facit tenuitas partium singularum Aëris ad hanc ejusdem fluiditatem. Equidem adeo sunt hæc exiguæ, ut harum una visibilis reddi nequeat ullo microscopio. Attamen longe sunt minores Igne. Neque enim transire queunt metalla, vitra, lapides, ligna densiora, imo ne quidem chartam bonam. Unde & excludi à multis potest. Imo quidem non valet transmittere se per meatus corporum invisibiles, per quos manant Alcohol, Vina, Olea, Aqua, Myriæ, Lixivia, Spiritus alcalini, Spiritus acidi. Quæ quidem omnia observata sunt in Machina Boyleana. Dum enim fundo patinæ æneæ, quæ vitreas campanas sustinet, unde Aër educitur, applicatur excisus de orbe coriaceo annulus, illique margo campanæ vitreæ imponitur; tumque subducto Aëre de campanæ cavo, pon-

us Atmosphære campanæ marginem apprimat annulo coriaceo fortiter; non ibit Aër externus per porosi corii meatus sub margine campanæ intra campanæ cava, sed penitus inde arcebitur. Si autem aliquem modo memoratorum liquorum extrinsecus annulo coriaceo affuderitis, ibi statim imbibebitur à corio, insinuabit se sub vitro, veniet brevi intra campanam; manifesto documento, quod quo prohibetur Aër, facile transmeent cæteri, & satis spissi, tenacesque, humores. Quod idem infinitis aliis Experimentis evincitur facillime.

Secundo, minimæ illæ Aëriæ partes sunt adeo facile separabiles à se mutuo, ut ad hanc earum divulsionem procurandam opus modo sit tam exigua vi, ut illa nulli nostrorum sensuum queat sentiri. Neque etiam refert in quam plagam hanc separationem tentaveris semper æque obsequiosam. Summa hæc illius divisibilitas unicuique observatur, qui exigui, politi corporis, motum per Aëra quiescentem spectat. Nonne aciculam chalybeam dimovere licet per circumfusum Aërem in quamcumque demum plagam? Idem in aliis omnibus obtinet. Hanc igitur illius proprietatem, feretis, in posterum à me Lubricitatem Aëris appellari.

Lubricitas partium Aëris.

Quam tamen dum undique sollicitè perscrutamur, videre visi sumus aliquam inter partes hæc associationem, qua conspirent facile in amplexus mutuos, leves, fateor, & temere dissociabiles, verum tamen aliquos. Quid enim contingit? Sane quoties unum forte Aërium elementum absconditum latet in quocumque liquido, nihil prorsus ejusdem ullo modo apparet. Ubi dein aliud simile eidem adunatur, quam cito ex his bullula conspicua fit; quæ tenacitate quadam suæ repugnat dissipationi. Postquam dein alia talis bullula accedit una, & item altera, quis non vidit, de coëuntibus eo majorem enasci rursus bullulam, magnitudinis iterum suæ, ut & formæ sphericæ, tenacem? Cogitabitis id tribuendum potius viciniam ambientium liquidarum partium. Neque inficior, inde fieri posse. Sed vel ita saltem major est in adunationem nixus inter Aëria, quam inter liquidi coërentis elementa & inter Aëris minima habetur. Namque fatebor exiguam valde esse inter hæc partes attractionem. Imo dicetis, est inter has repulsus: quam maximus Nevvtonus demonstravit. Inficias non ibo, hunc adesse. Ipse de illo Vobiscum brevi agam. Sed manet interim stabile, adesse vim in partibus, unde in forma spherica unitæ se diu defendunt contra ambientia.

Attractio mutua earum.

Si enim examinamus hanc cohærendi libidinem propius, visuri sumus illico, quod Aëriæ particule patiantur quam facillime, divisæ ubi fuerint, & solitariæ seorsum, unicuique liquido quod vacuum est Aëre immisceri protinus, inhærere tenaciter; atque in ejusdem interstitiis tranquille latere. Haud aliter, quam sales quilibet in aqua dissolvuntur. Quin patebit postea, bullam ingentem Aëriam, quæ de multis adunatis particulis Aëris conflatur, positam ad superficiem liquoris Aëre prorsum vacui abire in elementa sua, atque hæc dein dissociata rapi inter meatus in liquido relictos, neque unquam iterum inde in bullas colligi, nisi majoris causæ vis accesserit.

Miscibilitas alius.

Tertio igitur inde memorata prius cognoscitur Aëris nostros ad sensus imperceptibilitas. Neque enim unquam cogitatum fuisset de Aëre illo,

Imperceptibilitas hinc quæ nana?

quem jam tractamus, nisi corpora majora, & inprimis sub ingenti superficie parum molis condentia, mota sui essent facie sua latissima per hunc ipsum Aërem. Sed tum statim notabili represso motui resistens corporeum manifestat solidum. Quum autem resistentiæ illæ, quæ veri modo repulsus sunt, valide increpant ad augmenta velocitatum, quibus feruntur corpora, quam resistentiam in duplicata ratione ponunt Mechanici, fieri potest, ut reddatur imperceptibilis Aëris liquidi mollities saxi instar dura. Si enim levissimam quis laminam, ex ære confectam, quadratam, centumque pedum lateri innixam, hac superficie planitie conaretur ferre per tranquillum vento Aërem, tanta pernecitate, ut spatio scrupuli secundi horæ percurreret lineam viginti binos pedes longam, perciperet in hoc Aëre renixum, sive duritiem, incredibilem, facile supputandam ex Mariottianis. Si quis autem lamina hac erecta, quiescente, exciperet venti velocissima rapiditate ruentis impetum, experiretur, quam duritiem impingeret Aër tanta pernecitate raptus. Omnia quidem hæc de toto Aëre ut compositio intellecta sunt; in quo ingentia, & gravia valde, corpora natate posse, aves, & rapta ventis corpora, docent, ne pulveres commemorem.

Gravitas Aëris.

Altera deinde ipsius Aëris, eodem, ut prius, modo considerati, proprietas est universæ ejus molis singulare pondus. Hujus enim respectu omnes simul partes, quæ aggregatæ illum constituunt Aëra, ita vi gravis nituntur in telluris centrum, ut quamvis tam fluidæ forment spheram circa terræ ambitum, quam Aërospheram appellare licet, quamque, à vaporum copia exhalantium maxima in hanc ipsam, Atmospheram hæcenus appellitant Philosophi. Gravitationem equidem illius deprehensam olim Statices mensura definire ausus est magnus Hetruscorum geometra Torricellius, anno 1643. Plurimis dein ad sensus documentis inclytus Guerickius confirmavit anno 1655. Pascalius dein, subtilissimi ingenii Philosophus, illustravit. Perfecit ingens Boyleus. Mariottus vero elegantissimis omnium Experimentis perpolivit denique, ut hodie non alia in Physicis doctrina habeatur certior. Constat equidem horum beneficio mensurabile, ad minimum usque, totius prementis Aërospheræ pondus, vulgari exprimendum mensura ponderum.

Quousque explorata.

Sed impossibile remansit, definire corporis Aërii comparatum aliis spectatis corporibus pondus. Enimvero brevi explorantibus patebat, nunquam binas æquales Aëris portiones, eodem tempore, in diversis altitudinibus, captas, æque ponderosas haberi; contra vero semper inferiorem superiore magis ponderosam inveniri. Idque quidem adeo semper verum, ut à telluris superficie in altissimorum montium fastigia, eadem ubique ratio obtineat. Quin etiam in eodem penitus loco, vario tamen tempore, vix datur invenire immutatum pondus in æquali Aëris mole; sed & hic assidua dominatur varietas, ut jam plus, jam vero minus, habeat ponderis.

Et mire varians commetta.

Ipsa interim Aërosphæra in locis nostris, ubi explorata fuit hæcenus, multum, & fere perpetuo mire mutatur respectu sui ponderis nunquam diu ejusdem. Maxime vero hæc differentia observatur, quoties Meteora in Aëre, quod adeo crebrum, commutantur. Statim quippe aliud in Atmosphæra indicatur pondus, quando pluvix, imbres, nebulæ, grandines,

dines, nix, fulgura, fulmina, tónitrua, venti à variis plagis, procellæ, turbines, ficcitates, variati planetarum adspectus, accidunt. Ipsæ quoque anni tempestates diversæ incredibilem hac in re vicissitudinem faciunt. Unde successiva, semperque continuata, hæc mutabilitas, à tam multis, semperque renascentibus causis, pendens, efficit, ut nunquam diu maneat idem Aërosphæræ pondus. Hinc infiniti quoque circa tellurem effectus, qui omnes fere ab actione gravitatis Aëris pendent, in perpetua vicissitudinum inconstantia hærent. Quare etiam fit, ut unius hæc Aëris in pondere variatio sola constituat quam plurimas diversorum eventuum causas. Sedula autem instituta circa hanc rem observatio, jam ultra octuaginta & sex annos continuata, dedit hic maximi & minimi in Europa differentiam. Scilicet exploratum fuit, quod summum visum Atmosphæræ pondus æquilibratum fuerit cum Argentò Vivo in tubo Torricelliano usque ad $30\frac{1}{2}$ adscendente. Minimum autem idem elevavit Argentum illud mobile usque ad $27\frac{1}{2}$ pollices: ut differentia fere sit decima pars ponderis maximi; intra quod intervallum decurrit perpetuo & absolvetur tota illa Atmosphæræ ponderis ratione differentia.

Quotidiana vero ista mutatio suis omnino, iisque diversis penitus, & multis, causis hæret; ita tamen, ut certæ hæc omnino sint, atque diligenti Observatorum cura cognoscendæ. Id igitur quando datum erit, tunc simul, instabilis nunc habitæ, fluctuationis certa habebitur ratio. Neque aliunde illud expectare fas est, quam à solertissima industria viri ab ingenio & cultura his promovendis instructissimi, Nicolai Kruquii, cujus, jam laudatæ prius, Tabulæ Meteorologicæ, infinita diligentia, acutissima subtilitate, concinnatæ unico contuitu simul exhibent omnes causas concurrentes ad singulos quosque gradus aucti in Atmosphæra ponderis. Utinam decoris tanto merito præmiis incitaretur profutura omnibus tanti Artificis naturalium rerum perscrutatio, ne sublatis de medio frustra quærratur, his par, successor!

Tandem ad leges cogenda.

Tandem quoque detectum fuit, quod Aër communis, circa tellurem nostram, tempore ponderis medii in Aërosphæra, simulque in calore anni totius medio, si comparatur cum aqua ratione ponderis, sit fere octingenties & quinquagesies levior aqua: re tamen intellecta secundum conditiones supra jam propositas; aliter nimirum explorati nihil quidquam super his proferri poterit.

Et comparata.

Primo igitur Aër, pondere suo incumbens telluri nostræ, premit superficiem illius vi perpetua. Hæc autem compressio æquiparatur illi potentia, qua sustinetur illo tempore pondus Mercurii in columna perpendiculari contenti ad illam altitudinem, qua tum Mercurius in Baroscopio attollitur; cujus columnæ basis erit planum horizontale, secans pyramidem, cujus apex in centro telluris, cujus latera vero tangunt limites horizontales corporis pressi ab illo incumbente Aëre. Proinde potestas hæc æstimari exacte potest ubique, ex comperta tum altitudine Mercurii in Barometro, & magnitudine superficiæ cognita in corpore, cujus pressio indagatur. Hinc & secundo deducitur, quod corpora in tellure posita, tanto majore comprimantur potentia ab incumbente Aëre, quanto illa sint vicina magis telluris centro, Quoniam Hydrostatici demonstrave-

Effectus ponderis Atmosphæræ.

runt, quod liquida basin onerent pressu suo, juxta altitudinum proportionem. Unde ergo, si Aëra consideremus ut liquidum ubique homogeneum, neque compressibile, tum facilis iniri posset ratio, qua corpora premuntur in qualibet parte perpendiculi à superficie terræ in centrum ejusdem tendentis. Quum vero elastica Aëris vis longe alia superaddat, de illo effectu dicemus paulo postea. Tertio rursus liquet inde à converso, quod cuncta corpora, quo magis à centro telluris elata sursum distant, eo semper minus comprimi ab Aëre, quam ad radicem ejusdem. Sed & quarto corpora eo premuntur arctius ab eodem Aëre, quo sunt rursus illo tempore ipsius Aëris pondera majora juxta observationes supra traditas. Quinto autem, simulac de pondere suo remittit idem Aër, eo illico comprimuntur minus corpora. Sexto igitur omnia illa corpora, quæ commissa hærent Aëri, nunquam diu premuntur eadem vi externa, sed eundem omni fere tempore variat, quæ semel data fuit constrictio: ita tamen, ut in eodem loco, nunquam differentia, quæ in hac pressione reperitur, major sit una decima totius; intra hanc autem perpetua vicissitudo dominetur. Septimo igitur Aër ipse, ita cuncta innitendo dum premit vario momento, ille quoque à corporibus omnibus pro rato reprimatur: modo corpora illa sint elastica, sive talia, quæ in se habent conatum ingenitum sese expandendi, aut restituendi in molem nativæ suæ virtuti proportionalem. Igitur & inde Octavo apparet, quod in omnibus corporibus, Aëri inhaerentibus, perpetua quædam sit oscillatio partium, respondens reciproco illi Aëris ponderi aucto, vel imminuto. Erit igitur hæc parva quidem, utpote intra illam decimam definita, attamen aliqua, & fere assidua. Atqui jam pridem in Historia Ignis alia data fuit pendens à caloris & frigoris vicissitudine partium corporearum tremula vibratio, quæ juncta huic magnos satis effectus edit, & continuos. Binas igitur in elasticis causas, hasque perpetuas, assidui motus interni in omnibus partibus agnoscimus. Ignem puta & Aërosphæram. Nono tandem oportet annectam & illud, quod corpora illa, quæ vel absolute mollia sunt, si quæ talia dantur, absolute scilicet omni virtute se restituendi orbata, aut si quæ sint, ut Aqua, quæ per pondera externa non patiuntur se adigi in arctiora spatia; in ea, inquam, Aërosphæaræ vis ponderosa nihil omnino valebit augmento, vel decremento, agere. Hinc illis corporibus, reciprocatio quoque illa oscillatoria nihil quidquam præstabit; quum interim tamen Ignis æque, imo plus, agat in illa quam in alia omnia corpora. Quare tandem liquet, Ignis vim longe magis universalem, eo quidem respectu, quam Aëris, ullius itaque corporis, habendam esse.

Effectus Aëris
ut fluidi & gra-
vis simul.

Utile erit, si pro Chemia jam consideremus effectus illos, quos Aër externus præstat, quatenus ille simul est fluidus, simulque gravis: eatenus quippe manifeste patet, eum incumbere externe in superficies omnium corporum; ut in præcedentibus id constitit: Hinc ergo primo insinuabit se ille inter superficies omnium corporum, quorum distantia patula relinquunt intervalla, adeo quidem spatiosa, ut capacia evadant admit- tendo Aëri externo; qui subtilitate sua, vel debiliore partium neu, ingredi queat intra illa spatiola. Inde quoque scire est, omnia ego

meatum invisibilem inania, quæ hac lege in corporibus obtinent, nostrisque sensibus vacua prorsus apparent, Aëre communi plena esse. Qui sane Aër ibidem omnes sibi proprios effectus in istis intercapedinibus exercebit. Unde infinita sæpe naturæ effecta pendent. Secundo & illud elegans observatu est ex Hydrostaticis, quod Aër gravis & fluidus premat æqualiter omnia corporum latera, horizontalia, verticalia, superiora, inferiora, obliqua. Id ibi demonstratum. Sed, quia Chemicis sæpe illorum sacrorum rudes, in animum induxi, opportunum fore, veritatem hanc summi in Chemia momenti, ipsi oculo objicere. En itaque sumo tria vasa vitrea, quorum unum cylindricum A, alterum Conicum B, tertium formæ ampullaris C, quod è fundo spherico in collum cylindricum, longum, exit. Intelligitis facile, eo referri posse cuncta vasorum simplicium genera, quod Geometræ facile demonstrant. En igitur, primò impleo vas cylindricum A pura aqua, ut accurate plenum sit. Impono tum superficiæ aquæ replentis hoc vas chartam simplicem, puram D, quæ modo tam magna sit, ut os vasis hujus tegere queat. Hanc jam chartam palma sinistræ premo æquabiliter ad aquæ superficiem ita, ut nullus Aër inter chartam hanc & superficiem aquæ retineatur. Tum vas dextera apprehensum inverto ea lege, ut videtis, ut sinistræ palma semper maneat appressa chartæ. Postquam nunc sic inverti vas, ut os charta tectum infra sit, sinistram leniter aufero; vas dextera teneo in Aëre libere quasi suspensum: videtis, ne guttulam aquæ defluere de vase, chartam vero illi appressam remanere quam arctissime, & æque ac si manûs palmâ adhuc applicatâ apprimerem. Cernite porro, à verticali hoc situ leniter inflecto idem vas ita, ut sit jam in situ horizontali. Nonne & jam manet aqua in vase? Nonne vel sic chartula applicata ori perstat? Sane ita clare cernitis. Nonne igitur agnoscitis vim prementem gravis, fluidique, Aëris sursum, lateraliter, infra, idem efficere, atque corpus impositum Aëri in omni ambientis superficiæ puncto quam æquabilissime comprimere? Ideoque illum aëra, qui perpendiculariter ori vasis succumbit, tam fortiter niti sursum tendendo in hanc chartam, quam qui horizontaliter agit pressu suo in chartam eandem, imo quam perpendicularem supra incumbentem. Hanc gravis cujusque liquidi efficaciam subtiliter, ut omnia, Ingens Archimedes observaverat, huic tam numerosa ille, & speciosa hercule, superstruxerat demonstrata. Infinita sane sunt, quæ hinc deduci queant. At artificibus hæc explananda demus, dum nobis Chemicis hæc ita profint. Idem jam iterum spectatis in conico vase. Dum enim huic cono B vitreo, cujus apex E clausus, basis aperta, aquam infudi ad perfectam adimpletionem usque; iterum chartam D manu plana applico; inverto ac prius, ut basis infra sit; sinistram aufero; dextera Conum sic suspensum teneo; ne guttula quidem aquæ effluit, nec decidit charta. Ubi dein sensim ex verticali in horizontalem situm elevo, nec ita quidem quidquam exit, manet vero firmiter æque appressa chartula. Si jam apex apertus fuerit hujus conici vasis, fundus vero, vel basis clausa, iisdem factis, idem quoque effectus semper sequetur. Id autem oculati videtis. Denique idem illud omni quoque modo cum ampulla perago; estisque mihi testes idem & hic contingere. Quæ quum ita se habeant, Audito-

res, mecum intelligitis, Aërem ergo, ita nitentem in omnia puncta superficiei, æque ingredi quoque meatus omnes, quibus applicatur; sive illi supra, infra, ad latera, vel obliqui quoque fuerint. Premere quoque æquali ubique pressu; nisi quod infima ejusdem Aëris pars semper tanto fortius premat sursum, quanto inferius magis hæc fuerit posita. Tertio Aër hisce suis proprietatibus comprimit corpora undequaque, implet eorundem cava, atque format supra ea superficiem valido quidem nisu coercentem. Quarto quoque inde contingit, ut Aër ille tam externus, quam internus, qui semper fluiditate sua mobilis habetur, atque per gravitatem suam corporum fluidorum extremis applicatur, hinc & superficies illas atterat, concutiat, moveat, agitet semper, hinc ergo & ipsa hæc diversa fluida miris permisceat modis, vires reciprocas applicet, excitet, sicque quam plurimos effectus assiduo producat. Quinto figuras tamen corporum illi impositorum haud mutabit; nisi tantum, quatenus meatus quosdam vacuos possident, in quibus Aër non adest. Si enim tum flexilia fuerint hac Aëris vi, tum pressione ejus arctabuntur in minora spatia, coibunt partes corporeæ propius, massa tota magis solidabitur, volumenque prius imminutum apparebit. Aliter non poterit omni pondere suo fragilissimum, debilissimumque, corpus frangere, quod Aëre repletum in Aëre libero hæret; quia exquisite, quantum ab una parte premit, tantum ab altera sustinet, sicque cuncta in æquilibrio servat. Cæterum novimus, hunc Aërem rapide satis moveri semper. Quod præcipue docet observatio in loco tranquillissimo Aëris in cubiculo clauso, undique obscuro, per unicum exile foramen irradiato. Si enim tum quis quietus, à latere illustrati coni aërii, in illum luminosum locum respiciat, mirabitur profecto motum atomorum, quæ ingenti, & perpetua, vertigine, huc, illuc, circumvolvuntur, interque se rapide commoventur. Inde tanto magis magna cum specie veri colliget, in externo, patuloque, Aëre eo plus omnia perpetim agitari, hincque igitur intra se invicem, atque supra corporum extrema magnum satis attritum, motumque fieri: quum & motus sit assiduus, & vis gravitans æquiponderans columnæ incumbentis aquæ ad altitudinem triginta trium pedum. Hinc ergo Sexto licebit cogitare, quam sit validus ille attritus, motusque, Atmosphæræ in superficies omnium corporum; potissimum vero, quoties majore motu vel ab Igne, vel à procellis, agitur moles Aëria. Concipiamus in aream unius pedis quadrati gravitare pondus 2080 librarum; quantum illud pistillum est! Moveatur autem hoc in summa procella ea rapiditate, ut intra scrupulum secundum horæ transvolet per spatium viginti duorum pedum; nonne incredibilis erit tam ponderosi pistilli potestas, qua subjecta corpora atterit? Infinitæ itaque, & violentæ, mutationes Physicæ absolvuntur omni momento per has causas; quibus neglectis, frustra ad illa effecta explicanda, nescio quas, abstrusissimas causas, planeque fictas, Chemici effinxere: quum interim tota agendi ratio à simplicissimis hisce tantum unice penderet, neque tam mirabiles, & precario assumptas, requireret. Septimo denique inprimis reminisci oportet, particulas minimas Aëris, ita inter se cohærescere, ut haud ita prompte in minima se partiantur dividi, quo in minimos meatus se facillime insinuent; sed bul-

las prius requirit satis amplas priusquam se insinuet. Id rursus coram vobis clare demonstro hoc experimento. Nimirum manu teneo ampullam vitream Thermometricam, aqua perfecte plenam, pedes quatuor longam, colli tam angusti, ut octavam modo pollicis partem diameter tubi pateat. Hanc inverto sic, ut osculum tubi deorsum propendeat; interea tamen videtis, quod ne guttula quidem aquæ hoc de collo ampullæ dilabatur, sed æque pendeat immota in illa aqua, ac si quam sollicitissime foret obturatum. Quin etiam Baroscopium Torricellianum, Argentum Vivum suspensum continens, nihil quidquam Aëris transmittit intra cavum in hoc tubo sursum relictum, ad quod replendum tam magna vi Aër in superficiem Argenti Vivi innititur. Non potest etenim Aër ita hic in minima dividi, qui per interstitia Mercurii se penetrare queat, sed manet exclusus. Idem Experimentum, si cum aqua capitur, quin & cum Alcohole ipso, semper eodem eventu procedit. Ex quibus omnibus ergo patet, Aëra non pati facile, ut dividatur in sua minima; quoniam aliter quidem transirent partes illius minimæ per poros horum liquidorum, intra quos eundem elementa sua abscondere posse latentia evidenter postea patebit, quando de educatione absconditi intra latibula Aëris, Experimentis agetur de industria. Octavo iterum conabor ob oculos ponere vobis magnitudinem harum bullarum, quibuscum Aër intra tubos per aquam ascendit. En ecce, teneo hic ampullam vitream Thermometricam, longo satis instructam collo, & tam lato quidem, ut diameter ejus in orificio quartam pollicis partem adæquet. Hanc igitur aqua plenam inverto. Quid sit? Videtis. Aër ascendens hoc in collo per aquam, tantum in magnis bullis sursum tendit, neutiquam in minutas semet bullas dividit. Quin etiam bullæ illæ satis conspicua magnitudine hinc inde subsistunt in collo vitri. Est igitur vel in Aëre hæc vis associans; vel in liquoribus aliis, ratione Aëris vis à se repellens, & in contactus mutuos Aëra adigens. Quod ut iterum curatius intelligere queatis, recens hoc Experimentum iterum adhibebo. Videtis hic vas vitreum, in quo Alcohol purum continetur. Supra vas apertum, phiala hæc Chemica vitrea plena est penitus aqua pura. Inverto jam hanc phialam, angustissimi colli, (per quod Aër statim non introibat, dum invertēbam,) ita ut os colli deorsum versum immergam in Alcohol in hoc vase contentum. Numquid cernitis? Illico oculus manifesto videt Alcohol oleosis, lentisque, spiris trans aquam ascendere sursum in ampullam phialæ; videt aquam descendere deorsum in vas desertum ab ascendente Alcohole. Jam Alcohol omne in superiori parte phialæ hæret, aqua autem insipida, prioris jam locum relictum occupans, in vas hoc descendit ex phiala. Quo equidem certum habeo, partes Alcoholis, & aquæ, sola fluiditatis & gravitatis vi facillime per interstitia admitti, trajicique, quæ inter elementa utriusque relinquuntur, Aërem autem quam difficillime. Idem autem longe præterea evidentiùs alio quidem iterum hoc Experimento patebit. Oleum infudi jam huic vasi loco Alcoholis, simul iterum phialam vitream Chemicam aqua plenissimam, inversam ut prius, illi oleo immitto. An quidem hoc expectaveratis, ecce quam jucundo spectaculo olei spherulæ intra aquam ab infimis ascendunt in suprema usque ita,

ut omne oleum ex imo vase in fastigium ampullæ eluctando emerferit. Idem successus obtinet, si lixiviis salinis meracis plenam phialam in Alcohol, aquam puram, olea, immergo. Quare Aëris hanc quoque proprietatem, ex comparatione cum aliis fluidis, agnoscimus, quam Chemicis considerandam inprimis proponimus. Scilicet collecti copia quadam in unum partes Aëris longe difficilius pati, ut separentur à se invicem, quam elementa omnium aliorum liquorum, quæ cognoscimus. Unde igitur patet quoque, quod minima Aëris haud ita temere immisceri queant aliis liquoribus, sed seorsum potius se adunare intra illos, sic ut bullis, harumve aggregato spuma, se manifestent in his liquidis. Quoties interim solitaria elementa Aëris in poris relictis intra partes aliorum liquorum minimas separatim se locaverunt, tum difficulter admodum inde extricari possunt. Id scimus, qui vidimus quam difficulter Aër, intra Argentum Vivum ita absconditus, separari inde queat integre, & quam mirabilia fiant, quando ille inde separatus est. Hugenius olim observavit, quod Mercurius, omni Aëre purus, in tubis Barometricis suspensus hæserit ad quinquaginta, & ultra pollices. Verum de hac proprietate Aëris de industria mihi vobiscum agendum erit deinceps. Puto jam fideliter me exposuisse Vobis illas Aëris communis dotes, quas ille omnibus cæteris communes possidet. Simul sedulo proposuisse efficaciam illius, hoc modo considerati, in corpora, quæ in arte Chemica solent explorari. Quando tantum coactus fui addere quædam de miscibilitate ejusdem cum aliis fluidis. Veniamus læti in contemplationem proprietatum Aëri privatim propriarum.

Elasticitas Aëris.

Igitur hic primo Elasticitas se offert, quam in illo deprehendit Physica. Hæc vero est illa singularis qualitas, per quam omnis Aër cognitus, certum spatium occupans, inque eo coërcitus ita, ut inde elabi nequeat, definito pondere in eo spatio compressus, eat in spatium minus semper tanto, quanto graviore pondere urgetur; ita tamen, ut semper iterum, sponte sua, se expandendo restituat in spatia ampliora magis, quo plus minuitur comprimens virtus, quæ in illum agebat. Si vero nulla alia causa se admiscet simul in hoc examine, tum certo redit semper ad idem spatium occupatum moles Aëria, quando vis comprimens priori eadem est. In majus excurrit spatium, si minuitur, in minus, si augetur.

Propria.

Talem, Auditores, indolem in alio quidem liquido, explorato hactenus, haud memini observatam fuisse, quæ tali compressui obsequiosa, tali interim renixu se restituit. Utique nusquam reperitur in Alchhole, oleo, aqua, spiritibus, lixiviis. Licet enim hæc omnia actione Ignis facile dilatentur, frigore se contrahant, attamen ponderi non cedunt in arctius semper arctiusque, neque pressu libera expandunt se perpetuo. Est igitur privata hæc dos Aëris solius. Meretur hinc ut explicetur sollicitè, quod fiet, si ex Boyleo, & Mariottio, miram hujusce elasticitatis legem dilucide exposuero.

Certa lege.

Deprehendere itaque laboriosa Experimentorum fide, primam hujus Elasticitatis legem hancce haberi, quod Aër semper coarctetur in spatia tanto exquisite minora, quanto incrementa comprimendum ponderum majora applicantur. Densitatem adeo Aëris compressi proportionalem

semper esse comprimenti ponderi. Est Aër in vase cylindrico prorsus immobili in capacitate sua interna ita, ut liquori intus contento ne minimum cedat. Basis quidem illius vasis fit area unius pedis Rhenolandici accurate, altitudo vero sexaginta & quatuor pollicum. Aër contentus in hoc cylindro, superficie sua superiore sustinebit pressionem Atmosphære, quam liceat assumere jam 2112 librarum argentariarum. Eritque tum huic accommodatus spatium ille Aër in hoc tubo, ut Aër communis. Si tum premeretur superficies hæc superior illius Aëris Argento Vivo incumbente ad altitudinem 29 pollicum, jam premeretur duplo plus quam ante à sola Aërosphæra, atque ita porro, ut conspectus Tabulæ docet: ubi

Lib. 2112 premunt Aëra sic, ut ille impleat tubum hunc cylindricum 1.

4224	-----	$\frac{1}{2}$
8448	-----	$\frac{1}{4}$
16896	-----	$\frac{1}{8}$
33792	-----	$\frac{1}{16}$
67584	-----	$\frac{1}{32}$
135168	-----	$\frac{1}{64}$
260336	-----	$\frac{1}{128}$

atque ita semper deinceps. Unde quam manifestissime considerantibus patet, primo haud ita facile dari modum, quo Aër communis noster redigatur in spatium sexagesies & quater minus, quam naturaliter apud nos obtinebat; quum tam enorme pondus, tubus firmus 203 pollices altus, requirantur, Aërque jam tum futurus sit ad aquam fere, ut 1 ad 13 pondere suo. Si autem undecim fierent geminationes horum ponderum, Aër jam redactus in spatium 1024 minus, foret jam aqua longe densior, & ponderosior. Secundo autem scimus nunquam posse hunc Aëra redigi in spatium nullum, licet hæc pondera, & inde natæ compressiones, in immensum accrescant; quum hoc ipsa numerorum contemplatio clare doceat.

Et præterea demonstrabitur postea forte unam millesimam partem Aëris communis, ut minimum dicam, constare liquidis aquosis, spirituosis, oleosis, salinis, aliisque corpusculis per Aërem diffusis, quæ in hac compressione adunatæ, tandem corpus non compressibile ultra constituunt. Adeoque mihi inde ultra quam credibile videtur, Aërem vulgarem in spatium millesies minus haud posse unquam redigi, quin jam perventum sit ad massas fere solidas, quæ quidem ratione solius elasticæ partis Aëriæ semper ulterius aliquantum queant comprimi, nunquam vero ut pondera comprimentia: quia tum immista Aëri vulgari corpora deberent eandem elasticitatis legem sequi; quod quam falsissimum esse, per Experimenta novimus. Sed quum hæc partes non compressibiles in mole Aëris communis raro unam octingentesimam quintam partem molis conficere queant; hinc mirum non est, in illis Experimentis, quæ circa hanc legem instituta sunt, hanc proportionem semper observatam fuisse, cujus sane rei manifestatio patebit simulac statim recitavero Tonnley ana:

Secundo igitur & hoc consideremus. Facile est hunc communem Aëra ope comprimentis ponderis redigere in spatium duplo minus prioris sui; tumque fuit observatum quam accuratissime, quod duplicatum pondus,

Quousque præcedentes:

Primo facile patet.

hanc condensationem perficeret. Tum scilicet illa corpusculorum non compressilium millefima ratione spatii pars in hac condensatione tam parum potuit animadverti, ut penitus omnem sensuum acutiem effugerit. Regula igitur hoc in casu respondet sensibus, oculis facile exhibetur.

Deinceps semper difficilius.

Sed tertio gnari intelligent, eo sensim difficilius hancce legem demonstrari posse, quo in minora dein spatia Aër hic comprimitur. Quum enim Hydrostatice doceat, liquida gravia niti in fundum & latera canalium, ut altitudines sunt perpendiculares liquorum in canalibus; capitis, quam requirantur fortes tubi ad experimenta hæc producenda in centesimam naturalis spatii. Sed scitis, per observata Hetruscorum innotuisse jam dudum, vasa metallica, impleta ponderosis liquidis, expansa ab his metallica materie, ampliora reddita fuisse. Quanto igitur magis in vitro hoc verum erit! Atqui novistis iterum, requiri ad hæc instrumenta vitream materiem, ut notari queat altitudo comprimentis Mercurii in tubo non expansibili ad altitudinem Aëris per Mercurium compressi: quoniam harum altitudinum accurata cognitione, & justa comparatione, tantum hæc omnia indagari queant. Sed quanta iterum in his cautela opus! Tubus debet esse altissimus, non dilatabilis, æquabilis ubique figuræ, perfecte pellucidus. Aër comprimendus, in tota ejusdem exploratione hac, semper manere debet absolute æque calidus. Enimvero minimum caloris incrementum tanto plus agit dilatando in Aërem, quo ille magis condensatus per pondera fuerit. Sane experimenta Physica fiunt inter millenas concurrentes causas, quarum una neglecta veritatem infringit.

Inventio hujus legis.

Tab. 7. Icon. 1.

Omnia autem hæc quo assequamini rectius, feratis exponam modum, quo hanc elasticitatis Aëriæ legem Philosophi repererint: judicabitis tum sincerius, quid de ea, ejusdemque extensione, forte nimia, sentiendum ratio jubeat. Sumpsit nimirum magnus Boyleus tubum vitreum ABbc incurvum, inflexum, bibrachiatum, ut icon docet, apertum in A, clausum Hermetice in c. huncque elegit talem; qui fere ubique erat ejusdem prorsus latitudinis in bc. Conflatus hic erat crasso, fortique valde vitro. bc brachium altum habebatur duodecim pollices, divisumque accurate in lineas. Crus alterum AB multos pedes longum erat. Tum ope immitti Argenti-Vivi condensando Aërem in bc ab 48 ad 3, sive à 16 ad 1, invenit semper spatium Aëris compressi minui proportionaliter, ut pondera augebantur. Vid. Eum contra Linum. pag. 60. &c. Mariottum de natura Aëris, pag. 151--154.

Cura cautela.

Quum ergo hi fuerint modi, hi termini, observationum, quibus condensabilitas Aëris ponderum comprimentium respectu innotuit, facillime quisque judicat, hanc non fuisse observatam ultra decimam sextam partem totius. Neque occurrere mihi, qui ulterius prosequuti hæc experimenta sua evulgaverint. Scripsit quidem Illustris Halleyus, & Clarissimi Academici Cimentini, (vid. Ac. R. Sc. Mon. 1703. 102.) haud posse Aëra densari ultra, quam ad $\frac{1}{800}$ naturalis spatii: verum haud evulgata fuerunt Experimenta, quibus magni illi Viri potuerunt eousque ipsum densare Aëra, ut, post hanc densitatem prius ipsi conciliatam ipsorum artificio, dein renueret ulterius cogi in minora spatia. Quidcumque de his fuerit, certissimum illud habetur, quod Aër ita compressus, & in arciora coactus

coactus spatia, iterum se expandat quam accuratissime in spatia perpetuo tanto majora, quantum plus de pondere comprimente aufertur per gradus, vicesque, respondente semper in his proportione eadem. Atque eam quidem expansionem spontaneam Aëris ad imminuta pondera, ab 1 ad 32 usque, constantissime hancce legem sequi Clarissimus Richardus Townleyus fido experientiae indicatu invenerat, ut Illustris Boyleus loco statim allegato recitat. Ex his igitur, certissime huc usque comprobatis, caveamus in infinitum provolare, atque celerrime asserere, legem hanc obtinere semper, ut sint spatia Aëris compressi minora, ut sunt pondera comprimentia majora. Id enim, an ita se habeat, equidem crediderim, una cum ignarissimo, nos ignorare. Agite igitur, dicamus, quæ nos in his explorata novimus. Primo etenim scimus, Aërem nostrum pati, ut in spatium decies & sexies minus vere redigi queat, adeoque tantum condensari. Secundo non minus certi sumus, hanc & esse ejus indolem, ut in spatium trigesies & bis majus, expandendo se, diffundi queat, illud & tam æquabili distributione occupare. Tertio illam Aëris compressi reductionem in spatium tanto minus suo naturali, pendere tantum à potentia ponderis externe applicati, quo redigitur in tam parvum spatium. Quartoque rursus, eundem Aëra, liberatum pressu tantum ablati jam ponderis comprimentis, vi suæ propriæ naturæ, absque alterius causæ, præter solum præsentem Ignem, concursu, ita se expandere, ut exquisite semper restituendo se tantum spatii recipiat, quantum prius per compressionem amiserat. Quinto & hoc mirum, quod hæcce se expandendi virtus, Aëri propria, maneat semper post compressionem maximam, in Aëre, quum adeo accurate semper supersit proportionalis ablatæ portioni ponderis prementis. Sexto tamen, æque indelebilem patientiam compressilitatis. Nam post rarefactionem, ablatu ponderum ad triginta duo, factam, nihilominus remansit in Aëre adeo jam rarefacto conditio, qua se pateretur iterum eadem priorum ponderum vi comprimi, ut prius. Septimo, hanc Aëris à solo nisu ponderis dilatabilitatem, & compressilitatem, respondere ad sensus nostros quam accuratissime comprimentium ponderum augmento, vel decremento, per experimenta certissima. Interim Italos, Britannosque, ad hæc sacra vere natos, scripsisse, ultra 800 vices in arctius comprimi haud potuisse. Igitur celata hæcenus illorum arcana & hæc docuisse; de asserti autem hujus probabilitate summa ipse agam tunc, quando de corpusculis, Aëri communi innatantibus, vera Vobiscum participavero. Octavo igitur, spatia occupata ab eadem portione Aëris esse in ratione reciproca comprimentium ponderum eousque. Nono, idque obtinere semper æque in illo Aëre, qui reductus fuit in spatium sedecies minus, quam & in illo ipso, qui modo ab Atmosphæra compressus fuerat. Decimo etiam in tota amplitudine, à 32 ad 1, nunquam mutari hanc proportionem, juxta memorata Townleyana. Undecimo igitur valde probabile esse, eandem regulam etiam obtinere ulterius in condensando; ita tamen ut sensim ad eandem compressionem majora requirantur pondera, quo magis densatur Aër: ut sic tandem compressilitas ulterior desinat penitus. Duodecimo, Aër ita coactus, compressusque, tamen non transsudat per vitrum; imo vero ne quidem per

meatus Mercurii transgredi potest: manet enim in illa tubi parte, licet tantum ponderis mercurialis super incumbens premat in densitatem tanto majorem. Quin etiam, si tum Igne calefcens elevet Mercurium incumbentem, ne sic tamen per vitrum, Mercuriumve, se penetrat.

Elasticitatis immutabilis.

Altera lex, quam in Elasticitate Aëris obtinere dicimus, est illius Indestructibilitas: quum omni Experimentorum genere exploratus ille, semper restiterit post omnia examina elasticus, nec patiatur quiete diuturna, aut compressione summa, ita disponi partes suas elasticas, ut expositam modo Elasticitatem amittant. Enimvero, quum intenti huic rei, Boyleus & Mariottius, Aëra communem, in sclopeto pneumatico fortiter compressum, clausumque, detinuerunt in loco quieto, postea autem solventes illum deprehenderunt perfecte æque elasticum. Et jam certe summus Geometra Robervallius quindecim annorum decursu clausum eodem modo Aërem examinans reperit, quod illibatus ipsi elater constiterit. vid. Du Hamelium. Hist. Ac. R. Sc. pag. 368. Postea autem patebit, ipsas aëris elasticas partes, quam profundissime detentas intra corporum fluidorum, vel solidorum, meatus, indeque iterum dimissas, & liberatas, hinc unitas aliis, illam interim Elasticitatem exercere, quam penitus ita amisisse videbantur, ut nullum omnino darent signum illius ultra præsentis. Simul ac vero libertatem adeptæ pristinam, incredibiles illico effectus, uni tantum elateri debitos, ocyssime exercent, demonstrantque nec tempus ullum nec quietem, imo nec concretionem creditam cum Animalibus, Vegetantibus, Fossilibus, unquam potuisse destruere hanc mirabilem Aëris proprietatem. Interim ex iisdem Experimentis discimus, hoc esse Aëris ingenium, ut particulæ illius elasticæ, seorsum solitariæ existentes, itaqueant uniri aliis corporibus, quibus intercipiuntur, aut saltem ita ibidem quiescere possint, ut per secula nullum effectum elasticum unquam exhibeant, & tamen solutæ inde, sui que similibus commistæ, totam Elasticitatem se retinuisse demonstrant. Exemplo esto Cornu Cervi, quod seculis servari potest, quum tamen id, ultra quinquaginta annos servatum, hinc durissimum, siccissimumque, Igne explorarem Chémico, heu quantum in resolutione sua dedit elastici iterum Aëris! Hinc admodum probabile, unum elementum, elasticum, aërium, elasticum non esse ratione comprimentium ponderum, aut ablatorum, sed tantum nasci hanc elasticitatem tum demum, quando bina Aëris elementa se mutuo tangunt & repellunt. Adeoque, si elementa aëria elastica, singula ab aliis tantum distarent, ut vis hæc repellens desineret absolute, tum totum hoc liquidum tamdiu non foret resistens ullo modo compressioni suæ, neque etiam sponte se expanderet, nisi tunc tantum, quando partes hæc aëriæ, compressæ appropinquarent inter se, ut inciperent venire intra limites potentia illius ad se invicem repellendæ. Una igitur Aëria pars nihil haberet quidquam hujus elasticæ potentia. Effet hæc modo nata inter plures. Effectus igitur Aëris elastici immutabiles, sempiterni, videntur habendi.

Elater hic non in una parte Aëris.

Densus Aër est fluidus.

Utrumque autem Aër hic summa ponderum vi densatus fuerit, mansit tamen vel ita maxime fluidus. Semper enim, postquam densatissimus evaserat compressu, eadem tamen facilitate se restituit in singulis suis partibus ita, ut occupet quam exquisitissime idem priori spatium, recedunt-

que æque prompte omnes partes, ut prius accesserant. Quum igitur in omni eventu Experimentorum hæcenus captorum hæc proprietas semper, eodem modo, obtinuerit, ab 1 usque ad 520,000, licebit pro vero asserere Aëris fluiditatem, in tanta à rarefactissimo usque ad densatissimum amplitudine, non mutatam persistere; nullo igitur compressu, frigore nullo, hunc solidescere.

Nihil in hac Elasticitate Aëris magis paradoxum videtur ignaris, quam quod Boyleus tam certo evicit, sc. elasticam vim quæ in quacumque portione Aëris obtinet, sustinere posse, sine majore condensatione, quam quæ in Aëre comprimente hæret, totam virtutem integræ columnæ Atmosphæræ incumbentis; deinde etiam, hanc in tantilla portiuncula vim elasticam repellere à se tanta vi prementia corpora, se expandendo; quanta agit tota externa moles. Id autem hoc duplici Experimento evidenti, ex Boyleo ipso, Vobis exhibeo. Videtis hoc Barometrum, quod tenet Mercurium elevatum in suo tubo cavo ad 28 pollices, parte infima immersum est in Mercurium in hoc vasculo cylindrico contentum. Videtis vero hoc vas cylindricum, ita instructum, ut ope siphunculi, pro lubitu, tolli queat omne commercium Aëris externi cum Aëre illo paucio, qui in vasculo hoc cylindrico adest supra Mercurium in eo contentum. Si jam siphunculi epistomium ita inverto, ut nullus Aër externus in hoc vasculum ingredi queat, neque de hoc vase ullus possit egredi in Aëra externum; tum certi fumus, quod externus Aër nihil agat amplius in hunc contentum Aërem; sed solum Aëra, qui supra Mercurium in hoc vasculo hæret, premere posse in superficiem Argenti Vivi in hoc Baroscopio. Atqui altitudo elevati Mercurii in hoc Baroscopio manet jam æque alta, quam modo fuerat, dum tota Atmosphæra incumbēbat pressu suo in hunc Mercurium. Ergo illa vis elastica, quæ est in hac parva mole Aëris clausi intra hoc vasculum, valet æque sustinere tantum pondus Argenti Vivi, quantum tota incumbens Atmosphæra. Si vero libet Vobis iterum animum advertere, videtis, quod, dum ita jam paratum vas calefacio, ascendat in Baroscopio Argentum Vivum altius omni momento. Cur? Aër clauso in vasculo exire nequit, calefendo autem Elaterem auget, se expandit, Mercurii superficiem urget, illum elevat. Neque refert, quantillum Aëris in hoc vasculo, supra Mercurium hæserit, effectus enim elastici, aut calefacti, Aëris in hoc casu, semper idem erit. Secundo autem, si vasculum hoc manet in eodem apparatu clausum, Mercurio fere plenum, paucio tamen Aëre supra hærente, illique dein vasculo sit immixtus tubus Barometricus, utrimque apertus, sic, ut Aër nullus de vase juxta superficiem tubi immixti, ingredi queat, vel egredi, si tum Aër in hoc tubo hærens antliam pneumaticam abducitur, Argentum Vivum in hunc tubum ascendet fere usque ad 28 pollices, non aliter, quam si tota Atmosphæra in vacuum tubum elevasset Mercurium. Vid. super hisce Boyleum in Experim. Mechan. T. 1. part. 2. à pag. 1. ad 24. Atque omnino cogitanda Chemicis est perpetuo hæc efficacissima Aëria potentia; quum certe in omni operatione Chemica, quæ ope Ignis, clausis perficitur vasis, hæc elastica vis miros, imo terribiles sæpe, effectus edat, comprimendo contenta, frangendo sæpe vasa, & alia præstando.

Elater Aëris
æ quivaleat toti
moli.

Hinc minima
Aëris pars par
magnæ.

Exigua igitur portiuncula Aëris, ubicumque coërcita fuerit, erit apta effectibus producendis, qui ab ingenti copia pendent alibi. Si enim intra cavum aliquod facile undique compressibile, Aër communis fuerit interceptus, poterit ille ibidem sustinere, & ex illo loco penitus arcere totam Atmosphæræ pressionem. Quoties autem idem ille Aër in illo loco vi Ignis incallescit, aut pressione externa liberatur, tum statim expandendo se ita rarefcet, ut effectus maximæ molis æquet.

Elastica vis ca-
lore augetur ra-
refaciente.

Elasticitatis Aëriæ ergo lex iterum nova est hæc, quod Aër densus certo, & definito, gradu, accipiat vim se expandendi quaquaversum à calore applicato majorem, quam antea habebat. Hujus autem rarefactionis à calore natæ potentia est eadem, ac si Aër ille fuisset factus in eodem gradu caloris prius obtinente tanto densior. Res exemplo manifesta. Si in casu, & instrumento, superius positus, Aër in vasculo sustinet Mercurium in Baroscopio ad 28 pollices; si tum Aër in hoc vasculo fieret duplo densior, ille elevaret Mercurium ad 56 pollices, ut notum ex Boyleanis. Si jam Aër ille prior ab Igne applicato evaderet duplo rarior se ipso, tamen coërcitus intra idem vas, tum & ille, copia quidem idem, sed ab Igne duplo rarior, elevaret Mercurium quoque ad 56 pollices. Atque hanc quidem veritatem Thermometra, & Barometra, simul explorata reddiderunt manifestissimam ubique, omni Experimentorum genere. Unde quidem ab Ignis ad Aëra applicatione effectus Chemici oriuntur ingentes, miri, non prævisi, nulli tamen alteri causæ adscribendi, accuratissime notandi.

Aër præ aliis
Igne cito rarefcit.

Incrementum autem illud spatii, in quod Aër caloris vi se extendit quaquaversum, citius fit in Aëre ab Igne, quam in ullo alio corpore fluido, aut solido, hæctenus in rerum natura noto. In Drebbeliano Thermometro imperceptibilis alias caloris adauctio sensibilem illico rarefactionem Aëris docet. Imo vero tota historia Ignis præmissa, omnia hæc adeo manifeste evincit, ut opus haud fuerit vel verbulo repetere.

Et maxime.

Ex iisdem constat Experimentis, inter omnia corpora nota unicum modo inveniri Aërem, qui tantum ab Igne expandi queat. Tantum enim hic rarefcit ab ipso Igne, ut nondum potuerit mensura inveniri, neque limes, quousque hæc illius dilatatio procedat. Ebullientis aquæ calor expandit quidem Aërem ad tertiam partem suæ molis. Hist. Ac. R. Sc. 1699. pag. 101. Sed certe in Igne, quo metallum ferrum diffluit, immanis est. Vid. quæ supra in Historia Ignis super hisce recitavi.

Aër densitate
idem, eodem
Igne idem.

Etiam comperimus, Aëra massarum inæqualium, sed ejusdem densitatis interim, semper ab eodem Ignis gradu, eadem mensura expandi. Adeoque expansiones hæc semper in eadem Aëris densitate, respondere caloris applicati augmento, constanti naturæ lege per totum Universum. Unde igitur nota semel dati densi Aëris ad datum calorem expansio valebit in omnibus similibus. Videte pulcherrima super hac re in Monumentis Acad. Reg. Sc. 1699. pag. 113. ubi ingeniosa plurima reperire est, & 1702. pag. 1-5.

Aër densior eo-
dem Igne, elasti-
cus magis.

Cæterum respectu Elasticitatis & hoc quoque in Aëre constantissime observatur, quod, quo ille fuerit densior compressu, eo etiam ad eundem Ignis gradum acquirat magis elasticas vires, idque in proportione fere

recta densitatum. Quam pulcherrimam sane proprietatem Aëris subtilissimus Amontonsius, summo Chemiæ bono, solertissime detexit. Hist. Ac. Reg. Sc. 1702. pag. 1-5. Monum. 155. Unde itaque moles Aëris densissima, Igne valde parvo, acquirere potest vires resistentes maximas. Si ergo possibile foret, ut supra audivimus, Aërem communem revera densari posse usque in octingenties minutiora spatia, tum ille posset calore aquæ ebullientis sustinere 29600 pollices Mercurii: quum communis eo Ignis gradu sustentet 37 pollices ejusdem Mercurii. Quæ sane vis immensa nos doceret, quod si Ignis subterraneus summus applicaretur Aëri in profundis telluris ad $\frac{1}{800}$ suæ molis redactò, potentia oritura foret quam maxime incredibilis, omniaque nobis cognita effecta immaniter exsuperans. Certe augendo densitatem Aëris, simulque augendo Ignem huic Aëri applicandum, semper in ratione composita utriusque incretaret Aëris elastica potestas.

Contra vero, quo Aër minus compressus, sicque sponte rarior, eo ille minus virtutis elasticæ, ab eodem Ignis gradu, acquirit. Ita ut Aër duplo rarior requirat Ignem duplo majorem sibi applicatum, ut retineat eandem vim elasticam, quam prius habebat; atque ita in cæteris. Quæ quidem ibidem idem celebratissimus Autor demonstravit Experimentis optimis. Unde & intelligitur, Aërem in summitate Atmosphæræ à summo Igne vix augere vires suas elasticas, sed fere evadere inertem, utpote rarissimum; quod ipsum observatis penitus respondet.

Aër rarior eodem Igne, minus Elasticus.

Ultima lex, quam in Elasticitate Aëris observamus, tandem hæc est, quod à frigore Aër ita contrahatur in spatium arctius, ut à ponderum augmento. Hinc, pro incremento frigoris, enascitur in illo densitatis augmentum semper. Quum igitur summum frigus in Europa Boreali cognitum fuerit in initio Thermometri Fahrenheitiani, hinc à gradu ebullientis aquæ descendendo usque adeo, effectus frigoris in Aëre condensando fuit cognitus. Quum dein frigus artificiale præterea ad 40 gradus infra 0 redegerit spiritum Thermometri, jam demonstrata habetur potentia frigoris in Aërem, quoad vim illius densitatem augendi. Deprehendimus igitur, nullum in rerum natura corpus dari, cujus moles magis contrahitur à frigore, quam Aër.

Aër frigore densior.

Si omnia dicta repetimus, summa rei hæc est. Atmosphæra ad Thermometrum Fahrenheitianum calida 46 gradus, si inde incalescit ultra per 166 gradus, jam calorem obtinet 212 graduum, quo calore aqua ebullit. Tum vero factus est hic Aër rarior una tertia suæ molis, ex Amontonsianis. Calor igitur 166 graduum expandit Aëra ad unam tertiam. Si dein gradus frigoris quadraginta adduntur ad 212, habebuntur gradus 252 pro distantia inter frigus summum cognitum, & inter calorem ebullientis aquæ; intra quam distantiam Aër condensatur ad $\frac{42}{83}$, sive circiter ad $\frac{1}{2}$ totius. Eodem calculo, si posuerimus summum calorem Atmosphæræ pervenisse unquam in Aëre libero, à causis naturalibus ad 90 gradus, quod raro observatum crediderim, tum patet à summo frigore naturali ad æstum ardentissimum naturalem, Aëris raritatem aut densitatem crescere, aut minui posse ad $\frac{15}{83}$ sive $\frac{1}{5}$ circiter. Inde & jam liquet, quanta mutatio fiat in

Quousque.

rerum natura ad Aëre, quatenus ille corpora ambiens, aut iisdem inhærens, à calore & frigore naturali permutatur. Quæ sane cognitio in definienda fermentatione, aut putrefactione, locum dein usumque habebit summum. Cæterum maximam distantiam, quam Boyleus invenit inter Aërem rarissimum densissimumque, definiuit esse ut 1 ad 520000.

Elater Aëris
Igne non destruitur.

Denique Elasticitas hæcce Aëris adeo est propria, & individua, Aëri, ut summo Igne haud destruat. Si enim phiala sphaerica vitrea in furno vitrario detinetur ad locum adeo calidum, ut jam jam vitrum liquefaciendum foret; tumque, ibidem, in illo calore, Hermetice clauditur; dein lente frige factum vitrum integrum, clausumque, sub frigida demergitur; eoque facto colli extremum, sub aqua prudenter abruptitur, impelletur Aër in apertum jam collum summo cum impetu, & replebit vitrum, ita tamen, ut in summo hujus phialæ Aër verus, elasticus, adsit; docens, ne sic quidem Elasticitatem igne tanto destrui potuisse. Simul hoc Experimento, ad stateram explorando vitrum hoc aqua penitus plenum, & iterum aqua plenum una tamen cum hoc Aëre, sciri poterit expansio Aëris ad calorem, quo vitrum fere liquefceret. Unde & Chemici scirent, quæ mutatio foret expectanda in operationibus suis, dum corpora Aëre plena tanto igni committuntur; de quibus tamen omnibus raro cogitari solet, licet tamen plurimum intersit Artificum, talium meminisse.

Nec aliis modis.

Tandem, quum, post summas rarefactiones ab 1 ad 520000, & ultra, & condensationes tales reciprocas, post frigus, caloremque summum; post compressionem, & laxationem maximam; post intervalla tot annorum; maneat illibata tamen hæc Elasticitas; probabiliter credamus, Aëra, hoc respectu, esse creatum tale Elementum, quod immutabili Elasticitate, mobilitateque, semper viget, & operatur in omnia, & per omnia, semper quasi in suo genere ebulliens, subsiliens, omnia agitans.

De contentis in
Aëre.

Postquam, pro usu Chémico, expendimus proprietates Aëris, requirit ordo, dicamus de illis corpusculis, quæ in hoc Aëre communi adsunt. Varia sane sunt hæc, & incredibiliter multiplicia. Sed variis in plagis Atmosphæræ penitus diversa. Aëra igitur recte qui considerat, Chaos cogitat universale, in quo omnis ferme generis corpuscula simul confusa constituunt aggregatum diversissimis constans rebus. Nostrum erit recensere universa, eo quidem proposito, ut vera possimus de eo dicere.

Primo ibi Ignis,
& qua lege.

Primo igitur in hoc Aëre communi, semper, ubique, Ignis adest. Quod jam supra in historia Ignis patuit. Ille vero hic in Aëre ita hæret, ea copia, qua in omni alio quocumque corpore. Id ipsum & jam demonstratum ibidem omni Thermoscopiorum indicatu. Quin & adest illic eam etiam copia, qua in vacuo Boyleano vel Torricelliano sua sponte inest. Quod me docuerunt Thermometra, quæ conspexi, eodem tempore in vacuo Boyleano posita, & in Aëre communi, extra hoc vacuum. Hæc autem institui Experimenta variis modis, sæpe, eodem semper successu. Unde manifesto didici hospitari ex se Ignem in vacuo Aëre ad omni corpore, copia, & vi, eundem. Adeoque iterum confirmari regulam, ut spatia in universo, ita Ignis. Hinc & agnovi, quod, postquam Aër omnis in vacuo Torricelliano, fere omnis in vacuo Boyleano, ex quodam spatio eductus est, tunc nunquam Ignis in illud inane irrepit, ut va-

cuum Aëre spatium impleat. Enimvero, hoc si fieret, deberet tum simul plus caloris ab hoc accumulato Igne oriri in hoc vacuo, adeoque mobilissimum Thermometrum aliquo indicatu hunc calorem testari ibidem notum. Aut deberetis Ignem agnoscere non expandentem corpora, quod mihi idem, ac si Ignem non Ignem diceretis. Quidquid igitur de hisce commentati sunt Cartesiani, Mariottiani, alii, nunquam ulli respondit Experimento. Iterumque corpora, omnium maxime corporea, sive densissima omnium, ut aurum, & spatia omnium maxime vacua, ut est vacuum Torricellianum, quum perfecte idem caloris possideant ex se, docent evidentissime corpora non esse magnetes Ignis neque & vacua eum trahere. Dum autem supra, evici inconcussis rationibus, nullum corpus, præ aliis, Ignem ex se plus trahere, manifestum erit, quod nulla Aëris pars magis, minusve, calida sit, quia diversis scatet corporibus. Igitur Ignis ex se, in Aëre considerato solo, sine alterius cujusdam causæ concursu, æquabilissime, semper distribuitur. Neque ulli sunt in eo Ignis Magnetes. Cæterum infinitæ causæ possunt nasci, atque applicari Aëri, quarum effectu in eo oriri queat collectio Ignis vix definienda in certo quodam loco. Qua de re in Historia Ignis actum, agetur & postea.

Secundo & Aqua semper præsens in Aëre adest ubique, semper ita quidem, ut videatur, nulla omnino arte Aquam separari unquam penitus posse de Aëre. Amabo Vos, an non omni momento, de unoquoque sano homine exspirat aqua? Nonne bonus Sanctorius quinque fere libras nycthemeri spatio inde exhalare supputat, quarum pars longe maxima aqua? Cogitate, quæso, quanta igitur humoris aquosi quantitas de omni animalium genere assiduo exhalat per omnem terræ ambitum! Sed & omnes plantæ dudum observatæ sunt diffundere halitus aquosos rorantes. Diligentissimus vero, & solertissimus, Halesius nuper ad examen detulit transhalantis de plantis aquosi vaporis enormem copiam, in elegantissimo de Staticis Vegetantium libro. Quid dicam de Aqua per vim Ignis subterranei, culinarii, domestici, Chemicæ, perpetuo in auras pulsa? Incomparabilis sapientiæ Halleyus allegetur; sufficit. Ex illius quippe observatis, summa cum industria captis, dudum constitit, uno die æstivo, de solius Maris Mediterranei superficie, vi solius caloris æstivi, absque ullo venti adjumento, exhalare in auras 52800000000 doliorum aquæ. Vid. Transact. Abr. T. II. pag. 109; quum dein venti, & sol, longe adhuc plus aquæ elevent, & dissipent de superficie illius. Id. Ib. pag. 110. 111. Si quoque nebulæ, roris, pluvix, pruinx, grandinis, nivis, humoris nocturni, copiam, quæ colligi potuit integri anni decursu, contuleritis cum aqua, quæ naturali calore etiam anni tempore exhalavit in Aërem, deprehendetis anni tempore triginta circiter pollices in tellurem cadere, inde exhalare; quod industria summa in tabulis suis meteorologicis Acutissimus Kruquius palam evicit. Unde, cæteris paribus, credebile habetur, de universa telluris superficie in Aërem quotannis aquam exhalare ad triginta pollicum altitudinem. Unde, quum telluris superficies satis cognita sit in sua magnitudine, calculo facile subducitur immensa aquæ in Aëre semper suspensæ abundantia.

Præsentia autem aquæ in qualibet parte Aëris, oculis quotidie patet in

Et Aqua.

Quæ oculis patet.

vacuo Boyleano, ubi Aër ope actionis antliæ rarior, aquam minus tunc sustinere aptus, vitri interiora nebula vere aquosa obnubilat, opacatque; uno sic, eodemque Experimento testans aquæ præsentiam in omni Aëre, simulque docens, quod quo Aëris elastica pars rarior evadit, eo semper aquam intra se minus continere ultra queat.

In Alkali fixo
ad stateram.

Sed quam evidentissime interim abundans aquæ copia in quocumque Aëre, omni tempore, ubique præsens visui exhibetur per alcalinos, igneos, ficos, sales fixos; qui puri prorsus, Aëri expositi, sponte liquefunt aqua ex Aëre applicata. Ecce, ut ipsi experiamini rem hancce coram, sumsi hora nona ante triduum, uncias binas & unam præterea drachmam salis Tartari, tanto Igne exsiccati, ut funderetur in crucibilo; ita quidem aquæ nihil erat in hoc sale, imposui tum hinc orbi vitreo, purissimo. Dein hoc tempore frigido, siccoque, à decima septima Januarii 1721 usque ad vigesimam ejusdem, patinam hanc vitream cum hoc sale imposito exposui Aëri, in hoc loco satis elevato, valde sicco. Quid contigit? En, dum jam ad stateram exploro, ponderat uncias tres cum semisse, & adhuc semidrachmam, accrevit igitur ipsi pondus ad unciam, drachmas tres, & dimidiam. Imo, dum bilanci Docimastarum appendimus salem Tartari modo dictum, cernimus, omni momento temporis semper ponderis augmenta minutatim accedere. Quando igitur intra triduum tantum incrementum ponderis exoritur, sane, si diu in Aëre retinetur, sensim totus ille sal solvitur in liquorem prorsus fluidum, pinguem, spissum, tenaciorem utcumque, unctuosumque, sale prius adhibito fere triplo ponderosorem. Eum artifices vocant Oleum Tartari per deliquium. Manetque tum pauculum terræ albæ in fundo orbis vitrei. Si dein, ut factum fuit, hoc ita natum ex Aëre & Sale liquidum ex vitro cucurbita dicto per alembicum Igne penitus exsiccas, tædioso opere, destillabit in excipulum aqua elementalis, purissima; ita ut solus Sal Tartari ficus, seque ipso purior, minusque ponderosus, in fundo supersit. Igitur Sal iste, hac opera accepit ex Aëre tantam aquæ copiam. Hæc autem aqua, ex Aëre huic sali data, solvit eum longe alio eventu, quam si fluida, pura, aqua fuisset effusa huic sali ad eum dissolvendum. Nam Aëria hæc dilutio, successiva, lentaque, aquæ applicatione parçæ simul, tantum dissolvit omnium facillime diluendos sales pure alcalinos, hancque ergo partem solum accuratissime separat ab omni parte minus facile solubili, adeoque aliquantulum terrestri; quod fieri nulla alia arte potest. Unde etiam ita solvendo, & coagulando, totus tandem hicce convertitur in terram, & volatile, disparsens, haud sensibile ultra, principium; ut Helmontius accurate novit, quod & alii dudum ante ipsum Alchemistæ invenerant. Mirabile inprimis hoc in Experimento considero, quod illico, postquam sal ille ex igne summo eductus Aëri exponitur, & quasi unico temporis momentulo, jam incipiat hæc humectatio, in liquorem resolutio, ponderisque ad libellæ examen incrementum, inchoetur, omnique dein momentulo pergat; & quidem, quod sæpe numero stupefactus coram vidi, dum adhuc sal ille quam maxime calet ab Igne, & quidem in loco, qui ipse calidus valde, foco quidem satis propinquo ipsi: ita ut summa cura aquam Aëris ab hoc sale arcere ne quidem potuerim. Quin tempore adeo
jam

jam frigido, tam sicco, ut jam Barometri altitudo fuerit $29\frac{1}{2}$ pollicum. Reposueram etiam salem cum hoc orbe in locum; undique cæmentatum, atque superne operculo ligneo sollicitissime tectum; in quem locum nullus ventus introire potest, sed qui quietus semper, tectusque sit. Sed aliud est circa mirabilem hanc aquæ ex Aëre in salem alcalinum siccum attractionem observatum, quod ante quam plurimos olim annos me sollicitum detinuit. Indigebam sale alcalino fixo, acerrimo, siccissimo, ut demonstrarem incredulis, imo possibilitati obloquentibus, momentaneam de illo Sale cum Alchhole sincero tincturam, quam præclari Autores Chemicis fictam proscripserant in suis libris. Itaque Salem hunc rite paratum, candescentem, fluentemque adhuc ab igne, mortario æneo calidissimo immisum, ocysime pistillo æneo calidissimo, tritum, ipsoque momento, quo primo incipiebat consistere Sal, lagenæ vitreæ, siccissimæ, calidissimæ, incluli, mox subere, & vesica oleo emollita, quam sollicitissime os lagenæ obturans. Quid sit? Tentanti sæpe prius obtentum successum non respondit eventus. Miratus ego circumspexi ad omnia, atque deprehendi superficiem Salis ex Aëre in lagenâ immaduiffe parum; hinc Alcohol Salis superficiem proxime attingere non potuisse aqua jam imbutam.

Quæ dum magis, magisque intento animo revolvo, & observo, certus vidi in Aëris tam parva portione, quæ intra ampullam, capacem trium librarum aquæ, contineri potest, tantum aquæ hæere, ut unciam salis Tartari immisam humectare aliquantulum possit, suoque in pondere augere. Quæ iterato expertus, didici simul aquam hanc, forte 850 vicibus ponderosiorē Aëre communi, quæ in ea portione Aëris hæret, maximam sane partem facere debere illius ponderis, quod Statice deprehendit in ipso Aëre. Si enim octingentesima quinquagesima pars Aëris communis foret aqua, tum sane totum pondus Aëris deberetur uni aquæ, quæ in Aëre volitat, & cæteræ partes, in illa Aëris mole hærentes, ad pondus ejus facerent nihil, forte ne quidem forent graves. De qua re amicus quondam meus Henricus van Deventer, scriptis salutiferis inclytus de Re Obstetricia, mecum colloquutus fuerat, qui & idem se observasse narrabat.

Profecto, si quis omnia hæc considerate contemplatur, inde colliget unum ex his tribus, vel forte bina, aut terna. Vel enim oportet; ut Aër moveatur semper in omni loco quieto, clauso, subterraneo; ut illam parvam copiam aquæ, quam diffusam in sua mole gerit, apponere queat ad superficiem salis Tartari ita, ut illam aquam ibidem deponat. Si enim pes cubicus Aëris ad summum tenere potest $\frac{12}{425}$ libræ Argentariæ aquæ, hanc autem aquam intra vas clausum dimittit in hunc salem; tum debet omnis ille Aër ita circumvolvi circa superficiem hujus salis, ut omnes ejus partes successive eam attingere possint, & id aquæ, quod habent, communicare. Vel aliter cogemur cogitare, quod illæ partes aquæ, quæ uno tempore per totam molem Aëris diffusæ sunt, certo tempore moveantur per illam Aëris molem ita, ut perpetuo, & successive jam in hac, jam in alia, parte spatii Aërii sint, atque ita omnes tandem concurrere cum illo sale, qui intra hunc Aëra est positus. Aut tertio debemus agnoscere esse veram attractricem vim in alcali fixo igneo, & inter

Quæ pars pondus
Aëris maxima.

Mira Aëris
proprietas.

aquam, ea lege, ut horum unum alterum trahat, & vicissim quoque trahatur ab altero, instar duorum magnetum. Prorsus ut apud Sendivogium legitur de Alkali terræ attrahente Rorem cœlestem pro fecunda imprægnatione. Qui ultimum hunc modum cæteris præfert, cernit simul, vim hanc attractricem inter aquam Aëris, & alcalinum salem in longinquum se extendere: quum pauculum salis triplum crescat ab aqua attracta. Unciæ enim salis Tartari, mutata in quatuor fere uncias olei Tartari per deliquium, attraxit tres uncias aquæ. Sed tres uncia aquæ requirunt ad minimum binos pedes cubicos cum dimidio Aëris, in quibus locari queant, ex quibus in illam unam unciam salis attrahi possint. Quod spatium respectu uncia unice salis Tartari ingens est. Verum credibile est omni de genere Experimentorum, quod omnes illæ causæ simul concurrant ad eundem effectum producendum.

Elasticum Aëris non unitur Alkali.

Sed nihil magis singulare hac in re mihi apparet, quam quod aqua ex Aëre in alcali tracta, oleum Tartari per deliquium faciens (quod pondere se habet ad aquam ut 7 ad 5. ad Aërem vero ut 1190 ad 1;) quod, inquam, in illo oleo Tartari per deliquium, sic nato, nihil elastici Aëris inesse deprehendatur. Ut ita alcali hoc aquam ex Aëre elastico separet, sibi uniat, elasticum vero relictum repudiet, nec sibi adunet. Unde igitur iterum patet, Aëra aquâ purum maxime elasticum; contra vero referunt vaporibus aquosis tantum de elasticitate propria amittere. Fieri hinc posse, ut maximâ copiâ alcalini fixi natâ in terra, ingens copia aquæ de Aëre subduceretur.

Aër quando plus aquæ habet.

Tempestate diu serena, maximeque sicca, fit Aër semper simul ponderosior, Atmosphæra gravior, aqua in Aëre adscendit altius. Ita ut nunquam plus aquæ sit in Atmosphæra, quam illo tempore, quo obficcitatem in his infimis putatur omnium minimum adesse; sed aqua tum longe magis distributa, & dispersa est. Facillime quippe intelligitis, Auditores, quod, quo aqua altior à terra in Atmosphæra adscendit sursum, eo illam in spatia diffundi majora, adeoque minimas ejus partes tanto magis à se invicem recedere, atque separatas deinde existere, non adunari, humorem non præbere. Si vero Barometrum valde elevatum manet, & tamen simul nebulæ densæ, & foetidæ, nascuntur; tum aquosæ partes infra pendent fere semper una cum exhalationibus crassis, oleosis, salinis. Quæ omnia, hoc tempore, non erunt accurata permissione æquabiliter distributa, nec unita. Quando dein Barometrum humile valde, simulque tempestatas calida, & valde nubilosa, tunc aqua descendens ad inferiora, sed vapore æquabili, valde humectante, neque tamen pluviosa adhuc. Certe ex iis liquet, Aëra plurima aqua gravem sæpe siccissimum apparere, liquidumque, absolute perspicuum. Eundem vero, minus aquæ habentem, illius descensu, collectu, inæquabili distributione apparere posse humidissimum, opacum, nigrum; quod imprimis cucurbitæ, alembici, excipula vitrea demonstrant, dum aqua in iis destillat. Si enim vasa clausa inter se manent, dum destillatio peragitur, omnia perspicua, neque ullus apparet opacus vapor; simulac vero, alembico ablato, aqua in cucurbita in Aërem libere exhalat, æquabilitate compressionis ablata, omnia apparent humidis, & opacis penitus, nubibus plena.

Si vero, æstivo tempore, cælo fudo, valdeque sicco; diurno, & magno, calore Solis, superficies terræ excoquitur, tum non aqua modo, sed & alia corpuscula, minus volatilia, pingua adeo, & salina, vi Ignis solaris in sublime rapta, Aërem ambitui telluris vicinum replent. Quamdiu ergo hæ exhalationes calore Solis agitantur, nihil horum oculis apparet. Verum simulac æstus solis, qui ad tertiam pomeridianam fuerat maximus, incipit remittere, tum Aër haud ita diu postea frigescit; terra autem, millies diutius calorem à Sole datum retinens quam Aër, calida adhuc exhalare pergit corpuscula mota. Hinc albus, coactus, densus, frigidus supra, calefescens adhuc infra, vapor nascitur. Qui ideo primo omnium apparet in fossulis, locisque aquosis, inde sensim se dispergens, terram tali nube vesperi, noctuque, obvelat, mane calore Solis supervientis dissipatur. Ros appellatur. Ille igitur humor est quam maxime compositus. Neque de ejus natura propria aliquid boni potest dici ita, ut illud ubique verum esset. Quum enim ille sit aggregatus ex confusis inter se omnibus corpusculorum æstu Solis æstivi volatilibus corpusculis terræ ipsius, ipso actu exhalantibus & repercussis, sane verum chaos erit. Imo, & in qualibet singulari telluris plaga, semper alius erit penitus, prout nimirum illo in loco; ubi gignitur, diversa corpuscula hærent. Utique in sabuletis, atque ericetis late patentibus, aridis, elatisque, paucissimus, fere penitus aquosus colligitur; qui circa pingua, bituminosa, piscibus, animantibus putrefactis, plena, loca, stagna, paludosa, longe alius, atque sæpenumero perniciosus hominibus, habetur. Mirum igitur non est, Chemicos in analysi artificiosa tam contraria reperisse, scripsisse tam diversa, ut fere vix bini dentur, qui consulti super his eadem dicant. Qui autem Spiritum vitæ, Solvens universale, Mercurium Philosophorum, Nitrum Sendivogianum, Chalybem ejusdem, in Rose quærunt, nihil fere sani in scriptis Philosophorum intellexisse videntur. Saponem autem acerrimum hunc esse, atque pabulo Vegetantium opimum, pinguemque liquorem, nullus negaverit. Ros sane in certa telluris plaga collectus, destillando liquorem dedit, qui vitro colorem penetrabilem Iridis impressit, nec aqua stygia, nec lixivio alcalino, nec frictione delebilem; ipseque hic liquor inflammabatur instar Spiritus Vini; ut in Experimentis Chemicis recitatis in Republic. Literat. T. I. p. 590. Ros iterum destillatus, octiduo leni tepore digestus, iterata destillatione sexies subtilior redditus, tria dicitur vasa vitrea fregisse, insipidus permanisse prorsus, licet quam maxime tenuis meros spiritus referret. Ib. 1708. p. 152. Rursum in observationibus Britannicis Ros describitur instar butyri, flavo albi, lenti, qui manus affricatus funditur, igne moderato exsiccat, atque durefcit; fœtidissimi odoris, hyeme inprimis & vere, noctu, in fragmentis satis magnus, nascitur. Transact. Abr. T. II. p. 143. Sed & Roris inodores mire quoque varia pro diversa tempestate omni, pro varia, & successiva, conditione meteororum; hinc tenuissimarum plantarum minutissima in eo semina, animalculorum minimorum ovula invisibilia, infinita alia, unde digestionem, fermentationem, putrefactionem, destillationem, varia valde producta, miras prorsus opiniones Chemicis suppeditaverunt. Vid. Transact. Abr. T. II. p. 141. Ergo Roris pars præcipua aqua est, sed cætera inexplicabili multiplicitate.

Nubes.

Nubes in Aëra sola fere aqua oriri dubitat nemo. Aqua autem æquabiliter disposita pellucet. Igitur Nubes ab aqua incipiente colligi; sed cujus interim partes inæquali motu circumvolvuntur inter se, neque quiescunt, neque moventur æquabiliter: ut jam statim monui. Si ergo aqua, in Aëre hærens, adscendit magis, magisque, tum partes illius veniunt in loca tam excelsa, ut non multum aduentur amplius, sed discedentes à se invicem, non faciant aquam, sed aquæ elementa. Quando autem elata hæc aquæ elementa deorsum labuntur, veniunt in angustiora loca, ubi se associant, aquæ speciem induunt; Nubes formant. Quod igitur aqua altius in Aërem elevatur, eo serenior, siccior, sine nubibus, tempestas, & contra. Elevatur autem aqua in Aërem satis alte. Sunt enim in Carniola montes alti 10274 pedes geometricos, in quorum fastigiis humidi signa. Act. Lips. 1689. 552. In elatissimis quoque horum cacuminibus nives ostentat perpetuas Natura, aquæ elevationem eousque evincens. Quin altissimus Africæ mons in Teneriffa, habet quotidie, circa meridiem impendentes nebulas, quæ quotidie in aquam resolvuntur, tantaque juxta montem copia defluunt, ut suppleant vicem imbrium, totamque infulam imbris carentem irrigent. Act. Lips. 1691. 98. Quare certi sumus, aquam eousque adscendere posse. Verum, si constaret repetitis satis observationibus de veritate mirabilis Phænomeni, quod Maignanus Tholosæ observasse narrat, in Tractatu de Perspectivis, pag. 93. longe altior haberetur aquæ in Atmosphæram elevatio. Ait enim, nocte serenissima, & quidem media, mense Augusti, apparuisse nubeculam maxime fulgidam, quæ fere ad Zenith usque, vel verticale in cælo punctum, se diffundebat. Idemque apud Sabinos Riccium observasse, testatur. Colligit inde ille, Nubes ita elevari posse supra telluris projectam umbram. Hæc autem, calculo Astronomico, ex dato tempore, atque loco apparentis nubeculæ, subducto, enormem daret à terra remotionem. Quare potius causa imaginis illius apparentis tribui forte posset causæ cuidam alteri incognitæ in supræmo Aëre hærenti, lucentique maxime, quum in altissimorum montium cacuminibus Nubes raro amplius adsint, sed infra, terram versus, sub pedibus appareant.

Pluvia tenuis.

Aër, aqua plenus, inferior incipit elementa aquæ magis unire, hinc ea associando minimas formare guttas, quæ deciduæ Pluviam formant tenuem, densam plerumque, sed sine magna vi cadentem. Quo enim guttulæ hæc minores, eo majorem superficiem ratione molis suæ nocte minus cito descendere valent per resistentem Aëra.

Imbres.

Quando autem aqua in alta regione Atmosphære colligi incipit, gravior hinc reddi, atque per Aërem delabi, tum, descendendo sensim in loca arctiora, sibi adunat assiduo inter cadendum alias aquæ partes, quibus occurrit. Unde ergo guttæ illæ maximæ, quarum in Europa diameter est trium linearum, apud Nigritas vero sæpe magnitudine integri pollicis (Act. Lips. Suppl. 1. 425) ingenti impetu ruunt in terram, magna jam mole sub superficie minore violentius cadente per Aëra. Guttæ autem eo majores, quo de altiori loco cecidere, & contra. Observatum quippe semper fuit, quod Pluvia in alti montis editiore plaga sit tenuissima, sed sensim descendendo majores formet, majoresque, guttas, donec ad

radicem montis omnium maximas dederit. Densissimi hinc Imbres contingunt æstate, quando deorsum rapide actæ aquæ, fulmina, tonitrua, procellas subito excitant. Unde etiam æstivo tempore Imbrium guttæ singulæ longe majores nasci solent, quam hyemali. Cæterum certissime observatur, pluviam in omni plaga Atmosphæræ, ubi incipit primo nasci, ibi tenuissimam esse.

Quoties vero Aër aqua satur, noctu frigesceat, defertur in superficiem elatam montium altorum, maxime in longam seriem dispositorum, tum densa, frigidaque; hæc moles, inprimis versus Septentrionem & Eurum prima parte noctis, atque versus Meridiem & Occidentem post mediam noctem, hanc aquam Aëris sistit, frigefacit, unit, in humorem aquosum convertit, unde dilabentes facit strias, quæ, in summa montis parte tenus, omni momento descensus dum adunantur similibus grandescunt, atque ita efficiunt, ut destillatio accidat perpetua, copiam dans incredibilem aquæ, defluentis saxo, atque, juxta varia incilia montis, aut terræ, rivulos formantis; qui quando, per venas subterraneas, ex alto montium loco, in declivem plagam descendunt, ibidemque patulum eructando suo latici os accipiunt, tum defluentem puram dant, vel salientem de scaturigine exhibent. Facillimeque liquet, pro diversa altitudine scaturiginis rationem emissarii, ubi exsilit, Fontium saltus varios haberi. Quin etiam hinc facile intelligitur diversitas aquæ Fontanæ in copia, omnique alia dote sua. Hinc & liquet nusquam Fontes haberi nisi ubi altiores montes, ubicumque vero hi, ibi & Fontes inveniri. Quod nusquam pulchrius, evidentiusque, cernitur, quam in valle fortunatissima in Kachimiro, descripta Bernerio, in descript. Regni Mogolis.

Fontes

Ubicumque iterum tales montes sunt, fontesque, ibidem aqua montibus defluens, aut fontibus perpetuo eructata, in Rivulos effunditur jugiter fluentes, & leni plerumque ad principia decursu. Quando dein alii decurrentes junguntur in unum collum, Rivus mox turgentior, atque jugi augmento brevi Rivulorum exoneratione Fluvium format semper labentem. Neque ita diu post, dum repetito semper accessu crescit copia, & torrens, Flumina ingentia. Rapido semper delata cursu à supremis versus infima nascuntur, tandem in Maria se exonerant, nunquam inde retrogressura, neque tamen adauctura Mare: quippe quod, quantum accipit, tantum iterum exhalando reddit. Aliter rapidissimi ruentium Fluminum torrentes in abyssos sub terra decidunt, alibique exsurgunt. Hinc in regionibus planis, ubi montes nulli vel fontes, nunquam Flumina habentur. Inde & montes per totam tellurem adorabili sapientia dati sic terræ, ut gignendis aquarum collectionibus profint. Unde & in universa terra respondent Fluminum lapsus montium ordini. Videantur super his Magnifici Edmundi Halleyi inventa vere propria, in Act. Soc. Britann, Quæ sane omnia scire nostra inprimis refert, qui Chemiam colimus, ubi de Aëris, Aquæque, diversitate perpetua fere agendi necessitas adest. Quin & hæc usum habebunt, insignem in Tractatu sequuturo de Aqua.

Rivi, Fluvii,
Flumina.

Ex omnibus tamen enarratis hæctenus certo non constat, quousque Aqua in Atmosphæra queat ascendere: sed de eo constat, quod non sit in telluris altissimo fastigio montano unquam Aër sine Aqua, quum hu-

Aqua in Aëre
ubique.

Aqua ab Aëre
an separabilis
Chemice ?

midis ibidem vaporibus semper irriguus deprehendatur. Adeoque nullo artificio Aër potest adhiberi artis Chemicæ operibus, in quo non adsit simul Aqua. Forte, ex data Aëris parte, quæ cavo ampullæ vitreæ valde siccæ coerceri poterit, omnis Aqua posset educi. Si enim sal Tartari ab igne quam ferventissimus adhuc, in pollinem tritus tenuem, injicitur quam sicillimus in hanc lagenam, tunc alcali aridissimum trahet de Aëre contento omnem Aquam in se, vase post immissum salem ocyslime arcte obturato. Atqui Aërem hujusmodi Chemicis operationibus nemo adhibere potest: quoniam simulac vase aperto portio Aëris sicca communi iterum commiscetur, statim Aqua irrigatur, quæ in Aëre illo latebat.

In altissimis
fit glacies, aut
non aqua.

Porro certis rerum exemplis cognovimus, quod Aqua, quo altius elevata est in Aërem, eo quidem semper partes suas longius à se invicem dispergat per ampliora, & magis vacua spatia, sed ea simul frigescat. Omni enim Experimentorum eventu deprehensum fuit, quod in quacumque Orbis habitati plaga perpetuo calor sit summus ad telluris superficiem, si cætera paria ponuntur. In summis fastigiis montium altissimorum semper frigus glaciale nives tenet assiduas. Id circa Æquatorem, id in Zonis torridis certum; ut non sit in fervidissima telluris plaga mons valde elatus, quin vertex ejusdem gelidus prorsus sit. Quin & sensim frigora per gradus, quibus à pede montis in apicem adscenditur, incrementum sic, ut respondeat frigoris incrementum augmento altitudinis. Qua in re eadem semper veritas obtinet, si omnia reliqua paria ponuntur. Igitur Aqua per Aëra adscendens eousque, ubi frigus jam glaciale habetur, necessario in glaciem concreset, nisi omnia ejus elementa seorsum vagentur, nulla se mutuo tangant. Quamdiu enim partes Aquæ ibidem sic à se invicem dissipatæ sunt, tamdiu ibidem nulla glaciei species. Ubi vero in regione Aëris tam alta, & frigida, elementa Aquæ, hætenus dispersa, quacumque demum causa, incipiunt venire in contactus mutuos, tum illico congelari incipient in ramenta glacialia minima per serenum Aërem obvolitantia, quæ, si in illa regione applicantur occurrentium corporum superficiei, pruina tenerrimam constituent, cæterum vix apparebunt. Est igitur in Atmosphæra Orbis telluri concentricus, in quo Aqua Aëris eousque elevata semper congelatur, quando unitur. Et quo altius elevatur supra hunc Orbem, eo citius, fortiusque, congelabitur Aqua. Verum tamen credibile pariter habetur, Aquam hanc, eo statim minus unitam, raro hinc congelari posse, sed in elementa separata liberam vagari, donec causa accesserit alia, quæ separata adunet. Elementa, sicque in glaciem concreta cogat.

Nix hæc.

Postquam ergo Aqua Aëris, in orbe designato, congelata est, tum adunatione majoris molis sub minore superficie, statim gravior quoque reddi debet. Unde necessario incipiet dilabi deorsum, atque ita in spatia semper arctiora, & aquæ magis plena, descendens, alias partes aquæ sibi associat, facitque sensim concreta glacialia major, Nivis, tenuisve Grandinis, jam species formantia. Quum vero plurimæ, eæque diversæ prorsus, causæ existere queant, quibus efficitur, ut illa aquæ Elementa, prius sparsa in summo Aëre, subito, atque ingenti etiam copia, associantur inter se in glaciali Atmosphære altitudine, facile capit, ma-

gna satis frustra glaciei in illo loco posse nasci satis cito.

Tum & colligi poterunt simul. Id factum ubi fuerit, nubes valde albæ, à reflexu Solis, altæ, parvæ, in cœlo apparebunt. Sed subito tum, ingenti velocitate, inferiora versus cadentes, citissime increfcere videntur in magnitudine, in alias similes incurrere, vel delabi ex alto, eoque collifu Fulmina, Tonitrua, Procellas, Imbres, Grandines efficere. Et hæc quidem eo violentiora femper, quo altiori de loco decidua fuerint. Unde æstivo tempore, cœlo diu sereno, Aëre inferiori valde ficco, Atmosphæra ponderosiore, aqua igitur in altissimum repta; deinde autem Atmosphæra subito reddita levior, solent statim recitata Phænomena apparere; maxime intra Tropicos: ubi exigua nubecula, in alto cœlo conspecta, illico instantem violentissimam tempestatem designat. Estque probabile quam maxime, grandinem, femper in altissimis formatam frigidis, pondere delapsam in calidiora, terræ proxima, aëris loca; ibidem calore fundi, Imbresque formare ingentes, qui Tonitrua & Fulmina comitantur, sequuntur, solvunt. Si vero tam celeri devolvuntur lapsu, ut fundi tam cito nequeant, tum lapides glaciales pluit cœlum, mole, pondere, motu, perniciosos. Quales solitarios integrum pondo æquasse memoratum habetur. Transact. Abr. T. II. 144.

Et Grandinæ

Utique observationes docent, colorem candidissimum nubium, deinde piceam earumdem nigritudinem, horrenda Fulmina, Tonitrua terribilia, Procellas, femper concomitari Grandinem. Ex quibus puto, facilius Vos credituros modo dictas horum causas veras esse, quam Hookianam opinionem de Grandine inter cadendum in inferioribus hic concrefcente. Hook. Posth. in vita Autoris, xxiv. Dubitari & hinc posset, an femper quidem ad summa fulmina & tonitrua Nitrum requiritur & Sulphur? Dum forte duræ glaciei collisio quam violentissima Igni ingenti excutiendo sufficiat, sane fremitus sonoros Tonitru satis valet producere. Inprimis, si pariter consideramus ignem Solis suo calore, reflexu, refractu, in materiem modo dictam aquosam congelatam infinitis agere modis posse. Quæ colorum varietas? Quæ figurarum diversitas? Quanta magnitudinis differentia? In ipsa glacie aëria.

Fulmina, Tonitrua.

Inter causas vero præcipuas, unde in Aëre prius sereno tanta, & varia adeo exoriri queant subito, inprimis speculamur Atmosphære imminutum pondus. Nam femper aqua ex Aëre leviori facta solet sponte separari, quæque ibidem latuerat primo, se jam manifestare. Dein & cogitamus, sæpe ex oppositis oris actas Aëris partes, in se mutuo impingere, eoque collifu separata prius Elementa jam citissime adunare inter se. Et varii quoque siderum adspectus forte eo aliquid tribuunt. Ne caloris mutati, ventorumque, efficaciam ad hæc commemorem. Quæ quidem singula, vel universa, una cum aliis satis efficere valent enarrata.

Cause horum.

Quod si jam juvat contemplari è contrario causas, quæ Aquam Aëri immiscent, & per eum elevat, plures reperiemus. Earum vero præcipua Sol habetur, qui, quo perpendiculo propiore directione radiorum aquam magis ferit, eo femper plus aquæ in altum elevat. De qua actione consulenda dictata Halleyana, quæ jam supra, idoneo loco, citavi. Altera, priorem mire adjuvans, est Ignis subterraneus, qui femper agit, nun-

Cause aquam elevantes.

quam otiosus. Constitit enim per observationes, quod in profundissimis telluris effossæ fodinis, aut & in altissimis puteis, perveniatur primo ad loca, in quibus nunquam aqua congelatur, sed calor fere idem perpetuo, nec mutatus, persistit. Ut Clarissimi Academici Parisini, in puteo Observatorii notaverunt dudum. Ubi vero deinde magis inferiora versus descenditur, calor oriri incipit, sensim cum altiore profunditate magis increfcens magisque, donec tandem adeo suffocante æstu increfcatur, ut, nisi aquæ labentis frigore ventiletur, & aura inde nata, fossores opprimat. Videmus quoque, tempore brumali aquam sub glacie, tellurem sub gleba constricta gelu, si aperiuntur, fumare præ calore. Neque est, ut negent hunc Ignem Philosophi, quos audiivi quondam asserentes impossibilem hunc fictum in gremio telluris Ignem, quia nec Aëre agi potest, neque pabulum nancisci. Sed scire est, solo tritu densati Aëris, in imis telluris, sine alio Aëre, sine ullo pabulo, Ignem hunc parari, & conservari, posse. Quid enim non patrabit Aër, si sexcenties densior in altissimis subterraneis hæreret? Sane incredibilia, dum fide digni narrare, Aëra vi pressum in tubum ferreum, ibidem incaluisse. Certe in terræ profundissimis infima ita premuntur ab immani incumbentium pondere, ut attritus minimi faciant calores maximos. Quia igitur actio hujus Ignis perpetua habetur, sane & effectus illius, assidua aquæ exhalatio. Tertio consideramus effectus enormes, semper repetitos ignis domestici, quo homines jam in omni plaga telluris habitata utuntur ad aquas dissipandas, sive illæ in Animalibus, Vegetabilibus, Fossilibus sint, sive ipsæ illæ aquæ solæ ita agitantur. Utique si quis supputet, quanta sit hujus aquæ exhalantis vis, quam ille Ignis excitat, & per Aërem distribuit, incredibilem ejus quantitatem reperiet. Quarto iterum efficaciam acutissimi gelu de glacie partem incredibilem omni momento temporis ita aufert, ut brevi in auras consumatur dispersa solo frigore molles, uti egregius Boyleus manifesto ad stateram Experimento detexit. Quin etiam observationes quotidianæ monstrant, rigidissimo hyemis frigore violentissimo omnia corporum genera mirifice atteri, imminui, consumi, dispergi per Aëra. Quinto videtur etiam, quod omnis causa Physica, quæ valet particulas aquæ ita separare à se mutuo, ut seorsum singulæ existant, effectura sit, ut statim illæ partes tam magnam superficiem nanciscantur, respectu minimæ suæ molis, ut possint innatare Aëri. Et sane hæc corporum solutio in minima, videtur tandem adeo superficiem augere ratione molis contentæ, ut in unaquaque divisione valide crescat aptitudo ad innatandum levioze liquido, quod quidem Geometræ dudum observaverunt. Sed & notum præterea est ex Physicis observationibus, quod præter gravitatem corporum, consideranda sit præterea vis quædam repellens, quæ agit contra contactum superficierum diversorum corporum; quæque proinde augetur pro amplificatione earumdem superficierum semper. Unde igitur corpora minutissime divisa adhuc difficilius ima petunt gravitate sua, quam quidem, si sola gravitatis lege unice operarentur. Hæc autem secunda corporum in his proprietates videtur inprimis agere, ne hic circa terram omnes aquæ partes illico, & semper, ex Aëre deorsum caderent. Sexto, eadem hæc vis efficere videtur, ut aquæ partes, supra

contentum

contentum Aëra expansæ, sphæram formare queant, quam bullam vocamus. Quin etiam, loco Aëris, alius quicumque calor, aut spiritus expandens, idem dum forte facit, aquam poterit tandem efficere semper levio-rem. Ubi vero dein aqua, sic disposita in sphæras levissimas sursum evehitur, ibi assiduo bulla se expandet magis, magisque, adeoque diu adscendere, inque Atmosphæra hæere poterit: inde adscendere posse in altitudinem magnam aquæ partes constat. Vid. Halleyum in Act. Britan. 1692. N. 192. pag. 468. & seq. Septimo, tandem non est alia causa, quæ tantam copiam aquæ de terra in Aërem evehit, quam ventus, quod idem Eximius Halleyus pulchre docuit, quod variis Experimentis ad stuporem usque ipse didici. Dum enim cylindrum cupreum aqua plenum tempestatu procellosæ exponebam, mirabar, quam incredibilis aquæ copia parvo tempore diffaretur: quum statim, postquam filebat ventus, parum modo in eodem calore cœli exhalaret. Hinc videtur imbres copiosos ventus excipere validus; qui lapsam aquam agitet, iterumque in Aëra rapiat, ne stagnans putrescat, stirpes perdat. Omnes igitur illæ causæ, dum conspiciant simul, satis efficaces, quæ aquam semper in Aëra, & per eum, moveant.

Si jam cogitamus hunc Aërem elasticum, aqua saturum, agere in viventis hominis corpus, in fossile, aut vegetabile, multas sane, & mirabiles valde mutationes præstabit. Si enim cogitamus tenuitatem ejusdem eximiam, qua dein & valde penetrabilis in parva quæque spatia habetur, & ubique fere semet insinuans, accedente mobilitate perpetua, qua semper viget, tum sane, his ad corpora per gravitatem determinatis, infinita effici posse constat. Atqui aqua, per eum distributa, adhuc tanto magis agit, ipsa Aëris motu acta. Nimirum sales, & salina, tum & saponacea quoque, quæ in corporibus continentur, dissolvit. Quum vero tales partes quam plurimæ in plerisque corporum adsint, atque præcipua quidem in illis agendi instrumenta sint, facillime intelligitis, excitari ope Aëris applicati vires proprias corporum, quatenus pendent à salibus illorum propriis, saponibusque; atqui hæ sunt præcipuæ quidem. Præcipua, interim mutatio, quam aqua Aëris corporibus conciliat, est volatilitas ejus ope, salibus fixis, aliisque compositis corporibus, conciliata. Res hæc omnibus Chemicis olim comperta, confirmata semper. Scilicet sales nativi omnes, igne aperto valde exsiccati, contusi, Aëri expositi in patina vitrea, ibi ab aqua Aëris soluti in liquorem, terram ponunt de sale prius non apparentem. Liquor tum salinus hic, terra hac purus, si iterum exsiccat magno, puroque, igne; dein tufus sal rursus in Aëre solvitur, ponet denuo fæces terrestres; dumque hæc solutio, & inspissatio, reciprocatur, omni terra genita semper, qualibet vice ablata, tandem incredibilis copia terræ colligitur; cæterum nihil apparet remanere: sed alterum illud principium, quod prius huic terræ adhærens cum illo salem effecerat, crebra hac actione aquæ Aëriæ ita fuit solutum à sua terra prius adiuncta, ut seorsum jam existens, penitus fiat volatile, in auras abeuns, neque ullo dein sensuum adjumento unquam iterum percipiendum. Neque miram hanc metamorphosin in solis nativis salibus industria Chemicorum detexit, sed in fixis etiam Vegetantium salibus igne paratis idem de-

Elastici, humidique Aëris vis in corpore Humano, Vegetante, Fossili.

textit. Tœdioſa quippe hac operatione iidem quoque in terram figentem; & principium volatile prorfus illi adunatum, reſolvuntur. Quæ quidem opera, ſatis mirabilia profecto & ſingularia, alio modo ullo abſolvi non poſſunt, ſed ſola illa aquæ per Aëra diſtributæ ſubtili admodum applicatione perficiuntur. Quæ ars arcana olim habita, jam magis exercita, lucis multum Arti effundit Chemicæ, ſed pariter damnola fuit sæpe ipſis Artificibus; dum ſaſtidio laborum diſcruciati prius, in exitu perdidit & rem ſimul, & operam. Quoties rurfum aqua in hoc Aëre abundat, interim ventis agitata vel calore, tum ingentes, ſubitaſque, laxationes corporibus producere poterit, quas ignarus miretur. Sed & hinc plurima corpora macerat. Alia agit in fermentationem. Certe putrefactio vera corporum vix alia cauſa promovetur magis, quam calidi Aëris humiditate, quæ breviffimo temporis ſpatio penitus in tabum putrefactum corpora eo diſpoſita reſolvit. Hinc etiam ex Aëre diu penitus humido, ſimulque valde caleſcente, ipſam peſtem gigni inter animalia, jam dudum Medici ſcripſere. Tandem igitur quum ſolvat ſales ita, tum ſapones quoque, & ſalina, omniaque hæc ſimul elevet, deferat, & applicet, inſinuetque ad corpora obvia; patet, quod ita vires ſingulares corporum aliis apponat, ſicque actiones exerceat inter corpora, quæ vix aliis de cauſis unquam contingerent. Quid enim Ros butyraceus fœtidus, deſcriptus, Act. Britann. Comp. T. II. 141; Quid Pluvia ſalfa in mari obſervata. Diar. Erudit. 1683. 435, aliud teſtantur?

Alia, quæ in
Aëre.

Hactenus jam Aërem, ô Chemici, ſatis perpendimus, quatenus ille partes habet elatiſticas in ſe, tum & Ignem, & Aquam. Sed alio vocamur. Agite igitur, exploremus, quænam præterea corpuscula, præter hæc ipſa, in illo Aëre perpetuo obvolitent. Sed hic vix finis habetur. Ut enim Terra tota ex Aëre cadentia recipit omnia, ita rurfum Aër de Terra univerſa accipit, fitque inter bina hæc perpetua quaſi omnium reſolutio, deſtillatio aſſidua.

Ex Vegetanti-
bus Spiritus na-
tivos.

Enimvero omnes partes, obſervatæ in Vegetantibus, continenter mutatæ, per Atmosphæram diſperguntur. De Spiritibus vegetabilium, aſſidua cum fragrantia, ubique, & ſemper, exhalantibus, atque Aëra opulentibus, nemo Veſtrûm dubitat. Scitis fuſos per Oceani vaſta de odoratis ſtirpibus halitus oſtendere nautis, continentem necdum cernentibus, propinqualittora. Noviftis ſpiritus hos ſponte ſuis de corporibus emanare, atque vix, niſi clauſis arctiffime vaſis, coërceri, conſervari poſſe. Hinc igitur, quidquid odoratorum ſpirituum unquam in plantis naturæ ope naſcitur, omne vero illud in ſolo Aëre tenetur tandem. Unde & mirum non eſt, ex Aëre cum aqua hos in deſtinata corpora ſpiritus deinceps redire, atque reddere terræ quod acceperat inde prius. Veriffime nihil reperimus minus imitabile arti, quam Spiritus fragrantis, cuique ſtirpi proprios, quos Rectores ſupra vocavimus. Hi vero, ſoluti à tenacitate religantis ſulphuris ſui, ſemper evadunt volatiles per Atmosphæram ſponte propria. Vos cogitate, quam multa hinc, quam pulchra, ſequantur; quam ſit hîc mirabilis omnium Metempſuchofis!

Et fermenta-
tos.

Verum, ſi cogitamus, Vegetantia, idoneam per fermentationem rite parata, ſpiritus dare vinofos, ingenti copia, fere immutabiles, ſponte

exhalantes; nonne igitur intelligimus, omnes hos, qui in toto Orbe terrarum, ullis temporibus, producti fuerint ex quocumque vegetabili sic fermentato, tandem exhalavisse in auras? Sane jam concipiemus hunc Aërem iterum, ut nubem spirituum vini. Profecto, sive potatur ab hominibus vinum, sive ab aliis animalibus, sive extrinsecus fomenti instar applicatur, sive condimenti specie, vel remedii, adhibetur, semper tandem omnes ejusdem spiritus in Aëra exhalant, ibidem manent, inde suo tempore recidunt. Quid miri ergo, si fermentatio Vini productrix nunquam Vinum producat sine admissio libere Aëre externo? An forte sua ad loca & corpora reaffundit Aër haustos primo spiritus, sicque nunquam deest his iterum generandis?

Tandem & illæ Vegetantium partes, quas Ignis in minima quæque discerpens in halitum diffundit volatilem, spiritus à Chemicis quoque appellati fuerunt; hi vero integri in Aërem abripiuntur, inque eo oberrant assiduo. Igitur, ut omnia hæc Spirituum de Vegetantibus genera, ita & omnes illorum Aquæ semper in altum enituntur.

Et productos
Ignc.

Olea quoque Vegetantium propria, nativa, calore Aëris spontaneo, & tempore, tandem tota avolare, constat; sive illa suis adhuc mista sint compositis, sive exsudantia sponte, vel & pressu secreta. Pauca scilicet ligna, ita sua nectunt Olea terræ suæ propriæ, ut in sæcula durare queant in Aëre aperto. Illa vero Olea Vegetantium, quæ Arte Chemica per Ignem eliciuntur, sive cum aqua illud fieri contingat, sive in sicco, longe volatiliora, citius quoque avolant. Formant ita pingues in Atmosphæra exhalationes, Igne suscipiendo, atque alendo, quam aptissimas. Quum enim pingua hæc adeo jam minutatim divisa, ut fere Alcohol referant, dum volitant in Aëre, certe Igne Dioptrico, vel Catoptrico, qui in Aëre nasci posse jam supra demonstratus est, incendi queunt calefacta prius nubium attritu. Omnia sane hæc Olea ergo, quæ unquam fuere in Vegetantibus, paucissima quædam forte exceperitis, in chaos Aërium disperguntur, inde & suo redeunt, ut aqua, & spiritus, tempore, pinguique irriguo rote in tellurem relapsa hanc imprægnant, sicque toties eunt hanc redeuntque viam, perpetua fœtura suppleant amissa, statimque deposita iterum Aër recipit. Quæ tamen omnia fervente inprimis cælo contingunt. Si enim diuturna cæli ariditas cum calore ingenti & aquam evexerit, & pingua terræ sursum; tum utique primi cum fulmine & tonitru ignes pluviam fundunt longe aliam, acriorem, magis spumantem, quam urente gelu nix lapsa sincerissima. Unde æstiva pluvia, calidove genita tempore, semper frugifera, ubi frigidus tempore vix læta satis habetur.

Etiam Oles
quæcumque.

Si jam Sales respicitis plantarum nativos, acidos, austeros, alcalicis proximos, saponaceos, crystallizando, fermentando, putrefaciendo, cremando, genitos, reperietis omnes hosce tandem avolare citius, tardius, ne uno quidem horum excepto: quum omnia tandem hæc corpora, ubi omni sua terra figente liberata sunt, in Aërem ascendunt.

Imo & Sales

Imo vero & ipsam illam Terram, quæ fixum præbet elementum stirpibus, scio tenuitate sua adipisci hanc indolem, ut in sublime raptâ avolet. Quid? Nonne fuligo, in altissimi camini fastigio de volatili crematæ plantæ fumo lecta, in destillatione Chemica terram sinceram notabili præ-

Quin & Ter
ram.

bet copia? Utique certi inde simus, fumos per Aëra libere vagos, ipsam terram in se vehere, per alta deferre, quaquaversum spargere. Ne Ventos memorem, qui & arenas Ægypti, & Lybiæ, instar undarum rapiunt per Aëra, cineresque Æthnæ per spatia immensa deferunt. Quid Vesuvi scintillas ultra centum milliaria per Aërem dissipatas; Act. Britann. Comp. T. II. 142, Grana hederæ per vasta spatia delata; Ibid. 144. Pisciculosque, Ibid; Pulveres seminis masculini plantarum, Act. Britann. 168. p. 911? Ex quibus omnibus patet omnia elementa Vegetantium in Aërem evehi, & ei misceri posse.

Quin & integre Vegetantium partes,

Sed præterea constitit in ipso Aëre ferri, & cum eo in altitudinem incredibilem elevari simul, satis spectabiles Plantarum partes. Semina spectate stirpium Paposarum, quæ in altissimarum turrium fastigia elata, atque terram quantulamcumque nacta, suas ibidem stirpes propagant: ut quotidie videre est. Fungos, totos fere seminiferos, invisibilia sua semina Aëris ope per omnia dispellere, quæ, idoneum adepta solum, ibi demum læte germinent, eleganter explicuit ex observatis præclarus Tournefortius. Muscos, Mucilagines, Capillares plantas, Epiphyllosphermophoras, in loca vel disitissima sua spermata emittunt. Ipse genitalis pulvisculus, de masculini Salicis floris apicibus excussus, vento delatus in remota ab his arboribus loca, atque dein, vento quiescente cælo deciduus, falso habitus fuerat ignaris pro polline Sulphuris, quam pluviam deinde Sulphuream credulum vulgus putabat. Vid. Comp. Act. Britann. T. III. Si vero tales pulvisculi ruberrimo insigniti colore, quidni, pluisset sanguinem asfererent? Nonne cineres de faucibus igniyomi montis eructati anno 1631, reperti fuere impetu venti delati per spatium centum milliarium? Act. Britann. N. 21. p. 377. Quis vero hæc miretur? Quum optimus Philosophus Mariottius, libro de Motu Aquarum, pag. 334. observaverit in nube grandinem fundente, quod Aër hanc detulerit per quinquaginta milliaria Gallica. Atque ea quidem dum consideratis mecum, sponde credetis, infinita esse, quæ quam maxime mirabilia apparent in Aëre, atque ab eo producta, quæ modo omnia pendent à Vegetantium per Aëra distributorum commistione.

In Aëre Animalium Spiritus.

Examinemus proxime, an in hoc Aëre Animalium quoque partes hæreant? Utique copiosi, & prorsus singulares unicuique Animalium, Spiritus exhalantes, noti Medicis titulo Materiæ Perspirabilis Sanctorianæ, assidue de corporibus vivis per Aëra dissipantur, corporibus adhærent; de quibus odorisequi canes tam certa sagacitate distinguunt animalia, unde exhalaverunt, perque longissima intervalla prosequuntur. Quam satur his inquinamentis sæpe sit Aër, docet in morbis nimis compertum contagium.

Experimenta

Si dein Excrementa ab Animalibus quibuscumque perpetuo secreta, subito dissipata in Aërem, evanescant; certo docemur inde, vix pauxillo levis cineris residuo relicto, omnem illam molem semper in Aëra dispergi. In fervidioribus certe locis animalium stercora, aperto commissa Aëri, unius diei fervore penitus volatilia redduntur. Imo & in nostra Regione, minus æstuante, quam cito consumuntur ipsa fimeta. Urinæ vero quam cito sponte penitus volatiles factæ in auras avolant!

Sed majus quid in his observamus. Quid enim, integra Balæna, animalium vastissimum, à mari forte in littus ejectum, mortuumque, æstivo, calidissimoque, tempore, nonne brevi pestifera fracedine late loca inficit? Et totum quantum resolvitur in miasmata volitantia, ut ossa modo al-bentia supersint, cæterum tota mole conversa in materiem, quæ per Aëra divagatur penitus? Elephantes, Cameli, Equi, cætera fere omnia anima-lia, Hominum post prælia strages, quam numerosa dant toties insepulta cadavera, quæ sane omnia putredine dissoluta, volatilia reddita omnia fere sua elementa Aëri immiscent. Hinc sane animalium corpora sponte sua æquè sepeliuntur in Aëre, quam in Terra. Sed & illa ipsa, quæ sub terra conduntur cadavera, ibidem in volatilem, tenuissimam, materiem, brevi attenuantur, non roduntur vermibus, quæ postea facillime exhalat in Auras de ipsa terra. Omnis igitur materies corporea, quæ quondam constituebat corpora animantium, quæ unquam extiterunt, in Aërem rapta fuit; si cadavera urerentur, illico; si in campis deserta fuerunt, len-tius; si sepeliebantur, adhuc tardius; attamen tandem eo exhalaverunt. Quid ergo miri, si & inde iterum pabulo antiquo congener materia cor-poribus idonea alimenta præbeat inde rursus nascituris?

Imo tota fere Corpora horum.

Maxime & juvabit hic rite pensitasse rem quamdam, cujus intellectus à multis nos erroribus liberat. Aio enim deferri per Aëra ipsa ova impræ-gnata genitili fœtura suorum animalium. Demonstravit enim Nobilis Re-dius, infecta nosci à patre & matre Veneris copula usis, nullo quidem ex-cepto. Paternum semen embryonem primum ovulo materno inserere pro-bavit Leeuwenhoekius. Ova hæc fœta non excludere suos pullos ostendit Boyleus, nisi in Aëre aperto, vivoque. Horum gnarus omnium, cepi de in-dustria frustum carnis in Alcholle ebulliente detentum aliquamdiu, dein Oleo Terebinthinæ lucido inunctum, id suspendi tenui de filo, eoque long-go, in Aëre humido, tepidoque, in loco, ubi nullum animalculum pu-tabatur adesse. Sane scatebat haud ita diu post suspen-sa caro acaris vivis, exedentibus quidquid supererat succulenti in hac carne. Utique haud po-tuere ovula, unde enata sunt hæc animalcula, pervenire nisi de-ecta per Aërem, in quo suspen-sa caro fuerat. Quam dolent Agricola, dum tepente Vere, venti quidam incredibili celeritate arbores inficiunt numero ca-rentibus vermiculis, qui ex invisibilibus ovulis quasi momento enascun-tur! Sed audite rem longe magis notabilem. Apud Nigritas dictos, pluvix cadunt quam creberrimæ, quæ gelidi frigoris sensu horripilationis tre-mores incutiunt. Guttæ labentes hujus pluvix amplæ sunt, pollicem sua diametro æquant. Si cutim attingunt, erodunt hanc, si in vestibis vero hærent, vivos vermes gignunt, & tineas. Act. Lips. Suppl. T. I. p. 425. Alia id genus multa præsto sunt, hæc vero sufficiant Chemicis, quo intel-ligant, mira, & nova animalcula, quæ subinde nascuntur in corpori-bus, quæ ipsi forte eo tractant tempore, ortum suum debere ovulis, ita per Aëra liquidum allatis, non autem virtuti Chemicarum rerum, artium-que. Semper igitur memores sunt naturæ Aëris, ejusque maxime mira-bilis fœturæ, priusquam aliis de causis ortum talium deducant. Sed & Me-dicis haud minus, Physicisque, hæc utilissima est, & apprime necessaria, cognitio.

Atque eorum ova fœcunda.

Sed & Fossilia
in Aëre.

Transeamus ergo nos, quibus non licet esset nimis ad hæc, ad Fossilia: Hæc enim vero & ipsa in Aëre deprehendi certus sum. Fossilia, cogitatis, in Aëre? Id vero Delphinum sylvis, ætheri Cervos, appingere. Sed date operam dicturo, quæso, dein ipsi iudicate.

Primo Sales.

An non Sales quicumque fossiles, ut fuerint fixissimi, si solvuntur aqua, inprimis illa, quæ de Aëre ab iis attrahitur; deinde vero diuturno tempore calore putrefactionis digeruntur; tum postea destillationi fortissimæ exponuntur; hinc quoad residuum fixum Igne aperto, validoque, calcinantur; iterum Aëre solvuntur; tandem sic in auras abeunt? Ultra seculum est, quod magnus Chemicus hæc vera scripsit. Quid memorem destillationes horum cum arena, bolo, lateribus contritis, terra figulina, & tabacaria, in summo igne factas? Nonne myriades librarum talium salium quotannis hac arte in fumos acidos, volatiles, spiritus dictos, convertunt Chemicus? Nonne toties ipse hinc Aër evadit venenatus? Nonne corpora tali Aëri exposita perduntur? Sola, simplexque, Olei Vitrioli, Olei Aluminis, aut Sulphuris per campanam admistio ad salem Gemmæ, salem Marinum, Nitrumve, unico temporis momento, fixissimos hos sales convertit in fumos tam volatiles, ut vix queant coerceri, quibus mox usque adeo totus Aër imbuitur, ut per spatia lata undique hos sales deferat. Sed modi sunt infiniti, quibus hæc ita fiunt. Ante Glauberi industriam latebat mirabilis hæc ars ita mutandi sales. Sed quis mortalium definiat, quot vel hodie in natura modi lateant, quibus similis de fixo in volatile conversio contingat? Halitus sane circa fodinas toties lethales, ut impune nullum animal eos hauriat, satis evincunt, sales à Natura ipsa sic per Aëra dispergi; adeoque secretos ibidem modos latitare, quibus eadem hæc perficiuntur opera. Verum interim est, tantum in plagis certis telluris hæc fieri, ubi scilicet talis abundat materies, ubi illi adsunt modi, quibus hæc peragi queunt. Sed & pariter certum habetur, quod etiam vapores hi salini tantum in definitam, nec magnam, altitudinem in Aërem eleventur. Hinc & Adepti Olim dixerunt, esse Aërem divisum in strata quædam distincta, quorum singula continerent certum genus exhalationum, atque vaporum. Itaque constat, aquam, calorem, digestiones, solutionem, exsiccationes, destillationes, calcinationes, combustiones, permissionem, adunationem, separationem, efficere, ut fixi sales fossiles evadant volatiles, ipsi adeo miscantur Aëri.

Dein Sulphura.

Quæ autem in fossilibus Sulphura appellantur, quoties Igne comburuntur, tota abripiuntur in Aërem, inque illo mista evanescent, dum salina acida pars in suffocantem halitum, Oleosa vi flammæ attenuata in vaporem invisibilem, vel in vaporem fuliginosum nigrum transit. Certe vix quidquam de his in terra manet residui. Ipsum vero Sulphur, solum, per calorem in pollinem impalpabilem, per Aëra vagum abripitur. Quando vero aliis miscetur additis corporibus, tum sæpe mirabiliter evadit volatile. Observavere Chemicus plurimos modos, quibus Natura, vel Ars, ita mutat Sulphura, ut avolent in Atmosphæram, secumque rapiant alia. Oriuntur quandoque fumi olidi, pingues, suffocantes, in fodinis, satifque crebro fossiores infestant, ad quos illata candelæ accensæ flamma ingens subito incendium excitat, extremo cum periculo. Arsenica, Auri-

pigmenta, Cobalta, Sulphur Antimonii, Bismuthi, Zinci, aliorum, materiem his præbere certum est. Et narratur Pluvia cecidisse sulphurea, cum fulmine, quæ ardens, nec aqua, neque motu, exstingui potuit. Nova litteraria. A. 1684. p. 63.

Ipsa tandem Metalla inventa fuerunt usque adeo mutata fuisse, ut quæque sub specie fumi volatilis per Aërem divagari potuerint. Quod de Argento Vivo omnes verum esse norunt. Id enim igne simplici 600 graduum agitatum invisibile aufugit. Si vero imprægnatus eo Aër corpus humanum alluit, quam mire illud penetrat! Quam cito in Ptyalismum excitat! Atqui & rapi secum, ita dum avolat, de quibusdam metallis aliquid, ut in destillatione Plumbi, & Stanni, cum Mercurio patet. Porro Plumbum, Stannum, Ferrum, Cuprum, summo in igne tandem volatilia facta evanescent, adeoque in auras dissipantur eatenus. Plumbum vero imperfecta metalla magnam partem in catino docimastico diffilat. Quando autem Cobalta, Arsenica, similiaque, rapacia Sulphura iatime permista Auro & Argento fossili, tum glebæ hæc in Igne volatiles dissipant nobilia hæc metalla ita, ut ingenti cum jactura magna pars utriusque pereat, quæ blanda calcinatione, atque dein pulverum fixantium ope, tota servari potest. Unde igitur liquet, quanta etiam Auri & Argenti copia in Aërem evehi queat. Quoniam tandem nihil magis paradoxum tradi potest, quam Aurum volatile, succurat Chemia non fallax, quæ Mercurio vulgari, sublimato dicto, cum polline Auri contrito, dein ex retorta cum Regulo Antimonii destillato, ipsum Auri corpus forma Olei punicei in altum evehit, & penitus volatile reddit. Quin etiam sulphure, calce Chalcanti, & sale Ammoniaco, idonea arte mistis adhibitisque, omnia fere metalla volatilia ad ignem reddi queunt. Non mirum igitur, cælo sereno, sæpenumero improvise circa fodinas fumos apparere, qui flammam facis exstingunt. Vid. Boyl. 1. 52. Quum in Aërem rapi ita queant & densissima, speciei fumi, corpora, ut definiri vix queat, qualia hæc fuerint. Sed & alia in hisce causa sæpe adest, quæ ipsa quoque Aërem his metallicis imprægnat, ipse scilicet salibus & sulphuribus scatens Aër. Quum scilicet supra jam sit demonstratum, totum Aërem illis plenum esse, atque ex iis, quæ modo attuli, pateat sales illos, & sulphura, posse ipsa metalla dissoluta, sublimia rapere, haud difficulter intelligitur, ipsum Aërem hac ratione efficere posse, ut metallicæ partes in eo vagentur suspensæ. Nonne Plumbum, Cuprum, Ferrum, ab Aëris contactu, motuque, assidue & cito, vertuntur in flores, calcem, scobem? Hinc in ferruginem, æruginem, cerussam, abeunt? Numquid observavistis, has dein in pollinem impalpabilem versas, vento per aërem ferri, avolare? Fateor, hanc agendi rationem Argento accidere minus ut & Auro, atque Stanno, quoniam solventia horum salina, volatilia, acida, nitrosa, vel marina, vix in Aëre hærent, nisi circa officinas Chemicarum. Contra vero in America Aër adeo efficax rodendo, ut regulas ædium, lapidea corpora, metalla fere omnia consumat, ut Britanni de Aëre Bermudensi uno ore testantur. Metalla scilicet ipsa ibidem cito pereunt. Videtur etiam hisce in Aëre hospitantibus metallicis partibus deberi id mirabilis, quod ab omni ævo observatum fuit fossoribus.

Tandem &
Metalla.

Illi enim narrant, fossilium glebas, terra erutas, expositas Aëri, singulari inde modo effici. Quam frequens est videre, Marchasitas, Pyritidas, lapides Vitriolicos, metallicas exhaustas materies, ita mutari ab Aëre, cui exponuntur, ut crescant, maturentur, mutentur, renoventur, denuo imprægnentur, iterum ditescant vera sobole metallica! Videtur sane Aër feminator catholicus, qui omni prorsus materie dives in terram committit elementa corporum, quæ ipse inde receperat prius, atque ita gignit pleraque corporum genera, effectu revolutionis potius, quam novæ productionis. Ros utique destillatu mutatus dedit liquorem, qui vitro colorem imprimebat Iridis, adeo se penetrantem intra ipsum vitrum, ut neque aqua forti, neque Oleo Tartari, neque forti, diurnoquoque, affricu, erui potuerit, aut de vitro infecto tolli; quum interim liquor ipse adeo esset subtilis, ut instar Alcoholis arderet ad Ignem. Reip. Litterar. T. I. p. 590. Effectus sane hic est Tincturæ metallicæ in vitrum simillimus. Act. Brit. Comp. T. II. p. 143.

Hinc Aëre cognoscitur vere.

En, Auditores, pauca mihi relata, quæ Chemicæ doctrinæ sufficiunt, ut recordemur inde, qualis menti nostræ impressa debeat esse idea Aëris, Profecto habendus ille est verum Chaos rerum omnium permistarum. In eo enim obvolitant attenuata quorumcumque corporum ramentula. Quum autem hæc in Aëre mota sint semper, hinc concurrente inter se in hoc spatio Aërio producere queunt omnia illa mirifica Naturæ opera, quæ pendent à singularium corporum virtute. Hæc autem infinita fere, prorsus, ut mirum non sit, in hac scena Aëria nasci & apparere tam singularia, & sæpe terribilia rerum Naturæ eventa, quæ alibi nunquam occurrunt. Meteora intelligo. Erunt sane in illo Aëre corpora magnetica, quæ se invicem trahendo, repellendo, coëundo, rarefendo, aliisque, infinitis modis, Phænomena excitant stupenda ubique. En, videte exemplum. Dextra teneo ampullulam vitream apertam, in qua Spiritus Salis Ammoniaci alcalinus; sinistra aliam, quæ Spiritus Nitri igne paratos continet; spectatis, dum remotas hac detineo à se invicem, nihil quidquam apparere. Sed simulac, sensim, eas ita adduco ad se mutuo, ut halitus de utraque lagenula expirantes incipiant venire in concursus mutuos, illico in illo loco nubecula enascitur, ab acido & alcali in Aëre concurrente. Stanni cum Argento Vivo paratum amalgama, si cum Spiritu salis marini ex retorta destillat, liquorem exhibet, qui vase clauso servatus quiescet, Aëri aperto contiguus illico in fumum densissimum abit, licet post multos id annos contigerit. Sed plena ubique Natura rerum talibus exemplis. Atqui ignoramus, quales sint in Aëre sales incogniti, quibusve dotibus præditi, præter eos, quos nos cognoscimus. Nescimus, quinam spiritus in eo volitent, quæve Olea. Quum interim à singulari horum indole stupendi nascantur effectus, à nullis aliis causis observati unquam. Oleum stillatitium ligni Sassafras occurrens Spiritui Nitri Glauberiano, quam terribilem, in uno momento temporis, effectum edit! Sed effectum vix alio Experimento demonstrabilem, si forte in ipso Aëre aliquando oriuntur potestate simili præditæ partes, atque ibidem commiscantur, quam mirabiles poterunt oriri apparitiones, æque quam rarissimæ! Sane tempora quædam Phænomena producant nunquam

quam alias visa. Ut autem singularia hæc, & raro contingentia, fiant, operari inprimis poterunt Cometæ, Meteora, Phanetarum adspectus, Stellæ forte ipsæ. Quorum notabiles possunt esse actiones, ratione attractiones, repulsive; tum & respectu caloris, lucis, frigoris; denique & intuitu ipsorum effluviõrum, quæ generant, & emittunt. Omnino eadem virtute omnium eorum, quæ dixi, Aër hic prorsus alius habetur in singulis locis, primo quidem ratione soli, vel partis telluris, supra quam consideratur Aër hære. Prout enim varia ibidem corpora tellus gerit, alii quoque ibidem vapores erunt, & exhalationes, quæ efficiunt, ut aliis ibi ille Aër corpusculis scateat, quam usquam alio in loco. Quod sane uberrimis semper Experimentis constitit. Unde & in una tali plaga Experimenta quædam contingunt, quæ in aliis Aëris locis nunquam perfici queunt. Dein quoque in his ingens diversitas, ratione soli, in variis locis, observatur, quatenus homines certum locum occupant, animalia ibidem alunt, agros stercoreant, terram vertunt, artes varias exercent, & inde fere omne genus corporum in Aërem emittunt; unde iterum infinita observantur fieri, quæ alibi non perficientur. Chemicus salem purum, ficcum, Tartari, alcalinum, orbe vitreo exceptum, exponit aëri in sua officina, ubi quotidie occupabatur destillatione aceti in variis vasis. Aër igitur plenus acetosis halitibus solvit salem in oleum Tartari per deliquium, simulque acidus volatilis aceti partes maritat alcali Tartari eousque, ut tandem saturatam massam converteret in Tartarum regeneratum, qui ad ignem fluit instar ceræ, atque nobilissimum dat medicamentum, resolvens tenacia fere in omni morbo. Id ubi vidit lætus, putabat reperisse jam se magnum arcanum Alchemistarum de incerando, ut loqui amant, sale alcalino fixo. Verum ubi Experimentum imitando tentabatur alio loco, ubi non erat in Aëre ingens illa, & perpetua Aceti copia, nihil horum contigit. Similia numerosissimis iterum Experimentis demonstrari possent; sed Vos hæc jam sponte vestra intellexistis. Itaque expendite paululum, quantum certo loco mutari queat Aër, postquam terræ motus ingens effecit, ut longe aliæ ibidem jam contingant exhalationes, quam prius. Quod rursus historiis confirmatur: dum docemur, inhabitabiles ob tetrum vaporem evasisse quasdam plagas telluris post terræ motus prægressos. Inde etiam inundationes per imbres, fluminum lapsus, maris exæstuationes, ita mutant Atmosphæram, ut vaporibus humidis, atque exhalationibus putrefactorum omnis ibidem prioris Aëris natura prorsus mutata sit. Venti etiam ipsi, quum ferant Aërem cum omnibus suis contentis de loco in locum, adducent semper partes ab iis locis, à quibus spirare inceperunt, hinc adeoque mutabunt semper Aëris materiem, propriam certo loco assidue auferent, recens allatum restituent semper. Unde rursus in operationibus Chemicis mira debet accidere hac de causa diversitas. Cœli rursus influxus juxta varios Solis inprimis, Lunæque, adspectus, accessus, recessus, irradiationem perpendicularem, aut obliquam, conjunctiones, oppositiones, quantas in Aëre mutationes efficiunt, calore, frigore, attractione, repulsu! Quantas in vaporibus & exhalationibus, de terra in Aërem eVectis, varietates præstant! Sed etiam super his memorabile est & illud, O Chemicis, quod vicissitudo tempesta-

tum anni tantum in his valeat, ut prorsus incredibile sit. Non hoc volo, quod Sol efficit, certo ordine. Si enim Sol in eadem altitudine, cum eodem calore, agit vigesimo primo Martii, in terram, tum agit in corpus, quod prægressa hyeme, frigore constrictum proprias exhalationes in se, sub crusta glaciali, vel frigida, retinuit, accumulavit, interimque omnia cælo delapsa excepit, retinuitque. Hinc ubi jam regelascit, & putris se jam resolvit gleba, aget primus Solis calor in fertile hoc, & prægnans, corpus, totumque statim Aëra replet halitibus. Quare vix unquam post diuturnum brumale gelu calor vernus sequitur, quin mox imbres, fulmina, tonitrua, omnium animalium, & vegetantium, igneus vigor. Quando autem Septembris vigesimo primo, idem Sol, & quidem eodem caloris gradu, in eandem agit terram, hanc jam deprehendet præcedentis æstatis calore excoctam, exhaustam, neque Autumnalibus hætenus imbribus irriguam. Unde neque idem jam calor in Terra, vel Aëre, idem efficiet; neque animantum, stirpiumque, vigorem, ut verno tempore, incitabit. Quæ pauca servient facillimo intellectui varietatis, quæ in Atmosphæra habetur, pro anni tempestate diversa, quatenus ab hac imprimis causa oritur: quæ speculatio sane utilissima in Physicis habetur, atque in Chemicis. Atque artifices quidem Chemicis hoc ipsum jam diu prius subodorati sunt, dum tantam virtutis diversitatem tribuerunt pluvix Vernali præ Autumnali in eodem calore genita: reperere enim hoc Aëris lixivium longe alios vapores, alias plane exhalationes, secum ex Aëre deferre, pro diversitate explicati modo ordinis.

In Aëre virtus est penitus singularis.

Priusquam liceat recedere ab examine rerum diversarum, quæ in Aëre adsunt, & variarum potestatum, quæ in illo obtinent, oportet antea unam adhuc considerare admodum salutarem, vel necessariam, vitæ Animalium, Vegetantiumque; quam tamen intelligere non datur hætenus ex ulla alia ipsius Aëris proprietate, sed diligenter indagata tandem inveniri poterit. An autem latens hæcce virtus ab Animalibus, & Vegetantibus, ex Aëre attrahatur, inde ita consumatur, hinc deficiat brevi, atque ubi deficit, moriendum sit Animali, quis hodie dixerit? Uti que Avicula in recipiente magno, Aëre communi, frigido, pleno, sed quam accuratissime clauso, intra horæ quadrantem ægrotat, vomitque, post tres quadrantes moritur. *Boyl. de Aëre. 184.* Piscis in vase clauso, in aqua, sine renovatione Aëris, brevi perit. Moritur in lacu undique congelata, sub glacie. Vitam cito amittit in aqua unde Aër eductus est. *Ac. R. Sc. 1699. 240. 1701. 46. & Mon. 224.* Flamma, prunaque, in Aëre clauso cito pereunt extinctæ. Ovula quorumcumque Insectorum in vitris accurate clausis non producunt, licet tepore fota, fœtus. Semina Plantarum rite macerata, optimæ commissa terræ, atque requisito excitata calore, non tamen crescunt, neque dant vitæ ulla signa actuosæ. Contra vero sanguinis de vasis educti superficies contigua Aëri coccineo fulget colore, in omni vero parte sua, ubi ab Aëre non attingitur, nigrescit instar succi Sepiæ. Simulac autem nigerrima hæc superficies attingitur ab Aëre, illico nigritudo in coccineum iterum colorem permutatur. Omnia quidem hæc evincunt, esse ergo in Aëre virtutem quamdam absconditam, quæ ex iis proprietatibus illius, quæ hætenus in Aëre exploratæ sunt, non potest

intelligi. Latere in illo occultum vitæ cibum, aperte Sendivogius dixerat, alii Chemici asseruerunt; quid vero illud sit, quomodo agat, quid proprie efficiat, in obscuro habetur? Felix, qui deteget! Indicasse nesciis sufficiat an sola pars elastica?

Neque enim temere crediderim, Physicos, Medicosve, causam apprehendisse Physicam mirabilis illius facultatis Aëriæ. Plurima super ea opinionum commenta vidi, sed sua fere sponte deleta. Itaque tandem, post ea omnia, nata postremo opportunitas, ut paucissimis agam vobiscum de Pondere Proprio Aëris. Agite igitur, repetamus sparsim dicta simul.

Aër plenus aqua est, ponderosa, solida, nec per pondera ullâ condensabili. Aqua hæc tam copiosa in Aëre, ut sal Tartari ex parva Aëris copia in vitro clauso attraxerit tantum aquæ, ut ad sensum humesceret. In Aëre, præter aquam, continentur omnium fere corporum genera dispersa. Quæ sane, ut minimum dixerim, æque ponderosa in illo Aëre erunt, quam aqua. Sed hæc quoque corpuscula, dum liquida habentur, etiam vix compingi possunt vi ponderum impositorum. Si ergo ex data portione Aëris foret separatam quam accuratissime omne illud, vere ponderosum, quod demonstratum fuit naturaliter in eo esse, ex omni corporum genere, quantum putabitis superesse ponderis in illa mole Aëris pro parte ejusdem vere elastica? Utique perspicitis, nisi valde erro, illud futurum quam minimum.

Si conjecturæ locus ex tot Experimentis, forte nullum erit. Enimvero in cubico pede Aëris octingentesima & quinquagesima modo pars totius spatii occupetur vaporibus, & exhalationibus, non elasticis, tum & pulvisculis in eo divagantibus, tum superstes elasticum Aërium pondus habebit nullum. Hinc etiam fieri posset, ut non posset unquam ultra redigi ad minora spatia, quam ad $\frac{1}{850}$, licet in parte elastica obtineret lex Newtoniana, quod Elementa scilicet tanto fortius niterentur à se invicem recedere, quanto pluri pondere ad se mutuo comprimerentur. Unde & tum pateret, hanc elasticam partem, postquam cæteræ jam partes in spatium $\frac{1}{850}$ prioris erant compactæ, ulterius non posse arctari ullo pondere; quum jam totum spatium foret occupatum aqua, & aliis corporibus non compressilibus. Id vero exquisitè respondet Maximi Halleyi, & Florentinorum Experimentis, negantium legem compressionis Aëris in minora spatia ponderibus proportionalia procedere supra octingentas vices. Hist. Ac. R. Sc. 1703. 7. Monum. 102. Neque tamen liceret inde colligere, Aëris partem sinceram elasticam, si posset sola haberi, absque admistu aliorum corpusculorum, non posse densari eadem quidem lege longe ultra, & quis definiet quousque? Forte & semper.

Quare cogitavi sæpe, numquid DEUS Ignem, & Aëra pure elasticum, ambo creaverit non gravia, ad nullum certum punctum tendentia, sed per totum Universum, cunctaque Mundi systemata, æquabiliter distributa. Ita quidem ut Ignis semper in Aëra ageret sic, ut Aër nunquam posset quiescere vel in summo frigore. Si enim in suprema Atmosphæra calor Ignis minor, eadem proportione Aër minus ibi compressus per gravia pauciora rarior semper erit, adeoque tanto facilius minori igne ebulliet, semper tamen tremulos suos motus recipiabit. Quanta in

Nemini hæcenus explicata.

Pondus elastici in Aëre.

Forte nullum

Dumviratus motuum, in Igne, & elastico Aëris.

his mirabilitas ! Quanta omnia , ne quiescant unquam , movendi potestas ! Verum perspecta mihi vestra acies facit , ut prævideam , Vos cogituros , si Aër , qua elasticus , sine pondere , quare igitur circa terram rarior non est ? Atqui perpendamus , Elementa ejusdem haud ita facile extricari immista semel aliis & intricata ; hinc igitur ab aliis incumbentibus comprimi : constabit facile tum ratio hujus rei.

Proprietates
hujus Elastici.

Jam tandem hanc , quam præceperam animo enarrandam , Aëris Historiam absolvissimè. Sed restat digna mehercule particula superaddenda , de hoc Aëre mere elastico per Experimenta quædam demonstrando , atque prosequendo in miris ejusdem effectibus. Hanc autem ad rem plerosque dum consuli , eximium sane Mariottium deprehendi præcipuum , qui facem præluxit , glaciem fregit. Ego præclarum Virum sequens Experimenta vobis coram hoc ordine propono.

E X P E R I M E N T U M I.

Aër Elasticus
adhæret solidis.

Teneo dextra laminam Argenti puri deterfam quam sollicitissime , & quam artificiosissime perpolitam , tam calidam , ut Atmosphæræ jam temperies , quæ gradum tenet 53. Hanc , ut spectatis , placide , sine ullo concussu , immergo in aquam purissimam , ejusdem gradus , in hoc vase vitreo. Videtis autem bullas Aërias nasci , & hæere , ad superficiem illius Argenti , atque ab ea etiam sursum ire per aquam , & dein ibidem medias crepare. Quod quum ita semper contingat , indicio nobis erit , Aërem communem , per partes invisibiles primo adhærescere superficiæ solidi metalli ita , ut cum eo per aquam descendens tenacitate quadam glutinis habendo lentescat , neque recedat inde , nisi postquam aquæ pondere elevetur inde sursum. Quando igitur lamella hæc Argentea per Aërem movetur , certissime contiguus ejus superficiæ Aër tamdiu adhærescet , donec vento , calore , vel rapiditate motus inde excutitur , tumque demum deserens alteri successuro locum cedit. Bene notanda hæc Aëris mere elastici proprietas ad opera Chemica. Quum enim sola hæreat superficiæ corporum , non verò massam talem intrare queat ; evidens ergo erit , corpora minutatim divisa in Aëre , adeoque superficies quam maxime multiplicata , semper longe plus Aëris secum devehere in recipientia quam quidem eadem fecisset una massa solida. Unde igitur Aër , genitus in solvendo Argenti pulvere tenui per Nitri spiritus , non à solo spiritu Nitri , nec à solida metalli mole , sed partim etiam ab ipso hoc Aëre adducto per superficies derivandus erit. Sed ohe ! Si solidissimum , politissimumque , Aurum ita trahit Aërem , alia sane quæcumque longe plus id efficient. Et cuncta igitur corpora immersa aquæ secum ducunt Aëra. Maxime omnium si scabra , adeoque longe ampliore fuerint superficie. Verum , si simul , plena poris , fungosa fuerint & spongiosa , tum vero longe copiosorem secum per aquas ducent aërem. Inprimis autem , quando talia solvantur in sua ramenta minima ab aqua diluente. Atque hic igitur primus modus demonstrandi Aërem elasticum ad corpora solida adhærescentem.

EXPERIMENTUM II.

Speſtatis iterum magnum ſatis hunc cylindrum vitreum, limpidum, purum, perſpicuum, ſiccum. Ecce in hunc infundo aquam ſinceram, ut vas fere plenum ſit. Jam cylindrum aqua plenum antliæ Aëriæ ita applico, ut Aëra de ſuperficie aquæ, ope antliæ tollam, cernitis primo non mutari aquam. Poſtquam vero plurimum Aëris ita ablatum fuit, videtis, naſci bullas Aëris, ſed quam numerosas, quam celeriter ſurſum elatas, quam cito grandefcentes! Unde vero primum oriuntur? Sane, quantum ulla ratione obſervare poſſimus, ab ſuperficie fundi, & laterum vaſis, aut aquæ. Unde quis putaret incautus, qui hoc Experimentum ſolum videret, quod omnis Aër, qui hac arte de aqua educitur, tantum latuiſſet inter ſuperficiem cavam vitri & convexam aquæ. Id vero aliis pulchris Experimentis poſtea refutabitur. Interim nobis liquet, Aërem etiam ſuperficii vitri, & aquæ, eadem tenacitate, quæ in præcedenti Experimento demonſtrata fuit, adhæreſcere.

Et fluidis.

EXPERIMENTUM III.

Verum ipſe Aër ſuperficie ſua adhæreſcit ſuperficii alterius Aëris lentore ſatis notabili, licet elementa ejuſdem à ſe mutuo aufugere videantur. Id jam ſupra demonſtratum alio loco ſic repeto. Phialam hanc ex vitro, quæ ex ventre ampullato ſphærico, & amplo, exit in collum longum cylindricum, cujus diameter eſt fere quatuor linearum Geometricarum, implevi aqua, impletam inverto ſic, ut os apertum colli terram ſpectet. Ne gutta aquæ cadit. Nec bulla Aëris intrat. Indicio manifeſto tenuia Aëris elementa non temere à ſe mutuo hic recedere, ſed quadam tenacitate cohærere. Quod jam etiam ſupra adhibui, quum de diviſibilitate Aëris agebam. Sed quando nunc de eo ut elatiſtico, aut leviffimo, tracto, iterum coactus fui repetere. Si enim leviffimæ particulæ elatiſticæ Aëris æque facile dividerentur à ſe mutuo, quam partes Alcoholis juncti ſe mutuo deſerunt, tum Aëris Elementa elatiſtica irent par hanc aquam, tenderent ſurſum, aqua vero deſlueret pro rato de phiala, ut ſupra videbamus, dum hanc phialam Alcoholi tincto imponebamus. Vid. p. 237. & ſequentes. Inprimis vero rei hujus cauſam tribuendam tenacitati tali partium aëriarum confirmatur hoc Experimento. Phialam eamdem lixivio fortiffimo ſalis Tartari plenam immergo ſic iterum oleo ſtillatitio Terebinthinæ. Nonne jam longe tardius tenaces olei partes adſcendunt per ponderoſius lixivium, quam aqua, vel Alcohol? Certiffime. Dicetis fugam aquoſi ab oleo id facere, non tenacitatem. Sic & Aëra repelli ab aqua. Dabo. At vos interim videtis, hanc Aëris tarditatem ad adſcendendum apparere, ſive illa phiala aqua, Alcohole, myria, lixivio quocumque, imo & Argento Vivo, impleretur. Unde mihi haud proſus improbabile apparere utcumque videtur, lentorem partium elatiſticarum Aëris inter ſe, hic loci, majorem eſſe, quam in cæteris liquoribus. Erunt itaque partes illæ elatiſticæ Aëris, ſemel unitæ minus facile ſeparabiles,

Et ſibi.

minus facile in minores suas partes divisibiles. Adeoque difficilius partes elasticæ Aëriæ possunt liquidis aliis immisceri, quam ulla alia fluida, quæ nobis nota sunt. Scio, Philosophos aliter sentire, quotquot hæctenus confuli, & putare nihil magis contingere, quam quod Aër ocysissime ingrediatur, quæcumque modo attingere potest, liquida. Sed sedula observatio cogit me, longe alia ut censeam. Si enim ampullam hanc ad duas tertias implevero liquore quocumque, tertia suprema solo Aëre repleta; dein autem vas hoc quam accuratissime operculo vitreo adaptato clausero; postea hoc vas concussero quam diutissime, nunquam tamen efficiam, ut Aqua Aëri penitus immisceatur, sed tantum magnæ bullæ fient ex aqua, in quibus Aëriæ partes se mutuo implicant, conglomerantque, dum agitatae partes Aquæ supra hanc sphæram formant, quæ Aërem coërcet. Ex plurimis vero talibus bullis spuma nascitur alba, Aëre & aqua constans, in hos iterum resolvenda, bullæ autem hæc diametros habent fere trium linearum. Ut tandem paradoxam hancce veritatem cernatis adhuc evidentius, & hoc capite Experimentum. Hæc phiala vitrea est plena Aëre hoc nostro communi, os patulum colli ejus latitudinem habet minorem quatuor lineis. Hanc jam submergo perpendiculariter sub aqua, ita, ut os ejus sursum spectans, & apertum, jam sub aqua sit demersum. Hinc aqua hic incumbit jam superficiei Aëris, neque tamen descendit, sed à superficiei Aëris sustinetur. Aqua ergo, octingentes & quinquagesies ponderosior hoc composito Aëre, non valet ita dividere Aëris partes, ut insinuando se intra Aërem descendat. Verum aliud iterum circa hæc notabile. Scilicet phiala hæc vitrea aqua plena est. Latitudo autem oris colli ejus est quinque linearum. Hanc jam inverto sic, ut apertura oris deorsum spectet. Jam cernitis, nasci magnam, latamque, bullam Aëriam, non minutam, hanc ingredi per hoc collum trans aquam, sursumque tendere sic integram, sic unitam; neutiquam dividi in particulas minimas, dum ita per aquam transit, sed in amplis, magnisque, adunatis bullis. Simul videtis superficiem harum bullarum utrimque convexam; aquæ vero, per quam transeunt, superficiem concavam se accommodare Aëri. Id autem quam distinctissime apparet, dum collum hujus phialæ pono in situ horizonti parallelo. Tum enim bulla hæc Aëria, æque magna manens, undique coërcita intra aquam, ostendit quam luculentissime suam magnitudinem constantem diu, & figuram quoque suam, utrimque convexam, ut in figura habetur expressa. Idem quoque obtinet in tubis vitreis angustis, Aëre plenis, utrimque patulis. Si enim hi perpendiculariter imponuntur aquæ, ascendet aqua in illos sic, ut formet concavam superficiem in suprema sua parte ascendente, Aër vero inferiore sua superficie convexam figuram habebit. Ut in figura rursus patet. Cuncta quidem hæc, considerata simul, videntur evincere, quod elasticum Aëris possideat tenacitatem definitam, satisque magnam inter sua elementa. Dico, omnia simul hanc docere: neque enim me fugit Autores celeberrimos quædam ex iis explicare per attractionem, quæ habetur aquam inter & vitrum.

EXPERIMENTUM IV.

Sumpsi tria vasa conica, vitrea, A, B, C, fundo plano, sursum coniventia, aperta. In uno est aqua frigida, ut jam Aër, ad gradum 44; in altero eadem aqua tepida ad calorem nostrum, graduum 91; in tertio rursus eadem aqua calida magis ad gradus 150. Sumpsi autem vasa hæc alta factis, ut conspicua sit magis apparitio. Vasa jam hæc subito pono ad antliam Aëriam, sub campana, atque ocyus educo Aërem. Nonne manifestissime videtis, postquam parum Aëris eduxi, quod statim in phiala C calidissima generentur bullæ copiosissimæ, ad ima & latera vasis formatæ, adscendentes, grandescentes, in superficie aquæ mediæ crepantes, ac si vere jam ebulliret hæc aqua, quæ tamen jam forte 70 gradibus est infra ebullitionis gradum in Aëre aperto. Atqui in phiala B, ubi calor 91 graduum statim erat, nulla adhuc talis agitatio. Postquam vero plus subduxi Aëris per antliam, en, & in B similis jam enascitur formatio bullarum, adeoque in A & B, jam ebullitio, nulla adhuc in C; ubi autem jam longe plus Aëris eductum, jam tandem & in C ebullitio fit, omnique educto Aëre, quam diutissime durat. Colligimus hinc elasticum sincerum Aëris in aqua latere, invisibile, certa copia, sine ullo indicio sui in frigore, & sub pondere Atmosphæræ. Atqui aqua tamen in Experimentis Cimentinæ Academiæ, quamvis occultum gerat intra se hunc Aërem adeo compressilem, tamen nullo modo poterat comprimi per pondera. Quare intelligimus Aëra insinuatum in aquam, locatum ibi fuisse in interstitiis relictis intra contingentia se mutuo elementa aquæ, quæ in hæc interstitia venire non potuerunt. Sed eum Aërem se non interposuisse intra elementa aquæ ibi, ubi hæc se mutuo naturaliter contingere possent. Si enim id fuisset factum, tum aqua, hunc Aërem continens, fuisset compressilis. Jam autem cognoscitur ille modo occupare stabilia illa, nec turbanda ullo elementorum situ variato, intervalla relictæ inter immutabilia elementa aquæ, ubi quiescit divisus forte in sua separata penitus elementa. Quin etiam hinc credimus, Aërem hunc hic locatum, nulloque se indicio tamdiu in frigore prodentem, requirere aquam vi Atmosphæræ ponderosæ compressam, ut ibi maneat. Quando vero aquæ partes minus forti nisu compinguntur inter se, tum latentia hæc elementa Aëris elevare incumbentem aquam, se expedire de interstitiis, ubi latebant quieta, tumque hæc vacua relinquere ab Aëre. Tertio quoque scimus calorem, Aëra interceptum disponere, qui vim se extricandi de aqua adaugeat, promoveatque; ita quidem, ut, quo magis aqua incalescat, eo etiam facilius Aër de aqua semet expediat pari ratione. Quando itaque ebullit aqua diu ad Ignem, calorem tum summum nacta, expellet de se Aërem pro parte maxima. Quarto autem docuere Experimenta, Vinum quodcumque, Cerevisiam, spiritus Vini, tanto citius in vacuo Boyleano, has bullulas Aërias de se dimittere, quo magis saturati sunt liquores hi ubertate spirituum inflammabilium.

Sed alio iterum Experimento omnia hæc evadunt manifestiora. Videte enim. Sumo cylindricum vas, fundo plano AB, quod ad dimidias impleo aqua pura, communi. Habeo & ampullam vitream sphæricam CD, in-

Elasticum Aëris est in aqua: ut patet uno.

Tab 8, Icon. 2.

Et altero Experimento.

Tab. 8, Icon. 2.

structam ventre C, & collo D. Hanc impleo penitus eadem aqua. Digito supra os D, ad ipsam aquam in colli supremo applicato, immergo hoc collum D ita sub aqua in vase AB, ut nil omnino Aëris, sed sola aqua hæreat in ampullæ parte superiore C. Tumque ambo hæc vasa sic parata pono coram Vobis sub campana, ad antliam Aëriam. Apparet Vobis, dum educo Aëra, fere omnem, quod aqua in ventre ampullæ C, descendat suo pondere per collum D in vas AB, quia superficies aquæ in vase AB non amplius premitur pondere Atmosphæræ. Itaque supra in ventre C, supra descendentem aquam, formatur jam vacuum Torricellianum. Quare aqua illa ibi à nulla re premitur, sed in vacuo hæret. Hinc igitur Aër, qui in aqua, quæ in hoc ventre, bullas facit copiosissimas, quæ omnes tendunt per aquam in collo, & in ampulla, versus superius illud vacuum, & ibi dissilientes, faciunt Aërem collectum ex omni aqua, quæ in vase CD. Relinquo omnia in hoc apparatu tamdiu, donec bullæ non amplius formentur, nec adscendant in ampullæ superiora. Dein immitto Aëra in campanam, qui mox præmens superficiem aquæ in vase AB, cogit aquam per os D in ventrem C. Postquam vero jam iterum tota Atmosphæra immissa est, aqua non replet, ut antea, totum ventrem C, sed manet in parte superiore bulla Aëria, vero Aëre elastico constans, qui Aër fuit expressus ex illa aqua in priore operatione, per bullulas istas ibi tum natas, & displosas. Neque enim bullulæ illæ ibi nascebantur, nisi postquam maxima pars Aëris priuseducta foret ex campana illa. Nunquam autem bullulæ illæ oriuntur de hac aqua, postquam modo tantum Aëriseductum, ut Mercurius in Barometro tantum doceat decimam partem ponderis Atmosphæræ ablatam esse de hoc vase. Quum ergo maxima variatio ponderis Atmosphæræ apud nos nunquam ultra decimam partem adscenderit, nullum unquam periculum erit, ne aqua inde Aërem suum dimittat. Sed & aqua jam calida nonaginta gradus, dein in antlia pneumatica liberata decima parte ponderis Atmosphæræ, ne tum tamen suum Aërem bullatim ejicit. Igitur Aër de nostris humoribus quoque per levitatem summam Atmosphæræ apud nos nunquam separabitur de nostro sanguine, vel humoribus; quod ipsum postea proprio iterum Experimento demonstrabo. Citius quidem in aqua hac calida fit, sed nondum ad ablationem decimæ partis ponderis Aërii. Quæritis jam, vestro jure, à me, qui sciamus, magnam illam bullam, in fastigio ampullæ genitam, esse verum Aëra elasticum? Atque oportet omnino, ut illud demonstrarem. Igitur, vidistis, dicam: quia se expandit, & contrahit pro ratione liberationis à pondere comprimentè, aut pro imminutione ejusdem; rursus, quoniam, si calor admoveatur illi bullæ, pro gradu caloris illa se expandit in spatium amplius, si frigus applicatur, in spatium longe minus se contrahit; has autem privatas, verissimasque Acri notas esse, quisnam ambigit? Alterum etiam explanare oportet, an scilicet Aër ille, jam sic genitus, vere quidem educatur ex aqua ipsa, an potius tantum prodeat de interstitiis inter superficiem vitri & aquæ; namque id oculi fideles cernere videntur, ut monui vos jam supra.

Antea ipsam
quantum.

Sed non desunt, si quid recte video, argumenta, quæ evincunt, ex ipsa aqua prodire. Sive enim consideramus diversam prorsus quantitatem
hujus

Hujus Aëris produci ex eadem quantitate diversorum liquorum. Nam Argentum Vivum, Aqua, Vinum, Spiritus Vini, Cerevisia, Alcohol, Vinum pendulum, Vinum fermentans, Cerevisia in sua fermentatione suffocata, Mustum, ita differunt in copia Aëris, quem ita in vacuo gignunt, ut sit incredibile dictu, & pateat quam evidentissime, non de superficie modo, sed de intimis sane aquæ, & aliorum liquorum, recessibus, Aërem hunc separari. Si autem addere libet simul, quod reperiantur fluida, quæ nullum ita Aëra gignunt, aliud rursus augmentum ad eandem rem habebitur. Utique Oleum dictum Tartari per deliquium, ita tractatum, in Aëre licet genitum, Aëris fere nihil dat in hoc Experimento. Et, quod vix crederet quis, spiritus vocatus alcalinus, volatilis, salis Ammoniacy, si meracissimus fuerit, vix quidquam talis Aëris dabit. Iterum aliud ad hanc rem advocemus argumentum. Statim Vobis demonstrabo ad oculum, quod Aër ille omnis, qui ita generatus fuerat, totus quantus iterum re-forbeatur intra illam ipsam aquam, unde prius fuerat eductus, & quod nihil plus, præter illum exquisite, intra illam aquam ulla arte, vel vi, adigi queat. Omnia hæc simul si intento libratis iudicio, fortia satis habebitis argumenta, ut sitis certi, partem longe maximam illius Aëris eductam fuisse mediis de aquis.

Tandem liceat super his addere, Aërem hunc eductum fuisse per talia Experimenta de aqua, aceto, aceti spiritu, urina, urinæ spiritu, Oleo, aqua & Oleo, Oleo presso, Oleo stillatitio, lacte, sanguine, sero sanguinis, ovo, ovi albumine, ipso tandem Argento Vivo. Si autem Experimenta eadem tentantur cum aqua ebulliente, quæ jam per horam semper ebullit, vix ullus dein ex illa Aër hac methodo elicietur: ut doctrina hæc firma sit.

Est & in omnibus alio liquore.

EXPERIMENTUM V.

Si aqua fuerit privata accurate omni omnino elastico Aëris prius interpositi, tumque, refrigerata ad temperiem Atmosphæræ, exponitur illi Aëri communi externo, tunc sponte sua, satis cito, intrabit Aër elasticus intra hanc aquam Aëre vacuum, atque iterum locabit se in meatibus inter elementa aquæ relictis, idque semper usque tantum ad definitam copiam. Mirabilis hæc inter aquam & elasticum Aëris proprietas demonstratur ad oculum ita. Sumatur totus apparatus vasorum, ut erat in secundo Experimento, statim exhibito, ad titulum Experimenti quarti, ubi Aër elasticus in summo ampullæ erat collectus. Si tum in machina condensante Aërem comprimitur illa bulla Aëria, non tamen immiscebatur ideo aquæ. Verum, si tunc totum hunc apparatus exposuero externo Aëri, incipiet hæc bulla minui, atque tandem tota exquisite ita evanescere, ut nihil omnino Aëris hic supersit, sed venter ampullæ rursus plenissimus sit sola modo aqua. Idque semper ea peragitur lege, ut in initio magna pars hujus collecti Aëris satis cito intret in illam aquam Aëre orbatam, sed ultima ejusdem particula valde lente ingredietur. Hinc itaque semper aqua imbibit iterum illam exquisite aquam Aëris, quæ arte priori educi potuerat ex aqua.

Aër it in aquam aëre orbatam.

Mirificum est, quod observatur, si tentatur hoc Experimentum cum

Non fit in aquam Aëre saturam.

aqua, quæ naturali Aëris recepti copia jam saturata est. Si ergo, in eodem apparatu ultimo, non eduxero Aërem, sed bullam Aëris admiserim intra aquam hanc sic, ut illa bulla ibi hæreat supra aquam; reponantur vasa hæc per anni spatia, nunquam introibit bulla hæc Aëria intra hanc aquam, sed non permista hærebit semper in supremo. Imo vero, ut concussero hæc vasa, nunquam efficiam, ut Aër ille intret in hanc aquam. Dividetur quidem bulla hæc in minores alias, nunquam permiscebitur invisibiliter per aquam, quidquid moliar. Tentavi comprimendo, calefaciendo, refrigerando, conquassando, reponendo; mansit semper eadem copia ille Aër collectus in supremo. Neque fuit possibile, plus illi permiscere, quam sponte sua ex Aëre communi aqua ipsa assumpserat.

It ex parvo loco per totam molem aquæ.

Satis mirabar hæc Experimenta excolens, profequens, dum speculabar, quam parvam partem superficiei aquæ attingeret ille Aër in bullam collectus in superiori parte aquæ. Videbam quippe, omnem hunc Aëra, per tam parvam superficiem insinuare se usque per ingentem molem totius aquæ, unde prius Aër ille jam resorptus fuerat eductus. Jam nimirum idem ille per omnia interstitia totius aquæ se æqualiter distribuerat. Necessario igitur potentia quædam siticulosa erit, & bibula, in aqua, respectu illius ita attracti ex parvo spatio per omnes partes aquæ, Aëris. Non enim eget concussu Aër ut intret. Sponte, quiescens ibit per aquam.

Bullæ hæc non ab igne.

Illustrissimus, Stairius in elaboratissimis suis Physicis, per multas rationes, putabat, verum Aëra nunquam in aqua adesse; neque etiam bullulas has, aquæ innatas in vacuo Boyleano, oriri ab elastico Aëre; sed in aqua semper actuosos hærere Igniculos, qui per aquam, pressu atmosphære liberam, se expediendo, & levitate sua, superiora petendo, producerent hæc cito rumpendas bullulas. Ingeniosam crediderim cogitationem mutavisse nobilissimus Vir, cujus candor & virtus undique laudantur, si Experimenta superiora contemplatus fuisset. Vidisset enimvero, omnes notas veras sinceri Aëris inesse his collectis bullulis, ita productis. Videte Stair. Ph. Exp. p. 572. Ita hæc sufficiant de primo modo separandi Aëris elastici ab aqua, remotione ponderis comprimantis.

E X P E R I M E N T U M V I.

Aër separatur ab aqua ebullitione.
Tab. 8. Icon. 3.

Jucundum valde est oculis exhibere modum, quo ignis separat hunc Aërem ab aqua, eundemque collectum demonstrare. Quod quidem eleganti hocce Experimento facillime perficitur. Vas esto amplum, latumque, AB, ignem ferre potens, aqua communi plenum, fundo plano. Ponatur infundibulum tam latum, ut latissima parte aperta fere oppleat totum fundum vasis, sitque pars ejus angusta CD penitus submersa sub aqua in vase AB contenta. Sumatur phiala vitrea EF, cujus apertura E sit tam ampla, ut infundibuli tubus CD possit in eam ingredi. Impleo jam phialam eam aqua ad summum usque, atque imposito arcte digito inverto hanc, atque immergo ita in aquam vasis AB, ut nil Aëris in hanc phialam ascendant. Tunc accommodo, ut jam spectatis, ita hæc, ut infundibuli tubus CD hæreat intra phialæ tubum E, Quo ita peracto, impono vas AB,

cum omni hoc apparatu, supra ignem, ut lente sic calescant omnia simul; tandemque aqua in vase AB fortiter ebulliat. Eo enim factò, aqua vasis AB, sub infundibulo ebulliens, Aërem aquæ per ignem in bullas actum, sursumque tendentem, determinabit per infundibulum intra cololum phialæ, inde in ventrem ejusdem, sicque sursum colliget in unum, ad F. Quod postquam aliquandiu peractum habebitur in supremo F, verus Aër, separatus ab aqua, quæ in vase AB, sub infundibulo ebulliebat. Qui rursum vera dote, erit Aër elasticus, & de aqua eductus, certa tantum, & definita copia. Neque enim ultra colligetur, licet deinde quam diutissime ebullitionem protraxerimus. Sed in hoc Experimento phænomenon contingit satis mirum. Dum enim ebulliens aqua jam Aërem omnem suum emisit bullatim sursum in F, tamen orientur inter ebulliendum ingentes, subito, magno cum impetu, bullæ aliæ, quæ valida vi ruptæ aquam & vasa concutiunt, neque tamen displosæ Aërem gignunt. Hæ igitur non oriuntur ab Aëre, sed ab igne intra aquam agente. Ideo durant semper, ut coquatur quam diutissime hæc aqua, quum Aëriæ bullæ cito desinant. Ingentes hæc sunt, ubi Aëriæ tantum exiguæ; flatulento valde impetu disploduntur, ubi Aëriæ pacate se explodunt. Nec gignunt, ut dixi, Aërem, licet ingentes sint. Hinc eximius Mariottius has fulminationes appellat. Has si Nobilissimus Stairius intelligit loco supra citato, eatenus vera dixit. Quod si jam, hisce ita peractis, & Aëre jam collecto ad F, totus apparatus iterum reponitur in frigore, Aër genitus retroibit in aquam propriam, unde exhaustus fuerat. Hæc postquam enarrato rerum successu peregeram, volui aliud quid experiri. Nempe pluviam continuato bihorii decursu coëgi, ut ebulliret semper fortiter. Dein posui hanc ferventem, apparatu Experimenti quarti, sub campana. Eduxi dein Aërem qua potui cum cura. Non nascebatur Aër ullus in ampullæ supremo ad C, primo tempore. Postquam vero hanc aquam ita in hoc vacuo detinueram aliquot per dies, Aër tandem copiosus satis enatus inde fuit. Miratus suspicabar, an forte aqua ipsa in Aërem transmutaretur longo illo tempore in vacuo? An vero Aër adeo intime hæssisset in aqua ipsa, ut ebullitione exire negans, tandem tamen in vacuo per longitudinem temporis inde separaretur tam lente?

EXPERIMENTUM VII.

Sumpsi aquam pluvialem, quam immisi vasi vitreo, conico, valde divergenti; exposui dein gelu forti. Inceperunt partes aquæ constringi per frigus; quum tamen aqua illa nullo pressu maximorum ponderum potuerit comprimi. Dum vero arctius contractæ partes congelatæ aquæ imminuunt intercepta spatiola, elementa Aëris in iis locati, excussa de illis spatiolis, adunantur inter se, atque ita, dum veniunt in contactus mutuos elementa hæc elastica prius seorsum existentia, videntur mutua fuga elasticitatem adipisci, quam non habebant, dum solitaria erant. Hinc incipiunt bullulæ hic nasci, grandescere, multiplicari, tandem valde amplæ fieri, sursum tendere, atque intra duram jam coërcitæ glaciem, hanc elasticitate sua remove, hinc duram glaciem tumefacere,

Aër separatur
ab aqua per gelu.

quaquaversum, hanc expandere; vasa quibus glacies continetur, diffringere. Quo autem fortius gelascit, atque diutius, eo semper hæ bullæ Aëriæ elasticæ, plures, majoresque evadunt, imo & tanto fortiores. Hinc tum glacies videtur major fieri per frigus, quum tamen glacies ipsa sit revera minor; sed bullæ ita natæ, dum magna spatia Aëria, glacie tantum vacua, formant in illa glacie, hinc molem amplificant; atque inde simul immensam illam potentiam vasa sua coërcentia findendi nanciscuntur. Si ergo acerrimum fuerit gelu, atque producitur valde longum, tum omnis Aër, per totam aquam sparsus prius, separatur à glaciei poris, adunatur in illas glaciales bullas, secernitur ab aqua. Qui igitur alius, est, novusque, modus Aërem ex aqua separandi.

E X P E R I M E N T U M V I I I .

Aër separatur
ab aqua per Al-
cali.

Dum Oleum Tartari per deliquium parabatur ex aqua, quæ diffusæ per Aërem, facile spumescens hic ponderosus liquor, crederetur Aëre elastico plenus. Verum tamen omni jam enarrato Experimentorum molimine evictum est, hunc liquorem nihil quidquam Aëris prodere, sive levatur pressu Atmosphæræ, sive ebullit ad Ignem, sive frigore constringitur. Inde igitur intelligimus, salem alcalinum fixum, dum se insinuat intra aquam, elementa Aëris ibi locata expellere, loca ejus occupare, sicque constituere liquorem ponderosissimum post Argentum Vivum, qui se habet ad aquam ut 7 ad 5. Vid. *Boyl. Exp. Mech.* p. 1. 26. 27. An Aërem potius fixat?

E X P E R I M E N T U M I X .

Aër ex liquore
calido animalis.

Adeste Chemici, Mechanici, Medici: vestra res agitur! Lotium sumpsit ab homine sanissimo, jejuno, mane, post completum somnum, redditum in vas vitreum calefactum eo gradu caloris, ut est homini sano. Hoc ego vas cum hac urina, ipso eodem momento temporis quo exit de corpore humano, statim reposui sub campana vitrea ad antliam pneumaticam. Eduxi ocyssime, quantum potui, Aërem. Non vidi ullum diu signum bullarum Aëriarum in hac urina tam calida. Cogitabam, nihil inesse Aëris, in lotio, hoc Experimento demonstrandi? Quum enim urina hæc esset calida 90 gradus, Aërque jam esset eductus ad 26 pollices, neque tamen appareret adhuc ullum signum ebullitionis, quis id non putasset mecum? Subduxi ad 27 pollices Atmosphæram ex campana, incipiebant oriri bullæ. Sed quum dehinc pergerem ultra Aërem abducere, subitissime incepit ebullire hæc urina in hoc vacuo, tanta cum violentia, ut supra nudum Ignem nunquam in vase tam acriter ebulliat. Obstupui, re visa. Undenam tam subito, violentus adeo impetus in liquore tam quieto prius? Cur illud pauculum Aëris elastici, quod ultimo subducebatur, postquam prius 27 pollices ablati erant, sine ebullitione, tantam mutationem efficit? An contigit subitanea mutatio hæc ab Aëre urinæ, an ab Igne in ea detento, an ab utrisque? Feci multa alia similia in liquoribus animalium diversis, in lixiviis meracissimis Salis Marini, Salis Gemmæ, Nitræ, Salis Ammoniaci, Alkali volatilæ, Salis Ammoniaci, Argento Vivo.

Facite eadem, haud poenitebit. Me tœdet cuncta referre, Vos pigeret audire.

COROLLARIUM 1.

Igitur Aër elasticus, quamvis particulæ ejus aliqua tenacitate sibi invicem adhærescant, tamen se in minimas suas partes dissolvit, ut se sponte infinuet in vacuos Aëre meatus, qui in liquidis deprehenduntur, idque per totam massam. Ergo Aër ille attrahitur in hos liquores, in hæc spatiola.

COROLLARIUM 2.

Atque Aër, ita tractus in vacua Aëre interstitia elementorum in liquoribus, illa ipsa actione dissolvitur in sua minima, utpote distributus per ingentem massam totius ejusdem liquoris.

COROLLARIUM 3.

Sed quantitas Aëris, quæ illa ratione imbibitur à liquoribus, perque ingentem illorum molem distribuitur, valde exigua est, atque partem in illo liquido valde parvam implet.

COROLLARIUM 4.

Liquores vero illi, quicumque fuerint, postquam, illa parva parte Aëria absorpta, semel saturari inde fuerunt, postea nihil quidquam illius Aëris ultra in se recipiunt, quæcumque ars, motus, vis comprimens, adhibeatur. Sed illud plus superadditum Aëris rejiciunt à se, & seorsum in bullas, vel spumam, ex se repellunt.

COROLLARIUM 5.

Quin & liquores, imprimis aquosi, penitus saturari salibus quibusdam, Aërem deinde hoc modo non solvunt.

COROLLARIUM 6.

Particulâ una Aëris ita soluti, seorsum existens in illo interstitio, quod remanet inter elementa contigua illius liquoris, non videtur esse Aër, ut ille suis notis Physicis describitur. Non apparet enim una talis intercepta, quamdiu intra circumcingentes aquæ partes sola hæret, neque adeo contingere valet aliam similem particulam, elastica esse: quia id nullo Experimento probatur. Quin & una talis sola non est quoque tam cito dilatibilis per calorem, quum eum satis requirat magnum, priusquam se incipiat expedire de suo liquore. Imo, licet 25 pollices Mercurius in Barometro jam subsederit, nondum tamen se ex aqua exserit. Ut ergo unus magnes, solus existens, respectu alterius magnetis, operationes magneticas non ederet, hocque intuitu magnes dici vix posse; ita & una parti-

cula Aëris. Sed ut magnes adductus tam propinquus alteri magneti, ut intra sphaeram virtutis ejusdem foret positus, illico vires suas ostentaret, sic & rursus illæ Aëris elastici ultimæ particulæ.

C O R O L L A R I U M 7.

Verum, quando, quacumque demum de causa, duæ tales particulæ ultimæ aëriæ, ex suis loculis aquosis excussæ, jam adunantur inter se ita, ut se invicem penitus contingant; tum illico videntur se mutuo repellere, itaque bullulam jam demum minimam efformare.

C O R O L L A R I U M 8.

Ea tum bullula, minima omnium, binis modo particulis constans, adipiscitur iterum omnes dotes Aëris elastici supra expositas. Nata hæc in fundo infimo liquidi minima, dum jam sursum ascendit per liquorem, currit per interstitia ejusdem; ubi similibus partibus solitariis Aëris conjuncta, crescit in bullam majorem; quæ ita jam tendens quoque sursum, & aliis pariter se adjungens in toto itinere à fundo ad suprema, semper tanto minus pressa, quo altior.

C O R O L L A R I U M 9.

Hinc etiam videntur Sales minus attrahere hunc Aërem elasticum, quam liquores, inprimis aquosi.

C O R O L L A R I U M 10.

Ergo & in unoquoque liquore, hætenus cognito, videtur tantum una, certa, & definita, portio Aëris contineri. Semper quidem parva valde, attamen in diversis varia admodum.

C O R O L L A R I U M 11.

Hinc dubitari posset, an quidem Aër ille, qui in liquoribus vegetabilibus magnum illum effectum fermentationis producit, sit ille, qui solitarius in poris minimis hæret; an vero potius adunatus ille, & vere elasticus, in fistulis Aëriis Malpighianis, trachæis dictis, continetur; aut & ille externus, qui inter descendendum fermentandis immiseri solet?

C O R O L L A R I U M 12.

Aër elasticus, atque in minima hæc divisus, qui continetur intra humores Animalium, non videtur esse causa putrefactionis, quæ sponte suscipitur in hisce; quoniam absque admissio Aëre externo vix ad putredinem ducuntur, admissio autem externo Aëre, illico putrefactionem suscipiunt.

EXPERIMENTUM X.

Aër ille elasticus elementalis, in minima divisus, qui ita hæret solutus per aquam, videtur ibi parvam habere molem, neque sensibus observandam. Postquam vero eductus est ex aqua, atque in unum collectus spatium; tum locum occupat majorem, quam omnis illa aqua implet, ex qua Aër ille fuerat eductus. Elegantissimo hæc veritas paradoxa Experimento oculis exhibetur. Quod ita instituitur. Sit vas parallelepipedum AB, ex cupro. In ejus fundo sit exigua foveola impressa C, ut guttam aquæ unam, alteramve, queat capere. Sit & parvulum vasculum, vitreum, conoëides D, apertum ad basin, instar digitabuli vulgaris. Tum impleatur vas AB oleo purissimo, presso, eousque, ut digitabulum D, erectum, positum in fundo vasis AB, totum tegatur hoc oleo. Quo facto ponatur digitabulum in suum latus, situ horizontali, ut in F, ut nullus omnino Aër sit in digitabulo, sed ut id sit quam plenissimum per hunc suum situm hoc oleo. Quibus ita paratis, imponatur vas hoc cum oleo, & digitabulo supra ignem, ut oleum in vase, ergo & in digitabulo, bulliat; quæ ebullitio protrahatur, donec oleum hoc amplius non crepitet ebulliendo. Tum Aër, & aqua, qui forte in oleo, in vase ad ejus latera, aut in digitabulo & ad illius latera fuerant, omnino erunt expulsi, ut oleum Aëre sit & aqua orbem penitus. Frigescant hoc in situ omnia. Tum per parvam fistulam vitream dimittatur una gutta aquæ per oleum, in fossulam C, quæ ibi suo pondere manebit sub oleo in illa foveola. Dein prudenter ponatur vasculum vitreum D, semper tamen detentum sub hoc oleo, ne ullus Aër insinuare se queat, erectum supra fossulam C, ita, ut hanc guttam quam accuratissime sub medio suæ apertæ basios comprehendat. Erit tum, ut oculo patet evidentissime, digitabulum oleo plenissimum, omni Aëre, & aqua exclusis. Id ubi sic rite instructum fuerit, tunc pone hoc vas cum omni hoc apparatu supra tripodam, ut flamma ardentis candelæ possit applicari commode illi parti fundi vasis, ubi foveola cum illa gutta aquæ est supra. Applicetur tum flamma ardens sub illa foveola ita lente, & prudenter, ut sensim, non cito, caleseat illa aquæ guttula per gradus successivos. Tum excitabitur strepitus mirus ab hac guttula calefacta, tandem ebulliente, quæ sub oleo coercita, & sub vasculo illo vitreo, Aërem suum à se displodet versus superiora illius digitabuli, ubi spatium ingens occupat quamdiu calor ibi adest, eaque proportione oleum ex hoc vasculo removet. Fit autem ille crepitantis guttulæ aquosæ motus sæpe ingens, ut totum digitabulum elevet. Ubi tandem hac ratione omnis Aër ex hac aquæ guttula expulsus, frigescant omnia. Aër tum in digitabulo hoc frigidus premetur in bullam collectam in supremo vasculi illius vitrei exigui, atque mole sua ostentabit majorem magnitudinem, quam fuerat gutta aquæ, unde hic Aër, hac arte, productus fuerat. De his ubi optime jam constitit, tum totus hic apparatus ponatur sub campana vitrea, ad antliam Aëriam. Educatur Aër. Videtis, qua ratione illa bulla Aëria in supremo digitabuli vitrei se expandat, oleum ex hoc vasculo repellat, elasticitatem vere Aëriam ostendet ad ablationem comprimantis Atmosphæræ, ut ante eandem demonstrabat ad calorem auctum. Atqui simul ac Aërem

Aër in Aqua
quantus? Major
ipsâ aquâ.

Tab. 8. Icon. 4.

iterum immitto, ea redit in priorem parvitatem bulla. Ita quidem ut haud queatis dubitare, quin genitus hoc Experimento Aër sit verus elasticus Aër.

Ex hoc igitur Experimento discimus quam certissime, quod Aër, qui est solutus in aqua, nequaquam ibi sit tale corpus liquidum, quamdiu illic ita divisus hospitatur, quale corpus constituit tunc, quando ex illa aqua idem ille Aër eductus, collectus, partes suas elasticas jam adunatas in unam bullam habet.

Quin & ratum est, Aëra latentem in liquoribus non habere illas vires Physicas, quas possidet, dum extra liquores unitus existit. Adeoque nunquam efficit eadem opera in utroque casu. Videnturque hinc minus recte argumentari, qui, postquam noverant, Aërem produci posse ex liquoribus, colligebant, ergo illum Aërem, detentum intra hos liquores, ibi quoque habiturum omnem eandem vim agendi, quam eductus inde ostendebat. Atqui ea sane in re omnes fere Autores, & illi quoque, qui acutum cernunt, decepti fuerunt. Exemplo magnus esto Borellus in pulcherrimo Tractatu de Motu Animalium, ubi de vitali oscillatione Aëris elastici intra sanguinem agit. Moniti, discamus prudentia uti, & sapere, ne propriis redarguamur Experimentis. Etiam mirabile iterum paradoxon hic cernimus, dum videmus, elasticas Aëris particulas, dum singulæ seorsum, divisæ ab aliis, existunt, minus spatii simul occupare, quam possidentur ab iis omnibus in unam molem una collectis.

Quare potestas se expandendi in spatia ampliora nascitur hic ex eo, quod partes magis accedunt ad se mutuo. An igitur adunatæ quam proxime se invicem refugiunt? Sane subtilissime ita colligebat Maximus Newtonus; facitque quotidie magis magisque exulta Philosophia per Experimenta, ut probabilior quotidie evadat hæc sententia.

Ex doctrina certe nostra de Elateris Aërii natura, intelligimus, Aërem, quando in elementis solitariis habetur, transire posse per meatus minimos. Nam aqua, continens illam naturalem portionem Aëris divisi, una cum illo suo Aëre ibit per omnia, per quæ se aqua naturaliter penetrare valet. Quod captis Experimentis in Animantibus, Vegetabilibus, imo & Fossilibus quoque constitit; quum aqua ex iis omnibus haud elementaliter semper gaudeat elastico. Inde etiam hac ratione Aër talis excludi nequit iis de locis, in quæ liquores, hunc Aëra occultantes, ingredi queunt. Late igitur se, hoc respectu, expandit præsentia Aëris elastici.

Quando vero Elementa hæc Aëria adunata jam constituunt partem vulgaris Aëris, tum idem ille non transibit per illos meatus, per quos facile se penetrabat tunc, quando permistus erat liquoribus. Neque bullula Aëris minima transmittetur, ubi liquor cum suo Aëre trajicitur. Quin Elementa ipsa Aëris per liquores Aëre jam saturatos non transibunt fere ullo modo, quæ tamen per liquores Aëre vacuos, sua se sponte, cito, insinuant, & quasi cum aviditate quadam ingrediuntur.

Quare tandem forte etiam licet colligere, quod in genere fere verum sit, Aërem, qui in liquoribus permistus hæret, in illis non agere virtute ulla quam vulgo Aëri communi adscribere solent. Nam dum vas habetur quam altissimum liquore quodam repletum, constat ex Hydrostaticis esse pressiones liquidi in hoc vase, ut distantia à superficie suprema ver-

Aër in aqua
non est Aër.

Nec ibi agit ut
Aër.

Elater Aëris
ab unitis ejus
elementis.

Elementa ela-
stica valde pene-
trabilia.

Aër ipse non
valde penetra-
bilis.

ius fundum. Unde igitur ad fundum maxima, in supremo vix ulla, pressio agit in hæc liquida. Attamen Aër, in hoc liquore, quamdiu in sua elementa divisus hæret, nullum omnino dat signum diversitatis hujus pressiois, quia nec inferius majori copia, nec superius minori apparet; neque exit sursum sua sponte; neque in vacuo apparent bullæ natæ in parte superiore. Simulac autem Aër per causas antea enumeratas incipit separari à liquore suo, quo continetur, tum statim, naturam veri Aëris induens, omnes illius proprietates adipiscitur. Igitur in chylo, lacte, sanguine, sero sanguinis, saliva, bile, succo pancreatico, urina, adest Aër naturaliter, sed ita dissolutus, atque proinde tamdiu non agens ut Aër. Quum autem in superioribus constiterit per Experimenta, hunc Aërem, in elementa divisum inter liquida, nunquam se expedire de suis liquidis intricantibus per illam imminutionem Atmosphæræ, quæ in natura fit, quamvis liquida sint deducta ad gradum caloris 92, sanguinis sani maximum; hinc sequitur, illum Aërem in humoribus corporis humani, viventis, distributum, non posse naturaliter se expedire intra nostrum corpus de humoribus nostris, ut intra vasa collectus forma Aëria, bullas ibi faciat, effectus veri Aëris præstet. Si autem aliquando id contigit, ut annotavit factum Clarissimus Ruyschius, qui cor Aërio flatu turgidum in mortuo reperit, ut Hippocrates de Flatibus in vasis sanguiferis talia flatulenta ponit; tum cito lethale fit: ut jam diu in Historia Anatomica Injectionum patuit. Vid. Harderi Apiarium, p. 114, aliosque plurimos, qui eadem, eodem semper eventu, tentaverunt. Intelligitur ergo ex hisce, sane verissimis, quid sentiendum sit de iis, quæ à viris Clarissimis tradita fuerunt de Aëre sanguini, aliisque humoribus, immisto, indeque iterum assiduo egrediente.

Restat jam tandem, ut paucis Experimentis, coram Vobis factis, Vobiscum explorem alios modos, quibus Aër elasticus producitur de corporibus in quibus latuerat prius absconditus. Hunc in finem instruxi antliam pneumaticam ita, ut potuerim pro lubitu in vacuo permiscere corpora. Quod, excogitatis ad hoc idoneis instrumentis quam commodissime præstabo, ut videbitis. En ergo præparatam totam machinam. Sub campana hac vitrea vacuum est Boyleanum accuratissimum, quod efficere potui. In tubo Barometrico appenso ad antliam, ut index sit vacui facti, Mercurius adscendit ad altitudinem pollicum $28 \frac{1}{2}$. In vasculo intra hanc campanam posito, vitreo, sunt Lapides Cancrorum integri positi ad pondus sesquidrachmæ. His jam superaffundo in vacuo Aceti stillatitii sesquiunciam, estque acetum hoc tepidum. Hinc ergo Aër aceti maximam partem jam inde eductus, ut ex tota campana. Simulac nunc affusio hæc facta in vacuo, videtis incredibilem oriri ebullitionem in vitro, statimque pariter Mercurium descendere in Barometro indice, ita quidem, ut jam spatio dimidiatæ horæ descenderit Mercurius in Barometro hoc ad longitudinem duodecim digitorum. Ipsum autem recipiens, unde eductus Aër, & sub quo fit hoc Experimentum, capere potest lb̄ vij. aquæ, cum ℥ij; & calor est in Thermoscopio hoc tempore graduum 52. Unde hinc genitus Aër, qui replere possit spatium capax unciarum 114 aquæ; cujus Aëris densitas ad densitatem Atmosphæræ, ut 24 ad 57. Adeoque genui Aërem At-

Aër ex Aceto
& Oculis Cancrorum.

mosphæræ æquilibratum, si replet spatium capiendis 48 unciis aquæ aptum, fere spatium 81 pollicum cubicorum, posito pede cubico aquæ 64 librarum. Notavistis obiter in hoc Experimento, multo fortius in vacuo fieri hanc ebullitionem, quam in pressu Atmosphæræ; adeoque ad hanc actionem non requiri pressionem Aceti ad Lapidem Cancrorum. Deinde, gigni tantum Aëris elastici de corporibus his commissis inter se, ut spatium repleat 81 pollicum cubicorum; & quidem Aëre, qui elatere suo queat resistere pressioni totius Atmosphæræ. Tertio, mirabilem hanc quantitatem Aëris ita latere posse in his corporibus; ut se non manifestet prius ullo indicio, nisi postquam prius effervescentia hæc hunc Aërem dissolverit suis de vinculis. Quarto iterum hinc credibile reddi, elasticum hic ita genitum Aërem non habere pondus, ut Aër communis vaporibus repletus. Quinto hinc apparet, quid contingeret, si in corporis humani viventis vasis occurreret absorbens instar Oculorum canceri, acidum instar Spiritus Aceti, & vacuum. Unde tamen vel jam incipimus suspicari, fieri non posse in vasis nostris hujusmodi effervescentias, quia gignerent tantum Aëris, quum interim parum ejusdem in venis nostris lethale sit. Denique & ingens metus apparet in nobis à vacuo.

Et Creta.

Post hæc sumpsi Cretæ drachmam, infundi in Aceti stillatitii uncias duas, orta violentior effervescentia, violentissima, longe fortior, quam in Aëre aperto; omnibus iisdem, descenderat Argentum Vivum in Barometro indice ab pollicibus $28\frac{1}{2}$ ad sex; ut impleret spatium capax 90 unciarum aquæ, adeoque 151 pollices cubicos.

Et Oleo Tartari per deliquium, cum Aceto.

Iterum contemplantini aliud hoc Experimentum, dum ad Acetum stillatitium, in vacuo, adjicio liquorem Tartari per deliquium. Quam subita hinc, quam magna, ebullitio exoritur! Atqui tamen in Aëre pleno, dum immiscemus hæc bina, in principio vix ulla apparet sensibus agitatio; ut toties vidistis ipsi, quando Salem purgantem Sennerti coram Vobis præparavi. Rursum igitur hoc annotabitis in natura effervescentiæ in vacuo, aut in Aëre communi natæ. Sed, vah, quam multum iterum Aëris hic subitissime productum! Et tamen, meministis, in Oleo Tartari per deliquium nullum deprehendi Aërem. Pariter scitis, ex Hombergianis, paucissimo alcali Tartari saturari acetum, decima quarta sc. Hist. Ac. R. Sc. T. I. p. 51. Interim tantum ex his generatur Aëris. O quanta igitur mala homini nascerentur, si vacuum tale foret in ejusdem corpore, atque interim ibidem effervescentiæ tales fierent! In pleno autem, ut apparet, longe minor ab hisce metus foret. Quam manifesto quoque cernimus, quod neutiquam pressio Atmosphæræ, applicans, & cogens, corpora ad se mutuo, requiratur ad producendas has effervescentias, quum cernamus, illas inde magis impediri, atque coerceri. Oriuntur itaque potius ab ipsa insita, propria, vi, quæ est in ipsis corporibus effervescentibus, unde omnis ille motus in ipso vacuo exoritur. Quin etiam effectum talium effervescentiarum Aër, qui fuerat in corporibus ante effervescentiam, ex iisdem eliminatur, atque separatur, expelliturque.

Oleo Tartari & Vitrioli.

Experimentum, quod jam aggredior, periculosæ plenum alex, summa eget cautela. Tentabo, quid futurum sit, si in vacuo commisceuerim Oleum Vitrioli optimum, cum Oleo Tartari per deliquium fortissimo. Quoniam

novimus ex Hombertianis, octo partes Salis optimi, ficci, Tartari, saturari quinque partibus Olei Vitrioli, ex loco modo citato, hanc proportionem adhibebo. Atqui didicimus in Aëre pleno incredibilem oriri de his confusis ebullitionem; ideo omnem Aërem, qui in his liquoribus inest, conabor prius educere omni molimine possibili, ut tanto dein sit moderatior expansio aëria. Sed & ideo vasa sumpsi tam spatiosa, ut vigecuplo capaciora sint, quam requiruntur ad continendos hos liquores non expansos. Metuo enim ne ebulliendo in vacuo exsiliant. Imo & vas hoc, in quo fiet ebullitio, debet imponi lato orbi vitreato; ne abundans liquor acer, & æs rodens, defluat in antliam, hancque corrumpat. Cautione hac omni sollicitate usus, rem tentabo ita. Primo igitur videtis hic sub campana ad antliam pneumaticam hæc bina vasa vitrea, in horum uno habetur Oleum Vitrioli, in altero oleum Tartari per deliquium. Primo jam educo omnem Aërem, qui antlia educi potest. Id dum fit, facile videtis, nihil prorsus educi Aëris de oleo Tartari, & ne unam quidem bullulam inde apparere. Sed contra, postquam multum jam Aëris eduxi de campana, clare videtis, quam plurimum de Oleo Vitrioli Aëris nasci, diuque inde exire: formantur enim magnæ bullæ, & numerosæ, quæ valde crepant. Relinquo hoc Oleum Tartari, & Vitrioli, in vacuo, per integras quindecim horas, ut, quantum possibile est, omnem omnino Aërem penitus coner auferre. Jam demum hoc Oleum Vitrioli & Oleum Tartari commisceo, ambo, ut quis putaret Aëre vacua. Quid vero fit? Oritur unico temporis momento effervescencia subitanea, violentissima, fumma. Sed talis, quæ particulas confligentes quaquaversum per totam campanam dissipet, atque sursum incredibili cum impetu projiciat. Ast quanta simul, & qualis, exoritur de commistis hisce liquidis rarefactio! Sane longe ultra duodecuplam magnitudinem prioris molis extenduntur ita, ut undatim de orificio vasis, ni cautus fueris, diffluant. Atqui tantum fuere drachmæ quatuor Olei Tartari, drachma cum dimidia Olei Vitrioli. Ex his prius omnis Aëreductus. In solo Oleo Vitrioli tantum se ostendebat. Et tamen Aër fuit hac effervescencia natus, qui Mercurium depressit à 29 ad $12\frac{1}{2}$. Hinc igitur apparet manifestissime, Aërem elasticum, qui fluidis inhæret, omnem inde educi haud posse ope antliæ pneumaticæ, sed tantum aliquam illius partem, quæ se expedire potest, postquam Atmosphæræ pondere penitus liberata est; dum interim alia ejusdem Aëris pars, & illa quidem longe maxima, tam intime adhærescit, ut hac lege inde separari impos, per effervescenciam hanc inde extrahi queat. Limitatur itaque valde circa hoc negotium machinæ pneumaticæ actio, & falleretur, quicumque putasset, per moram 24 horarum in vacuo omnem Aërem subductum fuisse ex fluidis. Si rursus illa jam simul perpendimus, quæ in his proposita fuerunt, fere auderemus colligere, quod effervescenciæ, quæ contingunt, hocce modo, inter acida & alcalia, fiant inprimis, quia ingens dominatur inter hosce sales reciproca attractio, per quam sales hi, in certa distantia positi, ingenti impetu ruunt ita in mutuos, & proxime unitos, amplexus, ut ea vi expellant illa corpuscula, quæ media jacent inter hæc alcalia & acida, atque intimum horum accessum ad se mutuo impediabant. Ex violenta itaque harum Aëriarum

particularum excussione, in actu adunationis facta, expelleretur Aërium elasticum hic adhærens, quod unitum aliis similibus bullas, motus, & crepitantium bullularum displōsu assiduo sibilos faceret. Tumque omnis ille motus, qui in effervescentia contingit, non foret adscribendus repugnantibus sibi invicem, sed potius in associationem conspirantibus, salibus. Hinc adeoque omnes illi motus penitus cessant, simulac modo illa adunatio perfecta fuit; quamdiu vero adhuc supersunt aliqui sales nondum uniti, tamdiu aliqua durabit effervescentia. Hinc quoque cernimus, aquam ipsam excuti de medio, quod supererat inter sales hos alcalinos & acidos. Nam oleum Tartari, & Vitrioli, ambo erant liquida ante commissionem; postquam autem fuerunt commista, atque efferbuerunt acriter, ex adunatione partium hinc nata, sal albus, solidus, prodit in medio excussæ aquæ, atque aquosa pars pauco sale dissoluto imprægnata supernatat. Attamen interim fateri oportet, quod sales ita nati ex acido & alcali per effervescentiam unitis, iterum Aërem mire elasticum secum gerant, inque aliis iterum Experimentis satis liquido demonstrant. Nam sal Marinus, Nitrum, Tartarus Vitriolatus, ita renata ex acido suo proprio in Alkali Tartari, si Bolo mista, aperto igne, destillant iterum in sua acida, generant copiosissimum flatum, maxime elasticum, quo vasa ingentia, & fortia, rumpuntur. Unde sæpe cogitantibus super hac re, mirabilis semper visa fuit natura illius violenti, atque incoercibilis, halitus, quem Helmontius major Gas sylvestre appellabat; atque dubitatum quandoque, an omne illud, quod ita gigneretur, foret quidem ejusdem ita naturæ, ut eodem nomine Aëris elastici appellari deberet; an vero corpora, certa lege resoluta in partes minimas, amissâ naturâ suâ primâ, forte vera transmutatione permutarentur in Aërem hunc elasticum, qui dein rursus concretus aliis iterum firma redderet nova corpora? An adeoque præter Aërem communem elasticum aliud illi simile, non idem, in rerum natura obtineret?

Spiritu Nitri
& Ferro.

Sed missis hisce revertamur ad Experimenta. En ergo pono vitrum cum Spiritu Nitri meracissimo, cum iisdem cautelis, ut supra. Tum & educo, qua fieri potest cura, Aërem: mirum est, vix ebullit spiritus hic Nitri in vacuo, omni educto Aëre, neque etiam, dum Aër educebatur. Quum tamen Oleum Vitrioli in priori Experimento, acidius Spiritu Nitri, tantum Aëris daret in eadem causa. Videtur hinc singulare quid hac in re obtinere. Quod quidem tanto apparet mirabilius, quod Spiritus Nitri, simulac, aperto vase, Aërem attigerit, illico in volatiles valde fumos exhalet, eosque satis actuosos, quum Oleum Vitrioli merum in aëre aperto quietum maneat. Quæcumque certe fuerit rei hujus ratio, videamus nos quid futurum sit, dum jam in hoc vacuo limati ferri granum modò unum, vel alterum, injicio huic Spiritui Nitri. Spectatis igitur, quam enormis oriatur ebullitio, quantus illico, quamque densus, se diffundat per totam campanam fumus ruberrimus! Sed quam incredibilis rarefactæ adeo paucæ materiæ inflatus, quantus tumor! Quin & fulminatio explosiva, tam valida, ut timorem injiciat, ne vasa dissilitura sint. Id vero, quod hoc in opere omnium maxime memorabile habetur, est sane illud, quod Aër quidem elasticus generetur illico, at neutiquam ea vi deprimendi Mercu-

rium; neque tanta proin copia generati Aëris, quæ respondere videtur tantæ ebullitioni, fulminationi adeo vehementi, fumis tam densis, rubris, agitatis. Spectate autem, omnia subsidunt ocyslime, simulac Aërem intro admisero; neque elevata in tumorem moles amplius manet, in nihilum fere dilapsa. Vos ergo vidistis jam duo Experimenta, Auditores Nobilissimi, ex quibus constitit, oriri posse explosiones corporum maximas, & violentissimas, absque tamen proportionali Aëris elastici concursu, aut productione. Dum scilicet aqua ebulliebat in phiala inversa, & dum Spiritus Nitri fulminat cum ferro. Quæ profecto res summa quidem consideratione digna habetur.

Patiamini tandem, Commilitones, unum tandem Experimentum Vobis recitem alias factum, neque temere deinceps iterum tentandum prudentibus. Id autem relatum habetur in Act. Phil. N. 213. p. 212. eratque hujusmodi. Ad antliam pneumaticam applicabatur campana vitrea, sex lata pollices, octo alta. De campana hac educebatur omnis Aër, qui ope antliæ poterat removeri, postquam prius drachma semis Spiritus Nitri in vasculo, & Olei stillatitii Seminum Carvi drachma in alio vasculo, fuerant sub hac campana positæ. Dein in vacuo miscebantur liquores. Nictu oculi campana tota pellebatur sursum in Aërem, atque mistura inflammata erat. Quare hic de sesquidrachma liquorum natus fuit Aër, qui expandendo se 468 libras elevabat cum magno impetu. Neque tamen constabat accurate, quantum præterea ponderis elevare potuisset ultra, quum tam violento motu totam illam campanam projecit sursum. Attamen Aër omnis, qui in Spiritu Nitri fuerat, & in Oleo Carvi, fuerat inde prius eductus ope Antliæ. Erat autem genita hæc vis, sive, si ita velitis, elasticus Aër in instanti, sine ulla successione temporis. Quum vero eodem momento simul totum recipiens plenum flamma, hinc ille Aër; vi hujus Ignis, tanto plus expansus, vires acquisivit tanto majores. Sicque elatere, & rarefactione ab igne nata, egit simul. Unde igitur vix ulla ratione potuit hæc vis ad calculum reduci, nisi forte hac ratione. Si fumeretur campana ad antliam major semper, donec ultimo exigua hæc materies explosa amplius non posset tam magnam Atmosphæræ columnam elevatâ campanâ sustinere, tum haberetur in ultima elevatione mensura ponderis, quod effervescens materies superaret parum, sed forte æquaret. Poterit autem campana, ne elevata recidensque frangatur, parte superiori alligari funiculo sic, ut fere tendatur funis per trochleam ductus levi pondere appenso.

Spiritu Nitri
& Oleo Carvi.

Jam superesset mihi ultimus modus, quo Ars, & Natura, Aërem producant copia incredibili, & elasticum valde, vel Gas Sylvestre, scilicet comburendo, aut agitando per solum ignem. Id fermentando, putrefaciendo, destillando, comburendo, solet obtineri. Sed campus hic uberri- mus est, est late patentissimus. Fermentantis Vegetabilis mirifica prorsus dilatatio, in cerevisia lagenis inclusa, priusquam deferbuit, notissima. Putrescentia plurimum generare talis Aëris, de industria illustris tractavit Boyleus. Monuerat Helmontius, Tartari crudi destillatione in vasis accurate conglutinatis, vasa capacissima, & fortissima, diffringi. In carni- um, ossium, humorumve Animalium destillatione, vel prudentissime instituta,

Aër elasticus
Igne productus
de corporibus.

nisi quum rima quædam pateat, nisi excipula fuerint quam capacissima, nonne omnia vasa disjiciuntur? Quid Nitri, Salis, Vitrioli, Aluminis, destillationes commemorem, ubi certe vapores elastici incredibiles, damnosique toties jactura vasorum, hinc Olei & Operæ, periculosissimi exploratoribus toties, nascuntur? Sane tam diversis modis, omnibus in eo tamen conspirantibus, quod Igne agant, ostenditur, in omnium fere corporum generibus componendis hunc Aërem elasticum concurrere ut partem constituentem satis notabilem, satis magnam. At si quis de eo adhuc dubitet, utique facile agnoscat, ab omni corpore noto, vi Ignis, separari materiem, quæ postquam inde separata est, est fluida, elastica, compressilis pondere, & frigore contractilis, expandens se calore, & ubi levatur causa comprimente. Atqui de illa parte Aëris, quam à cæteris separatam suis committis partibus, elasticum Aëris vocamus, nihil aliud cognoscimus, præter enumeratas modo proprietates. Igitur igne inde saltem separatur semper Aër elasticus. Ergo & ibi talis materies fuerat, sed quamdiu ligata erat iis corporibus, tamdiu non edebat Aëris effectus. Simulac autem separata hinc pars, sui que similibus adunatur, tum statim ad ingenium redit, manetque Aër talis, donec iterum per solitarias partes unitur particulis non Aëriis, sed aliis, cum quibus quiescere, concretescere, unamque molem facere pro tempore potest. Ita vero, ut vel sic naturam antiquam obtineat, si modo rursus resolvitur ab eo nexu, & iterum conjungitur cum aliis similibus Aëriis partibus. Immutabilis igitur in his omnibus, post separationem redeuns, qualis ante adunationem fuerat, & post resolutionem laxatus, rursus concretione redire potens in idem, unde fuerat separando eductus, corpus. Hanc resolutionem, & compositionem, nulla ars clarius, quam Chemia, demonstrat. Exempla itaque utriusque darem, quia jam olim plurima Vobiscum in hac officina peregi. Sed vidi, magno meo bono perlegi, & laudavi, elaboratissimum tractatum, quem ante biennium edidit Vir Clarissimus, Stephanus Haleus, cuique titulum scripsit, *Staticem Vegetabilium*; in ejus enim sexto capite, labore summo, sed sapienter directo, capta experimenta ordine proposuit quam maxime concinno, remque absolvit. Eo ergo vos ablego, ut naturam arte detectam coram contemplantini. Concedite jam, sermones meos de Aëre finiam. Quibus imprimis conatus fui ostendere, quam sit cultori Chemiæ necessaria cognitio totius Physices, hinc & artium omnium, quibus Physica promovetur. Enimvero sine his errat ubique, fallitque alios, Chemicus; falsas pro veris rerum causas assignat. Contra vero, rite instructus hisce scientiis, viam sibi munivit rectam, qua ducitur ad veram Naturæ rerum cognitionem.

Corollaria de
Aëre pro Chemi-
cicis.

Coronidis igitur loco pauca hæc addidero. In omni operatione Chemica, quæ à nobis exercetur, corpora, horumque mutationes, exponuntur huic Aëri, qui hucusque fuit expositus. Igitur illa corpora, omnesque operationes, dum à Chemico exercentur lege suæ artis, interim simul patiuntur omnia illa, quæ ab illo Aëre, eo tempore, simul applicantur. Unde ergo Chemicus, dum suarum artium, & legum, effectus ibi supputat, semper pariter cogitare debet quam sollicitissime, quid ad eos etiam contulerit Aër ille, qui & sua peregit, de quo tamen tam parum, tam raro

cogitatur. Operam dedi, ut singulis proprietatibus supra expensis subnec-
terem propria inde exquisite pendentia effecta. Jam paucissimis repetam, si
non displicebo, illa, quæ Aër agit omni sua potestate simul concu-
rente.

Primo ambit, contingit, coërcet, comprimit, omnia illa corpora;
in horum meatus penetrabiles se insinuat, inque iis receptus, ibidem exer-
cet omnes suos effectus, tam in fluida, quam in consistentia, corpo-
ra. Secundo, gravitate sua determinatus ad illa corpora, divisibilis inte-
rim fluiditate sua, dum simul ita se per minima insinuat, occurrens ibi-
dem corporibus, cum quibus ipsi singularis est in adunationem nisus, cum
iisdem elementa sua minima conjungit, fluiditatem amittit; elasticita-
tem suam fluidam perdit, diu ibidem innexus manet, donec inde efferves-
centia, fermentatione, putrefactione, igne, iterum liberatur. Sed inte-
rim quoque vi aliarum partium, quas simul continet, infinita alia quoque
præstat. Tertio fungitur inprimis officio miscendi omnia quam intime in-
ter se, dum tanto pondere, tamque perpetua motus velocitate, instar
pistilli mechanici movet, conterit, permiscet adeo, omnia, sicque singu-
lares valde, neque alio modo facile præstandos, effectus producit. Quod
Antiqui Hermetici, maxime Helmontius bene novit, optimosque in usus
adhibuit. Vid. ipsum, pag. 151. §. 45. 334. §. 84. & aliis bene multis locis.
Si autem in loco Aëre vacuo eadem effecta quærentur, aut ubi idem ob al-
titudinem levior, frustra est omnis labor. Id quam manifesto apparet in
combinatione Olei stillatitii de Terebinthina cum Sale Tartari. Quam bene
hæc in Aëre aperto, gravi, perficitur, quæ in locis editis haud contingit!
Idem in defæcatione salis Tartari per Aërem quoque tam manifesto appa-
ret. Quarto & hinc actionem corporis unius in aliud determinat, applicat-
que. Omnia enim, quæ Aëre ponderosiora sunt, ab eo incumbente pre-
muntur, ab eo moto moventur, ex præcedenti tertio, per omnia mis-
centur. Hinc si inter illa quædam sunt, quæ singulares vires adipiscuntur,
quoties in contactum veniunt, tum vires illæ, hoc modo, per Aërem
excitantur, seque ostendunt. Inde contingit, ut multa solventia in vacuo
Boyleano vix ullam virtutem rodendi monstrent, quæ, admissa Aëre,
illico se manifestant. Quod in limitati æris scobe cum Spiritu Salis Ammo-
niaci Alcalino, cum aceto ad æs, & ferrum, in vacuo commemorat Boy-
leus. Sed & id in omni fere actione apparet. Pressu sanecorporum ad se
mutuo, Mechanicæ vires exercentur, in actum excitantur, ablata vero
pressione hac ad se mutuo desinunt. Non scindit adamas vitrum, nisi ap-
pressus fuerit, motusque. Non generat attritus calorem, nisi per vim com-
primantur ad se mutuo corpora. Nusquam id apparet manifestius, quam
in Machina Papiniana. Intra cylindrum æneum ossa annosi bovis, Aqua,
& Aër, ita concluduntur simul, ut nihil penitus Aëris aut Aquæ, exspi-
rare de hoc vase, ullo modo, possit. Tum applicatur Ignis, ut aqua ebul-
liat. Aër ergo acquirit potestatem se expandendi proportionalem calori
dato. Sic & Aqua. Unde intelligitur Aëris hic & Aquæ ad ossa quam for-
tissima appressio. Interim simul Aër & Aqua intra vas, inter se, & super
ossa, incredibili jam velocitate moventur, & hinc intra pauca minuta
horæ, ossa illa convertunt emolliendo in liquorem viscosum, aut in massam

teneram, mollem, scissilem quam facillime. Etiam in recitatis supra Experimentis Fahrenheitianis constabat, dum Atmosphæra modo una decima parte gravior reddebatur, tum aquam statim plus Ignis recipere, priusquam ebulliret. Unde, nisi quod partes aquæ arctius inter se apprimeret? Quinto Aër totus facit, ut nullum fere quiescat corpus, dum ille ipse minima mutatione caloris illico expanditur aut contrahitur, adeoque reciproce oscillat. Quum vero variatio horum sit perpetua, hinc & assidua, agitatio in Aëre: quum & variato assiduo pondere idem visum, dum Barometra valde inclinato situ posita, adeoque ad minimam differentiam adscensus Mercurii ingens spatium percurrentia, observata fuerunt fere perpetuo moveri. Sed duo pollices Mercurii dant altitudinem Aëris communis ad 23800. Quare dum variatio in Barometro minima in altitudine, tum Aër statim ter decies millies & octingenties idem spatium percurrit. Quoniam ergo nunquam Mercurius hoc respectu quiescit in eadem altitudine, novimus quando minor Atmosphæra in pondere. Et quum Aër ille insinuet se inter corpora & in meatus corporum, certissime videtur in his mobilis perpetui rationem habere, & vires. Hinc forte fit, quod omnes præcipuæ actiones naturales absolvuntur in Aëre communi, non in vacuo Boyleano. Pastæ fermentabiles, rite paratæ, vacuo Boyleano commissæ, in eo per calorem idoneum fotæ, non fermentantur; sed emissæ Aëre suo immutatæ perstant. Animalium partes facillime putrescentes, conclusæ in simili vacuo, exhalante ibi Aëre suo liberæ, deinde non putrescunt, licet tepidæ afferrentur. Idem in fructibus horæis, qui in vacuo positi turgent, flatus emittunt, quiescentes dein permanent; ut adeo Animalium, Vegetantium, Fossilium partes hinc sine Aëre, immutatæ permanere videantur. Sexto videtur idem Aër continere semper in se tales particulas, quæ aptæ sint applicatu, & motu suo, menstrui vice fungi ad corpora quæcumque. Quum enim in se gerat, deferatque, fere omnia genera corporum dissoluta, fieri vix poterit, quin, successive tantam varietatem applicando, aliquando applicentur quædam particulæ, quæ idoneæ sint illud corpus, instar menstrui dissolvere; hocque respectu dici poterit fungi vice Menstrui Universalis. Utiq; nullum metallum, aut semimetallum, reperitur, quin ocys, ferius, quodam tempore, in Aëre, ab Aëre dissolvatur, atque in suam vertatur calcem. Aurum quidem, Argentum, & Antimonium, minus, & difficilior, quia hæc vix solvuntur, nisi à Mercurio, Spiritu Salis, aut Spiritu Nitri. Quæ quum rarius obvolitent in Aëre aperto, hinc Fossilia hæc haud ita crebro in Aëre dissolvuntur. Interim tamen, si vasa aurea, atque argentea supellex, diu exponuntur Aëri in officina Hermetica, ubi Spiritus Salis, Nitri, aut Aquæ Regiæ Igne parantur, facillime etiam volatilia hæc acida lambent ita superficiem politam horum metallorum, ut eam corrodant, in florem sui generis vertant, dein in calcem. In cæteris omnibus longe frequentior, utpote faciliior, hæc dissolutio accidit. Verum non hæc modo, sed infinita alia poterit efficere per illa corpuscula, quæ semper, vel aliquando, secum vehit. Dum occulta reddit manifesta, manifesta occultat, acria facit, obtundit acria, volatile fixat, fixata reddit volatilia, colores producit, productos destruit. Sed ubi finis foret, si pergerem? Vos modo discite hinc, sæpe fieri, ut idem objectum,

eodem

eodem modo prorsus tractatum, habeat eventum diversum, dum in alio tractatur Aëre. Quoties ergo describetur aliqua in Chemicis operatio, semper inprimis ratio habenda Atmosphæræ, in qua illa perficitur: quum aliter eventus admodum fallat nec opinantem. Impossibile, ut idem eventus sit, in Aëre vario, in Chemicis, quoties Aëris influxus in illam rem satis momenti habet. Quantus tandem effectus Aëris sit, tum cum Igne libere concurrat ad mutanda corpora, jam prius in Historia Ignis observavimus. Camphora igne fusa in vase, ad cujus cavum Aëri non datur accessus, immutata, defæcata, sursum adscendit, manet, purior semper, Camphora. Si vero interea, dum Ignis in illam agit, liber simul Aëri ad hanc accessus datur, consumitur, flammam facit, & in aqua ardentem, fumos densos, nigros, in atram fuliginem vertendos, excitat. Sulphur igne in sublime actum manet semper sulphur, si Aër liber ad vasa, in quibus sublimatio fit, accedere non potest; semel vero si accesserit, in flammam & acidum liquorem, ocysime convertitur. Quibus finem tandem liceat imponere dicendis de Aëre pro Chemicis,

D E A Q U A.

Quum inter omnia corpora, quæ homines quotidie conspiciunt, Aqua communissima habeatur omnium, eaque sensibus assiduo explorari, atque ad pleraque opera adhiberi soleat, evenit, ut putaverit unusquisque, se ejus naturam penitus perspexisse. Illi vero, qui sollicita cum cura ingenium illius intelligere fategerunt, vix invenere ullam rem, in rebus naturalibus, quæ difficilius cognoscitur. Cujus quidem difficultatis causa inprimis est, quod adeo difficulter queamus separare Aquam à cæteris corporibus, aut cætera corpora ab Aqua. Hæc certe omnibus corporibus, quæ Chemici tractant, ita se semper immiscet, ita aëri, in quo omnia sua opera Chemia exercet, inhæret, ut ferme nusquam Aquam arcere queamus. Sane cornua Cervorum, per seculum dimidium servata, hinc tam arida, ut ne lapis quidem ficcior, tam dura, ut limæ ferreæ, plusquam ferrum, resistant, si tamen ex vitro sicco valenti igne solvantur, dabunt Spiritum Cornu Cervi. De eo autem, si lege artis accurate, Oleum & Sal separantur, multum gignetur Aquæ. Ipsa Saxa, lateresque, in pollinem commota, dein in vasis siccissimis igni exposita, semper aliquid Aquæ emittunt. Imo & ab aëre, ut glutine, suam habuerunt originem. Quid enim manifestius? Si argillæ figulinæ pinguis gleba Sole æstuante diu in siccitate æstiva excoquitur, pulvisculum dat volatilem, molestissimum peregrinantibus, diffabilem minimo vento, nunquam in ariditate iterum concreturum. Si vero tenuissimus hic pulvis cum aqua purissima subigitur, fit pasta ductilis, quæ igne excocta lapidem durum dat. De aëre Aquam semper continente, semper ad obvia applicante, supra jam egi. Certe aër semper Aqua mota plenus est. Quod jucundo Experimento oculis quidem exhibetur. Æstivo scilicet tempore, si æstuanti, & siccissimo etiam aëri, committitur frustum glaciei, recens de cella glaciali productum, statim apparebit fumus circa illud. Si autem quam proximum tenetur manui, tum inter glaciem hanc & superficiem cutis fumus se manifestabit. Docet igitur ille, illico Aquam

Aqua difficilius
cognitu.

quæ prius æqualiter dispersa per aërem non apparebat, jam à frigore coactam, semet ostendere visibili sub specie. Si in magno vase vitreo, extrinsecus siccissimo, aquam infundimus æstivo tempore, manebit superficies vitri exterior sicca. Simulac vero Salis Ammoniaci in pollinem redacti, & siccissimi una tertia, respectu ponderis Aquæ, immiscetur, simul bene cavendo, ne aliquid aquosi humidi attingat superficiem externam vitri, tamen occurrere madebit rore aquoso tota vitri exterior superficies, brevi destillantes formabit guttas Aquæ. Intelligitis id fieri ab Aqua, quæ in aëre dispersa per calorem æstivum, jam autem à frigore subitaneo cogitur uniri, nebulam, rorem, aquam formare; ut halitus oris æstate disparsus, hyeme fumat. Quibus omnibus, aliisque infinitis certo probatur, aërem habere semper Aquam præsentem in se. Adeoque impossibile corpora in aëre separata tenere ab Aqua. Verum, si Aqua tam difficulter separatur ab aëre, non facilius etiam separantur multa alia corpora ab Aqua, eoque, ut certi sumus, nos Aquam habere puram, sinceram, simplicem, elementalem. Quis ausit dicere, se habere Aquam solam, aut ubi hanc ab omnibus secretam ostendet? Sane unusquisque novit, infinita corporum genera dissolvi penitus ita tandem in Aqua, ut non appareant, eaque tam simplicia, quam commista; atque usus, qui vocabulis solus vim dat, semper tantum liquorem hunc, tam variis adulteratum, Aquam modo vocat. Cæterum, quando pressius indagamus singularem ejus indolem, tum invenimus, quod multas possideat, & præcipuas quidem, suas proprietates communes aliis quoque fluidis. Unde iterum emergit major difficultas ad reperiendam talem Aquæ notam, qua hæc ab omni alio fluido liquore perfecte distinguitur.

Ejus tamen
Charactere invenimus.

Attamen in Physicis, qui investigat quærendo naturam Aquæ, debet omnino habere characterem aliquem certum, quo interim definiat Aquam, cujus ingenium conatur cognoscere. Debet enim tamdiu per hoc signum distinguere Aqua à reliquis omnibus corporibus, quæ non sunt Aqua. Tumque debent omnes compertæ postea proprietates Aquæ referri ad eam rem, quæ priore characterem designata fuit.

Inde Aquæ definitio.

Igitur, hanc sequendo methodum, Aquam vocabimus liquorem valde fluidum, inodorum, insipidum, pellucidum, excolorem, qui in certo gradu frigoris in glaciem fragilem, duram, vitream, congelascit. His sane notis Aquam agnoscunt omnes significari. Si ergo daretur facile talis Aqua, perfectissime ab omni omnino alio corpore separata, facilis tum foret ejus per Chemica, Hydrostatica, Hydraulica, Mechanica, Physica, exploratio; quia tum essemus certi, omnia, quæ his auxiliis innotescerent semper pertinere ad naturam illius Aquæ, non ad ullum aliud corpus, quia nullum aliud jam adesset in ea, cui quid imputari posset. Jam vero, si in Aqua alia adsint præterea corpora præter Aquam semper dubitari poterit, ad quodnam partium genus deprehensa illa proprietas ordinari, cuinam tribui, deberet.

Quæ nunquam sola, sed multo igne plena.

Sed impossibile est penitus Aquam solam habere, quia semper, quamdiu forma Aquæ subsistit, adhuc secum habet Ignem, qui Aquam deferere nunquam potest, imo qui ingenti semper copia in Aqua præsto est. Simulac enim Ignis in Aqua tantum modo decrescit, ut ad gradum Ther-

metri trigessimum secundum perveniat, jam Aqua non manet Aqua, fit vero aliud longe corpus, nimirum glacies. Atqui tamen plurima adhuc tum corpora manent fluida, quæ in minore gradu consistunt. Quin etiam, si minuitur Ignis infra hunc gradum adhuc per 73 gradus, tum in eo ipso gradu frigoris adhuc Alcohol nondum concrevit, nec Mercurius. Quæ cuncta sane indicant, multum Ignis requiri in Aqua, ne fiat glacies. Certe ab Aqua ultimo manente Aqua, ad Aquam calentem instar sanguinis hominum sanorum est minor graduum distantia, quam ad ultimum deprehensum frigoris gradum; quum in priori differentia modo sit graduum 58, in posteriori graduum 73.

Sed Aqua omnis semper exponitur aëri, qui & certa copia Aquam ingreditur; ut jam supra constitit. Atqui aër etiam ibi inventus fuit scatere inquinamento omnium forte corporum volatilium. Erit ergo certum, evitari non posse, ne ab aëre, immiscente semet suaque corpuscula, turbetur ipsa quoque Aqua, omni tempore, atque accipiat inde qualibet hora alias, aliasque partes. Id forte nullo Experimento constat evidentius, quam quidem explicatione Aquæ pluvix, quæ cælo stillat alto, ea tempestate, qua post diu progressam ariditatem subito tonitruum fragore inhorrescit cælum, moxque solvitur in imbres profusos tonitruum impetus. Tum enim collecta hæc pluvia particulis abundat valde multiplicibus, quas Chemicis sæpe observaverunt.

Et ab aëre inquinata ejusque contentis.

Aër autem ille, ingressus Aquam semel, haud facile inde denuo expellitur, quum in antlia aëria requiratur ablatio ponderis ferme Atmosphærae integræ, priusquam inde aër prorumpat de Aqua in gradu caloris trigesimo tertio. Calor vero, qui aërem Aquæ immistum ab ea separet, jam centum & quinquaginta gradus requirit, priusquam in Atmosphæra medii ponderis id præstare queat. Hinc calor summus, naturaliter productus, & Atmosphæra levissima apud nos deprehensa, conspirante vi, non possunt excutere aëra de Aqua communi. Sales autem alcalini fixi, saturantes Aquam, videntur forte aërem inde expellere, sed tum sale implent. Si Aqua inde abstrahitur, tum hæc rursus, transeundo per aëra, eo repletur. Verum sat rationis est, credamus, oleum Tartari per deliquium aërem in vacuo Boyleano non dimittere, nisi quia natura illius aërem quam fortissime vi sua singulari attractionis fortissime retinet. Nam experientia sæpe didici, quod lixivium alcalinum, fortissima, fixa, in lebetate cocta ad ignem nudum, ubi incipiebant adeo inspissari per coctionem, ut brevi jam jam instaret exsiccatio, tum demum, tam ingenti æstu, ablata fere diluente Aqua, intumuisse in elatam valde, spumescentem, bullarum congeriem, quæ, nisi arte provideretur, trans oras ingentis ferrei lebetis transilirent ita, ut nunquam forte tanta intumescencia observata in aliis liquoribus fuerit. Videbatur mihi phænomenon hoc singulare prorsus evincere, quod verus aër copia ingenti ab alcali fixo, sicco, sincero, quam fortissime attraheretur, simulac sal ille de summo igne, quo solo conflatur, educitur. Quodque tum aëra illum tanta sibi affigat vi, ut eum inde iterum non patiatur separari, nisi ingenti potestate ignis validissimi, aut attractione rei magis amicæ, scilicet acidi, cum quo effervescens aërem dimittit excussum. Sane patet rursus, quam raro

Et fere inseparabiliter.

sine aëre, atque ejusdem contentis, Aqua subsistat! Consideratio pulchræ hujus contemplationis nos admonet, ut ergo, priusquam de ingenio Aquæ disputemus ab Experimentis, antea diserte agamus de modis, quibus aqua acquiri possit omnium purissima; ut deinde, hac inventa, & rite per omnem experientiam explorata, propius queamus accedere ad naturam purissimæ. Id igitur ut aggrediamur, lentissime, & ordine, percurramus successive illas Aquæ proprietates, quæ in ea, quamdiu, Aqua manet, observari ullo modo possunt. Quod dum agemus, oportebit semper, & sine errore, vel neglectu, omnes dum ordine excutimus semper, adnotare in qualibet harum examinata, quomodo inventa illa proprietas se habeat, imprimis in illa Aqua, quæ est omnium sincerissima, atque ab omni aliena materie quam defæcatissima. Hanc enim credo, solam viam superesse ad hanc cognitionem.

Pondus Aquæ
proprium, diffi-
cile inventu.

Primo igitur consideranda datur singularis, & propria gravitas Aquæ. Sed quam difficile rerum gnaris sit ejus exquisitum pondus reperire! Enimvero in ipsa Aqua naturaliter multa insunt, quæ quidem leviora sunt, quam ipsa Aqua pura est: maxime id in Aqua pluviali apparet decidua cælo, ut & in illa, quæ igne Chémico in vasis clausis elevata in excipula destillat. Sane quidquid de Alcholle fermentato utrisque illis aquis immisceatur, has leviores reddet. Sed & Spiritus de Vegetantibus, aut Animalibus, putrefactis producti, in aëre dispersi, Aquis illis se intermiscunt, redduntque illas sinceris graviores. Interea tamen longe plura reperiuntur, quæ aëri se confundunt quæ ipsa Aqua naturali sunt longe graviora, indeque admistu suo hanc reddunt naturali longe ponderosiorum. Hinc ergo Fontana, Fluvialis, Putealis, plurimis admistis, graviores evadunt. Etenim salina, saponacea, vitriolica, copia sæpe ingenti, huic se immiscunt.

Putealis.

Putealis proprie illa est, quæ educitur de illo strato subterraneo, quæ Sabuletum scaturiens, sive Sabulum bulliens, appellatur. Scilicet fodiendo crustam terræ non saxeam, ad certam altitudinem in effossa terra pervenitur ad locum, in quo sabulum purissimum invenitur. Si vero fossoribus conantur profundius penetrare fodiendo, atque arenam hanc educere, frustra sunt; nam paulo post iterum defluxit à vicinis tantumdem sabuli, quantum eductum fuerat. Unde & locum nomine scaturientis Aquæ dixerunt. In hoc autem Sabulo semper Aqua assurgit ab infimis, delabitur à propinquis. Unde & hæc Aqua scaturiens, sive scaturigo viva dicitur, ipsaque hæc Aqua viva. Si tum accurate prohibetur, ne ulla Aqua in hunc puteum delabatur, nisi quæ per solum hoc sabulum transivit, tum in eo loco habebitur purissima. Profecto arenæ, parvi sunt, & purissimi, filices. Harum autem filicularum figuræ, & magnitudines, adeo sunt variæ, ut nunquam queant ita apponi inter se, quin vacua relinquunt spatia inter se. Hinc Aquam semper per hæc interstitia transmittunt quidem, sed omnia fere alia aquæ immista detinent. Trajecta igitur hæc diu per hos meatus defæcatissima evadit, fitque limpidissima. Si ergo sales valde subtiles non sunt circa has arenas, Aqua hæc putealis erit prorsus pellucida, & pura. Verum si sales, salina, saponacea sunt quam proxima scaturigini, tum subtilia hæc nupta Aquæ, ipsa hac pene-

tratione per fabuleta subterranea, non possunt tamen depurari penitus ita, quin ut alia, ita & suum quoque pondus Aquæ huic communicent. Atqui in tota fere terra hoc fit, quia terra est alterum Chaos, de quo orta omnia, in quam relabuntur. Quum ergo hæc Aqua, per terram illam transiens, evadit lixivium, in quo solvuntur illa omnia, quæ solvi Aqua possunt, hinc apparet, quam raro hæc pura habeatur; quodque semper, pro diversitate quoque liquorum, varia admodum sit. Si autem sumitur putealis, hausta loco maxime puro, sicque inter reliquas sincerissima, atque comparatur quam accuratissime ad corpus, quod constantissime semper unum, idemque, pondus sibi proprium habet, ad Aurum scilicet, tum reperitur Auri purissimi ad Aquam pondus ut 4909, ad 250; ut 19 & $\frac{19}{250}$ ad 1; fere ut 20 ad 1. Id Experimentis suis Britanni in sua Acta retulerunt, atque iteratis confirmaverunt Experimentis. Est vero Aqua hæc aëre communi 850 vicibus gravior, si sub iisdem cautelis res exploratur. Moles vero cubica, pollicis Anglicani longitudinis latus habens, summa cum cura expensa ab Illustri Boyleo, ponderabat grana 252, 256, 260; (Boyl. Med. Hydrostat. pag. 110. Act. Lips. 91. 196.) ut differentia hinc sit granorum octo, adeoque differentia hæc intercedit fere pars trigesima secunda totius ponderis. Neque illud adeo mirum, quum calor Aquam facile leviolem reddat. Ad CrySTALLUM fossilem erat Aqua ut 1 ad $2\frac{1}{3}$; ad Marmor vero, ut 1 ad $2\frac{7}{10}$. Oportet adeo semper in commemorandis ponderibus, quæ respectu mutuo inter se habent, simul adnotare gradum caloris, qui obtinebat eo tempore, quo fiebat exploratio. Quum enim in iisdem corporum generibus expansiones à calore natæ sunt inter se ut expansorum pondera, ita tamen, ut fluida interim expandantur plus quam solida; hinc metalla hæc longe minus ab eodem calore expanduntur, quam Aqua. Adeoque nunquam convenient observationes ponderum Aquæ ad Aurum, vel ad alia Metalla, quamdiu diversis, caloris respectu, temporibus institutæ fuerunt. Quando autem in eodem caloris gradu duæ Aquarum diversarum species ad Aurum relatæ, pondere differunt, tum semper inventa ponderosior habebit in se dissoluta alia corpora, ponderosiora quam Aqua illa est. Unde etiam tanto magis suspectæ semper sunt de aliena indole, quo plus ponderis obtinent. Hinc Medici tales damnant, ut noxias sanitati ob heterogenea permixta, & sæpe quidem quam maxime damnosa. Aliæ autem puteales Aquæ leviores inventæ sunt quam statuta modo fuit proportio. Illæ autem semper tanto sunt habitæ adhuc puriores, quin & magis salubres, nisi id contigerit à Spiritibus admixtis. Hippocrates sane, scribens de Aëre, Aquis, & Locis, §. XVI. appellat ὕδατα ἔψειν ἀριστα καὶ ταχερώτατα; Aquas coctu facillimas, & citissimas. Rursumque §. XVII. τὰ ὄμβρια κωφότατα, γλυκώτατα, καὶ λεπτότατα, καὶ λαμπρότατα, ταῦτα μὲν εἰν ἀριστα ἔσι, κατὰ τὸ ἀκϑ; pluviales levissimæ, dulcissimæ, pellucidissimæ, optimæ quidem sunt in medelam. Herodotus, L. III. c. 125; Αἰθίοψ ἔτεα μὲν εἰκοσι καὶ ἑκατὸν βιά, τίνες δὲ καὶ ὑπερβαλλουσι καὶ ταῦτα. σίτησις δὲ ἔσι κρέατα εφθὰ, καὶ πόμα γάλα. ἔσι ἐκεῖ ὕδωρ ἀφ' τοῦ ἔδεν ἐπιπλεῖ, μήτε ξύλον, μήτε ξύλω ἐλαφρότερα, ἀλλὰ πάντα χαρῆει εἰς βύσσον, καὶ διὰ τῆτο τὸ ὕδωρ μακρόβιοι εἰσι. Æthiops annos quidem viginti

& centum vivit, quidam vero & superant hos. Alimentum ipsis est caro cocta, & potus Lac. Est ibi Aqua supra quam nihil innatat, nec lignum, neque ligno leviora. Sed omnia descendunt in fundum, & per hancce Aquam longævi sunt. Ubinam talis Aqua hodie? Nusquam sane, & si semel haberi posset, daretur comparandæ nostræ Aquæ cognitio. Sed neque Natura talem hic nobis præbet, neque Ars ulla parare potest, ne sollicitissima quidem, & repetita destillatione. Quare credidi olim ista legens, quæ pro verissimis habeo, quod ligna in Æthiopiæ illa parte quam ponderosissima habeantur, Aquæ simul nostrarum respectu levissimæ sint. Equidem novimus, in Asia, Africa, America, maxime in fervidissimis illarum regionum Zonis, ligna nasci, quæ ferrum duritie, saxa fere pondere suo, æquent, hinc Sideroxyla dicta. Sane cognita bene sana, & anosa, nostra Buxus, quam solidum præbet, quam ponderosum, lignum! Quid illam memorem Quercus speciem, quam ferream vulgo vocant? Jam Guajacum spectetur optimum. Quando vero Americanum, unde incolæ parant arma, lignum spectamus, non dubitabimus amplius, quam in illis telluris plagis ponderosissima ligna habeantur, in confirmationem eorum, quæ Herodotus narravit. Enim vero hodiernæ observationes probant fere omnia magni Viri dicta, quæ semidocti, & rerum naturalium ignari, pro falsis habuerant, fictisque. Levissima autem Aqua, quam hodie naturalem, aut arte sinceram, habemus, semper ponderosior est omni vino cognito, omnique cerevisia, fermentatione paratis per Aquam ex Vegetantibus.

Aquæ fluiditas,

Altera Aquæ proprietas, quam etiam communem habet cæteris liquoribus, consideratur ejusdem Fluiditas, quæ in hac valde notabilis. Est enim vero tanta hæc, ut partes Aquæ minimæ calore exiguo, & parvo valde motu, recedant à se invicem, ita quidem, ut Experimenta sedulo instituta docuerint, quanta Aquæ pars dato calore, exhalet intra definitum tempus, de superficie cognita, nec ventis agitata. Qua tamen arte imprimis notandum venit, quod Aqua exhalet, cæteris iisdem, tanto plus, quanto magis sincera habetur; tanto minus, quo plus salis absorbit. Si ergo pura habetur perfecte, lentorem vix habet inter suas partes; unde etiam tractæ illius partes non formant spiras tenaces in longum ductas, sed in roridas minutias dissipantur potius. Inter destillandum vero, dum in vasis vitreis mundissimis leni igne tepidus vapor Aquæ assurgit, & in capitis vitrei cavos parietes frigidiores impingens colligitur in Aquam rursus, tum decurrens secundum internam hancce superficiem, nunquam format latefcentes habendo strias, ut Olea, & Spiritus, sed dissipatas modo partes facit instar dissilientis guttulæ roriferæ. Aqua autem salsa maxima, ob admistum salem, & bitumen, haud ita facile dissociat sua elementa, quam dulcis. Fontes ergo, rivi, fluvii, flumina, lacus, stagna, plus dishalant quam salsum mare, cujus tamen facilem exhalationem computavit solertissimus Halleyus. Postquam enim Aquæ puræ immiscuit unam quadragesimam salis mirini partem, redegit hanc ita ad falsedinem marinæ. Quam deinde infudit vasi cylindrico, cujus diameter ad orificium porrigebatur in pollices septem cum $\frac{8}{10}$; profunditas ad quatuor adscendebat pollices. Hæc Aqua dein calore agitata, qui æstate calidissima in aëre regnat, in loco quieto, ventis carente, intra viginti quatuor

horas exhalavit sex Aquæ uncias ; adeoque intra viginti quatuor horas exhalat quidem ad crassitiem $\frac{2}{5}$ pollicis ; dum interim talis Aqua ad sensum eo tempore vix caleat , nullo modo ad sensum fumet. Vid. Act. Phil. N. 189. p. 366. Si vero Aqua , in loco clauso , ubi nunquam Sol in hanc Aquam irradiat , neque ullus per locum ventus spirat , toto anni decursu asservatur , tum exhalat ad altitudinem octo pollicum , neque ultra. Vid. Halleyum ibidem. pag. 183. n. 212. Ipse autem expertus sum , ut jam supra retuli , Aquam in vase cylindrico , ventis expositam brevi omnem motu venti in auras ablatam evanuisse. Posueram id vas sub dio , in aëra inter erectos parietes , tempestate valde ventosa , vas æneum , octo pollices altum , Aqua autem non replebat vas , sed hærebat modo in fundo. Solertissimus noster Kruquius observavit copiam pluvix , nivis , grandinis , roris , simul integro anno collectam , ire in altitudinem Aquæ assurgentem fere ad triginta pollices , rursumque eandem copiam ex vasis loco umbroso , quieto , sed in aëre aperto , exhalare. Unde liquet calore Solis , ventisque , Aquam assidue avehi , dispergi , mobilem reddi , à stagnatione cohiberi , & ab inspissatione. Unde & ventorum necessitas , ususque summus patet. Quod autem ad propositum nostrum facit quam maxime , est , quod hinc didicerimus eam esse elementorum Aquæ mobilitatem inter se , quæ patitur tam levi causa se totam in minima dividi , resolvique.

Verumtamen omnis hæc , & quidem tanta , fluiditas Aquæ pendet tota ab Igne , qui certo gradu illi applicatus hanc illi fluiditatem conciliat. Si enim Aqua habetur omnium purissima , hæcque ita exponitur aëri , ut ab ejus temperie undique affici queat , tum amittit fluiditatem suam ad gradum trigessimum secundum in nostro Thermoscopio. Quare gradus triginta tres Ignis , seu caloris , sufficiunt ad conservandam fluiditatem Aquæ. Et quamdiu Aqua hocce adhuc gradu calet , tamdiu retinet motum in se. Imo & exhalat , adeoque Ignis hujus copia præsentis fluit.

A solo Igne pendens.

Atqui frigus illud à trigesimo tertio gradu decrevit ad gradum primum naturaliter in hyeme rigidissima Gedani , ut relatum supra fuit in historia Ignis. Calor autem inde ad gradus octuaginta raro naturaliter increfcit. Patet ergo res mirabilis , quod , nimirum Aqua intra tertiam partem caloris summi naturalis jam glacies sit , & maneat. Cæteris tantum duabus tertiis Aqua evadat , maneatque. Id sane , nisi invictis ita argumentis probaretur , nunquam creditum fuisset. Et debuit fuisse gravis in rerum natura causa , quæ requirebat necessitatem in rerum natura , ut Aqua modo fieret Aqua in illo caloris gradu , consisteret autem in formam duræ glaciei , simulac minueretur intra hunc gradum calor.

Eoque satis magno.

Postquam igitur semel nata est hoc definito caloris gradu prima fluiditas Aquæ , hæc deinde talis constans permanebit in omni alio caloris excessu. Neque ulli arti hæctenus cognitæ possibile fuit inventum adaugere ultra hanc semel factam Aquæ fluiditatem , utcumque augeatur Ignis. Sed vel Aqua subsistit sub specie sua fluidissima , vel statim est glacies , ignisque adeo non dividere potest ulterius ulla actione sua elementa Aquæ , sed tantum hæc à mutuo contactu remove : quo factò tantum , tum illico , tam est fluida , quam natura ejusdem permittit. Rem quidem ,

Nec augeri ultra fluor potest.

iterum aliter incredibilem, Maximus Newtonus patefecit celebri Experimento. Namque pendula, quæ motus suos peragebant oscillantes in Aqua fluente frigidissima, & fervidissima, resistantias demonstraverunt utroque casu æquales. In Optic. p. 312.

Id tamen intelligi tantum debet ratione sensuum nostrorum, quatenus scilicet illi capaces sunt assequi mutationes, quæ in corporibus contingunt. Tum etiam in hisce spectatur sola tantum lubricitas partium Aquæ, qua definito tantum nisu in se mutuo agant, quem putamus adeo exiguum, ut igne non minuatur, quoad sensus nostros. Aliter enim novimus Aquam à gradu trigésimo tertio caloris usque ad ducentésimum & duodecimum semper fieri leviolem, rariorem, hacque de causa minus resistantem motui ejusdem corporis, ejusdem, ut prius, ponderis. Hanc enim raritatem Aquæ auctam definivimus supra in Historia Ignis. Si ergo illa erit ebulliens, $\frac{1}{85}$ plus spatii occupabit. Quam parva erit ad sensum penduli differentia! Sed & in Aqua ebulliente corpus penduli quoque rarefcens simul efficit, ut exile discrimen adhuc evadat minus notabile sensibus. Aliter quippe notum est resistantias motuum in corporibus per fluida quædam actis pendere à massa corporea, quæ in illis fluidis habetur, quæque pondere inprimis horum optime solet exponi. Secundo resistantia hæc nascitur à vi, qua partes fluidi quiescentes concrefcunt inter se. Cera enim fluida facta calore, ubi frigore iterum consistit, immeabilis redditur, nec motum per se admittit. Olea multa pressa, frigore coeunt, ipsaque Aqua suo frigore gelascens non est amplius penetrari patiens. Tertio autem supputatur resistantiæ illius momentum à magnitudine, vel tenuitate illarum partium, quarum aggregato ipsa fluida fiunt, & in quos ultimo denique resolvuntur.

Elementa A-
quæ exilia.

Si ultra consideramus illa ultima elementa quæ Aquam constituunt, deprehendimus hæc, seorsum, singulatim expensa, valde exigua esse, ita quidem, ut nullo modo hæcenus vera harum parvitas, comparata ad assumptam aliquam mensuram, innotescere potuerit. Una enim harum particularum solitaria nulli sensui apparet, nullis adjumentis in cognitionem venit, neque etiam concrefcendo cum aliis suam molem manifestat.

Forte minora
Aëris.

Sane, instituta comparatione cum aëriis veris, elasticis, invenitur iis Aqua longe penetrabilior, & aptior valde, quæ se insinuet in minutiores meatus, quam quibus aër admitti queat, ut jam supra in Historia Aëris visum fuit. Nonne sponte transsudat Aqua per invisibilia lignorum spiramenta, & intervalla, quæ nihil prorsus aëris elastici unquam transmittunt? Per coria etiam transmeat Aqua in apparatus Machinæ Pneumaticæ Boyleanæ, ubi aëri interclusa omnis via est. Attamen fateri debeo, inde non demonstrari veram parvitatem massæ corporeæ, quæ in unaquaque tali particula adest, quia tantum comparatio hic æstimatur penetrabilitatis solius. Atqui hæc sane à figura massulæ plus pendet, quam à vera quantitate molis corporeæ. Quæ cautela si observatur minus in hac re, falli poterimus assiduo, dum argumentamur à penetrabilitate ad veram magnitudinem in ultimis elementis. Unde neque juvat ad hæc ponderum scientia, falso enim colligimus ex his certa de illorum magnitudine. Unum esto auri granum, coactum in spheram perfectam, particulam dabit per intervalla

intervalla exigua transiuram. Postquam vero in bracteam tenuissimam extensa in se convolvitur, ut quasi complicata lacinia sit, quam difficulter sic per magnos quoque hiatus transibit! Causa tandem, quæ facit, ut dubitem cum ratione, an quidem unum elementum Aërium proprium, solitarium existens, sit revera minus quoad molem corpoream, quam unum elementum Aquæ sic spectatum, hæc est, quoniam elementa Aëria locari queunt in intervallis, quæ relinquuntur inter contigua elementa Aquæ, neque interim efficiunt, ut Aqua inde fiat per pondera condensabilis: Quod jam prius, in Historia Aëris superius tradita, demonstratum fuisse, meministis.

Interim, licet elementorum Aquæ exilitatem ad mensuram nequeamus definire, attamen vere novimus nullum dari fluidum, cujus partes sint penetrabiliores Aqua. Liceat mihi seponere Ignem, qui cuncta penetrat corpora; atque virtutem magneticam, si forte hanc instar liquoris agere etiam putaveritis in magnetes, & ferrum; lucem denique, si statuendum hanc ab igne ipso differre, atque naturam interim liquorum referre: tum rogabo Physicos, velint exhibere ullum liquorem, qui per meatus transit Aquæ impervios, si cætera manent paria. Etenim novi quidem, olea quandoque diffluere per dolia lignea, in quibus coercetur Aqua. Verum tunc oleum solvit & resinas, sicque ambo soluta diffluunt, ubi Aqua, resinosa oleorum non solvens, intra talia vasa retinebatur; prorsus, ut videmus, Aquam non transire per chartam oleo undique imbutam, per quam oleum facile destillat. Inde quoque contingit, ut sacchari in syrupum versi spissior liquor transit quandoque per cados ligneos, qui aquam retinent. Est enim saccharum Aqua dilutum lixivium, quod virtute saponis solvit tenacia in lignis, quibus Aqua arctatur. Hinc salina quoque lixivia, inprimis vero de alcalinis fixis, ligneis vasis vix detineri queunt, in quibus Aqua pura, sine transsudatione quiescens, aservatur. Itaque hæctenus Aqua nobis inter veros liquores cognoscitur omnium penetrabilissima, omnium fluidissima.

Metalla quidem omnia, in tenues licet laminas contusa, & extensa, inde formata in vasa, Aquam non transmittunt per suos poros. Omnes gemmæ eam excludunt, tam pretiosæ, quam viliores. Silices cognitæ etiam non transmittunt aquosum laticem. Ita & lapides duri à natura formati, saxa quoque dura, & ponderosa, penetrationi ejus resistunt penitus. Sulphura eam continent impervia; vitra etiam omnia hæctenus nota, sive de alcali & silice, sive de metallis, conflata fuerint, modo unita fuerint, rimisque careant. Ligna quædam densa, dura, ponderosa, resinosa, transitui Aquæ prorsus resistunt. Laxa, mollia, levia, aquosa, salina, ligna, imparia sunt coercendæ Aquæ, sed hanc patiuntur diffluere. Ita quoque pumicosa, porosa, spongiosa, saxa, vasa nostra figulina de argilla excocta, lateres cocti, cæmenta vulgaria de calce & arena; porcellana vasa, & cæmenta de lapide tophæo exsiccatione vitrescentia, Aquam quoque tenent. Vitrum vero, nec mutatum ab Aqua, neque illam mutans, optima illi servandæ vasa præbet. Clavius certe Mathematicus Aquam infudit ampullæ vitreæ Chemicæ, ejus dein colli longi orificium obfigillavit Hermetice; notavit adamante notam, ad quam tum adscendebat. Dein am-

Certe magis penetrabilia cæteris.

Tamen per multa transire nequeunt.

pullam suspendit, quæ in musæo Kircheriano Romæ, octuaginta annos post æque plena erat, & forte jam centum & viginti annorum decursu eadem remansit.

Iicet acta ca-
lore.

Si Aqua in vase per calorem non fusili, nec patulo, contenta, ob so- lam parvitatem pororum, per id transmitti nequeat frigida, tum eadem igne agitata per illud vas quoque non transibit. Id quippe nos docent om- nes nostræ destillationes Chemicæ in vasis factæ idoneis; id memoratum modo Experimentum Christophori Clavii demonstrat clarissime; id docet Papini coctrix ad emollienda ossa machina; docet æolipyla ingens, igni injecta, postquam Aqua plena fuit, quæ furibundo impetu Aquæ vapores agitados coërcet, & tantum ore aperto transmittit. Scio, magnos in Che- mia Artifices aliter censuisse, & putasse; Aquam calore fieri in elementis suis ultimis magis attenuatam, ita quidem, ut tandem per ipsam vitro- rum substantiam subtilitate acquisita transpiraret post destillationes sæpe repetitas. Vid. Stahlum Celeberrimum in Fund. Chem. Dogm. & Exp. p. 38. §. 7. Sed ille id aliorum fide citat. Et ingens est difficultas ita conglu- tinandi commissorum vasorum communicantia extrema inter se, ut ne quid per cæmenta hæc transfugiat. Joachimus autem Becherus, Aquam repetitis sæpe destillationibus Chemicis tandem ad mirabilem corrodingi facultatem reduci posse, palam asseruit. Vid. Stahl. 18. p. 120. §. 6. Sane in Experimentis adeo crebris, haud memini unquam hujus penetrabili- tatis, & acrimoniæ, signa apparuisse. Certe multis sæpe convictus fui, nihil difficilius in arte Chemicæ, quam in repetitis sæpe destillationibus, quæ in officinis Chemicis, vaporum plenis, & calore æstuantibus, insti- tuuntur, cavere, ne quid pereat, nè quid se immisceat.

Vel pressu.

Quin & compertum fuit Aquam, vase firmo contentam, dum non transsudabat, postea autem ingenti molimine, & pondere, pressam, non potuisse adigi per meatus vasis, sed ibidem inclusam, integramque per- sistisse. Cogitate, quanta pressio sit in olla Papini, dum in illa coctio fit. Attamen ne granum Aquæ intra hanc adeo compressæ transit. Idem quon- dam exploratum fuit in machina Hydraulica, in icone appicta ABCD, Cylindro constabat cavo AB, qui ex ære confectus erat, per gluten me- tallicum consolidato, eratque undique firmiter clausus. Tantum patens ad B foramine patulo in tubum BC, eadem illi solidatura annexum, ca- vum; qui dein ad C in angulo recto adscendebat in altum per sex pedes ad D; ut ita commercium esset inter cavum AB & continuatam cavitatem tubi ad illum annexi ABCD: eratque ad A siphunculus E paulo altior pla- no AF supremi operculi in cylindro AB, per quem posset dimitti, vel re- tineri, liquor ex vase AB. Postquam tum Aqua per D infusa, aperto si- phunculo E, repleverat integre vas AB, siphunculo tum E clauso, infun- debatur Aqua per tubum DC, quæ lege Hydraulica premebat Aquam in AB tam valide, ut vas hoc sic distenderetur, ut lamina cuprea AF extror- sum pelleretur, elevareturque, licet pondus magnum ei impositum esset. Tamen ne gutta Aquæ transsudabat. Quando autem Aqua jam infunde- batur ad D fere usque, pressu ingenti solvebatur solidatura, & Aqua per rimas factas difflebat. Ex quibus cunctis liquet, Aquam maxima vi pres- sam non premi posse per meatus, quos non transit sponte sua propria te- nuitate.

Tab. 9. Icon. 1.

Obstare quidem videbitur huic asserto speciosum Experimentum, quod Academici Florentini narrant in sua Historia Experimentalis, pag. 203, 204, dum scilicet globum cavum metallicum impletum accurate Aqua communi, deinde vero sollicitissime obturatum intra forte prælum compresserunt, quam maxime, viderunt autem hac ratione Aquam, validissime pressam, instar sudoris transivisse per poros metalli. Enim vero sphaera, omnium corporum isoperimetrorum capacissima, non potest supra Aquam non compressilem mutari in aliam figuram vi præli, quin partes coherentes metallicæ à se mutuo recedentes reddantur tenuiores; dumque simul Aqua, adeo compressa, perterebrat quasi attenuatæ lamellæ meatus, fieri potest, ut adeo distrahantur supra Aquam nulla vi condensandam, adeoque resistentiæ infinitæ, laminæ metallicæ elasticæ, ut prematur Aqua per dilatatos metalli poros. Quando autem cessat pressio, vi propria contractili, iterum possunt se contrahere, porosque claudere prius factos.

Cognoscimus igitur, elementa Aquæ à nulla omnino causa augeri posse, dum solitaria sunt, quam à solo tantum Igne, qui potestatem hanc universalem habere videtur in omnia. Et elementa hæc diminui non posse, nisi à sola absentia ignis, sive à solo sic dicto frigore, seu, quod rursus idem erit, à sua propria natura, sibi relicta, & ab igne separata, vel liberata. Atqui non procedit hæc imminutio sensibilis in elementis Aquæ, quatenus Aquam faciunt, nisi usque ad triginta duos caloris gradus. Tum enim Aquam non est Aqua amplius, sed glacies; & illa contractio elementorum Aquæ, quæ in glacie ultra contingit, observari nequit, quia Aer, per arctiorem adunationem elementorum contractorem expulsus, incipit formare bullas elasticas, quæ tum potestatem elasticam nactæ glaciem plus dilatant, quam à frigore imminuitur. Attamen inde intelligimus paradoxon, quod Cæmentarii se observare asserunt. Aquam scilicet, quo frigidior erit, eo semper acrius penetrare per muros, calefactam vero minus. Constitit supra, ubi de virtute dilatante Ignis agebamus, Aquam magis condensari frigore, quam lapides. Unde pori lapidum minus arctantur ab eodem frigore, quam Elementum Aquæ; adeoque fieri potest, ut Aqua ad summum frige facta transire queat per meatum, per quem calefacta transire non poterat.

Si hæc ita, ut fit, constanter observantur, concludemus ergo, Ignem omni sua vi, utcumque applicata ac continuata, ad Aquam, nunquam posse elementa nata Aquæ in minores partes dividere, sed tantum omni vi sua valere easdem in majorem molem extendere, atque dein valide agitare inter se. Tumque terminatam esse omnem potestatem Ignis in Aquam. Namque pluviam in specula Astronomica Academiæ nostræ captam, tempestate tranquilla, in vasis purissimis, leni Igne destillavi, per annos bene clausam servavi, deprehendi eandem semper, neque ulla unquam nota diversam fuisse; sive Hydrostatice, sive Chemice, exploraretur.

Quum vero Ignis 33 graduum Aquam solvat; ut fluida sit; cognoscimus igitur, quod partes Aquæ moveantur semper, dum Aqua est, ab hoc igne. Nam est ignis hic, qui glaciem facit Aquam esse, plus quam una integra tertia pars caloris, qui maximus naturalis est; ideoque tam

Solo Frigore
sunt tenuiora.

Non attenuanda
Igne.

Sed semper
mota.

magnus ignis, qui hanc glaciem duram fundere valet, necessario quoque ejusdem partes debet movere. Unde Aquæ quiescentis elementa agitari creduntur motu assiduo. Ipsa quoque solutio salium, quam Aqua quieta peragit, demonstrat elementa illius moveri inter se. Licet solutio hæc attractioni potius partium inter se, quam propulsui, tribuenda videatur, attamen solutio in tota massa vix futura videtur, nisi intestino motu, de loco in locum continenter agitata elementa, successive ita se applicarent ad solvendum sale. Verum & microscopia tandem quoque detegunt in Aqua motum agitatarum partium. Quin etiam raro Aqua quiescit in vase, quum omnia fere tremulo concutiantur motu, quæ Aquam sustinent.

Et immutabilia.

Nonne hinc ultima elementa Aquæ prorsus immutabilia sunt? Sane videntur adeo constantia, adeo firma, in sua semel nata figura, ut hanc nulla artis cognitæ, nulla potentia naturæ ipsius, aliam nancisci queant. Eritque hoc verum, si eadem singulatim spectaveritis, si in unam adunata molem consideretis. Quum enim ab omni operatione semper redeat talis, qualis fuit primo adhibita, nunquam densior, rarioreve, gravior nunquam aut levior, nunquam crassior aut subtilior, docet ita moles suas, figurasque, mansisse easdem. Si enim figuras suas per omnem illam vim agendi mutasset, tum necessario contactus etiam elementorum mutati forent. Inde ergo & interstitia inter contigua elementa mutata forent in suis spatiis. Unde semper in densitate & pondere foret quoque diversitas. Fac, elementa hæc esse spherica, figuras autem pressu mutatas abire in cubos, jam sane intervalla inter spherica elementa maxima, facerent levitatem & raritatem summam, quæ intercapedines in cubis nullæ ibidem densitatem, pondusque facerent maximum. Atqui nihil horum observatur. Certe in æolipyla, igni exposita summo, Aqua per violentiam ignis, vasis resistantiam, emissarii angustiam, mirifice agitur, dividitur, rarefcit; sed tamen exceptus vase vapor, eandem semper restituit Aquam.

Neque flexilia.

Quare elementa hæc neququam licet habere pro anguillulis flexilibus, repentibus sinuosos per flexus, ut subtilissimus Cartesius, & Nobilissimus Stairius, statuerunt. Imo videntur extremæ Aquarum partes esse quam rigidissimæ, prorsumque inflexiles, & adamantinæ duritiei. An ergo sunt spherulæ æqualiter perfectæ, solidæ? Satis id probabile. Si autem tum Aër etiam, forma globi in intervallis interceptus, hæreret, foret spatium Aquæ ad spatium aëris, ut 100 ad 7. fere ut 14 ad 1. ex supputatione ingeniosi Kruquii.

Nec compressilia.

Rursum elementa ipsa Aquæ nulla vi compressilia esse, variis equidem; & quam evidentissimis, Experimentis evictum est in enarratis Experimentis Academiae Cimentinæ, à pag. 197 ad 207 usque. Hamelius quoque recitat, spheram auream, Aqua perfecte plenam, comprimi non potuisse. Quod autem spheram de plumbo confecta, Aqua repleta, malleo comprimi potuerit, narrat Colbertus, Physic. Generalis parte 1, p. 4. Globum autem stanneum, Aqua plenum, dein compressum valide, per foramen inflatum, Aquam eiecisse exsipientem, Verulamius asseruit. Boyleus autem ad trium pedum longitudinem Aquam profulsisse, dicit, Experimento 20;

& Stairius idem pag. 396, affirmat. Quæ ultima videntur destruere Florentinorum sententiam. Verumtamen considerata hic omnino duo sunt. Primo enim aër facile in istis vasorum repletionibus se insinuare, atque dein inter parietes vasorum, & superficiem liquidi contenti latens se abscondere potest; qui dein compressus, data porta effluet, quamdiu aër ille se non expandit ad æquilibrium cum Atmosphæra. Secundo etiam partes metallicæ, vi distractæ, ut prius jam monui, supra Aquam conantes se contrahere, adeoque facto quam minimo foramine, qua data via exprimunt Aquam. Unde tum patebit, non demonstrari per hæc Aquæ compressilitatem, neque etiam vim restituentem se; quam experientia Florentinorum prorsus abstulit. Mirabile igitur habetur, Aquam à differentia ponderis Atmosphære nihil omnium pati respectu compressionis, & inde natæ densitatis, quomodocumque hæc diversitas variet. Unde igitur mirum institutum AUCTORIS Naturæ, dum unum elementum fere infinite elasticum condidit, Aëra nimirum, alterum vero nihil quidquam elastici habens, scilicet Aquam. Interim in omnibus hisce Experimentis capiendis heu quanta opus cautela est! Si enim quam minimum aëris communis, præter eum, qui intra ipsam Aquam hæret, intercipitur, manetque inter cavam vasis, & convexam Aquæ contentæ, superficiem; ille autem adeo facile hic admitti potest, ut docent bullæ aëriæ ad superficiem politam corporum solidorum Aquæ immerforum actæ; quamvis autem hæc quam minimæ sint, tamen pressu adunatæ satis notabilem ibi aëris copiam formare queunt; hic dein compressus magni momenti expansionem facere solet, itaque fallere, ac si affectus ille nasceretur ab ipso aëre. Deinde etiam cavendum est sedulo, ne calor minuatur, augeaturve, toto illo tempore, quo Experimenta hæc instituuntur. Quum enim satis conspicua sit Aquæ ad calorem extensio, contractio ad frigus, & hinc quoque irreperere posset fallacia. Tertio iterum semper circa hæc commemorandum erit, quod aër ille, qui in interstitiis elementorum Aquæ contiguum inter se hæret, ibidem non sit elasticus, nisi in certo caloris gradu expansus inde exire cogatur vi hydrostatica, tum autem unitus similibus elasticus simul evadat, ut etiam quando in vacuo Boyleano inde absolute exit. Enimvero ille, qui prius distributas per Aquam vires elasticas non prodebat, jam separatus, neque tam subito resorptus in Aquam, unde exiverat, vires elasticas veras exercebit. Quare, nisi omnia hæc sollicitè semper cogitentur simul, tam facilis error in his Experimentis admitti poterit. Semper igitur caute explorandum, an bulla quædam animadverti usquam in hisce vasis possit.

Ordo jubet, consideremus quartam Aquæ proprietatem, illa vero summa habetur ejusdem Simplicitas. Si enim sincera hæc vere, elementalisdicæta, fuerit, adeo tunc nullam in suis partibus diversitatem ostendit, ubique ut exquisitè eadem inveniatur. Imo vero ex præcedentibus quoque suis in partibus immutabilis, quoad molem, figuram, densitatem, pondus, cæteras notas. Atque hanc quidem Aquæ simplicitatem ubique eandem contemplati Alchemistæ in hanc venere sententiam, ut putarent, omnia corpora, imprimis simplicia, ex Aqua sola, ut materie orta fuisse, ope seminalis facultatis in semine, & igne excitante. Hinc Paracel-

Aqua simplicissima.

fus Archidox. x. c. 3, verum elementum est Aqua, seu mare, vera mater omnium metallorum. Helmontius ulterius doctrinam hanc toto suo opere promovet, inculcatque. Atque hinc etiam statuerunt omnia iterum corpora, per solvens universale penitus, & radicitus, resoluta, tandem in elementalem, homogineam, Aquam reduci, omni sua singulari, & seminali, potestate deleta. Vid. Helmontium ubique. Videtur autem magis traditioni accepta, atque disputationi rationis, hæc sententia, quam quidem Experimentis unquam ita revelatis, ut quis de iis judicare libere, & prudenter, queat. Postquam enim Auctorum antiquissimus omnium Moses tradiderat, in primo creationis rerum tempore Spiritum DEI incubantem aquis prægnanti virtute imbuisse corpora, vetustissima Phœnicum sapientia Aquam statuit principium corporum. Inde & Ægyptiis eadem doctrinam placuit. Quam Thales Milesius ab iis Græciæ intulit. Unde & ad Chemicos dimanavit. Duo hinc simplicissima tantum agnovere Helmontiani, Aquam scilicet rite defæcatam ab omni fæce, ab omni heterogeneo, & Argentum Vivum penitus liberatum ab omni alieno, & à labe adhærentis sulphuris originalis. In quibus simplicitas major foret, quam in ipso Auro. Ipsum autem Mercurium quidam asseruerunt esse profapiam Aquæ, ex illa ortum, in eam iterum ultimo resolubilem. Hinc Aquam nutrimentum habuerunt catholicum, unde alerentur omnia; quam ipsam ars nulla mutare ulterius posset, sed sola creatorum feminum innata facultas.

Et lenissima;

Quintam in Aqua proprietatem appellamus Lenitatem ejusdem. Quæ adeo in illa mitis habetur, ut Aqua, reducta ad calorem, qui in corporis humani vegeta obtinet vita, & dein applicata iis partibus hominis, in quibus sensus locatus est acerrimus, non tantum non imprimat doloris perceptionem, imo vero ne quidem sensum in iis producat alium, nisi qui ab humoribus naturalibus & sanis hominum organis imprimitur. Si enim membrana oculi cornea applicatur, quæ vix alia quædam pars accuratius acris per enatum doloris, aut molestiæ, aculeum, distinguit, nullam ne quidem molestiæ insuetæ notam exhibet. In narium membrana, nudatis fere nervis contexta, nihil prorsus ingrati profert, neque vel ullius novi odoris sensum excitat. Quinimo ad nervos phlegmone tenso, & tam acerbe levissima de re dolentes, si molliter apponitur, nihil quidquam tormenti exhibet. In exulceratis, crudis, quemcumque, vel levissimæ rei, contactum mollissimum refugientibus, partibus irritat nihil præsens calida Aqua. Cætera quid dicam? Cancris exulcerati nervos nudatos, & semiambesos, calida fove, mitificabis doloris acerbitatem, non augebis; ubi interim alta quæcumque imposita dolorem exacerbant. Non exhibet odorem naribus, non saporem linguæ, nullum oculis colorem, nihil sensibilis nervis. In humoribus nostris pars habetur mitissima omnium, si comparatur cum omnibus aliis, ne oleo quidem nostro excepto, cujus vel blandissimi solus tamen lentor insueti quid, & submolesti, nervis applicat. Inter elementa vero, quæ ars de humoribus iterum elicit, Aqua sola lenissima, pura si fuerit, ubique cognoscitur. Denique eximiam ostendit blanditiem suam, dum omnia acris corpori humano dilutione, quæ est sui liberalis permissio, privat ingenita ad lædendum acrimonia sic, ut pluri Aqua di-

Juta prorsus mitescant. Drachma sane liquoris de Chalcantho extrema ignis vi expressi; Oleum Vitrioli purissimum artifices vocant, si bibitur homini, cui vacuus tum ventriculus, rodens erit, fauces, gulam, & ventriculum exurens venenum. At diluatur hæc exacte Aquæ libris sex, nihil ultra nocebit, si tota bibitur. Eadem fere & in cæteris ratio obtinet.

Respectu igitur utriusque hujus virtutis, Aqua calida habetur inter Anodyna, & Paregorica medica, princeps; commendata ideo ab Hippocrate pro placidissimo ad dolores acerrimos fomento.

Hinc Anodyna

Sextam iterum Aquæ proprietatem vocabimus vim solvendi, quam habet, per quam definita quædam corpora ita dissolvere valet, ut eadem, in Aqua solvente diluta, converti queant in liquorem fluidum, in quo tum solutum illud corpus ita æquabiliter distributum sit, ut in omni Aquæ solventis parte proportionalis pars adsit corporis soluti. Videtur autem speculatio hæc, ut satis magni momenti, ita & commodissime intelligenda, si prius examinamus ordine illa corpora, in quæ Aqua ita agere possit, ut modo descripsi. Talia igitur corpora sunt.

Solvendi vis in Aqua,

Primo omnes veri Sales dicti fossiles, simplices, sive forma substiterint liquida, sive fuerint solidi. Igitur sal gemmæ, fontium, maris, borax, nitrum, ammoniacus sal, alcalinus sal acidularum Medicatarum, ut à Clarissimo Hofmanno vere explicatus habetur. Tum & sales acidi fossiles, qui tamen raro forma solida reperiuntur, sed fere semper specie liquoris reperi, referuntur ad acidum sulphuris, qui oleum, seu spiritus per campanam audit. Ad acidum aluminis vi summa ignis expressum, aluminis oleum vocant. Ad simile acidum de Chalcantho violentia ignis extrema coactum in spiritum, vel Oleum Vitrioli dictum. Quæ quidem tres acidorum species, rite defæcatæ, atque ad supremam reductæ sinceritatem, nihil fere differre videntur. Difficillime sane privari queunt ab omni Aqua, sique illæ fuerint penitus orbata hæc acida, tum ex aëre illico rursus in se aquam alliciunt, æque rapide, quam alcalia fixa summo igne exsiccata. Quando tamen arte ab iis Aqua separatur quam accuratissime, tum in frigore acida hæc ipsa forma crystalli solidæ aliquandiu possunt haberi. Sed deliquescent, simulac humido aëris attracto diffluunt, aut & ubi calor paulo modo major iis applicatur: tum enim instar glaciei, à superveniente calore resolvuntur in formam fluidam. Saltem inde scitur, ipsos sales acidos, Aqua orbos, nec actos igne, formam solidam adipisci posse, sed difficulter retinere. Cæteri Sales acidi fossiles, simplices, sunt acidi Spiritus Nitri, & Salis Marini. Qui fluidi semper, quia non potest Aqua ab iis separari. Sunt enim tam volatiles, ut gradu ignis requisito ad Aquam ab iis separandam, illi ipsi volatiles simul avolent. Omnes igitur hi memorati Sales Fossiles possunt in Aqua dissolvi lege statim dicta.

Primo sales fossiles simplices

In solutione tamen, quæ hic contingit, notabilis obtinet diversitas, eaque multiplex. Primo enim sales acidi, qui forma liquidi fere semper existunt, adeoque jam adeo diluti habentur in copia Aquæ adscita, ut fluant jam in certo caloris gradu, possunt semper dissolvi in copia Aquæ quacumque, utcumque eadem parvula fuerit. Si enim acceperit quis Olei Vitrioli fortissimi libram integram, illique admiscuerit unicam modo Aquæ drachmam, accurate ita confundet elementa prioris Olei Vitrioli, ut in hæc

Modo diversitas

una Aquæ drachma totum illud Oleum Vitrioli quam perfectissime sit dissolutum. Potestque hoc exemplum applicari omnibus omnino salibus acidis hucusque cognitis. Verum reliqui sales fossiles, qui forma corporis solidi se habent, non patiuntur se dissolvi, nisi in certa quadam quantitate Aquæ affusa. Si autem parcior accesserit copia, quam est ea, quæ huc requiritur, tum pars tantum illa salis ficci in hac Aqua dissolvetur, quæ in ea Aquæ portione potest fluere, reliqua autem pars manebit in sua pristina salis forma non dissoluta. Interim tamen, postquam sales illi solidi semel sunt dissoluti integre in debita Aquæ copia, tum poterit iterum sal hic, ita solutus, ulterius dissolvi, vel dilui, in quacumque vel minima, Aquæ copia. Sumatur uncia salis Gemmæ ficci, solvatur in tribus Aquæ unciis, habes lixivium simplex, cui si unus scrupulus Aquæ accurate admiscebitur, in eo totum hocce lixivium, æquabiliter, & perfecte, dissolvetur. Estque sane memorabilis valde hæc proprietas, quia finem non habet, semper vero solutus semel sal fossilis in Aqua, dein in minima vel maxima Aquæ copia ulterius æquabiliter dissolvitur ita, ut in qualibet parte Aquæ solventis semper sit pars proportionalis salis dissoluti. Secundo observatur in potentia dissolvendi, quam Aqua habet, hæc lex, ut, quo Aqua affusa solvendo sali plus concutitur cum eo, moveturque, eo semper soluto citius absolvatur, imo, & eo plus solvatur de illo sale; contra vero, quo magis quiescit, eo semper minus prompte, eo minor quoque copia dissolvitur. Tertio Aqua calefacta longe citius peragit hanc solutionem, quam frigida; sed & semper calida longe plus solvit, plus solutum retinet. Hinc Aqua calefacta ad gradus 32 omnium lentissime, omnium minimam quantitatem salis dissolvit; verum illa, quæ 212 gradus caloris obtinens ebullit, ocyssime solvit, & plurimum soluti tenet. Atque ea quidem proportionaliter ad frigus & calorem contingunt. Si enim ebulliens igne Aqua jam dissolverit liquefactum salem tanta copia, quanta in ebulliente Aqua solvi, & teneri soluta, potest, tumque ab igne amota incipit refrigerescere, omni momento temporis, prout magis frigescit, magisque, præcipitabit salem in fundum, donec ad gradum trigelimum secundum decrescens, jam ingentem quantitatem salis in forma solida excusserit. Si vero jam acriori adhuc sub frigore salsa hæc Aqua congelascere incipit, eo semper iterum plus excutiet ipsum salem, qui tandem in acutissimo gelu omnis fere expellitur, & quamdiu ingens hoc frigus perdurat, non solutus ad glaciem hæret. Sed rursus Aqua prius salsa, quæ acerrimo sub frigore salem expulerat, qui tamen in glaciæ adest, longe citius regelascet appositione salis, quam similis Aqua sincera, in eodem gelu. Ut enim sal, Aquæ immistus, congelationem Aquæ impedit longe ultra terminum, ad quem Aqua pura jam fuisset congelata; ita rursus, exquisite ad eundem gradum temperiei, sal adsperus glaciæ, facit hanc in Aquam regelascere; quæ absque hoc sale, aliter requisivisset adhuc multos caloris gradus, priusquam potuisset in Aquam resolvi. Quæ mira proprietas docet, sales habere vim partes Aquæ cohibendi ab associatione sua in concretionem glaciæ, idque applicatu, & interposito suarum partium. Hinc Aqua Maris longe lentius concrefcit in glaciem, requiritque gradum frigoris longe majorem.

Quarto, quum salis, primo soluti in Aqua, concretio iterum facta, crystallisatio vocetur, vel hinc jam apparet, hancce fieri 1. Inopia Aquæ requisitæ ad dissolvendum. 2. Quiete liquoris, in quo sal solutus hæret. 3. Frigore. Hæc enim tria sunt adjuncta, quibus crystallisatio peragitur. Quinto etiam experimur vim solvendi in Aqua operari multo citius in uno sale, quam in altero: ut ita sal Gemmæ celerius, quam Borax, dissolvitur in eadem Aqua. Sed etiam eadem Aqua plus dissolutura est de uno sale, quam de alio, ut ejusdem Aquæ copia eadem omnino plus dissolvit de sale Gemmæ, quam de Borace. Sexto tandem, & hæc quoque lex notatur semper in salium per Aquam solutione; quod Aqua postquam dissolvit tantam copiam de sale quodam, quantam ullo modo potest, ita, ut, si quid ultra salis illius huic lixivio injeceris, illud insolutum in fundo maneat, tamen dissolvere adhuc multum possit de alio sale jam demum injecto, neque tamen prior dissolutus sal ideo de Aqua dissolvente perturbetur. Saturetur Aqua definiti caloris tanta copia salis Gemmæ, ut amplius de eo dissolvat nihil, injecta tum huic Nitri modica portio adhuc in hac Aqua dissolvetur, & interim sal Gemmæ, ut prior, dissolutus penitus erit in illa Aqua, & manebit. Postquam vero de ambobus his iterum debitam resolvit copiam, jam iterum de alio sale aliquam copiam dissolvit. Quæ sane res, rite perpensa, Chemicis, & Physicis, opportunitatem præstat speculandi ulterius, quam usque contigit, naturam dissolutionis, quam Aqua in sales hosce exercet.

Secundo, Aqua pura solvit illos sales, qui solent vocari Metallici, vel Terrestres. Talia censemus ex Metallis, per acidos sales arrosis, natas dictas crystallas, aut Vitriola. Sive acida hæc fossilia fuerint, ut in chalcantio, & alumine, sive vegetantium, ut ærugo. Patet autem Chemicis Experimentis, omnia hæc dicta Vitriola fieri acido solvente, Aqua simul semper acidum diluente, & metallo arroso, certa lege, & proportione, hic unitis simul in unam glebam. Dum vero corpora hæc omnia ita in Aqua dissolvuntur, leges fere in his obtinent eadem, sex modo memoratæ.

Dein & Fossiles
compositos.

Tertio denique Aqua potestatem possidet dissolvendi sales Animalium, & Vegetantium. Sive illi fuerint nativi, sive arte confecti. Acidi, austeri, falsi, alcalini, compositi, ammoniaci, fixi, volatiles, semifixi, simplices, & oleo & sale coëuntibus orti, fermentatione, putrefactione, combustione, parati. Omnes parent Aquæ. Atqui iterum tamen juxta illas diversitates, quæ modo commemoratæ fuerunt. Inter omnes autem in his salium species dictas, Tartarus difficillime solvitur.

Tertio & Animalium & Vegetantium.

Juvat jam omnia modo dicta exhibere oculis vestris per vera rerum Experimenta coram exhibita. 1. In hac phiala habeo Aquæ puræ unciam, cui instillo olei optimi Vitrioli guttas quatuor. Conquassando misceo, liquor statim nascitur æquabiliter acidus per totam molem. 2. Accipio, ut videtis, olei Vitrioli optimi unciam unam, huic instillo Aquæ puræ guttas quatuor, concutiendo misceo, fit liquor æquabiliter acidus. Unde patet, acidos sales, parciore, plurive, Aquæ immistos, æquabilissime per hanc dividi, intime permisceri posse. 3. In uncia Aquæ misceo semiunciam salis Marini sicci, solvitur pro parte, alia pars in fundo manet non dissoluta. 4. Ad muriam fortissimam salis marini ad-

Id Experimenta monstrant.

miscuo Aquæ puræ quamlibet quantitatem, solventur quam æquabilissime. 5. Si idem cum Nitro, sale Gemmæ, Borace, sale Ammoniaco, sale Tartari, sale sicco Alcalino, volatili, sale Ammoniaco, instituitur; denique etiam cum Alumine, & Vitriolo, effectus semper idem omnino erit, ut in tertio & quarto; quæ omnia jam oculis exhibui. Ergo Sales hi, ut solvantur penitus, requirunt semper certam, & definitam Aquæ copiam. Et Aqua haud valet dissolvere sales solidos, nisi quoad limitatam modo horum copiam. Omnia vero salia, quæ ad Experimenta hæc adhibui, prius accurate exsiccata, & in pollinem subtilissimum reducta fuerunt. Si autem fieri posset per artem, ut acidi sales, omni Aqua intermixta perfecte orbat, haberentur penitus sinceri; tum foret omnino credibile, quod partes horum unitæ simul, in forma jam solida consistentes etiam requirerent quantitatem determinatam Aquæ, in caloris definito gradu, ut formam fluidi reinduerent. Nam Oleum Vitrioli meracissimum, frigore hyberno in crystallos solidas coactum, exigit portionem certam Aquæ, ut queat prohiberi ab hoc coagulo. Neque enim oleum illud, Aqua dilutum, hyeme sic concrescit, sed tantum illud, quod omnium purissimum est. Neque, absque ingenti hoc frigore concurrente, facile datur exemplum exhibendi salis puri acidi in specie consistente. Hincque putatur vulgo; quod acida semper queant dilui copia Aquæ quam minima, quod tamen caute intelligendum est juxta modo dicta. Atque hæc quidem sufficiant ad demonstrandas primas propositiones.

Portio Aquæ
requisita ad sa-
les diluendos,

Nunc Aquæ stillatitiæ purissimæ unciis tribus affundo salis Marini unciam & drachmam; si quiescunt simul, tarde solvitur tamen sal tandem omnis. Si vero valide conquassantur simul, tum cito integre solvuntur. Iterum Aquæ tali eundem salem admiscens in duobus vasis, unum detineo in hoc frigore, calefacio alterum. Calida longe citius solvuntur, quam frigida. Jam Aquæ stillatitiæ unciis duodecim addo salis Marini uncias quinque, coquo simul ebullitionis igne, solvuntur omnia. Addo tantum ebullientis Aquæ, ut pondus misti maneat idem, ut ante ebullitionem. En, videtis omnia perfecte soluta in hoc caloris gradu. Tego vas, ne quid exhalet. Repono, ut frigescant: en, in frigore sal concrescit, & quidem à gradu ebullitionis, dum frigescit ad gradus triginta duos usque, lixivium salis Marini tam saturatum, quam ebulliendo fieri potest, omni momento plus magis, magisque salis format, atque deponit. Unde ita didicimus Aquam æstivo tempore majorem salis copiam solvere, quam tempestate frigida. Imo etiam sub climate calido plus ejusdem diluere, quam in frigido, indeque in Zona torrida plurimum, ad Polos minimum, salis hujus in Aqua. Quum vero putrefactiones, cæteris iisdem positis, sint ut calores, igitur tanto pluri sale dissoluto ibidem cautum esse, quam in frigida plaga. Aqua hinc ebulliens, salis dissolvit, quantum fieri potest, plurimum. Glaciei autem Aqua salsa proxima, quam minimum salis gerit. Sed & glacies dein in frigore assiduo incremente deducta ad gradum primum in Thermometro, jam ex se abjecit in singulo gradu incrementis frigoris aliquid salis ita, ut quam minimum ejusdem retinuerit in frigore summo, naturæ possibili. Quæ omnia docent, in elementis Aquæ vim quamdam ingenitam haberi, per quam illa, ope caloris, ita à se in-

vicem queant separari, ut in interstitiis suis locare queant partes salis. Dum autem calor subducitur, & huic propriæ suæ naturæ magis committuntur, tum elementa hæc ex sua propria indole naturam acquirunt vel potestatem, tam arcte attrahendi ad se mutuo sua elementa, ut adeo arctent illa spatia intercepta, ut sales ibi nequeant hæerere amplius, sed ut expellantur hi ex suis locis, ubi concrevit magis Aqua. Inde igitur rursus liquet facultatem Aquæ, qua solvit sales, pendere partim ex Sale, & Aqua, partim vero ex copia Ignis, qui se adjungit tam Sali quam Aquæ. Quare etiam colligo, definiri haud posse, ut omnes fere Chemicis voluerunt, quantum Salis in Aqua queat dissolvi, nisi quam accuratissime simul definiatur, quantus calor simul fuerit adhibitus inter dissolvendum. Quin & certum videtur, Aquam sine ullo omnino calore nullum salem solvere, id est, glaciem omnium gelidissimam non posse salem diluere. Quæ iterum in re memorabile, quod sal glaciei rasæ terendo mistus Aquam regelascere cogat, frigusque eo ipso ingens excitet; quod in tota rerum natura patet, omnium tamen maxime in Experimentis Fahrenheitianis laudatis supra, pag. 87. & seq. quæ evincunt, salem vim habere calefaciendi frigidissima, & quidem frigus expellendo de frigidissimis in vicina corpora & spatia: quæ iterum mirabilis naturæ lex est. Non inhæreo jam his de industria, multa licet addere quam, forte facturus postea. Interea rursus materiem Vobis meditandi offero, & inquirendi ultro. Interim pauca hæc Experimenta proponam huc spectantia. Dum aër erat in temperie graduum triginta octo, sumpsi Salis Marini purissimi, siccissimi, in pollinem subtilem reducti, binas uncias, quæ pariebantur se dissolvi in Aquæ stillatitiæ, puræ, pluvix, unciis sex & drachmis tribus; ita ut in his quatuor partes salis requirant tredecim partes Aquæ. Salis Gemmæ sic parati uncia una postulabat, ut solveretur, Aquæ ejusdem uncias 3 & drachmas 2; rursus, ut 4 ad 13. Sal Ammoniacus purissimus, siccissimus, in pulverem reductus, ad unciam solvendam indigebat Aquæ talis unciis tribus, & drachmis duabus. Nitri puri, sicci, in pollinem contriti, drachmæ novem, in Aquæ stillatitiæ illius unciis vi solverantur. Unde tres Nitri in novemdecim partibus Aquæ. Boracis siccissimi semiuncia ultra decem uncias Aquæ exigit, ut solvatur integre: unde ut 1 ad 20. Aluminis uncia in Aquæ stillatitiæ unciis quatuordecim. Salis Ebsoniensis uncia solvitur in Aquæ uncia & drachmis duabus. Salis Tartari uncia in sesquiuncia Aquæ ejusdem dissolvitur. Unciæ tres Aquæ, si diu agitantur valide cum arcani duplicati Dulcis Holfatiæ semiuncia, hanc penitus dissolvunt. Unciæ tres Aquæ diu conquassatæ solverunt drachmam & dimidiam Vitrioli communis viridis. Ex quibus colligimus, diversos Sales requirere differentem prorsus copiam Aquæ, ut solvantur. Atque alios etiam aliis celerius dissolvi. Eos quidem, qui in ipso Aëre sponte deliquescunt, solvi quam citissime, & in minima Aquæ copia. Qui etiam mobiliores esse videntur. Atque etiam tanto difficilius per calorem amittunt Aquam suam, in qua dissoluti fuerunt, ita ut Sal Tartari, ut Oleum Vitrioli, non nisi valida caloris vi orbari queant Aqua sua dissolvente. Jam vero in liquore, qui in Aquæ unciis 3, & drachmis 2, unciam Salis Marini solutam tenet, nec amplius quidquam de Sale Marino dissolvere po-

test, diluo Nitri semidrachmam: dissolvitur. Rursus in hoc liquore, qui in uncis sex & una tertia uncix Aquæ, Nitri unciam solutam tenet, nihil ulterius dissolvere possum de Nitro; atqui dum semiunciam Salis Marini admisceo, hanc integre dissolvit. Unde ergo Aqua, certo quodam sale saturata penitus, nihil ut ejus diluere ultra queat, capax tamen manet alterius generis salem adhuc dissolvere intra se. Quin etiam Sal Fontium, Gemmæ, Maris, Ammoniacus, Nitrum, Borax, in myriam redacta suam seorsum, possunt tandem integre misceri inter se, & quam perfectissime. In solutione autem Vitrioli Metallici per Aquam notari omnino debet, quod id exsiccare nequeat penitus ante dissolutionem in Aqua, quin naturam suam mutet. Imo dum solvitur vel ita, tamen plurimum ochræ indissolubilis semper ponit ad fundum: inde & repetita solutio, & crystallisatio, Vitrioli in Aqua, tandem totum Vitriolum in ochram vertit & pingue liquidum, haud facile exsiccatum. Quo ergo facilius, celerius, pauciore Aqua, sales quidam dissolvuntur, eo magis acceptam semel Aquam retinere fortius videntur. Sed in solutione Metallorum per Aquam quædam singularia omnino observanda habentur. Scilicet habent Metalla sales quosdam, quibus solvi queunt. Quando ita soluta reperiuntur in glebas Vitriolicas, tum patiuntur hac in Aqua dissolvi. Quæ tamen solutio tum quidem expeditissime contingit, & perfectissime, quando abundat in istis glebis sal ille, quo tale singulare Metallum inprimis solvi solebat. Tum statim Aqua pura glebam illam profus diluit; ut Metallicæ partes æquabilissime per Aquam distributæ sint. Verum ubi in Vitriolis hisce deficit quædam pars solventis sui salini, tum Aqua affusa illico tanto minus, lentius, imperfectius, Metallum dissolvit, maxime autem, si copiosa nimis Aqua diluitur; fit nimirum semper tum Metallicæ partis quædam præcipitatio ad fundum. Verum postquam solutum abundantiam sale suo solventi Metallum, dein Aqua dilutum, exhalatione blanda cogitur, coire solent in glebas solidas Vitriolicas, quæ appellantur Magisteria, Sales, Vitriola, Sacchara, Crystalli, Metallorum. In his omnibus Metallum, solvens ejus, & Aqua pura, certa proportione, semper concurrunt simul, & formant massulas fragiles, pellucidas in Aqua solubiles, liquefcentes ad ignem, inde in calcem tenuissimam vertendas, à quibus ablatio Aquæ pelluciditatem illico tollit. Quæ denique arte redduntur Metalla potabilia, absque magna noxa, cum virtute Medicamentaria fere certo determinanda, quum sint solubilia reddita in Aqua. Agunt scilicet hæc ipsa tunc primo ratione acidi illius, quod Metalla dissolvit, atque iisdem deinde adhærescit. Secundo etiam respectu illius molis Metallicæ, quæ, dissoluta ab hoc acido, nunc in illo Vitriolo adest: hoc enim Metallicum dein agere virtute sua omni Metallo communi. Tertio vero vis talium Vitriolorum præcipua consistit in illa virtute propria, & singulari, quæ Metallis singularibus propria, & privata, inest; quæ plerumque inimitabilis est per omnia alia. Quarto denique exoritur potestas agendi horum corporum ab his tribus jam simul adunatis in unam molem, quæ jam agit conspirantibus simul viribus hisce simul, & inprimis per Aquam associatis. Talia igitur enumerantur per Aquam nata Vitriola Auri, Mercurii, Plumbi, Argenti, Æris, Ferri, & Stanni.

Attamen non licet regulam hanc extendere per omnia etiam Semime-

talla; quasi Semimetallicæ partes solutæ in suis acidis solventibus in massas, quæ apparent salinæ, deinde in Aqua possent dilui, dissolvique, instar salium, cæterorum Metalcorum. Enimvero purissima Metallica Reguli Stibii pars dissolvitur perfecte in meracissimo acido Salis Marini, quod Mercurio sublimato corrosivo adhæret, in destillatione butyri dicti Antimonii. Quid enim aliud est hoc ita natum Butyrum, quam verus Sal Vitriolicus reguli Antimonii per combinationem Spiritus Salis Marini confectus? Hinc putaret quis ex Historia Salium Metallicorum, poterit & hoc butyrum in Aqua dissolvi. Sed quam fallit ita cogitantem eventus! Vix Aqua attingit hanc glaciale glebam, quin statim acidum solvens deferat solutum regulum, misceat se Aqua, & calcem semimetallicam corrosam, quæ in butyro latuerat, iterum sistat integram. Limitanda igitur generalis regula, estque suos extra fines non extendenda nimium.

Aqua non solvit omnes Sales Metallicos.

Aqua solvit Alcohol, non quidem sponte, sed si cum eo conquassatur. Aliter Aqua lente infusa ad Alcohol, per illud transeuns, petit fundum, Alcholle superius innatante. Imo etiam haud ita prompte solvit illud Alcohol, sed hoc, post conquassationem, striis pinguibus utcumque cohærens adhuc, vagatur per Aquam; attamen diuturno concussu tandem perfecte, & æquabiliter omnem per Aquam distribuitur. Et quidem illa tenacitas partium purissimi Alcoholis nullo exemplo pulchrius innotescit, quam in Experimento illo antea vobis coram exhibito pag. 237, ubi phiala plena Aqua collo suo inverso demergebatur in Alcohol. Ibi enim cernebatur Alcohol, sine permissione, per Aquam ascendere in ampullam, atque sursum colligi. Quum igitur Alcohol purum sit Oleum Vegetantium, quod, efficacia fermentationis rite peractæ, transmutatum est in naturam hanc Spirituum, qui in igne deflagant, in Aqua miscentur.

Aqua solvit Alcohol.

Hinc igitur cognoscimus, & Olea ipsa, ita prius permutata, quoque cum Aqua perfecte permisceri posse, licet purissima fuerint, citius tamen, & facilius, si jam antea in aliqua Aquæ copia fuerint dissoluta. Spiritus enim vini communis facilius in Aqua miscetur, quam Alcohol purissimum.

Ergo Olea fermentata.

Interim bene considerandum est, Aquam saturatam penitus dissolutis salibus non posse misceri cum Alcholle; contra vero, omni vi, & tempore, hæc simul conquassata nunquam simul coire, verum se mutuo longe validius refugere, quam ullos liquores cognitos in rerum natura. En, hac ampulla contineo Oleum Tartari per deliquium, hac altera purissimum Alcohol, ambos purissimos, pellucidos liquores, hos confundo simul, videtisne, quam accurate maneat separatim distincti liquores, dum Oleum Tartari infra hæret, illique supernatat Alcohol! Sed spectate jam, summo molimine in hac phiala liquores hosce concutio. Quid fit? Illico rursum seorsum se associat collectum Oleum, superiora petet unitum Alcohol, & ne vel minima particula alterutrius alteri manet intermixta. Atqui ego liquores hos, alte commistos phialæ, ebullire coëgi, ad ignem exploraturus, an hoc molimine intime commisceri possent. Nihil plane. Mansit utrumque quam separatissimum ab initio ad finem usque, in ipso ebullitionis actu, sed Alcohol, elevatum sursum, vi ignis separabit se ab Aqua, in fundo relicta cum suo sale.

Aqua cum Sale non solvit Alcohol.

Aqua quando-
que Alcohol
trahit, Salem
deponit.

Rursum aliud miri in his experimur. Namque si Aqua imprægnata fuerit quam saturatissime sale quodam, qui quam facillime separari se patitur ab Aqua diluente, cum Alcohol sincerum commiscetur cum hocce lixivio, tunc Alcohol unietur affusæ Aquæ, & sal, excussus de Aqua prius dissolvente, forma salina soluta præcipitabitur ad fundum vasis. Videte. Hoc in vitro conjicitur lixivium meracissimum ex sale Ebsoniensi diluto, in Aqua. Pellucidum hoc est, neque ullus omnino sal in eo apparet ut mecum cernitis. Jam vero in phialam hanc affundo ad hoc lixivium Alcohol. Supernatat. Conquasso simul; turbatur, opacatur, albescit, liquor, sicque deponit ad fundum salis Crystallulos excussas de Aqua in Alcohol assumpta, quæ prius unita hæserat cum sale dissoluto. In Offa autem dicta Helmontiana, ubi Aqua dissolvit tantum salis alcalini volatilis de sale Ammoniaco, quantum potest ullo modo, tumque affunditur æqualis Alcoholis purissimi, & frigidi, copia; tunc unico momento concussu mistus liquor in glebam albam, solidam, concrefcit, unde paulo post Aqua quædam, in Alcohol attracta, separatur.

Aqua solvit
Alcohol ex O-
leis, Resinisque,
& Camphora.

Aliud jam observamus in hac potestate propria Aquæ. Hæc enim, si miscetur Alcoholi, in quo Oleum stillatitium dissolutum habetur, Oleum ex Alchhole dissolvente excutit. Contemplamini, quæso. Hic videtis Alcohol meracissimum, in quo Oleum Cinnamomi optimum dissolvi. Quam hoc æquabile, pellucidum, sine ulla omnino nota Olei innatantis, aut subsidentis, apparet! Illi jam misto admisceo instillatam lente Aquam. Nonne videtis, quam albescat illico miscela? Quam opaca reddatur de pellucida prius? Sed en, Oleum ipsum, prius in Alchhole dilucide evanescens iterum jam se manifestat seorsum, atque separatum se simul colligit. Unde patet, Aquam reddere Alcohol, admistu suo ineptum ad dissolvenda hæc Olea, rursumque Alcohol facilius; magisque amice, cum Aqua, quam cum oleis, uniri; denique olea, in Alchhole diluta, tamen manere olea, licet eo tempore non appareant olei specie, sed sub imagine spirituum. Resinæ quoque, qualescumque demum fuerint, in Alchhole quidem dissolvuntur penitus, ita, prorsus ut dispareant. Verum, si liquori huic Aqua confunditur, albissimus hic liquor redditur statim, omnemque disparentem in Alchhole resinam denuo conspicuam restituit, tantumque ejusdem iterum dat, quantum fuerat dissolutum. Cæterum, quocumque in genere Resinæ hoc Experimentum capiatur, eventus semper idem habetur. Unde hoc resinofum in Alchhole solvi, inde ope Aquæ recipi, rursus dissolvi, iterum præcipitari potest pro lubitu, quamdiu placuerit, & quoties. Id enim in Resina Scammoneæ numerosis didici repetitionibus. Camphoram cogitate. Quodnam hoc corporis genus est? Resina, respondetis. Date ergo ullam Resinam cognitam, quæ sicca sublimari valet cum integro suo corpore, sine sæce, absque immutatione suarum partium. En, ergo quid, hac utique proprietate, ab aliis omnibus Resinis diversum. Sed tamen in Alchhole solvitur quam perfectissime, affusu Aquæ, prorsus, ut aliæ Resinæ, restituitur in corpus verum, solidum, Camphoræ, quale prius fuerat. Aqua ergo magis trahit salem Tartari, quam indolem Alcoholis. Contra vero, eadem Aqua magis trahit Alcohol, quam Alcohol trahit olea, resinas, camphoram.

Aqua iterum solvit quam perfectissime omne mistum, quod, vero vocabuli sensu Sapo appellatur, corpusve saponaceum, sive Arte Sapo ille, sive fuerit confectus à Natura. Neque refert etiam, fuerint saponés fixi, an volatiles. Enimvero Sapo omnis coaluit ex oleo & alcalino sale ita adunatis, ut simul queant dilui in Aqua sic, ut nec olei, nec salis, appareat vestigium, tota autem miscela appareat homogœna. Proprietas autem singularis nato tali saponi, ut intime mistus oleis, oleosis, resinis, resinosis, gummi, gummosis, gummi-resinosis, concretisque inde corporibus tenacibus, eadem reddat in Aqua miscibilia, diluenda huic, & ablucenda denique. Quare Aqua veros Saponés non modo dissolvit, sed etiam saponis commistura auxiliante accipit potentiam & ea quoque dissolvendi, quæ, abesset Sapo, non potuisset dissolvere. Unde igitur potestas Aquæ in solvendo per Saponum virtutem mirifice increfcit.

Solvit Saponés, saponacea, & ab his vis ejus augetur.

Sed secretior longe magisque laboriosus, modus est, quo Olea redduntur Aquæ permiscibilia; qui proinde ab artificibus inter arcana conditur. Si enim oleum aliquod, essentialè dictum, in Alchhole puro diu satis & rite digeritur, deinde & repetitis laboriose destillationibus adunatur intime, reddetur olei pars præcipua usque adeo attenuata, atque immista Alchhole, ut ambo simul in Aqua deinde permisceri potuerint, nobili sic nato ad instaurandos spiritus medicamento, cujus singularem virtutem vix aliis imitari artificiis possumus. Namque insinuare valet se acquisita subtilitate penetrabili per omnia, atque se ubique agendo probat.

Quin & Olea solvit arte attenuata.

Credita tamen haud fuisset facultas Aquæ ad dissolvendum Aërem, nisi superius in historia Aëris absolute hæc demonstrata fuisset. Vid. pag. 231. 271. 274. Attamen solvit tantum certa mensura, certoque modo, non ultra; & quidem ita, ut dissolurus ita Aër, in loco suæ dissolutionis non sit amplius Aër illa potestate, quæ illi propria. Vid. Loca mox allegata. Unde hac ratione Aqua solvit Aërem, ut Sales, id est ita, ut singulæ, solitaria, particule aliis sic dissolutæ hæreant locatæ in interstitiis Aquæ dissolventis. Quoties vero omnis ille Aër accurate separatur à sua dissolvente Aqua per gelu, ablationem ponderis Atmosphæræ, Ignem, Solem, miscelam quorundam corporum, tum iterum statim tantumdem ejusdem Aëris imbibitur ab illa Aqua, quæ Aëre hoc privata fuit.

Aqua solvit Aëra.

Denique dissolvere potest Aqua multa terrestria corpora, quæ sola nunquam ab eadem Aqua dilui poterant, neque dissolvi. Ostracodermata piscium mollium, chelas, thecasque, cancrorum, gammarorum, cochleas limacum, pisciumque, tum in fluviiis, quam in mari, degentium, lapides, calculos, concreta lapidosa, animalium, illorum cornua, ungues, ossa, & alia similia, postquam primo in acidis suis, propriis solventibus, erosa penitus fuerunt prius, deinde queunt in Aqua omnino quoque dissolvi. Imo etiam creta, corallia, margaritæ, mater perlarum, saxa calcinata, silices, dudum docuerunt.

Imo & Terrestria præparata prius.

Quibus ita recensitis, quærere tandem liceat, quænam igitur corpora sint, quæ virtutem solventem Aquæ effugiant prorsus? Ad quod respondendum modo erit, postquam certus quis erit, se Aquam habere perfecte puram, sine ullius omnino salis admistura, quia latentium sæpe salium

Alia non potest solvere.

abscondita virtute multa sæpe solvuntur, quæ falso putantur sola Aquæ virtute solvi. Aqua vero si haberi posset pura, tum demum sciretur, an vis hæc soli foret Aquæ imputanda. In metallis quidem res inprimis difficilis, quoniam ferrum purissima madefactum pluvia in rubiginem vertitur, æs autem in æruginem. Clarissimus vero Joël Langelottus publice scripsit, tritu solo aurum penitus posse solvi; Expertissimus autem Hombergius asseruit, simplicem Aquam solo continuato cum Aqua attritu valuisse metallorum, ut cæterorum ita & auri ipsius, corpus penitus dissolvere in formam potabilem, & Medicatam. Experimenta talia legimus, perpendimus. Verum, quia tritus hi facti fuerunt in officinis Chemicorum, quæ aëra habent imprægnatum omni genere salium volatilium, dubitavi semper, an forte solutio illa tribuenda foret his salibus? Maxime tamen, dum illi attritus mensium integrorum spatio continuati, licet minimum salis adhibeant simul, interim tanto spatio compensant paucitatem salium. Antiquissimi Hermeticorum, fateor, agnoscunt, nasci cuncta ex Aqua, in eam resolvi tandem, atque enodanda semper corpora per consentanea suæ origini principia: unde quidam horum videntur agnovisse Aquam pro Menstruo, rerum dicto Universalis. Verumtamen haud memoravere nobis artificia, quorum effectu, firmaretur hæc doctrina. Terram puram, omni sale alieno, omni labe sulphurea, immunem, Aqua haud dissolvit; vitra, gemmas, crystallos, non attenuat, neque diluit. Saxa prorsus simplicia haud attingit vi dissolvendi. Hinc quam plurima corpora talia, vel ex hisce inprimis conflata, intacta relinquit. Inde igitur colligimus, Aquam non habendam pro solvente universalis, sed limitari potestatem ejusdem dissolvendi ad illa corpora, quæ enumeravimus.

Aqua se insinuat in poros corporum.

Postquam igitur cum cura ita expendimus proprietates Aquæ, facile intelligimus, hanc ipsam quam facillime se penetrare posse in invisibilia, & quidem in minima, corporum plurium compositorum foramina. Quum enim ponderosa sit valde, partesque habeat in se quam tenuissimas, faciet summa lubricitas ejusdem, atque facillima separabilitas in elementa sua, ut quam expeditissime elementa ejus ingredi queant in meatus ubique minimos. Sed facultas etiam ejusdem potentissima ad solvendum tam multa corpora efficit, ut, resoluta sæpe materie poros obstruente, ipsa sibi ingressuræ expediat vias; inprimis, quoniam elementa ejus ultima sint quam maxime immutabilia, & firmissima, unde mechanica quoque solvendi potentia in illa dominatur, denique & singularis illa præcipue, quæ in vi contractili consistit.

Hinc Ponderus augetur.

Quando igitur hac potestate undique se insinuavit in exiguos corporum talium meatus, adeoque per omnem horum substantiam se penetravit penitus, mirum non est, si horum Pondera eo ipso materiæ suæ ingestu adauxerit. Qui etiam excessus in multis valde notabilis habetur, quorum attractilis Aquæ vis major, sicuti sunt sales sane fere omnes, alcalini fixi inprimis; saponem quoque cogniti plerique; ipsi spiritus fermentatitii puri; denique solida multa corpora. Unde ut mercatores toties merces ad stateram, cum lucro, tempore humido, frigidiusculo, vendunt, quas calida, siccaque, tempestate cõmerant; ita & Chemicis quoque decepti quandoque

quandoque fuerunt, qui mira ponderum in corporibus incrementa, atque decrementa, animadvertentes, fictis sæpe causis adscripserunt, dum interim solius aquæ innexui tantum adscribenda erant.

Verum, dum Ponderus sic adauget, similiter & molem sæpe ipsam corporum expandit. Unde intelligitur agere non modo sola occupatione meatuum vacuorum, verum etiam actione extendendi à se invicem & ipsa corporum elementa solida, vero dilatatu. Infinita quidem dantur Experimenta, quæ hoc evincunt. Nunquam vero magis convincens notatum fuit, quam quod Academia Cimentina tam pulchre cepit, atque proposuit, in Experim. 184. Rem propono, quia liber rarus. Solido de Chalybe conus formabatur, quam poterat fieri, perfectissimus, AB, quoad altitudinem divisus in aliquot partes. Dein formabatur conus alter CD, ex ligno secto ex arbore juxta suam longitudinem. Erat autem conus hic interne cavus ita, ut cavitas ejus conica responderet quam accuratissime cono Chalybeo convexo AB, quando conus ligneus CD erat ficcus. Postquam vero Aquæ immersus, & ab ea penetratus erat conus hic ligneus, tum ita intumuerat introrsum, ut amplius intra suum cavum admittere non posset conum AB, quem prius recepisset. Rursum autem conus ille idem ligneus CD, qui ficcus poterat recondi intra alium conum cavum, jam Aqua humectatus extrorsum tumuerat ita, ut neque hac ratione intrudi posset intra conum cavum quem ficcus intrabat. Quare ita patebat demonstratione mechanica ad oculum, quod moles lignea ab Aqua penetrata expanderetur in omnem dimensionem. Hinc mirifici fiunt, & stupendi, effectus ab Aqua se insinuante intra corpora prius ficca, hinc quaquaversum intumescencia, sicque, expandendo se, facientia sæpe mutationes incredibiles.

Postquam autem Aqua intime permixta aliis corporibus, à natura Aquæ quam maxime alienis, tum cum iisdem modo admodum mirabili poterit concreescere in massam, in qua vix temere crederetur adesse Aqua. Sumamus in exemplum Salis marini tres libras. Has leni igne primo prudenter facite decrepitare, ut ad ignem amplius haud saliant. Deinde salem hunc decrepitatum vasi puro figulino impositum summo igne urgete sic, ut fere fundatur. Redigite deinde in pollinem, quem triplo boli miscete, tumque lege artis, igne maximo convertite in spiritus salis marini acidus; habebitis aliquot uncias. Eas vero methodo Hombergiana separate in acidum in cretam concentratum, & in Aquam. Accipietis ita veram Aquam Elementalem, eductam ex Sale, qui, prius ignem calcinationis passus, credebatur omnem omnino suam Aquam exuisse. Sed, quod miramur, Aqua illa salinis Elementis concreta fuerat tam arcte, ut indissolubili ferme vinculo cohæreret, neque nisi ultima hac tortura ignis inde separaretur. Idem illud in sale gemmæ, sale fontium, nitroque obtinet. De alumine quid dicam, & de chalcantio? Hæc lento prius calcinata igne reducuntur in pulveres siccissimos. Hi autem extrema tandem ignis vi pressi dant spiritus acidissimos, qui in Aquam deinde plurimam, & in acidum separatum inde queunt resolvi.

De siccissimo Sulphure sæpe cogitavi, an non & plurimum Aquæ sua in substantia contineret? Sane, dum comburitur, flammam dat, & aci-

Et Molem

Tab. 9. Icon. 2.

Tumque coit
cum corporibus
Salinis.

Et Sulphure.

dum spiritum. Hic vero spiritus, semper existens forma fluida, arte rursus dividitur in Aquam puram, & in acidum condensatissimo vitrioli oleo par. Igitur acidum illud, quod, adunatum vegetabili oleo, Sulphur fecerat, veram quoque Aquam habet, dum constituere Sulphur; ideoque & Sulphur ipsum, corpus siccissimum, & prorsus combustibile, agnoscit Aquam pro elemento quoque suo constituyente. Novi tamen cogitari posse, imo & deberi, quod Aqua illa, quæ in illo Oleo Sulphuris per campanam latet, & ex eodem educitur, sit forte nata ex aëre, dum Sulphur ardet: nam quo humidior est, nebulosaque magis, tempestas, quando oleum illud paratur, eo semper plus Spiritus illius per campanam elicitur. Verum, licet id verum sit, tamen omne Oleum Vitrioli, & Sulphuris, semper Aquam adhuc habent in se, dum existunt. Quare, quum Oleum Vitrioli concurrat ad compositionem Sulphuris; patet, & Aquam eo ingredi. Unde tandem statuitur, Aquam ingredi omnium Sulphurum, & Salium, compositionem, inque iis absconditam latere, arte autem per ignem educi rursus.

Ex Terrestribus.

Longe apparet quidem incredibilius, mollem, fluidamque, Aquam venire in compositionem durissimorum, siccissimorum, corporum. Atque illis deinde adhærescere tanta tenacitate, ut nulla nota unquam suam ibi præsentiam testetur, neque rursus separari se ab iis patiat, nisi suprema ignis vis extrema accedens forte expulerit à connexis. Atque nec sic quidem certi fumus; omnem omnino Aquam inde expulsam esse. Enimvero singula Aquæ elementa solidissima, nullo modo compressilia, immutabilia, ponderosa satis, ubi semel firmissime annexa sunt aliis corporibus, adeo inolefcunt concreta, ut vix ulla arte, aut vi, separari à se invicem queant postea. Atque eam quidem Aquæ singularem virtutem jam supra obiter contemplati fuimus, dum de universali concursu Aquæ ad omnia ferme opera naturæ agebamus, in principio Capituli hujus de Aqua. Nunc juvat certissimis demonstrare argumentis, corporum durissima, ponderosa, cohæsiōnem partium suarum debere inprimis soli Aquæ, quæ instar glutinis cujusdam firmissimi tam indissolubili nexu consolidat, firmatque elementa concretura inter se, ut prorsus nihil magis idem præstet aliud quodcumque gluten. Hinc igitur Aqua ita concreta corporum elementis, ita connectens illa inter se, tandem constituit cum iis unum, idem, simplex, cohærens, nobis simplicissimum apparens corpus. Atque hæc profecto Aquæ vis princeps mihi videtur advertenda vobis, ô Chemicis. Ita putetis minoris momenti habendam Aquæ conglutinantem vim, quam potestatem illius, quam habet ad dissolvenda corpora. De postrema hac ubique, quotidie cogitatur & differitur, de priore autem quam rarissime. Igitur videamus. Gypsum cernamus primo. Lapidis Alabastrini igne exusti calx habetur mollissima, tenuissima, flatu oris diffabilis. Aqua si ei ad idoneam permiscetur quantitate, ductilis emergit pasta, quæ statim transit in lapideam duritiem, unde innexa Aqua difficulter redditur. Allegatam supra prius argillam cogitemus pinguem, figulinam; quæ arefacta penitus glebas exhibet trituvertendas in pollinem impalpabilem, ad levis venti flatus moleste volatilem, neque, sicca si servatur, aut igni modico exuritur, concretura

unquam. Atqui requisita misceatur cum copia Aquæ in pastam satis flexilem, arefcens postea pasta lento calore, excoquatur in furno figulino igne apto, habebuntur latericea vasa, lapidis duritiem æmulantia, & Aquam continentia. Exusta in Calcem saxa calcaria, aut ossea piscium tegmina, pulverem dissolutissimum dant, & volatili levitate metuendum pulmoni, coalituum nunquam; ubi vero proportionali cum Aqua arcte quis subegerit, pastam efficiet, quæ igni commissa in lapidem excoquitur. Arenam Calci misce, an cohærescent? Nunquam. Aquam intermisce ad justam portionem, cæmentum progreditur lateres lateribus associans, in muris propugnaculorum, in ædibus construendis, per secula duraturis. Ipsa tandem glutina, quorum vinculo connectimus consolidanda corpora, de amylo, farina, glutine animalium, & piscium, Aqua reddimus apta ad requisitum opus, hæc etenim semper intercedat necesse est. Non igitur, si omnia hæc considerantur, adeo iniqua videtur sententia Chemistarum, qui asserunt, Aqua concrevisse corpora durissima. Quis Aquam tribuisse neget oriundis corporum solidissimis, in natura, qui in arte factis idem manifesto viderit? Quis Aquam ex compositis proscribere ausit, qui hanc ad constituenda firmissima requiri expertus est?

Tandem speculemini mecum partes Animalium aridissimas, durissimas, & quæ quam firmissimæ inter cæteras apparent. Pilos, ungues, cornua; dentes, ossa, ebur, spinas piscium, intelligo. Nonne miremini si dixerò, & horum quoque elementa terrestria, Aquæ conglutinatione coaluisse in necessariam animalibus duritiem? Attamen hæc ita se res habet. Si enim omnia hæc, per annos servata, hinc pumice aridiora, ex retorta vitrea, vi ignis summi redegeritis in volatile expulsum, fixumque remanens; reperietis, partem longe maximam volatilem in his superesse, fixi restare parum admodum. Volatilis autem hæc pars tota fere liquida, salem si exceperitis. Atqui liquida illa pars in Oleum, Salem, & Aquam proportionem maxima resolvitur, atque docet ita, Aquam nupsisse intime durissimis, eaque consolidasse prorsus: quia, omni expulsa Aqua per vim ultimi ignis, cineres modo dissoluti supersunt, aut fragmenta fragilissima, quæ facili tritu in pollinem convertitis, vix cohærentia amplius. Postquam fragmenta hæc, nigra semper, aperto postea igni exposueritis, evadent candidissima, sed caduca penitus, & ad contritum in pulverem labentia. Si autem candidissimum calcinatis os, integrum adhuc, quamvis fragile, & male cohærens, in Aquam demerferitis, audietis sibilo cum strepitu irruentem. Aquam, quasi summa siti in bibulum os raptam ingredi, pondus amissum restituere, & pristinam iterum duritiem reddere, firmata denuo cohæsiōne priore. Hinc igitur deducimus, Aquam quidem non dare ultimam materiem generandis animalium partibus solidissimis, interim tamen hanc glutinis vice fungentem, dum connata, vicina, partem concreti tamdiu constituere, molem facere, concreta in nexu debito firmata, conservare.

Et Animalium solidissimis.

Quis vero mortalium temere cogitasset, ipsa Olea, non modo Aquæ exfortia non esse, imo vero maximam partem ex ea constitui. Atque interim tamen Eximius Hombergius sollicitis probavit Experimentis, Olea

Imo & in Oleis

stillatitia, in analysi Chemica resolvi maximam partem in Aquam purissimam. Vid. Hist. Ac. Reg. Sc. 1703. pag. 37. Hamel. Histor. Ac. Sc. 372. Adeo, ut & in re inprimis inflammabili, & pro vero subjecto ignis habitata, tamen Aqua partem faciat præcipuam.

Quin & in Alcohol.

Denique Alcohol ipsum, sincerissimum, dicitur ab Helmontio, attractu Salis Tartari dimidiam partem in Aquam elementalem versum. Certe inter comburendum plurimum Aquæ prius in se absconditæ prodit, ut jam supra notatum in historia materiæ inflammabilis. Vid pag. 173. & seq. Quæ jam omnia edocti non dubitabunt de latissima Aquæ per plurima genera corporum distributione, atque constantissima cum iisdem concretione,

Non tamen Aqua prodit omnia.

Attamen etiam cavendi hic errores sunt: quoniam præmemorata jam, & alia quædam suscitaverunt opinionem inter Chemicos, ac si Aqua sola materies foret, unde corpora sensibilia cuncta nascerentur. Fuerunt enim, qui scripsere, inter Principes Chemicos, quod Aqua gelu primo defæcatissima reddita per longum tempus, deinde autem nunquam regelascens, sed semper sensim crescente frigore constricta, densata, ponderosior reddita, tandem in veram crystallum montanam transfret. Quin id observari narrant audacter in montibus Helvetiorum glacialibus, ad plagas horum boreales, ubi regelascens nunquam per secula glacies, ita transformari dicitur. De quibus Paracelsus, atque Academia Cimentina, videantur. Verum constitit, Aquam, quæ 40 gradus frigidior, quam summum frigus unquam observatum in rerum natura, tamen illico regelascere; neque incrementum ponderis per constrictionem à frigore factam, unquam valet adeo densare glaciem, ut inde hæc accederet ad pondus Crystalli, longe minus ad soliditatem Adamantis. Hinc igitur minime credibile fit, ex Aqua congelata, & condensata, unquam emergere posse Gemmas, has vero æque suo de semine nasci, ac ulla alia corpora. Quamvis igitur maximus Verulamius dicat, sine Aqua nullam nutritionem absolvi, pag. 656, neque absque hac ullam rem crescere, ibidem; tamen hæc de Animalibus præcipue, & de Vegetantibus, vera sunt. Verum in Metallis contrarium omnino apparet; nisi Mercurium Aquæ nomine intellexeritis: solent enim Adepti vocare Argentum Vivum Aquam Metallorum, imo & simpliciter modo Aquam, vel mare suum. Quis vero mortalium credat, Aquam decies & quater ponderosam magis reddi, ut ex Aqua fiat Mercurius? Verum in ipsis quoque animalibus, & vegetantibus, verissime quidem Aqua tribuit quam plurimum ad alimenti materiem, & elementorum hæc constituentium intimam connexionem; ita, ut hinc pro parte mera Aqua mutata consent. Nondum tamen ullo constitit firmo Experimento, quod Aqua sola præberet omnes partes horum corporum. Bene novi Helmontii de Salice per meram Aquam nutrita Experimentum, quod tanta cum cura describit pag. 88. 32. Uti quoque Illustris Boylei Historiam, de Cucurbita, aliisque ex sola Aqua natis, atque ad notabile valde pondus reductis, de orig. form. 165. Unde magni illi Viri putant, constare, quod Aqua elementalis simplicissima, applicata femini vivo illarum rerum, per facultatem hancce feminalem transmutteretur in omnia elementa tam Animalium, quam Vegetantium: sic qui-

dem ut omnis omnino horum materies foret ex mera, simplici, Aqua. Illam autem doctrinam Helmontius promovet, urgetque: quia omnia animalia, & vegetantia, cum liquore Alcahest soluta, & cohobata, transfirunt ultimo in Aquam simplicissimam, suo corpori æquiponderantem semper. Sane quæ de Alcahest commemorat, ignoro, neque post Helmontium reperi, qui mirabile hoc liquidum se possedisse diceret, cumque eo cepisset hæcce experimenta. Quidquid sit, postea accuratiore rerum indagine constitit, Aquam quidem esse vehiculum præcipuum, quo alimenti materies devehatur ad animalium & vegetantium corpora; non tamen hanc ipsam illam materiem esse, sed plenam variis particulis heterogeneis: quoniam pluvia purissima, semper quam plenissima variis corpusculis naturam vegetantium penitus referentibus; omnis etiam Aqua, quo saturator pingui, limoso, eo plus ponderis intra idem tempus concedit eidem vegetabili inde crescenti; maxima autem pars Aquæ quæ intrat stirpes, inde iterum cito exhalat, quæ nisi recepta foret plantis non exhalasset in aërem; quin etiam limosum pingue, Aqua mistum, confunditur in Aqua, dum vegetatio plantæ ex hac Aqua fit. Videte, quæ super his sollicita cum cura Experimenta cepit Vir Clarissimus J. Woodvardus in Actis Societ. Britann. N. 253. p. 193. Quæque postea quoque repetita sunt in Acad. Reg. Sc. Neque etiam negari potest, Aquam quandoque intime uniri ipsis partibus corporum solidis, quatenus concrevit cum iis in eandem massam; ut ita non tantum vehiculi vice fungeretur, verum etiam pro parte concurreret ad constituendam quoque partem aliquam tam Vegetantium, quam Animalium. Dixere ideo antiqui Chemicis, Aquam esse Vinum Catholicum, quod omnes plantæ, animalia, & fossilia biberent. Hoc igitur sensu licet pro vero asserere Aquam esse ex qua omnia, atque de hac incubatu prægnantis Spiritus omnia producantur.

Inveniuntur corpora quædam, quæ Aquæ conjunctionem secum refugiunt, hancque adeo appropinquantem sibi à se repellunt, sine motu tamen suæ propriæ substantiæ. Illaque proprietates in Fluidis quibusdam æque, quam in nonnullis Solidis reperitur. Si enim Olea consideramus, hæc adeo repugnant ne nubant Aquæ, ut vi, si confunduntur cum Aqua, ab eadem se expellant, in orbiculares, aut sphæroideas moleculas se colligant, Aquam ambitu brevissimo, naturæ possibili, ab adunata sua massa repellant extrorsum. Balsami, colophonix, resinæ, igne leni fusa, hanc indolem quoque habent. Sola, cujus mihi jam recurrit memoria, in his differentia est, quod semper quo subtiliora evadunt olea, eo semper minus conjugio huic repugnent, quo autem crassiora, tanto assidue magis. Ita, ut illa tandem facta quam tenuissima, denique Aquæ commisceantur facile, mista semel & confusa diu simul maneant permista; licet olea quam purissima fuerint. Atque omnia tamen hæc intelligenda sunt de admittance Aquæ quæ non sponte adhærescet ipsis oleis quam latentissime: namque de illa Aqua jam supra vos monui.

Aquæ fuga à quibusdam liquidis.

Consistentia quoque corpora quædam, à se repudiant Aquam. Inprimis quidem solidissima, aut & illa quibus nitidissima renitet superficies. Ita profecto animalium pili, volatilium plumæ, pennæque, araneorum

Et solidis.

telæ, bombycum, & erucarum, nidi, & sericum, hac proprietate gaudent; maxime, si vegeta fuerint animalia. Fateor, in his omnibus ad exteriorem superficiem superinducitur unctuosa crustula, quæ de ingenio participat olei; atque ideo hujus etiam respectu arcet inprimis Aquam: unde, si acri concocta lixivio hi repurgantur de hoc illinimento, Aquam dein minus repellunt, quam ante. Interea tamen observatur, & solas politas superficies id efficere. Videte enim laminas metallorum expolitissimas omni artificio. Certe Aqua nullo modo iis adhæret, imo inde refugit, ubi eadem ruditer scabræ Aquam facile retinent. Ebur siccum, arida ossa, aspera sua superficie imbibunt Aquam, lævigata prorsus eandem refugiunt. Id meatuum tribuetis per polituram obturationi. Neque inficior ita fieri. At extimæ quoque superficiæ jam non adhærebit politæ, cui scabræ appendet. Estne & hæc ratio, cur Piscium adeo mollium, adeo facile deliquescentium, corpora squamis numerosissimis, politissima renitentibus superficie, & unctuoso pingui subcutaneo, undique tegantur: ut constantia forent adversus Aquam, in qua versari debebant semper; in qua tamen tam cito resolvi possent. Unde etiam à morte statim, dum squamæ laxantur, unctuosum deficit, Aqua quam ocyssime dissolvit corpora mortuorum Piscium, quæ in eadem si vivi mansissent, duravissent in longa tempora. Vid. Act. Lips. 87. p. 160. Perrault, Essais, T. III. pag. 297.

Pluvia varia.

Postquam generales ita dotes Aquæ perpendimus, oportet jam ut de variis ejusdem speciebus nonnulla quoque, quæ Chemicos juvant labores, dicamus. Ubi ergo primo de Pluvia dicturi erimus. Hanc sane vere appellare licet Atmosphæræ lixivium, in quo colliguntur omnes corpusculorum species, quæ in aëre oberrabant. Hæc vero, quot, & qualia sint, historia Atmosphæræ prius conscripta tradidit. Quare repetantur huc, quæ memorata fuerunt pag. 258. ad 266, scilicet in hoc aëre vagatur, unumquodque corporum volatilium genus. Volatilitas autem corporibus conciliatur sponte, igne, fermentatione, putrefactione, permixtione, separatione, effervescentia. Unde sales, spiritus, olea, saponis, terræ, metalla ipsa, in eo quandoque adesse queunt. Sed hæc omnia varia admodum in eo deprehenduntur, prout varia quidem est causa excitans, quæ quum sit præcipue ignis Solis, ignis subterraneus, culinarius, mechanicus denique, qui ab artificibus adhibetur. Verum non modo ratione excitantis causæ hæc in Pluvia varietas obtinebit, sed etiam pro diversitate soli, ex quo ignis materiem Pluviæ elevat, & immiscet. Iterum ab anni variis tempestatibus etiam diversa valde habetur Pluvia: quum verna, æstiva, autumnalis, hyberna, valde differant, ut materie sua, ita & distinctis admodum effectis. Verna sane fermentationi quam apta præ aliis! Est nimirum hæc turgens immixtis corporibus, quæ bruma intra terram ligata retinuerat, tepor jam resolvit, dispersit per aëra, immiscuit Pluviæ. Sed & tempestates vagæ in cælo observatæ quoque variant mirifice quotidie natam inde Pluviam. Utiq; quæ post diuturnam valde ariditatem, cælo stillat Pluvia, omni plane nota diversissima erit ab illa, quæ Pluviosa dudum tempestate delabitur. Addite jam meteora quotidiana. Aqua tonitrualis diversa à cæteris, ut de ventis taceam, qui adducunt Aquam aëris de loco in locum; unde, dum post diuturnos ventos violente ex una

plaga spirantes Pluvia cadit, hæc jam advexit à plagis valde diffitis Aquam plenam exhalationibus illi remoto loco propriis. Hæc varia sane corpuscula venti perturbant, Pluviæ immiscent, ab oppositis plagis adnata confundunt, atque ita tandem mirificam miscelam aliquando conficiunt unde summa sæpe lætitia segetibus affunditur agrisque. Inde crebra docet observatio, cœlo delapsam Pluviam, tempestate calida, vasis captam purissimis, hisque asservatam aliquandiu, putrescere sponte sua in fœtidum, putidumque, laticem. Quod quidem uti creberrime contingit, ita contra nescio, an unquam quis observaverit, quiescentem Aquam Pluviam acescere? Utique mihi, tam variis circa explorandam Aquam conaminibus intento, nunquam datum fuit hætenus illud videre. Quando vero Pluvia sic computruit sponte, facili emendatione equidem salubris iterum redditur, & sine nausea, potabilis. Quippe unica ad ignem ebullitione intereant, quæ in illa vivunt, animalcula, dein quiete subsidat sæx, denique pauci, at meraci, acidi inspersu modice aceat. Summi utique, atque saluberrimi usus, observatum, quo salus servatur navigantibus sub æquatore, atque intra tropicos, ubi Aquæ putrent horrendæ, atque verminescunt, tamen sic potandæ. Sed eadem quoque ratione, paucissima spirituum Vitrioli copia interfusa, Aqua conservari poterit, ne putreat, ne concipiat vermes, manente interim saluberrimo ejusdem usu salvo. Capta iterum in Pluvia Experimenta non potuere hanc unquam in fermentationem excitare, sicque in spiritus convertere inflammabiles. Didici sedulo institutis iterum Experimentis, quod in Pluvia, excepta alto, puroque, loco, in vasis sinceris, innatent fœcunda seminula algæ fluviatilis, tenuissimæ, viridis. Nam, ubi talem puram Aquam intra purissima vitra detinebam, puncta primo exilia nascebantur in hac Aqua, quæ colore se manifestabant viridi, sensim crescentia, tandemque satis se extendentia late; quando per microscopia hæc lustrabam vera alga erat enata. Si potius creditis hæc semina ex aëre delapsa in hanc Pluviam; res erit eadem: namque & ita in Pluvia per aërem delapsa poterunt contineri. Ita quoque plurimorum muscorum seminula invisibilia per Pluviam sparsa faciunt, ut talium quoque plantularum rudimenta in hac Aqua nascantur. Omnium tamen fertilissimus in hisce proventus habetur minimorum fungulorum, qui microscopiis lustrati, omnium apparent ut tenerrimi, ita & copiosissimi; nudo oculo mucilago molestissima, aut situs, habetur. En quidem præcipuas Pluviæ incolas stirpes, quas nulla fere cautela evitare poteris ex Aqua. At tamen uno anni tempore abundantius, quam altero, se manifestant, hinc & Aquam mutant pro hac varietate. At Pluvia eadem verno, æstivoque, tempore servata, animalculorum minimorum imprægnatis quoque ovulis fœcundata, an fœdata, deprehenditur: quum & ita aliquando natas vivas in Aqua bestiolas microscopiis exhibeat, maxime foventi postquam fuerit Soli diu exposita, admisso simul liberioris aëris appulsu. In guttula sic mutatæ Aquæ quam numerosa toties apparent! Qua de re Leeuwenhoekiana consulantur. Incipitis odorari, quam male habeatur stilitia cœlo pura Pluvia. Sed nihil magis miratus sum, quam quod sincerissima Pluvia, servata vase curatissime clauso, brevi suscipiat in se nubesculas exiles, albas, sensim majores, pluresque, omnique dein tempore

magis opacas, quæ postea in tenuem, lentum, tenacem, mucum degenerant, Aquamque commutant in humorem lentescens. Inde igitur fit, ut quiescens diu concrefcere in filamenta mucosa videatur, sæces ponere, colores, odores, sapores, mutare. Sane mutationes hæc passa prius Aqua odorem fracidum gerit Aquæ mucilaginosæ, saporem autem ingratissimæ vappæ mucilaginosæ acquirit, sæpe intolerabilem. En, ô Chemicistæ! hæc est sinceræ Pluviæ indoles, ab immaculata simplicitate adeo distans, tot inquinamenti alieni conspurcata. Atqui tamen hæc ipsa apud nos omnium habetur levissima: dum aliæ in uno quoque fere loco semper adhuc ponderosiores sint. Utique Aqua hæc est destillata vere à natura. Est enim lenissimo aëris calore elevata sursum de superficie telluris; & in aërem everta in altitudinem tantam, quam nulla destillatio Chémica ullo modo imitari valet; rediit ex eodem aëre, absque ullo inquinamento illius vasis. Hinc itaque Chemicus vix poterit arte sua destillatoria Aquam parare destillando puriorem illa, quam natura vulgo parare solet. Id omnino certum apparet, si cum prudentia quis consideraverit, Aquam quam Chemicus destillat; vas, in quo destillationem perficit; ignem, quo destillationem peragit; parvam altitudinem, ad quam Aquam hanc exaltat; aërem, per quem suam destillationem exsequitur. Sane, quicumque omnia illa sic consideraverit, atque destillationem naturæ comparaverit cum destillatione artificiosa Chémica, ille non mirabitur, quod certis ipse Experimentis didicerim, Aquam Pluvia destillatam naturali ponderosiores non fuisse, sed hydrostatice eandem. Quando vero omnes Pluviarum differentias lustramus, tum reperta fuit Aqua nivis omnium levissima fuisse inter omnes Pluviarum species. Vid. *Boyl. Med. Hydrost.* 104. Igitur nivalis etiam Aqua, quo altiori fuerit loco capta, dum delabitur cælo, eo defæcator à crassioribus, & purior à ponderosioribus erit: quia tum illis caret, nec inter cadendum eorum permistu inquinatur. Rursum vero, si acre diu gelu summo prius frigore Aquam in suprema evertam constrinxerit in floccos nivales, post serenitatem, & siccitatem diuturnam, tum illa tunc formata nix quoque omnium habebitur purissima. Maxime autem, quando simul & tempestas fuerit prægressa tranquillissima, ut nullo fuerit venti motu turbata aëris puritas, alienis imminis volatilibus corpusculis. Si enim cum omnibus his conditionibus, nix primo fuerit delapsa cælo, in deserto per magna spatia monte arenoso sterili, valde remoto ab omni hominum habitatione, sic, ut omnis prius ibi superficies nive tecta sit, tumque supra hanc crassa nix ultra ceciderit, tum collecta hic sola suprema sine perturbatione, nix erit tam pura, quam ullo modo, arti, vel naturæ, possibili, haberi poterit. In hac enim sal vix erit, vix aër, oleum, aut alia. Hinc Aqua parata de hac nive liquefacta, revera differt quam maxime ab omni alia Aqua. Est nimirum talis Aqua nivis purissima omnium, est quam maxime immutabilis, & per annos constans servari potens, ad inflammationes oculorum singulare admodum remedium. De tali, tamque sincera nive Alchémistæ dudum scripsere, elici posse arte secreta ruberrimum corpus, quod vi ignita sepultum jaceat, & absconditum in intimis illius penetralibus. Nivem hanc plurimis sæculis, uni eidemque allapsam loco, quali-

bet vice relinquere crustulam tenuissimam, annorum spatium aggregandam in stratum satis sensibile, unde summa fecunditas illi terræ, Vir Clarissimus Olaus Rudbekius, in Atlantica, opere infiniti laboris, operose probat. p. 128. &c. Verum hæc jam sufficiant de modo, quo Aqua purissima omnium captari potest ab hominibus. Porro Aqua hæc, digesta diu, putrescit, foetet, si que tum destillat postea secundum artem, dabit Spiritus oleosos, utcumque inflammabiles. Si autem digesta, putrefacta, destillata, concentrata fuerit, Spiritum dedit fragrantissimum, qui ipsum auri corpus, sine ullo strepitu, blandissime solvit. Vid. Act. Lips. Ann. 90. p. 86. Cæterum, ubi in doliis, intra tropicos, æstu cæli computruit, postea, foetore iterum excusso & putredine abolita, quiescit iterum, atque limpidissima denuo evadit. Vid. Comp. Act. Britann. T. II. p. 326. Pluvialis autem aqua impurissima est, quæ cadit tempestate quam maxime æstuante, tempore valde ventoso, locis urbanis, humilibus, foetidus, ubi animalia, vegetantia, alia quoque, assiduo, maxima copia, à maxima hominum multitudine, per aëra, omni modo, disperguntur. At qui iisdem quidem locis, genita Pluvia erit adhuc impurior, si aër fuerit quam maxime nebulosus, densus, foetidus, ita, ut naribus nidorem foetidissimum ingerat, pulmonique noxios halitus, vaporesque inhalet. Qui foetor, ut nascitur sæpenumero, incognita prorsus causa, ita rursus disparerit sine ulla cognita causa, sine ullo relicto sui vestigio, ut recesserat, accedens forte iterum. Experti etiam fumus, post valde diuturnas siccitates cæli, si pariter æstus interim diu continuatus dominatus fuerit, atque dein subitissime, post ingentia tonitrua, extemplo densissimi cadunt imbres, Pluviam hanc mundissimis collectam vasis spumam dare, quæ vere aliquid tenuissimi, quasi nitrosi, salis in se continere videtur. Si autem procellosissimis turbinibus genita Pluvia ceciderit, observata fuit ea quandoque foetida; quæ quidem, si vestibus fuerit excepta viginti & quatuor horarum spatium, effecit, ut totæ scaterent vermibus. Vid. Transact. Britann. N. 127. pag. 652. Et Comp. V. pag. 171. Unde ratio fecundationis agri pro plantarum lætiori incremento intelligi potest: quum hæc materiam subtilissimam gerat, pro subministrandis particulis ad pabulum plantæ solidum, liquidumque, tum quoque, quoniam vice vehiculi commodissime fungitur ad convehenda omnia, quæ requiruntur ad nutritionem illarum. Si vero Aqua illa, quæ de nive liquefacta colligitur, atque supra jam commemorata fuit pro purissima, adhuc semel, leni igne, sine fumo, de vasis purissimis, & altissimis, destillat, hæc haberi deinde poterit pro Aqua omnium purissima; inprimis si destillatio hæc facta fuerit in loco mundissimo, ubi nulli fumi vagantur, nulli odores disperguntur. Aliter enim miro insinuatū aliquid semper hæret modis vix evitabilibus. Sane mihi pluræ experto datum non fuit hæcenus modum reperire obtinendi Aquam magis puram. Novi equidem, Chemicos, dum Aquam quærebant omnium purissimam, hanc destillasse de salibus alcalinis, fixis, lento molimine, spe, ita fore hanc acquisitam Aquam sincerissimam. Et certe acida sic fixaverunt in Alkali illo; oleosa etiam facile in illo Alkali retinebant; terrestria quoque in illo retardabant. Sed interim aliquid lixiviosi imprimebant simul illi Aquæ. Quare alii Chemicorum, eodem quoque proposito, Aquas hæc destillabant de Sale Gemmæ, de Sale Ma-

rino, Nitro, similibusque; sed Aquas semper obtinuerunt multo magis imprægnatas alienis. Imo vero, licet successive destillaveritis cum variis, ne sic tamen puriores parabitur, ut vidi, dum alternatim cum alcalicis, acidis, atque & enixis tandem, destillationes instituebam. Igitur Aqua hæc purissima, quando ebullit ad ignem, tamen retinet in se admirabilem illam fulminandi vim, supra jam descriptam, neque enim eam unquam deponit, licet fuerit purissima, licet aliquoties destillata prius; quam neque ab aëre pendere, ibidem notavimus. Restat jam, ut recitemus notas quasdam, quæ ita obtinent in hac jam descripta Aqua pluviæ purissima, ut hanc simul per has ipsas distinguant à cæteris quidem aquarum generibus. Si igitur Aqua hæc pura stillatitia, permiscebitur aliis aquis, minus puris, tum statim, post hanc permissionem, exorietur opaca quædam albitudo, licet ante hanc confusionem, utraque harum Aquarum, seorsum, limpidissima esset. Si autem Sapo vulgaris, Venetus, optimus hac in Aqua diluitur, tum semper fiet prorsus æquabilis per omnia dissolutio, sine ullis fragmentulis saponaceis apparentibus post dissolutionem: ubi, si saponem diluitur in Aqua impuriore, post solutionem factam, massulæ appareant saponaceæ, inæqualiter dissolutæ, ut in lacte semicoëunte, vel agitato, apparent. Aqua quoque illa prorsus pura, si ceræ ad Solem exponendæ affunditur, aut dealbandis adspargitur linteis, albitudinem exquisitam conciliat; ubi contra, Aqua hæc impura si fuerit, sordida relinquit linteamina. Rursum Aqua hæc calet omnium citissime, citissime refrigerat. Verum coctione tamen nunquam emendatur. Si in talem Aquam dimittitur Aurum purissimum, aut Argentum purissimum, fusa ad ignem, ut penitus fluant, sive adunata, sive seorsum existentia, placide per Aquam hanc frigidam transibunt, atque in massulas minores divisa in Aquæ fundum cadent. Quæ actio Granulatio docimastis appellari consueta, magnam ad multa opera Chemica utilitatem habet. Ferrum, Stannum, & Plumbum, si fusa ad ignem fuerint, tumque simili modo immissa Aquæ, cum motu violentiori, & strepitu ingenti, dissiliunt ab hac Aqua, cui committuntur: ut periculosior sit longe horum miscela. Sed quam mirabilis est Aquæ ad Æs fusum in igne proprietas! Sane, si in Aquam effunditur Æs igne fusum, summo cum periculo, incredibili cum fragore, & dissilitione incoercibili, Aqua, Æs, vasa, disjiciuntur. Atque funestissimo constitit Experimenti eventu, quod Aquæ parum superfusum Æri ad ignem in vasis liquefacto, uno impetu vicina omnia disjecerit, ferme promptiore impetus violentia, quam si pulvis pyrius adhibitus fuisset. Crediderim, mirabilem hanc Aquæ proprietatem ex nullo omnino principio communi capi, aut explicari ullo modo posse. Pluvia igitur tandem simplex, & sincera, Mercurius haberi potest animalium, & vegetantium; tum enim est Mercurio metallico simplicitate compar. Elementum tum primum, ex quo, elementum extremum in quod, omnia, volente Helmontio. Sententiam hanc variis limitavimus modis.

Fontana.

Fontana dein omnis Aqua, ex sola pluvia ortum omnem suum ducit. Tum enim calor Aquam de terræ, & Aquæ, superficie disperfit per aërem. Tum aër hic, Aqua prægnans, noctu impingens in montes altos, latos, frigidos, Aquam ibi applicatam cogit ex vaporibus in guttas, exquisite,

ut in destillationibus nostris fit. Collecta deinde hæc Aqua ita decurrens juxta parietes montium, in rivulos exiguos decurrit juxta terræ superficiem, aut in ductus aliquot incidit subterraneos, in quibus colligitur, atque decurrit. Quando autem loca hæc altiora sunt, quam ibi exitus habetur illorum Aquæ ductuum, tum ibidem scaturigo salit eo altius, quo locus aggregatæ Aquæ altior est, quam emissarii orificium. Atque inde ratio habetur, cur nunquam, nisi in locis monti vicinis Fontes? Cur tanto plures Fontes, quo montes frequentiores, altiores, solidiores? Cur in vallibus intra montana loca sitis, Fontes creberrimi, maxime salientes? Verum inde etiam scimus, fontanam Aquam nunquam puriorem esse pluvia: quum summa ejus puritas soli tantum pluriæ unice debeatur. Quis enim posset fieri hæc limpidior, quam fuerat ille vapor, ex quo in altum evelto ortum duxerat? Non potest utique magis depurari Aqua, quam adeo alta in ærem elevatione. Attamen, quando pluvia hæc ita in Aquam fontanam destillans, incidit in loca, silicibus purissimis repleta, tum in interstitiis illis hærens, indeque decurrens, ibidem deponit omne illud peregrinum, quod illi adhærescebat; illo autem omni retento intra hos mæandros, atque sinuosos puteolos; tandem electo purior transit sola Aqua. Atque hic colandi modus est, quo utens natura Aquam provehit ad summam limpiditatem, & sincerissimam indolem, quam cursu exercitam, quam puriorem electo, Maro describit. Neque novi alium modum, quo evadat defæcator. Interim notissimum habetur, arenas nostras vulgares, vel sabula, esse crystallos, vel siliculos quam purissimos. Horum vero quam maxime adeo est difformis figura, ut vix unquam duo reperire detur grana, quibus eadem adest externa figura. Hinc autem fit, ut nunquam ita locari queant inter se invicem, quin semper inter singula contigua maneant spatiosa vacua intermedia. Igitur Aqua, à montibus destillans, si incidit in hæc arenosa sabuleta, tum per illa arenularum interstitia decurrens, longe pulchrior defæcatur. Quare & pluvia ipsa collium arenosorum superficie recepta, atque inde per purissimas arenas percolata, & defluens, purissimam quoque Aquam exhibet. Porro tamen ipsa hæc Aqua fontana, dum decurrit per loca talia, in quibus dispersa est materies, quam Aqua facile dissolvere potest, tum Aqua hæc suo in transitu rapit in se dissoluta omnia illa corpuscula, quæ attingit. Neque refert tum, an decurrat per saxa, arenas, colles, montes: semper enim secum illa omnia conferet. Atque adeo rivuli, alvei, scaturigines, assumunt genium illius materiæ, quæ vias obsidet, per quas Aqua defluit. Unde de Fontanæ Aquæ indole nihil singularis veri dici poterit, nisi pro ratione suarum latebrarum. Sane Alumina, Sales, Saponis, vitriola, quam manifesto hæc docent. Quid igitur de Fontana dicas? Jam profilit Acidularum nomine, quas eximius Hoffmannus alcaliscentes, volatiles, demonstravit, Spiritu embryonato refertas. Thermæ autem sulphuratæ quam mire differunt ab acidulis! Quum tamen utræque Fontanæ sint. Ita medicata salubritate salutare habentur Fontes. Alii venenata labe perniciosi. Imo & inveniuntur, qui Gorgonis instar virtute petrifica donantur, ut in caverna petrifica Burgundiaca, quæ milliari circiter distat de Quingey: in qua Aqua destillans petrescit in statuas quarumcumque figurarum. Vid. Diar. Erud. 1688. pag. 432. Quod tamen

mirabile in primis quis censeat, ipsæ hæc Aquæ petrificæ tamen calculos haud generant suis poteribus. Vid. Reg. Ac. Sc. 91. 92. Omnia ergo hæc commemorata docent, de limpitudine, pondere, virtute, Aquæ fontanæ nihil in genere universaliter verum dici posse; hanc vero prius singulatim examinandam esse in suo proprio loco, ut constet de illius indole. Id vero nullo argumento constat evidentius, quam quia Aqua fontana quæcumque decocta aliquandiu, tandem quiescens, frigescentisque, sæces in fundum deponit. Omnia quidem hæc dum exploramus circa Fontium Aquas, nihil tamen mirum magis, & singulare visum fuit, quam quod Aqua hæc in locis quibusdam ad ingentem profunditatem effolis penitus desit. Satis mirari nequivi id, quod narrat celeberrimus inter Britannos Scriptores Plotius, in descriptione Staffordiæ in Anglia; ubi puteus depingitur, qui in profunditatem descendere dicitur, ad perpendiculum, usque ad 2600 pedes, fune dimisso mensurante, neque adhuc tamen attingente fundum; & sine ullo omnino occurso Aquæ in tanta profunditate. Quam solidus debet esse fundus talis putei, de quo non emergat sursum ebulliens Aqua! Quanta debent soliditate exstructi esse parietes hujus putei, à telluris superficie ad altitudinem bis mille & sexcentorum pedum! Vid. Clarissimus Auctor, & Act. Diar. Erudit. 1080. pag. 14.

Fluviatilis.

Foret jam ex ordine exponenda natura Aquæ fluviatilis. Quum vero flumina universa, jugi fluxu manantia, originem suam unice debeant Aquæ per montes ex aëre collectæ, ut de fontium prius ortu statim commemoravi, igitur erit semper Fluminum, & Fontium, eadem materies, in prima sua origine. Hoc ideo respectu erunt Fluviatili applicanda, quæ de fontana dicta fuerunt, omnia. Ita tamen, ut præcipue inter has nascatur differentia, quod fontana fere omnis semper decurrat sub terra, fluviatilis vero, ad montes genita, de iis destillans, in rivulos minimos delapsa, sensim concursu similium rivulos faciens majores, tandem in rapida exiens flumina, semper aperto exponatur aëri. Hinc igitur, quidquid cælo labitur, quidquid ventus defert, quidquid vegetabilia illapsa adferunt, quidquid animalia eo devehunt, aut pisces & amphibia deponunt, omne vero illud in alveos fluminum aggeritur, Aquæ eorum permiscetur, in finem, fundumque dimittitur, ubi dein macerari, putrescere, solvi, tandem poterit. Præterquam ergo, quod Aqua fluminalis, illa omnia possit continere, quæ de fontana dixi; adhuc præterea omnia hæc alia admittere potest. Placeat vobis mecum jam considerare, quod Flumina omnia, de montibus acta, utcumque diu decurrant, tandem in maria, quæ semper depressiora montibus, se effundant, & exonerent; tum intelligemus causas, cur nunquam quiescant flumina, verum assiduo versus mare decurrant. Pariter inde quoque intelligimus, quod perpetuo illo decursu Aquæ hæc defluens, per tot diversa loca, nemora, sylvas, urbes sæpe populosissimas, trajiciens, in quolibet horum locorum continenter alterius fiat indolis. Rursum igitur haud ita temere quidam de ipso singulari ingenio fluviatilis Aquæ firma pronunciaverit; iterum vero cogetur perpendere, quamnam varietatem omni loco nova corpora Aquæ huic immista infuderint. Ipsa sane pluvia, libero delapsa cælo, confundit se huic Aquæ fluminum. Utque vidimus, animantia, vegetantia, fossilia, in eam variis locis,

temporibus diversis, se quoque iisdem illis associant. Quid miri ergo, si Aqua fluviatilis, capta à Britannis ad St. Jagos, ibidemque cadis recondita, ita mutaretur, ut postquam circa insularum maximam, Borneo, versarentur, hæc Aqua, calore cœli æstuans, halitus emitteret, qui flamma candelæ excepti in vivam flammam, lucidissimam, abirent? Fœtidissima quidem erat hoc tempore hæc Aqua, postquam vero deferbuerat, atque diu deinde requieverat, dulcis iterum evaderebat. Vid. Transact. Phil. Comp. T. V. p. 271. Aqua autem Thamesis, atque Neoboracena, intra dies octo in doliis suis intolerabiliter fœtet; delata autem inde ad Virginias facta est iterum dulcissima. Vid. Transact. Angl. N. 127. pag. 652 Iterum, in aliis Experimentis, eadem ejusdem Thamesis Aqua, ligneis condita ibidem vasis, deinde in fervidas regiones delata, intra spatium octo mensium conversa fuerat in liquorem spiritibus ardentibus turgidum, ita ut Halitus ejusdem arderent instar Spirituum vini. Fœtor tum aderat. Postquam vero, vase tum aperto, aër admittebatur, omnis ille fœtor intra viginti quatuor horas evanescebat. Si vero eadi hi cum sua Aqua valide concuterentur, tum fœtor ille intra quinque horas ita peribat, ut amplius incommodus non esset. At tamen fœtidissima hæc Aqua, epota sine noxia fertur à corpore humano. Vid. Transact. N. 268. pag. 838. Transact. Abridg'd. T. III. pag. 547. Mem. Ac. R. Sc. T. I. pag. 404. Quando autem Aqua Marina destillatione separatur, atque deinde fluviatili Aquæ miscetur, solet tum putredinem illam prohibere, ut in Experimentis est apud Hamelium de menstruis, pag. 412. Rursum autem in Regno Congo Aqua invenitur fluviatilis, cujus agitatæ spuma stramini allisa, atque excepta, ad littus expansa, concrevit in materiem tenacem, quæ dein ad ignem durevit instar ferri. Vid. Act. Lips. 1687. pag. 650. Quin & Rhodani Aqua, postquam per quietem prorsus defæcata prius, si dein vasis figulinis rite conditur, delecta, aut cœli calores passa, haud putrescit; verum in doliis ligneis omnino putredine afficitur. Act. Lips. 1683. p. 519. Captis iterum sollicite Experimentis inventum fuit, quod Aqua pluvialis, Aqua nivalis, Aqua fontana, Aqua fluviatilis, hydrostatice examinata, atque comparata, vix una millesima ponderis differant inter se: idque, licet Aqua quoque Gægetica in hac exploratione adhibita fuisset. Vid. Boyl. Med. Hydr. p. 104. Unde intelligi vix potest, aut haberi pro credibili, quod aliunde discimus; reperiri in quodam Africæ loco Aquam fluviatilem, quæ, instituta accurata examinatione per hydrostatica, in mole unius libræ foret tanto levior, quam Aqua Anglicana, ut quatuor unciarum differentia levior esset illa Indorum. Vid. Boyl. de usu Phil. Experim. parte 2. pag. 114. Utinam mirabile hoc Experimentum pressius descriptum, indoneisque foret testimoniis firmatum! Meretur equidem rei dignitas. Si enim ita semper vere deprehenderetur, tum verissima haberentur, quæ Herodotus de Aqua Æthiopum longævorum in Africa narrat, de quibus jam supra quoque disputavimus. Sed ne nimis evadam, crediderim hæc iterum sufficere pro natura Aquæ fluviatilis intelligenda. Facillime enim patere arbitror, quod omnia illa genera tot diversorum corporum, quorum colluvies habetur in hac Aqua fluviatili, materiem præbeant, quæ in magno illo æstu, intra doliis lignea pati queat, & subire mutationes illas fermentationis, & putre-

factionis, quæ modo memoratæ sint. Hinc igitur, has omnes longe potius tribuendas esse contentis illis harum Aquarum, quam quidem Aquis ipsis.

Aqua stagnans.

Restat adhuc, ut paucis dicamus de Aquis, quæ in lacubus, paludibus, fossis urbanis quiescentibus, stagnant, hærentque. Hæ enim à Chemicis ad opera sua toties adhibentur. Si Leydensem hanc nostram consideramus, deprehendemus lixivium omnium latrinarum, & cloacarum, quæ in urbe populosa se omnes exonerant in has fossas publicas perpetuo. Sed, si juvat perpendere, quot myriades librarum materiæ ad tingendas lanas, pilos, sericum, adhibitæ in illam Aquam diluantur; quam erit mira hæc, & confusa mistio! Alumen, Tartarus, Vitriolum, pigmenta colorata, Aquæ stygiæ, integris undis evomuntur in has Aquas de ahenis tinctorum. Atqui omnis tamen illa Aqua, in solum fere lacum Harlemensem exoneratur, aut leniter modo affluit, refluitque. Quis igitur miretur, multa artificia pulchre tingendi, hac in urbe per hæc Aquas tantum posse perfici, quæ frustra ab iisdem artificibus, aliis locis, per eadem prorsus opera tentantur? Plurima ad hanc rem instituta Experimenta, hæc confirmaverunt. Est certe paludum, hæc, & stagnorum Aqua longe ponderosior pura naturali. Unciæ namque duodecim illius, dum pura excipiebantur patina vitrea, exque ea calore leni exhalabant in auras, exhibebant plurimos vermes, insecta, varia animalcula in fundo; post exhalationem. Sed præterea restabat in hoc fundo ingens copia materiæ terrestris, flavescens, calcariæ, una cum limo. Quæ confusa cum Aqua forti satis valide effervescebant. Quando autem variæ tales Aquæ hydrostatice explorabantur ad indiculum vitreum immersum, notabilis animadvertebatur ponderum diversitas, quæ in tabulam redacta se ita habebat. Prima, Aqua pluvialis, pura, cælo lapsa, collecta, erat levissima omnium ad hoc instrumentum, & proinde ab ejus nota supputabantur reliquæ. Secunda, Aqua fluvialis, à flumine, Salana dicta, erat una linea gravior, quam præcedens. Tertio, Aqua salubris ad potandum, Hallensis, integras deprehendebatur duas lineas gravior. Quarto autem, fontana ibidem Aqua, quatuor lineas gravior erat. Quinto, Aqua, fontana, domestica ibidem loci, erat sex lineas gravior. Septimo autem, illa Aqua, quæ vase aperto detenta, diu stagnaverat in cella subterranea, deprehendebatur jam gravior integras sex lineas cum dimidiata. Octavo denique, illa, quæ in fossulis urbanis, quietis, inque paludibus ibi, stagnaverat diu, omnium gravissima inveniebatur: enimvero totas septem lineas erat gravior. Quæ quidem omnia Experimenta, caute, & sedulo instituta, diserte, & fideliter, recitat Eximius Hoffmannus in exercitationibus Physico-Chemicis, nunquam satis commendatis, laudatisve. Quam oportet igitur cautos esse in instituendis, cum Aqua tam varia, Experimentis! Quum necessario, quælibet harum, pro variis suis contentis, variare debeat omnino effectus inde pendentis. Decet igitur scire modos, quibus explorari queat, antequam adhibeantur, puritas. Præcipua quidem puritatis nota habetur, si Argentum purissimum, in Aqua forti optima corrosum, dein diluitur in Aqua omnium, quæ haberi queunt, purissima. Hæc enim pro indicio dein exploratorio poterit tuto adhiberi,

Enimvero, si Aqua exploranda dein infunditur vasi vitreo purissimo, illique tum instillatur aliquid de illa solutione argenti, neque confusus inde liquor turbatur, opacatur, albescit, tandem, sciatis quidem, talem Aquam purissimam esse, nisi hoc solo excepto, quod Spiritum Nitri bonum, aut Aquam fortem continere queat. Ita pariter Oleum Tartari per deliquium purissimum, multa Aqua purissima bene dilutum si admiscetur Aquis explorandis, sine ulla perturbatione, satis demonstrat illarum puritatem: quum solis Alcalinis exceptis, cætera admista satis mox prodat mutatione subitanea coloris. Nihil tamen in hisce est teneri magis sensus, quam solutio sacchari Saturni facta in Aqua omnium purissima; hæc enim ad instillatam heterogeneam Aquam uno momento impuritatem docet. Vid. Acad. Florent. Experimenta varia, & bona, pag. 237. Certe notæ tales exploratoriæ infiniti sunt usus ad negotia Chemica, ubi incredibilis circa hæc requiritur accuratio: quum minimum sæpe alieni admitti totam mox operationem turbet. Quam doluere hæc sibi contigisse, dum Arborem Dianæ producere, dum colorum spectacula Chemice exhibere conabantur!

Postquam omnia dicta expendimus, tandem cogimur de Aqua dicere, quod sit vitri quædam species, quæ gradu caloris trigesimo tertio funditur, in frigore autem paulo majore iterum rigescit. Est enim tum massa dura, elastica, fragilis, pellucida, inodora, insipida, expolienda in formas constantes lentium, & meniscorum, pro microscopiis, & lentibus ustoriis. Est autem volatile hoc vitrum. Cætera idem. Atqui mirum satis est, quod ex fluidissima illa, & mollissima Aqua corpus mox nascatur durum, solidum. Quod de corpusculis, in quibus antea, dum dissoluta fluebant, nullo signo elasticis, jam una adstrictis, exoriatur moles quam optime elastica, & quæ in globum acta, pilam exhibet quam maxime resilientem instar vitri, aut metalli elastici. Ipsaque sic nata, in glacie durities, atque elasticitas, increpant perpetuo, in eadem ratione, qua frigus augetur, ita, ut tandem in summo frigore, dure scat Aqua instar veri vitri, elaterem accipiat summum. Sed vitrum hoc de Aqua, funditur liquefactum gradu trigesimo tertio caloris, tumque statim fit volatile. Dixere quidem egregii viri, posse, frigore maximo, perenni, ita tandem coadunari adstricta Aquæ elementa, ut in Cryсталlos abiret, gemmasque, igne vulgari fornacis vitrariorum non fundendas; id tamen nondum stabilitum per Experimenta idonea, supra jam monuimus. Si tamen hoc verum foret, tum Aqua, per hanc transformationem, evaderet apta ignis copiam in se recipere, quæ facere posset, ut luceret, candescendo, in tenebris Aqua, instar metallorum, saxorum, & aliorum corporum solidorum. Jam vero, secundum ea, quæ hactenus de natura Aquæ novimus, impossibile est omni arti humanæ, omni potestati naturæ, Aquam plus calefacere, quam ad gradus 214, aut eam comprimendo ponderosiore compressione simul, dum calorem admovemus majorem. Forte enim, si Aquam millies fortius possemus compressam tenere, quam jam ab Atmosphæra premitur, videtur, Aquam tum novies millesies graduum ultra calefcere posse; qui sane longe major, quam liquefacti ferri. Cæterum durities, elasticitas, fragilitas omnis, Aquæ tollitur penitus, simulac illa liquefcit à tepore aëris.

Aquæ naturalis
status, glacies.

Regelascens,
ſit ſolvens.

Simulac igitur calore ſuo minimo regelascit glacies, evadit illico menſtrum, movens, & vehiculum maxime univerſale, quod actuoſa inprimis corpora diſſolvit, miſcet, inter ſe applicat, multa nimis acia prius temperat, ſe ſimul iisdem jungit, omnia pariter agitat, ſicque producit præcipuas mutationes, & operationes Phyſicas.

Vehiculum ali-
tænti.

Utique in animalibus ope Aquæ omnis nutritio proſus perficitur. Non quidem, quod ipſa elementa Aquæ abeant in elementa corporis; de eo enim ita univerſaliter non conſtat. Sed, ſine Aquæ vehiculo, difficillime poſſent particulæ vere nutritiæ deſcendi ad illas partes corporis, ubi ipſa nutritio per illas debebat peragi. Aqua autem ſola idoneum illud vehiculum deſert, quo igitur carere neutiquam poteſt nutritio.

Inſtrumentum
Vitæ.

Vita vero in animalibus nulla omnino, niſi ope Aquæ. Hæc etenim humorum noſtrorum pars biandiſſima, fluidiſſima, tenuiſſima, maximeque penetrabilis per omnia, vel minima, vaſcula corporis. Hujus imminutione tantum minima Vita ſtatim ipſa deſinit; ſanguine mox, cæterisque humoribus nullo amplius modo meabilibus. Neque enim datur in tota rerum natura invenire ullum liquorem cognitum, qui deficientis Aquæ abſentiam ſupplere queat. Hinc igitur omnis quoque Vitæ actio debetur Aquæ. Hæc etenim efficit, ut apti evadant humores ferri per vaſa. Illi qui leniſſimo igne ſeparaverunt Aquam de quocumque humore animalium, ſive craſſiſſimus ille fuerit, ſive omnium dilutiſſimus, ubique invenerunt Aquam fuiſſe partem longe maximam, quæ humores illos conſtitueret, aptosque redderet tranſire per ſua vaſcula. Ruſſum pars quæcumque ſolida corporis animalium, ſi examinatur, ubique omnem fere ſuam aptitudinem ad uſus vitæ acceptam fert uni tantum Aquæ: qua inde ablata penitus, nihil omnino ſuperreſt conditionum ad vitam requiſitarum.

Et ſanitatiſ.

Ipſa Sanitas, quæ ſumma vitæ perfectio, omneſque ad hanc deſideratæ actionum exercitationes, Aquæ iterum magis, quam aliis rebus, debentur, & perficiuntur. Incrementum corporis Aqua inprimis abſolvitur. Morborum plurimi Aqua fiunt, horum plurimi tolluntur Aqua. Mors ipſa, Aquæ exceſſui sæpe tribuenda venit, at longe frequentius eadem defectu Aquæ in hominibus excitatur. Sanatio autem feliciffima perficitur Aqua.

Ut & in vege-
tantibus.

Aquam in ipſis vegetantibus, eadem præſtare vitæ, ſanitati, nutritione, incremento, cæterisque actionibus exempla, & officia, conſtat quam optime ex iis quæ celeberrimus Woodvardus ſuper his commentatus eſt in actis Societatis Britannicæ; quæque ultra confirmavit Haleus in Statica Vegetabilium, utrique jam ſupra citati. Tota ſane fœcundatio terræ à pluvia, & nive; unde ſenſim fertilis illa cruſtula, ſteriſſimis etiam arenis ſuperducta, nigerrimam parat fertilemque terram. Uti Olaus Rudbekius, jam etiam laudatus ſupra, docuit. In Ægypto autem quum raro irriguus ros terram humectet, ut & in Lybia, neque pluvia terram humectet, quum neque ullis ibidem montibus flumina naſcantur; æterna dominatur ſterilitas ad infœcundas ſemel arenas. Maxime, quum procelloſi ibidem venti arenarum moles nubium inſtar volvant, atque prima illius cruſtulæ frugiferæ rudimenta illico diſſiciant. Vid. & Verulam. p. 655,

Denique Fossilia ipsa, quamdiu specie succi liquidi existunt in venis metallicis, ut & ipsa Metalla, adhuc forma crassi, pinguis, & ponderosi, succi subsistunt, dumque Gur metallicum appellantur, tamdiu sane salini, unctuosi, succi specie existunt. Verum in Aqua tum dissolvi queunt. Imo ipsi Aquam diluentem tamdiu gerunt in se. Legite quæ super his metallicæ rei scriptores, horumque omnium princeps, Agricola, scripserunt. Utrique omnes illi succi concreti, Salini, Vitriolici, Metallici, eadem confirmant. Omnia quippe docent, Aquam in his quoque primas partes agere, omnia diluere, movere, mutare, augere, miscere inter se.

Tandem & in
Fossilibus.

De quibus tandem omnibus jam universalissimus Aquæ usus mirus omnibus patet. Rerum sane Colores tenerrimi, gratissimi, præcipui, Aquæ adjumento constant. Id florum pulcherrimis quam evidenter patet, ne alia commemorem. Odores quoque rerum singulares Aquæ miscela, atque temperamento, imprimis miscentur, servantur, perficiuntur, ubique, sane in hocce vehiculo omnium aptissimo, quam suavissime devehuntur. Undenam vero Saporum gratia, amœna diversitas, pendet, nisi ab Aqua, dum justa intermissione, imprimis linguæ & palato, aptantur? Vires corporum singulares, alimentariæ, Medicatæ, venenatæ, nonne Aquæ ope, actuosæ demum redduntur? Ipsa corporum durities summa, & solidissima firmitas, glutini Aquoso interposito deberi, jam supra demonstravimus. Lateres, imbrices, saxa, ossa, cornua, pili, ungues, abesset Aqua, in mollissimos abirent dissipata pulveres. Pleræque autem Actiones Physicæ, quas corpora inter se exercent, omnium maxime adminiculo Aquæ in actum tantummodo reducuntur, atque absque ea cessarent; quod quum verum sit de eximiis, multarumque aliarum originibus actionum, operationibus, hinc iterum pendebunt illæ omnes ab Aqua præcipue. Quod ut exemplis liqueat, spectate, quæso, mecum Effervescentias, quæ inter sales & sales, inter sales & olea, inter sales & corpora solida contingunt. Utrique omnes illæ exercentur tantum, quando sales illi ope Aquæ adeo diluti sunt, ut forma liquoris fluant, sicque in actum deducantur. Quando enim omnis Aqua penitus inde abest, illosque sales prorsus solidos relinquit, solent tum quam minime agere. Novimus autem, quam multæ mutationes, operationesque, oriuntur à meris effervescentiis; quæ igitur omnes quoque requirunt necessario Aquam, ut queant fieri. Iterum Fermentationem spectemus, tot, tantorumque, productorum Physicorum fecundam matrem. Hæc utique sine Aqua peragi nullo modo potest; imo vero vegetantia, si orbata sunt Aqua sua, nunquam poterunt in fermentationem excitari, sed immutata diu perstant. Verum simulac tanta Aquæ copia illis admiscetur, quanta eo requiritur, tum subministrato calore, & aëre admissio, statim fermentatio sponte succedet, omnesque producet suos effectus, qui adeo notabiles. Putrefactio quoque animalium, pisciumque, ut & vegetantium, in siccis nunquam fit. Contra vero, omnia illa orbata integre sua Aqua, ideoque omnino arida, quam diutissime in aëre sicco non corrupta conservantur, quæ omnia, humectante madefacta Aqua, quam citissime solent in abominabilem fracedinem putrescere, prorsusque corrumpi. Infnitæ quoque sunt separationes variorum corporum, quæ sine Aqua fieri non possunt, quæ beneficio Aquæ facillime perficiuntur.

Usus Aquæ ad
alia.

Salium sane separatio de terra, oleisque, Alcoholis de resinis, resinosisque, eductio peragitur Aqua. Rursum aliorum adunatio intima Aqua impetratur, quæ sine illa obtineri nullo modo posset: cujus quidem rei jam supra exempla quam manifestissima, & valde numerosa, exhibita fuerunt. Ipsa quoque præcipitatio, quæ notabilis adeo habetur operatio inter Chemicas, omnium maxime auxilio Aquæ fit. Sublimatio pretiosorum oleorum, quæ de aromatibus, balsamisque, corticibus, floribus, foliis, seminibus destillando parantur, solam quoque Aquam unice agnoscunt idoneam, ad hoc ut parari queant: aufer vero Aquam, carebit ars omni modo Physico, omni artificio Chemico, quo pulcherrima hæc olea, illibata, & sine corrumpentis empyreumatis fœditate, obtineantur. Sed & Aqua est, per quam gradus caloris certo queamus dirigere, & distinguere à gradu trigésimo secundo, usque ducentésimum duodecimum. Id vero admodum difficile est, ullo alio modo perficere. Oleo quidem, non inficior, idem potest fieri, & quidem ulterius ad gradus sexcentos, usque; sed Aqua manet in his semper eadem, oleum autem assiduo evadens spissius ab igne, non retinet postea æquabilia ascendentis caloris incrementa. Hæc autem res maximi videtur in arte Chemica usus, neque nota antiquis Chemicis: quum aliter non quæsvissent tanto molimine invenire modum excitandi, atque sustinendi, gradus caloris æquabilis, qualis est incubantis gallinæ fœcundans, & genitalis, ignis, qui ope Aquæ & thermoscopii, hodie adeo facile institui, dirigi, atque continuari potest. Atqui de omnibus Aquæ recensitis modo effectibus, constat, hos prorsus alios fieri juxta diversos ignis ad Aquam applicati gradus ita, ut pro quolibet augmento, semper alius sit, aliusque, ejusdem Aquæ effectus. Quod ut totum nimis, explicando confirmare abistito.

Vapor Aquæ
calidæ valde
actuofus.

Interim vero Aqua nunquam fuit inventa magis actuosa, quam ubi vi ignis agitur in vapores ab ebulliente assiduo Aqua elevatos, in loco clauso. Corpora enim exposita tali volitanti vaporibus, eoque humectata penitus inde mirifice penetrantur, corrumpuntur, mutantur, solvuntur, pluribus modis. Quum vero instituta essent de industria hanc in rem Experimenta, constitit, vapores, de Aqua exhalantes ope lenis ignis, varios habuisse effectus in corpora illis exposita hac lege, ut vapores exhalantes de Aqua falsa minus putrefacerent exposita, illi vero, qui de Aqua insulsa exhalabant, longe citius, magisque illa corrumpentur penitus, ita, ut inde vis putrefaciens Aquæ dulcis, in vapores resolutæ, certo constaret, accedente calore. Hinc aëra humidum, & calidum, pestilentiali, facultate præditum esse, & humana corpora brevi dissolvere, antiqui Medici ex vero scripserunt. Inter recentiora vero observata quoque habetur, incolas Europæos, qui loca Americæ primi obsidebant, omnes fere morbo endemico periisse per malignum morbum, qui corpora brevissime dissolvebat putrida quadam febris specie. Id autem inprimis accidisse iis omnibus, qui loca incolebant, arboribus, & fruticibus, obsita. In illis quippe nemoribus totus aër prorsus humidissimus est uberrimis illis vaporibus tepidis, quos arbores, cæteræque plantæ copia exhalant incredibili. Conferatur enim, ex computatione subducta à clarissimo Haleo, in Statica Vegetabilium, superficies, quam dant omnia folia simul, in quæ

explicatur arbor æstivo tempore satis ramosa, patebit copiam esse ingentem Aquæ exhalantis in tali sylva, sub climate adeo æstuoso. Postquam vero incensæ fuerunt omnes cæduæ sylvæ, atque apertus ær admissus per regionem quam liberrime, jam ibidem salubris prorsus redditus est ær. Vid. super his singularia observata Ludovici Testi, Medici celeberrimi, de salubritate æris Veneti. Act. Lips. Suppl. III. pag. 167.

Aqua gelu constricta ubi fuerit in glaciem rarefscens observata fuit primo ab eximio Galilæo, rarior ideo & levior, quam eadem Aquæ fluidæ adhuc quantitas fuerat. Atque inde quoque evenit, ut glacies ipsa Aquæ semper innatet. Quum pondus comparatum Aquæ ad glaciem se habeat ut 9 ad 8. Vid. Sagg. d'Esperienz. 25. 28.

Attamen raritas hæc Glaciei debetur spatiis bullatis, aëre plenis, quæ inter gelascendum in conglaciata Aqua enascuntur, satisque magna, & spatiosa, ratione Aquæ conglaciata, efficiunt, ut corpus hinc glaciei evadere videatur levius. Namque jam antea in historia Aëris, & Aquæ, evidenter demonstratum est, in Aqua frigida satis multum Aëris ita locatum esse in interstitiis inter elementa Aquæ relictis; qui tamen Aër ibidem, quia sua alia elementa Aëria non attingit, non colligitur, non unitur, non habet vim elasticam. Quando autem frigore concrevit Aqua, arctius adunando se, exprimit aëria elementa, ea adunat, hinc mox bullas elasticas se expandentes, hinc leviores, format. Increfcente dein ad summum frigore, bullæ hæc perpetua associatione aliarum novarum grandescunt, & proportionem Aëris ratione molis glaciei adaugent.

Quæ tandem majores redditæ vim se dilatandi acquirunt adeo ingentem, ut omnia fere vasa, licet fortissima, coërcentia rumpat; quum calore ebullitionis vix rupisset. Crediderant quidem acutissimi Philosophorum, vasa ea dirumpi à congelascente Aqua, quia partes solidæ vasis se per frigus accurtabant supra glaciem intus natam; adeoque non expansione glaciei extrorsum facta, sed contractione vasis supra resistentem modo ejus duritiem, hanc rupturam fieri; dum interim vas & glacies simul ab eodem frigore condensarentur. Verum subtilitati acutorum viro- rum occurrerunt solertissimi Academici Florentini conspicuo hocce argumento. Sumpserunt hi puro de auro globum novum, quem implevere Aquæ frigida, ut plenus foret accurate; dein globum hunc exponebant Aëri glaciali, postquam obturatus erat. Simul autem perfecte firmato huic globo anulum, circulare, perfectum, metallicum, minorem paulo circulo maximo illius sphæræ extrinsecus adaptaverunt; qui undique amplexus orbem illius sphæræ, tamen per amplitudinem ejusdem delabi non poterat. Notabant sedulo locum in sphæra, ubi limbus annuli inprimis sphæram attingebat. Quid sit? Dum intra globum congelascent Aqua, ejus superficies globosa tantum à centro ad superficiem amplificabatur, ut anulus notabiliter adscenderet sursum versus verticem sphæræ à circulo ejusdem horizontali maximo; expansione globi, longe majore, quam contractio annuli fuerat; ut alter æqualis annulus docebat.

Aqua vero ex nive soluta, aut etiam diu admodum ad ignem decocta prius, lentius conglaciatur, simul concrevit longe solidius, minus rarefscit; bullas longe pauciores inter gelascendum facit. Vid. Sagg. d'Espe-

Glacies rarior
sua Aqua.

A Bullis Aëris.

Unde vasa rumpit.

Glacies de Aqua Aëre orba.

rienz. p. 163. Aqua autem purissima, in vacuo Boyleano diu detenta, tumque in frigore glaciali retenta in eodem hocce vacuo, longe citius congelascit ibidem, quam in eodem gradu frigoris concrevisset Aqua, unde non eductus Aër, & quæ exposita manebat Aëri aperto. Quin etiam Glacies ita formata ex Aqua Aëre privata in vacuo, erat multo durior, ponderosior, æquabilior, pellucidior, quam vulgaris illa prior Glacies, ut ita certo constet, Aërem, qui in Aqua locatus fuerat, frigore Glaciali collectum, raritatem illam, levitatemque producere. Imo vero, Experimentis sedulo captis, juxta modum præscriptum, parabatur Glacies, quæ Aquæ non innatabat. Sagg. d'Esperienz. 171. Glaciei autem rasæ, tempore quam frigidissimo, aut contusæ, sive & nivæ, si affunditur tenuis pollen æque tum frigidi, salis marini, salis gemmæ, salis fontani, salis Ammoniaci; atque tum simul accurate conteruntur; tum ipso momento commistionis, & contritus, sal incipit liquefcere, & solvi, simulque frigus oriri multo majus, quam prius in alterutro fuerat, idque ad certam semper mensuram, qualecumque non mistorum frigus prius fuerit; quantum hucusque scimus. Cujus effectus cogniti beneficio applicato, & repetito, frigus hoc artificiale pro lubitu fere augeri poterit. Alcohol vini, quoque Glaciei sic affusum, etiam commistu, & contritu auget frigus. Spiritus vero salini pure acidi tam salis marini, quam nitri, Aquæ fortis, & Aquæ regiæ, quo fortiores, eo magis frigus adhuc longe intensius creant, si cum Glacie sic conteruntur. De quibus ample actum in Fahrenheitianis, dum de summo frigore hactenus cognito egimus supra in historia Ignis.

Glacies perfectissima.

Si igitur fumeret quis Aquam purissimam; eam arte privaret sollicitissima ab omni prorsus Aëre in vacuo perfectissimo; dein tempore frigidissimo hanc artificio Fahrenheitiano refrigeraret Glaciem ad summum; tum haberetur glacies durissima, densissima, purissima, pellucidissima, ponderosissima, tandemque character physicus Glaciei statui posset ad sensus evidens plane. Interim autem talis Glacies, quousque cognovimus, statim iterum liquefcit ad calorem triginta trium graduum.

Non mutatur frigore in durum ad Ignem.

Inde manifesto iterum sequitur frigus summum Aquam sinceram non convertere in lapidis, crysalli, aut gemmæ speciem; quamvis frigus illud artificiale sit plusquam quadraginta gradibus fortius, quam illud est in iis locis, ubi tradunt, Aquam congelatam verti in CrySTALLUM montanam; sane apud nos incrementa frigoris in glacie non effecerunt ullo modo difficiliorem liquefactionem ejusdem in Aquam ad consuetum caloris reducti terminum.

Aqua non mutatur tempore.

Aqua interim purissima, sincero vasi vitreo infusa, tum in illo vase hermetice obfignata, ut nullum omnino haberet commercium cum Aëre externo, per integrum seculum perduravit sine ulla omnino permutatione sensibili observata. Sic quidem, ut tanto spatio temporis non concreverit, neque terram, aut aliud quid genuerit intra se; licet in Aëre Romano, calido satis, id contigerit. Vid. Boyl. T. I. pag. 62. Du Hamelium T. IV. pag. 109.

Continet quid Aëre subtilius.

Si etiam Aqua, ope omni antliæ Aëriæ, liberatur quam absolutissime fieri potest ab omni Aëre admisto, tumque in vase ita continetur, atque concutitur, emittet bullulas infinitas, minimas, emicantes instar scintillarum

ignis, quæ tamen bullulæ vix simulacrum præbent Aëris de Aqua exsiliensis. An hæ ergo minimæ sunt, quæ adunatæ simul, formabant illas bullas fulminatrices, non aërias, in Aqua ebulliente diu supra ignem, postquam aër ipse diuturnitate coctionis jam prius expulsus fuerat de illa ebulliente Aqua? Vid. Du Hamelium Demonst. p. 395.

Fallere autem potest nihil fere magis quam Aqua, si ejus investigatur abundantia in aëre. Enimvero, partes Aquæ certa ratione dispositæ inter se in aëre, possunt densissimas facere nebulas, quæ opacitate sua inducunt ante oculos caliginem, & umbras; ubi tamen eadem Aqua multo copiosior, densior, collecta, sed disposita tantum alio modo, adeo pellucida habetur, ut nihil penitus ejusdem appareat. Halitus oris nostri vi magna expulsus per contracta labia, vix apparet; quando autem ore hiante leniter efflatus occurrit auræ frigidæ, conspicuam satis nebulam format. Æstivo in calore humidior exspiratio nequiquam apparet oculo, brumali tempore adeo specie nebulæ conspicua. De hisce quidem amplius actum in historia nebulæ, nubiumque. Hinc necesse modo est Chemicos monere, ut, quum eorum tantum intersit, discant conficere Hygrosopia accuratissima, quorum certo indicio cognoscere studeant quantitatem Aquæ quolibet tempore in aëre explorare. Sola necessitas cognoscendæ tempestivitatæ, qua oleum Sulphuris per campanam, aut oleum Tartari per deliquium parari optime posset, indicat utilitatem hujus cognitionis.

Sæpe mire latet, ubi abundat.

Si placida ventis Aqua stat, quæ interim nullo quoque decursu exercetur, tum superficiem format in aëre, quæ parallele ad telluris superficiem se accommodat, dum ita prorsus quiescit. Si tum in superficiem hanc Aquæ desuper immittitur grave corpus, magnum fuerit, aut parvum, celeriter, aut lente, illapsum, tum corpus hoc incidendo expellit cum impetu Aquam volumini suo æqualem supra superficiem stagnantis Aquæ. Hæc igitur Aquæ expulsio successive durat tamdiu, donec corpus illud descendit in Aquam sub altitudine Aquæ elevatæ. Tum porro corpus id æquabiliter descendit, neque avertitur. Aqua vero elevata à corpore statim recurrit in locum à subsidente corpore relictum, unde fit circulus undosus in superficie Aquæ. Hic vero à loco illapsus, ut centro, propagatur undatim in undas majores, majoresque, assidue crescentes concentricis semper orbibus in magnam longitudinem. Undæ illæ constanti formantur lege hac, ut absolvant, extendendo se, diametrum duodecim pedum semper intra spatium temporis minorum secundorum octo & dimidii: quum sonus in aëre eo tempore percurrat centum & octuaginta exhapedas. Sicque unda aëris ad undam Aquæ, ut 765 ad 1, respectu temporis. Quæ ratio satis accedit propinque ad rationem ponderis Aquæ ad aërem, ex proportione data à celeberrimo Delahirio. Undæ illæ à diversis natæ causis, si se mutuo secant, circulares, concentricæ suo quæque centro manent, neque inde turbantur. Si progredientes incurrunt in obstaculum resistens & reflectens, inde reflexæ, eadem celeritate progrediuntur, ac si nulli prorsus obstaculo occurrissent. Et quod longe magis paradoxon in his, penitusque mirabile, id est, quod ne ventus quidem adversus, aut secundus, hanc propagationis rationem immutare queat. Videantur omnino Monum. Physica, sive *Mémoires de Physique*, &c. anni 1693. pag. 133.

Unda Aquæ.

Dignum putabam hoc observatum, ut hic infereretur, quo posset servire Chemistis nostris, qui sæpe tam multa effingunt in harmonia Univerſi, ut haberent materiam, dum forte legent, speculationi super hiſce.

An Aqua potest verti in terram?

Si Aqua puriſſima, igne leni, ex vitro mundiſſimo, deſtillat, ad perfectam ſiccitatem uſque, relinquet in fundo vitri maculam levem impreſſam. Idque continget ſemper, quotieſcumque repetitur cum eadem Aqua, & vaſe novo. Quin etiam ſi Aqua deſtillata ſemper reaffunditur in idem vaſ, tandem in unaquaque deſtillatione cruſtula illa paulo auctior evadens, ſatis notabilis evadit. Indefatigata effecit induſtria, ut experimentum hoc inſtitueretur ad ſaſtidium uſque, narratque inde eximius Robertus Boyleus in operoſiſſimo tractatu de Ortu Formarum, quod Aqua ducenties deſtillata cum cautelis ex vitro per alembicum, tandem ex uncia una dederit drachmas ſex terræ albæ, levis, inſipidæ, fixæ, ponderoſæ, indiſſolubilis in Aqua. Vid. Orig. form. à pag. 250 --- 273. Hiſtoriâ hæc fecit, ut viri omnium prudentiſſimi, freti ea auctoſitate, pro certo ſtatuering, Aquam ita vere in terram veram, abſoluta tranſmutatione, converti poſſe, per meram modo deſtillationem repetitam. Hinc Illuſtriſſimus Newtonus, Aquam ſic verſam in terram igniri tandem poſſe, deducebat. Optic. Latin. pag. 319. Quæſt. 22. Interim decente reverentia licebit mihi enarrare, quod ipſe rem utcumque examinavi debita cum prudentia. Aquam cepi pluvialem, cælo ſtillantem, vaſis apertis, mundiſſimis, in ſpecula Aſtronomica Academiae noſtræ ita locatis, ut à reſiliente de tecto pluvia nihil ſæcum infilire poſſet in vaſa hæc. Hujus dein pluvie magnam copiam, ingenti de cucurbita, leniſſimo igne, per athanor, ut fumum vitarem, deſtillavi in excipulum purum, ad ſiccitatem uſque perfectam. Macula manſit alba, in fundo vitri, ſed incredibiliter tenuis, & pauca, reſpectu Aquæ adhibitæ. Verum interim perierat de Aqua in hac deſtillatione ſatis multum, quamvis cura quam ſollicitiſſima commiſſuras luto de farina lini & Aqua clauſeram. Unde intelligere nullo modo potui, quomodo egregii illi viri illa cura potuerint cavere, ne, ante ducentieſimam vicem repetitæ deſtillationis ejuſdem Aquæ, illa jam tum tota non perſpiraret inter deſtillandum per vitrorum obturatas juncturas. Verum contigit mihi obſervare, quod, quum repetens illas deſtillationes viderem, Aquam de cucurbita per alembicum, in vaporem reſolutam, ire in excipulum; tum alembicus & vacua pars cucurbitæ, ut & excipulum totum, plena eſſent aëre illo communi, qui eo tempore erat in officina mea Chemica, ubi experimenta inſtituebam. Atqui aër ille, ſemper in tali loco, reſertiſſimus eſt obvolitante pulvere copioſo. Quam ignis, ignem ſequens aër, homines, ventus, motus, excitant. Qui ſane pulvis ſtrato denſo tegit, & obſcuſcat, ſuperficiem vitrorum in editiſſima ædis hermeticæ parte poſitorum. Ad hæc intentus magis, magiſque, tandem certo obſervavi, in ſingulis deſtillationis actionibus repetitis novum iterum pollinem jam prius collecto ſuperaddi. Si ergo ducenties illa Aqua deſtillat in altum, ſemperque denuo reaffunditur in idem vaſ unde exiverat, quadringenties colligetur omnis pulvis, qui in vaſis dictis fuerat in aëre, in quo hæc deſtillatio, & infuſio, contigit. Quare inficias haud iverim, aliquid ita nati pulveris deberi ipſis ſæculentis in Aqua corpusculis, ita tamen, ut maximam

partem pulveri aërio tribuerim. Et quando rite supputo, juxta experimenta, quanta debeat esse copia utriusque pulveris, tam nati ex Aquæ impuritate, quam oriundi ex aëre circumfuso, & ingresso, nondum certo videre queo, in operationibus hisce, terram fuisse natam de ipso sincero Aquæ elementalis corpore. Eritque tanto gravior semper dubitandi magisque urgens ratio, quo magis consideramus, Boyleum ipsum, tantum ter repetivisse experimenta, cætera vero accepisse fide narrantis Chemicæ, qui recitabat, vice ducentesima destillationis, Aquæ unciam dedisse drachmas sex talis terræ. Non dubito, quin omnes harum rerum cupidi, satis momenti agnitori sint in sententia, quam, pace summorum viro- rum, quam modestissime censuræ publicæ, emendationi subjeci. Aquam concrefcere posse cum aliis in corpus vere solidum, ex hac adunatione ortum, cogor credere ob rationes supra datas. Aquæ vero elementa ope destillationis ita uniri inter se, sine tertio interposito, ut convertatur sic in meram terram, nullo hætenus experimento tuto satis demonstratum vidi; didicique quotidianis laborum periculis, quam temere nimis sæpe negligantur in Chemicis illa, quæ dolose se insinuant aliena inter operandum. Atque iterum absolvi unà, illa omnia, quæ secundum hodiernam doctrinam intelligere vere potuimus de tertio Instrumentorum Chemicorum universali, Aqua. Unum illud definire haud datur hætenus, bona fide, an illa nimirum Aqua, quam Alcahest, corpora resolvendo, producit de corporibus destructis, sit omni proprietate talis Aqua, qualem nos hucusque proposuimus? Sed de hac re soli vera dabunt beati talium mysteriorum possessores, quorum una nobis admirationis gloria relicta est.

D E T E R R A.

Ut Philosophi, sic & Chemicæ, vocabulum Terræ usurpaverunt, dum principia enarrabant rerum, vel elementa, ex quibus composita corpora conflarentur. Intelligebat quippe unum de his, quod cum concurrentibus cæteris, constituit composita, quodque his facultatem talem præberet præstandi quam plurimum ad exercenda opera Naturæ, Artisque. Si autem examinamus, quam proxime quid proprie hoc sub vocabulo intellexerint, hic sensus colligitur, quod Terra sit corpus fossile, simplex, durum, friabile, in igne fixum, in igne non fluens, in aqua, alcohole, oleo, aëre, dissolvi non potens.

Definitio Terræ.

Corporis ideam quis Terræ neget, quum hæc omnis massa sit in triplicem dimensionem extensa, impenetrabilis prorsus, suisque interim figuris definita, suo denique, & quidem proprio, librata semper pondere? Magis quidem ambiguum videbatur, an oporteret, Terram inscribere classi Fossilium? Sed si vacat excutere, quæ prius retuli, de charactere trium Regnorum, ut loqui amant, naturalium, tum crediderim, ad Fossilium classem imprimis referendam esse. Est nimirum omni fere fossili noto immista Terra, portione quidem majore, minore semper aliqua. In metallis, fateor, difficilius demonstratur, facilius autemprehenditur in reliquis, atque etiam copiosius, ut vix inde, nec nisi summo labore, queat integre separari. Habet quoque pondus tam magnum, ut aquam, sales,

Explicata.

olea, spiritus vegetantium, & animalium, exsuperet. Hinc & in intima telluris ubique se insinuat; unde in absconditis illius adytis constanter reperitur ubique, atque erui potest. Imo vero & pura Terra, in mole sua non ostendit unquam, concursum aliorum elementorum, aut varietatem fere ullam; adeo ut omnia hæc doceant, vix aptius ulli rerum generi Terram hanc adscribi posse, quam quidem Fossilium. Sed sane, si agnoscenda est Terra pro materie fossili, quanta, quæso, in illa simplicitas obtinet? Tanta profecto, ut in tota natura rerum, vix aliud simplicius corpus reperias. Terra enim sincera, quam Terram virginem appellitavere, adeo deprehenditur simplex, ut ne ipsa quidem metalla magis simplicia apparuerint. Quin etiam, quando habetur separatissima ab aliis, tum in tenuitate sua satis tamen habetur dura, consistensque. Fateor, dari duriora alia, sic tamen, ut & ea suum duritiei notabilem satis gradum obtineat. Verum materies Terræ fragilis apparet, quamdiu observari sensibus nostris potest: patitur enim facili tritu in pollinem se redigi semper subtiliorem, qua in re à veris metallis, gemmisque, quam plurimum differt. Sed in ea inprimis re maxime diversa est, quod in summo igne fixa, immutabilis, persistat ita, ut ne quidem adigi queat, ut fluat ad ignem, sola si fuerit.

Quæ sincerissima,
Destillatio-
ne.

Quando lapsam cælo pluviam ita quis capit, & cum cura destillare facit, in fundo relictas commemoravimus fæces jam antea, dum de Aqua mox ultimo loco egimus. Illa materies fæculenta, sic collecta, siccata prorsus, ignique exposita, ut exuratur penitus, tandem cineres dabit, qui exquisite depurati ab omni omnino sale adhærescente, tandem exhibent Terram, tenuem, puram, quam virginem vocant. Sive enim de aqua mutata nascitur, sive, ut probabile magis habetur, ex ipso fuerit aëre collecta, dat subtilissimum hunc pulverem. Aër namque, ut statim vidimus, quietus licet, & loco contentus clauso, vel sic tamen scatet incredibili copia pulveris terrestris, & quasi cineracei. Id supra in Historia aëris evictum per radios lucis in camera obscura oblique spectatos, ut & per velum sericeum nigerrimum, ibi expansum, quod ocysime pulverulenta obducitur crusta. Quæ tamen crustula inprimis constat Terra tenui obvolitante in ipso aëre. Est itaque pulvis hic magnam partem quoque Terra, attenuissima reddita per infinitas causas, quo motu agitata, apta evasit obvolitare per aëra liquidum; maxime, ubi ventus accesserit. Miscet se quam abditissime cadenti rori, incumbenti nebulæ, nubibus vagis, aquæ, pluvix, nivi, grandini, gelicidio, nimbo, aliisque, quibus quidem omnibus se apponit, unitque. Neque tamen obstat huic origini illa perdurans Terræ in destillanda pluvia genitæ constantia in igne, qua Boyleus deprehendit, hanc in crucibulis summum ignis ardorem expertam, non mutatam perstitisse, neque aufugisse ab igne. Cogitaret enim quis, quomodo hæc convenirent volatili per aërem pulvisculo? Namque longe aliud quid in corporibus est, quiescere in igne undique æquabilissime applicato, licet violentissimo; aliud vero abripi inæquabili motu aëris, sive vento. Quando tenuissimus Terræ pollen, intra catinum locatus, undique igne eodem, inferne sursum, deorsum, à lateribus, à centro, urgetur, stagnat in liquido, si ita loqui licet homogeneo, hinc quiescit. Si

VERO

vero aliquis flatu follis intra tigillum adacto desuper pollinem attigerit, diffabit statim, & disperget hunc ipsum. Certe, ut alibi vagantur, aqua conflatæ nubes, ut undæ ventis elevantur, propellunturque in mari, ita in Ægypto, & Lybia, volitant arenæ, ut integrum Cambyſis exercitum ſuis molibus oppreſſerint, in igne adeo fixæ aliter. Auri bractææ tenues, aliorumve metallorum lamellæ ſubtiliſſimæ, catillo Chemico immiſſæ omnem diu ignis potentiam intactæ perferunt, at halitu oris, leviqve vento, ſtatim in auras abripiuntur, inque aëre volitabunt. Perpendere oportet, pariter, corpora prorfus terreſtria, quamdiu penitus ſolitaria habentur, neque aliis ullis permixta, tamdiu sæpe fixa manere, & immota in igne, quæ tamen admixtu aliorum evadunt tam facile mobilia, ut leni igne ſurſum ſe pelli in aërâ patientur. Auro ad ignem fixius nihil, ſincerum ſi exploraveritis. Idem vero ſi regulo miſcueritis antimoniali, dein contriveritis diu, prudenterque, cum optimo mercurio ſublimate, reddetis ita mutatum, ut ab igne mediocri avolet in auras. Manet pura Terra, ſi ſola ſeparata ab omni alia re, immota, fixa in vaſculo fuſorio ad violentiſſimos ignes. Poſtquam tamen hanc aliis corporibus permixuiſtis, in ultima dispergetis. Id ſola nos doceat ligni in foco, alto ſub camino, crepitantibus flammis, facta combuſtio. Nonne fumus ejus ad faſtigiũ culminis camini nigræ applicat fuliginem? Hæc vero igne explorata Chemico Terram dat copioſam, ope admixti olei & ſalis tam altè evectam. At, ubi ſolam hanc Terram, jam prorfus puram, igne ſummo urſeritis, fixam deprehendetis, inque mediis flammis conſtantiſſimam. Intellexiſtis igitur, ubi, qua arte, parari queat Terra ſinceriſſima? Deſtillatione aquæ puriſſimæ. Attamen ſeculæ ita genitæ, continebunt etiam in ſe omne illud, quod in aëre volitabat cum hac Terra, quodque interim adeo leve non erat, ut poſſit illo gradu caloris elevari ſurſum, quo gradu deſtillatio aquæ perficitur.

Vegetantia igne aperto exauſta collabuntur in cineres albos, fixos, tenues, ad minimum motum facillime diffabiles in pulveres volatiles, qui vento inde ad loca diſſitiſſima diſpergi facile poſſunt. Neque ulla inter notas fuit inventa hæcenus, quin exuſtione hos dederit cineres, planta. Si deinde natam ſic favillam, prorfus bibulam, puriſſima laveritis pluvia sæpe, & accurate, elicietis inde omnem adhæreſcentem ſalem, quum vero ignis inde jam prius conſumpſerat omne oleoſum & volatile ſaluſum, reſtabat ſola Terra in aqua tandem. Igitur oportet tum aquam hanc, nullo modo amplius ſaluſam, fortiter conquaſſare cum aqua puriſſima, hancque ita turbidam factam effundere in aliud vaſ mundiſſimum, hocque, aſuſa ſuper reſiduum nova, pura, aqua, ita continuare tamdiu, donec omnis cinis illa aqua turbida ſit ablutus à ſaxis, arenis, lapillis, vitreis, aliis partibus ſolidis & ponderoſis, quæ in aqua dilui non poſſunt. Omnes autem aquæ illæ turbidæ debent ſimul relinqui quietæ in uno vaſe tamdiu, donec cineres omnes in fundum demiferint. Effundatur tum aqua ſupernatans leniter, relicto ad fundum limo tenui. Quod ſi bene facta fuerit hæc ſeparatio ſalis, poterit igne leni ſuperſtes Terra exſiccari, eritque elementum terreſtre de vegetabilibus arte Chemica educum. Hæc reperitur penitiſſime inodora; inſipida prorfus; alba colore; mollis ad-

Et combuſtione; vegetantium de cinere.

modum, allisu vix sonora; in aëre, aqua, igne, alcohole, oleo vix ullo modo dissolvenda; in igne fixa: enim vero igne, sola si fuerit, vix convertenda in vitrum; cum aqua, instar farinæ, in pastæ speciem subigi potest ductilem adeo, ut inde cum prudentia formari queat vas, quod extremam ferme ignis torturam illæsum sustinet, neque vitrescit ullo gradu ignis vulgaris, verum immutatum in eo persistit, omniaque metalla fusa retinet. Hæc est certe illa Terra, ex qua Docimastæ metallorum testas formant exploratrices, in quibus metalla examinant ad discendam illam copiam auri, aut argenti, quæ cæteris intermixta habetur fossilibus corporibus. Hi catini sunt, in quibus plumbo fuso mistæ glebæ fossiles, evanescentibus omnibus aliis, aurum & argentum, fusa in globulum, relinquunt. De hac ipsa terra etiam conficiuntur fornicatæ testudines, quibus supponuntur catilli isti modo descripti, ne sordes incidant, & per quas ignis purus quidem, at violentus, transit. Hæc Terra illa est, quæ diutissime cum plumbo fuso detenta in igne violento, nunquam ab ullo plumbo funditur, nunquam cum illo vitrescit. Hæc tandem Terra est, ex qua fit mystica illa Vulcani, non Jacchi, vannus, per cujus scilicet foraminula minima, cruda, imperfecta, atque cum plumbo vitrescentia, corpora cribrantur, transfluuntque, dum solum aurum & argentum, nulla parte, transmittuntur per hosce meatus, sed nexu indissolubili se colligunt, & associant, in globosam massulam, quæ tota quasi consistit in centro vasis hujus; quamvis tota cava superficies, & corpus, hujus catilli porosa sint ubique, & æquabiliter. Est igitur hæc Terra, in tale vas formata, verum cribrum metallorum cum plumbo fusorum. Per omnes hæc notas vere cognoscitur natura Terræ purissimæ, quæ comparatur arte Chemica de cineribus usti vegetabilis.

Imo & de fumo, & fuligine.

Sed similis plane Terra acquiritur ex illa vegetantium parte, quæ, inter comburendum, ab igne sursum avolat, sub specie flammæ, scintillæ, fumi, fuliginis; neque refert, quodnam vegetabile ita combufferitis, recens, vetusve; acre, vel mite. Enim vero fumus ille altissimus, frigidis camini supremi parietibus applicatus, ibique in floccos concretus fuliginosos, si colligitur, atque igni violento in satagine pura ferrea exponitur, fumat, ignitur, flammam capit, in cineres tandem albos dilabitur, qui aqua iterum liberati, ab omni, si quid adsit, salino, Terram relinquunt omni dotè simillimam priori, neque inde distinguendam ullo signo. Unde discimus quam volatilis reddi queat ipsa Terra, dum per rapidas agitur flammæ volatilibus aliis permixta, & ad quantam volatilitatem ita assurgere queat, ad quantam altitudinem evehi, perque aëra dissipari, illi se immiscere: adeoque, dum atri de accensis Vegetantibus fumi in nubes se diffundunt, ipsa ibidem, volatilis facta, Terra divagatur etiam nubium specie. Denique, quando collecta fuligo ex retorta pura, vitrea, ignis vi destillat, vario ignis gradu, diverso destillationis tempore, dabit phlegma, spiritus, salem volatilem, salem ultima tantum vi ignis elevandum, olea diversa. Restabit in fundo sæx nigra, quæ postea, igne exusta aperto, cineres dabit, qui aquæ ope depurati ab omni salino, eamdem accurate Terram præbent, quæ in præmissis experimentis comparata fuerat prius. Certe postrema hæc experimenta docent, vim ardentis ignis in sublime

rapere, atque agitare cum aqua, oleo, sale, ipsam quoque Terram simul, hancque ejusdem prorsus naturæ, ut quidem est illa Terra, quæ in fixis cineribus à combustione supererat. Quod ut incredibile primo, atque mirabile admodum, verissimum tamen demonstratur, atque incognitam sane indolem Terræ nobis exhibet. Terra autem in comburendo ita volatilis in fuligine, & in ipso antea fumo, postquam destillando, aut exurendo, separata omnino est à cæteris aquosis, oleosis, salinis, ut sola pura supersit, tum est semper æque fixa, quam illa Terra ejusdem vegetabilis, quæ post combustionem in fixis cineribus aderat. Hinc ergo Terra, sola dum seorsum existit, in igne fixissima est semper; ubi vero oleis intime est mixta salibusque, tum horum ope facile volatilis redditur. Quam plenus igitur terrestri vera materie est aër, potissimum iis in locis, ubi quotidiana vegetantium combustio fit!

Quæcumque iterum vegetantia hominibus fuere comperta hæcenus, ea vero omnia, si, ut à Natura exhibentur, intra vasa vitrea, pura, retorta reconduntur, atque statim subministrato caute igne ita tractantur, ut à lenissimo ignis calore, per ordinatos, sensimque successive crescentes, gradus, in extremum usque provecto, semper distincte expellatur in excipulum id, quod tali gradu ignis attolli potest, tum illa vegetantia dividuntur semper in duas diversas partes. Quarum una per vim ignis elevari, atque specie destillantium corporum in excipulum se pelli patitur; dum altera, in fundo retortæ manens, omnem ignis violentiam sustinet, neque ascendens tamen, carbo niger, fixus, est, manetque quam diutissime, ut Helmotius olim vere scripsit, Hookius vero experimento confirmavit. Aiunt vulgo quidem Chemici, aquam, spiritus, olea, sales volatiles, specie liquorum ascendere in excipulum, ut partes volatiles, terram vero, salemque fixum, cum paucillo olei fixi manere in fundo. Sed omnino oportet iterum videre, quid in hisce veri sit. Igitur volatilis prior pars in hac operatione semper multiplex habetur, aqua nimirum, spiritus, sal acidus, sal alcalicus, olea diversa. Quæ sane omnia permixta simul, & unita, materiem præbent, quæ fere simillima fumo est & fuligini de fumo natæ. Ea tamen differentia, quod quando igne aperto hæc elevantur, tum longe plura, & crassiora, evehantur sursum, quam ubi eadem materies intra vasa clausa igne applicato agitur. Unde eadem quantitas ejusdem materię vegetabilis multo minus cinerum in combustionem igne aperto facta dabit, quam multo plus carbonum, cinerumque inde restet in fundo vasis destillatorii, postquam ignis in illam egit. Verum si materiem omnem, quæ ita per destillationem parata transivit in excipulum, iterum de puris vasis destillare cogitis ita, ut sicca prorsus materies in fundo vasis restet, expulso rite omni fluido, tum remanebit semper in fundo vasis iterum carbo niger, fixusque. Quamvis enim tum ignem maximum diutissime vasi applicaveritis, nunquam tamen hunc volatilem reddere poteritis; fumum quidem semper expelletis, attamen manebit fixus in vase, & aterrimus, carbo. Itaque frustra tamdiu tentatus in vase carbo, eximatur, levis erit & fungosus, ponatur tum in vase puro, aperto, ad ignem apertum, ardebit, & flammam concipiet, qua consumetur omne id nigrum, quod erat in hoc carbone; eoque penitus consumpto, Terra relin-

Quin & destillatione.

quetur alba. Hanc postquam depuravit quis modo supra adhibito ab omni sale, deprehendet nasci terram eandem virginem, quam in prioribus acquirebamus. Quare rursus inde liquet, terram illam sursum ascendere cum aqua, sale, spiritibus, oleo, in ipsa destillatione vegetabilium. Si jam oleum sumitur, tali destillatione paratum, idque ex mundissimo vase, igne successive, per gradus, ad extremum usque, urgemus, oleum habebimus in excipulo purius priori, atque multo penetrantius. Sicque repetitis operationibus hisce, tandem oleum obtinemus adeo tenue, ut evadat subtilitate Alcoholi compar, sed tum pars illius magna in singulis destillationibus, evanescit in auras, atque spiritus ille proprius, qui in illo oleo odorem dabat, saporemque, diffugit totus. Atque in singulis hisce repetitis destillationibus, manet semper in fundo genitus ater carbo, qui nunquam volatilis redditur, neque salem exhibet. Quando autem iterum aperto igne exuritur, cineres dabit albos, & Terræ notabilem satis copiam, ejusdem semper naturæ. Neque finis in his, quotiescumque geminetur illa destillatio olei, tanta enim tandem Terræ quantitas sic colligitur, ut præcipua pars totius olei hac arte convertatur in Terram puram, simplicemque; ut apud Illustrem Boyleum de Mutabilitate Principiorum patuit.

Corollaria hinc.

Quare certissimum, eandem produci Terram ex quacumque demum vegetabilium parte, neque ullum omnino sensibus apparens discrimen inter omnes illas species Terræ inveniri posse. Quin & novimus, omnem illam Terram, pura absolute si fuerit, in igne adeo fixam esse, ut ab ejus vi summa nihil fere mutationis unquam patiatur. Attamen, quoties aliis vegetabilis partibus volatilibus permixta est, tum cum iis una agitur sursum per ignem, fitque, eo respectu, tamdiu volatilis. Idque tam deflagrando in igne aperto, parata fuligine, quam in ipsa destillatione vasis clausis peracta. Rursus cernimus, nullam dari partem volatilem in vegetabili, quæ plus Terræ volatile reddat, & facilius quam oleum. Sed iterum inter varias species oleorum, quæ Natura, vel arte, producuntur de vegetantibus, non est, quod plus Terræ in destillatione evehat secum in sublime, quam illud crassum, piccum, ultimum, oleum, quod extrema tandem ignis tortura exprimit. Unde etiam olea hæc tam ponderosa videntur evadere inde, quod Terræ illius tanto majus pondus intra se recondant, quæ pondus addit; imo & inde quoque horum tenacissima spissitudo. Quod & adeo confirmaretur imprimis, quia rursus, ablata per destillationem hac Terra, olea hæc statim quam tenuissima evadunt, magisque levia, quin & maxime etiam volatilia.

Terra in sale
Alcali fixo.

Sed, ut rite assequamur iterum Terræ puræ mirificum ortum, agite, consideremus jam attenti illam alteram partem cinerum per combustionem vegetabilis paratorum, scilicet salem illum alcalinum fixum, qui in aqua fuerat ablutus de illa Terra, quam modo examinavimus. Nonne unusquisque putaret, nihil Terræ in hoc sale superesse? Nam Terram suam reliquit indissolutam, dum sal in aqua solvebatur, & in forma lixivii per densissima transibat purus filtra. Ergo sumatur hoc ipsum lixivium; longa primo quiete subsidant in fundum omnes illius sæces terrestres. Erit illud depuratum sic instar aquæ limpidum. Sed tum filtretur

lege artis, tamdiu reaffusum in manicam Hippocratis, donec electro evadat purius. Tum sane liquor hic vel microscopiis conspectus, ne imaginem quidem ullam materiæ terrestris exhibebit. Quin imo si per annos vase asservatur perfecte clauso, nihil unquam materiæ terrestris deponet. Si igitur purissimum hoc lixivium, vitro purissimo infusum, loco quieto, ab omni pulvere quam immunissimo reduceritis in olei crassi spissitatem; deinde vero liquorem hunc crassum purissimæ ollæ ferreæ inditum, prudenter reduceritis ad siccum salem assidue spatula ferrea movendo; habebitis salem Alcalinum, fixissimum, purissimum. Hunc tamen ipsum includite in crucibulum optimum, sincerissimum, tigillo imposito quam accuratissime occludendum, sicque committite igni quam fortissimo, donec fluat; effundatur tum in mortarium æneum calefactum, statimque agitetur pistillo calido in pulverem, alcalinum, fixum, salinum. Qui mox excipiat patina larga, patula, vitrea, in qua exponatur aëri in loco, ubi nullus pulvis inquinat, deliquescet ocysissime omnis sal in liquorem penitus fluidum, supernatantem; in fundo autem imo albus pulvis erit terrestris, qui ab omni sale adhærescente ablutus, meram modo terram exhibet, qualis fuerat illa prior in cineribus restitans. Quando autem illud oleum per deliquium denuo siccatis, calcinatis, aëri exponitis, eo in solvitis, habebitis iterum oleum per deliquium, & semper superstitem Terram; sique illud repetitur labore tædioso, tandem longe maxima pars alcalini salis ibit in meram, simplicem terram, quæ in combustionem unita fuerat alteri principio, quod huic Terræ conjunctum, formam dabat salis Alcalini; jam vero tot calcinationibus, & solutionibus in aëre factis inde separatam, & liberatam avolavit in auras, solam Terram relinquens. Si tamen omnis hæc Terra sollicitè collecta, deinde ponderatur, longe minus pondus exhibebit, quam sal prior habuerat; docens ita partem magnam salis volatilem factam inde aufugisse. Si ergo experimentum hocce, semper eodem modo ita contingens accurate perpenditur, colligere debemus, Terram hanc, ita apparentem, jam antea exstitisse in illo sale Alcalino, fixo, unde hoc modoeducta fuit, & quidem tam latenti sub forma, ut passa fuerit, se dissolvi penitus in aqua; quod aliter adeo repugnat ingenio Terræ. Simul hinc quoque patet, Terram purissimam alii principio unitam prorsus posse dissolvi in aqua, solam autem nullo modo in eadem dilui posse. Nisi jam forte cogitatis, ipsum salem, prius non Terrestrem, his calcinationibus, solutionibusque, transmutatum esse vera transformatione ex non Terra in Terram. Verum sententia hæc, quantum scio, nullo argumento, nullo experimento, firmatur; adeoque præcario fingitur: quin imo mihi visa fuit semper repugnare illi constantiæ naturæ quæ semper eodem modo, per eadem, agere deprehenditur, jam tot à seculis: quum nunquam constiterit, unum elementorum prævalere alteri, omnia vero æquilibrata eandem assiduo proportionem inter se mutua observare. Prior autem opinio, quod Terra unita principiis aliis salinis reddatur apta, quæ in aqua dissolvatur in liquorem in quo nihil quidquam apparet Terrestris, tota ubique Chemia palam clamat. Nonne in vitro Terra Alcalino sali concrevit intime in massam pellucidissimam; quæ tamen, do-

cente Helmontio, in Alkali, & Terram inde præcipitatam denuo resolvitur? Numquid omnia metalla, acido suo singulari solventi unita, in aqua forma salis pellucidissimi apparent; quæ tamen non mutata, opaca, integra, inde iterum obtineri queunt? Quid dicam de creta, lapidibus, ostracodermatis, Terris, aliisque, quæ omnia adjunctu salis adunati, videntur abire in sales purissimos; quum tamen variis modis iterum in liquores suos solventes, & Terram redditam inde, resolvi denuo queant. Quam manifesto id docet præcipitatio Chemica! Igitur de experimentis memoratis constat, 1. Salia Alcalina, fixa, cremando parata ex vegetabilibus, vulgaria, nasci pro parte magna satis, ex vera elementalibus, simplicibus, Terra, quæ concurret ad sales hosce constitutos, dum hi componuntur. 2. Terram hanc ita absconditam, mistam, solutamque hæere in his salibus, quamdiu alcalini, fixi, forma existunt; ut nullo omnino signo se prodant, adeoque ibi ne cognosci quidem queat: quum in Aqua, atque aëris humido, tam liquido dissolvatur, ut in liquorem limpidissimum simplicissimumque, dissolvi queat. 3. Terram hanc vegetabilem usque adeo attenuari tantum posse vi extrema ignis cremantis. Qui idem ignis exurens plantas, simul hanc ita attenuatissimam Terram, in solo aëre aperto, conjungit intime cum illo altero principio Salino, Alcalino, ut ex ambobus, sit igne adunatis, exoriatur, ignis vera soboles, Alkali. Nam profecto carbo ligni viridis, intra pyxidem ferream clausus, ita summo igni commissus, per horas plures, mansit ater carbo, Salem Alcalinum fixum non exhibens. Postquam vero idem postea igni aperto expositus, exustus, in cineres versus erat, jam in cineribus suis salem fixum dedit; certo argumento, salem hunc, non præ-existentm in vegetantibus, tum demum in rerum natura produci, quando ignis ita adunavit illam Terram alteri illi parti concurrenti in aëre aperto, non in vase clauso. Rursumque quam evidentissime apparet, quod in solo aperto aëre, vi ignis una, hic sal Alcalinus, fixus, gignatur; quia vegetabile quodcumque, eousque exustum, vase clauso, aut & in aëre aperto, ut conversum sit in carbonem nigerrimum, sed non ultra; tum carbo hic ater in pollinem tritus, cum Aqua coctus, non dabit in lixivio hoc salem Alcalinum fixum. Postquam vero carbo hic, aut pollen ejusdem aperto igne dein actus est in cineres albos, tum demum hi cineres, in aqua decocti, dabunt verum salem Alcalinum, fixum. Igitur Terra vegetantium attenuatissima per vim extremam ignis aperti, unita alteri parti intime, consumpto oleo, dat Alkali fixum. Neque ullus alius hujus ortus unquam, quod scimus, inventus est. 4. Igitur Alcalini, fixi sales, non sunt corpora simplicia, sed composita ex duobus distinctissime, intime adunatis principiis. 5. Etiam, quam maxime probabile redditur, quod combustio vegetantium combinet hancce Terram attenuatam primo cum illo sale nativo, qui in plantis sponte naturæ adest, quique ibidem existere solet saponacea, ex oleo, & sale, forma, ita hanc primo miscellam efficiens; sed quod dein præcipuam partem olei consumat vi sua, tumque salem hunc, Terram illam, & oleum tenacius, nigrum, vertat in carbonem atrum in quo salina pars ita tecta sub hoc oleo, & hac Terra, ut sal aqua solubilis non appareat in hoc carbone; sed ab actione aquæ

maneat defensa, donec major ignis, diutius applicati, vis destruxerit oleum inde; eoque ipso simul superstes illud nigrum oleum, quod vinculum erat Terræ & salis pariter separavit: tum demum pars illa salina, prius ex se satis volatilis, jam figi videtur, & coalescere, cum Terra illa ultima, subtili, præcipuo jam suo oleo penitus libera. Prorsus, ut sal ipse Alcalinus fixus, in igne summo, diu valde, retentus, tandem volatilis evadat, & pereat in igne, qui tamen cineribus mistus certa portione, aut Terræ, deinde in vitrum conflatur, quod in igne satis fixum diutissime perstat. 6. Hinc etiam nullus sal in vegetabilibus simplex apprehenditur, qui fixus sit ex se, sed hanc suam fixitatem totam debet illi Terræ, cum qua ignis salem illum colliquefecit. Si enim diuturna arefactione, & vicissitudinaria humectatione in aëre, detinentur vegetantia, aut si perfecte prius putrescunt, tum postea combusta hæc nihil salis Alcalini fixi suis in cineribus relinquunt. 7. Atque hinc quoque, sales illi Alcalini, fixi, ratione modo exposita geniti, artificio statim memorato iterum resolvuntur in duo illa principia, ex quibus virtute ignis coaluerunt prius; in salem nimirum insensilem, purum, simplicem, volatilem, & in Terram fixam, inertem, puram, subtilissimam. 8. Ex qua itaque historia Terræ longe magis credibile fit, sales hos ita oriri de Terra hac & sale, quam ut statuamus, aquam intime nuptam Terræ in Alcali abire. Nam quomodocumque per artem Chemicam aqua adaptetur Terræ puræ, igni, nunquam inde visus fuit sal prodiisse Alcalinus, fixus; licet tandem summus ignis foret applicatus. 9. Terra itaque hæc, eadem semper ubique, copia ingenti, in aqua, spiritibus, sale volatili, sale fixo, oleisque, educitur, separaturque, quoties Arte Chemica idonea tractantur. Atque omnia quidem illa alia, si prorsus liberantur ab omni omnino Terra sua, ita attenuantur, adeo evadunt mobilia, tantum volatilia, ut omnem sensuum aciem, præ tenuitate sua subtilissima, absolutissime effugiant, inque antiquum suum Chaos aërium se recipiant, vix ullis amplius retinenda vasis. Sola tandem aqua manet, Terra solida ultimo restat, cætera omnia dilapsa sunt. Verissime igitur iterum Chemicorum vetustissimi dixerunt, spiritus detineri, ne avolent, per olea, seu sulphur; Terram vero solam esse, quæ sulphur retineret & sales. Igitur fixitatem tribuendam huic Terræ. Auditores industrii, puto ex pertractatis constare; de natura Terræ, quæ in classe vegetantium reperitur, quæ una, eadem, in unoquoque Vegetante demonstrata, elementum constituit forte immutabile.

Pergamus igitur inquirere in Animalibus iterum hancce Terram. Atque ab omni sane tempore fuit observatum, Animalia, cujuscumque generis, quæ in aëre volitant, in aquis natant, in Terra degunt, sub Terra vivunt, aëri exposita tepido, & humido, statim putrescere post mortem in calore quidem remissione, quam est in homine sano. Atqui per hanc putredinem brevi sic mutantur, ut integra illorum corpora, in foetidissimam, lateque per aëra dispersam quaquaversum, putrefactam materiem resolvantur, imo avolent ita, ut exigua modo pars firma, & solida remaneat. Elephas totus in regione calida in campis mortuus relictus; vastissima omnium animantium Balæna in littus altum re-

Terra in animalibus putrefactis.

jecta, brevi consumpta, nuda modo ossa, relinquunt, reliquæ partes brevi in auras evanescent. Elephantes, Cameli, Dromedarii, Equi, Homines tanto relictæ numero, in campis, post prælia, mirum quam cito relinquunt ossa, prætereaque nihil! Certe Aqua, Spiritus, Oleum, Sal, evanescent ita, ut præter paucam, simplicem, inertem, materiem terrestrem, supersit nihil. Estque Terra hæc relictæ quam simillima illi Terræ virgini, quam ex pluvia, & vegetantibus modo consideravimus. Quid verbis opus? Rem doceant cœmeteria publica inurbibus, populosissimis, in quibus cadaveræ vera sepulta in paucillum Terræ resoluta vix humum elevant. Omnes ideo partes, tam fluidæ, quam consistentes, ex quibus animalia quæcumque constructa sunt, & in quas iterum resolvi queunt hac sola actione aëris, sunt adeo volatiles, ut exhalent totæ, sola vero est illorum Terra, quæ fixa restat, neque abripitur simul in auras cum reliquis partibus illis, quæ avolant. Id quidem Terrestre, si examinamus propius, mera nobis ossa exhibet, vel parum cinerum, qui levi dissipati vento, disparent.

Et in humoribus horum de stillatis.

Instituti ratio nos avocat, ut pressius jam hanc Terram excutiamus in Animalibus. Agedum igitur! Humores quicumque, animalibus quibuscumque proprii sic, ut, deposita penitus natura cruditatis alienæ, jam vi facultatum naturalium illius animalis sint conversi in veram indolem animalis singularis, primo spectentur. Illi ergo si in vasis puris, accurate conjunctis, clausisque, exponuntur actioni ignis per gradus ordinatos successive subministrati, à lenissimo sensim in summum, dabunt primo calore provecto ad 212 gradus aquam copia incredibili. Nemo enim unquam in animum induxisset, tanta ubertate aquam hanc venire in compositionem humorum in animalibus repertorum. Omnis deinde aqua, diu continuato hoc eodem caloris gradu producta de his humoribus, fere videtur plerisque suis dotibus eadem illi aquæ, quæ de vegetantibus electa fuit, & exposita, jam supra; ita quidem, ut parum in illa ultra notemus. Inest quidem aquæ illi aliquid olidi subtilis, aliquid etiam ingrati utcumque saporis; utrumque autem tale, quod terrestris nihil exhibeat; adeoque faciat nihil ad præsens nostrum propositum. Acriori dein igne si tractatur id residui, quod de humoribus illis restat, post omnem aquam hanc expulsam calore ebullientis aquæ, tum sicca hæc semper, & utcumque ambusta leniter, massa dabit liquorem quemdam levem, flavum; aqua illa prima minus volatilem, spiritum vocavere illius humoris. Fætet hic, & quidem adeo jam salinus est, ut affusus acidis cum iis effervescat. Si quidem spiritus hic, sollicitè seorsum collectus denuo ex vase puro destillat, fæces tum dat, quæ iterum resolutæ per exustionem, & depuratæ, aliquantulum dabunt Terræ fixæ, prorsus ejusdem, ut illa prior, indolis. Ita quidem, ut jam Terra cum hoc humore ascendat, & de eo recipi queat. Si dein massa illa humorum, unde jam spiritus ille suo requisito ignis gradu subductus est, majori iterum ignis gradu urgetur, dabit illa olea stillatitia animalium, satis copiosa. Hæc autem, si de puris vasis denuo destillant, in fundo relinquunt iterum Terram copiosam, fixam, ut in oleis stillatitiis vegetantium jam supra dictum. Atque ita etiam hæc ipsa olea convertuntur tali iterata destillatione in Terram; donec ultimo oleum subtilissimum, fere spirituosum, Terra sua liberatum supersit.

Quare

Quare oleorum illorum spissitudo, & tenacitas, tum fixitas quoque, eidem iterum illi Terræ tribuenda erit. Sal autem animalium volatilis, qui partim ex iis per ignem evehitur una cum illis oleis, partim postea prodit, & seorsum separatur, habet semper in initio suæ productionis copiosum oleum secum, quod arcte satis illi adjunctum est, quodque oleum viscositate sua volatilem hunc solum figit, fixat, ligat, retinet. Namque simulac omne penitus oleum accuratissime separaveritis de hoc suo sale volatili per artem Chemicam, tum statim sal ille fit omnino volatilis, qui in repetita destillatione nihil relinquit sæculenti; sed semper, post sublimationem, leni igne factam, aquam inertem in fundo relinquit. Aqua enim hæc sali huic, vel siccissimo apparenti, ita adhærescit, ut in leni sublimatione semper se in fundo vasis manifestet. Neque ulla fere arte aqua ab hoc sale perfecte separari potest. Quare omnis illa fixitas, quæ in salibus animalium nativis semper deprehenditur, videtur tantum tribuenda soli, unique, oleo, quod nativum animali, salina detinet. Atqui oleum illud ipsum Terræ adhærescenti debet omnem suam fixitatem, tenacitatemque. Igitur eadem hæc Terra vinculum revera est, quo ligatur ipse animalium sal, aliter futurus nimis volatilis. Postea, ingenti ignis vi, post priora olea expulsa, oleum aterrimum, crassissimum, piceum, tenacissimum, exprimitur, quod sæpe flatulento lentore ipsum totum retortæ collum occupat, sicque specie inflatæ picis in excipulum exit, estque ponderosius omni eo liquore, qui prius in destillatione prodierat, de hoc vegetabili. Quando autem ultimum hoc oleum arte exercitata, cumque cura sollicita, iterum committitur destillationi, partem quidem maximam relinquit Terram in retorta, quamvis extremo igne agitetur. Quando vero sæpe iterare sustinetis hanc destillationem, oleum quidem evadet semper magis, magisque liquidum, Terra autem semper remanebit copiosissima post unamquamque destillationem. Ita ego quondam integras libras Olei crassi cornu cervi tædiofa rectificatione redegem in oleum pellucidissimum, tenuissimum, volatile, & in abundantem Terram puram, nigram, oleosam, quæ usta aperto igne, reddebat iterum illam eandem Terram, qualem supra jam aliquoties deprehendimus. Certus hinc evasi, ultimum hoc oleum, Terræ tenacissime inhærens, tortura ignis validissimi elevatum sursum, secum rapere in altum ipsam hanc Terram. Quare oleum illud, quamvis ita vocetur, magnam tamen partem, mera Terra est. Hinc scimus, ignem oleis Terræ mistis applicatum, ipsam Terram eatenus quoque volatilem reddere. Tum & dotes proprias tali oleo, non nisi maximâ vi ignis elevando omnes fere pendere à Terra, parum ab oleo. Hinc scilicet summa ejusdem fixitas, spissitudo tenax, pondus ingens; quæ iterum omnia tolluntur de hoc oleo. simul ac Terra illa copiosa inde accurate separata habetur. Unde sane rursus cognovimus intimam, & fere inseparabilem, permissionem Terræ cum oleis quibuscumque animalium, effectumque perpetuum illius commistionis impedimentum volatilitatis. Ut enim olea sui admistione Terram utcumque in igne volatilem reddunt, ita contra Terra efficit oleis mista, ne hæc parva ignis potentia nimis volatilia reddantur semper. Utque spiritus volatilissimi oleo retardantur; ita & ipsa quoque olea nimis mobilia futura fixitate Terræ religantur. Denique, si illa sæx ultima, fixa, niger-

rima, quæ post omne oleum diuturna vi ignis expulsum, ultimo remanet; inque fundo vasis restat, denique extremo, & patienter in gradu summo continuato, igne exercetur, tandem denique eructat fumos cæruleos, coruscantes, densos, una cum exsiliantibus corpusculis, scintillantibus, quæ excepta in aqua pura, frigida, densantur, pondere suo cadunt sub aquam, atque collecta in fundo in massulas, constituunt Phosphorum dictum solidum jam; uti prior ille, fumi specie vagans, Phosphorus liquidus dici poterat. Phosphorus utique ille, expositus aëri, ardet, consumitur in flammulæ lucidæ speciem, foetidus avolat; relinquit vero vel sic aquam acidissimam, crassam, in qua semper aliquid sæculenti terrestris. De mirabili hac creatura fas est quærere, an animalis sit, an vegetabilis, an soboles genuina ignis, an omnium simul. Sane perfecte ardet, in aqua non solvitur, ne per annos quidem, ad calorem funditur instar ceræ in aquæ fundo. Igitur indolis potius oleosæ est, quam salinæ, aut terrestris. Attamen à cæteris omnibus, hæctenus inter olea, vel oleosa recensitis, tota indole prorsus differt; Terræ quam minimum habet.

Similitudo animalium & vegetantium.

Quando jam postremo faciem illam ultimam post hæc omnia prius educta, ab hoc ipso opere residuam, examinamus, adhuc illa nigra est; si vero leniter de vase eximitur, tumque aperto igne exuritur, fit alba, terrestris, figuræ suæ pristinæ adhuc tenax. Historia hæc animalium, & vegetantium, occasione cognoscendæ naturæ Terræ, enarrata facit, ut intelligamus; duo illa genera rerum in omni quidem proprietate valde inter se affinita reperiri ita, ut in pluribus conveniant. Unde mirum non est, de vegetantibus meris animalia constare sæpenumero, si modo accersit aqua, atque potestas coctrix animalium. Id quidem ubique quum constet, animalium corpora fere videntur in multis esse vegetabilia mutata. Præcipua tamen in hisce differentia videtur inprimis inveniri in salibus utriusque generis. Illi enim in multis vegetabilibus cocti licet, propriique, acidi sunt, aut austeri; tales vero, nunquam potui detegere in ullo animalium, dum contra sales, qui in horum humoribus nativis ullo modo deprehenduntur, nunquam acidi, longe minus acerbi, apparent: modo intelligantur hæc non de crudis, recens ingestis, sub tali specie, sed de humoribus animalium virtute propria jam mutatis in naturam animalibus propriam. Rursum sales plerorumque vegetantium comburendo parati, fixi sunt: atqui in nullo animalium combusto unquam vel minimum salis fixi deprehensum fuit & alcalini. Quamvis vegetantia sint, quæ similem animalium volatili alcalino salem habeant, ut in cochlearia, sinapi, aliis docebo. Terra vero ipsa, aut olea, quatenus Terram plurimam habent, visa sunt efficere permistu suo præcipuas differentias fixitatis illius, quæ obtinet in sale animalium, & vegetantium. Unde & sequi videtur, Terram in animalibus minus arcte, copiose minus, semet unire oleis horum & salibus, quam in vegetantibus, ubi intimius se & uberius adunat.

Putrefactio vegetantium separat terram.

Interim consideremus Putrefactionem perfecte absolutam vegetantium, ita mutare horum proprium ingenium, ut Terra illa, à materia tam oleosa, quam salina, horum magis dissoluta recedat, hinc efficiat, ut vegetantia, quæ ante putrefactionem combusta magnam salis fixi, alcalini, copiam præbebant, post putrefactionem combusta nihil salis alcalini fixi sup-

peditent, sed omnem suum salem volatilem, ut animalia, exhibeant. Terra igitur elementalıs nulla actione facilius recedit à cæteris omnibus vegetantium elementis, quam ope putrefactionis, quæ omnium maxime elementa à se invicem separat, dividit, ita veterem formam singularem destruit, hinc elementa animalium, atque vegetantium, fere facile esse eadem. Unde & ipsa hæc putrefactio, animalium, atque vegetantium corpora, aptissima reddit, ut in aëre, aqua, & terra, iterum materiem faciant aptam iterum de fertili telluris gremio alendi vegetantia nova, & per hæc rursus animalia. Hinc utilissima fœcundandæ telluri omnia putrefacta: indeque animalia omnia, quæ fuere, sunt, aut fient, tandem lege naturæ, putrefacta dabunt semper novam materiem imprægnandæ virtute altrice telluri, unde gremium matris nova fœcunditate beant.

Putaret forte quis, si Putrefactio animalium, & vegetabilium, ita separat Terram à cæteris elementis, hincque ea reddit adeo volatilia, ergo & Fermentatio idem quoque efficiet. Is vero falleretur quam maxime. Nam Fermentatio, licet tamdiu, tamque fortiter, moveat vegetabilia, tamen nunquam valet elementum Terræ ita liberare à sale, & oleo; ideoque vegetabilia etiam non adeo assimilant animalibus; sed salium aciditatem promovet; cæterum combustorum sales fixos relinquit, ut patet in tartaro. Oleorum quidem vegetabilium unam speciem vertit in alcohol volatile, sed non tamen omne oleosum plantæ ita mutare valet. Intelligimus jam ex tot institutis experimentis, naturam Terræ elementalıs, quæ in animalibus, & in vegetabilibus, componendis, ut principium verum concurrat. Atque in utrisque his Terra illa videtur esse una prorsus, & eadem: non enim invenitur magna differentia. Quod nullo argumento patet clarius, quam, quod cupellæ docimasticæ, æque bonæ queant confici ex cinere tam vegetantium, quam animantium purissima Terra; sive hæc sumatur de piscibus, avibus, quadrupedibus, horum ossibus, unguis, carnibus, humoribus, modo Terra pura sit. Vid. Lazar. Erkerum, ubi de his agit. Terra igitur hæc plantæ & animali famulatur eadem, atque utriusque horum præbet corporis fabricam stabilem, basinque firmam elementis reliquis. Quæ quidem omnia uniri debent huic Terræ, ut per eam figantur, retineantur, in unam singularis corporis speciem firmam. Cunctis enim iis sola terra dat propriam formam, hac ablata, omnia reliqua in massam informem dilabuntur, aut soluta; libera, volatilia, divagantur à se invicem. Terra vinculo suæ constantiæ, & tenacitatis cætera ligat, associat, ordinat; totumque inde fabrefactum corpus ita durat, ut resistere queat aëri, aquæ, soli, & cuidam ignis ipsius gradui, ut hisce ferendis par sit. Rursusque pura, siccissima, Terra elementalıs eget aquæ, aut olei, glutine, tanquam cæmento medio, quo separata in elementa sua adunari unam in molem queat.

Si vero animalia integra vivis comburuntur flammis ad integram consumptionem, tum cineres albi soli supersunt; qui contusi meram iterum Terram, priori simillimam, omni oleo, & sale liberam, exhibent. Hæc enim distingui non potest à Terra præcedentibus operationibus producta de animalibus; hæc etiam absolute iisdem prorsus usibus inservire potest, in omni experimentorum genere.

Fermentatio non separat Terram.

Terra animalium comburendo.

Terra in fossilibus. primo in salibus solutio-

Tempus, post hæc pertractata, postulat, ut ipsa fossilia perspiciamus; ut & ibidem Terram illam indagemus. Sales primo occurrunt illic nativi, nitrum, sal gemmæ, fontium, maris. Sumantur hi, si haberi possunt purissimi omnium. Solvantur aqua purissima, dein vasis accurate clausis digerantur quam diutissime; dabunt in fundum præcipitatam de se Terram in aqua non solubilem. Liquor ita defæcatus, jamque pellucidissimus exhalet loco puro, donec in sua superficie gignat pelliculam. Si tum humili reponitur frigido, & tranquillo loco, glebularum formabit salinas, definitæ figuræ, pellucas, puras, crystallos vocant artifices. Hæ autem, ita prudenter paratæ semper exhibent distinctissimam ab aliis omnibus, salis singularis speciem. Superstes ab hoc opere liquor non coactus in salem, si à sale ita formato prudenter effunditur, potest iterum inspissari ad apparitionem pelliculæ, dabitque eadem arte iterum crystallos salinas, minus tamen nitidas, minus puras. Siquæ cum separato iterum superstitute liquore eodem modo denuo pergatur, tandem post absolutam ultimam talem crystallisationem dictam, remanebit liquor, qui difficillime exsiccat, pinguis, salinus est, atque valide exsiccat, aliquid Terræ dat; aridus vi ignis in aëre iterum prompte deliquescit, acer, acerbus habetur. In singulis autem hisce operationibus, dum repetuntur, semper iterum aliquid puræ Terræ gignitur: hisce aggregata tandem satis notabilem ejusdem quantitatem affert, ex sale fossili puro ita genitam. Tandemque, sæpe repetita hac crystallisatione, solutioneque, omnis sal evanescit in auras, factus volatilis & insensibilis, deque tota massa salis, ita examinata, mera tantum terra Artifici superest; alia autem omnia, quæ cum hac Terra prius constituebant corpus illius salis, jam separata hoc labore ab hac Terra, evaserunt adeo subtilia, ut sensibus nostris non appareant amplius, adeo volatilia, ut quiescere renuant, sed avolent. Hæc quidem experimenta, de Terra salium fossilium, antiquis jam Chemicis nota, & descripta. Hæc & Recentioribus capta & probata. Vid. Hamelium Hist. Ac. R. Sc. Edit. 1701. p. 16. 17.

Destillatione.

Quotiescumque vero fossiles illi, modo memorati, sales, puri, siccissimi, in pollinem contriti, accurate permiscantur triplo siccissimæ argillæ, boli, farinæ laterum contritorum, aut Terræ puræ; atque dein vi summa ignis extremi urgentur, tum separantur in partem acidam, volatilem, liquidam, rodentem, & in partem fixam, quæ in vasis fundo remanet in illa Terra, quæ commista fuerat. Fixa hæc pars, si coctione cum aqua separatur à Terra, deinde subsidens, filtrataque, prorsus depuratur, & dein crystallifatur, salem reddit satis similem illi, qui adhibitus primo fuerat ad hanc destillationem, nisi, quod ex nitro quodammodo alcaliescat. Sal vero ita natus, simili iterum arte crystallifatus, solutus, inspissatus, denuo quam plurimum Terræ reddit, qualiseducta fuerat ex priore illo sale. Liquor autem acidus, destillatione de hoc sale productus, denuo ex vase puro destillatus, relinquit in fundo fæces flavas, in quibus desiccatis etiam iterum aliquid Terræ relictum deprehenditur. Itaque sales illi acidi, sic parati, adeo sunt volatiles, postquam omni Terra accurate privati sunt, ut, quietis impatientissimi, & à fixitate remotissimi, assiduo moveantur in fumos volatiles, qui vix coerceri queunt vasis, utique ad contactum aëris statim effugiunt; ut in aqua forti, spiritu nitri, spiritu salis Glaube-

riano, in spiritu falis marini inter destillandum, manifestissimum est; ubi sal acidus, volatilis, purus, statim in fumos albos, rubrosve, propria sponte, sine causa externa impellente, statim in auras avolat. Si mecum hæc perpenditis, forte judicabitis, haud prorsus absurdum esse, si cogitaret quis, omnia salia acida, usque descripta, ex se non quiescere in aëre nostro, sed quietem suam, quam fixitatem vocant Artifices, præcipue acceptam ferre latenti elemento Terræ, quæ, clam adhærescens, volatilitatem horum salium figit, ligatque. Iterumque, quotiescumque compedibus his, & retinaculis, absolute liberantur, pristinam, sibi que propriam volatilitatem denuo adipiscuntur. Si foret hoc verum, tum sales simplicissimi acidi, atque alcalini quoque, ut per priora constitit, semper volatiles ex puritate suæ simplicitatis; Terræ connubio fixi futuri. Interim hæc in doctrina duo notanda veniunt; dum acidum vitrioli, & exusti sulphuris, fixum est ad ignem 560 graduum, quamvis iterata destillatione limpidum factum fuerit, suasque fæces in fundo deposuerit. Potest hoc pendere, fateor, ex alieno intime permixto per hoc acidum, sive metallicum volueris, sive terrestre, quod haud facile inde separari queat: quia inter destillandum halitu volatilissimo replet excipulum, & per rimas infortunato factas, adeo fugaciter lethali fumo exsilit. Rursumque volatilissimi acidi sales, alcali volatilissimo nupti abeunt dein, sine Terra figente, in salem compositum, ammoniacum, semifixum. Si dein alumen fossile solvendo, cogendo, tractatur ut priora, gignetur & inde uberrima Terræ copia, qua ablata iterum, sal ejusdem evadet volaticus. Inter destillandum pariter fundit spiritus fugacissimos, perniciosos valde, plurima dein Terra calcaria quasi remanente. Hæc quoque laborum fastidia non defugiens Chalcantum aqua solvi, digessi solutum; vah quantam accepi flavæ Terræ copiam, ochram dictam! Dum repeto patiens opus solutionis, crystallisationis, fæcum ablationis, en, totum atramentum sutorium, in calcem flavescens pro parte maxima vertitur, dum reliquum evanescit in auras, & alia pars in spissum, austerissimum, pingue, liquidum mutatur. Recte novi fæces has elementalibus Terræ adscribi non posse: nam ferri potius erosi calcem exhibent; sed tamen in cæteris priorem operationem refert & hæc vitrioli analysis. Calx autem sic parata violento igne in æs, aut ferrum, pro varietate adhiberi vitrioli, convertitur; atque eo ipso docet, quid sentiendum sit de sententia eorum, qui, ex visa separatione talis calcis ex vitriolo metallico, colligunt, Terram ipsam concurrere ad componenda metalla. Veram de metallis Terram, nullo me unquam experimento didicisse memini. Quæ enim pro illa profertur, in vitrum verti potens, eo ipso Terræ indolem renuit, ingenium metallicum redolet.

Si jam fossilia liquida sulphura, atque inde genita, igne examinamus, Asphaltum, Bitumina, Naphtham, Petrolea, succum Terræ oleum dictum, si flammis exuruntur vivis, ardent in flammis, fuligines dant, fumosque præbent atros, acidosque, in fundo autem relinquunt, post integram consumptionem, aliquid Terræ. Hanc si quis ulterius urendo verterit in calcem, semper habebit inde Terram sinceram, priori animalium & vegetantium, fossiliumque salinorum, quam simillimam.

Verum autem sulphur, si vasis clausis sublimatur in flores vi ignis, sem-

Et in sulphuris liquidis.

Et solidis.

per quidem Terræ quid suppeditat in fundo vasis vice prima. Atqui flores puri sic nati, denuo in sublime acti, vix aliquid Terræ dant residuum. Quando autem sulphur quam purissimum pari copię salis alcalini, fixi, purissimi, supra ignem confusum penitus est; tum massa hæc conflata, vitreo orbe purissimo excepta, aëri purissimo exposita ocyssime deliquescit in liquorem, qui plurimum Terræ veræ in Fundum deponit. Id Terræ tribuere possetis alcali: non inficior. Sed patiamini quoque, Vos audacter moneam, oleum quod cum acido fossili unitum, Sulphur dat; plurimum in se Terræ habere, suppeditare plurimum. Inde enim mecum credetis, posse ita in resolutione sulphuris hanc Terram renasci, atque se denuo revivificatam artifici ostendere.

An & in Metal-
lis?

Chemicorum antiquissimi, naturæ leges sinceræ unice per experimenta edocti, putabant, Metalla fieri solo de argento vivo, homogæneo quam maxime, alioque principio constantiam priori, ductilitatemque ad incudem & malleum conciliante. Atque hæc tum, unica esse auri, & argenti, constituentia principia. Cæteris autem metallis constituendis, præter duo dicta, accedere, dum fiunt, materiem quamdam inconstantem in igne, subpinguem, utcumque inflammabilem, quæ intermixta inprimis jam nascendi incunabulis arcte concreveret simul; cæterum de aliis vix mentionem injecere in Historia Physicâ Metallorum. Recentiores vero, suis nixi experimentis, ubique in analysi, & compositione metallorum, loquuntur de Terra, eaque quidem vitrificabili, quæ stabilem daret metallis basin. Veruntamen puto, non respondere Terram quam ita de metallis educi statuunt, veræ nec nomen Terræ, sensu accurato, mereri. Enimvero laboravi ipse quam plurimum hac in re, neque talem ibi Terram detexi hæctenus.

Vix in mercurio.

Argentum vivum, recens de fodinis eductum, si per densum corium fortiter premitur, dum pressu hoc per meatus corii transit, intra corium videtur pauculum Terræ relinquere. Si dein ita depuratum prius ex puro destillat vitro, dimittit paucillum sæcum; at nullius fere momenti, aut ponderis. Id vero, quod ita separatur inde ope destillationis, re rite examinata, ausus non sum appellare Terram: quum datæ supra notæ, quibus definivimus Terram, haud convenient his sæcibus. Atqui idem argentum vivum, purissimum prius redditum destillatione, si deinde includitur forti valde vasi vitreo, de vitro viridi conflato, satisque crasso, ut concussus argenti vivi ferre impune queat, in eo poterit agitari satis fortiter. Igitur orificium talis lagenæ atro-viridis, immisso hoc argento vivo, ita obturetur subere vesica suilla obvoluto, fortiterque adacto, dein vero pice undequaque supra super hoc, & commissuras orificii, applicata, sic claudatur, ut, quocumque demum concussi intra argenti vivi motu, nunquam quid mercurii exire de hac lagena queat. Hoc quidem apparatu instituto, agitetur lagena hæc cum mercurio incluso, quam constantissime, satisque fortiter; quod omnium commodissime peragitur, si alligatus alæ molendinæ ventis agitatur, aut currui veredario, quotidie rapide agitato. Tum autem Mercurius hic, ita agitatus perpetuo intra arctos hosce carceres vitri, mutabitur partem maximam, sine ullo alterius rei additamento, in pulverem cinereum, vel nigrum,

ponderosum, siccum, tenuissimum, vi Medicata ad ulcus quodcumque cacoëthes ditissimum, in ullo fere liquore, ut illi putant, solubilem. Mirabile hoc experimentum, paucis cognitum, eximio Hombergio exercitatum, fecit, ut dixerint, motu hoc mechanico, simplici, gigni de ipso mercurii simplicissimi corpore Terram veram. Alii putabant potius, argentum vivum, hoc diuturno concussu exercitatum, se exuere illa parte terrestri, quam natura illi constituendo adjunxerat; ideoque illam mercurii partem, quæ ab hac separatione superesset, defæcatam, suaque inertem Terra exutam, hinc agilem, puram, secretisque Alchemiæ operibus aptam fore, esse adeo quæsitum Sophorum mercurium. Quæritis forte, quid ego hac de opinione sentiam? Libere dico, descriptum pulverem non esse Terram elementalem, multo minus Terram, quæ ut principium constituens ingenium mercurii format nativi. Sane, si artificiosa calcinatione facta ad ignem, volueritis explorare hanc dictam Terram, inque eadem notare fideliter varios illos; miroque, qui apparent successive, colores, omnium maxime autem Medicatas ejusdem vires in ulceribus carcinomatosis, crediderim, vix credituros, hanc meram, simplicem, Terram Mercurii esse. Quid, si dixerò in variis dissolvi posse menstruis? Imo & in merum argentum vivum reduci deinde posse? Auditores amicissimi, credite mihi in hisce jam veterano, repudiat Chymia nimium veloces ingenio ad præcipites gnomas formandas, patientes laborum, atque varios experimentorum eventus prius sollicitè comparantes inter se, amat, suisque donat præmiis. Quare Terram in Mercurio demonstrare, ut vehementer difficile, ita pariter in promptu est, versatilis Mercurii formas addiscere, cui à natura est, mille sub specierum simulacris stultos ludere, atque jocosas perpetuo, novasque semper, induere figuras, dum interim in imo manet corde unus semper & idem.

Alia Metalla, qui examinat penitissime, ubinam, quæso, Terram in his deprehendit? An in calcibus horum? Sane omnes hæc vera metalla manent. Licet vero insipida calx, tenuis, inodora, aliquando & tritui parens, sit; tamen, igne, appositu pulverum, quos reducentes vocant, aliisve artificiis, pristinam formam recipiunt. Qui ergo calces hæc pro elementali accepisset Terra, ille, eodem jure, levibus hisce artibus Terram posset in metalla, quoties vellet, convertere. Quin etiam metalla ita calcinata, per ignis efficaciam, aut per corporum quorundam admissorum virtutem in genuinum vitrum mutantur, quod de simplici, sinceraque Terra, dici vix posse, quisque peritus facile scit. Interim scire vos velim, impuriora metallorum, ferrum imprimis, in artificiosa analysi præbere quid, quod ad naturam Terræ quam proxime accedit. Id vero & parum est, nec perfecte tamen Terram exhibet vel ibi quoque. Oportet, dum in hisce versor, Vobis narrèrem, quid expertus sim in laboribus, quos metallis explorandis impendi per longa tempora. Aurum, argentum, cuprum, stannum, Plumbum, certa simplici que ratione prius præparata, si dein purissimo argento vivo accurate commista fuerint, atque ita prorsus dissoluta; deinde vero digesta diu, posteaque conquassata, aut & tritu, diu agitata, generabitur de hac ita tractata miscela, quam

Neque ex aliis
Metallis.

plurimum similis pulveris insipidi, inodori, tenuis, nigerrimi. Quod quidem, postquam aqua inde motuque separatum fuit, metallicam massam puram relinquit. Hæc dein novo motu, attrituve, denuo similem pollinem abunde generat, quamvis producatuæ tædiosus labor per annos usque, ut pluries expertus fui. Si hoc exercuissent opus illi, qui in commentariis suis Terram metallis adscribunt, sane veloces nobis hunc pulverem oggessissent pro illa demonstranda. Ego vero, qui hæc frustra conatus fui hæcenus ad finem usque proficere, fateri omnino cogor, pollinem, hac arte productum, neutiquam esse Terram; verum mirabile productum metallicum, cujus quidem proprietates mihi visæ fuerunt admirabiles. Quare & plura super his proferre jam supersedeo hoc tempore; quum sat sapienti dictum de hisce, arbitror. Si enim Terram veram hoc in pulvere metallico quis quæsierit, vix fruetur voto, interim in eo reperiet multa, quæ neutiquam indagaverat. Utique dum intentus labores actos mecum in animo reputo, ausim fere profiteri, aurum, argentum, argentum vivum, in natura sua nihil quidquam habere Terræ; sed tantum donari tali ingenio, ut, licet in minima possibilia divisa sint, semper tamen retineant naturam fusilem in igne, aut ductilem sub malleo. De auro testari mihi fas est, illud me per acida fossilia redegisse in liquorem, formasse de eo molles pastas, confecisse calcem variis modis; potest facile verti in oleum puniceum volatile, in speciem butyri mutari, in vitrum transire, Terram quam perfectissime referre. Attamen semper redibat in reductione in idem aurum prorsus non mutatum, sed in omnibus semper idem, pondere nec aucto, nec diminuto. Imo vero repetita, ultra credibilitatem, auri cum argento vivo destillatione (heu quot vicibus!) semper denique aurum mihi idem superfuit. Quumque in argento, pari constantia, labores perfecissem, idem semper fuit eventus. Omnia igitur illa præstiterunt, ut mirabundus mecum laudaverim iterum Alchemistas antiquos, qui dictavere nobis palam, solo sincero argento vivo per sulphur densans stipato, aurum nasci, argentumque; cæteris metallis minus purum mercurium, minus defæcatum sulphur, coëuntia miris modis, originem veram dedisse.

Corollaria.

Nobis jam liceat, colligere iterum de doctrina hac tradita sequentia Porismata. 1. Terram eandem, simplicem, elementalem, concurrere, ut principium constituens, ad formandam fabricam definitam corpoream, animantium, vegetantium, & quorundam fossilium, minus constantium, minus simplicium; inque iis omnibus præstare firmam basin, quæ formam dat, cætera principia & sibi, & etiam inter se uniat in unam definitam monada. Quin & hac ratione alia, nimium volitantia ex se, figit, retinet, à dissipatione prohibet, sicque ejusdem monados, persistentem aliquandiu durationem donat, tam quidem toti, quam singulis quoque singulatim partibus. Unde etiam hinc pendet omnium maxime prohibitio naturalis, ne ab aëre, aqua, propriisque contentis humoribus, igne ipso, nimis facile compages hæc dissolveretur, vel nimis cito. Igitur & efficaciam, quam Terra adfert, in concinnanda privata cuiusque structura singulari, & propria omnino, adscribi præcipue debet facultas assimilandi aliena in naturam cujusque nutriti corporis, adeoque

que utcumque ipsa quoque seminalis gignendi similia potestas. Hæc enim in omni corpore singulari semper perit, simulac fabrica ejusdem singularis, à Terra præcipue pendens, abolita aut destructa habetur. 2. Ea igitur omnia, quæ pro principio suo eandem Terram agnoscunt, hujus respectu, mire convenire inter se. Neque modo similia evadere tantum ratione Terræ, imo vero plerumque, & aliorum concurrentium elementorum valde affini similitudine. Omnia animalia quam multis inter se modis conveniunt! Vegetantia, cuncta miris videmus congruere proprietatibus. Animalium elementa in vegetantium materiem quotidie permutantur, dum animantium rursus corpora omni hora ex assumptis, atque inde mutata forma assimilatis, vegetantibus aluntur, constituuntur. Eadem fere & in salium plerisque, eandem Terram agnoscentibus experimur. Quis enim nitrum, salernve marinum adeo aliena à corpore nostro statuet? Atqui in his eadem Terra. Alcalia fixa, hinc etiam, moderata dosi, tam facile in nobis permutantur in naturam nostram. Si enim temporibus bene divisi assumuntur sales alcalini fixi ab homine sano & robusto, fixam suam in eo naturam exuunt, neque in lotio ejusdem fixus sal apparet. 3. Corpora igitur eandem Terram pro principio suo agnoscentia, facile inter se commutantur. 4. Ferrum, quod videtur inter cætera metalla plus accedere ad Terram vegetantium, animaliumque, proxime quoque animalibus, & vegetantibus, admittitur, atque utcumque etiam in iisdem forte digeri posse videtur. Unde etiam in homine præstantem largitur, & sine noxia fere, medelam, dum cætera violentius agunt. 5. Enimvero ea, non Terram, sed argentum vivum, pro basi admittentia, immutabilia hinc videntur in cunctis, neque unquam apparent posse digeri in nobis, aliisve, per virtutes nostras coctrices. Unde etiam semper manent aliena, & inimica; quæ, si profunt quandoque ad certos, indomabiles, morbos, interim semper alio intuitu corpore illo superiora videntur omnino. 6. Si ergo Terra, & Argentum Vivum, deessent in natura rerum, an tunc omnia reliqua, quæ nobis cognita dantur, corpora, forent fugaces, mobiles, nullo sensuum attingendæ, præ tenuitate, particulæ, quæ adeoque volitantes atomi forent? Ipsum certe sulphur metallicum, priusquam Mercurium figit, atque ab eo fixatur, omnium corporum maxime volatile, atque subtile traditur Alchemistis. De reliquis ne dubitemus, satis fuit doctrina superius tradita. 7. Terra igitur Chemicis inprimis sua instrumenta præbet, & vasa: quum vitrum omne plurimum materiæ terrestris veræ in suo alcalino fixo sale admittat, adeoque, hac ratione Terræ ipsi originem suam debeat. Cætera autem figulina maximam partem mera Terra conflantur, quæ aquæ glutine coivit in massam consistentem. Myrrhina quoque, sive Porcellana, eo accedunt, licet singularia sint. Ipsa cretà similitudine clara huc referri utcumque videri posset. 8. Quin etiam Terra pura, si copia miscetur idonea inter sales, fixos, purosque, efficit, ut hi, expositi valido igni non diffluant in massam fusam, quod iis certo contigisset, abesset interposita Terra. Simpliciter autem hocce intermissu, dum fluxum salium in igne prohibet, pariter illa, licet fixissima fuerint, reddit per vim ignis volatilia. Exemplo fit sal Tartari optimus, qui solus in igne magno fluit, & nisi fusus per poros

vasis transsudat, valde & jam diu fixus remanet. Si vero sal ille accurate triplo Terræ puræ miscetur, ut calcinatis ossibus, tumque exponitur eidem igni, brevi certe, totus fere, inde avolat, neque fluit. Ita pariter nitrum, & sal marinus, soli in vasis, magno igne, posterior imprimis, fluunt, manentque fixi; iidem vero Terra admixta, non fluunt, mutantur in acida, redduntur volatiles. 9. Terra pura Chemicis quoque optime servit, quoties hi conantur sales animalium, aut vegetantium accurate depurare ab omni oleo, quod, tenacissime illis adhærescens, eosdem pessime inquinat. Quando enim conspurcati hi sales, empyreumaticis scædantur oleis, tum admixtu purissimæ Terræ eo disponuntur, ut queant, vi ignis fursum acti, colore niveo adscendere, omneque oleum in bibula illa Terra deponere, & ab eo penitus liberari; quod, sine admixtu talium terrarum, foret quam difficillimum. Quo autem Terram puriorem, copiosiore, magisque exsiccatam, huic operi adhibueritis, eo feliciores eritis, obtinendo salem quam optimum, & simplicissime sincerum; maxime ubi alto simul vase, igne autem exiguo, fueritis usi: his quippe conditionibus artificium hoc, inter arcana prius sollicite absconditum, perficitur. 10. Eadem Terra iterum, permissione sui, efficit in multis corporibus talem mutationem, ut ab iis recedat impetus flatulentus, quo applicata igni in tantam raritatem intumescant, ut sint impatientia caloris ad destillationem requisiti, quin dilatata per vasa asfurgant, in excipula se dimittant, sicque destillationis sperata effecta perturbent, commisceantque. Mel destillare quis cupit, aut ceram, in usus præclaros, operam perdet, hæc sola si adhibuerit. Leni igne quippe non fiet tardarum partium separatio; quando incitatoris violentiam applicat, mox raræ instar spongiæ tument, fusæque sic per collum retortæ transcendunt mutata quidem, non rite separata. Postquam tamen usu velox artifex, Terræ hic quantitatem aptam intermiscuit, lentæ partes à tenacitate per Terram interpolatam retentæ, perpeti possunt ignem satis validum, sine metu hujus impedimenti: spumescens enim compescitur tumor, fitque vi ignis æquabilis jam partium à se invicem recessus, & separatio. Neque modo in viscosis hujusmodi id corporibus verum deprehenditur, quinimo & in aliis idem obrinet. Sanguinem si quis, ova, urinam, caute prius, lenteque, patiens destillando ita tractaverit, donec, omni jam volatili semoto, fixum in fundo retortæ corpus remanet; si tum, requisitum huc, ultimum ignem subdidit, tota massa, ad piceum jam lentorem perducta, mirifice expansa, cohærens tamen, adscendet in angustias colli retortæ, has implebit, obturabit, atque viam intercipientis materiæ infra hærenti, pariterque expansæ, in millena fragmenta vas dissilire coget, periculosissimo sæpe, imo & funesto quandoque, successu. Omnem vero illum impetum injectu pulveris terrestris in materiam ita urgendam penitus compescet. Unde etiam Terræ adjectio magnum usum habet in ipsa productione Phosphori ex spissamento crasso urinæ, extremi ignis tortura, prodituri. 11. Omnia, quæ hactenus protuli de natura elementalis Terræ, neutiquam applicanda erunt arenæ nostræ vulgari, quam falsissime multi Terram putant. Microscopia sane oculos docent, sabulum vel arenam, purissima si fuerit,

esse crystallos pellucas, exiguas, polyedras, quarum magnitudo, & forma, in singulis quibusque profusaria habetur. Has vero in vitrum cum alcali fixo coire facile dudum constitit. His Naturæ Auctor facit, ut aqua frugifera semper penetrare se queat per fœcundæ Terræ interstitia aliter coalitura quam facillime, sicque in duritiem lapideam concretura brevi, summo mortalium damno. Sed neque est, ut bolos, Terrasve Medicatas, sigillatas vulgo appellitant, referamus ad classem hanc naturalem Terræ elementalis. Quis enim ignorat, composita hæc esse corpora? Utique pingue in iis dominari, rerum naturalium scriptores nudum annotaverunt; unde harum aliquas Terræ dixere axungiam. Abundat in aliis harum salini quid adstringens, aluminosum quandoque, aut chalcanthinum, unde singularis ejusdem pendet virtus. Alia ut taceam. Quando tamen aqua, & ignis, omni sua vi egerunt in hæc bolos, tum, fateor, sinceræ Terræ ut magis accedunt ita simul Medicatam exuerunt potestatem. Omnium autem minime, sensu Chémico, licet pro Terra descripta habere Terram nostram vulgo dictam, quam pede calcamus, quæ subsidia vitæ suppeditat, & sanitati. Hæc nimirum argillas pingues, Medicatas bolos, steriles arenas, lapillos minimos, aquam, aërem, olea, sales, omnia elementa animalium resolutorum in sua principia, omnia penitus vegetantium dissolutorum principia, miris permista modis continet. Tantum adeo abest, hanc pro elemento ut agnoscamus, ut contra eandem Chaos esse cunctorum elementorum, & corporum de elementis conflatorum cognoverimus. Quæ plura dicere facile possem de Terra, mitto; facile persentisco, tædia me dedisse prolixitate sermonis. Verum non potui abesse, quin dicta commemorém, quia ubique utilia scitu hæc, imo & necessaria, sunt. Æqui ergo consulite bonique orationis copiam, vel ideo quia intellexistis, ni fallor, expositionem, si non completam, fidam certe, illorum quatuor elementorum, quorum associatu, omne corporum natorum genus, conflatum, Philosophorum antiquissimi statuerunt. Quin & Alchemistarum quoque dogmata super his singularia simul enarrata habuistis. Tandem, absque jactantia dixerim, absque invidia quoque, fere auderem dubitare, an non & quædam haud audita prius inter illa agnitori sitis. Vidistis, ea quæ pro elementis recipiuntur, incredibili variorum copia commisceri, adeoque quam compositissima esse. Si vero arte, & ingenio, sola habentur, accurateque separata, tum profecto corpora haberi simplicitate individua præstantia. Ignis, aër, aqua, terra, eccui simplicitate cedunt? Igne rursus, aëre, aqua, terra, quidnam, quæso, sed alio sensu, compositum magis habetur? Sana & firma dicere de his conatus, monui, si hærerem, evitavi præcipitantiam, si dubitarem. Quæ de Metallis interspersi, premere olim animus erat; ut proferrem, incitavit Vestra frequentia & sedulitas.

DE MENSTRUIS DICTIS IN CHEMIA.

Agite , Auditores ornatissimi , transeamus alacres ad aliud negotii ! Quum enim sic satis excusserimus ea quatuor Instrumenta Artis , & Naturæ , quæ modo relinquimus , videamus quintum genus horum , quod ipsi Chemiæ fere proprium censetur , cui certe Chemistæ principem locum præ omnibus assignant , in quo se jactant , serioque triumphant , cui artis suæ , præ aliis omnibus effectus mirificos adscribunt.

Definitio Men-
strui.

Atque illud quidem Menstruum vocaverunt. Intelligunt quidem illi barbaro hoc vocabulo corpus , quod , lege artis applicatum alteri , illud divideret in minutas quidem partes ita , ut particulæ solventis inter partes divisas soluti , essent penitus intermixtæ. Hanc ego definitionem imprimis amplector , ut modum , quo agunt Menstrua accurate distinguerem à cæteris solutionibus corporum , quæ mechanica imprimis ratione fiunt. Ibi nimirum solvens secedit à soluto , neque vicissim ab eo solvitur , sed post solutionem peractam deinde , pro diversitate ponderum , recedunt à se mutuo.

Ratio nominis.

Causa quidem , propter quam solvens hoc suum , nomine Menstrui appellitaverint , hæc fuit ; quoniam applicatio Menstrui ad suum solvendum imprimis excitabatur ope ignis moderati ; qui quum spatio mensis philosophici , vel quadraginta dierum , sustinebatur assiduo , hinc solvens hoc deinde solvens Menstruum , tandemque solo Menstrui nomine , dixere.

Proprietas Men-
strui.

De natura igitur Menstrui erit , ut illud ipsum æque solvatur , dum solvit solvendum , quam ipsum solutum in partes suas dividitur ab ipso solvendo. Enim vero proprietas hæc obtinet in omni omnino solutione , quæ ope Menstrui peragitur ; perfecta autem solutione , fieri potest , ut solvens , & solutum , à se mutuo separentur. Quin etiam in illis solutionibus , quæ ope liquoris Alcahest absolventur , scribit Helmontius , solvens , & solutum , in duo diversa strata , sibi invicem incumbentia , distinguui. Aliter autem hæc secretio raro observatur in solutionibus hisce. Rursum ergo in eo proprie facultas solvendi hæc erit , ut solvens particulas suas undique applicet particulis solvendi. Quare partes solventis divisæ insinuare se debent inter partes ipsius solvendi , adeoque interponere se debent inter superficies partium solvendi corporis , sicque demum dividere id ipsum. Illo tum tempore , quo hoc fit , videtis , necessario Menstruum solvens æque in partes suas minimas separari per partes separatas corporis solvendi , quam ipsum solvendum quoque dividebatur in suas. Unde simul intelligitis veritatem asserti superioris , differre scilicet omnino actionem hanc Menstrui , ab omni divisione dicta mechanica. Namque in hac causa dividens integra manet , & tota , tam quando dividit , quam postquam divisionem absolvit. Actio scilicet cultri , cunei , gladii , dolabræ , securis , ferræ , pugionis , terebræ , acinacis , si bene expenditur , id evidentem docet. Omnia enim hæc , dum dividunt , non dividuntur , sed fere manent , qualia fuerant. Attamen , si penitus in ipsam iterum rem introspicimus , dubitandi quædam ratio ap-

parebit, an non singulæ particulæ singulatim spectatæ menstrui, dum solvunt, agant instar illorum instrumentorum, quæ statim recensui. Certe unum tale elementum solventis habebit propriam sibi magnitudinem, figuram, duritiem, pondusque, agetque etiam per hæc suas virtutes, quæ mechanicæ eatenus vocari queunt. Ubique verissimum quoque erit, omne Menstruum, dum solvit, atque eo quidem respectu, quo solvit, quum tum dividatur in particulas invisibiles prorsus præ minutie, eo ipso debere esse fluidum, atque in illo temporis puncto, quo dissolutio jam peracta est, ipsum quoque solutum, qua tale, etiam solutum erit in corpus fluidum. Unde iterum sequitur tandem tempore solutionis, solvens cum suo soluto conversa esse in unum fluidum.

Veruntamen & meretur observari, multa Menstrua, priusquam munere suo dissolvendi funguntur, sæpe corpora fuisse dense stipata, cohærentia, dura. Atqui tum, quamdiu talia corpora hæc sub forma illa consistunt, tamdiu neutiquam agent ut Menstrua. Usu nihilominus obtinuit, ut hæc ipsa Menstrua tamen etiam vocarent. Unde contigit, ut ab omni tempore Chemici dixerint Menstrua alia esse dura, vel solida, alia autem fluida. Potestque divisio hæc pro bona accipi, si data modo distinctio prius bene intellecta fuit.

Divisio Menstruorum.

Itaque ad Menstrua dura, sicca, & solida referre licet corpora sequentia, in suas iterum classes divisa. 1. Sex Metalla solida, aurum, plumbum, argentum, æs, ferrum, stannum. Quæ quidem ubi frigent, dura, solida, in se invicem nihil agunt, postquam vero fusa sunt in igne, tum misceri intime inter se possunt, ut fiat ad sensum massa homogenea, quæ hoc miri habet, quod in una quaque particula massæ confusæ eadem semper inveniatur proportio diversi metalli, quæ in tota mole. Si enim argenti unciis decem confuderitis in igne valido unam auri unciam, massa habebitur undecim unciarum. Si unum granum de hac massa perito Docimastæ tradideritis, inde arte sua reddet undecimam partem grani auri, & decem undecimas grani argenti. Alterum, quod hic super omnia mirabile, hoc est, quod possibile sit, hac eadem ratione aurum dividere, quantum lubet, sine ullo hætenus observato fine. Si enim argenti fusi partibus centenis millenis unquam auri in igne permiscuero, totiusque massæ tantillam particulam metallurgice exploro, idem erit, qui prior, eventus. Quæ quidem res admirandam docet facultatem, qua pollent metalla ad se mutuo dividendum per solam fusionem in igne. Cogitate, quæso, ad quam expansionem distendatur minima particula auri in tanta massa, ut nulla vel minima particula argenti assignari queat, quin in illa semper proportionalis illa particula auri ibidem præsto sit, attamen vel sic immutabilis, inter partes immutabiles; densissima inter partes compactissimas; simplicissima inter simplicissimas! Cogitate hæc, operæ est pretium, & discite, qua conditione creaverit metalla Altissimus! Sane prospicietis hic in infinitum quid, quod effugit humanam perspicientiam. Forte intuitu talis facultatis, palam toties clamabant Chemici, metalla solis aperiri metallis. Nihil intime admitti, vel ingredi in metalla, nisi metalla. Profundum mercuriale metallorum infinitæ subtilitatis esse, semperque ejusmodi manere. 2. Semimetalla solida, quo referre licet Stibium, Cinnabarim, Bismuthum, Marchasitam, Zincum.

1. In sicca ante solutionem.

Quæ etiam, instar metallorum, igne fusa, misceri, atque se invicem dividere possunt, quis definiet quousque? Quin & eadem pariter ipsis metallis quoque confundi, intermisceri, simili effectu possunt. Cinnabaris quidem difficilius, facilius cætera. Semper autem metallis admittu illo omnem demunt malleabilitatem, fragilitatem vero conciliant ita, ut in polinem tundi se patiantur vel lentissima prius, idque iterum contingat in quacumque vel minima particula metallorum. Quod iterum, quum sit mirandum, Vobiscum perpendite. 3. Huc, ad Menstrua scilicet sicca, & solida, revocate omnes Sales siccos penitus. Alumen, boracem, nitrum, sal Ammoniacum, sal fontium, sal gemmæ, sal maris, vitriola, sal alcali fixum siccum, mercurium sublimatum corrosivum. Omnia enim hæc, igne acta, vel fusa, miros edunt solvendo effectus, sæpe aliis inimitabiles modis. Quin & in subtilissimas quoque divisiones discerpi se ferunt ab igne, aliisque hinc permiscetur intime, non tantum inter se, sed quoque cum metallis, semimetallis, aliis. 4. Censere & inter Menstrua talia omnino oportet omnia sulphurea, dura, fossilia, ipsum sulphur vivum, sulphur vulgare, arsenicum, auripigmentum, cobaltum, in quibus mira potestas, quoties igne aguntur, fluuntve; sicque inter se, aut cum aliis miscentur, viresque solvendi exercent adeo singulares, ut vix aliis causis similes queamus producere. 5. Tandem etiam ad Menstrua hæc digero illa corporum fossilium genera, quæ cæmenta vocare solent Docimastæ. Hæc etenim sabbulis, sulphuribus, lateribus, in pulverem siccum redactis, interque laminas metallicas interponendum, constant; ut colorem metallorum evēhant, aut & ipsa quoque à se invicem separent.

In sicca post
solutionem,

Dum vero varietatem recensemus Menstruorum, quædam inveniuntur talia, ut, postquam solutionem suam absolverunt, atque deinde sibi committuntur, coalescant in unam massam duram, quæ simplex nobis apparet, atque æquabilis ubique naturæ. Atque ea quidem apparens sæpe simplicitas tanta est, ut conflata sic de variis massa sincera appareret. Plumbo in igne fuso, liquefactum immiscete stannum, coibunt ut aqua aquæ, vel Argentum Vivum Argento Vivo miscetur; idque obtinebit, quamcumque demum portionem alterutri permiscueritis. Si liquida hæc in catino metalla spectatis, potestis ne aliquid discriminis reperire? Nihil sane quidquam. Quiescant mox, frigescantque, coibunt in unam solidam molem, erit hæc sane homogenea; simplexque visa; talisque dein manebit. Idem verum erit in omnibus metallis, quin & in semimetallis quibusdam, jam prius recensitis. Enimvero stanni libræ ad ignem liquefacti, confundite reguli stibii scrupulum; massa frigefacta, homogenea apparens, erit in omni parte sua adeo fragilis, ut, si minimam ejusdem particulam acceperitis, nunquam reperturi sitis in illa malleabilitatem naturalem stanno; imo contra in unaquaque portiuncula stanni proportionalis Antimonii pars accurate semper permista invenitur. Nonne Alcali fixum cum arena vel silice sic coit in vitrum similiter unum & simplex? Infinita talia habentur, vos ea novistis, exempla data sufficiunt. In omnibus his utique solventis & soluti per minima divisæ, commistæque, partes concrescunt ita, ut novum præbeant corpus, in quo nemo concursum partium concretarum deprehendet, nisi natæ sic massæ cognoverit originem, aut aliis experimentis in partes suas compo-

nentes iterum resolverit. Sulphur quoque & Mercurius, tritu, sic coeunt in pollinem siccum, nigrum. Hic vero igne magno sursum euectus cinnabarin coccineam simplicissimam putatam, constituit. Sed secundo etiam id observatur, quod multa solventia fluida, massas solidas accurate eundem in minima dissolvunt, deinde autem, peracta tota solutione, in unam rursus duram, sæpe & siccam, molem unita prorsus abeant. Ne mercurium cum sulphure repetam, spectemus fere omnia Menstrua dicta metallorum fluida. An non videmus hæc suis cum metallis adunari in massas vitriolicas constantes satis? Solvens accerrimum de vino acetum, postquam ostracodermata, saxa, cretas, corrofit, à sua se aqua diluente separat, & cum iisdem solutis transit in concretum siccum, durumque.

Sed multa quidem, forte plurima dicere licet, ex Menstruis: forma subsistunt liquida, etiam priusquam solvant, qualia fere censentur omnia vulgo dicta Chemicis Menstrua. Aceta, aqua, spiritus fermentati, spiritus salini acidi, alcalini, compositi, olea dicta alcalina per deliquium, & cætera multa, huc spectant. Atque horum quidem omnium liquida quum sit species, longe habetur clarior, intellectuque facilior, actio; quia scilicet vulgatissima etiam quotidie occurrit in officinis artificum.

Fluida ante solutionem.

Denique Menstrua, vel solventia, reperimus, quæ ante exercitam solvendi virtutem liquida defluunt, absoluta vero dissolvendi actione, deinde una cum suo solvente in forma liquida persistant. Nusquam evidentius id patet, quam in dissolutione quinque metallorum cum mercurio simplici. Pasta nascitur de his rite permixtis mollis, quam affusu pluri mercurii, diluere licet pro lubitu, sine limitibus. Illam vero duram reddere hactenus, methodo vulgata Chemicorum, vix unquam quisquam potuit. Qui potest, bonus erit, & forte dives, artifex; qui tentat, sudabit, algebitque. Quin etiam acida quæcumque liquida, postquam solverunt metalla, si tum copia magna iis adsunt, una cum suis solutis, humida diu persistunt, neque facile adeo exsiccanda postea. Unde plurimi, hæc, olea putabant metallica fixa, falsoque quærebant in iis mira arcana; dum tantum hic est modus aggregandi sales acidos in magna satis copia, circa metalla. Cæterum numerosissima sunt solventia, quæ cum solutis, forma liquida deinde persistant, ut non sit opus amplius his inhærere.

Fluida post solutionem.

Considerantes modo distincta Menstruorum genera, facile discimus, plurima Menstruorum æque adunare corpora, quam quidem separare in partes minutas. Enimvero quotidianum habetur observatum, quod particulæ Menstrui, postquam actione sua propria jam dissolverunt suum solvendum, tum statim ita nectant suas particulas solventis ad particulas soluti, ut mox oriatur, ex concretis his, novum coalescens compositum, multum sæpe distans à natura simplicis, resoluti, corporis. Attramen in hac re id semper verum agnoscitur, quod tamen solventis partes, post hanc concretionem, non amplius contingant se invicem, sed, interposito particularum dissolutæ materiæ, distent à se mutuo. Rursum divulsæ particulæ, quæ dissolvendum prius adunatione sua constituebant, jam quoque distant à se mutuo, interjecta ubique particula solventis. Unde igitur ex hac divisione, separatione, nova heterogeneorum concretionem, multiplex hinc oritur, ope Menstruorum, multitudo recens natorum corpo-

Actio Menstruorum.

rum. Maxime quidem hæc notabilis enascitur, quoties quædam tantummodo partes solventis & solvendi adunantur, dum interim eadem actione aliæ ex hac nova concretionem repudiantur, atque iterum nova specie apparent.

Menstrui confiderata.

Manifestum igitur est ex hisce, partes Menstrui se applicare partibus corporis solvendi, hancque associationem imprimis abtolvi eo exquilitate tempore, quo solutio peragitur. Igitur causa certa hic requiritur, quæ efficit, ut particulæ dissolventis à se mutuo recedentes, potius petant illas materiæ dissolvendæ particulas, quam ut in antiqua statione maneat. An non similis ratio exigitur, quum particulæ solvendi, jam divulsæ per virtutem solventis, sicque jam separatæ, potius manent nunc unitæ illis Menstrui partibus, per quas solutio facta fuit, quam ut iterum, post solutionem peractam, particulæ solventes, & solutæ, denuo se affinitate suæ naturæ colligant in corpora homogenea? Oro Vos, Auditores, cum cura perpendite id quod dico: dignissima est cognitio, & memoria, observatio.

Est in solvente & in solvendo.

In ea tamen iterum excito Vos, consideretis, quod, quæcumque demum illa causa fuerit, ea profecto æquo jure quæri debeat in soluto, quam in solvente. Communis ergo utrique, reciproca in utrisque, est. Quid enim? Dum aqua dicta Regia solvit subtripulum auri in liquorem flavum, partes auri dissolutæ manent unitæ partibus aquæ Regiæ dissolventis, ut auri particulæ, aqua Regia decies & octies graviores, maneat suspensæ in aqua Regia, neque in fundum delapsæ se colligant sub leviori aqua. Nonne evidenter cernitis hic inter unamquamque auri, & aquæ Regiæ, particulam, virtutem quamdam mutuam, qua auri pars illam, hæc vero auri, particulam amat, unit, retinet? Si enim id non fieret, tum auri sic soluti ramenta irent in fundum vasis, partes salinæ distincto strato incumbere auro, cui dein sali iterum supernataret distincta aqua; quum jam tria hæc, adeo diversa, liquoris simplicis, & æquabilissimi, specie, simul fluant.

Magis ex amore quam odio.

Inde, si ex similitudine formanda hic causæ enarratio, videtur nobis cognita hæctenus actio dissolvendi magis peragi per vim quamdam, qua Menstrui partes conantur sibi associare dissolvendas partes, quam eadem fugere, aut repellere. Non igitur hic etiam actiones mechanicæ, non propulsiones violentæ, non inimicitæ, cogitandæ, sed amicitia; si amor dicendus copulæ cupido. Fateor, paradoxa hæc assertio. Cogitate ergo id, quod in omni violenta dicta dissolutione observavistis. Scilicet non diutius agitatio, æstus, strepitus, turba, manent, nisi quamdiu omnes partes solventes nondum amplexæ sunt universas dissolvendi partes; sed ipso momento, quo sunt adunatæ, pax perfecta & quies tranquilla obtinet. En, rem spectate. Spiritum nitri dilutum vase hoc contineo. Quiescit ille, neque signum ullum motus nobis exhibet. Frustrulum jam ferri immitto huic liquido. Quam valida nunc bullarum rarefactarum usque ad margines tam ampli vasis usque expansio! Quis motus! Æstus quantus, strepitus, & igneus fere fumus! Sed quamdiu hæc omnia perdurant? Sane non diutius, nisi dum salina pars nitri quædam adhuc adest, quæ nondum arcte unita est ferri particulæ cuidam adhuc solitarie existenti in hoc vase. Simul ac vero omnes partes acidi illius combinatæ sunt cum omnibus ferri

ferri particulis, statim cuncta requiescunt, estque omne acidum ita stricte unitum ferro, ut vix inde iterum queat separari.

Neque iterum negligere licet in hoc negotio hanc animadversionem, quod nempe nunquam totum solvens agat in integrum corpus solvendi simul: id enim observare alias non memini. Semper autem particulæ illæ solventis tantum, quæ attingunt solvendi aliquas particulas, primo agunt dissolvendo in se invicem, atque, hisce dein avulsis prius, ad reliquas adhuc cohærentes cum massa solvenda, novæ Menstrui particulæ se apponunt, aguntque iterum.

Semper fit successive.

Igitur Menstrui pars agit in partem corporis illam, quam actu ipso jam inde divellit, & separat. Dum autem separatio illa peragitur inter dictas modo partes, interim tamen ipso hoc separationis conflictu, motus nascitur major in toto Menstruo ubique. Hujus quidem agitationis ope cæteræ Menstrui partes agitata, concussæ, vagæ, adjuvantur, ut & ipsæ facilius iterum sua vice accedant ad alias, nondum solutas, partes solvendi.

Semet incitans magis magisque.

Quemadmodum autem hæcce sic nata agitatio efficax ad dissolvendum causa; ita etiam alia habetur actionem dissolvendi excitans, ignis nimirum. Quid futurum foret, ubi ille abest penitus, mortalium nemo definiet? Est enim impossibile illum aliquo ex loco prorsus arcere, ut supra dudum constitit. Hoc autem certo scimus, quod ignis in Menstruo vigorem solvendi incitet, & omnino alat, augeatque. Deprehendimus, si lente per frigus summum igne, solutiones vel non fieri, vel tardius procedere, ad ejus vero incitamenta promoveri statim.

Et per ignem aucta.

Attamen, & hic iterum, alia agent igne magno prius quam destinata solvant, ut in mercurio metalla soluturo patet. Alia autem levi igne indigent, ut sal Ammoniacus, sal Gemmæ, & sal Tartari; statim fere in aqua deliquescentes. Nonnulla calore moderato resolvunt, incitato æstu amittunt totam solvendi virtutem, imo & contrariam coagulandi vim acquirunt. Aqua sic tepida albumen ovi diluit, ebulliens autem jam solutum illud coagulat vice versa.

Varium in variis.

Quando autem modus prope spectatur, quo ignis solutiones Menstruorum juvat, facile comprehenditur ille id præstare, quatenus motu mere mechanico corpuscula minima Menstrui impellit, movet agitaturque. Rursum plurimum eo tribuere creditur, quia dilatat moles quorumcumque corporum. Dein etiam prout dividendo ipsas sæpe partes abripit, ipseque ita multa solvens corpora, aliorum actiones suæ facultati immiscet, unita opera agit. Omni ergo hoc respectu calor solutionem Menstruis propriam augeat, utque eadem procedat feliciter successu prospero efficit: hinc & eo requiritur ut conditio necessaria. Quin in plerisque etiam ipso solvendi actu, lento prius, calor successive solet augeri inter dissolvendum, tumque statim melius quoque procedere solutio; quæ ideo semper fere magis, magisque, inter solvendum increfcere satis notabiliter solet. Imo vero & actio illorum Menstruorum calore augetur, quæ ipsa, dum solvunt, frigus ingens excitare solent. Id enim notavistis, dum sal Ammoniacus aquæ immixtus solvitur: quum in aqua, calefacta prius, ocyus solvi se patiatur, quam si aquæ frigidæ committitur.

Quid ignis faciat Menstruis?

Quid agunt
Menstrua?

Illam igitur mutationem corporum, quæ in illis observatur producta per actionem dissolventem Menstrui, videtur quam maxime pendere à connexu particularum minimarum Menstrui, jam arctissime adhærentium ad corpuscula soluti per Menstruum corporis. Vix autem apparet tribuenda veræ, & propriæ, mutationi introductæ à Menstruo in particulas ipsas solutas. Novi equidem principes in Chemia Autores aliter censere; ipsa tamen res sententiæ modo prolata favet. Si enim metalla spectamus purissima, Aurum, Argentum, Mercurium, quam accuratissime corrosa à suis acidis solventibus in liquorem purum, quam mutata certe apparent nobis in omnibus suis partibus! Si tamen deinde arte separentur iterum quam accuratissime à suis solventibus, quod facile obtinetur, tum statim recuperantur absolute eadem ramenta metallica, quæ igne fundente adunata idem, nullo mutatum modo, metallum reddunt. Unde manifesto patet, Menstrua hæc nihil egisse in intimas particularum metallicarum naturas, sed tantum divulsarum particularum superficiebus adhæsisse. Hoc quoque solutum aceto, aliisve salibus, inde illibatum quoque recipi potest. Præterea si cum metallis aliis fusa igne metalla, quacumque demum proportionem commista fuerint intime, & quam maxime, vel sic tamen pura putantur redibunt in testa docimastica. Aurum & Argentum, cum Mercurio destillavi quondam ultra quinquaginta vices, sed semper iterum ablato mercurio erat aurum, vel argentum, sincerum, quale in primo amalgamate fuerat. Si sales quacumque copia diluuntur per aquam, inspissatione facta, redibunt non mutati sales. Si salia igne liquefacta miscemus intime, aqua dein diluta, inspissata lege artis iterum eadem prorsus revertuntur. Sed & si olea salibus miscetis, itaque solvitis, separata deinde fere eadem habentur. Ipsa Alcalia fixa cum Terra vitrificabili per ignem in vitrum transformata, vel sic tamen artificio Chemico, in sua principia priora abeunt. Sulphura salibus soluta, aut cum metallis coëuntia idem docent. Alcohol cum oleis, cum resinis, aliisque pariter. Atqui sufficere queunt ista, ut sciamus, hanc actionem Menstruorum ita se habere, ut modo dixi.

Raro elementa
mutant.

Sed dicetis jure Vestro, sola tamen solutione per menstruum perfecta, sæpe nova nasci, nunquam prius comperta corpora. Si enim acetum stillatitium fortissimum ebulliendo calcem plumbi eroserit, hincque fuerit factum Saccharum dictum Saturni, constabit quidem acido aceti attracto in elementa plumbi; verum quoties sal hic plumbi de retorta igne destillat violento, non reddet aceti spiritum, sed liquorem singularem, in igne inflammabilem. Ita est, possuntque multa similia in exemplum adduci. Sed omnino cogitandum est, partes Menstrui semel accretas superficie corporum solutorum, haud ita expedite semper inde rursus avelli posse, sed sæpe arctissime adhærere non modo, sed & unita manere, eaque ratione simul unita moveri, diutissime in hac sua combinatione persistere. Unde artifices sæpenumero putant, corporum naturam destructam esse, dum modo simplex hæc non mutatorum contigit conjunctio, novam inducens faciem. In exemplis quam facilis est harum rerum intellectus. Si lanceola phlebotoma acutissima sola habetur, vis illius solvens unicuique patet. Si autem vagina arcta undique obducitur, quamdiu in illa manet, lædendi virtutem amisit, quamvis penitus immutata lateat. Quando au-

tem cultellus vagina nudatus exploratur, jam statim pristinam naturam induit. Videtis igitur, prout vagina hæc facilius exuitur, eo habebitur citior prisca lanceolæ facies; si autem illa fere inseparabiliter connecteretur, tum omnes assererent, ipsam hanc lanceolam mutatam fuisse. Cylindrum cogitate de argento quam purissimo, qui inauratus sit crusta auri notabili, immittatur dein puræ aquæ forti. Omne argentum de cavo vaginæ illius aureæ consumetur perfectissime, & manebit integra, cohærens, vagina aurea excavata, colore nigro turpis in illa aqua forti. Fieri ergo potest, ut acidæ quoque aceti partes quibusdam partibus plumbi sic adunentur, ut in destillatione renuant à se mutuo recedere, sed facilius unitæ adscendant. Fallitur itaque qui putaret, acidum aceti attactu plumbi ita fuisse conversum in novum liquoris inflammabilis genus. Profecto credibile valde videtur, longe sæpius occurrere hanc ex adunatione diversitatem, quam mutationem in substantia. Idem quoque debemus statuere in separatione. Nam contingit crebro, solvendum corpus conflare ex diversis admodum partibus, quarum aliæ adhibito Menstruo omnino dissolvuntur, dum aliæ excutiuntur ex iis solutis, atque ita deinde seorsum existunt. Quando tunc postea Menstruum aufertur iterum de eo quod dissolverat, jam profecto alia videbitur materia, quam quæ ante solutionem apparebat. Unde incautus imprudenter colligeret, corpus hoc, quod ipsi novum falso putatur, natum fuisse per vim permutantem Menstrui, quum tamen hoc in casu mera modo fuerit partium separatio, vi Menstrui facta.

Eo jam faciunt omnia, quæ hucusque retuli, ut certum omnino sit, omnia Menstrua cognita, dum actionem suam exercent, solo tantum motu agere, licet Chemici abstrusas adeo actiones illorum posuerint. Si namque Menstruum non mutaret motum in iis partibus, in quas agit, tum partes illæ manerent quales fuerant, adeoque Menstruum tum non egisset; quod est contra hypothesin.

Agunt solo motu.

Verum, licet hoc ita verissimum sit, attamen non ita facile est modum intelligere physicum, quo excitatur ille motus à menstruo. Quiescebat enim Menstruum, dum solum existebat, nec movebatur solvendum, priusquam inciperet à Menstruo moveri. Simulac vero certo calore, in distantia definita, conjunguntur, statim motus novusque sæpe ingens extemplo enascitur, qui ante hæc non erat in alterutro, jam in utrisque dominatur. Non possumus serio meditati, & candide loquentes, causam hanc tribuere communibus motus gignendi originibus. Frustra enim in propulsione, gravitate, elasticitate, vi magnetica, aliave, si quæ sit, generali causa, ortum hujus agitationis quærimus: singularis enim est inter solvens, & solvendum, non communis omnibus corporibus. Verum omnia hæc jam accuratissime excutienda nobis veniunt; quia Menstruorum potestates bene intellexisse qui potuit, præcipuam ille totius Chemiæ naturam percepit, eritque capax, qui pulcherrima quæque illius opera exsequatur. Id autem ut nos perquiramus flagrantissime cogit omnium maxime auctoritas summorum virorum, qui putant, scilicet omnes actiones quorumcumque corporum, per solas mechanices leges intelligi & posse, & debere. Ergo videamus.

Sed à singulari causa orto.

Dico quidem, quotiescumque Menstruum solvens suum solvendum di-

Non mechanice, nisi rarius.

Hinc solutio talis pressius exponitur.

vidit solo motu mechanico dicto Mathematicis, tunc semper corpuscula solventis illius, prius quiescentia, agitari debent ab aliqua causa generante motum in ipso solvente, quæ quidem causa ignis est plerumque. Particulæ deinde Menstrui illius ipsæ jam, ita motæ ab hac causa, impingere debent in superficies particularum hactenus cohærentium ipsius corporis solvendi, iis suum motum imprimere, per illum has abradere, decutere de suo solido; sive hæc actio superficiæ externæ solvendi imprimatur, sive interne intra poros illius insinuata corpuscula ita egerint. Crediderim sane convenire inter omnes, qui serio super hac re cogitant, hunc unicum esse agendi modum mechanicum, quem aliquid præstare posse, ut concedo, ita longe minus illud esse, quam vulgo creditur, quoque monere cogor. Corpora enim fluida moles immerfas undique ambiunt, premunt, penetrant, sed deinde vix mutant per suam molem, duritiem, figuram, pondus. Fateor, motu dato per ignem moventem supra extremum solvendi ambitum moventur; sed quam exigua est illa vis, quæ semper in fluidum suum proprium æque valet agere, quam in corpus illud durum, adeoque vim applicantem, cogentem, & imprimentem in illud corpus non habet: hæc omnino sunt aliunde repetenda. Creditisne instrumentum mechanicum, dividere aptissimum, cuneum sumatis, unquam divisurum ligneam molem solo suo appositu, sola levi circumnataione? Aliud sane hic requiritur. Infigi debet primo firme in molem, dein alia vi extrinsecus assiduo impressa concuti, adigi, moveri, neque iterum posse inde dilabi. Quæ cuncta quærite in particulis molli fluido placide circumfusis, libere circumnataantibus, omni causa adigente carentibus. Sint autem jam divisæ per vim mechanicam puram partes tam solventis, quam solvendi, ipsoque hoc tempore fluant inter se. Tum certe, nisi præter sinceram mechanicam, alia simul potestas adsit, divisæ partes; hoc momento divisionis fluidæ, juxta sua pondera diversa se disponent, fundum attingent, ponderosissima, atque ita porro cætera, pro varietate ponderum, in distincta se strata different & ordinabunt in vase, non manebunt permixta gravia levibus, non hærebunt soluta cum solvente, sed seorsum se in suos associabunt, ratione ponderum, ordines. Meministis ita quoties metalla, saxa, vel alia dura corpora lapsu aquæ de alto cadentis, aut rapiditate torrentis, deteruntur, hanc aquam tunc per solas virtutes mechanicas agere, atque corpora quæcumque dividere in particulas minutissimas. Atqui impalpabilis pollen ita natus non miscetur aquæ, non adunatur illi, sed cadit in fundum aquæ, ibidemque colligitur, & licet concussu crebro agitetur, tamen simulac iterum quiescit, statim denuo subsidit. Idem vidistis, dum aqua ebulliens coctione solvit corpora composita de terrestribus & oleosis. Simulac nimirum æstu suo solvit oleum, statim illud liquefactum sursum ejicit, ut supernatet, moles terrestris delabitur deorsum. Hæ quidem eousque dissolutiones mechanicæ haberi possunt. Ita scilicet fluminum lapsus, celeresque venti, soni tormentorum bellicorum, tonitrua, agere solent. Semperque, solutione absoluta, solvens, & solutum, secedunt iterum à se mutuo, prout efficacia ponderositatis exigit, simul ac tantum valido concussu carent. Sane, dum suprema ignis violentia glebæ semimetallicæ, sibi ponimus, cum salibus, metallisque diffluunt

in catinis fusoriis, omnia mista penitus inter se videntur: verum, ubi ignis cessat, totumque mistum in conum fusorium infunditur, ibique quiescit; tum illico scorix sursum enatant, inque unam stipantur crustam, dum purior metallica pars pondere suo nititur deorsum. Sed & repulsus quidam efficit, ut in varia secedant, quæ fuerant mista. Id in lixivio Alcalino fortissimo & Alcohole, in oleo id & aqua, cernitur, ubi non gravitas tantum, sed & repulsus hujusmodi efficit, ut coëant simul, quæ sunt ejusdem ingenii. Ipsa quoque metalla fusa similia quandoque inter se agunt, ut in modo Hombergiano depurandi argenti notabile apparet. Nobis certe videtur, illa sola Menstrua actione mere mechanica agere, quæ, postquam motu tantum mechanico, à magnitudine, duritie, figura, pondere, impulsu, pendente, attenuaverunt corpora, dein recedunt à divisis, sursum, deorsumve, prout proportio ponderum postulat; neque tum etiam per illam divisionem magna postea mutatio obtinet. Atque hoc quidem caractere putem definiri posse, an dati Menstrui in suum solutum actio fuerit mechanica. Eadem quoque hac nota distingui facile poterit à cæteris, si quæ talis deprehensa fuerit.

Quotiescumque vero, aliqua dissolutio per aliquod Menstruum peracta cognoscitur, ita quidem, ut corpuscula soluta dein cum particulis Menstrui cohæreant, atque maneant æquabiliter permista, quamvis ambo hæc notabiliter ponderibus suis inter se differunt; tum censere oportet solutionem illam factam quidem fuisse partim vi adjuvante mechanica universali, quæ semper fere concurrere solet, sed tamen maxime illam contigisse actione alia, quæ scilicet nata fuit ex illa privata, singularique, proprietate, quæ obtinet in solvente tantum ratione sui solvendi, & in hoc solvendo respectu tantum sui solventis. Per hanc scilicet potestatem elementa unius trahebant alterius elementa, sicque divellebant à suo priori concreto. Hinc post divulsionem hanc, minima hæc se invicem associant, finguntque mille novas corporum species.

Quænam non
mechanica solu-
tio?

Rem conabor exemplo dilucidare. Si globus ex argilla molli immititur aquæ, hæcque dein supposito igne agitur in ebullitionem; tum partes aquæ, motæ vi ignis, dividunt spheram argillaceam in corpuscula minima, quæ per totam aquam perpetuo permiscuntur, quamdiu aqua ab igne agitur ut ebulliat. Simulac autem externa vis ignis impellentis cessat, tum, quiescente, & frigefacta, aqua, omnis cadit in fundum argilla. Hanc ideo mere mechanicam dissolutionem vocari vellem, quia corpuscula aquæ motu ab igne accepto impellunt, moventque argillæ partes, & ubi privantur hoc motu ab igne dato, nihil ultra agunt.

Exemplum me-
chanicæ solutio-
nis.

Verum si globus confectus ex sale gemmæ, qui aqua longe est ponderosior, injicitur quadruplo aquæ, statim totus dissolvitur calore aquæ, sed integre jam perfecta solutione, licet aqua frigeat jam, & prorsus quiescat, tamen omnis sal manebit dilutus per aquam omnem, licet ponderosior sit. Quare apparet, quod hic sit facultas in aqua, qua unit sibi elementa salis, unitaque sibi sic adjungit, ut pondere suo separari inde nequeant, sed cogantur ita suspensa manere. Incipitis vel jam suspicari, multo pauciora dari Menstrua, quæ mere mechanica vi sua objecta solvunt, quam quidem vulgo putaretur. Aqua glaciem, aqua aquam,

Exemplum so-
lutionis non
modo mechani-
cæ.

alcohol alcohol, & similia liquida sic similia solvunt. Sed & observantur gradus varii, per quos diversorum Menstruorum particulæ cum elementis soluti arctius, aut laxius, cohærent Unde iterum multiplices exoriuntur differentiæ corpusculorum per Menstrua productorum. Inter illa enim sic producta, quædam enascuntur quandoque usque adeo immutabilia, ut renuant resolvi in simplicia, ex quibus orta fuerant; dum alia facillime dimittunt iterum, quas in solutione acceperant, partes. Unde in his vix finis reperiri potest.

Divisio Menstruorum à modo solvendi.

Juxta datam igitur doctrinam auderem fere Menstrua mihi cognita, à diversitate modi, quo solvunt, distribuere in quatuor distincta genera. Ad primum scilicet reducere conaturus omnia illa, quæ simplici, sinceraque, agunt potentia mechanica. Quæ igitur intelligi, adeoque & explicari, possunt ex demonstrationibus mechanicis, quæ expendunt vires agendi communes universis, quæ novimus, corporibus. Atque hæc quidem pauca, eaque fere semper valde simplicia, sunt. Alterum vero genus illorum constituere conarer pro illis Menstruis, quæ dum utcumque simul agunt mechanico motu, interim tamen præcipue simul virtute quadam repellendi munus suum absolvunt. Tertio alia ordinarem Menstrua in unam classem, quæ mutua attractione partium solventium, & solvendarum, perficiunt præcipuam suam operationem; quorum quidem, ubique frequentium, numerus est locupletissimus. Ultimo denique vellem censerî in unum ordinem omnia illa Menstrua, quæ opera sua perficiunt omnibus modo enumeratis simul concurrentibus ad hanc operam. Atque horum quidem est omnium maxima series, quum in omnibus fere Menstruorum actionibus concurrant mechanicæ vires, repulsus quidam, attractionesque creberrimæ. Si autem fieri posset, ut revocarentur suos in ordines Menstrua, secundum actionum suarum differentias, iterumque possent dein Classes inferiores distribui, tum demum doctrina Chemica ad leges disciplinæ posset castigari, atque proinde in illa prædefiniri, quid futurum foret in qualibet suscepta operatione. Unde etiam in aliis disciplinis physicis, summa cum utilitate, experimenta Chemica institui possent.

Exempla Menstrui mere mechanici.

Conaturus sum jam horum omnium aliquod Exemplum exhibere; ut ita animus paratior sit sequentibus intelligendis. Quare pro exemplo solutionis mere mechanicæ, præter allegata statim experimenta, sit Argenti fusi per aquam frigidam, cui infunditur, divisio in frustula. Hanc Granulationem vocant Docimastæ; ego coram vobis ita instituo. Sumo Argenti omnium purissimi unciam; quam purissimo catino fusorio, bene forti, integroque, indo; pono tigillum mundissimum supra, ut bene os tegat, omnem illapsus alieni prohibeat; lente calefacio, per gradus, donec fere candescat; tum cum hoc apparatu appono igni forti, folliibus agitato, donec in candente jam apte fluat instar aquæ. En, liquefactum ita penitus Argentum, minima copia simul, ex alto, infundo in aquam frigidam, quæ in magna satis altitudine, ad minimum pedali, hoc vas implet. Auditis, videtisque, fluentis Argenti partes per aquam levi cum sibilo transire, ad punctum illapsus in grana dissilire, sic ad fundum cadere, aqua non mutata, argento neutiquam mutato. In quo

exemplo discitis, argentum ab igne fluens, in aquam dejectum, aquam dividere, dividi ab aqua; facta vero divisione hac; utrumque non mutatum recedere, atque juxta pondera sua sola se disponere. Oportet autem, ut capturi hanc operationem exquisitissime imitemini omnia quæ demonstravi. Si enim vel minima fuerit conditio neglecta, res non ita, ut coram vidistis, procedet. Idem sic in Auro fit.

Si autem *Æs*, eadem arte fustum ad ignem, ita immitteretur in aquam frigidam, tunc in ipso puncto attactus ad aquam, impetu incredibili tota cupri substantia, in minutias subtilissimas divisa, repelleretur ab aqua, ut vix reperiri posset; ita quidem ut mirifica hæc repellens vis vix pateretur binas particulas metalli unitas manere. Hoc quidem exemplo efficitur, Menstrua dari, ut hic aquam, quæ solvendo corpori, hic æri fuso, vi repellente miram dissolutionem conciliant. Atque idem ille eventus obtinebit, si auro, vel argento, mistum fuerit æs, tum enim mistum hoc igne liquefactum, & aquæ infusum, sic pariter dissiliet. Monendi autem estis, qui hæc auditis, ne temere experimenta hæc instituat: nam, non nisi summo cum periculo tentantis, fieri possunt.

Exemplum repellentis.

Tertium jam vobis exhibeo Exemplum, ubi partes diversæ, unitæ in contactus, se invicem divellunt, atque satis fortiter uniunt. Videte igitur. In testa hac, continentur uncix quatuor florum Sulphuris, testa autem figulina hæc nullo vitro plumbi obducta est. Apertura vasis tigillo caute tegitur, ne Sulphur fustum incendatur. Ignis vero supponitur tantum ille, qui requiritur ad minimum ut fustum sit, maneatque, Sulphur, non major. Jam intra sacculum hunc factum ex linteo densissime contexto, & purissimo, indidi Argenti Vivi purissimi uncias sex, sacculumque supra accurate funiculo colligavi. Cernitis Mercurium, nisi pressum, non transire per sacculum. Jam, ablato tigillo, ad fustum Sulphur leniter, lenteque, premo Argentum Vivum, ut parva valde copia simul, in guttulas minimas divisum, sensim cadat in liquefactum Sulphur. Interim vero, dum ita illabatur, assiduo fustum Sulphur spatula movetur ferrea, bene prius calefacta, donec omnis ita Mercurius perfecte immistus est. Cernitis unam jam remansisse massam, nigram, in fila quasi longa porrectam, si microscopiis spectatur, & splendet, & quasi aliquid ostentat mercurii, est fragilis prorsus materiæ. Habemus ita exemplum Menstrui fluidi quidem, at sicci, tum & solvendi corporis duri, sicci que, quæ simulac per minima se invicem contingere possunt, valde attractione retinente particularum concresecunt ita, ut deinde igne adhibito non separentur, sed unita simul adscendant, inque Cinnabarim mutata. Principia, quæ hic coiverunt, quam diversa, ortu, pondere, specie, volatilitate, quam aliena à combinatione inter se! Et tamen proxima facta, quanta tenacitate retinent se invicem! Quænam ergo erant causæ, quæ hanc adunationem effecerunt? Primo ignis, qui sulphur liquefecit in sua elementa divisa. Deinde divisio mercurii, dum per linteum illud tenue, ut per cribrum tenuissime perforatum, cogebatur copia paucissima simul in hoc sulphur delabi. Tertio agitatio assidua liquefacti sulphuris, & illapsi argenti vivi, unde permistio accurata. Verum, omnia hæc tantum affudissent mercurium ad sulphur, Itaque quarto

Exemplum attractantis.

accessit illa jam vis in sulphure & in mercurio, qua hæc bina, ad superficies adeo jam multiplicatas se mutuo contingentia, eo ipso se invicem attrahunt tam valido nisu in cohæsionem, ut requiratur magna potentia, aut alia magis alterutrum attrahens vis, priusquam se mutuo iterum dimittant. Hæcque reciproca attractio hic facit præcipuum causæ. Ex qua denique quinto exoritur adeo constans cohæsio, qui effectus postremus, ut licet vase clauso per ignem magnum sublimes evehatis hæc partes, non se dividant in sulphur & argentum vivum, imo vero semper ascendant per minima in Cinnabaris particulis minimis, ubique argento vivo & sulphure combinatis constantibus. Quamvis autem semel ita in altum igne evexeritis hanc Cinnabarim, tumque repetita opera iterum sublimare volueritis, non ideo separabitis hæc partes, imo eo magis compingetis in adunationem propiorem. Verum quidem est, Cinnabarim, semel sic factam, non pati, ut tam facile iterum, quam vice prima ascendat; contra autem in singulis talibus conaminibus, semper vice postrema fixior ad ignem evadit, ut tandem massa fere fiat fixissima. Attamen vel sic non secedit volatilis mercurius, sed in sulphuris compedibus irretitus explicare inde se nequit, fertque tandem ignem perquam validum. Non mirum igitur novitios artis, hoc experimento viso, deceptos fuisse veri specie, dum putabant, se ita posse ipsa Metalla facere ex adunatione facta per ignem binorum principiorum; Sulphuris scilicet & Mercurii, ex quibus uno ore clamant Adepti, conflare Metalla. Sed inani credulitate oleum perdidere & operam, quia in omnibus his tentaminibus sulphur manet sulphur, mercuriusque inde redit; sed, ut apud Sendivogium loquitur, nunquam sapientior. Id autem altero Menstruo siccissimo, fortius attrahente sulphur, quam Mercurius illud attrahit, patet. Enimvero sumantur Cinnabaris, jam per sublimationes fixissimæ, unciæ duodecim, in pollinem contritæ prius in mortario ferreo, addatur huic pulveri scobs recens, non rubiginosa, Ferri limati mollis, nativi, non chalybis, eadem copia; conterantur simul, accurate, diu, dein fiat, ut prius, sublimatio ex cucurbita, magno igne; quid fit? Mercurius ad unicas sex purus exit sursum, caditque antiqua, nec variata, forma in aquam, quæ in excipulo est; in fundo autem retortæ, vel cucurbitæ, remanet massa fixa, ex Sulphure combinato cum Ferro, quod Ferrum in igne Sulphuri, ut suo Menstruo, avidissime semper jungitur, Mercurium repellit de vicina Sulphuris, qui tum solus abit, credulosque ridet Alchemistas. Idemque potest effici, si loco ferri, sal fixus alcalinus tali operi admistus fuerit; qui simulac vi ignis liquefit, solvit sulphur, intime illi se jungit, argentum vivum excutit. Sic & calx viva. Rursus exemplum aliud similis Menstrui pure attrahentis habemus in hoc experimento. Accipite florum Sulphuris drachmas binas, in mortario vitreo; addite Argenti Vivi drachmas tres, conterite pistillo vitreo, eo melius, quo diutius; sensim tritu disperebit Mercurius, unietur Sulphuri disparenti, nascetur de utrisque mistis accurate, pulvis nigerrimus tandem, postquam per varios gradus prius diversos colores induit. Fit nigritudo eo major, quo diuturniori tritu arctius hæc bina junguntur. Hinc postremo pulvis restat nigerrimus, subtilissimus, qui

relictus

relictus, brevi, sponte sua, concrefcit in massam nigram. Hæc autem latentissimum abscondit Mercurium, figit, retinet, ut magna copia ingestus animalibus vi Mercurii non agat; neque recipi potest de hoc pulvere, nisi arte modo recitata; quin & sublimis rapitur in Cinnabarm ruberrimam. Videbant id quoque lucripetæ Alchemistæ, gavisque contemplantur hoc nigrum. Caput corvi putabant, quod Adepti dixerant apparere in principio Magni Operis, quando principia, Sulphur & Mercurius, rite juncta erant. Sic iterum exemplum habetur Menstrui sicci, fluidi, & corporis solvendi, ubi solus contritus mechanicus dividit, divisa autem per virtutem attrahentem, sine dimissione partium unita manent.

Sumo jam Antimonium hoc, optimum, venale; tero in pollinem. Hujus libram immitto huic mundissimo catillo fusorio, accurate tegendo, per hoc purum tigillum; lente calefacta per gradus impono igni undique circumposito. Videtis, fumat aliquantum, detineo in igne, donec fluat materies instar aquæ, cernitur quantus inde, albicans, fumus. Catinum jam cum materie liquefacta eximo de igne, sepono in quiete, donec frigescat penitus. Si jam conspiciatis densati per frigus antimonii superficiem, scabram hanc, inæqualem, & foraminibus supra impressis deformem videtis. Frango crucibulum hoc, spectatis jam stibii massam, infima parte solidam, suprema fungosam; metallicus splens ad infima fulgor, ad superiora albidus, flavescent, cum plumbeo, color. Hic ergo videtis ignem, fundendo stibium, solvisse ejus metallicas, & sulphureas, partes. Hinc illas, mobilitatem jam nactas, se associasse, metallicas metallicis, sulphureis sulphureas, metallicas autem repulisse sulphureas, hasque vicissim metallicas repulisse. Ita quidem, ut hic fusio ignis, repullus, attractio, pondus, egerint, dum solutio igne facta fuit. Si putatis, ad Menstrui indolem minus facere hoc experimentum, utique dabitur, multa inde cognosci, quæ in actione Menstruorum contingunt.

Exemplum attrahentis & repellentis.

Ut porro exempla ulteriora actionis Menstruorum vobis coram exhibeam, animosque Vestros ducam ad intellectum Menstruorum, quæ diversis modis concurrentibus agunt; en iterum sumo salis Tartari unciam, florum Sulphuris semiunciam, calidissima, subito contrita in vasis calidissimis, in aere calido, & sicco, impono crucibulo, igni imposita vase clauso; videtis quam cito jam simul fluant, quum aliter sal ille fixus tam difficulter fluat ad ignem, ubi solus est. Solutam materiem effundo de crucibulo super lapidem purum; en massam homogëneam, qua nulla citior in aere deliquescit, maxime si in pollinem trita fuerit. Videtis enim, statim in oleum ruberrimum defluit. Videtis inde, quanta sit hic nata adunatio Menstrui hujus sicci in corpus siccissimum sulphuris, quod adeo negat unquam dilui in aqua, jam virtute Menstrui omni alia re occlusus ab aqua aëris dissolvitur, ut aquam ipsam avidissime inde allicere videatur. Jam aliud conspiciate magis profecto mirabile, magis inexpectatum Experimentum. Accipio Antimonii lectissimi uncias quatuor, in pollinem minutissimum lævigati; huic in vase siccissimo, calidissimoque, pistillo calidissimo, in aere calido, & sicco, terendo admiscendum curo salis

Siccorum.

Tartari, calidi, fictissimi uncias duas. Deinde crucibulo commissam miscelam ingenti igne fundo simul, ut fluant quam perfectissime, fluentem igne materiem infundo in conum fusorium. Frigefactam inde excutio. Jam est facta una massa homogœnea, per totum suum corpus æquabilissime soluta, quæ in igne fluxit instar aquæ, quæ jam frigefacta, colorem habet cinereum, quæ vitro videtur quodam modo similis, caustico est sapore, deliquescit in aëre, tum induit colorem coccineum. Ita jam hic alcali fixum, sulphur stibii, pars metalloïdes ejusdem, ignis actione, per minutissima divisa, unita, sunt, in unam corporis speciem, quod satis raro occurrit in hisce. Addamus iterum coram aliud Experimentum circa hæc. En unciam Argenti purissimi, uncias tres Æris optimi; hæc imposita crucibulo, in igne carbonum fossilium, follibus quam violentissime agitato fundo; dein postquam penitus fusa sunt, effundo in fossam ferream. Videtis massam homogœneam, metallicam, æquabilissime commissam, vix separabilem nisi cum plumbo in cineritio. In hac operatione unum metallum fit Menstruum alterius metalli, simulac utraque fusa sunt. Tum ambo magis cohærent alienis, quam suis, quia inter singulas partes argenti semper portio æqualis cupri; & quia ne diversitate quidem ponderum suorum, se separant à se mutuo: ignis etiam fundere quidem, & confundere, potest, non vero ita proportionaliter permiscere. Docet proinde & hæc operatio, partem mercurialem argenti illam æris sibi sic unire, ut non dimittat deinde à se; quum aliter posset quidem argentum fusum in fundo catilli subsidere, cuprumque fusum illi supernatare, iterumque post concussum in duo strata diversa discedere, ut oleum Tartari per deliquium, & alcohol, in vase confusa, & concussa, mox redeunt in duo strata distinctissima, nulla arte permiscenda. Et, quod inprimis meretur notari, concreta in frigore, fluentia in fusione, exquisite perstant eadem lege, secundum proportionem permista. Exempla hæcce, Auditores, satis valent efficere, ut intelligamus, quomodo Menstrua sicca, juxta varios modos, agant inter se.

Causæ solutionis concurrentes in Menstruis.

Si autem jam Vobis lubet, vacatque, dicta, & exempla, accurate perpendere, omnino aliam habebitis ideam solutionis corporum per Menstrua, quam quæ habetur vulgo à Chemicis, & à Philosophis, qui experimenta Chémica explicare conati sunt per vera rerum principia. Omnes enim cogitaverunt hic semper acrimoniam mechanicam, rodentem virtute universali mechanica; quumque cernerent rodens unius corporis, aliud mollius non rodere, torfere se in mille modos, ut hæc adeo adversis pugnantia frontibus conciliarent. Nos natura per sola investigantes experimenta ordine sic progredimur.

Omnia scilicet examinando contemplamur primò ignem. Hic nimirum, si exploratur per varios, qui in eo deprehensi sunt experiundo, gradus, cognoscitur fere solvens universale, quatenus pleraque liquefacit corpora, si modo requisita proportionaliter vi applicatur corporibus. Quando nempe à tepore sani hominis usque ad ultimam foci Tschirnhauisiani violentiam procedimus per incrementales sensim gradus, iisque apponimus varia corpora, paucissima reperiemus, quæ non fluant, sive dividantur in minima, hoc, vel illo, gradu ignis. Si enim ignis certo

gradu durefcunt quædam, ut lateres cocti, majore iterum igne vitrefcendo liquefcunt, ut in fornacibus Vulcaniis manifeflum efl. Et quamvis pauca in fummo igne nobis cognito hæcenus liquefcere negent, quis novit, an hæc quoque in hoc igne magis magisque aucto, forte tandem non liquefcant? Quare omnino oportet agnofcere latitudinem illam poteftatis igneæ quam maxime confiderandam femper in actione Menftruis propria. Partes certe mercuriales metallorum in unam mafam tam mirabiliter unitæ nunquam fuiffent, abfuiffet ignis.

Secundo autem in omni actione Menftruorum intelligenda oportet quoque advertere, an fimul attritus mechanicus, validus, diuturnus, etiam adfuerit: ille enim poteft sæpe abfentis ignis fupplere vicem, atque efficere utcumque illud, quod præftitiffet ignis, fi fuiffet præfens. Dum nimirum attenuat, dividitque, corpora, inque partes differt valde minutas, facit, ut per hæc minima agere queant in fe mutuo, tandemque permiffioni intimæ quam optime favet. Patuit illud in molendina atterente Langelottiana, quæ narratur contriviffè aurum in liquorem ufque potabilem. De qua meretur legi Auctor celebris in tractatu fuper hac ipfa re confcripto. Eftque inter Hombergiana, metalla omnia, ne auro quidem excepto, cum pura pluvia trita valde diu, penitus foluta, inque liquorem converfa, fuiffe.

Tertio, inprimis confideretis, velim, quomodo corpora folvenda, quando efficacia ignis fufa funt ufque in fua minima; vel quando eadem tritu ftatim explicato divulfa fuerunt; aut præcipue, quando & tritus & calor præftitere ambo fimul unita opera id, quod poffunt; fi que tum præterea ita jam diviforum corpusculorum intima fit per minima permiffio, tum exoritur sæpe occasio ex hac re, qua latens vis repellendi, quæ quidem tecta prius adfuerat, jam evadat manifefla, atque aperte nunc fe prodat, quod non fiebat prius. Eftque obfervatio hæc inter fecretiffima Chemicæ Artis exercitia. In exemplo manifefta res efl. Puriffimo Plumbo in cochleari ferreo ad ignem liquefacto adfundite Argenti Vivi puriffimi triplum; mifcete; erit miftum, feu Amalgama, coloris fplendidi inftar argenti puriffimi. Ubi affervatur per annos, tale manebit nec mutatum. Si vero dein atteritur in mortario vitreo per vitreum piftillum, aut in catino ligneo ope lignei piftilli; brevi, quod miremini, tota maffa nigrefcit profus; fi que tum, affufa cum aqua iterum conteritur, tunc turbida nigritudine aqua fupernatans effufa, relinquit iterum purum amalgama. Id fi fervatur, purum perflat. Si denovo conteritur, ut prius, iterum nigra reddit, nec facilem adeo dabit finem operi, ut libri promittunt, expertus loquor. Hic manifefto cernitur, Mercurium Plumbo miftum non repellere de Plumbo, aut de fe, nigram illam materiem, fed quando per mechanicum hunc attritum attenuatio, permiffio, partium diverfarum applicatio fit major, magis intima, tum exfurgit potentia illa mercurii in plumbum, hujus in mercurium, dumque intimæ mercuriales utriufque partes, fe invicem contingunt quam proxime, eo ipfo materies ab his aliena ab utrifque illis repellitur, atque, ut loquuti funt veteres Artifices, exspuitur; quæ quam difficillime alia quacumque methodo inde feparari poterat. Si autem

Dein Tritus

Et binis his excitato repulfu, rara feparatio.

Amalgama ita factum, ope iteratæ cum mercurio destillationis, & cohobationis, tractatur; tum, ut in priore modo proposito, tritu, item actione ignis, eadem materies nigra parari, atque aqua deinde ablui potest: nata iterum sic vi manifesta repellente, cujus effectu postea separatio hæc feliciter obtinetur. Quo autem alio modo haberi posset, nescio: Harpocraton compescit labella, sat gnaro.

Ait & Attrahione.

Quarto iterum moneo ad hæc, sæpenumero partes tam solventis, quam solvendi, igne fusas, aut agitas, attenuatas tritu, atque mistas, manifestare occultas primo facultates attrahendi, & associandi, hæc particulis miris, novis, & sæpe valde efficacibus modis: unde postea multiplex valde exoritur varietas corporum, nunquam antea apparentium, vix alia ratione producendorum. Exemplo esto præcedens modo allegata operatio cum amalgamate illo instituta, in qua valde mirabilis nascitur adunatio particularum mercurialium metallicarum, per hanc virtutem attractricem, quæ se prodit artifici, postquam repellens vis heterogenea prius separaverat; quæ impedimenta dabant, ne homogenea se mutuo perfecte contingerent. Postquam autem expulsa fuit jam, ratione explicata, materies illa aliena, tum depurata utrimque, mercurialia intime se mutuo amplexa non prævisi quid generant.

Hinc novi productio.

Quinto tandem, si Menstruum aliquod hac ratione suum corpus jam dissolvit quacumque demum agendi ratione; atque eo, jam peracto, totum iterum à materie soluta separari valet, ut partes solutæ seorsum existant, atque ipsum solvens quoque; tum solutum forma aliam solum habetur, & quidem plerumque mutatum in calcem quamdam, aut in aliud quoddam corporis novi genus.

Hinc solida Menstrua agunt ut fluida.

Cuncta docent igitur, omnia fere Menstrua, solida fuerint, vel fluida, eo tamen tempore, quo agunt, reducta prius esse in naturam fluidorum, solo forsitan tritu excepto, qui apta reddit sæpe solvendo solus; verum & tum, ut sit absoluta dissolutio, requiritur attenuatio tam subtilis, ut trita induant ferme se fluidorum forma.

Dabo jam Experimentum, in quo omnes illæ causæ agunt simul in Menstruis sicis, ignis, tritus, vis repellens; vis attrahens, actio mechanica, omnesque etiam effectus simul sequuntur, attenuatio, concretio, immutatio, separatio. In hoc autem experimento exemplum quoque dabo, ex quo pateat ratio procedendi legitime in capiendis similibus. Ecce Stibii, Antimonii vulgo dicti, uncias sexdecim. Hoc jam fuit depuratum sola fusione, & dein sequuta quiete, juxta ea, quæ jam supra coram exhibui. Has igitur sexdecim uncias in mortario ferreo tundendo, & terendo, curavi redigendas in pulverem subtilissimum. De hoc jam pulvere novistis, quod constet sulphure vero, communi, intermixto intime intra aliam partem, quam appellant metallicam antimonii, vel mercurialem, sicut in integro Antimonii corpore nulla tamen appareat nota hujus duplicis partis, ne microscopiis quidem. Sumo dein vini Rhenani purissimos lapillos, in maxima frustra concretos, Tartarum vocant hodie. Ille etiam tritus pulverem dat tenuem, album. Cujus pulveris hic adsunt uncie duodecim. Postea & Nitri purissimi sex uncias, quæ pariter contritissimæ pulverem dant nivis instar candidum. Omnes igitur hosce pulveres exsicco-

ad ariditatem summam possibilem, postea autem confundo simul, inque mortario ferreo conterendos do diu, fortiterque, ut penitissime sint commisti. Compositum pulverem, triginta jam & quatuor pendentem uncias hic tamdiu sepono in usum mox futurum. Iterum jam capio Tartari & Nitri, ut supra, pulverem tenuem, ficcum, seorsum tritum, commisceo uncias sex Tartari, tresque Nitri, diu accurate simul, pulvis fit ex acido Tartaro, & Nitro falso, subtilis, ficcissimus, qui saporem tamen acidum linguæ exhibet. Nunc animum advertite, adhibete oculos! En hic cochlear ferreum mundissimum igni impositum aperto, non fumanti, ut fere jam candesceret, in hoc cochleare ita calefactum injecta parva parte de hoc pulvere ex Tartaro, & Nitro, ipso momento illapsus tota miscela tumet, bullit, scintillas minutas ejicit undique, in vivam exardescit flammam, relinquit massam albam, hinc inde albescentem viridiusculam, prorsus alcalinam fixam. Huic nova portio similis pulveris adjecta similia mox facit, patitur similia. Hinc acidus vegetabilis & falsus terræ sal tactu ignis fumant, scintillant, ardent, fixantur in alcali acre, fiuntque omnia hæc simul fere in puncto temporis. Supra autem, experimento dato, demonstrabam, sal alcali fixum sulphuri penitus tritu immistum, uno momento inflammari in igne, atque totum sulphur tunc statim solutum haberi in novum corpus. Unde illico cernitis, quod, si Tartarus, Nitrum, Sulphur, mista parva copia sic injiciuntur in vas ignitum, tum statim nasci alcali fixum, quod illico sulphur aggreditur, solvit, inque massam peculiaris naturæ convertit. Quæ ita prius edocti, agite, videamus jam quid futurum sit pulveri illi ex Stibio, Tartaro, Nitroque, ad ignem applicatum. Igitur posui catinum capacem valde, & fortem, lente, sensimque, percalefactum, in igne, ut sine ulla fissura à subito calore percalescat æqualiter undique. Elegi autem catinum, qui ad minimum continere queat triplum totius pulveris injiciendi. Tectus esto tigillo catinus, purus ut maneat. Aucto sensim igne eousque, ut crucibulum hoc totum percandescat. Sit jam interim pulvis ille Antimonii, Tartari, Nitri, satis calefactus, sed prudenter, ne ab igne incendatur. Jam aperto crucibulo injicio per cochlear ferreum, drachmas duas simul calefacti pulveris. Ipso momento contactus ad fundum catini, subito, in flammam erumpit materies, fumat, scintillat, flammatur, quiescit candefacta. Immitto igitur novam, eandemque, quantitatem materiæ siccæ calidæque. Videtis eadem fieri, ut prius; hac ratione jam perrexi, donec ita omnis jam materies consumpta. Singulis autem vicibus iterum tigillo tego, post injectam materiem, donec deserbuit prius. Postquam jam omnis materies injecta deflagavit, ignem incito tam valide, ut tota materies in catino fluat instar aquæ. Quod fistula tabacaria immissa exploro, tum in hoc igne liquefaciente detineo aliquandiu; præsto jam habeo hic conum cavum ex ære, hunc bene ficcum calefeci satis fortiter. Dein candela sebacea ad latera interna affricata, inunxi leniter, ut universa illius tum superficies hoc pingui oblita sit; hoc autem didici tutius sic fieri, quam si oleo oblinirem, quia in hoc oleo forte aquæ paucillum hæerere posset, quod sane effectum ederet terribilem. Jam crucibulum candescens, in quo fluit materies instar aquæ, comprehensum forcipe ferreo, cujus chelæ sunt ad figuram crucibuli accommo-

data, ut prehensio firma sit intra tenacula. Tum prudenter effundo liquefactam materiem in conum. Cernitis flammam subito, instar fulminis exsilire. Hæc fit à sebo candelæ, quod affricum erat cono interne, jam per candefactam materiem infusam, accenso; qua quidem flamma impeditur concretio materiæ fusæ cum crucibulo. Relinquuntur jam omnia simul, donec quiescentia frigefacta sint. Inversus jam conus percussus vobis exhibet in hoc orbe materiem infusam, quæ jam divisa in duas, easque distinctissimas, partes, superiorem fuscam, quæ ponderat uncias quatuordecim, has scorias appellant artifices; fragiles sunt, saporis ignei, coloris fusci, in aëre liquefcunt, tumque colorem induunt rubrum, constant sale alcalino fixo, nato de Tartaro & Nitro fufis, & sulphure Antimonii, quod in illo alcali igne fufum fuit in unam glebam; ea autem liquefacta, ab altera parte metallica repulsa, supernatavit fursum supra alteram partem metallicam antimonii subsidentem pondere suo. Inferiorem ergo hanc alteram partem quoque videtis, quæ fulgore candido argenti nitet. Ponderosa valde est, in superficie sua superiore, sive lata parte radiantem stellam exprimit. Metallica foret, nisi dissiliret ob fragilitatem, facillimæ dissiltioni, imo & trituræ, obnoxia. Ita jam in uno hoc experimento patuit, omne id, quod de actione Menstruorum siccorum, solidorumque, exposui supra. Primo enim attritus mechanicus triplicem materiem redegit in minima, ut misceri possent intimius. Deinde ignis omnia tria simul fudit, confudit, miscuit, movit inter se. Tertio tum oleo Tartari, sulphure antimonii, conflagrantibus simul vi ignis; natum uno momento alcali fixum arripuit ocyslime antimonii sulphur, vique attractrice inter hæc intime jam permista agente, unita simul sunt alcali hoc & liquefactum sulphur in massam adunatam, vi liquefacientis ignis diffluentem. Quarto, simul emerfit eadem operatione vis repellens inter partem antimonii metallicam, regulinam, & alcalinum salem, quæ in igne nunquam patiuntur se conjungi, sed semper liquefacta simul se mutuo repellunt, inque diversa strata se associant, juxta pondera. Unde & liquido jam patet, cur metallica hic pars, ponderosior, sub supernatante alcalina sulphurea collecta, fundum coni petiverit. Unde jam bina emerferunt nova corpora, Scoriæ alcalinæ sulphureæ, Regulus stellatus stibii. Ergo vis mechanica pura, attractio, repulsio, egerunt simul in hoc experimento, ut fieret solutio, & deinde separatio; attritus mechanicus in pollinem perfecit ad efficiendum, ut heterogeneæ particulæ, minutissime divisæ, auferent contactus, multiplicata superficie omnium. Ignis ulterius miscuit, agitavit; virtutem attractricem, & repellentem, excitavit, auxit, continuavit; totam massam, singulasque partes, fudit, liquefecit; Oleum Tartari, Sulphur, & Nitrum, incendit; eoque vim ipsam ignis mirifice adauxit. Tartarus interea & Nitrum præbuere materiem, quæ post absolutam deflagrationem, esset vera alcalina, fixa, & quidem Nitrum alcali addidit acerrimum. Alcali hoc absorpsit omne sulphur, excussit ab eo sulphure partem metallicam antimonii, quam attingere non potest. Omnis tandem massa effecit, ut ignis vis foret major, hinc rapidior concussio, & motus, simul fumus, & fuligo, quibus omnibus de pondere triginta quatuor unciarum difflata sunt uncia sexdecim, & duæ drachmæ: nam Regu-

lus ponderavit uncias tres, & sex drachmas. Porro sollicitissima cum cautela institui à Vobis hoc Experimentum debet, nisi enim crucibulum assumptum fuerit adeo capax, materies, inter liqueendum ebulliens, transcenderet tumefacta vasis os. Ni materies tenuissime trita, crepitat & dissilit; ni crucibulum penitus candescat ante injectam materiem, tum immissa hæc non funditur. Nisi prorsus fuerit calefacta prius quam injicitur, tum crucibulum à frigidi appulsu dissilit. Si non expectatis, donec prima pars injecta penitus detonaverit, & omnino percandefacta fuerit, imo fluxerit, antequam novam injiciatis, tum materies non fusa in superficiem se colligit, in crustam solidam coit, suppositam materiem in fundo catini perfecte coercet, quæ interim in alcali, nitrum, & sulphur resoluta, igne agitata, verum pulverem fulminantem, aut tonitruantem, refert. Unde paulo post immenso cum fragore exploditur, & omnia disjicit. Id autem ingens periculum caveri modo potest, per cautelas memoratas. Si rursus materies universa non fluxerit aliquandiu instar aquæ in crucibulo, antequam effunditis, nunquam regulus sincerus separatus à scoriis habebitur. Si conum non calefeceritis aliquantulum, antequam fusa materies in hunc infunditur, metus est, ne dissiliat. Ni sebo inunxeritis, concrevit sæpe infusa materies cum cono, nec postea inde patitur excuti. Si in cono foret minima aquæ guttula, quomodocumque, & undecumque illapsa, ingenti cum discrimine, infusa materia summo cum impetu quaquaversum dissiliret, non sine fragore. Si materiem non infuderitis satis subito, dum adhuc liquefacta diffluit, nec Regulus, nec scoriæ ibunt in loca distincta. Tot requiruntur ad unum opus curæ.

His igitur præmissis, poterimus expendere paulo pressius Menstruorum tam firmorum, quam fluidorum, actiones in sua solvenda, quatenus illæ intelligi, atque explicari queunt secundum demonstrata pure mechanica. Etenim operæ pretium erit in Mathematicorum, tam bene meritorum ubique, gratiam conari, semel hæc penitus proposuisse.

Quousque actio Menstruorum Mechanica

Id fortunato ut fiat, velim, mecum cogitetis, in natura rerum perspecta hæctenus nullum corpus occurrere sensibus nostris, cujus partes adeo tenaciter, adeove rigide, connectuntur inter se, quin mera tantum vi mechanica à se invicem divelli queant; absque ullius alterius causæ concursu, vel necessitate. Documento unicus esto adamas, ab indomita duritie nomen sortitus, atque Antiquis descriptus insuperabilis duritie. Ille tamen ipse gemmarum politoribus serra secari patiens demonstratur, eundem artifices illi findunt accuratissime, quin & pro lubitu, in polyedras facies deterunt, atque expolire quotidie consueverunt. Iterum autem recordemini in hac re adhiberi tantum ab artificibus instrumenta solum mechanica, atque motum omnino talem.

Durissima solvi Mechanice.

In hac rursus corporum divisione pure mechanica potest corpus fluidissimum, hinc & sensibus nostris mollissimum habitum, aliud corpus durissimum atterendo dissolvere. Aquæ ex alto delapsæ guttæ suppositum saxum, ut rigidissimum, cavant, metalla deterunt, omnia minuunt. Quamvis autem unius guttæ illapsæ nobis vis nulla putatur, hæc tamen multiplicata sæpius, semperque repetita, effectus edit quam maxime tandem notabiles. Mollissima coria, attritu continuato, durissimos lapides, me-

A mollissimis.

talla, imo vitra expoliunt. Lignæ ita currentis rotæ superficies applicatum quaecumque tandem corpus consumit in particulas invisibiles. Licet igitur ex his inferre, quod atterentis cujuscumque assidua restitutio ad atterendum corporum durissima valeat tantum, ut mollissima inde apta evadant ad rigidissima tandem resolvenda in minutias, quæ omnes sensus nostros fugiant.

Quorum elementa durissima.

Quam ad rem, miram quidem visam, concipiendam plurimum facit hæc speculatio. Partes scilicet invisibiles, minimæque Menstruorum quorumcumque, omnium ultimæ, creduntur duræ, atque fere immutabiles, habendæ esse, licet harum moles sensibilis quam mollissima appareat nostris sensuum organis, quando minima illa elementa à nexu mutuo tam facile recedunt. Quare, facta enumeratione, idem confirmari, facile videmus. Ignis elementa vincunt omnem aliorum duritiem, sunt tamen minima, atque exercita quacumque actione, vel violentissima, nullo modo unquam mutata apparuerunt. Nullam aëris veri particulam ultimam quis observavit mutatam, licet & ille tam multas sæpe, validissimasque, aliis corporibus mutationes vi sua conciliaverit. Aqua sane, qua nunquam aliud mollius observatur, quoties fluida habetur, partes possidet immensæ adeo duritiæ, ut pondere nullo, nulla vi agitante, pressæ, mutatæ deprehensæ fuerint. Idem de ultimis terræ particulis supra per copiosas observationes quam clare constitit. Spiritus omnium subtilissimi alcoholis, quam apparent molles ad organa tactus! Contemplimini! Quis vero, post centenas destillationes, digestiones, commistiones, ullo signo mutationem invenit in horum elementis? Si autem falsum dictos spiritus, qui, adeo acidi, arte Chemica ex his parantur, consideramus, experiemur in his ipsis immutabilitatem incredibilem, adeoque colligendam inde duritiem extremam; licet Philosophi hos instar acicularum acutos, hinc facile mutabiles concipiant. At, infinitæ Autor diligentia, Hombergius, dum integrorum curriculo annorum eosdem igne perpetuo, vasis recte obturatis, digerit, immutatos deinde ex illis recipit. Vid. Hamel. Hist. Ac. R. Sc. pag. 497. 498. Solum molle acetum in aliam naturam quatuor annorum spatio abiverat.

Hinc fluida durissima solvunt mechanicè.

Non deficerent alia argumenta, at narrata probant, mollissimorum fluidorum elementa tenuissima, sola si spectantur, usque adeo constantia, ergo & durissima, haberi. Atque uti exploratissima hæc, ita quoque intelligimus inde quam liquidissime, quod affricatio minimarum particularum in Menstruis, si fuerit fortiter appressa, si valide simul agitata, & repetita diu, ad superficies corpusculorum, quæ adunatione sua molem solvendam constituunt, æque possit magna hæc corpora, & durissima, deterere in minutissima ramenta abrasa, adeoque perfecte solvere, æque, quam magna corpora ingentia alia attritu solvunt; ut in cavo lapide à lapsu aquæ incidentis vidimus,

Per ignem.

In primis, quodcumque validi ignis assidua percussio facit, ut habeatur perpetua juxta superficies allisio, attritus, commolitio. Verumtamen in omni dissolutione pura mechanica ita habenda à particulis Menstrui maxima occurrit difficultas in eo, quod elementa Menstruorum agitata ad superficiem solvendi, tam facile inde resiliant, & ab offensu recurrant; unde & non ita multum agere possint, Id

Id verum est; sed pondus multum applicat, quod ambobus inest, dein atmosphære ingens pressio supra, in historia aëris, memorata. Et etiam certum est, hinc Menstrua quæcumque, quoties absolute sola mechanica simplicitate agunt, tam parum sæpe efficere solvendo, nisi potestas alia accesserit superaddita priori. Quin etiam novimus, validam externam appressionem liquidi ad solidum augere immaniter facultatem solvendi, dum cætera omnia manent eadem. Ossa enim annosi bovis, cocta in aqua, vase aperto, vix mutantur diuturna ebullitione, eadem in machina cocatrice Boyleana, vel Papiniana, paucio tempore mollescunt, solvuntur. Discrimen, quod aquæ partes, arctissime compressæ ad os, agitentur supra illud summo cum attritu.

Et gravitatem

Sic itaque clare satis capitur primus modus mechanicus, quo agunt quædam Menstrua, scilicet commotio corporum per attritum superficiæ externæ. Verum quoties solventis particulæ non tantum ita per externa corpus solvendum atterendo deminuunt; sed etiam interiora ejusdem corporis simul aggrediuntur, ita ut illud interne per totum corpus atterendo solvant; tum equidem videntur solventis particulæ insinuare se per poros talium intra, atque tum ibidem rursus in superficiem internam, quæ exiguas has cavitates format, illud idem solummodo præstare, quod modo exposui in exteriori superficie contingere solvendorum. Qua igitur in re præcipua difficultas in eo est, ut intelligamus modos, quibus intrat solvens intra meatus corporis solvendi. Fateor, non adeo nobis hic præluere facem, ut quidem optaremus, quia pauca admodum habemus experimenta, quæ mere mechanice agunt. Quare tum opus erit, quædam accipere de iis, in quibus mechanice concurrat una cum aliis causis.

Tritu ad superficiem.

Primo itaque videtur requiri proportio aliqua magnitudinis inter meatus minimos corporis, quod solvi debet, & inter elementa Menstrui, quo solutio debet institui. Si enim pori illi adeo magni sunt, ut Menstruum forma liquidi valeat ingredi, tum ratio est ut prius; si meatus minores sunt, quam ut queant admittere in se elementa simplicia Menstrui, tum vix poterunt dissolvi interius. Hinc equidem fieri impeditur sæpe dissolutio, quando partes Menstrui sinceri ita cohærent inter se, ut mutuo vinculo in moleculas majores se videantur colligere, tumque non ita prompte solvere sua propria objecta, quia vix videntur ita intrare posse. Postquam vero tenuissimo humore, aqua, dilutæ sunt illæ particulæ Menstruorum, tum interpositu aquæ remotæ sunt à contactu, adeoque & tenuiores hinc in moleculas divisæ, jam concipiuntur posse ingredi in poros, quibus ante excludebantur. Id in hoc cernite experimento. In hoc purissimo urinali habetur uncia una Olei Vitrioli optimi, quod ipse paravi, ab omni sæce destillando, ab omni aqua adhærente ebulliendo, depuravi. Liquor hic adeo meracusest, ut frigida tempestate in glebas crystallinas solidas concreascet, ad regelascendi teporem iterum specie liquoris statim defluens. Oleum hocce Vitrioli calefeci in hoc urinali ad calorem ebullientis aquæ, ipsum urinale in ebulliente aqua aliquandiu tenendo. Id postquam factum prius, jam ad hoc oleum adjicio limati ferri puri calefactam scobem ad drachmas quinque, & concusso vase, misceo. Cernitis momento temporis minimo quam fiat ingens rarefactio, absque ullo fumo,

Conditionum
eo quæsiturum
prima.

sine ulla ebullitione, manet tumefacta equidem : atqui quieta materies, cinerei coloris. Itaque alterum jam contemplemini experimentum, dum scilicet in alio hoc urinali ejusdem olei Vitrioli calidi unciam teneo, illique aquæ calidæ uncias tres affundo, ut misceri queant sine metu dissilitionis vitri, quæ fieret, si oleo Vitrioli frigido aqua frigida admisceretur; inde quippe subito natus æstus facit, ut vitrum crepet medium. Ergo cernitis hic uncias quatuor liquoris illius. His injicio una vice scobis limati ferri drachmas quinque. Exoritur statim ingens ebullitio, effervescentia, fumus odorem allii spirans, totumque ferri corpus in liquorem penitus dissolvitur viridem. Auctores præclari Bohnius, & Boyleus, scribunt, sic etiam Argentum & Plumbum in Spiritu Nitri fortissimo non solvi, sed in eodem per aquam debilitato promptissime statim corrodunt. Attamen ipsi Vos coram spectate, dum in hoc vase teneo fortissimum, qui fieri potest, Nitri spiritum, cujus unciam immitto Minii semiunciam, stant simul quieta, sine effervescentia, idque diu satis, in frigore. Sed jam iterum videte: in hoc vase est una uncia ejusdem spiritus nitri, sed diluta in unciis octo aquæ, illi vero liquori immitto jam minii puri semiunciam, quid jam fit? Stant quieta, ut prius, satis diu, in frigore. Atqui jam iterum, coram Vobis, in hoc vase adjungo unciam argenti purissimi ad unciam ejusdem spiritus nitri fortissimi, stant iterum prorsus immota, sine ullo ebullitionis signo. Rursusque in alio hoc vitro iterum cernitis, quod unciam argenti purissimi impono in spiritus nitri fortissimi unciam, cui pluvialis aquæ unciam admiscui. Sed & hæc simul in hoc frigore, quiescentia prorsus inter se animadvertitis. Postquam autem ignis, calore suo, liquores in his quatuor vasis commovet, jam incipiunt agi, solvi, ebullire, cum meraco quidem spiritu minus, & tardius; cum diluto ocyus, violentiusque. Vid. Boyl. super his in Tentam. Philosoph. Bohnum, Chem. p. 156. Placeat jam mecum enumerare ea, quæ ex his Experimentis obiter in usus nostros, ad hanc rem deducimus. Primo namque inde certo constat, acidos sales, in spiritus dictos conversos, dilui posse copia majore, aut parciore, aquæ. Et secundo, concussu vasis hanc dilutionem promoveri sic, ut quam æquabilissima nata sit commistio aquæ, horumque salium; quum antea acidum in fundo stagnaret, aqua autem supernataret quieta, ut spiræ pingues in parte una docent. Tertio igitur effici sic revera, ut inter binas quasque partes, quæ salinæ, tot aquosæ interponantur, quot artifex intermiscendas judicat; si modo tanto semper plus aquæ affunditur. Quarto igitur effici sic poterit, ut particulæ illæ, sic dilutæ, non aduentur amplius in glebas salinas majores, sed ut hæc solitariæ, & seorsum, natent inter aquæ partes, quæ intermistæ sunt. Quinto inde & elementa hæc salina, dum jam separata sic natant in aqua, videntur sic penetrare se jam posse intra exigua foramina solvendorum corporum; quia jam forma tenuissima ibi adsunt. Sexto, quod eadem illæ, acidæ, salinæ, particulæ, quando, sine aqua intermixta, se invicem presse contingebant, ita se mutuo univerint, ut concreverint quodammodo in cohærentes massulas, quæ inde grandiores redditæ, non queant transire in angustos poros. En quibus pensitatis ita dogma superius probabile satis reddi videtur.

effectus, requiri omnino videtur consideratio figuræ, quæ obtinet in elementis solventibus. Scitum enim est ex demonstrationibus mechanicis Geometrarum, quod actiones mechanicæ quam maxime pendeant à sola figura corporum agentium. Enimvero, corpus aliquod, quod, non mutatum, sed in omnibus manet idem, solummodo autem in figura sua mutatur, efficaciam sane acquirit, qua multa jam alia, quam prius aliter figuratum, præstare queat. Id equidem sæpe soleo Vobis claro satis exemplo declarare. Habeatur uncia optimi Chalybis, fiat inde sphaera, cubus, culter, lanceola phlebotoma, polyedrum, pugio, pyramis, dolabra, ascia, ferra, lima. Nonne singulis figuris inductis, nova semper, aliaque à priori, nascitur potestas? Unde ergo idem illud corpus, juxta varietatem formarum, quas induit, nova semper virtute aget in corpus illud, cui dissolvendo applicatur. Sed & inde ipsa etiam meatuum foramina apta nata erunt ad admittendas hæc potius, quam alias, solventium figuras. Hincque accidere videtur, ut aliquoties deleta sit, vel mutata prorsus, facultas illa reciproca inter solvens, & solvendum; postquam in alterutro horum, aut in utriusque, mutata fuit superficiei forma. Valde difficile quidem est, oculorum aciei exponere ipsa hujus asserti documenta: quoniam vix efficere valemus, ut extremæ particulæ, aut meatus, reddantur visibiles. Attamen ratio, quæ ex visibilibus majoribus abditam subtiliorum naturam colligit, clare dicitur, hæc in invisibilibus quoque ita fieri debere; nisi forte putet quis, solventia elementa nullâ unquam re mutabilia esse. Quod tamen haud ita penitus credibile habetur, quia videntur alia esse ultima elementa corporum, alia vero elementa solventia. Utrique in multis admittenda videtur quædam mutabilitas. Interim efficacissimam potestatem agendi nasci inter corpora ex mera figura ingredientis, & admittentis, illustris Boyleus eleganter olim evicit exemplo clavis & seræ, in quibus ex sola magnitudine & figura exoritur adeo singularis & tantum hisce binis privata prorsus agendi potestas. Colligimus de his respectum figuræ etiam inter elementa solutura, & meatus corporis solvendi, præstare posse quam plurima, & quam maxime singularia in solutionibus mere mechanicis; hincque à mole, atque figura, insignes maxime corporeas mutationes etiam in hisce solutionibus absolvi quotidie. Denique ex forma dati corporis sola nascuntur quandoque effectus ingentes, sæpeque quam maxime mirabiles, qui solum pendent à conformatione corporis figurati. Certe si ex metallis fusis facta fuerit campana ingens, habeatque figuram artificiosam huc requisitam, quam hæc deinde mira operatur! Si scilicet libera in aëre suspenditur, atque percutitur leni, modò à malleo, percussu, statim omnes annulares series ejus, à summo ad imum usque, ex circulari figura eunt in ellipses innumerabiles à circulo usque in intimam ellipsim, mox autem ab hac intima ellipsi iterum recurrunt extra primum circulum in ellipsim externam, ita quidem, ut alterne ad diametros perpendiculariter se vicissim secantes in his circulis nascantur ellipses, & circuli. Verum excursus hi fiunt quam celerrimi, reciproci, eundo, redeundo; atque ita dum percutiunt aëra, in eo undationes excitant celeres, ad distantiam incredibilem; sicque fremitus, tremores, sonos, propagant; per quos solos mutationes producant incredibilis efficaciam in corpora ani-

malium, vegetantium, fossiliumque. Atque tamen omnia hæc pendent à sola formatione campanæ. Solent quidem huc referri hæc experimenta, in quibus putatur mutari figura solventis ratione sui solvendi. Si in Olei Vitrioli depuratissimi unciam, sensim, guttatim, instillatur Alcoholis Vini purissimi, sine ullo alcali facti, sextuplum, semper vas concutiendo, post unamquamque guttam illapsam: si deinde hæc vase alto, arctissime clauso, diu simul digeruntur, postea quam prudentissime per gradus destillant, donec nigrescere incipit mistura: id autem ubi contigerit, tum excipulum aliud vacuum, purum applicatur, & patientissime tum suavissimo calore, & cum ingenio magno agitur; transibit lento igne, Phlegma Sulphureum, suffocans, tussim quam violentissime excitans, & cum eo simul Oleum Chalcanti, dulce, odoratum, volatile, fere ad pondus sex drachmarum, probe custodiendum. Vid. Hofmann. Obs. Phys. Chem. Hoc ita paratum, ferro affusum, longe alios producit effectus, quam ubi Oleum Vitrioli nativum illi metallo affusum fuisset. Atque idem de Spiritu Nitri fortissimo, cum alcoholis triplo dulci reddito cautissima lege artis, deinceps quoque ad ferrum affuso, semper verum erit. Imo Spiritus Salis meracissimus, ita etiam dulcis redditus, aurum non solvere, sed colorem ei educere Boyleo dudum observatus est. Idem Nitri dulcis Spiritus argentum haud amplius consumit, antea tam vorax ejusdem arrosor. Hæc mutatae figuræ in elementis rodentibus adscripsere Auctores idonei; sive enim combinationi Alcoholis, sive destillationi, tribuitur, sive utrisque denique, semper utique mutata erit corrodentium forma.

Tertia;

Verum speculantibus iterum super solutionibus tantum mechanicis, tertia videbatur causa satis multum adferre momenti ad virtutem actuosam solvendi. Scilicet, si considerantur corpuscula Menstruorum minima, idonea rigiditate quæ hic requiritur prædita, ita se quidem insinuare intra solvendi poros, ut infixi in hos una parte, altera emineant extra superficiem solvendi. Dum enim id concipitur ita fieri, per omnem ambitum porosæ superficiei, intelligimus hanc ergo undique hirtam aculeis his insertis, nec ulterius introire potentibus. Quando igitur motus excitatur in elementis hujus Menstrui, agitatae particulae impingent in eminentes horum cuneorum partes undique, variata perpetuo directione motus. Hinc igitur exorietur motus findendi, convellendique, ut per cuneos fissile robur dividitur, ut in partes dissiliat. Ita & hic quoque fieri omnino probabile videtur; imprimis, ubi consideramus, in tali solutione semper fere scabram reddi, quæ polita fuerat prius, superficiem. Et quidem in mechanica dissolutione tertia hæc causa palmaria videtur: quum & clare intelligatur virtus hæc actiuosa infixi, & varie dein agitati, cunei; omnesque ultimæ particulae solventis sint numerosissimæ; meatus autem solventium in omni puncto superficiei totius, ut docet dissolutarum partium exilitas.

Quarta;

Quarta denique, mechanicas solutiones promovens, causa habetur Ignis. Ille enim est princeps auctor, qui agit, concutit, applicat, renovat; particulas solventis, quotiescumque præditæ sunt hæc conditionibus tribus, quas modo recensui. Ille enim concurrat, agit ille, sine hoc reliqua tria inertia forent penitus. Cuneus, semel affixus robori, agit nihil, nisi

percutiens vis mallei externa accesserit. Elementa solventis, magnitudine, duritie, figura, pondere, elasticitate, si conveniunt quam optime cum poris, resistentia, duritie, corporis dissolvendi, licet jam contigerint, licet pro parte fuerint infixæ, emineant quamvis parte altera, vel sic tamen mutabunt nihil in solvendo, nisi accesserit ignis actuosa percussio. Nec modo ignis ita agit in Menstrua hæc, sed & quatenus aëra atmosphæræ pondere valido incumbentem, sicque partes applicantem partibus, concutit, movet, atterit simul supra Menstruorum superficiem. Inde igitur aëris elater, pondus, agitatio, igne excitata, vires dictas adjuvant, ut & concussio, atque contritus. En, Exoptatissimi Commilitones, hæc ea sunt omnia, quæ novi implorari posse ex mechanicis puris, ad intellectum actionis Menstruorum. Illa autem putaverunt summi viri sufficere omnino, ad explicanda omnia, quæ unquam fuerunt observata in operatione quorumcumque Menstruorum. Nos autem tribuimus ultro, in omni, quacumque demum, cujuslibet Menstrui actione, omnia hæc mechanica simul adesse, adjuvare, operari; sed non ideo etiam damus, hæc sola, absque illius alterius causæ opitulatione, omne illud opus perficere.

Quin contra asserimus, oppido raro fieri, ut aliquod Menstruum, omnem, qua pollet, solvendi vim per sola hæc exercent. Idque putamus liberrimæ indagini ita patuisse, ut inde summæ Viri perspicientiæ, Isaacus Nevvtonus, longe alia per observationes detecta, ex necessitate naturæ ipsius addiderit. Ut vero hoc cum ratione, non temere, asseruisse incusemur à Geometris, agite, hæc perpendamus. Quoties fluida corpora, meris dotibus mechanicis solummodo prædita, immersum corpus ambiunt, quod in illo liquido quiescit, & in quo nulla quoque facultas ratione illius liquoris nulla præter communem mechanicam inest, quid tum, quæso, fit operis mechanici? Profecto, fluida materies, quiescens, pondere, & tenuitate partium, ambit, comprimit, tam superficiem exteriorem corporis, quam internam pororum, quos ingredi pariter potest. Unde hinc, juxta hydrostaticas leges, aliud deducitur nihil, nisi sola compressio corporis, divisio autem nulla, imo ne figuræ quidem quam levissima mutatio: nisi forte moles, mollis, & facile obsequiosa, poros habuit plenos fluido leviori, quam est liquor ambiens, quod & simul densari in illis, aut inde expelli potest; tum enim densata massa figuram, molem, pondus, mutabit, sicque magis quiescet, coherbitque, quam resolvetur. Quando autem igne applicato elementa ejusdem fluidi agitantur omnia, si tum homogeneum iterum fluidum, corpusque impositum homogeneum quoque fuerit, tum fere idem fiet ratione Menstrui; quoniam ignis, æquabiliter agens in elementa fluidi omnia simul, æque semper premit corpus ab omni parte simul. Sed quatenus ebulliendo motus illos inæquales, fulminatorios, excitat, externe inæquali percussu aliquid valet deterere, maxime, quando scabri quid eminet supra polituram superficiem corporeæ. Hoc autem quam parum valeat ad solvendum ita, ut per Menstrua fieri quotidie videmus, unusquisque gnarus videbit quam facillime. Inprimis, si cogitat, cornu cervi diuturna incoctione in ebulliente aqua non tantum dissolvi, dum aquæ immersum undique illa cingitur, quantum in vapore de aqua ebul-

Mechanica vis
sola non sufficit

liente exhalante suspensum si fuerit; ut spagirica, solutio cornu cervi docet. Si autem igne dilatata elastica forte materies in cavitatibus corporis solvendi contenta, hic in bullas displosa, motu suo repagula, quibus arctabatur, fregerit, atque ita corpus illud attenuaverit, tum dabitur, hanc solutionem haud adscribendam actioni mechanicæ Menstrui, sed calori rarefacientis ignis, qui agit in illam elasticam materiem. Dubitavi sæpenumero hæc omnia dum mecum revolvo, an quidem ipse aër, in quo olea, sales, spiritus, alia Menstrua liquida aut solida, unquam quidem operaretur in sua dissolvenda corpora, ex solis puris putis mechanicis principiis; potissimum considerando, illa ipsa vix unquam simplicia haberi, atque perfectissime pura. Sed expertus fui examinando, varias virium diversissimarum partes illis omnibus permisceri, quæ & suas iterum, proprias penitus, & privatas, potestates habeant attrahendi, repellendi, aliis multis modis permutandi. Peccat proinde, quisquis virtuti mechanicæ plus tribuit, quam Naturæ Auctor illi concessit. Limites habet justos, intra quos qui cautus remanet, prudens iisdem, quousque datur, nec ultra, utetur ad interpretanda Chemica. En hæc expressa mihi amore veri sententiâ super his. Inde, quam distantia propriis cogitatis mihi publice affinxerint, videtis, qui publico inconsulti narrant, me jactare explicationem eventuum Chemicorum per mechanica. Imponunt cæteris, atque aliena prorsus à meis sensibus imputant clamanti contra: neque enim alium magis abhorreere ab hac opinione, quam me unum credo.

De Menstruis
vi singulari
agentibus.

Quare castus accedo, quo ordo vocat rerum, ut, præmissa doctrina de mechanica potestate in his, jam Vobiscum excutere exordiar illa solventia, quæ virtute prorsus singulari actionem suam absolvunt, adeoque non operantur per eas facultates, quas in omni corpore æqualiter distributas Naturæ Auctor distribuit. Hæc autem sunt adeo multa, ut paucissima sint horum, quin eo pertineant. Necessarium igitur erit, ut conemur tam dispersam multitudinem cogere in ordines quosdam, quorum singulis præfigamus vexillum, ad quod revocari queunt. Cujus disciplinæ hæc erit vis, & ratio, ut & opituletur memoriæ, simulque commodissimam præstet opportunitatem, nova detecta digerendi ad jam nota prius, semperque ex affinitate facile comprehendendi agendi vim.

Primo de Aqua
& aquosis.

Primo igitur acturus ero de Aqua, & quæ eo referenda simul, de aquosis; quæ supputabuntur in hac classe prima Menstruorum liquidorum.

Glacies est
Menstruum.

Aqua ergo, gelu constricta, salibus siccis, aut fluidis, alcalicis volatilibus aut fixis, acidis fixis aut volaticis, salibus compositis tum & spiritibus fermentatis vegetantibus; permista, solvitur, solvitque; adeoque, eo sensu & ad Menstrua solida ablegari quid vetat? Facit id in summo quoque frigore; semperque dum id facit, majus frigus excitat; Vid. pag. 85. & seqq. ubi hæc res pertractata jure hic omittitur.

Sed potius ubi
fluida

Incipit deinde actione Aquæ, proprie sic dictæ, in solvendo propria vis tum demum, quando illa fluida adhuc est in gradu proximo glaciei jamjam futuræ; adeoque, secundum demonstrata superiora, in calore graduum triginta duorum Thermometri Fahrenheitiani, in quo quidem gra-

du incipit in aëre congelatio pruinosa. Atqui sub hoc initio frigoris glacialis, anno nono hujus seculi, dicitur insignis Mathematicus Roemerus Gedani observasse frigus hybernum usque ad gradum primum ejusdem Thermoscopii, cujus ipse inventor primus fuerat. Unde triginta duos gradus ibi tum increverat, infra glaciale gradum, frigus. Quum vero latitudo ejus loci sit graduum quadraginta boream versus ab æquatore, constat igitur, inde ad polum arcticum zonam porrigi quinquaginta graduum, in qua etiam zona, polum versus, semper eo acrius frigus inhorruit, quo propior ad polum accessus. Quum vero mortalium nemo eo accesserit; quum longe prius frigore moriantur, igitur quidem novimus, longe ibi majus, omni deprehenso obtinere, atqui definiri haud posse, quantum illud sit.

Id tamen, quod nobis hic sat est, certo scimus, per omnem illam frigoris latitudinem, quæ à trigesimo secundo gradu oritur, hincque usque in terminum illum incognitum extenditur, aquam puram nunquam fungi officio Menstrui liquidi. Cæterum à gradu trigesimo secundo, augmento ignis applicati ad aquam, calor aquæ crescere tum potest usque ad ducentimum quartum & decimum gradum. In illo autem simulac inæstuat gradu, tum in atmosphæra nostra, hic in superficie telluris, ultra incallescere nulla arte plus potest, si sincera, si in vase aperto. Si autem remiscimur, tanto magis incallescere aquam, quo pondere majore atmosphære premitur, tum liquido intelligimus, aquæ vim igne auctam in profundissimis telluris plagis adeo in imensum crescere posse, ut illius, inde aucta solvendi vis, major forte evadat in omnia corpora, quam ullius alterius Menstrui nobis hic cogniti. Quidquid hujus rei sit; aqua apud nos, ut aqua omnem suam solvendi vim obtinet intra 32 & 214 gradus caloris.

Magna igitur seculi felicitate, & quasi privilegio, hæc mensurata habetur ignis in hoc primum Menstruum potentia. Qua in doctrina contemplatu pulcherrimum est, miros hic speculari naturæ agentis modos. Namque in multis solutionibus, quæ Aqua fiunt, vis solvendi, quam illa habet, increscit pro gradu caloris aucto, qui aquæ impressus fuerat; contra vero, decrescit hoc calore, potestas solvendi quoque illico remittit, minorque fit. Ita igitur experimur, Aquam gradus 33 calidam in se dissolutam tenere definitam quamdam portionem Salis marini; quæ jam in illa hærens efficit, ut Aqua hæc nondum coaguletur in glaciem frigore illo, quo sincera Aqua jam congelari incipit. Videtur scilicet Sal interpositus prohibere, ne superficies partium Aquæ in contactum mutuum appropinquent. Attamen & hoc jucundum observatu, quod, quando frigus augetur multum supra gradum, quo aqua pura jam coit, tum incipit illa aqua falsa arctius contrahi, incipitque sal ex constricta magis jam aqua expressus in fundo vasis colligi, ibique in crystallos cogi granulatas. Dum vero sensim crescit gelu acutius, sensim aqua hæc plus salis excutiet, ita ut tandem aqua hæc ipsa, maximam partem orbata sale jam secreto, ipsa penitus congelietur. Erit in toto hoc incrementis frigoris decursu ad singulos gradus plus salis separati ab aqua. E contrario autem, si aqua gradus 33 calida, jam in se dissolverit tantum salis, quantum hoc

Pro vario gradu ignis etiam varia ejus vis.

Sed limitata.

in gradu solvere valet, dein autem sensim per gradus incalescit, donec ebulliat, atque ad singulos gradus caloris aucti, sal per grana pauca injicitur, apparebit ad unumquemque crescentis caloris gradum, semper plus salis dissolvi, donec tandem ebulliat myria; hoc puncto obtento plus salis deinde non dissolvit, licet ebulliat diu. Illa vero aqua, quæ conglaciata fuerat, sale suo per gelu deposito, quando regelascit iterum, dissolvit denuo salem, quem separaverat.

Ut exemplis
patet.

Omnia hæc jam coram Vobis, ut ostendam, en hæc experimenta instituo. Primo sumo Salis Marini puri, sicci, unciam; hanc demitto tritam in phialam vitream Chemicam, puram, siccam; dein juxta latera colli infundo lenissime Aquæ puræ uncias tres: quæ sic parata quam quietissime repono, in illo caloris gradu, quem præsens jam thermoscopium designat. Dein in altera hac phiala eadem prorsus habeo, quæ in illa priore quiescente, & teneo in eodem caloris gradu; at hanc assiduo, diu, vehementer, agito, adjiciendo subinde aliquantulum salis, donec refugit ulterioris salis admiscendi copiam. Tertio autem iterum spectatis tertiam quoque & hanc phialam aqua & sale instructam, ut priores duæ erant; en vero hic adest vas æneum, aquam tenens, impositum igni: huic impono phialam illam secundam, quæ continet aquam cum sale per concussum soluto, & etiam hanc tertiam, non concussam. Aquam in vase, applicato sensim igne, successive, per graduum incrementa, calefacio. Atque coram spectatis, quod sal in phiala non concussa incipiat, pro aucto calore, omni momento, magis, magisque, dissolvi, longe citius, longe magis, quam fit in phiala prima, quam in quiete reposui, inque calore præsentis aëris; sic ut jam brevi per vim caloris applicati æque præstita fit salis dissolutio in phiala cæterum quiescente, quam in concussa phiala videbatis fieri in casu secundo. Sed in hac phiala, quæ adjuta concussu salem solutum continebat, calore crescente, assidue granula novi salis sicci injicio; videtis ea solvi, idque dum lente pergo facere, donec prorsus ebulliat aqua in vase cupreo, jam vidistis copiam satis notabilem salis dilutam in hac aqua, præter eam, quam poterat continuatus in eo concussus dissolvere, satis diu quamvis agigaretur phiala. Postquam vero jam tantum adjeci salis in aquam hanc, intra aquam ebullientem vasis ænei cum sua immerfa phiala contentam, ut in illo calore tamen non pergat solvi ultimum granum injectum; jam phialam hanc cum aqua, quæ per calorem ebullientis aquæ jam usque adeo imprægnata est sale, eximo ex aqua ebulliente; nitideque deterfam ropono ut sensim refrigeret. Hoc dum fit, pellucidus hactenus, opacari incipit, liquor, & turbari; tum in superficie pelliculam contrahere; deorsum salem ad fundum demittere; itaque, postquam reducta est ad temperiem aëris ambientis, jam excussit fere tantum salis ex se, quantum plus solverat, per caloris excessum supra illum, qui in aëre externo fuerat. Quum experimenta hæc ita videritis, jam, quæso, respicite ad illam phialam quiescentem, primam, quam reposui, cum subtriplo salis. Ecce, pars salis jam soluta est in fundo, pars magna nondum soluta perstat. Illa autem, quæ soluta, natat in fundo vasis non mista supernatanti fluido, ibi hæret jam forma gravis, pinguis, atque tenacis quasi, liquidi; quod

quod si diu relinquatur, sine ullo concussu, diu sic manet. Si vero concutitur, tum specie anguillarum dissolvitur, per superiorem incumbentem aquam diffunditur, neque iterum deinde cadit in fundum separata à supernatante aqua. Sed alia iterum salis portio, sic ut prius soluta forma eadem, fundum tenet, donec rursus agitatione, vel calore, miscetur aquæ minus salis supra natanti. Hocque ita observatur, donec tandem omnifere sal immixtus ita dissolutus fuerit in hac aquæ portione. Notavistis autem, id enim necessarium, me adhibuisse in hoc experimento duas phialas vitreas, quæ instructæ sunt collis adeo longis, ut in calore ebullientis aquæ de myria in ventre ampullæ contenta nihil sursum exhalet. Dein quoque, quod semper hæc colla eminentia supra ventrem ampullatum calefecerim; ne aliter fervidus vapor elatus, frigidum collum feriendo, illud dissilire faciat.

Jam vero gestio Vobiscum perpendere quædam observata quæ de facillimo hoc experimento ulro quasi patent, & considerari merentur.

Quæ inde sequantur?

1. Partes salis, & aquæ neutiquam mutari in hac actione, verum tantummodo ita conjungi, ut jam aqua ita contingat partes salis, ut antea salis elementum alteri salis elemento contiguum erat, & ut aquæ rursus elementa adhæserant prius elementis aquæ: quæ solutionis species mera permixtio appellatur. 2. Calorem facere, ut pro incremento suo vis hæc permiscendi increseat ita, ut celerior fiat dissolutio, utque major copia salis dissolvatur in eadem quantitate aquæ; & hæc sic increcere, quamdiu potest aqua admittere nova caloris incrementa. 3. Hinc etiam Menstrua aquosa, quæ salem dissolverunt ad saturationem usque, in majore dein frigore turbari, salina corpuscula deponere, ad calorem redditum pellucere iterum, depositosque sales rursus dissolvere. 4. Imo & densari frigore aquam, salemque in ea solutum, in crystallos, & liquefcere iterum has sponte, dum calor redit. Idque adeo verum, ut ipsum Oleum Vitrioli, aqua orbatum, maneat in vase arctissime clauso fluidum, attamen, accedente frigore constringatur in glebam solidam, in calore illico liquefcentem. 5. Hinc aquam ebullientem igne, postquam dissolvit quantum potest salis, ponderosior esse quam aqua; hinc myriam hanc, ubi ebullit ad ignem, calidior deprehendi thermoscopio, quam aquam simplicem ebullientem. Quin etiam talem myriam, ampulla vitrea contentam, sicque simplici aquæ ebullienti immersam, nunquam posse calore talis ebullientis aquæ deduci, ut ebulliat, sed indigere majore calore, ut ad ebullitionem transeat. Si vero aqua simplex in tali ampulla demergitur in aqua ebulliente, statim quoque ebulliet. Quod jucundo spectaculo videtis. 6. Igitur hæctenus causa, per quam aqua est Menstruum solvens, ignis habetur; quo absente, definit agere. Id autem congelatio docet evidentissime. Hæc enim incipiens à gradu 32, & producta sub hoc gradu per frigoris crescentis adhuc gradus 72. vid. pag. 89. Intra tantum spatium caloris decrefcantis, frigus semper magis, magisque, expulit ex aqua fere omnia genera salium in aqua solutorum, usque adeo, ut ipse spiritus nitri in glebas concreverit glaciales. Hinc clare convincimus, frigus increfcens semper sales ex aqua separare accuratius, & ex illa concreta expellere prorsus. Verum eximit etiam idem

frigus ex aqua facultatem solvendi Alcohol. Nam exposui, hyeme anni 1729, frigori summo cerevisiam, vinum, acetum, myriam, in vasis magnis, & repandis. Gelu acre cogebat aquam horum liquorum omnem fere in mollem, fungosam glaciei speciem. Spiritus autem adunabat simul liquidum in unum fortes & generosos; ita quidem ut perterebrata crusta effundi potuerit humor fragrans, & sapidissimus, separatus ab aqua, qua diluebatur ante congelationem. Et quo intensum magis augebatur frigus, eo etiam separatio hæc fiebat perpetuo major. Privat igitur frigus aquam etiam illa potestate Menstrui, qua Alcohol, acetosofque dissolvebat sales. Credibile prorsus extremum, in natura possibile, frigus coacturum aquam in corpus privatum omni facultate Menstrui. Tale autem nos frigus non cognoscimus. 7. Etiam scire est inde, illam aquæ propriam vim, qua solvere valet vel salia, vel alia quæcumque corpora, atque deinde soluta illa retinere in se, & sibi unita, solam non sufficere ad hæc, sed requirere præterea auxilium prorsus necessarium ignis, ut soluta maneant. 8. Omnia dicta, si applicantur ad humores animalium, hominum imprimis, usum habebunt maximum, & de quo quidem parum cogitatum fuit. Aqua enim est humor princeps, longeque abundantissimus, omnium liquorum, qui in sano corpore humano deprehenduntur, hæc ubique in cæteris adest, abest nusquam. In hac igitur aqua reliqua elementa omnium humorum hominis soluta fluunt mista inter se, & fluentia continentur, conservanturque. Numquid ergo videtis, ut aqua hæc, adeo obnoxia calori & frigori, mirifice humores mutet? Atque sanguinem quidem eductum venis spectate. Heu quantum mutatur à se ipso per solum frigus, per gradus increscens sensim! En urinam hanc ante paucas horas à sano, jejuno, homine redditam. Illa frigido hoc tempore crassum hoc deposuit, quod in fundo urinalis subest. Videte autem dum igni appositum urinale sensim cum lotio hoc calefacio, incipit pellucere iterum, atque omnes illas fæces crassas, quas in fundum demiserat, dissolvit denuo ita, ut brevi evadat iterum talis, qualis fuerat dum reddebatur! Discite hinc quantæ etiam in corpore vivente oriri mutationes debeant per aquam frigore mutatam, & calore! Sed, dum in his speculandis versamur, parum abest, quin colligamus absolute virtutem solvendi, quam aqua, ut Menstruum, habet, semper increscere pro ratione aucti caloris in illa ad ebullitionem usque: cuncta id evincunt modo proposita.

Ignis in aqua
vis varia.

Sed quam periculosa opus plenum alexæ in generalibus se oblectare per physica, atque vel latum unguem ultra experimenta salire, aut porro quid concludere! Enimvero alia experimenta sunt, sunt quam plurima quæ cogere credere, quod vis Menstrui in aqua ita decreseat, veluti gradus ignis in illa increscunt. Quod sane demonstratione omni fide dignissima oculis Vestris subicere jam placet. In urinali hocce purissimo aquam sinceram, tepesactam ad calorem corporis humani, contineo. Huic jam aquæ immitto globos, quos modo depresso formavi ex farina tritici subacta cum aqua in pastam mollem tenacem. Nonne manifesto cernitis, quo modo globi hi deliquescant, diluantur, dissolvantur;

miscantur in aqua, hancque ita turbent? Verum in hoc altero urinali aquam ipsi videtis ebullientem vi ignis; huic ita fortiter ebullienti, similes globos injicio farinaceos, non liquefcunt, sed durefcunt, atque jactati quamvis vi ebullientis aquæ durefcunt penitus, ne ramenta quidem deponentes. Albumen jam ovi recentis diluo in hac aqua tepescente instar fani corporis, dilui videmus, inque aqua tali dilutum, evanescere. Postquam autem aqua hæc in pellucido hoc vitro magis sensim incalescit, magisque; jam incipit æstu, in aqua magis mota, cōstringi, fibras coalescentes formare; tandem totum quantum durefcere. Oculis ergo videt in his, pro gradu caloris aucto à certo ejusdem termino, incipere, assiduoque augeri duritiem in hoc albumine, quum interim à limite definito frigoris, usque ad illum terminum, quo vis coagulandi nasci visa, aqua unoquoque caloris augmento idem albumen dilutius dissolveret. Idem in pasta panis, in sanguine nostro, aliorumque animantium.

Redigere hinc oportet in classes corpora, quæ ab aqua semper solvuntur, certo, & in omni quidem gradu caloris illi aquæ conciliato. *Talia autem sunt Primo.* 1. Omnes usque cogniti Sales gemmæ, fontium, maris; omne nitrum; atque Ammoniacus, tam Cyrenaicus, Ægyptiusque, quam factitius. 2. Omnes Sales noti Alcalini, puri, volatiles, qui per putrefactionem sponte, aut per destillationem arte, nascuntur de animalibus aut vegetantibus. 3. Universi quoque Sales Alcalini fixi, qui urendo parari queunt ex vegetantibus. 4. Genera quæcumque acidorum, naturaliter vegetantium classi innascentium, at & cuncti sales nati, naturales, qui in fossilibus. Quin & addere his oportet omnia etiam acida vegetantium, quæ rite peracta fermentatio producit, dum spirituum fermentatu enascitur productio, magisque, quoties geminata fermentatione acetosi producuntur spiritus, quæ aceta vocant. Rursum illa quoque acida, quæ artificia destillationis exprimunt ex lignis plerisque, duris imprimis, & ponderosis, Robore, Guajaco, Sassafras, similibusque. Huc aceta referimus omnia, quæ igne destillaverunt in aceta stillaticia. Vapor quoque coactus accensi sulphuris. Ut & vi majore ignis expressum acidum Aluminis, Chalcanti, Nitri, Salis Communis, Gemmæ, & Fontium. 5. Compositi sales, quos ars produxit, combinando Acida & Alcalia usque ad æquatam rite saturationem. Atque hi quidem multi habentur, pro varietate Alkali fixi, aut volatilis, pro multitudine acidorum vegetantium, fossiliumque, pro diversitate multiplici horum eorumdem in suo genere. Atque uti omnes illi, sic nati, solvuntur facile in Aqua, ita tamen oportet monere, illum inter hos, qui Tartarus appellatur Vitriolatus omnium difficillime in Aqua liquefcere, citissime iterum in illa consistere in forma solidi. 6. Boracinos quoque sales, mirificos, & singulares Aqua diluit, at difficulter, neque sine ingenti copia Aquæ, nec sine adjumento ignis forti, fatisque longo tempore. Unde etiam imminuta Aqua, decrescente calore, statim iterum concrefcere solent. 7. Sales nativi plantarum, arte tractatis vegetantium succis dilutis, per colum trajectis, inspissatis, in quiete diu repositis, enati, uti v. g. acetosæ sal essentialis dictus, & aliarum, qui omnes adeo facile Aqua solvuntur, ut sane vix queant servari ne sponte deliquefcant. 8. Sales tan-

Res solubiles
Aquâ in omni
gradu caloris.
Primo, Sal.

dem vegetantium, qui ex vino, vel succo plantarum plane fermentato; defæcato, reposito, cadis adnascuntur, & Tartari nomine veniunt. Qui postremi, puri si fuerint, duri satis, in aëre sicci permanent, in proprio suo vino non solvuntur; in Aqua difficulter, nec sine calore magno, tumque in vigecuplo ejusdem. Simul ac vero Aqua minori copia adest, aut æstus ebullientis Aquæ remittit, ocyssime rursus in glebularum solidas concrefcunt. Cæteri autem, præter Boracem, Nitrum, Tartarum, Tartarumque Vitriolatum, Sales, haud modo solvuntur Aqua; sed impatientes siccitatis, in ipso aëre communi liquefcunt attracta de eo Aqua; omnium quidem promptissime Acidi sales meraci, atque Alcalini utriusque. Acida sane pura sicca exhibere difficillimum, neque nisi in summo frigore. Alkali autem fixum, de fundente modo prodiens igne, simul fervor latentis in eo ignis aliquantum remittit, nudo per aëra siccum transitu mox uvescit humiditate attracta in se. Hinc etiam manifestissimum jam est, dominari in salibus his secretam facultatem ducendæ aquæ in bibulam, sitientemque suam naturam. Igitur etiam in actione Aquæ, qua hosce diluit sales, binas conspirare, eas vero scite distinguendas potestates, quarum una solvit, attrahit altera, utraque virtutem aquei Menstrui constituit. Neque profecto negligenda hac in re observatio certa, quæ docet, reperiri quandoque sales aquæ avidissimos, qui tamen combinati abeunt in tertium inde genitum, qui aquam difficulter recipit. Oleo Vitrioli quid avidius aquam fitit? Quid ægrius unitam semel sibi aquam dimittit à se, quam Sal Alkali Tartari? Eia, miscete hæc duo usque ad accuratam proportionem ita, ut natus ille sal nullo documento Acidum se, vel Alcalinum monstret; habetis salem siccum, qui aqua tarde differtur. Idem in aliis, sic genitis componendo, salibus saturatis obtinere deprehenditur, quamvis forte paulo minus. Quin etiam in omnibus illis salibus aquæ requiritur justa portio, ut queant in illa solvi penitus, daturque extra hanc proportionem semper aliqua pars salis, quæ non dissoluta in fundo vasis perstat. Quando tamen Aqua usque adeo exsaturata est copia liquefacti salis, ut in hoc caloris gradu respuat omnem penitus ulteriorem salem, tum tamen hoc, ita imprægnatum, lixivium dissolvere poterit in eadem hacce temperie adhuc alium salem, qui diversæ habetur ab eadem indolis. Si enim Aquæ Nitro saturatæ salem Marinum indatis, magna ejusdem pars porro solvetur, licet lixivium Nitri plus haud poterat dissolvere. Postquam vero his jam utrisque saturata, attamen admittet iterum Salem Ammoniacum in se.

Secundo, Salina.

Secundo, Aqua quoque Menstrui potestate dissolvit omnia illa corpora, quæ, à salis imprimis concursu, salina appellantur. Atque illa quidem omnia habent salem quemdam ex præcedentibus, qui præcipuam partem totius constituit, at quod componendum conjungitur intime cæteris partibus, quæ solæ nec sales erant, neque salina, sed referenda ad aliam quamdam corporum classem. Ad hanc ergo rerum speciem iterum revocemus, 1. Saponem nativum vegetantium, supra memoratos, explicatosque. Tales ibidem probabantur habendi maturi omnes succi fructuum quorumcumque horarum. In quibus omnibus aqua, oleum, sal, spiritus, plantæ, quam accuratissime immista, atque concreta laudantur, quique omnes Aqua pura solvi amant, Vid. pag. 34. 2. Succus quidam singulares, concre-

ti, à præcedentibus alii, certo quodam plantæ loco geniti perfectique. Cassiæ pulpam, Mannatis humorem, Mellis liquores, Sacchara, huc revocantur. Atque hi quidem, recenseri utcumque possunt inter priores, differunt tamen recitatis modo notis, utique aquæ minus habent. Sunt tamen Saponem etiam oleo abundantes & sale mistis; unde quoque in aqua diluuntur perfecte, ne Gummi quidem exceptis. 3. Succum vegetantium liquidiores, qui circuitum ducunt per fabricata stirpium vasa, totamque plantæ compagem; Betulæ, Juglandis, Vitis, verno tempore incisarum, cæterum sanarum, spectate effusos tanta copia humores. Omnes hujusmodi, sunt enim varii adeo de genere hoc in multis plantis, Saponem etiam stirpium. Aqua diluti quam plurima; hinc aptissimi ultra dissolvi in Aqua. 4. Animalium succi quicumque cogniti hæctenus, facillime per Aquam dissolvuntur, sola pinguitudine excepta. Nullus tamen inter humores illorum nativos magis amat aquam, quam bona bilis: id vero didici olim, quando hanc, de corpore animalium recens exentam conabar leni igne cogere in spissamentum formandis catapotis idoneum, in usus Medicatos, simulque, ut illam incorruptam diu asservare possem. Quid enim contigit? Massa profecto in ipso aëre deliquescerat sponte. 5. Omnes Saponem facti ex oleo vegetantium presso, Alkali vegetabili fixo, & ignea parte Calcis Vivæ ope aquæ ebullientis mistorum, & artificiosa dein coctione inspissatorum in unam massam satis arcte concretam. Tum quoque Saponem omnes qui parantur de oleis stillatitiis vegetantium combinatis cum Alkali igneo acerrimo, siccissimo, fervidissimo, facto etiam cum calce viva, faxea, acerrima, per nudam confusionem, & in humili loco expositionem aëri nudo. Uti quoque alii iterum Saponem, omnium quidem præstantissimi, qui arte secretiori parantur de oleis purissimis stillatitiis, quæ nubunt salis sincerissimo, Alcalino, volatili, sine ullius aquæ alienæ admistum, lenta, prudenti, secreta sublimationis geminatione confecti, unde medicamina acquiruntur præstantissima. Sed tandem Saponem omnium quidem subtilissimi nascuntur arte, quoties Alcohol vini, sed omnium purissimum, rite coit cum sale Alcalino, volatili, quoque purissimo. Hæc enim transeunt idoneo artificio in nivem volatilissimam, salinam, saponaceam, sulphuream, quæ Offa Helmontiana perperam dicta vulgo, Raimundo Lullio spiritus vini acuatus habetur Ammoniaco sale. Quo & referre licet alium, quem parabant de Alcohole, & sale Tartari, arcana methodo perfecte adunatis simul. In omnibus his Saponibus Chemia nova semper, & efficacissima Menstrua, Medicina præsidia salutis tutissima reperit. Idque imprimis admiramur in hisce; quod, quum olea sola respuat Aqua, tamen olea eadem adunata hisce salibus apta fiant dissolvi in Aqua. Sales soli Aquam trahunt, sales soli oleum trahunt. Hinc igitur his artificio discimus modos, quibus olea queant in aqua pura dissolvi. Sexto ad salina hæc genera corporum referimus hic, respectu Menstrui aquei, Vitriola dicta Chemicis vel Crystallos, quæ fiunt, quoties sales solventes, acidi imprimis, discerpserunt metalla in ramenta minima, atque iisdem arcte adhærescentia, concresecunt una in glebulas, in aqua dilui aptas integre, sine ulla face omnino, quamdiu nimirum hanc vitrioli veram formam obtinent. Talia igitur numeramus auri, argenti, plumbi, mercurii, mar-

tis, veneris, stanni, magisteria, sacchara, sales, vitriola, dicta, quamdiu acido solvente idonea parte aquæ, metalli particulis, ita certa proportionem adunatis constant, ut maneant perspicua & liquida, crystalli aut vitri instar. Quo autem uberius copia acidi solventis Metallo in Vitriolum coacto affunditur, eo semper facilius illud in aqua deinde dilui poterit. Quando autem aqua calore leni diffatur ex Vitriolo, ut jam opacæ evadant glebulæ, tum solent illico disponi partes metallicæ ita, ut dein in aqua adeo facile dissolvi nequeant, quam quidem prius. Imo vero si continuatur hæc crystallorum exsiccatio, tum tandem materies evadit penitus dissolvi impos, licet interim multum acidi solventis retinuerint in se. Manifesta evadunt omnia hæc in Argento Vivo. Si hujus, in aqua absolute indissolubilis, unciam in sesquiuncia boni Spiritus Nitri dissolveritis, dein parum inspissaveritis, habebitis liquorem, quem Aqua sincera diluere poteritis, quousque libet. Ubi liquorem quietum detinetis aliquandiu, nascentur in fundo crystalli urentissimæ, albescentes, subpellucidæ, quæ in aqua purissima, perfecte, liquefcunt. Si vero exsiccaveritis has in album, flavum, rubrum, coccineum, pulverem, jam integre in aqua dissolvere non poteritis. Ergo illa Metalla hoc respectu Aqua non solvit, nisi ratione acidi tantum adhærescentis ad superficiem metallicam. Unde etiam aqua statim dimittit soluta metallicam, simulac acidum ablatum est de metallo soluto. Hinc quoque metalla in acidis soluta, dein per aquam diluta satis largiter, evadunt eo ipso potabilia sic, ut queant in corpore humano recipi, ibidemque immisceri humoribus, agere in partes ejusdem solidas; sicque ibidem præstare illos effectus, qui pendent ab illorum potestate in humores & solida: qui sane effectus sæpenumero valde notabiles inveniuntur, quum ratione acidi, & metallici, agunt in illas partes humani corporis satis fortiter. Attamen omnis illa potentia non diutius durat, quam dum manet illa forma soluti. Quum vero hæc ab acido inhærente fiat inprimis, eo ablato potabilitas, sive permiscendi aptitudo, quoque periens in calcem meram abit, & in pulverem. Inde demum capitur ratio laticis Medicati vitriolici efficaciam, quæ persistit tamdiu, quamdiu sal solvens, metallum solutum, in copia aquæ ingenti diluta sustineri poterunt. Postquam vero per inertiam, vel & paupertatem salis solventis, Ochram suam deposuerunt, tum statim fatuæ redditæ nihil quidquam boni ultra præstant. Quæ autem de acidi actione respectu aquæ dixi, eadem hæc quoque sunt in metallis, quæ soluta sunt in salibus alcalicis, ut si Æs in spiritu forti Salis Ammoniaci solutum exhibuerit violaceam tincturam, quæ iterum fale orbata suo mire mutatur, inque pulverem obscurum abit. Idem pariter in aliis illis videmus, quæ oriuntur de metallis per sales enixos vel compositos solutis. Sal Ammoniacus ita, vel marinus, certa lege metalla solvunt, in aqua dilui se deinde patiuntur. Atque tamdiu etiam plurima efficere in corpore humano valent: ita tamen, ut & hic limitetur actio inprimis à dissolubilitate in aqua. Verum, ut ubique difficile, ita hic generale effatum physicum procudere, Solutio scilicet Stibii facta in fortissimo spiritu Salis Marini, qui Mercurio sublimato corrosivo adhæret, vocata Butyrum Antimonii, est saturatissima equidem acido; unde & putaretur, juxta doctrinam hanc datam, in aqua facile, & liquido dissolvi posse,

Attamen, dum aqua illi affunditur, ocyssime redit omnis pars Antimonialis in calcem candidissimam, quæ magno igne fusa regulum Stibii pulcherrimum reddit; qui nulla arte in aqua dissolvi potest.

Transeamus ad illa corpora, quæ absolute Terrestria pura sunt. Ipsa hæc, si in acidis corroduntur prius, & tum quoque patiuntur se in Aqua perfecte dilui; ut ibidem dein ita lateant, ut totus liquor limpidissime appareat: quare ibidem hac specie operari etiam queunt. Cretam cernite acidis rosam copiosis, poteritis in aqua dein diluere pro lubitu. Neque fere terram novi, quin hoc, vel illo, acido queat ita dissolvi, atque mutata omnes sensus fallere. Unde noscitur, quam parum ex pellucidissima limpiditate liquoris concludi queat, de ejusdem sinceritate respectu terræ in illa reconditæ. Imo vero animalium ipsorum veræ, ultimæque, terræ, ossæ, carnæ, testacæ, cæteræ, ita queunt solvi in acidis. Atque ita omnes quoque illæ, hoc sensu, possunt in aqua ipsa dissolvi, tandemque etiam inde postea multis modis recipi.

Tertio, Terrestria soluta acidis.

Ut autem Terrestria hæc in acidis erosa, evadunt deinde in Aqua dissolubilia, sic alcalia contra, si intime uniuntur terræ, ea vero in Aqua postea dilui nequeunt. Vitrum docet quam evidentissime; utpote Alkali & terra intime conjugatis constans, quod eo minus solubile habetur in aqua, quo arctius unitum. Quam mira igitur differentia est in terræ per aquam solvendæ rosione per unum, aut alterum salium genus! Alcalia eam subtilius dissolvunt in fixum, pellucidissimum, durissimum, corpus, quod omnem aquæ vim solventem ita prorsus eludit, ut materiem formet, qua non alia habetur aquæ viribus solventibus magis intacta. Quin magis mirabile mihi creditur, quod sales Alcalini animalium, subtilissimi, volatiles, arctissime uniti terræ, massam conficiant in aqua ebulliente haudquaquam solubilem. Atqui calculus in animalibus genitus, his principiis, & oleo, conflatus tale corpus est. Et quidem, magno plurimum malo, semel ille in quacumque parte corporis genitus tristissima fœtura se propagat. Habet nimirum potestatem absorbendi, suæque adjungendi moli materiem sibi similem de humoribus animalium maxime propinquis putredini, quales sunt bilis, & lotium, in quibus sales fere alcalini. Qui tum rursus terram de partibus humani corporis subtilissime detritam, sibi associant, novaque sic calculi elementa fabricando, dirum monstrum augent quotidie.

Non Alcalicior

Hæc dum serio perpendo, videor mihi rationem cernere, cuius gratia naturæ Auctor alimenta fere omnia animalium, paucis admodum exceptis, acescentia fecerit. Ita enim acidi sales, in prima officina ventriculi prædominantes, felicius ad dissolutionem disponunt nutrimenta assumpta, quorum partes firmæ per terram inprimis cohærent, indeque longe difficilius in liquidum Chylum dissolventur. Verum quando postea de hoc parato Chylo formanda est iterum materies solidis compingendis apta, tum mutatur prorsus acescentia, quæ in Chylo necessaria fuerat, & alcalescentia Salium enascitur, quæ apprehendens elementa terrestria compagem formet aqua non solubilem, sed humoribus coërcendis parem. Ossa sane, Alcalicis immissa, firma manent; si acidis immerfadentur, mollescunt in flexibilitatem usque, ut in Anatomicis se experimentis didicisse, Magnus

Hinc intellecta ratio actionis animalium naturalis.

Ruyfchius sæpissime mihi narravit. Utique, quando vis mutandi *acescentia* in alcalia in corpore humano deficit, ossa tum, cartilagines, dentes; ligamenta, laxa, debilia, mollia, flexilia redduntur; ut in Rachiticis imprimis animadvertitur fieri quotidie. Discant hinc Chirurghi, & Medici, quanto hominum damno acriora acida dentibus dealbandis adhibeantur; unde fallaci specie pulchri nitoris, brevi hebetes, stupidi, soluti, evadunt, caduntque; at quanto rectius leniora alcalium fixorum, & diluta bene, lixivium mundandis applicantur dentibus, quibus terra illorum nequam læditur!

Quarto, sulphura Alcalicis unita.

Deinde, post hæc, Sulphura contemplemur, quæ sane in aqua se dissolvi nullo patiuntur modo, quamdiu sola manent. Postquam vero Alcalicis intime permiscetur, mox evadunt penitus in Aqua solubilia. Ex qua re vis Medicata Aquarum Sulphurearum optime cognoscitur. Quæ enim monui prius, dum de Aquis Medicatis metallicis agebam, eadem illa hic iterum repetenda sunt. Sed sales Alcalini volatiles quoque possunt Sulphura resolvere, ut postea in Aqua possint dilui. Hinc ergo liquet, Aquam Alcalicis adjutam Sulphura quoque ipsa quam optime dissolvere posse. Atque, quum id fiat etiam in illis Sulphuribus, quæ absconditissima sæpe latent intra metalla, vel semimetalla, hinc absconditum, & occultum sæpe manifestum redditur, forasque eductum palam se offert. Factum inde, ut pro arcanis summis levia hæc gnaris artificia vendita fuerint, sicque & Principes sæpe decepti. Vidimus ita Panaceæ specioso titulo venditum liquorem de Stibio paratum. Paucis ille guttulis de vino haustis promittebat sanationem promptam morborum sine sensibili effectu; & sane in morbis quibusdam præstabat aliquid. Sed arcana revelata vilescere solent, atque monopolii dein lucra auferuntur mysteriorum jactatoribus. Postquam enim totam rem examinavi, facile detexi. Hoc enim erat rei. Antimonio nativo in pollinem farinaceum diutissime contrito, affunditur Oleum Tartari per deliquium, vel Alcahest Glauberi ad duplum. Tum in phiala alta Chemica digerantur diu satis calide; sensim Alkali liquidum dissolvit Sulphur, quod in Antimonio latet, sicque speciem Tincturæ eliciet rubram, quæ saporem habet igneum, virtutem acido oppositam, calefacientem, aperientem diureticam, diaphoreticam. Sed profecto, si juvat amor veri, uno momento æque bonam habebit medelam, qui vulgare Sulphur contritum coquet in lixivio Alcalino acri, fixo: quum Antimonii Sulphur non differat à vulgari. Alkali vero illud metallicam Antimonii partem nequam attingit. Sed Antimonii corpus tritum cum spiritu Alcalino, de sale Ammoniaco parato, qui aliquoties lege artis tractaverit, inde quoque Tincturam auream, Sulphuream eliciet, ut jam prius Illustris Boyleus talem cum sulphure simplici parare perspicue demonstraverat. Sed cui bono strophas, dolosque, aperiam! Mundus amat decipi, divitesque sæpe cupiunt vacui dimitti. Avaritiæ autem, & jactantiæ, quis statuet modum? Quis pudorem?

Quinto, ut & tenacissimæ Resinæ,

Illam quoque corpora, quæ constant glutine tam tenaci, duroque, ut Aquam prorsus respuant; tamen eo reduci queunt, ut in illa dissolvantur penitus; si modo simili ratione prius cum Alcalicis fixis, aut volatilibus intime coadunantur. Tum enim lentorem prorsus suum, Aquæ repugnantem

tem amittunt, unde Aquam jam admittunt intra suas resolutas partes, hinc per easdem jam se patiuntur dilui, & abluui. Quare etiam fere ubique observamus, lotium animalium putrefactum; fæcem vini ustam; saponum quorumcumque vim dissolventem; bilis, mellis, sacchari, vitelli ovi, miscelam, ita immutare illa corpora, ut deinceps in Aqua queant commodè dilui. Unde ferme pendet omnis detergendi, purgandi, lavandi, per Aquam potestas. Olea, Balsami, Colophonix, Resinæ, Gummi-Resinæ huc revocentur; quæ omnia tandem ita obediunt Aquæ, prius in illa neutiquam solubilia. Hæc igitur habentur præcipua, quæ mihi jam succurrunt, ut Vobis bona fide tradere queam de vi, quam Aqua exercet in corpora solvenda. Plura super his commentari me posse nescio, quin referri queant ad modo dicta. Interim pulchre gnarus eorum, quæ Principes in hac arte Viri tradiderunt scriptis, tamen nihil illorum pro vero Vobis ut commenter, jubet veritatis amor, atque sancta simplicitas, quem boni viri characterem putem. Ego enim dubito, an non plus tribuerint suis inventis, quam in iis erat. Quidquid sit, fateor ingenue ignota mihi singularia, quibus se efferunt, arcana. Audite tamen Helmontianam disciplinam! Dicitur quidem palam, omnia corpora, per Alcahest unum verti in salem, qui perfecte pondus habet antiquum, atque in aqua quam perfectissime dissolvi potest. Id si sic se habet, sequeretur omnino, Aquæ imperium in omnia corpora universale prorsus esse. Neque vel illud mirum his, qui tenent, ex Aqua cuncta fuisse nata, in eam resolvi omnia, quæcumque demum sint corpora, unico igne excepto, quem tamen vel ideo forsan pro corpore non habent. Interim enarravi ipse antea, ubi mechanicam Aquæ virtutem in solvendo explicabam, quod præceps mollissimæ Aquæ lapsus, omnia tandem nata corpora in ramenta minima divideret. Attamen minutas has particulas, postquam ita divulsæ fuerunt motu Aquæ, nunquam intellexi, dein permittas in Aqua manere. Recitavi pariter supra, quæ incredibilis diligentix vir, atque incorruptissimæ fidei, Hombergius retulit de Aqua per tritum resolvente metalla quælibet. At monui aëra admitti, qui semper omne ferme salium genus, maxime in officinis Chemicis, simul applicat. Mihi sane Aquæ hic limitatur potestas, si dixerò prius, solam hanc vehiculum præbere elementis, quo possint hæc animalium corpora, & vegetantium, ingredi, ibique in vitæ constantiam, corporisque incrementa, applicari, immisceri, omnia fere perficere. Absit hæc sola, iners restat, exarida, moles.

Igitur doctrina hæc jam explanata, quæ vim Aquæ solventem explicuit; opus porro non erit multa proferre de Menstruis aquosis, quia eadem jam fere repetenda forent. Pauca tantum, quæ forte memorari merentur, dicam.

Grando, tempore æstivo, post æstum, hincque nata tonitrua, cælo delapsa, vasis si excepta fuerit purissimis, vim habet aliam, quam alia quævis aqua. Est enim hæc aqua omnium purissima, in altissimas evecta plagas, in elata Atmosphææ parte congelata, sicque de illa altitudine constricta cadens.

Nix autem, tempore Hyberno, frigidissimo, silente omni vento, in loco alto, arenoso, deserto, in superiore superficie crassæ nivis delapsæ illico collecta, aquam dabit post grandinem purissimam.

Soventia A-
quosa.

Grando.

Nix.

Ros.

Ros est confusum plurium chaos; nam vapores aquosi, spirituoſi, ſalini, oleoſi, atque exhalationes ſiccæ cujuſcumque generis, in eo concurrunt ſimul. Atque in eo equidem differt quam maxime ab omni alio aqueo Menſtruo. Enimvero oritur tantum, ubi æſtuantes Solis radii, ſiccioſam jam terram per prægreſſum calorem excoxerunt; hinc ergo corpuscula magis immobilia, quam ipſa eſt aqua, per magnam illam vim ſurſum evexerunt, quæ igitur ſimulac remiſit paulum Solis irradiatio, mox reſidunt, inque ſuperficiem telluris arefactæ relabuntur, plantas irrigant, & animalia, aridumque & rimis jam fiſſile ſolum reddito humore replent. Hinc vires Roris, ut prius monui, vix queunt definiri, vix revocari ad unum caput. Sed adeo de omnibus coaluit, ut non mirer, cogitaſſe quam plurimos, latere in Rore abditam Salis Uniſverſalis materiæ, unde Sal poſſet educi, quem Congelatum Mundi Spiritum vocaverunt. Verum hæc ergo mitto, tranſiturus hinc ad alias res, ſpeciesque Menſtruum cæteras, poſtquam monui, Aquam in aëre hærentem, sæpe Menſtrui vice fungi, ubi minus recte putatur aër vi ſua agere.

DE OLEIS, ET DE MENSTRUIS OLEOSIS.

Olea.

De Olei charactere, atque ingenio, egi jam ſupra, in *Historia Animalium*, & *Vegetantium*, ubi expoſui diverſas partes, in quas arte compoſita fabrica horum reſolveretur, pag. 33. 37. Rurſumque, quando tractabam de pabulo Ignis, pag. 165. 167. 190. 192. Oleum jam conſiderandum ut Menſtrum, eſt ſuccus fluidus, aut leni ignis gradu fluidus reddendus, pinguis, in igne calefactus ardens, aquæ miſceri impatiens. Si putatur Alcohol cenſendum inter olea, id ſolum excipitur per ultimam proprietatem; dum aquæ miſceri ſatis promptum reperitur, in reliquis autem olei dotibus convenit proſus. Olea autem omnia, quæ humanis patuere ſenſibus, vel fuerunt nativa, prout genita in corporibus exiſtunt, vel parata ex his per artem, Chemicam plerumque, quæ ſemper mutata tum ſunt à naturali ſua dote. Neque abeſſe quis poteſt, quin hanc diſtinctionem cogitet; quoniam ſane in claſſe Menſtruum, ob mire variantem efficaciam, quam ſolvendo præſtant, penitus diſtincta ſunt. Olea igitur, vel ſucci nativi oleoſi, deprehenduntur ubique, tam in foſſilibus, quam vegetantibus, & animalibus: quum in omni rerum claſſe deprehenduntur talia. Accedens deinde ars, Olea hæc immutans; eo adhibere ſolet, vel coctionem rerum pinguium in aqua ebulliente, qua fuſa pingua, hinc liberata utcumque à ſuis, retinaculis, levitate dein ſua per motum aquæ ſurſum in ſuperficie colliguntur, ſicque non multum aliena à ſua priſtina indole obtinentur. Alter modus, quem ars adhibet, preſſio eſt, qua contuſa penitus oleoſa inter calefactas ferri laminas vi præli urgentis preſſa, ſicque exſudantia colliguntur. In qua quidem actione, modo nimius vitetur præli calor, parum diverſa à nativis habentur. Adhibetur quoque aliquando igne inſtituta fuſio, dum corpora nativa, ſciantia oleoſis, igne artiſcioſe adhibito leniter torrentur, quo ipſo olea horum, & oleoſa, exprimuntur, ſicque colligi queunt. Id in paratione picis de coniferis arboribus tam clare conſtat. De quibus Axtii libellus expendi meruit. Ulti-

mo denique, ipsa hæc Olea destillatione tractantur; qua vel ope aquæ in altum elevata, vel etiam igne solo; aut ad latus acta per retortam; quin & per descensum, ut vocant, depressa, suis de corporibus educuntur.

In postremis his Oleis, quæ stillatitia deinceps appellabimus, id observatur fere obtinere, ut nullo frigore hactenus cognito, deprehendantur congelascere, sed fluida persistent. Pressa vero Olea, alia concresecunt frigore acri in consistentem massam, ex globulis coëuntibus factam, ut in oleo olivarum, oleo raparum, & plurimis similibus, nimis notum; alia rursus ne acri quidem gelu congelascunt, veluti in lini oleo observamus. Sæpe super hæc adeo notabili Oleorum differentia cogitans, quin & varia hæc Olea ipse mecum perpendens serio, nihil, ullo modo, detegere valui hactenus, in quo ingens hoc discrimen hæreat. Ad secretam itaque potestatem liceat referre, quam vel invitissimi solis experimentis adscribere coguntur, neque ulli aliunde notæ legi imputare queunt. Ingenti autem gentis humanæ bono, mirifica hæc proprietas rebus data quippe unde materies comparetur, vel rigidissimo gelu liquida, quæ immerso semel incenso ellychnio ardeat in lumina nocturna! Porro igitur scire est, actionem solvendi, quæ Oleis congelascentibus propria habetur, tum demum incipere, quando non amplius gelu consistunt, sed fluidi liquoris forma apparent, atque resoluta habentur. Quum igitur quædam horum ipsa aqua citius congelascunt, horum equidem potentia solvens durat minus, respectu frigoris, quam ipsius aquæ. Illa autem Olea contra, quæ in omni naturali frigore semper liquefcunt, tamen hanc suam solvendi potentiam semper retinent, conservantque. Unde etiam statim apparet, haud posse definiri in natura rerum terminum certum, communemque, caloris, à quo incipit, ut à puncto fixo, potentia solvendi, quæ Oleis inest; posse tamen limitari fere hanc in certa aliqua olei specie, postquam semel accurate observata erit. Si exploramus hancce Oleorum potestatem; tum illud deprehendimus admirabile, quod oleum Lini sævissimo sub frigore liquidum persistens, haud caleat plus in se eo tempore, quam glacies rigidissima, aut aliud congelatum Oleum.

Non congelascentia.

Quando autem sensim applicato igne, sed artificiose, & sollicitè, Oleum incalcescit; tum ubi pervenit ad calorem 212 graduum, quo jam aquæ consistit calor, nondum ebullit ullo modo. Verum, quum ebulliens jam aqua calefcere ultra negat, Oleum continuato eodem igne, omni momento incalcescit magis, magisque; atque tandem eousque exæstuarè deprehenditur, ut calorem concipiat usque ad gradus 600, priusquam ebulliat. Unde nil miri, cur Oleum bulliens sit tanto fervidius, magisque adurens, quam aqua. Sed & omnia Olea non æque cito ebulliunt. Ea nimirum, quæ levissima, subtilissimaque, sunt, facilius ebulliunt, minus incalcescunt, dum alia, tardius ebullientia, longe majorem ignem in se recipiunt prius, quam bulliant. Ita rectificatum oleum Terebinthinæ satis cito ebullit, Lini oleum difficillime. Unde igitur jam intelligitis, quam sit difficile definire virtutem, quam Oleum habet ad agendum instar Menstrui: quia in oleo Lini, v. g. hæc potestas incipit in gradu frigoris summi nobis cogniti, deinde increfcit hinc usque ad gradus 600. In quocumque tamen gradu augmenti, semper acquirit aliam agendi vim, sive uni eidemque

Multum ignis capiunt.

applicatur corpori, per gradus diversos, sive diversis corporibus eodem; vel variato, gradu æstus. Facile quippe cernitis infinitam hic haberi latitudinem, utroque hoc respectu. Sed oportet, hæc evincam coram.

Id patet Experimento uno.

Primo itaque pro Experimento hæc ago. In lebete hoc æneo, aperto, est aqua pluvia pura. In hanc aquam dimitto tres phialas Chemicas, quam maxime æquales, & figuræ ejusdem, fere ad eandem altitudinem impletas sic, ut in prima Alcohol, in secunda oleum stillatitium Terebinthinæ, in tertia oleum Olivarum sit. Impono & eidem aquæ Thermometrum Fahrenheitianum paratum cum mercurio. Jam appono ignem ad lebetem, aquam sæpissime movens; ut caleseat æquabilissime. Ecce ergo calor aquæ in lebete est graduum 175, jam Alcohol ebullit in phiala prima satis valide: quare hanc eximo. Aqua calescens plus, assidue agitata, jam incaluit ad 213, simulque ebullit; nec amplius jam expanditur ultra Mercurius in Thermoscopio, utcumque ignem augeam circumpositum, jamque quam fortissime ebulliat aqua. Sed Oleum Terebinthinæ in phiala sua neutiquam adhuc ebullit, neque oleum Olivarum. Unde cernitis miram illam differentiam. Alcohol, quamvis oleum inflammabile tenuissimum, tamen prius ebullit longe quam Aqua. Oleum Terebinthinæ, tanto levius aqua, satisque tenue, tamen calore ebullientis aquæ ne quidem commovetur, licet tamen inflammabile sit, ut nec Olivarum. Ergo & inflammabilitas hoc non facit, nec levitas, nec volatilitas: quum Oleum Terebinthinæ sit adeo volatile, ut in aqua ebulliente fursum eleveatur destillando.

Et altero.

Videte jam aliud Experimentum. Iisdem factis, ut in priori, loco aquæ in lebete fumo myriam salis marini fortissimam, quæ parari potest calore ebullientis aquæ. Hanc sic paratam calefacio igne appposito, & commotione facta, ut ante. Videtis rursus, simulac Thermometrum docet gradum 175, iterum bullit Alcohol. Quod ergo aufero, adscendit jam Thermometrum ad 218, quando ebullit myria. Quæ ergo gradus quinque plures requisivit ad ebulliendum, quam aqua pura. Sed tamen lente adhuc paulo plus adscendit Thermometrum: quia in magna hac ebullitione semper recedit aqua, densatur sal, & liquor superstes, ut ultimo merus modo superforet sal. Quare in hoc experimento, ubi bene constitit de calore saturatæ myriæ, quæ ebullit, sufficit. Sed advertite jam, Oleum Terebinthinæ, aut Olivarum, nullum hæctenus signum ebullitionis exhibent.

Tum tertio,

Tertium jam Experimentum hoc esto, quod summa cum prudentia dabo. In phiala hac parva, cujus ampulla æquabilis est crassitie, collum quoque longum, jam teneo Oleum Terebinthinæ sic ut duas tertias ampullæ repleat. Totam dein phialam, ut & collum ejus, lente & æquabiliter calefacio; ne postea igne propiore crepans dissiliat. Jam calefactam sic phialam, & oleum, teneo super igne puro in hocce mobili foculo accenso, sensim admovendo ad ignem magis, magisque. Nonne admiramini nondum ebullire? Sed, ecce, dum jam ignem fere attingit, incipit demum ebullire. Atqui ebullit vehementer, non sedate. Strepitum simul edit validum. Postquam autem removi phialam cum oleo de igne, videtis, quod valde longo tempore, agitatio, strepitus, ebullitio, con-

ferventur in hoc oleo ; quum tamen Alcohol ita ebulliens in phiala , statim quiescat dum ab igne remota fuit ampulla. Aqua quoque sic remota ab igne in phiala , mox desinit ebullire. Sed jam quæretis illum ignis gradum , qui obtinuit in hoc oleo priusquam ebulliret. Id autem ita exploratur. In vase æneo contentum Lini oleum exponite nudo igni , cui immergite Thermometrum Mercuriale , & phialam cum oleo Terebinthinæ ; experiemini , Oleum Terebinthinæ in sua phiala longe citius ebulliturum , quam oleum Lini in vase. Interim Thermometrum docebit gradum hunc , si bene memini fere 560 fuisse. Quando autem hoc oleum ebulliens partes dimittit à se volatiliores , tum residuum spissius , statim majorem requirit calorem , priusquam ebulliat. Atque hæc difficilior ebullitio , majorisque caloris conciliatio , increfcunt omni momento , quo increfcit olei residui inspissatio per ebullitionem. Unde mirum non apparebit Medicis , quare olea illa crassa , agitata , tam enormiter calefaciant. Est sane observatio hæc , si quid video , pulcherrima , utilissima. Sed nimis ruo per omnia , quasi torrente abreptus pulchra rerum varietate.

Ergo jam iterum quarto huc animos , oculosque. Teneo hac phiala oleum Amygdalinum , recens pressum omnibus iisdem cautelis adhibitis , tandem phialam cum oleo igni nudo impono , ita , ut vitrum fere fundetur. En jam demum ebullit oleum , non prius. Motus autem ille , quo jam ebullit intra phialam , sedatus , æquabilis sine strepitu , ad finem usque. Est vero calor ille major , quam 600 graduum.

Et adhuc
Quarto.

Postquam , quod jucundum profecto , ita jam vidimus latam illam ignis ad Olea applicationem , quæ ferme triplo est major , quam quæ aquæ conciliari potest , eo ipso etiam facile percipimus vim illam solvendi , quæ in Menstruis à solo igne pendet , tanto quoque majorem esse in Oleo , quam in aqua. Olea namque plurima , quum liquida in gradu primo Thermoscopii , ubi aqua jam glacialis in gradu trigesimo tertio fere ; quumque caloris suscipiendi terminus , in aqua certus liquida , sit graduum 180 , qui inter glaciem , & ebullitionem intercedunt ; in oleo autem sint Lini ad minimum 600 gradus , inter liquiditatis gradum primum , & ebullitionis terminum : hinc apparet dominium ignis in oleo tali , ad imperium ejusdem ignis in aquam puram se habere , ut decem ad tria. Cuinam mortalium unquam hoc possibile fuisset invenire à priori ? Si autem ulterius cogitamus , olea multa , ebulliendo adhuc inspissata , longe plus ignis recipere , sciemus & ultra hunc terminum potestatem ignis in Olea se extendere.

Ignis in Oleo
quantus esse
queat ?

Interea vero certissimum reperitur , quod animalium quorumcumque universæ partes , compositæ , naturales , aut & integra horum corpora , atque etiam ipsorum vegetantium , si accurate submerguntur in oleo , immutata persitent , à dissipatione , fermentatione , putrefactione immunia. Atque fiunt hæc conservationes illibatæ in omne fere tempus , etiam si æstuante cælo tantus in aëre calor ortus fuerit , quantus unquam naturalis oritur. Ipsa quoque insecta , aliter ita infesta corrodenis corporibus instrumenta , oleo supernatante prohibentur penitus. Ita quidem , ut sic integra maneant , quamdiu oleo defensa fuerint. Quin imo postquam corpora memorata , idoneo tempore oleis tecta manserunt , at-

Olei tepidi vis
in Animalia &
Vegetantia.

quæ satis per hæc ipsa fuerunt undique penetrata ; tum videntur induisse incorruptibilem fere indolem , qua dein diutissime seruari queant. Ut sane in cadaveribus dudum patuit, ita conditis, atque asservatis. Quo quidem invento quam maxime nititur ars condiendi corpora balsamo : quia ejus origo hinc innotescit, atque virtus cognoscitur.

Vis olei bullientis in eadem.

Quando autem corpora oleo ebullienti injiciuntur subito, tum ocysime nanciscuntur crustam duram, fere lapidescentem, quæ calorem acquirit veluti oriri consuevit ab igne nudo, flavum, rubrum, nigerrimum denique. Materies autem reliqua, quæ latet intra hanc crustam, magno illo calore ambientis olei ebullientis agitata motu repercusso, impedito, atque suffocato quasi, mirifice intus mutatur, coquitur, digeritur, maturescit. Totum tandem solidatur, atque durabilitati diuturnæ adaptatur optime. Quando autem corpora oleo ferventi immissa, plena sunt aquosis humoribus, veluti siccata in exteriori superficie carnes, aut pisces, tum sub crusta externa contracta humores hi, plusquam ebullientes mire tenerescunt, succum omnem retinent, evaduntque aptissima digeri, atque nutrire ; quin & cibi hi ita parantur in longam durabiles diem. Omnia namque principia talium corporum præparatorum intime adunata, atque se mutuo perficientia, abeunt in corpus defensum contra causas externas.

Corollaria hinc

Obiter notare licet ex omnibus hisce, vix expectata, Dogmata quædam. Quorum primum esto, quod gradus caloris, qui ab igne queunt conciliari corporibus, non se habeant in ratione densitatum, quæ obtinent in corporibus calefactis. Alterum, quod tamen in eodem corpore, sensim densiori facto, ignis tamen, pro incremento consolidationis, plus communicari queat. Tertium dicat, à combustilitate in igne, haud pendere potentiam ignis majoris communicandi alicui corpori. Ebulliens Alcohol non admittit plus ignis, aut caloris. Est nihil in natura eo combustibile magis. Est nullus liquor cognitus, qui minus ignis admittere potest in se, quam Alcohol, usque adeo, ut iterum videamus frustra quæri generalia, sed veras proprietates naturæ determinandas per singularium explorationes. Ex demonstratis jam primo hisce dabitur plurima colligere, quorum inprimis unum hoc est, quod queamus metalla quædam in oleis quibusdam ebullientibus dissolvere quam intime ita, ut inde exoriatur mistum haud ita facile iterum in sua resolvendum primordia. Hac enim arte in usus tam mechanicos, quam Medicos, laudatissima sane secreta inventa fuerunt, quibus caruissemus aliter, non sine damno.

In Metalla.

Sed ad Experimenta denuo. Quintum vobis hoc exhibeo nunquam ita demonstratum. Nimirum in phialam hanc demisi Minii semionciam ; superfundo dein olei Olivarum sesquiunciam. Quæ dein concutiendo simul quam optime misceo. Videtis autem de industria me elegisse phialam talem, quales adhibui supra, & descripsi. Tum & cautela eadem, iterum è longinquo prudenter calefactam ampullam, tandem impono fere igni, donec oleum ebulliat. Cernitis jam fervente liquore, minii pulverem solvi, misceri, coire in massam. Sed advertitis pariter, non prius hanc miscelam fieri, quam oleum deductum fuerit ad ingentem caloris

gradum, cui dein paret Minium solutum. Liqueet ita balsamum metallicum haberi, & cæmentum aquæ resistens optimum. Magis mirum, quod nec auditum jam adhibeo, in Experimento hoc sexto, in phialam hic simul demisi granulati Plumbi grandinem ad uncix semissim, cui iterum superaffundo olei Olivarum sesquiunciam. Iterum eadem, ut supra, cura, impono igni. Quis crederet? In fundo vitri decurrit liquefactum plumbum, instar aquæ fluidum, neque tamen oleum adhuc ebullit; imo ne quidem vapores adhuc dat. Unde vitrum difficilius funditur quam plumbum. Dum jam detineo in igne majore, donec oleum ebullire incipit, metallum quoque ipsum ab eo dissolvi incipit. Quare vitrum à fervente oleo solvi nequit, quemcumque demum caloris gradum acquisiverit. Intelligitur & inde ratio, cur plumbum fufum minus urat ebulliente oleo? Quamobrem & patitur se tractari subito à manibus hominum, creta siccissima incrustatis. At hercle monitus serio iterum fit iterumque, qui periculosissimum hoc experimentum imitando instituere gestit, ne ulla aquæ guttula incidit in hanc phialam. Omnia enim puncto horæ dissilirent immani impetu, omnia, summo cum discrimine vitæ. Sed moneam pariter, vapores de oleo ebulliente aliquando aquosos esse, qui adscendunt: dumque in longo collo phialæ collecti relabuntur specie guttarum aquosarum, idem infortunium patrarent. Plumbum scilicet fufum aquæ impatientissimum est. Septimum jam experimentum esto in Stanno; cujus semiunciam cum sesquiuncia olei Olivarum, simili iterum apparatu igni imponens, demonstro Stannum in fundo vasis fluere instar aquæ. Cumque rasum immiserim, liquefactum id in unam coire massam. En & oleo misceri, & ab eodem incipere dissolvi. Octavum jam Experimentum hoc erit. Plumbo fuso æqualem Stanni partem admiscui. Hujus massæ semiunciam indidi huic phialæ, affudi olei Olivarum sesquiunciam. Detineo jam, ut antea, supra ignem, donec ebulliat oleum. Tota massa diffluit fusa, longeque citius diffluit, quam oleum ebullit, imo & ocyus, quam Plumbum solum, vel solum Stannum funderetur. Non licet mihi pergere ad altiora, quæ ulterius hinc elicere possem; vel jam dudum per nimia diffundor.

Patiamini in memoriam Vobis revocem pauca quædam memoratu digna, quæ ex dictis sequuntur. Quorum primum esto, Olea apta nata, quæ in se recipiant, diuque retineant magnam vim ignis, priusquam ebulliant penitus. Secundo, non reperiri in natura aliud liquidum, cui plus ignis ita conciliari possit, quam oleum. Quum omnia lixivia, oleum Vitrioli, citius ebulliant, minus calescunt, Argentum autem Vivum etiam citius utcumque, aut forte æqualiter. Tertio ingentem Oleis imprimi posse vim ignis, priusquam in vapores dissoluta, sursum adscendant ex vase suo, quo continentur. Quarto, Olea hanc vim ignis, quam in se ita receperunt, communicare cum eo vase, in quo ebullientia coercentur. Unde in vase Plumbeo & Stanneo, aquam coquere licet, non licet oleum in eis ad ebullitionem deducere, quin jam prius liquefiant. Quinto, eandem ignis vim conceptam in Oleis, etiam ab his dari Metallis ipsis intra Olea hæc contentis, Sexto, haud facile nosci modum, quo plus ignis dari queat Oleo, nisi ex naturæ instituto curando ut ad

Coollaria
hinc.

ignem ebulliat. Si autem ultra quis velit hanc ignis collectionem augere in oleis, illum debere modum invenire, quo oleum comprimat intra suum vas, vi majore: quam est atmosphæra vulgaris, tum enim calor, pro rato, crescet, ut jam in aëre, & aqua, supra notavi. Unde facile intelligitur, quod oleum, in profundo telluris loco, pressum atmosphæra multiplicati ponderis, immanem calorem acquirere queat, si ibidem igni ipsi occurreret magno. Si vero tum enormiter æstuanti tali oleo illapsa aqua foret, quam incredibiles, omnique imaginatione majores tum orirentur terræ motus. An forte in Æthnæ, Vesuvii, Heclæ, aliis caminis telluris Vulcaniis talia contingunt? Utique inter alias, & hæc causa meretur, ne negligatur Physicis. Septimo, liquida ipsa olea non pati, ut plus caloris concilietur suo vasi continenti, quam in ipso oleo contento inest. Impedire ideo ignem, ne liquefaciat vas, quod funderetur igne majore, quam 600 graduum. Octavo tandem iterum demonstrari, quod Auctor naturæ modum statuerit igni, ne per materiem maxime inflammabilem, oleum, furere posset in immensum.

Olea agunt
per aquam iis
propriam.

Porro in explicanda vi solvendi Oleorum, omnino recordemur, omnia Olea pressa, cruda, vegetantium, semper habere in se Aquam. Quæ facile videtur, quando Oleum pressum Amygdalinum ebullit in nostris phialis. Nam elevatur tum aquosus vapor, qui parieti longi colli applicatus coit in humiditatem, quæ in guttulas collecta apparet manifesta. Quin ipsa hæc recidens in ebulliens infra oleum, unde separata fuerat, miros motus, & strepitus facit intra vas, & crepitationes. Hinc Aquæ hic latitantis respectu, Olea, pro gradu vario applicati ignis, agunt in objecta solvenda, quin & inde natæ inter ebulliendum crepitationes modum solvendi quodammodo mutant. Hinc quoque, post expulsum hujus Aquæ, diuturna ebullitione, mutatur valde Menstrui hujus oleosi facultas; olea enim diu cocta aliter solvunt sua corpora, quam eadem cruda.

Et per Acidum
occalcum.

Sed & Olea illa præter aquam adhuc recondunt in se Salem quemdam subtilem, plerumque acidum, volatilem, ipso fere odore in multis se proidentem; qui valde penetrabilis habetur. Prodent se hi Sales forma spirituum acidorum, qui instar aquæ se colligunt, ab oleo se separant, nec temere patiuntur postea se iisdem iterum permisceri. Sed tamen non adeo est promptum extricare hoc oleum à suo acido. Si enim nativum, sponte transsudans, oleum abietis, laricis, pini, igne eliquaveritis, per successivos gradus, tum semper ab initio, ad finem, parvo, aut summo, gradu ignis, acidus ille spiritus exprimitur; tamen in principio plus, & facilius, exit. Atque idem fere in aliis quoque oleis plus, minus, obtinet.

Tum & per ea
ambo.

Quoties igitur Chemici definient potentiam veram ipsorum oleorum in solvendo, tum semper oportebit sollicita prius distinguere cura, an effectus quidam oleo præstitus, haud debeatur potius Aquæ illi, aut contento Acido, quam quidem proprie Oleo. Magni enim hinc errores enasci poterunt. Enimvero pictores nos docent, pigmenta oleo cocto dissoluta, avidius imbibi, quam si crudo immisceantur, quodque deinde exsiccantur citius tabulæ his pigmentis inductis. Quum contra colores excepti crudis oleis, plus turbent nativam pulchritudinem pigmenti, atque diu admodum deinde persistant absque exsiccatione. Atque ita quoque singularis illa

illa vis, qua referuntur pollere olea mollissima pro dissolvendis metallis in leni calore, tribuenda videtur potissimum huic latenti acido, neque ulla ratione ab oleosa parte pendet. Quando nimirum lene Olivarum oleum pollini tenuissimo ferri, æris, plumbi immiscetur, atque dein igne blando digeruntur diu simul, tum sane metalli pars solvitur, immiscetur oleo, colorem illi impertit, imprægnat viribus sæpe egregiis. Extensa hinc fuit facultas olei debitos extra limites: neque enim manebat hæc potestas in his oleis, postquam coctione diuturna orbata fuerant omni hoc adhærescente acido. Hinc dudum observavere æris, & chalybis inprimis politores, æruginem, ferruginemque, splendentium metallorum in aëre præcaveri haud posse, si oleo inunguntur, crudo, sed quam optime dum cocto inducuntur; inprimis vero, quando simul cerussæ paucillum, vel plumbaginis, simul incoxit in illo oleo, quorum acidulum illud penitus imbibitur: unde paratur Linimentum optimum servando nitore, atque aciei, talium instrumentorum. Quod vero ipsis quoque Oleis stillatitiis eadem Acedo insit eleganti demonstravit experimento Eximius Vir Hoffmannus in laudatissimis Obs. Phys. Chem. pag. 56. 57. ubi conterendo oleum stillatitium florum Lavendulæ, & oleum tale Terebinthinæ, cum sale Tartari, observat, inde produci salem quemdam neutrum, qui ex hoc Alkali, & electo acido de oleis, nascitur. Tandem destillatio lenta horum oleorum sales inde elicit: ut de Terebinthinæ quidem oleo, & Juniperino acidi quid elicitur.

Olea autem destillando producta ex vegetantibus alcaliscentibus, aut de putrefactis iisdem, atque quibuscumque cujuslibet animalis partibus, omnia quam plenissima sunt salibus alcalinis, volatilibus, ita, ut leni igne copiosi hi Sales inde prodeant, sua se forma nivea, solidis in glebulis ostentantes. Quotiescumque igitur dotes Oleorum explicare contenditis, separate inde sedulo alienos sales, puraque horum olea dein explorete; hac cautela sine errore, definire datur, quid de viribus sentiendum sit.

Sæpe & Alkali volatile inest.

Sed longe magis necessarium est, & utile, ut, priusquam de Oleis ut Menstruis, agamus, primo examinemus quousque olea maneant olea. Qua in re plurima, eaque insignia occurrunt. Nam Olea parata cum aqua per vesicam, aut & illa, quæ sicco igne per retortam acta fuerunt, odorata fuerint, vel fœtida, si arte, prudenterque, ex retorta vi ignis destillant, ad siccitatem usque, vasis autem quam accuratissime clausis, relinquunt terram quidem, ipsa autem sensim subtiliora evadunt, minus lenta, magis fluida, magis perspicua. Ubi autem id repetitur in decimam quartam usque, aut & ultra, vicem, semper aliud habetur, aliudque oleum, semper manet terra; ut tandem meabile, anodynum, magnorum morborum fidissimum habeatur præsidium. Sed & semper sane Menstruum aliud. Unde Helmontius Pater in Aurora Medicinæ, Belgice edita, pag. 188, oleum humani sanguinis, cum spiritu salis ita sæpenumero destillando, donec fæces nullas ponat, tandem parare putat remedium diaphoreticum, quod, Menstrui cujusdam instar, solvit in corpore viventis hominis omnia præternaturalia spissamenta, unde obstructions nascuntur lethales. Confirmat Clarissimus Hoffmannus talia se parasse, atque ab egregia virtute Medicata commendavit quam maxime, Obs. Phys. Chem. pag. 59.

Olea simplicia.

Imo alius, sed heteroclitus magis, Scriptor ausus fuit asserere, tali oleo, sic parato, Medicinam Universalem comparari. Verum antiqui Chemicæ hæc prioribus jam seculis descripserant. Sane Menstrua inde, hac arte, talia parantur, quæ præclaram, vixque imitabilem solvendi virtutem obtinent. De quibus Raimundus Lullius, & Isaacus Hollandus, integros, atque ample satis descriptos, processus exhibent; qui super his legi merentur.

Et Spiritus
Rector.

Tandem denique cuncta hæc Oleorum genera, quacumque demum fuerint, aliquid adhuc tenue, volatile possident, quod iis inhæret, sed inde tamen potest excuti. Spiritus scilicet Rector, vel Archæus, jam supra descriptus. Est ille agilis, odoratus, sapidus, ignis filius. Qui effectuum incredibilium vera causa. Ille igitur oleis innatus, in iis retentus, & ligatus, illa imbuit virtute singulari, satis efficaci, neque alibi invenienda. At, postquam penitus evanuit ex his oleis, relinquit eadem inertiora longe, neque fere magis inter se distincta. Quumque de multis, leni calore, sponte, exhalet, auræ se immisceat, olea relinquit illa effæta, nec valentia ulterius efficere, quæ olim præstiterant. Jam dixi satis de Oleis, ut tuto queam porro de ipsis sinceris jam vera dicere. Vis ea solvendi maxime pendere videtur inde, quod olea hæc apta nata sint in se recipere, aliisque applicare, vim ingentem ignis.

Olea vera quid
solvant?

Primo igitur Olea miscentur Oleis, pleraque omnibus. Quamvis tamen quædam sint, non adeo facile miscibilia, ut in destillatione Terebinthinæ; & Succini, ubi Olea, vario ignis gradu, diversa prodeunt pondere, spissitudine, colore, situ, quæ non patiuntur se adeo facile permisceri inter se. Reliqua autem facile permiscentur. Secundo Resinosa vera corpora in oleo quoque deliquescent, satisque dein dissolvuntur in iis. Tertio rursus Gummosa plurima, maxime, quibus & resinosa intermixta sunt. Quarto rursus & olea coacta, sive mutato nomine appellantur Balsama, sive Lachrymæ, vel Colophonix; hæc enim omnia oleis diluuntur. Quinto etiam ipsa sulphura, quæ reperiuntur in fodinis, aut quæ igne producuntur; sive liquida prostent forma, sive solida; omnia enim patiuntur se dissolvi in oleo, etiam quæ tecta latent inter alia corpora. Ita Antimonium in pollinem contritum, aut sublimatum prorsus in flores, si decoquitur in vase cum oleo, dabit brevi Balsamum crassum, rubrum, Antimonii, qui oritur tantum ex Sulphure Stibii resolutum in oleo, dum regulina pars sola manet, oleo intacta, orbata sulphure. Eodem modo res se habet in aliis quoque semimetallis, quæ sulphure abundant.

DE MENSTRUIS PROPRIE SPIRITUOSIS, VEL ALCOHOLE.

Alcohol inter
arcana Men-
strua

Alchemistæ, qui inter Adeptos fuisse celebrantur, ubique loquuntur de Spiritu Vini. Eumque reductum in subtilitatem summam adhibuerunt ad omnia alia præparanda Menstrua secretiora; ut in ipso Circulato Paracelsi patet. Unde tandem Laboriosissimus Weidenfeldius in eam venit sententiam, ut putaverit, Adeptos omnia sua Arcana dilucide descripsisse, solum Spiritum Vini Philosophicum texisse absconditum, quo noto

semel omnia forent clara. Hoc an ita se habeat, est ut dubitem; attamen facile dabitur demonstrare, quod ille Spiritus Vini, quem Clari Auctores per notas suas descriperunt, sit ille ipse, quem non habemus. Id subtilitas; volatilitas; modus parandi; fragrantia; spiræ decurrentes inter destillandum; incensio sine aqua remanente; accensio lintei eo spiritu inflammato; conjunctio cum sale Tartari; adunatio in Oslam Helmontianam; eductio sulphuris subtilis animalium, vegetantium, fossilium; balsamica conservans, à putredine præservans, virtus memorata docet. Fateor adscribi præter has certas virtutes, quas in Alcohole reperimus, summis illis Viris præterea alias virtutes, quas nos in nostro Alcohole haud reperimus: veluti inprimis habetur illa potestas solvendi sales in hoc spiritu. Sed dubium manet, an hoc pendeat à male intellecto hoc spiritu, an vero à nondum detecta, & occulta, præparatione prærequisita illorum salium. Quidquid sit, sæpe miri quid in his latet. Principes in Chemia Viri publicis scriptis testati sunt, Alcohol non posse uniri Alkali fixo puro: non mirum equidem; si enim vel halitus aquosus Alcohol infecerit, aut illum salem, impossibile erit penitus unquam hæc bina combinare.

At quando Alcohol verum salii Tartari vere sicco applicatur, certo statim saturata elicitur Tinctura, fitque vera combinatio. Hinc satis inquirere haud possumus in naturam hujus liquoris, quem inter Menstrua spirituosam primo ponimus loco, dignitatis ergo. Alcohol hoc ex solis vegetabilibus, per solam fermentationem unice destillando tandem purum acquiritur. Optimum de vino, hydromelle, cerevisia. Qui liquores igni injecti hunc extinguunt, destillando autem separati ab aqua primo egredientes liquores subpingues, limpidi, saponi, odori, jam Spiritus dicti, in apertam flammam erumpunt, & deflagrant, licet tamen aquæ promptissime misceantur. Quando dein arte omnis aqua inde separatur, quantum potest fieri, tum Alcohol verum nascitur, supra descriptum, ubi de Alimento Ignis tracto, pag. 170. & seqq. Hinc Alcohol omni fere ratione videtur esse oleum vegetabile subtilissimum. Quod quando spissius erat, tum habebat partes, quæ se mutuo valide attrahunt, in guttas colligunt, aquam repudiant, hinc illi immisceri negant. At versæ in Alcohol perdidere de attractione, & repulso. Hinc Oleum Alcohol vocatur, postquam aquæ misceri, totumque tamen simul ardere, potest. Possunt putrefactione etiam perfecta, tam animalia, quam vegetantia, ita mutare sua olea, & attenuare, ut tam subtilia fiant, & volatilia, ut aëri immista flammam concipiant. Quin & destillatione dein repetita ea inprimis olea evadunt tandem usque adeo attenuata, ut aquæ queant permisceri fere; non quidem adeo facile, quam præcedentes spiritus, attamen quodammodo. Quando igitur definietur actio solvens horum spirituum, prius determinari debet, quis Spiritus ille sit. Nam Spiritus Vini vulgaris constat multa aqua; acido sale, adhærente, liquido, volatili; oleo quodam ingrato, & Alcohole. Spiritus Vini rectificatus habet aquam minori copia, acidum volatilem spiritum ut prius, oleum nauseosum copia minore, Alcohol plus. Alcohol perfectum, per se paratum, continet Alcohol, & acidi adhuc aliquid. Alcohol id semel leniter à sale Alkali, fixo, separatam destillatione, est purissimum. Quare nunquam super his temere quis pronunciare debet.

Potest & salii
uniri fixo.

Quænam sol-
vat?

1. Alcohol perfecte sincerum solvit Aquam, solvitur ab ea, ut & aquosa omnia. 2. Hinc & omnia Vina cujuscumque generis. 3. Omnia Spirituosa, fermentata, acida, qualia sunt quæcumque acetorum genera. 4. Omnia Olea pura. 5. Omnes veras Resinas vegetabiles. 6. Gummi-Resinas pro magna parte. 7. Sales alcalinos, puros, volatiles. 8. Sales alcalinos, fixos, siccissimos. 9. Plerosque Saponos. 10. Sulphura in alcalicis soluta, atque aperta.

Quænam non?

Sed Sales compositos, nativos, non attingit, ut sal maris, nitrum, sal Ammoniacum. Nec terram puram. Neque Sulphur. Nec Mercurium, metalla, aut semimetalla, lapides, gemmas, saxa.

*DE MENSTRUIS DICTIS SPIRITUOSIS
ALCALINIS, ET ACIDIS.*

Spiritus Chemi-
ci vox ambigua.

Chemicorum plurimi retulerunt ad oleosa, & spirituosas, Menstrua, duo genera, quæ potius salinis inferri, aut ad composita referri, deberent. Id contigit, quia semper fere imagine pinguis apparebant, & quia simul volatilia plerumque, liquida, & subtilia valde, deprehendebantur. Erant igitur, utraque in volatili subtilitate, & specie pinguitudinis, apparentia, attamen adeo differentia inter se, ut vix alibi magis diversa reperias. Quin etiam in his ipsis iterum, ad alterutrum genus pertinentibus, invenitur quam maxima diversitas. Dividuntur ergo primo Menstrua Salina Spirituosa in Alcalina, & in Acida: hæc enim distinctio omnino debet statui. Dein Alcalina spirituosas secernantur à se invicem, dum horum alia composita, simplicia alia, sunt. Simplicissima quidem horum aqua constant, & sale alcalino, subtilissimo, volatilissimo, quæ limpida, tenuis, subpinguis, liquoris speciem exhibent, qualis est Spiritus salis Ammoniaci sincere alcalinus. Eoque spectant reliqui, numero infiniti, de animalibus & de vegetabilibus quoque nati, postquam omni oleo inhærente orbatum sunt, qualesque industria eximiorum artificum undique exhibentur. Nam de herbis antiscorbuticis calidis, de omni vegetante putrefacto, de omni parte animalium, destillatione producuntur. Illa vero quæ composita magis, aqua, sale mox descripto, & oleo fætido, fere constant. In hæc tria separantur. Eaque magis pingua videntur præcedentibus. Itaque Spiritus illi dicti, posteriores, sunt Sapo volatilis alcalinus, dilutus in illa copia aquæ, seu phlegmatis, ut ultra dissolvere plus non possit. Illi autem Spiritus, qui acidi liquores plerumque volatiles, vocati quoque sunt à Chemicis nomine spirituum; quoniam pariter volatiles, tenues, & decursu suo inter destillandum quoque lituras subpingues æmulantur. Verum omnes hi, si examinantur, sunt sales acidi diluti in aqua pura. Ipsum enim Oleum Vitrioli, satis fixum ad ignem aliter, si cum aqua ebulliente destillat aliquoties, fit magnam partem volatile. Quod idem in Spiritu Sulphuris per campanam obtinet.

Horum plures
ad sales perti-
nent.

Hæc itaque considerans, putavi rectissime facturum, si commemorata titulo hoc eximerem numero Spirituum, atque Salinis potius inscriberem, quod quidem perficere jam contendo.

DE MENSTRUIS SALINIS SIMPLICIORIBUS.

Qui salium ignorat Sapores, nunquam ad arcana nostra perveniet, vox est Alchemistarum: nec mirum; quia varii sales summas habent potentias solvendi corpora. Sique ulla Principibus artis fides, Circulatum illud celebratissimum solvens, ex sale marino confectum Paracelso dicitur. Id extra dubium ponitur, Sales in republica Menstruorum principatum ubique obtinere. Hinc labores meos diu exercui & sedulo, quo detegerem in his vera, & utilia: ut sic tandem in doctrina hac, confusissima crebro, ordinati quid daretur addiscere, & deinde vobis candide impertire.

Sales scitu necessarii.

Sal igitur nobis vocatur corpus, quod aqua potest dilui; igne autem fundi, si non avolat prius in auras; quodque gustum humanum afficere valet eo sensu quem saporem appellant.

Quid sal sit?

Quotiescumque autem hoc sincerum, omnisque alieni purum, arte, vel natura, obtinetur, confectum apparet de glebulis usque adeo minutis, ut nullo instrumentorum dioptricum adjumento hactenus solitaria ejus elementa oculis cerni potuerint; hinc igitur de figuris his nihil ne microscopia quidem nos docent. Quin etiam, postquam salina corpora tandem resoluta sunt in vetera, unde concreta prius fuerant, elementa minima, tum videntur volatilia evadere prorsus, perque auras missilia, quando à se mutuo separata sunt, atque omni peregrino liberata. Quod evidenti sane patuit experientia eo loco, ubi de Terra dixi jam supra, pag. 340. &c. Igitur quando ultima hæc puri salis primordia inolescunt in massulas, quæ sensibus nostris se efferunt explorandas, tum semper secum gerunt aliquid, quo adunata retinentur in talem molem corpuscula peregrina, aquam inprimis, & terram; quibus, ut vinculo idoneo, associata diu maneant; sicque corpuscula adeo magna forment. Quare intelligimus clarissime, prima Salium corpuscula, ut rarissime ab homine capi vasis queunt, sic pariter de viribus illorum tam Chemicis, quam aliis, parum admodum dici posse. Quando autem stabiles formas induerunt, tum demum de iis, jam compositis, aliquid certi haberi potest & dici.

Horum elementa insensibilia.

Quod ut fiat, dabit mihi, observare liceat horum præcipuas differentias, quas primo inde præcipue puto petendas, quod diversa sæpe sint principia ipsa salina, unde constituuntur. Quamvis enim hæc sola incognita; attamen procul dubio indolem quamdam propriam habebunt, quæ volatilis quidem in omnibus, attamen in singulis quibusque alia semper erit & distincta. Sed secunda horum differentia nobis petitur à diversitate alterius principii, quod, cum priori unitum salino, ipsum sallem facit. Quidni enim & hoc quoque aliud potest esse aliudque? Omnia ergo genera Salium distribuemus partim in ea, quæ principio salino, vel basi adunante, aut utrisque, varia sunt. Tum quoque ratione prioris principii & divisionis, distinguo Sales, adeoque & Menstrua salina in hæc commode Classes. 1. Alcalia fixa. 2. Alcalia volatilia. 3. Acida vegetantia nativa. 4. Acida vegetantia fermentantia. 5. Acida vegetantia fermentata. 6. in Acida vegetantia parata combustionem. 7. In Acida vegetantia

Genera Salium.

tia parata destillatione. 8. in Acida fossilia nativa. 9. in Acida fossilia parata accensu. 10. in Acida fossilia parata destillatione. 11. in Salia, sic dicta jam neutra, nativa, ut est Borax, Nitrum, Sal fossile, Gemmæ, fontium, maris, Ammoniacus. 12. Alia quoque salia, quæ ex his simplicibus composita sunt. Univerſa jam, & singula, hæc salia, oportet ordine excutere ita, ut unicuique proprias tribuamus & singulares proprietates, ut ita tandem habeatur vera horum cognitio, quatenus corporibus dissolvendis rite adhiberi queant. Igitur de Alkali fixo, ordine primum agemus

DE ALCALI FIXO, UT MENSTRUO.

Alkali fixum

Kali, vocabulum Orientis oræ, & Ægypto, notum, significat herbam quamdam, sale prægnantem plurimo, quæ ad ripas maris, & Nili, crescit, tum quoque ad Belum, memorabile in Syria flumen; ut jam Plinius ex antiquis testatus est Auctoribus. Planta hæc matura, si exuritur vivis flammis, cineres relinquit collapsos, qui acri, falso, sapore insignes, satis testantes quam sint abundantia sale pleni. Atqui cineres hi, quando aquæ ebullienti incoquant, lixivium exhibent acre, falsum, forte, constans sale de his cineribus in aquam ducto; quo rite separato dein, in fundo vasis relinquitur altera illorum cineritia pars, quæ in hac aqua solvi negat, neque & igne comburi potest, insulsa prorsus, terrestrisque, nec cremabilis. Quando autem deinde lixivium illud igne inspissatur ita, ut exsiccetur penitus, in lebetæ ferreo, massa relinquitur alba, solida, saporis urentissimi acerrimique, in aqua prorsus solubilis. Quoniam igitur lix latina lingua Cinerem foci notat; atque lixa cinis; hinc & Cinerem lixivium Plinius. L. xxxix. C. 69. scite appellavit. Quin & lixivium cinis. L. xiv. 2. 25. L. xv. C. 18. Columella vero lixivium aquam hoc sale imprægnatam, atque percolatam, vocat. L. xii. C. 41. Hinc omnes hi sales commodissime Sales lixivi, vel Sales lixivii, in posterum nominari queunt. Cæterum vocabulis jam receptis in artem, vocantur Alkali, Alcalici, Alcalini, sales. Rochettam quoque, & Sodam, vel Zodam, quidam dicunt. De sale hoc, & calce omnium lapidum, unde cum ferro ignis excuti potest, fritta paratur, indeque vitrum. Utuntur eodem, acutiori reddito cum calce viva, atque oleosa pinguitudine quacumque ad saponem. Optimum quidem Sal hoc defertur Alexandria ex Ægypto, & Tripoli hodie ad nos. Quum autem omnis nostra scientia physica primo nascatur ab iis quæ sensus nostri detegunt in corporibus, omnis igitur corporum distinctio ex iisdem tantum sensu deprehensis signis peti debet. Neque enim facultatem habemus aliam corpora dignoscendi. Quare Characteres Alkali hic pono sequentes, quin Chémico, & Physico, omnino sufficere satis videntur superque.

Ejus notæ.

1. Ergo Alkali hoc originem ducit ex herba vegetante. 2. Paratur semper tantum inde actione ignis, qui comburendo herbam in cineres prius convertit. 3. Habet semper ita paratum eam naturam, ut in igne satis diu perstat, quo fixitatem suam monstret. 4. In humidioræ aëre penitus deliquescit, sæces ponit, siccitatis diuturnæ prorsus impatiens;

quamvis sollicitè satis asservetur vase clauso quocumque. 5. Quando gustatur, linguæ saporem imprimit conjunctum cum sensu acrimoniæ, & quidem urentis igneæ; atque omnino urinæ simul gustum excitat, unde etiam contigit, ut sales hi nomen quoque salium urinosorum, minus tamen apposite, acceperint. Nam proprius sapor hujus salis non refert urinam, ut attactus clare demonstrat primus. Verum postquam sal ille, aliquandiu ore contentus fuit, atque acrimonia sua salivam allicuit; tum sales neutri animales, qui in saliva præsto sunt, per virtutem alcalinam fixam acidum omne in Alkali deponunt: tumque reliqua illa horum salium pars, acido suo fixante orbata, fit volatilis, Alcalina, saporem urinæ fracidæ exprimens. Hæcque vera est hujus urinosi saporis origo. 6. Sal hoc, quando absolute sincerum, sine ullo alio admisto, odorem habet nullum omnino: utpote ipso in igne fixissimum. Verum simulac sal hic, acidi omnis avidissimus, attingere modo potest quodcumque aliud, in quo sal volatilis Alcalinus per acidum ligatus, sine odore ullo latet; tum statim, absorpto iterum acido, fit illud latens Alkali liberum, adeoque volatile, Alcalinum, odorem spargit undique, qui falso tum adscribitur sali fixo. Id autem patet quam evidentissime, dum urinæ recenti inprimis, & calidæ, injicitur sal Alcalinus fixus, quum inodorus antea liquor, uno momento foetorem alcalinum emittat. 7. Alia horum salium proprietas hæc est, quod cum omni acido, cui immiscetur, illico ebulliat, ferveatque; deinde vero quam intime cum eo in unum corpus concreseat, in quo, si saturatio rite facta, postea nihil acidi, aut Alkali, deprehenditur, quamdiu sic composita massa perstat; sed semper exoritur tertius ille, qui neutrius generis vocari hodie amat apud artifices. 8. Si Alkali fixum, purum, miscetur cum succis Heliotropii tricocci, Rosarum, violarum, tum statim invertit horum colorem, ex viridescente fere naturali, in cæruleum. 9. Quando idem corpori calido; atque proinde humida exhalanti, applicatur per aliquod temporis spatium, inflammationem creat, valde acutam, omnibus suis signis stipatam, quæ quam brevissime transit in escharam cineream, duram, mortuam, sæpe & nigram; adeoque sphacelum verum tandem excitare posset. 10. Omnibus hisce salibus virtus inest fortissima detergendi, atque emaculandi; quæ in salibus, neutris dictis, nunquam obtinere deprehenditur. Per has igitur notas Sales hi cognoscuntur, distinguuntur ab aliis omnibus, hincque in Historia Menstruorum facile evitabitur confusio.

Tales autem Alcalini fixi sales etiam produci queunt ex omni crudo, recenti, in cineres exusto vegetabili, eadem methodo tractati, ut de Kali dixi. Attamen parum hac via, ex quibusdam habetur herbis. Quales illæ sunt, quæ crudæ acrem odorem, nares ferientem, & lachrymas fere excutientem, effundunt: in his enim salina pars, volatilis fere tota, actione ignis exhalat, & diffatur. Allia, Bulbos vomitorios, Cepas, Cochleariam, Cardaminas, Erucas, Erysimas, Nasturtia, Raphanos, Rapa, Scillas, Porra, Sinapi, & similia huc refero; in quibus ipsa natura perfecit Sales eousque Alcalinos, ut ad volatilitatem perdurent, ut in animalibus.

Ejus origo.

Porro acria lixiviosa Salia ab omni ferme ævo Antiqui noverunt, Ari- Antiquis probè nota.

stoteles quippe Meteoror. 11. c. 3. recitat, Harundinis, & Junci, combustorum cineres, aqua coctos, salem dare copiosum. Varro autem de R. R. L. 1. C. 7. Accolas Rheni quosdam, fossili carentes sale, neque habentes marinum, uti pro eo carbone falso, quem de lignis quibusdam combustis parant. Unde fere elucescit, ipsos quoque novisse modum, quo sales inde parabant minus acres, Tacheniana methodo, propius accedentes ad naturam salium naturalium, neutrorum. Plinius hinc asserit, L. xvii. C. 28, cineres ipsos vim salis habere, sed leniorem. L. xiv. C. 26, ipsam fæcem vini ustam vim habere nitri. Atque L. xvi. C. 11, cremati roboris cinerem nitrosam. Imo vero, & Medicinæ quoque in usus adhibebant, teste eodem Plinio, L. xxxvi. C. 69, cinerem lixivium potum mederi. Quæ omnia, dum plura adferri possent, satis evincunt, non, ut putatur, novam adeo habendam Alcalium cognitionem.

Solo igne parantur.

Quousque vero rerum naturam novi exploratam hæctenus, nunquam inventus fuit ullus Sal naturalis, cui datæ modo notæ conveniunt. Omnes autem illi, de vegetabili materia, sola ignis actione producti fuerunt. Verum à nato orbe, atque in illo combustionem facta vegetantium, semper orti fuerunt hi sales quando arsere vegetabilia in cineres collapsa. Hinc ab omni tempore, assiduo, ubique, immensa copia fuit genita hujus salis, qui semper tandem in ipsam terram relapsus, una cum sparsis cineribus. Debuerat igitur tot seculorum decursu tanta abundantia aggestus hic sal totam jam occupavisse terram, ibique suam ostentare propriam indolem, ut in Ormo emergentes salis columnæ.

Iterum pereunt.

Quum autem nequaquam illud observetur, nihil certius erit, quam Sales ustarum plantarum, terræ gremio exceptos, hanc quidem frugiferam sæpenumero reddere, sed tamen cito naturam suam alcalinam amittere, novam salis formam induere, & per illam deinde agere.

Non sponte de plantis fiunt.

Quam ad rem perpendere omnino debemus, quod omnia vegetabilia, cum omnibus suis partibus, quæ à prima mundi origine in præsentem usque horam excreverunt, si absque igne comburente, per tempus cariola iterum evanuerunt, nunquam vel unum granum Alcalini fixi dederunt. Contra vero, dissipata fuerunt in volatilia minuta, quæ effugerunt sensus, aut nudam reliquerunt, quantum examinantibus explorata fuit, terram. Hoc igitur adeo universale, imo vero & per omnia secula confirmatum experimentum docet, nihil umquam Alcalini fixi à natura dari plantis constituendis; sive humores illarum, sive firmas potius partes discutere placet. Iterumque pronunciamus, conflare ignis urentis actione, non operatione naturali vegetabili, alcalina, fixaque, salia. Idque vel alio iterum experimento, semper etiam observato, demonstratum: Enimvero vegetabilia illa, quæ, combusta si fuissent, uberrimam dedissent copiam Alcalini, fixi; si secundum artem perfecte fuerint putrefacta prius ita, ut penitus, perque omnia computruerint, evadunt fætidissima, maximam partem volatilia; & si tum comburuntur aperto igne, ne unum quidem fixi salis granulum exhibent. Contra vero, relinquunt insulsos prorsus, mere terrestres, albos, cineres. In his sales quæsieritis, eritis frustra. Vos igitur, Auditores, qui Experimento hoc omnia ordine perpendistis, confirmabitis, Sales Alcalinos, fixos, vegetabiles, hucusque solos

notos,

notos, corpora habenda esse per solam nata combustionem virtute ignis. Quin etiam credetis, æque hosce sales esse sobolem unius ignis, ac vitrum, quod de cineribus maxime lixiviosis summa ignis liquefacientis potestate conficitur. Utque mortalium nemo cogitat, Vitrum ita natum de vegetante, summa ignis vi eliquato, sic pariter de hoc Alkali omnino fatendum.

Hinc postea quoque, in ultima parte hujus libri demonstrabo, Alkalinos hosce Sales resolvi facillime in magnam partem salinam, duram, amaram, fere vitrescentem, tum quoque in terram simplicem, denique in salem alcalinum, fixum, fortiorem, purioremque. Sic enim iterum sciemus, illa ipsa salia corpora esse, neutiquam simplicia. Sunt enim ex diversis his coeuntibus composita. Quin & ipsam conjunctionem horum principiorum in unum corpus, apparens homogeneous, à solo valido igne accipiunt. Sequetur autem inde, quod natura, quatenus nos eam cognovimus huc usque, nunquam agat per sales alcalinos fixos, ut instrumenta sibi propria, nisi solum, dum ea accipit primo per ignem præparata, aliter vero unquam. Atque etiam, quando eadem jam ita præparata operibus adplicat perficiendis, tum tamen per illa tantum operari, quatenus composita sunt de tribus illis memoratis principis; quibus tamen semper adhuc, & olei quid, ut pars quarta, cohæreere videtur: ut multis argumentis colligitur, confirmatur.

Hinc iterum patet, quod, quo sales illi Alcalini fixi magis, magisque, separatione suorum componentium principiorum separantur, eo semper alium nasci, aliumque, salem. Semper enim qui restat post separationem alterius erit, & simplicis magis, naturæ, quare igitur & aliam prorsus virtutem agendi possidebit. Ponite Clavellatos dictos Cineres, qui Alkali tale optimum exhibent. Horum magna pars sal est amarus, durus, pellucidus, haud ita facile in aqua diluendus; quem ubi arte sollicite inde quis separavit, Alkali nanciscetur longe purius, aptiusque ad plurima efficienda, quæ Alcalicis perficiuntur, quæque non ita præstare licuisset, si sal ille remansisset, postremo commistus. Sed etiam valde sollicite observandum, sales hos Alcalinos sæpe mirifice mutari, dum inter comburendum forte alieni quid incidit, quod in igne fixum, simul potest uniri illi sali; qui in cineribus supermanet. Ponite, verbi gratia, illabi Nitrum. Tum illud postea fixatum cum alio illo sale vegetabili fixo, exhibebit Alkali, cui oleum vitrioli affusum fumum edit foetidum, qui Spiritum Nitri olet. Id autem in Alkali puro nunquam contingit. Idem de sale Marino, aliisque, facile intelligitis. Tandem etiam pro doctrina horum salium clariori notare debemus, ipsam cremationem plantarum, prout vario instituitur modo, sales etiam producere alios, aliosque. Notissimum enim est, idem vegetans exustum, si citiore, & violentiore, igne deflagrat, prima vice dare alium salem, quam si lento, & suffocante igne idem fit: ut præparatio salis Tacheniani docet. Jam res ipsa vocant, properemus, recenscamus præcipuas, quas crebro usu celebrat Chemia, Alcalium fixorum species.

Quas quidem inter, hodie vulgarissimum id genus censetur, quod Potas jam dicitur. Id autem quotannis in magnis doliis ligneis, per naves

Ex diversis
conjectis vi
ignis.

Adeoque varii
sunt.

Alkali cinerum
Clavellatorum.

onerarias defertur, è regionibus Septentrionalibus, atque inprimis quidem ex Curlandia, Russia, & Polonia. Ubi paratur ex lignis, arborum viridium, Abietis, Pini, Quercus, aliarumque similium. Quarum structæ pyræ ingentes, intra effossas terra fossas repositæ, incenduntur, donec dilabantur in cineres. Hi vero satis cito cribrati, Clavellati vocantur hodie, veteribus Lix dicta. Videntur autem Clavellati vocari, quia fiunt de lignis in clavas factis, qui aptius aptentur foco. Hinc clavula, & dein clavella, dicta videtur. Postea ipsi cineres hi solvuntur cum ebulliente aqua, liquor supernatans, salemque solutum gerens, quiete defæcatur, purusque desuper effusus, lixivium præbet. Illico tandem in ollas ingentes cupreas infusum, purum, decoquitur trium noctemorum spatio, sicque demum habetur sal, quem Potas appellant: quod Cineres Ollarios sonat: quia sic in ollis paratur sal ille calidus, ficcus, recondi debet intra cados ligneos, quorum lignum aridum, neque ullo oleo imbutum sit: ita enim ficcus poterit servari. Aliter enim in aëre, inprimis si humidior ille paulo fuerit, deliquescit in liquidum pingue, valde ponderosum, aërem non admittens, alcalicum, Oleo Salis Tartari per deliquium compar. Quo ipso novas iterum dat fæces terrestres, satisque copiosas: quum de libra una drachmas sex talium fæcum eduxerim prima vice, per huncce modum; quando autem aqua calida affusa successive solvitur, quiete depuratur à fæcibus, purus supernatans liquor accurate per colum trajicitur, deinde in vitris purissimis inspissatur exhalando ad dimidias, sicque postea in loco frigido, quieto, reponitur, dabit brevi accretas vitro glebularum duras; figuratas; pellucidas; nunquam deliquescentes in aëre, licet humidiores; difficulter satis dissolvendas in aqua; fragiles instar vitri; gustu amarissimas; simillimas sali, qui confectione vitri supernatat rejectus, fel Vitri hinc appellatur; igitur prorsus naturæ singularis. Obtinetur autem salis hujus illo modo magna satis quantitas. Sed & præterea, tum quoque, in hac productione hujus salis, iterum terrestris fæx habetur ad scrupulos quatuor una de libra. Atque ita habetur tandem Sal Alcalinus superstes, purus satis. Ille autem, si inspissatur usque in ficcitatem, dabit Alcalinum, candidum, fixum, Salem. Ex quo cum arena pura optimum Vitrum nascitur. Quando iterum purus hic sal valido diu exponitur igni, liquefcit violentia ignis, tumque semper evadit acrior. Quod si tum orbi exponitur vitreo, in aëre aperto, iterum deliquescit, ponit fæces. Quæ quidem operationes, si repetuntur, ut jam antea dixi in historia terræ, totus ille sal evadit volatilis, resolvitur penitus, in insensibile exhalans, in salem illum neutrum, in terrestrem fæcem. Itaque sic iterum acrimonia perit omnis, perit & ficcitas. Quin etiam sæpenumero contingit in hac operatione repetita, ut Alkali mutet naturam primam, atque abeat in salem neutrum, qui facile fluit ad ignem, instar ceræ. Unde exultantes Chemici putabant, se jam possidere magnum illud arcanum, Salem Alcalinum fixum, inceratum, cui tribuerunt laudes Antiqui Chemistæ. Id autem totum tantum fuit factum; quia acidum volatile inhærens aëri applicato ad hunc salem, unitum fuit cum hoc Alkali, unde mox novum genus salis ortum fuit, compositum de acido, & alcali, hinc facile fluens quidem in igne, sed orbatum ta-

men virtute alcalina. Cæterum Alkali fixum, sic genitum, omnium maxime in se habet omnes illas notas, quæ in designando Alcalino sale supra constitutæ fuerunt : ita quidem ut hunc ita paratum salem pro vero signifero vexillo hujus naturæ salium admittere tuto possimus, ad cujus characterem cæteros conferre queamus, quoties ambiguum erit, an sal quidam eo pertineat, nec ne? Unde etiam repetitur prius dictum, confirmaturque, ipsa Alcalia urendo facta, triplici coaluisse, eoque diverso, concurrente principio, Alkali nimirum sincero, sale illo amaro, & terra pura. Pars autem vere hic Salina, longe parciore adest, quam quis putare posset, solaque sensibus capi nequit, imo & est volatilis; hinc ignoratur hæctenus propria natura hujus partis propriæ, quoniam explorari sensibus nunquam potuit.

Succus uvarum bene maturarum pressus sponte fervet; tum proprie, & tamdiu vocabimus Mustum. Dein, postquam subsedit turba, dejecta crassiore sæce, in cadis quiescit, fit liquidum, pellucidum, sincerum. Hoc Vinum vocemus novum, quod crassiores jam sæces posuit, easque copiosissimas. Hæc Vini Fæx, Mater, aut matrix, quæ primo mista musto, jam in flores elata, tandem in fundo congregatur quotidie magis, magisque. Vinum, ita defæcatum, limpidumque, si dein depromitur à matrice sua in vas sincerum, relinquit omnes illas spissas satis sæces. Quæ postquam per pannos densos, de filis cannabinis contextos, pressere fortiter, Vinum eliciunt turbidum, quo uruntur deinde ad confectionem acerrimi Aceti. Sed sæces illæ, quæ post hanc pressionem supersunt in pannis, siccæ, inque placentas formatæ, si igne exuruntur, tum vertuntur in cineres. Hi vero cribrati, in aqua soluti, iterum depurati à subsidente terra, dant limpidum lixivium. Hoc tandem in magnis ollis inspissatum dat salem simillimum superiori, purius tamen, acriusque. Atque hocce alterum est genus Cinerum Clavellatorum. Hoc enim jam prius per fermentationem subtilius redditum videtur. Et hic alter modus generalis producendi Alkali, ex quocumque demum vini genere, qualecumque demum fuerit.

Si autem ipsum illud depromptum, defæcatumque, Vinum puris commissum doliis, diu detinetur, postquam jam prius absolute fermentatum, & depuratum, fuit; tum sensim incipient in eo apparere exigua, fulgentia, corpuscula, ac si particulæ forent minimæ vitreæ; quæ quidem, sensim adunatæ concresecunt in majusculas glebularas, atque æque per superficiem coërcentis dolii sparsæ, tandem accrescunt ad omnem cadi internum ambitum, qua vino contento attingitur, sensimque cavum vas incrustant materie fere lapidea, de vino nata, quam Germani ideo, vocabulo appositissimo, vocant Lapidem Vini, hodie Chemicis Tartarum dictum. Est ille sapore semper acidus, ex solo vino fermentato, & depurato prius, natus. In quo magna differentia à sæce vini: quum in primis Tartarus in lapidis concresecat speciem, sæx soluta semper sit; hæc præceps datur in fundum tota, Tartarus ubique vasis cavo accrescit sursum, deorsum, antrorsum, retrorsum. Porro ipse hic Tartarus pro varietate vini varius, ruber, cinereus, albus, purior, impurior, acidior, mitior. Ex vinis acidis, & austeris, copiosior; de dulcibus, mollibusque

Alkali de vini
sæcibus.

Alkali ex Vine
fixum.

parcior. Quando autem salem hunc, de vase vitreo, mundo, igne arenæ, per gradus prudenter subministrato, urgemus, dat spiritus sylvestres, vagos, non coercibiles; dein alios acidos parum, postea pingues, crassiores; oleum postremo, omnium notorum penetrantissimum.

Sola destillatione paratur.

Tumque semper nigerrima remanet in fundo retortæ massa, quæ penitus Alcalina, acerrima. Est autem hicce singularis prorsus modus producendi salis Alcalini, fixi, acerrimi, vegetabilis, quem novi, vase clauso. Omnes namque species materiei vegetabilis in retorta destillatione summa actæ, carbonem quidem dant nigrum; nunquam vero, quod novi, Alcalinum Salinum, nisi dein urantur igne aperto. Postquam tandem carbonis hic ater, Alcalinus, Tartareus, deinde in igne aperto exurit diu, tum dat album, alcalinum, Salem, omnium Alcalium fixorum acerrimum, purissimumque. Unde, jucundo, & mirabili, experimento, constat, quantum fermentatio promoveat in vegetantibus productionem Alcalini. Quum tamen ipsa hæc acidum ipsum semper promoveat, quin & fere generare videatur. Hinc igitur acidum, & alcali, utrumque nanciscitur expeditiorem generationem per opus fermentationis. Quam rem, gravis equidem momenti, vix observatam reperietis.

Quotiescumque autem Alcalia fixa, ex quocumque demum vegetante, & quocumque etiam modo, producta fuerint; postquam tandem igne summo fuerunt deducta usque in ultimam perfectionem Alcalinam, tum semper eandem prorsus naturam quam perfectissime induunt, atque talia evadunt, quæ distingui inter se vix possint. Una modo observata fuit, sed exigua hæc, nota differentia; nimirum in conflando vitro observata. Scilicet deprehensum fuit, quod Vitra, ex iisdem parata silicibus, pro diversitate alcali fixi, quod pro parte altera admiscetur, colorem suum sæpenumero variant, adeo, ut alius paretur de alcali silicium, deve alio quocumque alcali. Notissimum vero habetur, quam requiratur parum rei, ut ingens fiat coloris in vitro mutatio. Si enim sal conficiendo destinatus vitro tantummodo contunditur in mortario metallico, vel marmoreo, statim color manifestus in vitro apparebit commutatus. Hinc dubitavi quandoque, num forte aliquid metallici intra vegetantia se insinuaret, atque ita constans in igne, in ipso horum fixo sale relinqueret aliquid, quod in vitro se manifestaret deinde. Sane ferrum multis locis variis se immiscet, neque forte, & ipsum etiam æs, alienum adeo ab hac insinuatione furtiva.

Alcali fixum è Nitro.

Alia Alcali fixi veri origo plane singularis reperta fuit, Chemicis, accurate descripta à Glaubero. Nitrum scilicet purissimum, si in vase puro fluit ad ignem, instar aquæ, non habet ullum fere motum visibilem: si autem illi immittitur exiguum frustulum prunæ ardentis, fit uno momento strepitus ingens, particula injecta in superficie Nitri fluentis vagatur, consumitur, tumque iterum sedatum fluit Nitrum. Injecto novo fragmento prunæ, habeo rursus omnia eadem phænomena. Atque repetito opere hoc tamdiu, donec nitrum non magis strepit, aut incenditur cum nitro; tum omne, quod superest, est sal Alcalinus fixus omni omnino sensibili dote Physica, & Chemica. Habet enim acrimoniam igneam; facit in ore saporem urinosum; ebullit cum omnibus acidis notis; saturatum acidis vertitur in salem, compositum ex natura acidi determinantis;

colores mutat ut Alcalia præcedentia ; præcipitationes pariter ab eo perficiuntur eadem ; imo ipsæ quoque solvendi vires in corpora certa prorsus similes , nè dicam eadem , per illud contingunt. Verum tamen manet semper in eo aliqua differentia : nam Nitri quidpiam nondum penitus mutati adhuc retinet , quod non prius se manifestare solet , nisi postquam oleum optimum Vitrioli superaffunditur : tum enim statim inde assurgit vapor , qui Spiritum Nitri , vel aquam fortem , redolens docet , quod supersit adhuc in illa massa Alcalina id , quod vi affusi Olei Vitrioli ex Nitro puro quoque exsurgit. Quin etiam ipsum Vitrioli Oleum illud solet nigrescere ; postquam unitur huic Alkali Glauberi : unde quoque elucet carbonis quid manere in eo , à prunis istis injectis , & combustis. Hinc in eo quidem Glauberus haud fallitur , quod sentit , Alkali hoc Nitri aliquo modo differre ab Alkali alio vegetabili. Sed quando vires ejusdem adeo extollit super omnia alia , tum forte indulsit nimium laudi suorum inventorum.

Tertius autem , isque omnium quidem celerrimus , modus alcalia oxyfime , atque copiosissime simul conficiendi , omnino exponendus hic. Si ergo Tartari optimi , & siccissimi , æqualis copia contunditur in pollinem tenuissimum : siccissimumque , atque pauca copia simul vasi ferreo , fere ignito , & purissimo , per vices injicitur , fit , jam supra ostensa , momentanea deflagratio , atque illico natus Sal albus , alcalinus , fixus , abundans , gignitur. Qui quoque omni nota Alcalinus vegetabilis videtur. Sed eadem quoque admittit differentias. Nam iterum , quando Tartarum Vitriolatum conaris hinc quoque facere , statim se fœtor aquæ fortis prodit ; quin & nigricans quoque materies redditur , manifesto indicio , ut in priori casu , ita hic quoque , eadem obtinere , quæ modo recitavi. Vid. omnino Eximius Hoffmannus , pag. 241. Obs. Phys. Chem.

Idem ex Tartaro & Nitro.

Denique paramus uno fere momento saltem fixum , Alcalinum , igneum , ex Vitro , arte satis singulari. Scilicet postquam de Stibio separatum fuit ita omne sulphur adhærens , quantum fieri fere potest , pars pura metallica visa superest , vocatur Regulus : si splendens ille deinde mundo catino funditur ad ignem , tumque fuso penitus octava pars , respectu ponderis Reguli , Nitri purissimi , siccissimi , adjicitur ; miramur statim , Nitrum hoc , quod adeo prompte solet diffuere ad ignem validum , nunc adigi non posse ad fluxum , nisi summo sane igne , quo egemus ad fundendum æs. Sed aliud est magis singulare : etenim simulac jam magno illo igne fluit , aureum colorem induit , sique effunditur in conum fusorium , specie placentæ aureæ supernatat. Hæc autem separata inde concussu vasis , sicci impatientissima , adeo acris Alcalina evasit , ut ignea prorsus sit omni fere effectum. Neque innotuit hæctenus vel expertissimo ullus modus , quo queat quis tantam acrimoniam ulli communicare sali. Enimvero salium frigidissimum Nitrum , nullum prius signum Alkali gerens , vi ignis solum cum metallica Stibii parte , tantam hic acrimoniam solo quasi attractu acquisivit. Credibile quidem est Sulphur Stibii intimius se immiscuisse : quia sal hic , ita genitus , si siccissimus statim , & calidissimus adhuc , injicitur in Alcohol sincerissimum , statim tincturam inde ruberrimam elicit , cujus caustica est usque adeo violentia , ut ferri vix queat. Observavi vero subitanam hanc mutationem contingere , si Antimonii ille Regulus factus fuerit

Tandem & attractu Stibii.

cum ferro, methodo Suchtheniana, sive cum Tartaro & Nitro tantum via vulgari. Dein, non contingere hanc, mutationem, quamdiu sulphur externum adhuc adhærescit; sed inprimis tantum, quando, hac parte jam separata, pura regulina superest, & cum Nitro perfecte funditur. Hinc igitur nova, neque alias cognita, mutatio hæc tanto apparet mirifica magis, quod Nitrum cum Sulphure nunquam alcaliescat, sed in amarum salem, Polychrestum abeat. Deinde & hoc auget hancce mirabilitatem, quod Nitrum, quam diutissime solum in igne detentum, maneat non mutatum, sed constans. Rursum, quod cum Antimonio cum sulphure non ita alcaliescat. Attamen cum Regulo statim solo fusu sic paratur. Videmus sane inde, quam sint incogniti, nunquam prævidendi, subitanei, effectus corporum, certa lege combinatorum inter se; quam parum igitur ex generalibus iterum dici queat veri in Phycis. Rursum cernimus, quam facile Nitrum, in toto suo corpore alcaliescat, scilicet ad merum quasi attractum tantum corporis, quum hic non permisceatur Stibio fuso, sed accurate sursum supernatet, expulsus prorsus de corpore fuso Antimonii; denique ita salem, fusu promptissimum, temporis momento evadere difficilimum omnium fusu. Atque hæc equidem ea sunt, Auditores optimi, quæ ego detegere potui, Auctoris memorata, aut & observata, circa originem Alcalium fixorum, atque oriundam hinc eorumdem in suas ordinatas classes digestionem, tum denique de viribus quibusdam in hisce.

Vis Alkali fixi.

Ducimur porro ad speculandas omnes illas actiones physicas, quas hi Sales præstare observantur, quod quo exsequar felicius, tolerate repetentem semel, totam rerum naturam, ope comburentis ignis, occupati semper in eo, ut ex vegetantibus exustis faciat copiam incredibilem horum Alcalium. Artem autem, & necessitatem, hominum, immensam simul horum quantitatem semper etiam conficere. Et tamen nihil horum usquam reperiri. Natos igitur hosce sales perire, aut in alienam indolem assiduo mutari. Quando igitur Alcalia, fixa, perfecta, contemplamur, hæc in illis deprehendemus actiones communes. 1. Aquam trahunt vi magna, ex spatiosa distantia, de omni corpore noto, in quo aqua hæret. Id vero patet oculis: quoniam Alkali tale, eductum de igne valido, si hæret in aëre calidissimo, circa æstuantem focum, ubi aqua nulla alia arte præsens detegitur, statim humescit, liquefcitque. Atque, si tum humidum hoc Alkali, in vase puro, sicco, vitreo, suppositum per ignem exsiccat, vapor ascendens, alembico exceptus, ibi coactus, dat puram aquam, quam Alkali attraxerat. Reliqui autem sales, humidi prius, si in illo loco ponerentur, exsiccarentur, atque orbarentur sua aqua humectante, in quo loco Alkali siccum deliquescit. Hinc Alcalia hæc sunt veri magnetes aquæ; hanc solvunt; sibi adunant; ab ea solvuntur; aqua unitur illis; hanc aquam fortissime retinent sibi unitam; eandem quam difficili lime à se dimitunt; hinc semel soluti in aqua, deinde iterum penitus exsiccare negant calore ebullientis aquæ.

Prima attrahens aquam.

Attractum fortiter retinet.

Sumite enim Oleum Tartari per deliquium in vase, immisso dein Thermoscopio Mercuriali, applicetur calor 214 graduum, non exsiccabitur sal hic; si autem animus est exsiccare, oportet ut vasi metallico commissum, assiduo agitatam, igni valido valde, majori 600 graduum, applicato

arescat; unde nullum fere corpus novimus, quod aquam amittet difficilius. Placuit autem inquirere in vim illam, qua sal hic aquam attrahit, in quantitatem, quam in se rapit, in spatium, per quod eadem illa attrahens potestas diffunditur.

Unciam igitur puri Alcalini, fixi, siccissimi, salis, in orbe puro, vitreo, sicco exposui aëri, in loco subterraneo, undique clauso, nullis omnino agitato ventis. Expertus fui, brevi aquam ex aëre hoc quiescente attractam fuisse in superficiem latam hujus salis. Pergit vero sal ille attrahere perpetuo aquam ex illo aëre, donec tres fere uncias attraxerit, priusquam in hac actione cesset. Deinde vero saturatus sal ulterius attrahere desinit. Didici de his, illam copiam aquæ, in hanc salis illius superficiem attractæ, ut minimum hanc dico postulasse spatium sex pedum cubicorum aëris, ut inde suppeditari potuerit hæc quantitas. Si enim ponimus aëris ad aquam pondus in ratione unius ad mille, & pedem cubicum aquæ ponderare sexaginta & quatuor libras, tum omnia gravia simul in pede cubico aëris sunt $\frac{8}{125}$ libræ. Sit jam dimidia pars omnium illorum gravium corpusculorum mera aqua, & altera dimidiata pars cætera omnis generis corpuscula contineat, apparet in pede cubico aëris circiter dimidiam unciam aquæ contineri. Si igitur sal ille valet tantum aquæ ex tam vasto spatio adducere in se, mira detecta vis est in rerum natura. Recteque dixit Sendivogius, quo magis ignis urit Alcalia, eo semper calcinatum hoc aquam de aëre attrahere magis, magisque. Si autem putaveritis potius, aquam de remoto aëre succedere in aëra, qui attingens Alkali jam ea aqua exhaustus est, non repugnabo. Id autem scio, aëra quievisse, unde illa aqua separata fuerat.

Trahunt è lon-
ginq̄o aquam.

Ut autem curatius inquirerem in eandem rem, sumpsi magnam lagenam, vitream, eam vero adeo puram siccamque, ac si recens de clibano vitrario educta fuisset. In hanc calefactam prius immisi Salem Tartari calidissimum, siccissimum, methodo supra posita redactum in pulverem. Mox clausi puro, siccissimo, subere os lagenæ, atque dein duplicatam vesicam suillam, diu affricto oleo facile flexilem redditam, quam arctissime alligavi supra suber. Expertus fui pollinem subtilissimum salis, qui lateri cavo vasis adhærescebat, maduisse ex aqua, quæ erat in illo paucò aëre, qui intra hanc lagenam clausus erat simul cum sale, quamvis ille ipse aër siccus erat, & calidus, eo tempore, quo obturabatur lagena.

Et efficacissime.

2. Respectu autem aëris videntur Alcalia habere plane oppositam virtutem: ut enim aquam attrahunt, ita repellere censentur à se aëra proprie dictum, elasticum, elementalem. Si enim sal Alcalinus, fixus, optimus, candescens, imo liquefactus, ex igne, mox patinæ ferreæ immittitur, ocyssime aquam attrahit. Atqui aqua illa ex aëre trahitur: igitur putaretur & simul hunc aëra attrahere; inprimis quidem, quia supra constitit, omnem aquam cito in se ducere aërem, si eo orbata est. Et tanto magis crederetur sal ille Alcalinus ipsum aërem fugere, quia omnis aër vi summa ignis, unde liquefactus, eductus fuit & expulsus ex illo sale. Hinc igitur ex omnium harum causarum consideratione colligeret quisque, aërem plurimum latere attractum in hoc sale. Interim tamen, si hoc Oleum Tartari per deliquium exploratur antlia pneumatica, nullum signum dat educ-

Secunda repele
lens aëra.

ti aëris, licet caleſcat. Hinc jam unusquiſque concluderet, Alcalia hæc aërem à ſe repellere non modo; imo vero & illum, qui primo fuerat hoſpitans in illa aqua, quam Alkali attraxit, expulſiſſe ex illa ipſa aqua. Eſſe igitur in ſalibus iſtis facultatem aëra fugiendi, fugandique.

Aut forte attrahens, ſed fortiffime.

Sed ineminiftis, me jam ſupra egiffe de hac ipſa re, atque ibidem per idonea experimenta deduxiſſe eo rem, ut fere credibile foret, Alcalia aërem quam fortiffime attrahere in ſe, ſecumque quam arctiffime ita conjungere, ut eum non dimittant iterum, niſi ſumma ignis potentia, aut per efferveſcentiam. Vid. pag. 276, 283, 284. En hiſce diu, & deliberato, perpenſis, ambigo, an in ſecunda hac poteſtate Alcalium debeam dicere, Alcalia fixa aërem à ſe penitus repellere; an autem, eundem ſibi ita unire, ut vix aliud corpus plus attrahat, arctius fixet. Certe alterutrum debet verum eſſe: quidnam vero ex duobus, non audeo dicere. Cernitis mirum Experimentorum tot rite captorum, eventum; nimirum inter duo maxime oppoſita aſſerta fluctuationem. Talis vero natura eſt veræ Phyſices, neque aliter ratio ejus conſtat. Id vero habebit boni hæc dubitatio, ut ulterius incitet ad explorandam rem ipſam.

Alcohol non fugiunt.

Alcalia eadem fixa, acerrima, puriſſima, ſicciffima, adeo fervidiſſima ab igne, ſi miſcentur Alcoholi omnium optimo, rapiunt illud intra ſe, ſibiſque adunant. Quando autem vel minimum aquæ in alterutro hæret, tum ſtatim attrahitur aqua, repellitur Alcohol, neque ulla arte tum poſſunt conjungi ſimul, quæcumque demum ars adhibeatur. Hac igitur ratione Alcalia pura Spiritum Vini meracum eleganter dividunt in duas partes, non commiſcibiles inter ſe, ſcilicet in aquam Alkali ſaturam, & in Alcohol purum ſupernatans. Sic iterum vis attractrix aquæ in Alkali reciproca patet. Sumite enim libram integram Alcoholis ſinceriffimi, huic admiſcete vel minimum aquæ, immittite ſalem Alcalinum ſicciffimum, ocyſſime trahet Alkali id pauculum aquæ in ſe, apparebitque tenacis olei ſpecies ad latera vaſis; ſimulque adunatio Alcoholis cum Alkali tota erit impedita, facile igitur & hinc intelligimus, quam multæ, quam ſingulares operationes phyſicæ abſolvantur per Alcalia fixa, quoties hæc agunt in illa fluida, quæ ope fermentationis parata ſunt; dum ſcilicet attractu, vel repulſu, Alcoholis agunt, aut adductione aquæ ſolus. Quin etiam alio adhuc reſpectu agunt hæc Alcalia in hos liquores. Quam enim omnis ſpiritus, de quocumque vino per ignem electus, ſemper acidum volatile ſecum miſcuerit. hinc, attracto avide hoc acido in Alkali, idem ſpiritus poſtea purior, acidoque inhærente privatus erit; adeoque longe erit alterius naturæ, atque virtutis, quam ante hanc operationem fuerat. Ipſum vero Alkali, per hanc mutationem, prorfus mutatum erit, evadet compoſitum ex acido, & Alkali, & ſi ſaturaretur hac ratione, Salem Sennerti purgantem de Tartaro exhiberet. Huic tandem obſervationi debemus modum parandi Alcohol purum, in frigore, abſque igne, procul omni deſtillatione; modo Clayellati Cineres immiſceantur communi Spiritui Vini copia idonea, dein agitando diu integre miſceantur, aqua ibit in Alkali, Alcohol ſupernabit, quod leni vaſis inclinatu effuſum Alcohol præbet vel prima vice. Si autem dubitet quis, an rite ſincerum ſit, Alcoholi huic parato, recentes cineres clayellatos immiſcendo, agitando, effundendo

dendo, facile illud purum præstabit. Interim tamen in hoc opere semper spiritus vini aliquod Oleum suppeditat pingue, quod prius non apparuit, nec in spiritibus vini, neque etiam in ipso Alkali. Sed iis sic commistis una demum enascitur.

Quarta horum Alcalium potentia manifestatur imprimis in Olea stillati-
tia ex vegetantibus. Si enim Alkali acerrimum, purissimum, siccissimum, fer-
vidissimum adhuc ab igne; infunditur in Oleum stillatitium, attrahet illud
oleum avidissime, magno cum strepitu, & sibilo, in se, illudque sibi conjun-
get adeo bene, ut statim oriatur Saponis quædam species: quæ dein ulterius,
arctiore nexu, perficitur, quando miscela hæc reponitur in loco subterra-
neo. Tum enim unita hæc ambo, semivolatilia redduntur, inque massam
abeunt aqua solubilem, quæ Medicatis viribus præstans, facit parvum Eli-
xir Sapientum, Saponem Helmontianum, Salem volatilem Tartari Star-
keyanum, Correctorem Magistri Matthæi. Quod quidem medicamenti
genus tantum obtinuit in Anglia primo, mox per omnem Europam, no-
men. Valet enim ad fundenda, & resolvenda, tenacia fere quæcumque
de humoribus corporis humani nata. Hinc saburram obstruentem incidit,
attenuat, interimque & vasa stimulat impetu moderato, utraque dein
ratione, aperit, perque diaphoresin, sudores, urinas, ciet, educitque
rebellem Chronicorum materiem. Si autem digeritur cum simplicibus,
eadem immutat, horumque vim propriam sæpe invertit, plurimorum
hinc virulentam potentiam subigit, sicque aliis imbuit virtutibus. Cæte-
rum, qui proprius Chemicorum mos est, nimium solet extolli illius, pro
Universali Medicina jactata, potestas. Nos autem notare in hoc nego-
tium debemus imprimis, quod nunquam possibilis futura sit hæc combi-
natio, si vel minimum aquæ adhæserit sali illi, aut oleo. Unde etiam fri-
gidorum salium impossibilis est cum his adunatio. Tandem etiam, si
modo parum salis Alkali, supra oleum eminens, aërem attigerit, sicque
inde maduerit utcumque.

Olea attrahunt
stillatitia.

Pressis autem vegetantium, vel & animalium, Oleis Alcalia facile nec-
tuntur, ope calcis vivæ, aquæ, & ignis, lege artis dum coquuntur in sa-
ponem, quem vulgus novit. Corpus autem illud, sic natum, virtutis est mi-
rificæ ad præstanda quam plurimæ, quæ aliter difficillime præstari queunt.
Quæ quidem præcipue memorata fuere jam statim præcedenti titulo.

Et pressa

Alcalini sales in se attrahunt imprimis acida quæcumque, quocumque
in regno nata, tam sicca, quam humida, tam meraca, quam diluta. Est
autem longe violentior Alcalium vis attrahens Acida, quam illa eorum-
dem potestas, quæ in aquam agit. In illa quippe actione, qua attracta
acida sibi associant, semper expellunt violente satis aërem, qui in utro-
que sale hærebat: unde tot bullæ aëriæ gignuntur, crepantque. Quin ip-
sam quoque aquam eo ipso à se repellunt satis notabiliter; &, postquam
ita evaserunt saturati, jam facile patiuntur se exsiccari, aut aqua sua pri-
vari, quam antea seorsum quam fortissime retinebant. Oleum Vitrioli
acidum purum vix ulla arte privabitur aqua sua; Oleum Tartari quam diffi-
cillime eadem aqua privabitur; ambo postquam commiscueritis, ita expelle-
tur aqua, ut sal fere siccus, in ipso vase, sub aqua expulsa, concrescat:
ut id in Tartari Vitriolati confectioe quam notissimum est. Idem verum.

Acida etiam

in aliis quoque acidis, quando conjunguntur cum Alkali. Unde multa abstrusa in historia menstruorum elucescunt. Potestas etiam illa attrahendi acidum in Alcalibus est limitata prorsus, & desinit in certis terminis, unde ingens diversitas in his; quæ tamen magis differentiæ acidorum, quam Alcalium varietati, debetur. Quam quidem rem, scitu utilissimam, præclarus Hombergius, ut alia omnia, felicissime exposuit in Monumentis Ac. R. Sc. T. I. p. 52. Unde pauca huc transferre fas esto. Uncia igitur Salis Tartari absorbit in se acidum omne ex unciis quatuordecim Aceti stillatitii optimi; indeque, post exsiccationem, aucta fuit pondere drachmarum trium, & granorum triginta sex. Reliquæ partes illius aceti fuere mera aqua insipida. Inde & proportio in aceto patet, quæ est inter acidum ejus & illius aquam. Ex Spiritu Salis absorpsit uncias duas, & drachmas quinque, ponderosior inde drachmas tres, & grana quatuordecim. Ex Spiritu Nitri unciam unam, drachmas duas, grana triginta sex. Aucto pondere exin ad drachmas tres, & grana decem. De Aqua forti assumpsit unciam, binas drachmas, grana triginta. Augmentum ponderis drachmæ tres, grana sex. De Oleo Vitrioli drachmas quinque. Auctio ponderis drachmarum trium, granorum quinque. Quæ quum præcipua Acida sint, facile inde deducitur primo, quod Acida, maxime varia licet in quantitate molis, tamen ubi saturaverunt Alkali, æque multum corporis habeant. Quum acetum, acidum certe omnium horum levissimum, postquam unciam salis Tartari perfecte saturavit, tantum augeat pondus in illa uncia salis Tartari, quantum illud augetur ab acido ponderosissimo, & meracissimo, oleo scilicet Vitrioli. Quod idem de cæteris verum, quum in toto differentia tantum fuerit & inter summum & minimum acquisitionis pondus granorum triginta & unius; id vero tantum in aceto; quia difficillime Tartarus regeneratus exsiccare potest. Secundo, hinc Acida hæc maxime videntur differre copia diluentis aquæ: quum acidum purum inde eductum, semper idem pondus det. Si ergo arte quadam unciæ quatuordecim aceti fortissimi possent compingi in drachmas quinque, acido collecto, sola aqua separata, neque tamen mutato acido, an tum hoc coactum acetum foret æque forte acidum, quam Oleum Vitrioli? Certe semper æqualem copiam Alkali tum posset saturare. Tertio, hinc quoque noscitur quanta pars aquæ sit in his acidis. Quarto, inde & probabile, acidos sales, si sine ulla aqua possent haberi puri, fore in forma solida. Id autem nullo hæctenus artificio fieri potuit: frigus tamen summum proxime accessit, nondum perfecit. Hinc quoque speculari datur, quam miri effectus debeant esse menstruorum Alcalinorum, dum agent in corpora dissolvenda, quæ occultum acidum in se gerunt, imo vero quæ sæpe per illud ipsum acidum consolidata sunt inter se, atque exsorpto iterum hoc acido, fatiscunt in elementa sua. Quanta tum effervescentia, productio bullarum levium, cito adscendentium, assiduo crepitantium, crepitu dissolventis sibilum facientium, sicque elasticum valde aëra generantium. Qui omnes, subitanei sæpenumero, effectus intelligi nequeunt, nisi ex doctrina modo data Alcalium. Interim reminisci oportet, quod, quoties hæc affusio acidi ad Alkali, lenta fit, prudenterque, in calefactis magnoque vase liquidis; sique optime concutiuntur hic sales, post singulas instillationes

acidi, tum tandem pervenitur ad illud temperamentum, ut nulla omnino ebullitio amplius fiat. Atque tum hoc punctum Saturationis vocatur. Si, eo obtento, aliquid acidi ulterius superadditur, nullam agitationem ultra excitat, non plus, quam si aquæ aqua admisceretur. Tumque illud compositum nec Alkali est, nec acidum, sed ex his simul concretis conflatum, novumque tum nomen nanciscitur ex natura acidi, quod Alkali implevit. Hinc Acida masculina, fœminina Alcalia, vocantur; hinc compositi ex hisce binis simul Hermaphroditi appellari solent. Sed & Alcalia vacua, Acida implentia, dixerunt. Rursum Alcalia Chaos, Acida Spiritum imprægnantem quoque nominabant. Violenta igitur illa ebullitio; & effervescentia, inter alcali & acida, ab expulso violento aëris, & aquæ, forte exoritur, dum alcali & acidum vi summa in se invicem attracta elidunt quidquid intercipitur: motus ita ille non ex pugna, sed ex associatione, principiorum oriretur. An hinc putabitis acida scatere aëre copiosissimo, alcalia autem eo carere? Sane alcali fortissimum, incandescens adhuc de igne eductum, aëre ergo omni probabiliter orbatum, si acido injicitur, facit effervescentiam summam. An acida hinc in animalibus præponderantia adeo flatulenta sunt? Sales compositi ex combinatione alcali & acidi, an amifere præcipuum aërem, hincque vix flatulenta in corpore inveniuntur? An hinc sola acida fermentationi apta, aut saltem acescentia? An hinc tanta aëris turba in fermentatione? An hinc fermentatio tendit in acidum, sed actio validi ignis comburentis in Alkali? An hinc fermentatio acidi genitrix parvum modo calorem desiderat, dum major caloris gradus, ut animalium, in Alkali putrefaciendo potius tendit? Sane certissime constat, sales ita saturatos porro quiescere, neque amplius etiam novos motus generare, licet Sales deinde vel alcalini, vel acidi, superafunduntur saturatis. Adeoque inter causas physicas, quibus motus in rerum natura excitatur, qui antea non apparebat, numeranda Alcalia, & Acida, tempore illo, quo sincera hæc miscentur; desinere has causas, simul ac combinatio perfecta fuit. Neque dubitare licet in hac actione Menstruorum Alcalium in Acida, quin aqua expellatur æque quam aër, dum ita coëunt inter se. Nam, dum prorsus fluida ita conjunguntur simul, in ipso actu combinationis solidescunt inter se glebulæ salinæ, in ipsa aqua, forma crystallorum pellucidarum; & aquosus latex supernatans expellitur ibidem; quin etiam saturatione rite peracta, aqua pura, sine ullo salino sapore inde educitur; & postquam, omni illa aqua educta, exsiccantur, transeunt in pulverem album, farinosum, opacum, siccum. Imo etiam facile arefcunt, & de leni igne, hi compositi Sales: quum simplicia illa Alcalia, & acida, ex quibus coëuntibus nati sunt, vel non possunt exsiccare, aut non nisi quam difficillime iterum. Si sales illi, ita præparati, facile aquam à se dimittunt; tamen Sales illi, tam Alcalini, quam Acidi, quam difficillime deinde, sola vi ignis, separari dein iterum queunt sic, ut rursus puri tales renascantur. Si nimirum factum ita Salem Ammoniacum ex spiritu Salis Ammoniaci Alcalino, & Spiritu Salis Marini confecerit quis, sane vi ignis deinde illum sublimabit quidem, non vero separabit in principia sua Salina, ex quibus coaluit. Idem de Tartaro Vitriolato, Sale Marino regenerato, Nitro resuscitato, Tartaro regenerato, aliisque ve-

rum erit. Attamen alii quidam modi artificiosi inventi sunt, per quos iterum queat impetrari hæc Salium compositorum nova resolutio in sua principia constituentia salina Alcalia, & Acida. In quibus sane artificia secretissima Chemica deteguntur. Igitur, ut modos illos vere intelligamus, ad alias proprietates Alcalium jam pergendum erit.

Alcalium attractio acidorum varia.

Alcalia ergo trahunt quidem omnia nota Acida; attamen longe magis trahunt unum acidum, quam aliud. Experimentis asserta probantur optime. Si Alkali accurate saturato per acetum, aut Tartaro regenerato, affusus fuerit spiritus Nitri, aut salis, vel sulphuris, aut vitrioli, tum statim latens Alkali attrahit in se illud acidum, atque repellit à se acidum aceti, quo prius saturatum fuerat; unde postea de hoc composito, spiritus fere aceti igne satis leni avocari facile poterit, manente sale nitroso regenerato ad fundum vasis, satis fixo. Si rursus Alkali rite saturato per spiritum nitri affunditur spiritus salis Marini, tum inde adscendit aqua Regia in destillatione, & manet in fundo sal nitrosus, attamen mutatus à priori natura sua. Si Alkali rite saturato per spiritum salis, ut jam sit sal communis, affunditur Nitri spiritus, destillando inde paratur aqua Regia. Sal in fundo remanens, erit nitrosus, cum inflammabili materie deflagrans, & tamen naturæ utcumque alienæ à sale, & nitro. In his itaque duobus casibus, quum inter acidum nitri, & salis, ratione virtutis acidæ, tanta non sit differentia, utrumvis horum acidorum aliud quodammodo sede pellit sua, unde utrumque adscendit simul permixtum, utrumque aliquo modo in basi Alcalica pro parte remanet. Si Alkali saturato per spiritum nitri affunditur oleum vitrioli, statim excutitur nitri purus spiritus, acidum vitrioli manet unitum alcalinæ nitri parti, relinquitque in fundo salem, qui naturam Tartari Vitriolati acquisivit aliquo modo: etenim inde aliquibus notis diversus; sed nitro vix quidquam commune habet. Si autem salii marino factitio, aut naturali, oleum vitrioli affunditur, statim educitur valde volatilis, fumans spiritus acidus, salis Marini, omnes fere cognitas ejusdem dotes possidens, nisi quod fumosior sit, volatilior, & halitu suffocante noxius, antequam repetita depuratione emendatur. Quæ igitur omnia certo docent, Acida illa, quæ in minima aquæ parte naturaliter continentur, semper potestatem habere majorem, ut se jungant Alcalicis, quam illa, quæ pluri aqua sponte diluta deprehenduntur. Atque hæc quidem regula, quantum ejus novi, vera semper obtinet, atque generali enunciatur asserto, dum dicitur, Acida fortiora expellere ex sede Alcalina, id acidum, quod debilius ibi hærebat. Secundo, semper tum fortiora hæc adunare se illi Alkali, à quo acidum illud debilius expulerant, atque se ita locare in ejus expulsi relictam sedem. Tertio, renatum ita salem, abolita natura salina, quam habuerat à priori, & jam remoto, acido antea, jam induere indolem salis illius quam proxime, qui sal dederat illud acidum, quod jam unitum est cum illa parte Alcalina. Quarto autem, esse tamen semper insignem satis diversitatem, inter sales ita notos, & inter naturales illos sales, qui præbuerant illa acida. Est nimirum Sal Mirabilis Glauberi, qui actu ex destillatione salis marini cum oleo optimo Vitrioli, longe alterius naturæ, quam ille, qui paratur ex oleo Vitrioli & oleo Tartari commixtis in Tartarum Vitriolatum, Quod idem & in aliis quoque observatur. Ita

rursus sal ille, qui paratur destillando spiritum nitri Glauberianum, naturæ habetur quam diversissimæ à sale mirabili Glauberiano: quum tamen utriusque hi nati supponantur ex eodem acido, & Alkali. Igitur Chemicorum peritissimorum regula nimis generalis cautione eget, dum aiunt, acida ducere Alcalia semper in naturam illius acidi salis sic, ut renascatur semper sal ille, qui acidum illud prius produxerat. Quinto iterum observo in his, quod quando acida hæc, affusa compositis salibus, inde expellunt, prima acida, atque Alcalicis hinc relictis se associant, fieri tum hancce combinationem, absque conflictu effervescentiæ. Contra vero prius Acidum exit, intrat recens, sine notabili tumultu: quum aliter acidum solum Alkali purum ingrediendo tantas turbas cieat. Neque apparet aër generari in hac adunatione, ubi prius tanta prodibat ejusdem copia. An contingit hoc ita, quia præcedens saturatio aërem omnem expulerat per effervescentiam; ita, ut tum acidum modo eat in Alkali saturatum, aëre orbem, ibique maneat sine aëre expulso, neque attracto? Videtur quidem id confirmari inde, quia, si acidum illud expulsum per acidum fortius, dein mistum novo Alkali, iterum excitet cum eo effervescentiam æque violentam, quam prior fuerat; sic ut fervor, strepitus, generatio aëris, iterum adsint in hac operatione; dum in composito sale vix apparerent. Sane de omnibus hisce intelliguntur admirabiles illæ Metempsychoses, & Palingenesiæ, Salium acidorum, ex quibus quam plurimæ artes Physicæ produci, atque excoli, queunt; tum & mutationes corporum inauditæ; quarum omnium nulla exempla, instrumenta nulla, occurrunt. Quorum ideo explicatio dari nulla potest, ex ullis principiis aliis, quæ mortalibus hæctenus cognita fuerunt. In Historia autem Alcalium, quatenus pro Menstruis tantum considerantur, omnium maxime hæc debent ob oculos poni: quoniam aliter infinita occurrunt quotidie in applicatione horum ad corpora, quorum ratio fugit ignaros harum observationum.

Interim alia succurrunt quoque, de quibus extra hæcce quidem cogitaretur, & quæ tamen maturiore egent indagine, priusquam pro demonstratis assumi queunt. Quare Problematum instar apponere liceat, an Alcalia omnia fixa soli igni, ut causæ genitrici, originem suam debent? An Alcalia omnia volatilia calorem putrefactionis pro causa sua unica agnoscunt? An quidem possibile est in rerum natura, ut Alkali fixum, aut volatile, aëri nudo expositum, diu queat manere Alkali? An vero assiduo, & ubique, ab occurso acido, vel oleosi, mutabitur in salem neutrum, vel in saponem? An non idem contingit in animantium corpore, & plantarum? An non hinc producitur maxima copia Salium Compositorum, quotidie, sed illorum inprimis, qui oriuntur de sale illo, cujus acidum frequens, & ubique præsto? Quum vero acida spontanea, aut fermentatu genita vegetantium semper, ubique, adsint; an non hinc contingit, ut Sal compositus frequentissimus in natura rerum sit de ingenio Tartari regenerati, aut de natura spiritus ophthalmici Mindereri, qui nascitur ex combinatione salis puri Alcalini volatilis & spirituum stillatiorum acetici: qui non acer, sed penetrantissimus, valde mobilis, neque magno interim sapore præditus est. Sed nihil est inter hæc omnia, quod magis,

Hinc Problemata.

ob urgentes rationes, quæri debet, quam de ortu primo, & ingenio; illorum salium, qui ob frequentiam, usumque, omnium notissimi habentur. Scilicet Salem fontium, gemmæ, maris, & nitri, volo. Enimvero de his id inprimis investigamus; an orientur ex combinatione acidi sui in quod arte chemica resolvuntur, & Alkali vegetantium fixo? An vero simplicia, ita à natura genitrice facta, vi ignis potius mutantur, quam dividantur? Chemicæ sane, præcipue quidem, post Francisci Travagini Veneti, & Celebris Ottonis Tachenii, scripta de Acido & Alkali, voluere, omnes illos sales ex Acido, & Alkali, prius natis, coaluisse, sicque in rerum natura fuisse demum productos. Multa super hac materia cogitanti succurrunt: credibile admodum, salem in mari existisse prius, quam spiritus acidus hujus salis ullam notam suæ dederit præsentia, prius quam ullum Alkali fixum de plantis exustis fuerit repertum. Quin etiam de sale marino nemo mortalium hucusque per ullum experimentum cognitum dedit vel unum granum Alkali fixi. Rem exploratam narro. Si sal maris purissimus, siccissimus, triplo Boli vulgaris siccissimæ, diu terendo intime permiscetur; deinde autem igne summo, omnique arte, urgetur; dabit certam semper portionem spiritus salis acidi, neque plus deinde, quocumque demum igne urseritis, elicietis unquam. Superest autem tum semper in fundo vasis bolus adhuc salsa. Si de hac ope aquæ, eluitis omnem omnino hunc salem; hunc colando cum cura depuratis, atque iterum in salem cogitis, quid habebitis? Ego sane nihil penitus Alkali deprehendi unquam, sed salem marinum adhuc; præterea non novi, ulli hominum hæctenus, fuisse detectum spiritum acidum aut nitri, aut Salis marini: nisi postquam illi primo ex præexistente illo arte, vel igne, fuerit productus; tumque semper commutatione longe potius, quam separatione concurrentium partium. Fateor, Acida hæc, affusa lege artis Alcalicis, regeneratos dare sales, qui quam proxime videntur accedere ad eos sales integros, de quibus igne expulsi fuerant illi spiritus Acidi. Sed tamen aliquid semper observatur discriminis inter nativos illos sales, interque regeneratos. Quod quidem rite consideratum docet non ita certo constare de salium horum compositione, & resolutione, ut Auctores illi volunt. Vos interim, Auditores, observatis hinc, quam sit caute circumspiciendum, quoties Alcalia applicantur solvendis corporibus, ad omnes circumstantias. Statim enim ab accessu aliorum mutari potest illud Alkali, tumque producere ibidem salem, qui jam alius factus, non amplius aget virtute Alcalina sincera, qua primo fuerat applicatum illud Alkali; sed per naturam ejus, cujus jam naturam acquisivit. Ut autem satis jam de his actum puto, ita jam iterum alio convertamus animam.

Alkali fixum
dat Virtutem.

Septimo namque inprimis jam considero in Alcalicis purissimis fixis, quod aliquando, dum applicantur quibusdam corporibus dissolvendis penitus, id quidem primo facere videantur; at statim postea cum iis abeant in massas, vix ulli amplius Menstruo dissolvendas; quæque ipsæ adeo remotæ videntur à natura Menstrui, ut nulla magis. Si enim arenæ purissimæ, aut siliicum in calcem ductorum, partes centum terantur in pollinem subtilem instar farinæ, tumque salis Alcalini, fixi, purissimi, minutissime

contriti partes centum & quindecim, accuratissime simul miscentur, & diu, dein in fornace vitraria, igne moderato, spatio horæ, semper mota simul, ustulantur ita, ut misceantur inter se quam penitissime: postea vero aucto igni exponantur per quinque horas, semper interim quam sollicitissime conterendo simul; tum massa habebitur disposita ad illam conditionem, quæ inprimis requiritur ut vitrum optimum inde queat confari postea. Verum, si deinde hæc ipsa massa, cadis inclusa bonis, siccisque, in loco sicco, tepidoque, postea reponitur spatio quatuor, aut plurium, mensum, tum intima associatio Alkali, & silicum, ulterius perficitur. Si vero parata hæc massa, postea in ollis vitrariis condita, æstui summo furni vitrarii exponitur, tum tandem fundetur in lentum, spissum, pingue quasi unctuosum apparens, fluidum. Dum autem ita jam suis in ollis ebullit, spumam ejicit sursum in superficiem materiæ. Quæ perpetuo magis rejecta, magisque, sæpe ad quartam usque partem totius massæ adscendit; quando autem rejecta hæc materies sollicite auferitur tamdiu, donec non apparet amplius, atque despumata, puraque, materies, biduo, vel triduo, in fusione retinetur, restat materies in olla, quam artifices suum Metallum vocant; quæ in frigore consistens Vitrum dat quam optimum. Nisi quotidiano hæc constarent experimento, mortalium nemo unquam cogitasset, quod Alkali solvens, in aëre sicco sponte diffuens, abire posset in summa vi ignis redditum actuosissimum, cum corpore solvendo in massam, excepta forte malleabilitate, metallicam. Debet omnino, debet hæc Alcalium proprietates inseri commentariis, his de potestate Menstruorum Alcalinorum. Hic enim, eo ipso, quod Alkali, per vim ignis, fluit instar aquæ, hinc redditur ita potens, ut pulverem silicum fundat in speciem quoque fluentis aquæ, eo ipso statim ita mutatur, ut nihil obtineat antiqui ingenii, omnia autem nova acquirat. Hic etiam patet exemplo, quæ Menstrua, & ea quidem, quæ prædita sunt virtute solvendi quam potentissima, concrescant indissolubiliter iis corporibus, quæ dissolverunt quam penitissime, & quidem ea lege, ut sit concretio tanto solidior, quanto fuit perfectior solutio. Dificite in hoc experimento, Alcalia aliquando, dum solvunt quam optime, eo ipso ita mutari sæpe, ut totam naturam salis absolute amittant. Si nimirum in natura rerum corpus ullum sit, quod unusquisque judicaret alienum à natura salium, id demum vitrum foret. In quo tamen una tertia fere Alkali habetur. Sed deinde etiam in hoc opere quam est singulare, ut illud, quod Alkali ipsum sal actione sua solvendi exuat tam cito naturam totam Alcalinam, simulac in vitrum transivit! Nam de omnibus notis Alkali præsentiam significantibus, ne una quidem superest. Abest sapor omnis. Cum nullo acido effervescit. Nullum colorem in rebus mutat. Blandissimum evasit, & ab omni prorsus acrimonia ignea penitus alienum. Quin etiam longe jam evadit fixius ad ignem, postquam in vitrum transivit, quam antea fuerat, dum forma Alcalini salis in eo supererat. Rursum cernite, quam evaserit jam fusu difficile; quum magnum adeo, tamque diuturnum requirat ignem, priusquam fluat. Ac magis mirum hic habetur, quod scilicet jam Vitrum factum, ubi vi ignis fundentis jam diffluit, fiat massa tenacitate quasi lentæ picis cohærens, ut ductilis

fit lentescendo, inque formandas imagines obsequiosa, plastica adeo. Imo vero, ut & ferro immisso appensa hæreat, deque olla sua fusoria queat eximi, eoque detineri. Iterum miramur in eo, quod de binis corporibus maxime opacis, in unum solidum concretis, corpus enascatur adeo pellucidum, ut in specie optima limpiditatem aquæ puræ admiremur, laudemusque. Tandem, ne Vos morer longius, en hic natum solvendo corpus nulli hæctenus cognito Menstruo solvendum, & quidem de sale omnium maxime solubili Alcalino, fixo. In quod aqua, spiritus, oleum, acida, alcalia, salina, simplicia, composita, tandem ne quidem ipse Spiritus vini Philosophicus, neque Circulati Philosophorum Sales, ne Mercurius quidem Philosophorum, ullum habeat imperium: quum Adepti fide bona narrent, omnia hæc Menstrua, suam originem nancisci intra Vitrum. Quin & suas digestiones, destillationes, circulationes, fixationes, omnium corporum solutiones, cum Menstruis suis se perficere in Vitro uno ore clament. Quin & inauditas ipsius Alcahest operationes, quibus cuncta corpora in Aquam verti narrantur, in vitro, inde non læso, dicuntur perfici. An non & hinc novimus, quam arduum sit Philosopho, originem explicare corporis Physici dati, inprimis assignando illius principia, ex quibus olim illud factum coaluit; adeoque evidenter separare hæc ipsa principia, ut inde discamus certo successu simile omnino corpus componendo facere? Si enim peritissimo cuicumque artifici innotuissent omnia, quæ sunt artis Physicæ, ita tamen, ut de vitrario artificio penitus illi innotuisset nihil, quid, quæso, ille omni sua industria, & peritia, judicaret de vitro ipsi oblato? Sane mihi quidem videtur, nullum in eo vel vestigium apparere; unde subodorari queat, Sal Alcali, & calcem silicum, summo igne hic concreta spectari. Quid ergo suscipiunt in se Philosophi, dum parum instructi ab experimentis disputant de CrySTALLORUM naturalium, deque ipsarum Gemmarum, origine, natura, principiis? Præstitisset nuditatem fateri, quam tantum sperare de facultatibus angustis. Nam difficultas rite de his cogitandi, non modo pendet ex principiorum concurrentium ingenio, sed quoque ex illa vimirifica ignis, qua ipsa quoque hæc principia mutantur tum temporis, quando coibant principia hæc.

Alcalium diversitas à parit.

Postquam ita Alcalium Menstruorum originem, indolem, effectus in varia, & quidem præcipua, corporum genera, expendimus; oportet, priusquam ad alia progrediamur, consideremus, ex supra dictis constare, quod de Acido, qui inerat, sale vegetantium, ex cujus combustionem producebatur illud Alcali, aliquid plus minusve, adhærere queat: unde natus hinc Alcalinus sal erit alterius naturæ, quam si Acidum illud penitus inde fuisset expulsum. Ita quoque idem censendum de Oleo, quod illi adhærescebat, & de terra. Erit igitur hinc Alcalium cognitorum varietas ingens, juxta hæc principia. Neque mirum etiam, quosdam scriptores narrare experimenta, quæ aliis dein tentantibus per Alcalia, non ita successerunt. Varius forte erat Sal Alcalinus utrisque adhibitus.

Ab additis

Quin etiam conciliatur Alcalicis vis incredibilis, & prorsus quasi ignea consumens, dum calci vivæ de exustis ostreis, plantis saxeis marinis, omnium maxime de calcinatis alcalicis saxi, natæ arte permiscetur.

Nascitur

Nascitur etenim hac ratione Sal adeo igneus, acerque, ut omnia fere animalium, & vegetantium, solida, ebulliendo fundat, solvatque deinde: hinc acerrimum solvens Alcalinum ex calce hac & Alkali, ubi ante vitrum iners ex iisdem. Quin Alkali etiam, postquam viva calce acuitur, reductum dein fortiori igne ad siccitatem, facile fluit, instar ceræ fere: hincque immissa corpora valet singulari plane vi aggredi, sicque dissolvere. An forte fuit hoc artificium arcanum, quo veterum quidam Chemistarum usi narrantur ad præstanda singularia quædam per Alkali facile ad ignem leniorem fluens? An forte fuit hic eorum Sal Tartari inceratus? Quem ita appellabant, quoniam instar ceræ facillime fluebat in igne.

Atque ita puto, fatis actum de his Alcalibus. Requiritur interim, ut adhuc verbo moneamus, Alcalia in Argentum Vivum sincerum, nihil agere virtute menstrui, quomocumque enim hæc bina componuntur, nulla mutatio accidere mercurio puro deprehenditur. Atque hinc etiam in Metalla illa, quæ Adepti memorant purissimo conflata mercurio, & igneo, metallico, Spiritu Sulphureo fixante, nihil quoque virtutis solventis possident, intuitu hujus mercurii. Aurum ideo, & Argentum, quantum ejus scio, non mutantur ab Alcali. In cæteris quidem Metallis agere plus deprehenditur Alcali: forte quia adjunctam habeat mercuriali suæ parti aliam, quæ ad naturam pinguis, aut sulphuris cujusdam, naturam magis accedens, obnoxia est virtuti salis Alcalini. Quum vero hæc externa Sulphura, non patiantur se adeo facile avelli à gleba illa metallica, cum qua concreverant, hinc sæpe fit, ut alcalini sales, dum agunt in hæc sulphura, simul & metallicam mercurialem partem, sulphuri arcte adjunctam, mutare videantur; quamvis interim ipsum mercurium in sua natura non attingant. Hoc evidentissime sum expertus, dum Stibium vulgare fudi cum Sale Tartari: tota enim massa, tam sulphurea, quam mercurialis, Antimonii solvebatur in unam massam fuscam, nullo subsidente regulo. Quando autem Regulum stibii, unde sulphur externum prius separatum fuit, fundo cum Alcali fixo, tum Alcali supernatans in fluore, Sulphurei adhuc quid elicit, unde color aureus conciliatur Alcalino sali; pars autem regulina, mercurialis, Antimonii, purior, atque argenteo colore præstantior, in fundo decurrit. Atque hinc videtur limitari potestas Menstrualis Alcalium in Metalla. Quamvis enim applicantur hæc calcinatis Metallis, videntur tamen per vim ignis penetrare non posse usque ad illud sulphur, quod Mercurium illorum figit in formam certam singularis Metalli. Quum post omnes has artes, nondum productio Mercurii metallici, ope Alcalium fixorum ita successerit: quin summi Viri in arte hæcenus, post omnia illa experimenta, dixerint, se credere Mercurios hos potius ratiocinii, quam experientiæ, luce visos. Multa certe conato circa hæc, nondum respondit eventus, quem libri promittunt. Ita quidem ut, si vera sunt, quæ Boyleus, Tachenius, Hombergius, & alii, de resuscitatione Mercuriorum metallicorum scripserunt, requiratur modus quis secretior, ad parandum ingressum horum Alcalium resuscitantium, usque in sulphur metallicum figens.

Limes Alcalii

Hæc igitur omittens, agnosco Alcalium vim primam in eo præcipue, Actio ejus.

quod siue fixa fuerint, seu volatilia, modo queant applicari, & in actione sua determinari, ad concreta animalia, vegetantia, fossilia, quatenus illa Oleosa, Balsamica, Gummosa, Resinosa, Gummi-resinosa, fuerint, adeoque quomodocumque concreta ex oleosis, tum & Sulphurea etiam pura, propria, composita, aliis rebus unita, omnia illa profunde admodum aperiant, attenuent, resolvant, disponantque, ut in Aqua, Alcoholo, & Oleis, aptius intime permisceri queant. Unde hinc Instrumentum exhibent præcipuum, quo Tincturæ dictæ Chemicis, parantur. Hinc nobilissima habita Medicamenta conficiuntur, utique ex sententia Magistrorum Chemicorum. Gummi hederæ, juniperi, laccæ, myrrha, & alia, difficillime aliter solvenda per aquam, vel alcohol, quam prompte iis diluuntur, postquam prius rite præparata sunt in Alcalicis. hisce dilutis, calefactisque, quum dein leni igne exsiccata fuere, dabunt solutas suas virtutes quam optimas. Secundo, quoties corporum quorundam Elementa concreta fuerunt inter se, ope glutinis, seu vinculi acidi interpositi, tum Alcalia hæc præstant resolutionem sæpe quæsitam, trahendo in se id coagulans Acidum, atque ita educto nectente vinculo, elementa separata iterum exhibendo. Scimus quidem Acida hæc sæpe profundè adeo unita esse, ut primo per Alcalia non ita integre, neque satis prompte extrahantur, sed tamen tandem obedire solent. Argentum vivum semel accurate corrosus per spiritum nitri, atque inde actum vi ignis in Mercurium præcipitatum rubrum, non redit statim, affuso Oleo Tartari per deliquium, in Argentum vivum currens, sed in pulverem alium. Quando autem deinde pulvis ille magno igne pellitur ex retorta de hoc sale alcalino, tum Mercurius vivus, relicto suo Acido in Alcali fixum, iterum prodit. Tertio, per hanc operationem, qua corpora quædam, prius soluta per Menstruum Acidum in particulas minimas, deinde applicantur Alcalicis, acquirunt Alcalia sæpe novam virtutem, per quam intimius jam admissa ad minima corporum, longe pulchrius jam illa solvunt, quam si corporibus illis applicata fuissent, sine hac præmissa corrosione prius præstita per Acidum. Hinc etiam videmus, plerosque modos, quibus Mercurium fluentem producere conati sunt ex Metallis Alchemistæ, primo præscribere, ut Acidis calcinata dein Alcalicis agentur.

Alcali volatile.

Requiritur adhuc in omnibus hisce, ut & de Alcali volatili Menstruo adhuc agamus. Illud quidem in rerum natura an unquam prius tale existat, ante putrefactionem, aut destillationem, animalium, aut vegetantium, non ita temere dixerim. Nisi forte putaveritis, singulare id salini, quod in Acidulis dictis obtinet, omnino eo pertinere, quod haud præcipitanter ponendum arbitror: quia nulla arte cognita id omni nota ad Alcalia volatilia cætera ita absolute reduci potest: quamvis eo potius, quam ad acida, ablegandum scitissime probavit Clarissimus Hoffmannus, ubi de his scripsit. Cæterum, quæcumque explorata hæctenus Animalium, aut Vegetabilium, corpora, per putrefactionem, eo rediguntur certissime, ut Salinum eorundem principium evadat, alcalinum volatile, perfectum. Vegetantia autem acria, prius recensita, sola destillatione salia hæc quoque generant. Animalia vero, quotquot nota, etiam

simplici destillatione hæc promunt. Tandem etiam Animalium humores nondum alcalini, admistu alcalini fixi, ita mutantur, ut statim, cæteris in Alkali fixum attractis partibus, alcalinos halitus manifestent, atque actione ignis confestim alcalinum volatile exhibeant. Tot quidem diversis modis ortum hoc Sal, si dein artificio Chemico redditur quam purissimum, vires semper habet, formamque omnem, easdem. Sunt vero illæ vires eadem ferme, ac in alcalibus fixis. Sed inde tamen per alia in effectu quodammodo differunt. Alcalia volatilia sponte sua, aut utique in calore minimo, semper agitantur ipsa, aguntque. Fixa Alcalia requirunt, ut agant, longe majus adjuvmentum ab igne. Deinde vero volatilia à puncto calefaciente, hinc & à materie solvenda calefacta, aufugiunt; hinc non manent illi applicata, ut vim suam in objectum solvendum exercent. Fixa Alcalia contra, rem commissam solvendam ope agitantis ignis aggrediuntur quam constantissime; dum illi rei, si fixa fuerit, perpetuo applicata omnino maneant. Quando autem Alcalia Volatilia corpori solvendo coguntur adhærescere, tum calore modico virtutem solvendo præstant ingentem non modo, sed & longe promptissimam. Quod patet quam evidentissime, dum Alkali purum urinæ, pro exemplo, calidæ applicatur cuti sanæ, moxque tenaci tegitur emplastro desuper. Oritur enim uno temporis momento, ardor, dolor, inflammatio, eschara nigra, gangrænosa, breviter in ossa usque erosio. His autem positis pro differentia, in reliquis omnibus intelligi potest horum Alcalium Volatilium actus ex Historia tradita Fixorum. Ergo jam, sed brevius, recensamus.

Acida Menstrua.

Character Physicus Acidi supra jam datus. Constitit etiam, raro Acida exstare forma solida, nisi in Sale essentiali plantarum Acidarum, & austerrarum, vel in Tartaro. Acida, quæcumque fuerint vel in vegetantibus, aut in fossilibus, propria animalibus necdum novi. Acida vegetantium vel nativa sunt, vel producta fermentationis ope. Nativa vegetantium Acida orta videntur ex illo succo solo, quem hauriunt plantæ de terra nutriente. Unde forte, hoc respectu, omnia illa reducere possemus ad fossilium naturam: maxime, quum plantæ in mari ipso cretæ, nec radice sua terreno maris fundo affixæ, constant mere alcalescentibus partibus, inque destillatione Alkali Volatile, oleosum, exhibeant, ut observatum sibi dudum tradidit Illustrissimus Comes Marsigli, ubi de his disputat. Nativa vero plantarum Acida, in quibusdam manifestissima sunt. Ut in Acetosa, Trifolio acetoso, evidens. In succo omni noto fructuum vel pulposorum, vel horæorum, maxime paulo magis immaturorum, quæ cocta calore solis mitescunt magis. In omni etiam succo, qui verno tempore, dum stirpibus sua vita redit, perfecte acidum hoc obtinet fere acetosum. In aliis autem vegetantibus Acidum verum inest, sed occultum magis, ut in lignis, & aromatibus. In Guajaco, Sassafras, Cinnamomo, infinitisque similibus, quis unquam fuisset suspicatus Acidum, nisi destillatione fuisset tam clare demonstratum? In Balsamis laudatissimis, quis crederet Acidum, quod destillatio Terebinthinæ tam copiosum, tam facile & manifestum,

Acida Vegetantium nativa.

exhibet? Omnia autem hæc Acida, vix pura haberi queunt, semper autem cum aliis confusa partibus: unde etiam difficillime actio horum distincta tradi potest. Cæterum vis illorum Acidorum in quibusdam manifestatur operatione sua in objecta propria: quum succus recens aurantii, citrei, limonii, plumbum, stannum, cuprum, ferrum, dissolvat, satifque fortiter calcinare queat, æque quam fossilia acida. Alia autem ratione Sales hi Acidi liquidi coguntur in glebularum solidas; dum succi liquidissimi, Acidi, pressi, colati, inspissati, in quiete repositi, coguntur in crystallos salinas. Tales coram Vobis quotannis ex Acetosa exhibui, Tartaro quam simillimas, in quibus acedo nativa vegetantium vera inest.

Fermentata, liquida & solida, Vinosa.

Fermentatio autem videtur provehere magis, magisque, Acidum occultum vegetantium. Succum enim maxime maturi, dulcesque, vegetabilium, nihil fere Acidi videntur habere, ut in succo uvarum presso clarum est. In cassia, manna, melle, saccharo, quis deprehendit Acidum? At quoties hæc rite fervent spumante motu, statim Acidum educitur, apparetque, imprimis subtiliori inde Vino reddito. In Cerealibus, farinosis, maturis, an ullum quidem apparet acoris signum? Vix fermentatio brevis hæc agitavit, omnia statim acent. Quamvis nata sic Acida alterius sint & naturæ subtilioris, quam quidem nativa, liceat deinceps Acida sic producta Vinosa appellare. Quæ rursus duplicis sunt ordinis. Vel enim liquida vini acidi forma in vino oberrant, vel in vino ipso se colligunt tempore, atque superficiei cadi se affigunt Tartari solidi nomine. Acida hæc fermentata Vinosa vini obtinent fere præcedentibus nativis eandem vim.

Acetosa.

Acida autem vegetantium fermentatione producta alia, cum venia, vocabo in posterum Acetosa. Omnia scilicet Vina nota, si cum acidis austeris, crudis, de novo, fermentatione acetosa, agitantur, juxta artem, transeunt in Aceta dicta, consumunt Tartarum proprium, longe acidiora evadunt, atque longe potentiorum, magisque constantem, acedinem acquisiverunt, quæ in ipsa destillatione constat: hinc & in Acetis hic obtineri valet Acidum purum, actuosum. Tum vocantur Acida Acetosa destillata pura. Quæ quidem postrema incredibilis adeo usus, & efficaciam in Chemia, ut hinc & omnia cætera Menstrua Aceta vocarint, ut de Acetis Philosophorum adeo est manifestum.

Acida fermentantia.

Sed & in Acidis his animadvertere oportet Acida fermentantia, quæ quidem vocamus Succos vegetabiles in ipso jam fermentationis actu medios quasi inter nativum, & inter acquisitum fermentatione prorsus absoluta statum. Hoc nimirum tempore, facultas paratur maxime elasticæ parti fermentantis liquidæ, cui in rerum natura, me sciente, nulla similis. Si enim sylvestris hic, nec coercendus, spiritus, acidus, & explosivus, de ingenti copia fermentantis vegetabilis per exiguum in vase spiramentum ferit nares hominis fortissimi, uno eum ictu exanimat. Si minus fortiter afficit, tum apoplexiam creat subitanam; si levius, amentiam, cum paraplegia; si levissime, vertiginem. Quæ quidem omnia funestissimis eventis constiterunt. Unde & temulentiam propior causa, atque hinc nervorum inde affectionis tremulæ habetur idea. Sed & hinc noscitur ratio rei satis miræ visæ, quam Illustris Cornarius de se narrat in pulcherrimo de Laude Sobrietatis libello, accidere scilicet quotannis jam senescenti lan-

guorem, cum virium deliquio, eo quidem semper anni tempore, quo propius abesset à vindemia: Non cessisse ulli methodo, neque remedio, hoc mali, donec tandem increfceret ad extremum usque. Verum simul ac mustum recens potaretur, statim infractas insurrexisse vires, atque restituisse brevi pristinum vigorem. Donec eodem modo iterum veterascente Vino illius anni, in priorem relapsus debilitatem sperare deberet recentis iterum Vini instaurationem. Quæ cuncta nos docent, quam sit incredibilis potestas aciduli ferventis in animalium corpora, in bonum malumve. Unde enim Cholera diro eventu tam cito lethalis? Sane inprimis à musto, fructibus horæis maturis, in ventriculo ipso, & intestinis tenuibus, actu ipso fermentantibus, hinc explosu horum spirituum musculos harum partium in spasnum sæpe funestum contrahentibus. Cujus quidem rei mirabilis Historia in Actis Philosophicis Britannicis habetur: ubi Anatomicus egregius Sanctus Andreas morbum, & cadaver, accurate describit hominis in Choleram lapsi, ex nimia ingurgitatione generosissimæ cerevisiæ in actu fermentationis suffocatæ intra cantharos (bottle ale), hincque mortui. Profecto, ut singularis hæc efficacia talis acidi sic innotescit, ita quoque & intelligitur credibile spiritus illos in alia quoque mira patrare actione Menstrui. Dubitavi aliquando, num Spiritus hic mirificus fixus esset in Tartaro. Atque inde vi ignis solutus ille foret, qui in destillatione Tartari tam vehemens, omniaque vasa, utcumque magna, displodens, à Chemicis in destillatione Tartari semper observatus fuit. Profecto corpora solvenda, quæ rebus fermentantibus in ipso actu fermentationis immiscentur, inde longe aliter dissolvuntur, quam si iisdem liquidis extra fermentationis vim fuissent commissa. Id manifestissimè quidem apparet in herbis recentibus, quæ fermentanti musto, aut cerevisiæ injiciuntur; inde enim exoritur liquor, in quo in unum, & idem, quasi liquidum omnes illæ vires, æquabilissime adunatæ habentur, unaque dein etiam actione operantur. Ita etiam diversissima in Theriaca Medicamina, ope mellis adjuncti simul in unam homogeneam massam rediguntur, sicque adunata vi operantur.

Sed & Acida actuosa, pura, tenuia, eliciuntur satis nativa, ex vegetantibus igni expositis; si enim lignum, inprimis viride adhuc, luculento imponitur foco ita, ut utrumque extremum extra focum porrigatur, tum ignis medium ligni exagitans, humores ejusdem, ibi contentos, fundens, propellensque, agit specie aquæ, cum sibilo, & spuma, extra ligni extrema. Qui liquor exceptus, purus Acidus est; omnesque etiam Acidi proprietates exhibet; vires solvendi Acidis communes possidet. Hinc & noscitur, undenam fumus ligni, maxime virescentis adhuc, oculos urat tanto dolore, per Acidum scilicet suum, quod acre quaquaversum dispergit. Hoc ipsum quoque carnes pervadens, piscesque, huic fumo expositos, eos rubro tingit colore, suoque penetrante Acido conservat à putredine, & ranciditate. Sunt nimirum Acida hæc, quam simillima iis, quæ naturalia existunt in arboribus plerisque.

Iterum reperimus Acida prorsus singularia, balsamica utcumque & oleosa, quæ vasis clausis, vi ignis, exprimuntur de vegetantibus, tam per adscensum, quam per descensum. Ita ligna guajaci, juniperi, quercus,

Acida Vegetabilia ustu.

Eadem destillata.

& innumera alia, si in scobem rediguntur siccam, dein ex retorta destillant prudenti ignis applicatione, dant liquorem limpidum, rubellum, acidum valde, oleosum quodammodo, odorem qui refert halecis fumo durati. Liquidum hoc, ita paratum, saturate Acidum est, inprimis, si colo, quiete, rectificatione dicta, depuratur; est enim vis Acida solvens in hoc Menstruo prorsus singularis. Quin & in corpore humano quoque mira præstat attenuando, condiendo, stimulando, putredini resistendo, hinc per urinæ, sudorisque vias expellendo. Cum his igitur depuratissimis Menstruis, si solvantur herbarum medicatæ virtutes, optimæ solutiones perficiuntur: quum acido suo singulari, subtili, penetrantissimo, agant, viresque solutorum exaltent. De omnibus igitur his acidis verum est vegetantibus, quod plurima corpora animalium, vegetantium, fossilium, metallorum, intime solvere queant. Cornua, ungues, ossa, carnes, animalium digerendo, coquendo, dissolvunt. Testas animalium, piscium, penitus corrodunt in liquorem pellucidum. Metalla etiam solvunt, ut jam monui, præter argentum vivum, argentum, aurum.

Acida fossilia.

Hinc igitur ars alia detexit Acida, quæ idonea & argento vivo, & auro, & argento, tum aliis quoque fossilibus, solvendis, quæ vegetabili Acido intacta persistebant, neque adeo facile à corporibus animalium superari poterant. Nam Acida quidem vegetabilium possunt à viribus validi animalis, inprimis accedente ingenti motu, sic mutari, ut amissa natura sua acida, abeant in aliud salis genus. Illa autem Acida, quæ nobis cognita, auro, argento, mercurioque, solvendis apta, sunt non ita facile superanda per vires coctrices animantium; sed fortiora his, eas ut plurimum destruunt, hincque venena fere evadunt animalibus, nisi in casibus paucissimis exceptis, ubi putredo, & alcaliscentia, nimis increpiscunt, ut in Alcalicis venenis, aut septica prorsus conditione humorum, ubi pestilentielle virus, vel variolarum præceps corruptio, infestant.

Nativa rara.

Fossilia autem Acida nativa, quam paucissima reperire est, postquam vere constitit, Acidus vulgo habitos Medicatos Fontes, potius Alcalicis accedere omni nota. Deprehenditur quidem halitus creber in fodinis, qui suffocans sulphureum Acidum refert, quique aliis etiam notis acedinem insitam monstrat. Sed rarissime solus, purus, forma humoris invenitur.

Fixata crebra.

Quoties autem, ut fieri crebro assuevit, occurrit solido corpori, quo Acidum illud attrahi potest, tum illi unitum palpabile fit, figiturque. Verum quando deinde de hoc corpore fixante iterum educitur, tum sensibus patulum, patitur se dignosci; quantumque dignoscere licet, tum semper erit unum, idemque.

In Sulphure.

Si enim, ut jam supra dixi, apprehendit pingue fossile, facit varias Sulphurum species: quæ combustæ, ex fumo collecto, refrigerato, humido aëri misto, Spiritum, vel Oleum, Sulphuris per campanam dant. Illud autem si ex vase puro vitreo, calori ebullientis aquæ diu exponendo, conamini destillare, accipietis inde notabilem aquæ puræ copiam, quæ ex aëre inter comburendum sulphur se insinuaverat acido sulphuris fumo. Tumque manebit tandem in fundo ponderosum, spissum, urens Acidum: quod perfecte, omni nota, Oleum Vitrioli purissimum refert, nisi in eo solo, quod nihil in se contineat metallici volatilis, ut in Oleo Vitrioli semper plus, minusve, inest.

Quando idem Acidum saxa Calcaria rodit, cumque iis concrefcit, Alumina quidem constituit, pro diverfitate materiæ simul admiftæ, varia. Omnia tamen hæc, quando leviter calcinata prius, vi ignis summa aguntur in vapores, dabunt ex his concretis liquorem; qui depuratus arte, prorsus idem est illi priori, de sulphure accenso qui comparatur, absque ulla fere diverfitatis nota.

In Alumino.

Quando autem Chalcanthum viride, nativum, in pulverem ficcatur ad albitudinem usque, calore modico, dein per gradus ignis urgetur tandem in summum usque, eructat nebulas albas, quæ collapsæ humorem dant; quod si rursus depuratur quam accuratissime hic liquor, idem iterum erit, qui de Sulphure, & Alumine producebatur.

In Vitriolo ferri.

Vitriolum vero cæruleum dictum, eodem tractatum artificio, humidum exhibet, quod idem est prioribus, nec inde distinguendum, modo per artem rectificetur, ut loquuntur artifices. Si autem Acidi hi liquores, ita nati, igne valido 560 graduum agitantur, tum ebulliunt, fumos dant albos, nebulosos, vagos, & quam latissime dispersos, qui omnia nota animalia, ad insecta usque, illico necant. Si verò inspirati, pulmones hominum feriunt, excitant mox tussim acutissimam, non compefcendam, dein suffocationem cum dyspnæa lethali, citamque mortem, aut aliter molestissimum, per totam deinde vitam, asthma. Atque ea facit Oleum sulphuris, aluminis, chalcanthi, æris, atramenti sutorii, simulac modo vi ignis in vapores, comburendo, destillando, ebulliendo, excitantur. Quin etiam, quotiescumque aliquod horum acidorum, nihil refert quodnam sumpseritis, pingui jungitur Oleo, dat Sulphur; si terræ Calcarix, Alumen generat, si Ferro, dat Vitriolum ferri; si Æri, Chalcanthum generat. Quibus igitur omnibus argumentis inducti colligimus, unum, semper idem, Acidum, ponderosum, difficulter ebulliens, reperiri in fossilium classe, nativum, sive forma puri Acidi existens. In hoc Acido proprium est, primo, quod sit omnium acidorum ponderosissimum (est enim ad spiritum Nitri, ut 11. ad 9; ad Spiritum Salis, ut 11. ad 8; ad Aquam fortem, ut 11. ad 9; ad Acetum stillatitium, ut 11. ad 7; circiter (à natura sua propria. Vid. Monum. Ac. R. Sc. 1699. pag. 47. Secundo, simul est inter omnia Acida fixissimum: nam in calore aquæ ebullientis nunquam fumum dat, nisi aquæ illius, quæ illi Acido adhærescit, non autem ipsius Acidi; sed requirunt hæc Acida ultra 560 gradus, priusquam recte ebulliant. Tum autem statim noxios illos fumos dant. Quarto, acida hæc valido igne repurgata ab omni aqua adhærente, hinc meraca, ponderosissima, acerrima, aquam illico avidissime ex aëre attrahunt, se diluunt, pondus augment. Quinto, eadem sic purissima, ab affusa frigida, mire incalescunt illico. Sexto, Salem maris, fontium, gemmæ, vi ignis ita mutat, ut in destillatione cieat Spiritum Salis; Nitro mistum facit, ut inde affurgat Spiritus Nitri; multa alia soluta per Acidis Spiritus affusus suo statim liberat ab Acidis suis solventibus, eos excutiendo, volatilesque reddendo, se in illorum locum sæpe substituendo. Atque etiam ex hoc fundamento fit, ut Alumen, & Vitriolum, calcinata prius, si miscentur Nitro, dent Aquam fortem; si Sali marino, dent Spiritum salis marini: nam in colcothare Acidum adhuc latet vitrioli fortissimum, fixissimumque, quod vis

In Chalcantho.

ignis nondum potuit excutere; hoc mistum nitro, facit acidum nitri spiritum assurgere, in aquam fortem, qui sincerus nitri spiritus, in quo nihil Olei Vitrioli. Sed id Acidi Vitriolici, quod adhuc supererat in calce Colcotharis, dein manet cum parte nitri in fundo, datque ibi fixissimum salem similem Nitro Vitriolato. Quod idem & cum sale marino contingit. Septimo, ferrum prompte solvit, cuprum lentius utcumque, argentum valde difficile, argentum vivum non nisi in gradibus 560 caloris; plumbum non solvit, nec stannum. In cæteris hoc acidum reliquis Acidis convenit. Quibusdam id habet commune, quod Camphoram perfecte solvat in oleum liquidum; quod copiosæ aquæ adjectu iterum in Camphoram veram redit.

Acidum Nitri.

Alterum Acidum fossile nobis notum de Nitro producitur, neque unquam in rerum natura visum, fuit copia vel minima, quin semper à Nitro prius existente fuerit eductum. Si enim triplo boli, argillæ, farinæ laterum, aut similibus, intime mistum Nitrum, summo urgetur igne, tum pars ejus magna in fumum rubrum mutatur, qui in liquorem relapsus, Spiritus Nitri vocatur: aut, si Nitrum siccum cum æquali quantitate Olei Vitrioli destillat, igne arenæ fortissimo, sed per gradus subministrato, tum similis spiritus à rubris fumis producitur. Denique Nitrum cum æquali copia calcis rubræ Vitrioli, aut calce Aluminis, tritum, dein igne validissimo actum, dat iterum eosdem fumos, & ex iis Spiritum Nitri æque bonum, purumque, sed quem artifices vocant Aquam fortem, Aquam stygiam, Aquam docimasticam. Hic spiritus quomodocumque paratus, idem est omni nota, omni dote: si enim diversitas quædam, ea sane vix adeo in ullo se experimento prodit. Hoc proprium habet, quod ubi fervet æstu ignis, semper ruberrimos fumos creet, solvat Argentum in crystallos amarissimas, causticas: quæ solutio huic spiritui propria; quum vix ullo alio acido queat perfici; Oleum enim purum Vitrioli difficulter eam præstat. Solvit etiam Mercurium, Saturnum, Venerem. Aurum verò non attingit, Stannum vix dissolvit. Acidum hoc ubi semel metallis suis solutis se penitus immiscuit, fortiter satis iisdem adhæret, sic quidem, ut in igne satis magno remaneat, in metallo. Id patet in argento sic soluto; quod patitur se fundi in lapidem infernalem, retento rodente Spiritu. Mercurius præcipitatus ruber quoque, quando rite fixatus est, quamdiu resistit igni, quam intenso, priusquam deserat suum acidum adhærescens!

Acidum Salis
Marini.

Sal Marinus, ut Nitrum, sincerum si fuit, nullum signum Acidi in se habet. Si autem tractatur iisdem modis, ut de nitro statim disserui, mutatur in Acidum, volatile, liquidum. Si enim triplo terræ, fusionem prohibentis, rite miscetur, dein igne per gradus violentissimo urgetur, dissolvitur in fumos, albos, densos, vagos valde, & volatiles, qui collecti in liquorem, humorem dant, aurei, vel viridis, coloris. Si cum Oleo Vitrioli destillat, eundem liquorem exhibet omnino, sed magis volatilem. Si autem cum sæce destillati Aluminis, vel Vitrioli, mistus sal hic tandem igni exponitur maximo, eundem Spiritum Salis Marini eructat. Omnes hi Spiritus, Triplici hoc diverso modo parati, semper iterum, & perfecte, iidem prorsus sunt. Quin etiam, iidem erunt si ex sale Gemmæ, Fontium, vel Maris, produxeritis. Ita quidem ut idem hic semper sit. Habet
idem

idem hoc proprium hic spiritus, quod si de sale purissimo fuerit factus, inque novo sale purissimo iterum destillatus, semper, ubi violentia ignis æstuat, fumos albos det, aurumque solvat, quod nullo alio Acido in rerum natura penetrari potest. Solvit & Stannum, quin & Mercurium cum flatulento sonitu, Ferrum, Æs, sed Argentum nullo modo solvit. Neque & Plumbum dissolvit penitus. Hinc igitur Acidum constituit iterum suo in genere prorsus singulare.

Unde igitur sincerus Spiritus Nitri, & Spiritus Salis, sunt duo diversissima liquida, & tamen mirifice propinqua sibi invicem, & stupenda facilitate mutabilia. Quod in Historia Menstruorum omnino considerari debet, res autem ipsa se sic habet. Si spiritus Nitri, in retorta vitrea cohobatur, super nitrum siccissimum, sed arte summa depuratum, ut nihil prorsus salis marini illi nitro insit, tum fit spiritus ille nitri optimus, singulaque cohobatione melior, ad omnia propria opera spiritus nitri. Si autem illa cohobatio fit supra nitrum vulgare, non redditum purius per crystallisationem, tum spiritus nitri ita cohobatus, amittet naturam spiritus nitri, non solvet argentum amplius; acquireret vero indolem spiritus salis marini, vel aquæ regię, solvetque aurum. Si autem hoc observatum, adeo paradoxon, rite excutitur, facile videmus in illo naturali nitro adhuc aliquid salis marini adhærere, quod ipsum in tali opera simul in destillatione se immiscet. Hinc ex spiritu nitri aquam Regiam format. Quod sequenti rursus experimento patet. Accipiatur Salis marini pars una, pura, sicca, decrepitata, in pollinem trita, immittatur retortæ purissimæ, huic superfunde spiritus nitri, vel aquæ docimasticæ bonæ, partes quatuor. Fiat destillatio lege artis, ad summam siccitatem usque, igne arenæ forti ad finem. Spiritus Acidus, ita productus, erit aqua Regia, non amplius aqua fortis. Solvet aurum, non attinget argentum. Si dein salem examinamus, qui in fundo retortæ superest ab hoc labore, illum solvendo, colando, crystallifando, nanciscemur purum, verum, inflammabile Nitrum. Vid. du Hamel. H. Ac. R. Sc. pag. 158. Boyl. Ort. form. 215. Rursus, si sumitur Nitri purissimi pars una, spiritus Salis Marini optimi ad partes duas, fiat destillatio lege artis ex retorta, prodibit spiritus, qui aurum solvit longe facilius, promptiusque, quam spiritus salis marini solet facere, Sal autem in fundo remanens post destillationem summam, si iterum solvitur aqua, colatur, crystallifatur, fit bonum, inflammabile nitrum. Boyl. Ib. à pag. 215. ad 224. Bohn. Chem. 35, 36, 163. Hoffman. Diff. Chem. Phys. L. III. Obs. 20. Hinc igitur aqua Fortis, fit aqua Regia, simulac modo spiritus nitri & spiritus salis, quomodocumque miscentur, & fere quacumque proportione. Imo etiam si Aquæ forti admiscetur aliquid salis Ammoniaci, Gemmæ, Marini, Fontani, Febrifugi Sylviani, aut spiritus Salis veri, tum statim, omnibus hisce modis, producitur Aqua Regia, semper.

Atque hæc quidem tradita hæctenus Acidorum Historia habetur. In qua quidem illud primo mirabile, quod de non Acidis tam facile gignantur Acida; ut in Acidis vegetantibus supra constitit. Vinumque optimum non Acidum, in lagena pura arctissime obturata, reclusum, dein alæ molendinæ alligatum, intra spatium trium dierum, conversum fuit in acetum

Acidæ Aquæ
Regiæ.

Corollaria:
hinc.

bonum, juxta observationem Hombergii. Ac. R. Sc. T. II. pag. 11. Dein & illud valde mirum, quod tamen Acida semel genita, atque diutissime ignem experta, vix mutantur: nam aqua Fortis, aqua Regia, spiritus Nitri, spiritus Salis, oleum Vitrioli, per quatuor annos, vasis hermetice sigillatis, in calore æquabili Athanoris, digesta, vim solvendi retinebant eandem. Solum Acetum evaserat insipidum, odore aromaticum. Et spiritus Salis inceperat vitrum suum rodere. Tertio tamen, ipsa hæc Acida, amittere naturam suam Acidam, dum actiones Menstruorum exercent in sua solvenda corpora. Ut laborioso experimento, per argentum vivum, & spiritum nitri, subtiliter satis collegit Hombergius, apud Hamelium, Hist. Ac. R. Sc. pag. 442. 443. Unde patet Acidum fortissimum menstruum, solvendo suum objectum corpus, verti in materiem insipidam, inertem, privatam illa vi propria solvendi, qua prius instructum fuerat, sive hanc Aquam velis vocare, sive alio appellare nomine. Mutari igitur vere, & solvendo, solvendi vim amittere, unde forte haud improbabile Acida hæc nasci, atque perire. Quis enim mortalium, usquam, in rerum universo, Spiritum nitri reperit, nisi de existente prius Nitro? Atqui Nitrum, de terra excrementis animalium foeta, calce, & alcali, & aëre, nascitur; aut ex Spiritu nitri prius puro in Alkali sincerum attracto, imprimis in fixum. Aut & pingues valde, fertilesque, terræ, à pluvia prohibetæ, & impeditæ penitus, ne alendo vegetabilia nutrimenta sua consumant, diuturnitate temporis omnes imprægnantur Nitro foecundo, si modo omnis salis marini accessus inde prohibetur. Vid. Boyl. Chem. Sc. 177. Atque inde liquet Spiritum acidum nitri solo igne nasci ex mutato nitro puro; ipsum autem nativum nitrum produci sine hoc spiritu prius nato. Quarto igitur, Acida hæc, dum corpora solvunt, cum iis concrefcere, mutari, in nova verti, & sic plurima nasci diversa ex uno. Etenim Spiritus nitri solvit Argentum, Plumbum, Stannum mire mutat, Cuprum, Mercurium, Nitrum, Antimonium, Zincum, Emericam, & cum singulis semper creat alia corpora, odore, sapore, colore, densitate, effectibus omnibus. Vid. Boyl. Mech. Qual. 118. 119. Quinto conveniunt omnia hæc Acida inter se in quibusdam, differunt in aliis.

Acidorum convenientia.

Conveniunt in compositione cum Alcalicis, quoad effervescentias; indeque natas salium novorum origines. Item in compositione cum creta, coralliis, lapide cancrorum, perlis, matre perlarum, testis cochlearum, mytilorum, ostreorum, cornibus, ossibus, unguibus, calce viva, calce extincta, ferro, cupro; omnia enim hæc solent ocyus tardius dissolvi per Acida quæcumque, sive magno id cum impetu fiat, sive quiete. Soluta hæc in se traxere semper Acidum solventis ex aqua illa, in qua id Acidum prius dilutum hæserat. Dein materies hæc ita soluta, & unita solventi suo Acido sali, convertitur in naturam salini, potestque dilui in aqua, ac si sal esset, quamdiu Acidum illud ei adhæret; quamvis antea corpora hæc omnia nullo modo in aqua poterant dissolvi. Quando autem Acidum illud solvens iterum abducitur de materie sua soluta, tum solet semper illa iterum apparere instar terræ, quæ in aqua solvi renuit quam maxime. Unde igitur liquet, quanta sæpe fallacia aqua nobis apparens credulis imponat; dum specie decepti putant meram aquam ele-

mentalem fuisse, quæ certis operibus adhibebatur; dum interim in hac aqua laterent dissoluta corpora, & solventia simul. Unde etiam sæpe putantur nasci de aqua simplici, quæ revera ortum debebant absconditis illis solutis, & solventibus. Id autem tanto quidem facilius contingit, quod, demptis metallis, Acida in genere, accurate, & ad saturationem mensuram, unita corporibus modo recensitis, amittant omnem acrimoniam, plerumque omnem saporè; sicque lateant penitus. Solvat nitri spiritus drachmas quatuor, & grana novem, lapidis cancrorum, ut solet facere. Sit autem solutio hæc facta exquisitissime ad definitum saturationis punctum, erit liquor limpidus, insipidus fere; diluatur ille aqua purissima, coletur dein; atque detineatur in calore moderato aliquamdiu, apparebit aqua pura. Quando autem instillatur liquido huic Alkali forte fixum, mox iterum in fundum labitur omnis moles soluta; quam incautus sola de aqua natam falso suspicaretur. Conveniunt Acida hæc, quod solvendo illa corpora, non modo solutis adunentur concrefendo, sed & simul inde mutantur in sua natura. Demonstratum enim est certissimis experimentis, Acida acidissima, dum rodunt sua solvenda, vere immutari ab iisdem, & naturam Acidi non modo, sed & solventis exuere. Ita nimirum spiritus nitri Mercurium rodens, dein ab eo immutato reductus, amisit potentiam brevi dissolvendi ulterius Mercurium. Communis & Acidorum vis in succos vegetantium, ut colorem rubrum in iis producant: ut in succo heliotropii, rosarum, violarum, patet. Rursum omnibus iis convenit in eo quod non adeo mutant omnia soluta, quam quod mutantur ab iis. Id fere in omnibus patet. Acetum in plumbo soluto non manet ibi acetum, non separatur inde iterum ut acetum. Sed plumbum inde reductum iterum plumbum est. Spiritus nitri solvit Mercurium. Mercurius inde reductus est prorsus idem. At spiritus nitri rursum separatus inde neutiquam est spiritus nitri, qualis antea fuerat. Hinc ex universis commune est, quod assiduo plurima ex Acidis his pereant.

Differunt autem inter se hæc Acida quam maxime, primo copia Acidi veri, ratione aquæ admixtæ. In Aceti optimi uncia, grana veri acidi octodecim, totum reliquum aqua. In uncia spiritus salis grana tria & septuaginta veri acidi, residuum pura aqua est. Uncia spiritus nitri dat drachmas binas acidi & grana viginti tria, cæterum aqua est. Eadem quantitas aquæ fortis dat acidi veri drachmas duas & grana viginti sex. Uncia tandem olei vitrioli dedit Acidi drachmas quatuor, & grana sexaginta quinque; secundum observata Hombergiana, Ac. R. Sc. T. I. p. 52. Secundo ipsum hoc Acidum, jam in qualibet specie sincerum, virtute solvendi differt mirifice. Nam Acidum nitri coctum cum auro illud vix afficit, nisi quod nigrum reddat, argentum solvit illico. Aqua Regia contra: unde patet, Acidum ibi non agere ut Acidum, sed ut singulare corpus. Tertio differunt Acida hæc & in eo, quod quædam mutantur longe alia ratione, quasi in novum corpus, dum suum objectum solvunt, alia minus. Spiritus aceti in plumbo soluto fit oleosus, pinguis, spiritus; at spiritus nitri, dum rodit saturnum, inde non ita mutatur. Quarto, idem Acidum in uno objecto mutatur valde, in altero vix vel non. Acetum

Differentia Acidorum.

stillatitium in plumbo mutatur, ut dixi; si ferrum roserit, amittit omnem antiquam naturam, neque inde unquam idem recipi poterit. Sed quando cuprum roset in æruginem, hancque iterato dissolvit in liquorem viridem, ex quo dein æruginis crytalli natæ; hæ crytalli continebunt acetum fortissimum. Quando autem illæ crytalli ex retorta pelluntur magna vi ignis, tum prodit spiritus aceti fortissimus, acidissimus, vix mutatus, licet cupro tam arcte adhæserit. Unde igitur liquet, quanta differentia Acido accidat in diversis metallis, quæ etiam in aliis objectis invenitur! Acida omnia dilui queunt aqua. Uniri possunt spiritibus, ut spiritus nitri Alcoholi cum terribili æstu, fumis ruberrimis, effervescentia fere ignivoma. Necti queunt oleis; spiritus nitri cum ignivomo sæpe motu, perumque cum summo æstu. Oleum Vitrioli quoque ad Alcohol & olea æstum parit summum. Quotiescumque autem Acida Oleosis nubunt, semper fere aliquid bituminosi, picei, aut sulphurei solet produci: unde sæpe miræ mutationes prodeunt. Ex quibus jam recensitis satis patuit nobis Acidorum Menstruorum enarratio, ut intelligere queamus illorum actionem. Brevissime igitur debemus adhuc recensere Sales dictos neutros, hermaphroditos, compositos vel enixos. Igitur de his jam dicere aggredior.

De Salibus Neutris Menstruis.

Sal Ammoniacus Menstruum.

Primus hic esto sal Ammoniacus vulgaris, qui aquæ jungitur facillimi, imo in aëre paulo humidiore illico deliquescit in muriam valde acrem, & mire penetrabilem. Quæ coëuntia, crassa, gelatinosa, pituitosa, picea, in corporibus animantium, pulcherrime attenuat, incidit, aperit, resolvit, hinc diaphoresim, sudores, urinas, salivam, pellit. Putrefactioni simul optime resistit. Pari ratione muria hæc cocta, vel digesta, cum gummosis, resinosis, gummi-resinosis, vegetantium, eadem intime resolvit, utque dein in aquosis, in spirituosis fermentatis Menstruis dissolvi queant commode etiam disponit. Sed & in metallis pulchra præstat: ferri scobs, si huic incoquit, mire resolvitur, inque medicamen optimum instaurans, aperiensque convertitur. Limato æri affusa igne digestionis, vel coctionis, liquidum producit amœni coloris; cujus paucae guttulæ, jejuno haustæ, anthelminthicas, atque antepilepticas virtutes sæpe præstitit. Hinc muria hæc præclarum in triplici regno menstruum exhibet. Quando autem siccus hic sal, purissimus, inque flores actus, cum fossilibus accurate miscetur, diuque conteritur, dein autem vasis clausis, igne arenæ, simul sublimantur, tum virtutes exercet inimitabiles Menstrui; adeo quidem, ut Aquilam albam, Pistillum sapientum, appellaverint Alchemistæ. Sulphura, sulphurea, semimetalla, metalla, ita tractata, volatilia, aperta, attenuatissima, penitus permutata sic redduntur. Unde & Medicamina præstantissima præparantur, vix alia arte tam bona paranda; Flores lapidis Hæmatitidis, Ens Veneris, Ens Martis, multa alia ne commemorem. Quid mirabilius visu, quam antimonii sic paratos colores ex uno nigro versicolores? Sufficiat mihi dicere plurimos Philosophorum Clavem appellasse hunc salem ad arcana referenda. Dos ejus eximia, quod vix mutetur in sublimando, nisi per alia adjuncta. Porro

mistus aquæ forti, vel spiritui nitri, statim convertit hos liquores in Aquam Regiam. Cum alcalicis salibus fixis illico mutatur in Alkali purissimum volatile, quod tum statim hac potentia agit; & in novum salem, marino satis similem. Ex spiritu salis marini permisto ad saturationem cum spiritu alcalino volatili puro, illico Sal Ammoniacus nascitur. Ex sale marino, urina, fuligine, simul mistis nascitur. Hinc videtur esse verus sal marinus semivolatilis. Omnis proinde potestas illius, qua instar Menstrui agit, ad virtutem salis marini inprimis referri potest: atque ideo etiam nunquam melior reddi potest, quam ubi de purissimo sale marino, decrepitato, ficcissimo, aliquoties sublimatur vasis accuratissime clausis. Hac enim ratione Flores salis Ammoniaci quam optime parantur.

Succedat igitur Sal Marinus, de quo toties dixi jam, quod in fodinis, hinc & in fontibus sæpe, idem prorsus eruitur; ideo etiam sub unius Marini historia, tres illas diversa origine species describam. Sal hic fere ope maris, fontium, vel fodinarum, distributus per omnes orbis plagas, universale habetur condimentum adversus omnem putredinem. Solvitur facile aqua: in aëre humidiorè sponte liquefcit in myriam fortissimam. Hæc Menstruum præbet pulcherrimum, defæcatumque salis Marini. Cujus effectus idem fere est in Chemicis, qui modo de myria salis Ammoniaci explicatus fuit; quare ad omnes eosdem usus adhiberi poterit. Sal hic Marinus igni impositus decrepitet: erit facile in pollinem terendus intra vasa calida, sicca: tum in igne fundi potest, facileque tum per poros vasorum transit, sicque in igne evanescit. Quando autem sali illi ita fuso admiscentur fossilia metalla, semimetalla, miræ mutationes producuntur, & alienæ naturæ ab aliis. Miscui salis Marini non decrepitati, humidiusculi, octo uncias cum Antimonii mineralis in pollinem triti unciis duabus. Accurate mista diuturno tritu commisi crucibulo; quod inverso alio texti, dein forti luto inter se connexui. Posui hæc ita parata in igne rotæ spatio viginti quatuor horarum. Ultimo urfi igne, ut sal flueret. Apertum dein crucibulum exhibuit massam nigro-fuscam, in cujus fastigio, spicula alba elevata erant. Omnia terendo redegì denovo in pollinem; cæmentavi ut prius, massam obtinui rubro-fuscam, in fundo erat pars magis metallica; contusa, contrita, miscui, iterum, sic cæmentavi, tandem igne forti fudi, transivit fere omnis Sal per vasa. Reperi in fundo Antimonii massam rubro flavam mire mutatam. Unde patet in exemplo, quomodo sal hic Menstruum ficcum agat ignisque. Cæterum ad infinita talia præstanda adhiberi potest effectu semper longe alio futuro, quam per illius alterius salis actionem fieri solet. Solet hinc in cæmentationibus sal hic forma ficca, una cum pulvere lateritio mistus, adhiberi ad mutationes pulcherrimas inducendas, ad metallorum exaltationes, separationes, maturationes, de quibus tot Paracelsus scripsit in suis operibus, comprobata & aliis. In illis quidem adnotare licet Salem Marinum ficcum, pulvere laterum contritorum permistum, igni expositum; in spiritum volatilem, acidum, Aquæ Regiæ fere similem, converti; qui dein agat in glebas metallicas instar Aquæ Regiæ: unde singulares dein actiones. Vid. eundem Paracelsum de cæmentis, & gra-

Sal Marinus
Menstruum.

dationibus. Quando autem arte prius memorata in descriptione acidi spiritus salis marini, sal hic maris conversus in spiritum est; hicque dein à sale purissimo, decrepitatissimo, siccissimo, salis marini, destillando abstrahitur, atque sæpe cohobatur; tum nascitur solvens de sale marino mirificum, singulare. Vultisne mecum repetere tædiosos, attamen utiles, labores? Agite. In binis libris salis Marini Spirituum dissolvi tantum Marini salis puri, siccissimi, minutatim triti, sensim parum injiciendo simul, quantum ullo modo poteram dissolvere: liquorem hunc quiete, & colatione, feci quam purissimum; inclusi altæ phialæ hermeticæ, quam altera minori adaptata occlusi, & cæmento accurate obsignavi: exposui calori solis à decimo Maii ad decimum Julii, tum destillavi ex retorta leni igne, donec in fundo remaneret liquor crassus, pinguis, apparens instar olei tenuioris, inque eo erant crystalli salis marini, duræ. Reaffudi omne destillatum, sicque tribus vicibus egi, semper reaffusum iterum abstrahendo. Sal tum in fundo restitans spongiosum, oleosum, evadebat, & pingue. Hoc postea repetivi accurata, sedulaque opera, præterea adhuc viginti quinque vicibus repetitis. Reaffudi tum ultimo destillatum quod exiverat, reliqui simul mista per quinque menses, tum vero igne lenissimo abduxi phlegma fere insipidum, tamdiu, donec spiritus acidissimus incipiebat adscendere: applicui aliud excipulum, destillare feci igne paulo majore; prodiit oleum acerrimum, acidissimum, ponderosum, salis; quod servavi seorsum; sal in fundo retortæ residuus post omnes has destillationes erat acidissimum adhuc, satisque fixum. Id exposui in patina vitrea aëri in loco subterraneo, ubi in deliquium solvebatur. Quando hoc liquidum deinde depuratum percolando, unitur iterum phlegmati, spiritui, oleo salis, prius eductis, tandem nova destillatione liquor comparatur earum virtutum in classe Menstruorum, quæ operæ pretium solvit. Vid. Paracel. X. Archidox. C. 4. Labores hosce haud subterfugi, ut discerem, quid veri foret in his, quæ Paracelsus scripserat. Boyleus artificiosa, & diuturna, digestionem, præstitit, ut sal maris modico arenæ igne, absque additione ullius corporis, spiritum dederit sine phlegmate, ante phlegma. Mechan. Qual. 234. Partes novem salis marini, solutæ, colatæ, depuratæ, crystallatæ, dant partem unam non cogendam in grana, acerbam, austeram, salinam. Hac ablata sal purior, Du Hamel, Hist. Ac. R. Sc. p. 16. 17. Hæc si quis cogitat, non mirabitur, cur tantas vires sali marino Chemico præparato, artifices summi adscripserint in Menstruis, & in medicamentis; videbit quisque, quanam ille methodo debeat præparari.

Sal Nitri Menstruum,

Nitrum nostrum, de animali, de alcalino, & calcario, ortum, atque depuratum, hinc facile alcalescens fixum, facile iterum vertendum in Acidum volatile, satis quoque singularis est naturæ, dum menstrui instar applicatur corporibus, Operationes autem illius adeo intricatæ sunt, ut sæpenumero extricari vix queant: id autem præcipue inde fit, quia adeo est mutabile in igne cum rebus. Si purum, siccum, igni exponitur, quum fluat instar aquæ tam cito cum corporibus, hinc sane mirifice horum aliter difficilius fluentium fluxum promovet, ipsa attenuat, dividit, intermiscet, Licet nullo alio respectu agere hic intelligatur. Hinc quoque metallurgi, fundendis occupati metallis, Nitro utuntur affuso, ut ita fluxum illorum

accelerent. Secundo autem, si tum in illa materie aliquid adsit oleosi, pinguis, sulphurei, id in igne fusionis cum hoc nitro, statim, summo cum impetu, detonat, incenditur, citissime ingentem æstum excitat, ignis vim subito incredibiliter incitat, auget, applicat, hinc corpora eo modo valde immutat, dividit, fundit, separat, longe alio modo, quam aliis artificiis fieri queat. Sed tum simul ipsum Nitrum amittit naturam Nitri, evaditque in naturam salis Polychresti, qui longe aliam solvendi vim obtinet, quam Nitrum, unde prius ortum fuit, prius habebat. Hinc igitur actio Nitri in corpora alia est ante deflagrationem cum iis, alia in deflagratione, alia post hanc factam. Tertio, Nitrum rursus fufum cum carbonaceis vegetabilibus, rursus quam maxime movetur, hinc corpora solvenda tum quam violentissime agit, dissolvitque, simul fumos mirabiles, valde actuosos, producit, qui ipsi etiam igne acti cuncta penetrant, dissolvunt. Denique, postquam ita transivit in Alkali fixum, jam non amplius fluit nisi igne maximo, transivit in naturam Alkali acris, penetrantis, semper tamen singularis naturæ, unde tum iterum jam incipit agere instar Menstrui Alcalini fixi, sicque tum novam solvendi vim acquirit, exercetque. Hæc autem in Historia Menstruorum Alcalium jam præmissa fuit. Quarto, idem Nitrum fufum cum suis corporibus solvendis, si in illis terræ, saxa, alumina, chalcantha, lateres triti, aut similia reperiuntur, statim transmutatur in salem acidissimum, volatilissimum, acerrimum, qui tanto igne jam agitato, penetrat, solvit, mutat quam maxime, agitque jam actione aquæ fortis pro una parte, dum interim altera parte, quæ manet in fundo iterum agit alia longe, & nova, virtute solvendi. Unde igitur intelligitur, quam mirus sit effectus hujus salis, dum cæmenti instar glebis admiscetur metallicis: tum enim vertitur in tales spiritus rodentes, qui interim metallica variis immutant modis. Hæc autem in Acidorum jam præmissa enarratione satis explicui; unde & peti facile queunt. Quinto rursus, si Nitrum purum igne fufum summo, cum antimoniæ regulina parte steterit in igne, fit vere lapis igneus; qui agit ratione haud imitabili, quod sciam, ulli alteri sali: est enim sal hic fixissimus, fusionis difficillimæ, acrimoniæ igneæ incomparabilis. Quare pervidetur, quanta vi solvendi mirifica instruat hic sal, quando cum regulo stibii adhibetur corporibus in igne! Fiunt utique inde virtutes solvendi prorsus mirabiles. Sexto, Nitrum in catillo mundo fufum per ignem, injecto salis ammoniaci pulvere incenditur, ac si pruna fuisset injecta, blandius tamen; sicque omni momento in igne mutatur, aliam assiduo naturam induens, donec tandem saturatum ad injectum salem non amplius incenditur, sed jam versum fit in novum salis genus, quod rubescit tandem, singularisque prorsus naturæ habetur, parum cognitæ, parum inter Chemicos considerata. Attamen, dum Nitrum cum sale Ammoniaci, ita in igne simul aliis corporibus admiscetur, contingent certe omni momento aliæ, aliæque solutiones, unde etiam alii effectus unoquoque tempore, dum hæc ita simul in igne perdurant. Raro quidem de his tam pensiculate cogitant artifices; sed hinc etiam fit, ut improvisa accidant, & prætervisa infidum efficiant experimentorum successum. Septimo, si solvendo adhibetur sal marinus ad unciam, spiritus nitri vel aqua fortis ad duas uncias, calore

moderato expulsus liquor erit Aqua Regia; agetque tantum illius effectus; sed sal in fundo restitans erit Nitrum; & aget post exsiccationem suam instar Nitri veri, in ultima operatione, dum in initio per liquorem egressum ageret instar aquæ Regiæ. Unde liquet, quam ingens sit diversitas vario tempore, quo durat dati alicujus Menstrui actio! Ita quoque si nitri purissimi parti uni, affusæ sunt spiritus salis marini partes duæ, dabunt in destillatione puram aquam Regiam, valde fortem, operatione omni talem, destillatione dein fortiter ad siccitatem perfectam peracta; in fundo retortæ verum iterum Nitrum, omni effectu tale. Unde apparet, quanta sit in his adhibendis cautela opus, ne in Menstruis fallamur! Quin & nitri spiritus, debitaque Alkali cujusque copia, solvendis simul si miscentur, brevi in Nitrum redeunt, deinde ergo instar Nitri agunt ultima in parte operationis suæ. Si verum est Glauberianum dictum, ex Sale marino, Alkali fixo, & Calce viva, mistis, igne ustulatis ad ignitionem usque, aëri expositis, inde humectatis, nasci verum Nitrum, tum sane hæc simul adhibita in cæmentis longe aliter agerent, quam quidem primo putaretur. Hæc si quis rite consideravit, deinde vero & ea addiderit, quæ in Historia Alcalium dicta de Nitri in Alkali conversione, & quæ in enarratione Menstruorum acidorum de conversione Nitri ejusdem in acida dicta fuerunt, satis intelliget validam Nitri, variamque, in solvendo potentiam.

Borax ut Menstruum.

Nativus Borax, Indiæ orientalis, Persiæ, Transylvaniæ, proles, aqua solutus, colatus, in crystallos actus, gustu amaro, subdulcescente, non alcalicus, nec acidus; in destillatione meram aquam & vitrum dans; quod vitrum dein aqua solvi potest; si urgetur igne summo mistus arenæ, nullum acidum spiritum exhibet; fluxum in Metallis celerrime promovet; hinc ea fundendo bene unit, sicque plurima iterum præstat, quæ aliis difficillime fieri queunt.

Salina Menstrua composita.

Quicumque gnarus est eorum omnium, quæ huc usque tractavi de Salinis Menstruis, ille promptissime intelliget, quo pacto ex combinatione varia horum salium inter se componendorum, oriri queant quam plurima novorum salinorum Menstruorum genera, quæ singula alias, & novas fere semper, virtutes solvendi statim obtinent. Hæc autem combinatio alias arte & industria humana fit, quandoque casu contingit, mentem improviso effectu excitat, sicque dein in monumenta Chémica refertur. Atque de binis his fontibus fluxit uberrima copia Menstruorum, quæ Chémicis descripta. Si enim Alcalia volatilia junguntur fixis Alcalicis, tunc volatilia semper fortiora, duriora, volatilia, redduntur per actionem ignis. Fixa autem, dum attrahunt acidula ex alcalicis volatilibus forte residua, ut & olea; terrestria vero retinent: hinc evadunt semper alia, composita, & alterius prorsus efficaciam. Alcalia fixa unita acidis vegetantibus, nativis, exhibent salium genus mirificum, compositum, blandum aperiens, diureticum; ut patet, si omphacio, succo limoniorum; similibusque, sal absinthii, aut similis adhibetur justa copia: oritur enim inde Sal qui vires longe alias solvendi obtinet, quam principia unde sit, vel quam ulli alii sales habent. Dum volatilia Alcalia junguntur his Acidis, statim verum aliud salis compositi genus nascitur, quod quam diversissimum ab eo priori de Alkali fixo. Quum vero Alcalia fixa rite componuntur.

cum

cum Acidis, fermentatis, puris, vegetantium, exoritur, post multa mirabilia phænomena, sal saturatus, volatilis, blandus, penetrans, saponaceus, facile ad ignem fluens, atque facultates mirabiles possidens. Hic Acetum rediit in suam matricem propriam, Salem Tartari eamque imprægnat suo Acido proprio, quod erat acetosum. Acetum enim Chemistis Tartarus appellatur fluidus. Hinc igitur factum, ut Tartarum regeneratum vocaverint hunc salem. Alii ipsam hanc recte paratam miscellam appellant Acetum radicum: quum in radicem propriam rediisse cerneretur. Et dubitavi sæpe edoctus pulchra effecta hujus salis in animali, vegetabili, & fossili, regno, an non hic ipse sit sal Tartari Volatilis Helmontianus, cui tantas adscripsit virtutes auctor. Id sane vere dixero, forte non esse in hoc Menstruorum genere aliud, quod magis meretur considerationem, & applicationem. In finitibus id possem probare exemplis; sed unicuique Myrrhæ sufficiat. Nobile hoc gummi difficulter per alcalia, & per acetosa, tentatur, ut rite solvi queat, atque ita reddi penetrabile, ut recipi queat ejusdem succus, ore haustus in venas. Quando autem digeritur lege artis cum hoc sale, inimitabili modo intime dissolvitur, liquefcit, in massam crassam, homogineam, medicatam, quam pulcherrime resolvitur. Ipse hic sal, si accurate confectus habetur, Alcoholi vini arctissime nubet, sicque præbet Menstruum, cujus confecti neminem pœnitebit; licet labore constet magno satis. Apparet hinc, quanto cum errore, recentiores Chemistarum, qui Acida & Alcalia ubique statuunt rerum principia, dicant, contra scientiam Chemicam fieri, quoties Acida miscentur Alcalicis: quasi generosa tum Alkali virtus perderetur per Acida, hinc de misto illo nulla superesset utilis potestas, ut Zwelferus toties clamat in suis operibus. Sed sciant hi Viri, quod Alkali purissimum Tartari nuptum lege artis Acido volatili ejusdem Tartari, in acetum verso geminata fermentatione, tum extincto Alkali, ejusque facultate propria, deleto etiam Acido Aceti, ejusque operatione, nasci novum, salem neutrum, qui efficaciam possidet longe præstantiorem illa, quam Alkali, aut Acidum, habuit. Quando autem Alkali volatile purissimum jungitur accuratissime spiritui purissimo, fortissimoque aceti vini, ita ut punctum saturationis quam exactissime obtentum sit, paratur liquor limpidus, levissime salsus, vix apparens acer, non multum odoratus, satis volatilis, compositus de Alkali & Acido levissimis. In eo autem latet peculiaris prorsus virtus dissolvendi, quam in aliis frustra quæsieritis: penetrare enim potest per omnia fere corporum genera, eaque sine magno apparente concussu solvere. Hinc Medici aquam hanc fecere quam plurimi, in tollendis oculi, aurisque, vitis à concreta quacumque materie, læsis. Simili etiam de causa inter summa arcana, quæ resolvendis tumoribus frigidis glandularum adhibentur nihil fere repertum fuit efficacius, quam fomenta ex lotio humano putrefacto, & aceto, si parti prius fricatæ calida applicantur. Ex hisce autem notatis intelligitur pariter, quid futurum sit, dum Alcalia fixa, aut volatilia, combinantur cum Acidis fermentantibus. Facta enim subita effervescencia, omnem mox conceptam fermentationem sedant, formantque dein sales modo descriptis quam simillimos. Quin similes quoque producentur, quando Alcalia hæc associantur Acidis igne combu-

rente de ligno expressis, aut per destillationem etiam exinde productis. Quando tandem Alcalia hæc fixa adunanda curantur Acido fossilium nativo, tum nascuntur iterum novi sales compositi, sed illi sane quam diversissimi. Alumini purissimo, dissoluto prius in aqua pura, instilletur calefacto, calidum oleum Tartari per deliquium guttatim, ad punctum saturationis: deposita calce cretacea, limpidus supernatans liquor, defæcatus, percolatus, acido aluminis nativo in Alkali attracto constans, salem exhibet Tartaro Vitriolato similem, sed à suspecta labe metallica immunem; cujus vis in Chemicis Menstrui intuitu optima, in Medicina quoque saluberrima. Chalcantho cuicumque, albo, cæruleo, viridi, in aquæ quadruplo soluto, colato, calido, si instillamus eodem modo Alkali fixum calidum, acquirimus pariter sic concretum salem, qui traxit in se acidum fossile, quod æs, vel ferrum, in fodinis roserat; unde rursus Tartarus vitriolatus nascitur naturalis, qui à vulgari differt, quod Acidum ejus tam validum ignem expertus non fuerit: unde vires naturales longe pulchrius conservavit. Quin & metallicas partes rectius deposuit; nisi verum fuerit chalcanthum de cupro, cujus remanens in soluto pars metallica cæruleo in sale colore se manifestabit. Quoties autem sulphuri vero cuicumque, immiscetur intime Alkali fixum, tum Acidum fossile trahitur in Alkali fixum, nascereturque simul sal præcedentibus similis; sed tamen alterius utcumque indolis est, ut spicula salina inde nata docent: id autem imprimis vel inde nasci videtur, quod oleosum pingue immistum illi sulphuri etiam Alkali fixo se associat, hinc inquinat concreturum purum salinum, adeoque ita salem decompositum former, alterius longe odoris, saporis, & efficacæ. Atque ex hisce jam quoque patet, quid futurum sit, quando Aquæ vitriolicæ, aluminosæ, harum inspissata crassamenta, pingua, quocumque demum ornata titulo, conjunguntur cum Alcalicis fixis iisdem. Semper enim, secreto metallico, vel terrestri, quod prius solutum tenebatur in his, Acidum solvens coibit cum Alkali in salem, qui Tartarus Vitriolatus, cujus vis solvendi singularis à cæteris omnibus salibus; ut applicatio illius ad metalla, semi metalla, sulphura, aliasque glebas fossiles, solet demonstrare: soletque hanc suam virtutem servare longe constantius magis immutabiliter, quam ullus alius sal compositus. Habet enim acidum suum fixius, Alkali fixissimo, in salem fixissimum, combinatum; neque cognitum est ullum aliud Acidum in tota rerum natura, quod affusum huic tartaro vitriolato, valet excutere eo Acidum illud, quod sibi conjunctum habet; quum acidum vitrioli nativum soleat expellere de aliis omnibus salibus sua acidia, ut prius patuit. Sed ubi acidis his fossilibus nativis admiscentur sales puri Alcalini volatiles, tum vero exsurgunt salia Ammoniaca singularis generis; quæ ex acido fossili, & alcali volatili, composita, forte Tartari Vitriolati semivolatiles appellari, distinctionis gratia, possent. Utique merentur & hi considerari à Chemicis inter Menstrua, ob insignem solvendi facultatem, à Medicis inter instrumenta Medicata propter insignem aperiendi, attenuandi, resolvendi, stimulandi potentiam. Atque inde intelligitur quoque, quid futurum sit, quando sal Ammoniacus vulgaris miscetur Vitriolis, dein vero igni applicantur. Namque Acidum Vitriolorum in alcalinam Ammoniaci partem rap-

tum expellit spiritum salis acidum, alteram Ammoniacy salis partem, hanc volatilem factam separat; tumque ex conjunctione Acidi Vitriolici, & Alcalino Ammoniacy, nascitur idem Tartarus Vitriolatus semivolatilis, qui modo descriptus. Reliquum est massa metallica, quæ, prius in Vitriolo præfens, jam inde præcipitata, specie sæcum separatur; aut, iterum ab illo spiritu salis arrosa, novam quamdam speciem metalli soluti exhibet. Hinc igitur habetis fundamentum verum judicandi de futuris, ex combinatione Alcalium fixorum, aut volatilium, cum omnibus Acidis fossilibus nativis; licet hæc sæpe abstrusissima lateant in metallis, terris, oleis, aliis salibus: effectus enim semper idem habetur; hincque prædici potest. Sunt autem adeo certa, hinc & jucunda, hæc experimenta, ut commendari satis nequeant; quin & utilia ad Chemiam simul & Medicinam:

Sed Menstruorum hæc doctrina adhuc requirit consideremus quoque illa Menstrua, quæ nascuntur de combinatis Alcalinis fixis cum Acido fossili per ignem producto. Igitur Alkali fixum, purum, ubi saturatum est rite Acido Salis marini, fontium, gemmæ, spiritu, dat renatum salem, qui omni fere dote nota Salem Marinum verum refert. Si autem saturatur acido nitri, salem gignit, qui Nitrum reddit omni nota perfectum. Si acido aluminis, sulphuris accensi, aut Vitrioli, rite jungitur, Tartarum Vitriolatum ubique facit, qui supra descriptus fuit. Quando autem Alkali purum volatile, eadem lege, unitur Spiritui Salis marini, gemmæ, fontium, genuinus nascitur Ammoniacus vulgaris. Si spiritui adjungitur nitri, vel aquæ fortis, Nitrum semivolatile creat. Si idem cum spiritu acido Aluminis, Sulphuris incensi, aut Vitrioli, sit, Tartarus iterum exoritur Vitriolatus, semivolatilis, idem qui supra. Atque omnia hæc quoque Chemicum docent, quot, & quam miræ, actiones Menstruorum producantur sæpenumero ex eo simpliciter, quod jungantur commisceanturque, quædam corpora inter se, mistisque dein ignis, communis causa movens, applicatur. Nam incredibile prorsus quantum mutationis excitet unius cujusdam rei, vel facta per industriam, aut fortuito contingens, miscela. Atqui tamen, sine cognitione omnium harum rerum accurata, nunquam doctrina Menstruorum Chemica constat. Mihi sane suave fuit hæc percurrere experiendo, vobisque communicare; restat tamen nobis brevis consideratio actionis Menstruorum, quando jam salibus puris, simplicibus, junguntur sales alii. Atque hæc quidem jam fere patet. Si enim Alkali purum unitur Sali Marino in aqua dissoluto, turbatur myria, terra quædam præcipitatur, sal dein crystallizando rite paratus, purus, marinus, habetur. Lixivio Nitri additum Alkali fixum albitudinem turbulentam conciliat, terram præcipitat, Nitrum dein omnium depuratissimum profert. Alkali fixum Ammoniacy myriæ infusum mox arripit Acidum ejusdem, hinc Alkali liberat, reddit profugum, & in fundo gignit purum Salem Marinum fixum, expulso in auras Alcalico volatili. Alkali purum volatile affusum myriæ marini salis, turbat, depurat, dein aufugit. Si idem Nitro soluto miscetur, idem facit, nitrumque depurat. Si Ammoniaco sali fuerit commistus in aqua bene diluto, ibidem quoque depurationem similem producit; cæterum salem haud turbat in sua natura Ammoniaca, sed intactis inde viribus recedit, cum quibus accesserat. Aci-

da vegetantia mista sali Marino, Nitro, Ammoniaco, parum illa mutant. Quin eadem acida vegetantia fermentata, sive & destillatu quoque puriora, commista cum salibus iisdem non multum mutant. Quid vero nascatur mutationis in Menstruis ab artificiosa mistione Acidorum fossilium ad sales modo enarratos, jam supra retuli, dum de acidis, & salibus istis nativis agebam, brevissime repetam. In Alumine, Vitrioloque calcinatis in igne, ad siccitatem usque hæret copiosum acidum fixum, fortissimum, cujus virtus singularis est, ubi ope ignis actuosum redditur, omnia alia acida expellere ex illis corporibus, quæ soluta erant per illa acida, si nimirum illa corpora etiam solvi poterant per hoc Acidum aluminis, Vitrioli, Sulphuris. Sicque producit penitus singulares effectus Menstruorum. Feratis exempla. Si Sali Marino conteritur Vitriolum calcinatum ad siccitatem, & dein hæc ambo in retorta committuntur igni prudenter applicato per gradus, tandem in maximum usque, tunc spiritus purus Salis Marini ascendet sursum: quia acidum colcotharis validius expellit Acidum Salis Marini volatile, occupat dein partem aliam fixam ejusdem salis marini, fitque ex binis his concretis species quædam Salis Mirabilis Glauberi, sed una cum metallica sæce, quæ in vitriolo fuerat. Atque hoc quidem jam prius intellectum fuit. Verum, si Argentum vivum conteritur rite cum vitriolo calcinato, quousque incipit subigi, tumque huic misto sal marinus decrepitatus additur; si deinde mistum hoc cucurbitæ committitur vitreæ, atque subministrato lente, per gradus, igne arenæ, urgetur tunc iterum Acidum Vitrioli vertit Acidum Salis Marini in Spiritum qui tum motus, & calefactus, dissolvit Mercurium ut solet: moxque solutum sublimat in Mercurium sublimatum purum. Qui nihil aliud est, quam Spiritus Salis Marini purissimus, qui attractus est in Mercurium; eique unitus in massam homogineam, vitriolicam, mercurialem, in aqua solubilem. Infinita sunt, sunt & mirabilia, quæ ex his fundamentis intelliguntur in Historia Menstruorum. Hinc enim ex alumine, aut vitriolo, calcinato, misto cum nitro, fit per destillationem Aqua fortis; in qua nihil acidi vitrioli, sed purus nitri spiritus. Si illa cum Sale Marino ita tractantur, fit Spiritus Salis. Si cum nitro & sale marino simul, Aqua Regia producitur. Hinc si nitrum & colcothar in catino fusorio, igne aperto urgentur, difflatur nitri acidum, manet species nitri vitriolati. Sal Marinus ita calcinatus cum colcothare, relinquit speciem Salis Mirabilis Glauberi. Sed jucundus erit Vobis, è datis fundamentis doctrinam hanc ulterius erigere, quam si ego cuncta particulatim enarrarem. Id solum addere liceat, sales salibus combinando omni modo semper oriri sales novos, nova Menstrua: hinc augeri assiduo Chemicam Scientiam, & semper novas apparitiones nasci, quarum contemplatione animus oblectatur, cognitio naturalium virium promovetur, sæpe utilitas ingens detegitur, prius non prævisa.

Ultimo tandem Menstrua fiunt nova, singularis virtutis, ex compositione varia diversorum Menstruorum inter se, ubi quidem infinitus labor; tum rursus in reductione cujusque menstrui in depurationem summam, denique in attenuatione alicujus in atomos minimas arti & naturæ possibile. Nam in his tribus capitibus videtur constitisse inprimis eximia, & fin-

gularis prorsus scientia Principum in Chemia. Impossibile omnia dicere. In uno monstrem exemplo. Acidum quæro vegetabile, fermentatum, purissimum, fortissimum, subtilissimum. Sumatur ærugo, optima est hæc quæ cuprum acido fermentante, exhalante, subtiliter arrosam: huic affundatur spiritus aceti fortissimus, qui destillatione parari poterit, ad vigecuplum: fiat digestio, ut ærugo sit in liquorem viridissimum soluta: liquor hic quiete, & colo, fiat detæcatissimus, dein inspissetur leni igne, donec formet pelliculam in superficie. Reponatur in loco quieto, dabit concretas glebularum, ex acido Aceti, & corpore rosi Cupri, in forma crystallorum smaragdi. Effundatur liquor supernatans, colligantur glebæ cupreæ, liquor inspissetur superstes iterum ad pelliculam. Legantur rursus natæ crystalli. Sicque pergatur, donec crystalli ulterius cogi renuunt. Si tum hæc ærugo sic acido saturata, lenis æris tepore desiccatur quam suavissime, dein vero ex retorta vitrea, igne per gradus subministrato, urgetur, habebitur Acidum vegetabile, incorruptum, fortissimum, non inquinatum metallica cupri labe. Si hoc tentetur cum plumbo, stanno, ferro, nunquam succedit, cuprum solum rem præstat, acidum attrahendo, ab aqua sua separando, non mutatum reddendo; quum alia attrahant quidem, & separent, nunquam tamen sincerum reddant. Quum autem de cerevisia, manna fermentata, melle, saccharo, pomato, pyrato, tale acetum queat parari, atque ex omnibus quoque his, ope cupri tale poterit confici acetum forte: ut Zwelferus inde falso putaverit Alcahest se possidere; solerti inde vapulans Tachenio, qui acetum modo forte id habendum, ad ravim usque inculcat. Cæterum finis non est in Menstruis novis semper inveniendis; & quilibet hic artifex solet se jactare in aliquo arcano proprio; quin & plerumque eo quid valet efficere, quod alteri prorsus est impossibile perficere, qui hoc forte ignorat Menstruum. Qua in re non tantam sæpe utilitatem laudamus, quam culpamus superbiam: quia nemo Chemiæ peritus unquam carebit inventionem novi Menstrui, dum corporibus corpora arte parata applicat. Sicque tandem omnium forte corporum propria jam inventa fuissent Menstrua, ergo & calculi humani, si modo Chemici quoscumque paraverant, liquores calculo applicuissent. Si quis omnia explorasset Menstrua, sed spiritum panis omisisset, haud crederet, quam ille habet, potentiam multa solvendi! Sed etiam componendo Menstrua cum Menstruis nascuntur nova, eaque sæpe quam pulcherrima. Exempli gratia Tartarus regeneratus, ritè paratus si fuerit, conjungi potest intime cum Alcohole vini purissimo. Tumque Menstruum habetur vegetabile, compositum ex Alkali, Acido, & Sulphure, vegetantium subtilissimis, arctissimeque adunatis simul; unde & efficacia illius summa, sive pro Menstruo, sive pro Medicamento adhibeatur. Rursum, si spiritus alcalinus, saturatissimus, purissimus unitur cum Alcohole purissimo, fiet Offa Helmontiana, quæ eximum præbet Menstruum. Id solvit accurate olea stillatitia, vegetabilia; nascitur tum Menstruum ex genuino sulphure vegetabili, & alkali, compositum; de quo dubites, præstantior sit in Medicina, an Chemia, res. Pari ratione spiritus nitri optimus saturatur spiritu salis Ammoniaci alcalino perfecte: nanciscimur salem fere volatilem nitri; adeoque parari poterit adeo illud quæsitum Nitrum vola-

tile, quod an præstet desiderata nec ne, facile dein experimento poterit explorari. Atque in hisce quidem excolendis, promovendisque, ætatem consumpsere Chemici, contenti, quod semper novicujusdam inventi dulcedine, tædia laborum pensata invenirent. Hinc & Vos quoque, eximii Juvenes, hac in arena Vos exercebitis, inventa notabitis, atque ex collectis multis tandem summa cum prudentia regulas elicietis sensim magis universales.

Corollaria.

Meum est, his jam tractatis, descendere ad Corollaria quædam de Menstruis. 1. Hactenus certo non constat, an in Menstruo ullo insit sua vis, ut in objectum suum solvendum agere posset, sine ullo plane adjumento ignis. Neque enim unquam potuit institui experimentum tale, quin in illo loco ignis aliquis, imo satis magnus, fuit præsens: ut in historia summi frigoris supra potuit. Quin etiam omnia fere Menstrua nostra cognita huc usque, certo quodam ignis gradu incitata, tanto rectius solutiones suas perficiunt. 2. Menstrua vix agunt, nisi prius reddantur in fluidum, aut formam fluido proximam. Id vero ignis, aër, aqua, contritus, inprimis præstant. Quæ quoque quatuor solent actiones Menstruorum sopitas excitare. 3. Menstrua quædam ipsa gerunt in se causam, cujus efficacia, videntur ipsa motum incitare, qui tantum pendet ab vicinitate illius corporis, ad quod motus ille pertinet. Si magnes optimus à filo pendens, quietus, respectu suorum polorum, & polorum mundi, absolute non movetur, in summo etiam frigore, putabitur, nullam vim actricem possidere. Si autem intra spheram virtutis ejusdem, ferrum aliumve duxeritis magnetem, statim nascetur in utrisque motus, donec ad contactum veniant, tumque unita simul quiescant. Hujusmodi sane potestas, sponte, sine igne nobis sensibili, ipsa generat motum, non adeo excitatur à motu. Ita spiritus nitri optimus, in vase clauso, per annos fumum rubrum edit, qui supra superficiem liquoris, in vase semper suspensus movetur, & effumat, simulac operculum collo vasis eximitur. Idem in spiritu salis Ammoniaci alcalino apparet, qui, quantum observare potui, nunquam quiescit. Ille autem spiritus, qui ex Ammoniaci sale cum calce viva destillato oritur, longe minus erit quietis patiens. Talia igitur corpora motum mire servant, mire excitant: an talia in subterraneis obvolitantia semper, donec quiescant in corpore quodam, quo post adunationem fixantur, plurima producant corpora composita ibidem, quis neget? Sed tamen in his omnibus cogitandum restat, quod aër in summo frigore adhuc tamen motus, assiduoque oscillans, sæpe causam dat, qua ipsi hi motus incitari queant. Atque motu hoc, proprio Menstruis, & inde nato, solutiones sæpe illico contingunt, quæ aliter motu maximo, per aliam causam excitato, haud contigissent. Id autem velitis in exemplo intelligere hocce. Sumatur Cretæ optimæ Britannicæ frustum, hoc igne calcinetur summo; etiam foco Tschirnhausiano, vix mutabitur in hoc summo motu. Ponatur in aëre æstuante, frigido, quiescente, summis procellis agitato, non mutatur. Mittatur in aquam ebullientem quam diutissime, non solvetur. Coquite in lixivio Salis Tartari, manebit creta. Ponite in aceto frigido, statim solvitur, ut dispareat. Unde liquet immanis differentia, quæ est in motu excitato per vim reciprocam Menstrui & Solvendi, & inter motum alium factum ab igne, aëre, aqua,

propulſu. 4. Acrimonia Menſtrui nobis explorata, qua corpus noſtrum rodendo, dolorem excitando, deſtruit, ideo non eſt habendum aptum ad alia ſolvenda. Hoc in oleo vitrioli, ſpiritu nitri, ſpiritu ſalis, aqua regia, illico patet: quæ dum nos citiſſime conſumat, ceram, & ſulphur, quæ à noſtris humoribus tam facile diſſolvuntur, non diſſolvunt.

5. Menſtrua multa corpora ſolvere nequeunt; ſi tamen illa corpora prius in alio Menſtruo diſſoluta fuerunt, tum inde redduntur apta, ut queant ſolvi ab eo Menſtruo, cui prius penitus reſiſtebant. Coquite ſulphur vulgare in Alcohole quamdiu libet, manet non plus diſſolutum quam lapis in aqua; fundite Sulphur cum Sale Tartari, fit maſſa rubra fuſca: huic affundite in frigore Alcohol, promptiſſime mox Sulphur intime diſſolvitur. Coquite Stibii pulverem in Alcohole, nihil fit. Coquite idem in alcalino ſale per deliquium ſoluto, donec fit maſſa ſicca: huic affundite Alcohol; mox tinctura aurea enaſcitur. Hanc autem ordinatam, & ſucceſſivam applicationem Menſtruorum diverſorum tanti fecere Summi in arte Principes, ut Boyleus, Hombergius, Tachenius, ſcripſerint, ipſa ſic Metalla reſolvi poſſe intime in ſua bina principia, ſulphur fixans, & mercurium renatum. Ita tradunt ſcilicet, argentum in ſpiritu nitri ſolutum, dein in alcali fixo puriſſimo diu digeſtum, poſtea cum ſale Ammoniaco ſæpe ſublimatum, tandem mercurium verum currentem exhibere: una Sales hos reſuſcitantes appellabant. Ita Acida parant ingreſſum Alcalicis fixis in intima Metallorum. Alcalia fixa introitum procurant ſalibus Alcalinis, volatilibus, quæ aliter eo ingredi haud potuiſſent. Si autem rogatis, an credam, Metalla ſic in mercurium abire poſſe ope ſalium? Nihil auſim præferre, quia multa tentando nihil tale inveni hæcenus. Propriæ tamen nuditatis conſcientia, alienæ indiſtriæ obtreſtare, aut fidei, nolim.

6. Menſtrua quædam ſolvunt corpora, quæ ante hanc experientiam, crederentur omnium minime apta tali ſolutioni, ſive Menſtrum ſpectantur, ſive ſolvenda corpora. Ita tenax, & viſcoſiſſima, Terebinthina nativa, in corpore humano, vivente, adeo penetrabilis, ut intra pauciſſimum temporis, fragrantia violacea lorium inficiat, colorem ejuſdem muret, totum corpus calefaciat; ſi oleis miſcetur, hæc ſolvit; ut & reſinas, ſolutu difficillimas, leni admodum calore liquefactas penitus diſſolvit; gummi-reſinas etiam, quæ vix ulla arte ſolvi queunt, ut gummi Copal, & alia, facit liqueſcere. Quid autem de Vitello ovi credere oportet? Eſt, ſi ex analogia loqui licet, placenta pulli, eſt machina organica, cujus abſtruſiſſima ſtructura effugit omnia microſcopiorum conamina, omnes Anatomicas artes. Nonne viſcoſum, lentum, iners, inodorum, parum ſapidum, nullo modo acre corpus eſt? Si tamen cum Gummoſis, Oleoſis, Reſinoſis, Baſſamicis, quibuſcumque, in leni tepore, lege artis, conteritur, plus ſane præſtat, quam ullum aliud Menſtrum poterat efficere. Tollit ſcilicet tenacitatem inde, redditque in aqua, & ſpirituoſis, hæc ipſa diſſolvenda, reddit humoribus animalium facile miſcibilia; ut liceat agnoſcere, natura quod hic præbeat Menſtrum, cui virtute aliud par vix ſumma ars effecerit. Quin etiam, amariffima, flava, ſana, bilis, quorumcumque animalium, piſcium inprimis non reſpirantium, rapacium, ſimilem fere potentiam exercet, Baſſamica, Gummoſa, Reſinoſa, Te-

nacia, Terebinthinacea, Viscosa, molli admistu, feliciter resolvens. Man-
na, Mel, Saccharum, pariter contritu, & teporè similia solvunt. Quid
Albumen ovi memorem? Id coctum durum, rite separatum, ex aquæ bul-
lientis balneo destillans aquam dat limpida, nec odore, nec sapore no-
tabili, præditam, non salinam, haud acidam, nec alcalicam, cujus ta-
men, quanta sit, quamque singularis potestas in ipsis metallis, Paracel-
sus testatur, & Helmontius, qui eam solam idoneam habuerunt in præ-
parando suo Mercurio Medicato ad virtutem laudatissimam. Si autem al-
bumen purum, coctum, in catino puro aëri in cella subterranea expo-
nitur, liquorem promit inspidissimum, aquam diceretis puram. Hæc ta-
men aqua myrrham, adeo duram solvit, ita penetrat, ut evadat melius
sic resoluta, quam quocumque alio Menstruo. Sane nihil magis mirabile
ignaris apparet, quam quod ita per omnium blandissima solvantur, quæ,
omnibus fere Menstruis intacta restiterant. 7. Igitur assero, quod acedo,
lixiviosa acrimonia, salina indoles, demonstrata physice præsens in ali-
quo Menstruo, non demonstret unquam à priori, quod ideo tale Men-
struum sit soluturum datum corpus; nisi prius constituerit per singularia
experimenta capta, quod solutio fiat, postquam conjuncta simul fuerint.
Si enim acida quæcumque nota, à lenissimo ad fortissimum usque, com-
missa fuerint cum sulphure simplici, adjuvante licet igne, sulphur ma-
nebit immotum, ut arena in aqua. Nitri spiritus, metalla cætera utcum-
que aggrediens, aurum relinquit. Quare nihil proderit dicere, acida
queunt metallum solvere; sed tantum acida certa solvunt hoc, illud-
ve, metallum. Qui Alkali ignei, fortissimi, rodentes vires multoties ex-
pertus in multis corporibus, inciperet credere, potentiam hanc se exten-
suram ad omnia, quam falleretur, dum argentum vivum, aurum, ar-
gentum, nihil pati ab hoc solvente tam clare cerneret! Atque idem
etiam in salibus videmus: si enim argentum coquitur cum cremore tar-
tari, dealbatio fit; si cum sale marino, neutiquam. Ita tandem ut ne qui-
dem liceat dicere in genere, acida, alcalia, salina, sunt solventia nisi
semper tantum respectu limitato ad sua, definita objecta. Simulac ultra
conamur progredi, natura obstat. 8. E converso autem non licet pru-
denti Chemico colligere ex eo, quod deprehendit, corpus aliquod so-
lutum esse, ergo causam illius solutionis factæ fuisse acidam, alcalinam,
salsam, nisi iterum aliæ accesserint conditiones, quæ pressius hoc deter-
minent. Qua tamen in re Chemici recentiores sæpe lapsi sunt, dum nimis
proni in generalia, statim ex solutione detecta solvens innotescere pu-
tabant. Quamvis enim pulchre quis nosset, aurum solutum esse in mi-
nima; licet etiam recte sciret, aurum non solvi ab ullo sale, hæctenus
cognito, nisi Sale Marino, ejusve productis; ne sic quidem daretur, vere
concludere, igitur, si solutum aurum, solvens fuit de Sale Marino: nam
argentum vivum, purissimum, auro nitidissimo affricatum, illud intrat,
corrumpit, fragile reddit, solvit. Attamen in rerum natura non est no-
tum ullum corpus minus acidum, minus alcalicum, minus salinum, quam
argentum vivum. Nullum quoque habetur corpus, in quo minus acri-
monia, quam hoc ipsum: quum nec aperto oculo dolorem inferat, ne-
que nudatis inspersum nervis. Quum interim aurum omni acido, alcali,
salino,

salino, acri cuicumque cognito, intactum resistat. 9. Magis adhuc paradoxon videtur, si dixerò, omnem illam Phisicam vim, quam solemus appellare corrosionem, sive rodentem acrimoniam, nullam absolutam esse, sed omnem hanc tantummodo relativam esse inter rodens, & rodendum singulare, non inter rodens & omnia alia corpora. Si enim quis acrimoniam arrodentem aquæ fortis in animalia, vegetantia, & fossilia, jam infinitis in casibus expertus, præceps colligeret, ergo rodentissimum hoc liquidum longe facilius arrosurum esse alia magis mollia, & tene-riora, mox falleretur, simul ac ceram illi immitteret mollissimam, aut fragilissimum sulphur. 10. Pariter haud erit ratum, si dixerò, Menstruum hoc vel illud, est blandissimum, ratione mei corporis, ergo etiam non habebit virtutem solvendi alia corpora, quia meas haud resolvit, arroditve fibras. Enimvero oleum olivæ suavissimum ad libram impune quis ventriculo, & intestinis, ingerat. Quum tamen sulphur illud, omni acido rodenti, resistens, statim in hoc oleo dissolvi queat penitus, ceramque pariter intactam Acidis rodentibus promptissime diluat. Ipsa cera liquefacta, iners adeo, inmissi corallii colorem blande quidem, attamen efficaciter, dicitur extrahere. Quum interim corallia eadem immutata ignis summi extremam violentiam in longum tempus ferant, Alcalia omnia tolerant. Nemo id facile à priori credidisset, nisi prius per singularia edoctus fuisset experimenta. Quæ igitur durissima nobis apparent, quæ per ignem talia explorata sunt, ideo ad solutionem sui non requirunt semper solventia, quæ alias per notas acerrima apparuerunt. Hac doctrina freto haud habebitur impossibile, inveniri in artis, vel naturæ, potentia solvens quoddam uni forte rei, per alia vix solvendæ, proprium, quamvis illud idem, alia corpora, longe debiliora, longe molliora, non arrodant. Neque est in his alia ratio boni quid detegendi, nisi si quis illi corpori, cui solvendo tale Menstruum quærit, successive applicet Menstrua quæcumque: quod enim minime aptum crederetur, id unum præ cæteris valebit efficiendo proposito. Calculum vesicæ considerate, cogitate cancrum. His mederi hæctenus non potuimus; at desperandum neutiquam de possibilitate inveniendi remedii, quod illæsa vesica, calculum ibidem dissolvere posset, neque enim ex datâ doctrina opus erit vesicam rodi, quo remedio calculus solvitur. Spiritus panis secalini miram habet vim solvendi lapides quosdam, interim partes humani corporis non lædit rodendo. Aqua autem albuminis ovorum cocti, oculo vivo innoxia, multa interim valet resolvere. 11. Menstrua pleraque, eo ipso, quo sua objecta solvunt mutantque, solent etiam mutari penitus à suis solutis, ita ut patiantur reciprocam actionem à Menstruis. Id autem fere in omnibus Menstruis patuit. Aqua, Alcohol, & Mercurius minus mutantur, tamen sensim mutari solent. Quamvis enim dicant, Mercurium purissimum nihil mutari, tamen ille, admistu aliorum, concresecendo mutatur: quum enim sæpe inquinetur ab aliis, tum sane ab iisdem quoque mutatur quodammodo, etiam quando mutatus in metalla transit. 12. In magno sæpe versantur errore, quicumque putant, omnia Menstrua semper tanto rectius suas perficere solutiones, quo magis depurata fuerint, & hinc reducta ad summum gradum sui

roboris. Quum contra vis solventis sæpe minuatur in eo, pro rato, quo magis depurata fuerint. Si vitriolum plumbi quæritur, hincque dissolvitur in aqua forti, semper erit solutio difficilior in fortissimo spiritu nitri, quam si idem sufficienti aquæ copia dilutus est. Idem in ferro patet, quod oleo Vitrioli quadruplo aquæ diluto dissolvitur; at si in Oleo Vitrioli meracissimo immittitur; tum massa fit uno momento fere immobilis. Hinc Alcohol multa coagulat, quæ spiritus vini vulgaris diluit, dissolvitque, ut in sanguine humano apparet, qui spiritu vini vulgari diluitur; sed per Alcohol rectificatissimum mox condensatur. Hinc summa Menstrui perfectio, & proinde simplicitas, in suo genere, non auget semper vim solvendi in Mensura . Attamen iterum, idem illud Menstruum, si ad alia objecta solvenda applicatur, sæpe requirit summam purificationem, priusquam agere possit instar Menstrui in illa objecta. Si enim per spiritum vini conamur olea stillatitia accurate dissolvere in liquorem homogeneum, debet tum ille reduci prius in Alcohol quam purissimum, aut nihil omnino præstat. Si succinum solvere volumus in Spiritu Vini, necesse est, ut Alcohol omnium rectificatissimum adhibeamus. Ita tandem iterum de mensuris absolute pronunciari nequit, an diluta, an pura, requirantur ad præstanda certa objectorum mutamina, sed vel hoc iterum prius per experimenta determinandum est. 13. Nihil autem magis in omnibus his notabile, quam effectu solutionis præstitæ per Menstrua respectu suorum objectorum, vires produci novas in rerum natura, quæ prius non existebant neque in Menstruo solo, neque in corporibus antequam soluta erant, sed pendent penitus ab hisce binis jam per solutionem hanc ita unitis. Argenti vivi grana tria infans impune deglutiet, idem spiritus salis marini grana septem, vel octo, sine ulla noxia bibet. Quando autem de binis hisce habentur confecta quatuor grana mercurii sublimati corrosivi; tum hæc ore hausta violentissimum erunt infanti venenum. Antimonii crudi in pollinem contriti grana triginta infanti tuto quis dederit. Facile & totidem nitri diluti grana exhibuerit eidem. Si autem hæc duo in pollinem trita, permistaque, igne dein incendero, fit uno momento crocus metallorum. Illius autem grana sex infanti quis dederit, nisi occisurus? Utinam talia moniti, Chemicæ deinceps caveant credere, quod producta solutionum quas præstiterunt, semper sint vel medicamenta, vel utique innoxia humano corpori: quia simplicia, quæ composito faciendo adhibuerunt, talia vel remedia, vel non nocentia prius, fuerant. Sane maxima damna, quæ infamem operum successum imputaverunt arti Chemicæ, ex illa præcipitantia Artificum profluxêre. Nunquam enim aliud quid magis miratus sum, quam infranatam illam licentiam, qua Chemicæ, ne Medici quidem, ausi fuerunt subscribere vires Medicatas, unicuique descripto corpori, quod arte sua paraverant. Videte, quæso, Basilium Valentinum in curru triumphali Antimonii, rem cernetis coram. Mihi sæpenumero subiit cogitare, idem jus fabro lignario, cæmentario, aliive cuicumque artifice, esse, ut & sua laudet. Vos, Juvenes generosissimi, unique bono, & vero, dediti, semper cogitabitis, compescendam hanc pruriginem prudenti cautela, & si quid in hisce explorandum forte occurrit, lento gradu, dosi parca, intento in omnem

eventum animo, utendum, quoties nova probabuntur! Ita Doctrina hæc Chemica de Menstruis viam aperiet ad intelligenda optima quæque, quæ ars habet. Si enim Classes descriptas excutitis, Objecta cuique harum propria assignata consideratis, notasque veras appositas perpenditis, tum demum poteritis præceptis, talis artis uti, ut, quantum datur, à priori audeatis prævisa prædicere, quæ evenient ex applicatione corporum ad corpora; sed simul tamen experiemini semper, nova quotidie evenire, & non prævisa prius. Hæc potui Vobis aperire, & fecisse, gaudeo: propero ad rem tractandam aliam; dicam enim de.

Menstruo Universali, sive Alcahest.

Qui ergo dicta hæctenus sedulo cogitat, facile credet, omnes Chemicas corporum solutiones, paucis, mechanicis mere exceptis, tantum esse effectus attractionis, & repulsæ, quæ latet inter partes solventis, & soluti. Hinc igitur omnem ipsam actionem pendere à relatione quadam inter illa bina. Ideoque, juxta præcepta artis cognita, non posse assignari ullum corpus, à natura datum, vel ab arte productum, quod, sine ullo discrimine, dissolvere posset quæcumque corpora. Quin etiam prorsus impossibile esse, ut demonstretur unus modus Physicus, quo illa omnium promiscue corporum resolutio perageretur. Attamen, postquam Helmontius pater sua scripta evulgavit, arti Chemicæ innotuit Historia Arcani cujusdam Menstrui, quod Paracelsus possedisse narratur, quodque ille, more sui idiotismi, Alcahest vocavit. Id, si ita, ut Helmontius fidentissime jurat, unquam ulli mortalium cognitum fuit: habendum sane est pretiosissimum donum, quo DEUS unquam per naturam beavit intellectum humanum ope Chemiæ, hinc & alterius cujusque artis. Utique omni Philosophorum lapide carior foret, longeque magis desiderandus, thesaurus: cujus ope pulcherrima quæque sanitatis, & opulentia, instrumenta quam facillime parari possent. Jure ita censuit Boyleus; qui tamen infinita diligentia, & nata inde peritia artis, non potuit ejus cognitionem non tantum assequi, imo vero vix credere, tale quid extitisse: & quidem jure summæ prudentiæ. Interim à scriptura Helmontii Chemicæ præcipui ubique de hoc Menstruo scripsere, tanquam de re sibi comperta. Impostores avaritiam suam explevere pecunia, qua emunxerant avidos tantorum mysteriorum. Sapientes, in ambigua sollicitudine penduli, nihil ausi fuerunt statuere certi. Hinc volui aperte Vobis enarrare Historice ipsam rem, ut se habet; scilicet quantum ejus sciri potest ex scriptis illorum Virorum, qui soli scripserunt de hoc Menstruo; ut saltem assequamur sententiam Auctorum, qui dicunt se habuisse, & usurpasse, hæc ipsa secreta: cæteri omnes tantum hauserunt hæc ex Helmontio. Nam ex Paracelsi dictis de Alcahest, mortalium nemo de tali re unquam cogitasset, nisi Helmontius monuisset prius tanta mysteria, heteroclitica hac vocula tegi. Et quum ipse hoc arcanum ignis non possideam; haud aliud poterò, quam ex diligenti excussione, & fideli comparatione, Vobis dilucide explanare, id omne, quod erui poterit ex dictis Scriptoribus. Si enim illi tale quid noverunt, si cognitum sedulo

Lectori revelare per sua scripta voluerunt, non datur melior modus; quam hic, eliciendi rem ipsam. Unde, quicumque tanto se labori accingere promptus, sciat in qua materie, quibus instrumentis modisque, se occupare debeat: ne oleum perdat operamque. Sed & proderit quam maxime, ut præstemus nosmet immunes à damnosis strophis vagabundorum, qui importuni jactantia, & formidolosi dolis, nesciunt quod promittunt: poterunt enim statim detegi ab unoquoque, qui didicit Paracelsi, & Helmontii, doctrinam. Quæ sane res felici sæpe opportunitate mihi fuit quam utilissima, quoties cum ignaris stentoribus res esset. Ut rem aggrediar sagaci cum cautela sic agam.

Primo Nomen.

Primo nomen consideremus, quod scribitur Alcahest. Id ante Paracelsum, Scriptorum nemo unquam prius adhibuit, ne quidem inter Chemicos. Ipse autem, quantum reperire potui, uno tantum loco illud posuit, nimirum in tractatu de Viribus Membrorum, L. II. C. 6, ubi hæc verba habet. Est & liquoris Alcahest magna vis in Jecore, ad illud confortandum & confirmandum, & præservandum ab hydrope & omnibus generibus ex hepate oriundis. Estque processus ejus, ut post coagulationem suam resolvatur, & coaguletur in formam transmutatam; ut processus ejus monstrat de coagulando, & resolvendo. Et tunc, si sui simile vincit, est Medicina Hepatis, supra omnem Medicinam. Et, licet consumptum esset, vicem præstat universo hepatis, ac si nondum consumptum foret. Quare vobis omnibus, qui colitis Medicinam, opus ut noscatis præparare Alcahest, ad abigendos morbos plurimos, ab Hepate oriundos. Ita, ut modo bis vocabulum hoc Paracelsus, idque tantum in hoc loco, adhibuerit. Nunquam ante, vel postea, ullam hujus rei mentionem fecit, ut didici omnia Viri opera sedulo scrutatus. Quare mortalium nullus ultra cogitasset de hac re, abfuisse postea superaddita interpretatio Helmontiana.

Secundo Ety-
molog.

Inquisitum igitur fuit in originem novi vocabuli à Paracelso ficti. Et ubi cogitatum fuit, quomodo solitus ille fuerit, transpositis literis notas voces tegere, putaverunt idem quoque hic; quin & quandoque initia vocum conjungendo formavit inauditas voces. Dum enim vult, ut Tartarus adhibeatur ad fundendam saburram lienis, dicit, ut sumatur Sutratat. L. II. de Vir. Membr. C. 7. Rursumque, dum Crocum, quem ab auro colore Chemici vocabant aroma Philosophorum, præscribit ad morbos renum proprios, dicit id præstari per Aroph. L. II. de Vir. Membr. C. 10. Hinc igitur quidam dixerunt Alcahest significare Alkali est. Rolfinc. Eph. Germ. D. 22. ann. VI. VII. p. 193. Rulandus in Lexico. Atque putaverunt, id semper probasi habere Alkali, quod debito dein acido saturatur. Putavere alii, ita dici, quasi Saltzgeist: quia Alcahest, si idem circulato, ex Sale Marino conflari putant coagulato, resoluta, coagulato in formam transmutatam. Rursum fuere, qui suspicabantur, Alcahest appellari quasi Algeist, sive totum undique purum spiritum: quia processus ejus de coagulato, resoluta, coagulando, id docere videtur. Tum & sententia Fabri, qui ait esse purum Spiritum, mercurialem, metallicum, qui ita nexus proprio suo corpori, ut evadant hæc duo unum, inseparabile, indestructibile, corpus. Ephem. Germ. D. 11. Ann. 8. App. III. Quum vero certi quid ultra ex

Etymologia vix eruere queamus, transibimus ad Synonyma: periclitemur, an ex iis collatis aliquid subluere queat. Paracelsus nullum nobis Synonymum edit quod novi. Helmontius plura substituit, quæ perpendemus. Enimvero nullum aliud superest auxilium ad hanc rem, præter unicam Helmontii interpretis auctoritatem, quum & sibi eamdem hanc lagenam traditam profiteatur.

Primo igitur vocat simpliciter aquam; scribens pag. 88. §. 27, se novisse aquam, quam manifestare non libebat, cujus medio omnia vegetantia transmutarentur in succum destillabilem, sine ulla sæcum in fundo vasis residentia. Ibidemque §. 29, narrat, se posuisse aquæ cujusdam, & carbonis querni partes æquales, inque vitro Hermetice clauso tepore balnei digessisse. Ibidem eamdem aquam crassam appellat, dum §. 28, scribit in solo Machabæorum libro secundo, capite primo, aquam crassam memorari, quæ Ignis esset perpetuus, & forte non absimilis aquæ suæ. Alibi iterum aquam solventem vocavit, ut pag. 628, ubi ait liquorem Alcahest esse immutabilem aquam solventem. Propius accessit, dum vocavit Ignis aqua uno vocabulo; pag. enim 377. §. 3, dum enarrat allegorice acquisitionem suæ scientiæ, fingit, se accepisse lagenam, in qua erat unius verbi Ignis aqua, nomen prorsus simplex, singulare, indeclinabile, inseparabile, immutabile, & immortale. Quin & laticem iterum vocavit, qui reductus ad atomos minimas naturæ possibiles, pag. 94. §. 28. Liquorem autem creberrime vocat, pag. 85. §. 6. Adjuncto liquore Alcahest Paracelsi omnia corpora facile in aquam converti asserit, pag. 119. §. 89. Per Ignem gehennæ, qui est liquor Alcahest Paracelsi, sciri posse, quantum luminaris alterius vegetabile possideat. Pag. 265. §. 11. pag. 384. §. 43. pag. 419. pag. 628, 700. §. 23. 700. §. 2. pag. 706. §. 10. 714. §. 27. 776. §. 11. 60. Ac etiam liquorem dissolventem appellat, pag. 88. §. 29. Quæ igitur omnia innuere videntur, quod Arcanum hoc forma liquida, humida, instar aquæ cujusdam, existat. Alio porro loco, pro Synonymo ejusdem ponit, quod sit Ignis Gehennæ. Ita enim diserte pag. 119. §. 28; loquitur, per ignem Gehennæ, qui est liquor Alcahest Paracelsi. Rursumque pag. 45. 15, Arena originalis arti, & naturæ, resistit, neque potest ullis adminiculis à sua constantia recedere; unico duntaxat gehennæ artificialis igne excepto, sub quo igne artificiali arena sal fit. Si ergo Helmontius hac applicatione Paracelsum sequutus fuit, ex hoc discere poterimus, quid Alcahest sit: quia Paracelsus de hoc Igne gehennæ scripsit. Sed de hac re paulo postea, ubi de ipso Alcahest dicemus. Postea Helmontius ait esse hunc salem, summum, & felicissimum, qui ultimam puritatis, & subtilitatis metam in natura attingit. Pag. 380. §. 24. Hinc & illud vocare videtur Ens primum salium, pag. 419. Inde & salem circulatum, & Salem circulatum Paracelsi, pag. 43. §. 11. pag. 374. §. 49. Hinc & Circulatum majus. Ibid. Sal circulatum, pag. 576. Sal circulatus, pag. 628. Sal circulatus Paracelsi. 700. §. 23, de quo ille loquutus est in libro de Renovatione, & Restauratione. Si igitur Helmontius sincerus in his, & verax fuit; poterit ex ejusdem allegatis Synonymis, ut & ex Paracelsi scriptis tentari indagatio mirabilis Menstrui.

Tertio Synonyma.

Quarto Ortus.

Id priusquam conamur, quarto oportet considerare ejusdem Originem; hæc autem nusquam in rerum natura spontanea reperitur, quia in natura deficit, pag. 56. §. 12, ubi diserte asserit, Terræ partem homogeneous reduci in aquam per artem: sed acriter negat simul, unquam id fieri posse per naturam solam: quia in natura agens deficit, quo vera terra in salem, & aquam reduci queat. Non autem producitur nisi per solam Chemiam, quæ sola reperit laticem, qui transmutari nequit, reductus ad atomos minimas in natura possibiles, pag. 94. §. 27, 28. Sed non vulgari Chemia; imo vero labore Sophiæ. Ibid. & pag. 700. §. 23. Et quidem pro ultimo ejus tantum apice, ut diserte clamat & palam. Tandem ac tandem Chemia, pro apice suo parat universale solvens pag. 387. §. 65. Quin etiam in tota arte non habetur ullum opus difficilius, quam quidem illius est, quo Alcahest præparatur, neque operosior est pars in tota Chemia. Neque lectione, neque putatione, sed plena scientia, eaque adhuc dupliciter obfirmata, scientia hujus operationis acquiri potest, hinc rarissimus, cui datur, pag. 700. §. 23. Hincque liquor ille tædiofissimæ præparationis, comparari nequit intellectui humano, licet quis gnarus sit ipsius artis, ita ut ad consecutionem illius revera perveniat, nisi quem Altissimus speciali dono eo deduxerit: quia particulari privilegio electus esse debet, qui eo potiatur, pag. 714. §. 27. Manet quippe solus Deus ejus dispensator, ob rationes Adeptis notas, pag. 704. §. 2. Ex qua origine tradita ab hoc Auctore, liquet, quam desipiant aberrando, qui male credunt, se levi labore id confecturos! Certe hi magno hiatu promissores ostendunt inscitiam suam, simulque arguuntur falsi. Neque excipiant, plura talia jactando: nam manifeste hos redarguit Helmontius, dictitans, quod in tota natura universi unicus modo est ignis, Vulcanus ardens, ita quoque non esse nisi unicum liquorem dissolventem cuncta solida in primam eorundem materiem, absque ulla sui mutatione, aut virium diminutione, quod norunt, testanturque Adepti, pag. 677. 678. §. 6. Hac profecto doctrina tutus repuli tot inanes scientia, promissis & spe divites, sæpe & dolosas vulpes, postquam unam modo ab ipsis, aut alteram quæstionem fuissem expiscatus. Ex responso enim statim patuit, quam parum intelligerent de re verbis jactata!

Quinto Virtutes, primo ratione Objecti.

Nos autem videamus jam quænam stupendæ Virtutes, quæ adscribuntur mirabili huic, & pene tremendo, arcano. Igitur Menstruum hoc suam potestatem solvendi exercere efficaciter potest in omnia corpora sensibilia, quæcumque demum ea fuerint, simplicia, vel composita, volatilia, fixa, solida, liquida, animalia, vegetantia, fossilia, imo in ipsum aurum, & mercurium, in quæ nulla alia agere usque in intima possunt. Ita audite loquentem. Nostra mechanica mihi patefecit, omne corpus, puta saxum, lapidem, gemmam, silicem, arenam, marcasitam, argillam, terram, lapides coctos, vitrum, calcem sulphur & cætera, transmutari in salem actualem, æquiponderantem corpori suo, unde factus est; & plantam, carnes, ossa, pisces, quidquidque similium est novi redigere in sua mera tria. Metallum autem, propter sui seminis anaticam commistionem, & arena, difficillime in salem rediguntur, pag. 43. §. 11. Arena enim, siye terra originalis, resistit tam arti, quam naturæ, neque

ullis adminiculis vel artis, vel naturæ, à primæva constantia recedet. Sed sub uno duntaxat artificiali Igne Gehennæ arena fit Sal, & tandem Aqua, pag. 45. §. 15. Rursum, Alcahest Paracelsi cuncta naturæ corpora subtilizando transmutat, pag. 55. §. 7. Alibi, omnino corpora facile in aquam reducuntur adjuncto liquore Alcahest Paracelsi, pag. 85. §. 6. Etiam illa, quæ aliter negant dividi in tria. Ibid. Etiam illius ope omnia vegetabilia commutantur in succum destillabilem, sine ulla fæcum in fundo vitri residentia, pag. 88. §. 27. Ipse carbo quernus. Ibid. §. 29. Unus scilicet, idemque liquor Alcahest, omnia totius universi corpora tangibilia, perfecte reducit in vitam eorundem primam, pag. 265. §. 11. Etiam in omnia venena, pag. 374. §. 49. Quæque alia præter se solvit, ut aqua calida nivem liquet, pag. 380. §. 24. pag. 387. §. 65. Ipsum oleum, & spiritum vini, pag. 576. Ligna Cedri, pag. 634. Omnes species Elixiris proprietatis, pag. 635. Ludum quoque Paracelsi. 700. Mercurium, pag. 776. §. 10. 11. Ipsum Aurum, p. 706. §. 10, quod aliter à nullo, quocumque demum, solvente radicaliter in sua principia componentia destrui nequit: quum longe facilius sit, ex non auro facere aurum, quam de auro producere quid, aurum quod non fit. Quibus succinit omnis Turba Sapientum, uno ore idem clamans.

Sexto consideremus modum, quo virtutem suam, in hæc sua objecta, exercet Alcahest. Scilicet semper vis illius excitatur igne. Isque applicatur lenis tantum, sive digerendo, seu destillando, vel cohobando. Nam Carbonem quernum & Alcahest, æquis combinata partibus, in vitro hermetice obfignato, spatio tridui tepore balnei tantum digessit, tumque jam solutio peracta erat, pag. 88. §. 29. Sal circulatum, sola digestionem, oleum omne, & spiritum Vini, reducit in formam mirabiliter mutatam, pag. 567. Alcahest cum pari pondere ligni Cedrini in fragmenta redacti, in vitro sigillato, fovetur tepide, intra septimanam; totum lignum mutatur in liquorem lacteum, pag. 634. Aliquando autem destillatione ipsa & quidem unica opus hoc absolvitur. Si enim liquor Alcahest semel destiliavit à Mercurio vulgi, relinquit eum in fundo coagulatum & pulverabilem, pondere nec auctum, nec imminutum, pag. 628, quod fit quadrante unius horæ, pag. 776. Sed alia iterum opus est cohobatione, priusquam desideratum effectum præstat. Sæpe enim corpora in salem æquiponderantem concreto conversa, aliquoties cohobanda sunt cum Sale circulato Paracelsi priusquam fixitatem suam omnino amittant, pag. 43. §. 11, quod inprimis in metallis, præcipue omnium in auro, propter perfecte æquabilem seminis commissionem. Ibid. Aliter, si unica modo destillatione abstrahitur à Ludo, vel Cevilla, Paracelsi, prima vice destillationis paucis duarum horarum spatio, totum lapidem convertit in salem ejusdem ponderis. Cæterum alio modo applicationem Universalis hujus Solventis non reperi, neque vim ignis majorem eo requiri, ullo argumento constat. Leni ergo agitatione suarum partium per ignem facta potest dissolvere omnia corpora. Ipsum enim Alcahest destillando elevari potest, gradu secundo ignis arenæ, pag. 88. §. 29. Sed non adscendit calore tepido balnei, pag. 88. §. 29. pag. 634.

Sexto modi.
agendi.

Nihil autem in tota natura rerum magis mirum, vel observatum, vel

Septimo effectus.

& narratum, habetur, quam quidem est illa mutatio Physica, quam Auctores hi adscribunt huic actioni illius Menstrui. Scilicet, totum omnino corpus sui objecti simul convertit in unam massam mutatam, quæ nihil ponderis acquisivit, amisit nihil tota hac operatione. Mutata autem hæc massa liquida videtur semper, aut Salina. In qua re tamen quædam diversitas; nam Argentum vivum actione Alcahest fit pulvis fixus, triturbabilis, folium igni resistens, in plumbo constans, pag. 776. §. 10. 11. Alia fere omnia convertuntur in Salem priori suo corpori æquiponderantem, pag. 43. §. 11. §. 15. pag. 56. §. 12. Carbo Quernus mutatur statim in duos liquores diaphanos, fundo, & colore, varios, pag. 88. §. 29. Lignum Cedrinum mutatur in liquorem lacteum ponderis sui prioris. Dein ulterius in duplex oleum; quod oleum sola digestionem totum transit in salem purum, ita ut aquæ misceri queat, pag. 634. Ludus vero, vel Cevilla Paracelsi, qui lapis in fundo Scaldis prope Antuerpiam, intra duas modo horas, una, leni, destillatione totus conversus est in salem æquiponderantem suo concreto, qui sal aëri expositus deliquescit, decurritque, in humorem liquidum, sine ulla omnino sæce, pag. 700. §. 23. Ex quibus omnibus liquet hanc solutionem, in primo quidem initio, variis contingere modis; sed tamen semper tandem reducere corpora soluta in speciem Salis, qui aqua solvi potest: excepto argento vivo; quod ob summam simplicitatem, auro puriorem, aquæ puræ simillimam, in Salem verti renuit; hinc radicaliter omnem divisionem, arte, aut natura, possibilem respuit, adeoque ipse penitus indestructibilis est, pag. 55. §. 8. pag. 705. §. 10. Corpora igitur illa, postquam in salem æquiponderantem ope Alcahest reducta sunt, retinuerunt adhuc proprias virtutes, quæ à seminali proprietate illorum corporum pendebant, quæ ergo singulares erant, nec aliis communes. Memorabilis inprimis hæc proprietas describitur, dum pag. 55. §. 7, ita ait: Alcahest Paracelsi cuncta naturæ corpora subtilizando transmutat: nam corpora, dum ad summum subtilisuntur, ut amplius non possint, si perseveratur subtilizando, tandem abeunt in aliam substantiam, cum retentione proprietatum seminalium. Et pag. 387. §. 65, per Universale Solvens, cuncta remeant in Ens primum, præbentque dotes nativas, unde magnas, & inexplebiles, potestates nautici opportunitum est. Manifestius adhuc dum pag. 677. 678. §. 6, asserit, Liquorem hunc unicum cuncta solida dissolvere in primam eorum materiem absque ulla sui imminutione aut immutatione. Clamat ideo, discite dissolvens homogeneum, immutabile, dissolvens sua objecta in materiem liquidam primam, poteritis ita intimas rerum essentias, harumque dotes, inspicere, pag. 780. §. 25. Unde igitur hac ratione omnia hæc corpora abeunt in salinam, volatilem, materiem, quæ spiritum rectorem illarum rerum singularem retinet. Hinc intime misceri potest cuicumque humori corporis nostri, cumque eo permeare per universa humani corporis vasa, inque hoc itinere ubique exercere potestates, quas in corpus nostrum proprias habet. Itaque hæc vocaverunt potabilia, Sicque noscitur, quid nomine potabilis auri intellexerint Adepti, quamque vana sit gloria, quamque fallax eorum, qui hoc se possidere gloriantur! Aurum acidis rosam auri veri ramenta in corrodentem latentia exhibet

bet: sed aurum potabile Philosophorum est liquor salinus, auro suo æquiperans, sine ullo prorsus adjuncto menstruo, sola pura puta auri materies prima, vel primum Ens. Vid. in primis pag. 700. § 23. Hinc omnium maxime singulare hic est, quod Alcahest sic solvendo nunquam immisceat semet suo soluto, sed inde separatissimum penitus perftet. Ita non auget, nec minuit soluti substantiam; verum eam tantam relinquit, quantum acceperat. Id manifesto animadvertitis pag. 88. §. 28, dum ait, soluti carbonis Querni duos liquores, fundo, & colore, distinctos, tepore balnei adscendere, liquorem vero solventem manere in fundo ejusdem ponderis. Non enim reperit ullum corpus, cui nubere queat: ipsum nimis purum, subtile, redactum ad atomos minimas, spernens hinc omnia fermenta, semperque cælebs manens, pag. 94. §. 27. 28. Hinc agit tantum actione externa, non concrevens cum suo mutato, quemadmodum ignis solet agere purissimus in sua objecta, ut aqua calida nivem liquefacit, pag. 380. §. 24. pag. 677. 678. §. 6. Liquor quippe hic nihil sui admistum relinquit soluto, pag. 776. §. 10. 11. Hinc mihi duo eximia hæc privilegia apparent, præter alia, hujus Menstrui, ratione cæterorum omnium. Primo, quod non per attractionem, aut repulsum, agat; sed tantum mechanica quadam solvendi virtute, contra quam alia omnia, quæ nota sunt, dempto forte uno igne. Deinde etiam, quod omnes vires nativas solutorum semper conservet, & tamen interim venena, dum resolvit, orbet virulentia sua, vim deleteriam iis adimat, vires summas Medicatas iis indat. Dum illa in Entia prima deducit, pag. 374. §. 49, quæ sane res intellectu difficillima habetur. Postquam igitur omnia corpora in ens primum salinum, volatile, ope Alcahest reducta, cum retentione suarum dotium genitalium, si tum ulterius urgentur actione ejusdem solventis, amittunt naturam salis; orbantur omni prorsus seminali, propria, virtute; fit ex omnibus, diversissimis, eadem iners, inodora, insipida, simplex, elementalis, aqua; sicque nimia ejusdem applicatione perditur, quidquid pulchri fuerat productum: tantum constat, ultimam omnium tangibilium materiem Aquam esse; in quam Alcahest ipsum ulterius nihil quidquam agere potest; sed quæ, imprægnata iterum seminali cujusque feminis fœtura, abire iterum potest in quæcumque nova corpora. Audite Ipsum! Omne corpus transmutatur in salem actualem, æquiperantem suo corpori, unde factus est. Et Sal ille, aliquoties cohobatus cum Sale circulato Paracelsi, suam omnino fixitatem amittit, tandemque transmutatur in liquorem, qui & ipse tandem in aquam inspidam transit, æquiperantem sali, unde manavit, pag. 43. §. 11. Arena originalis uno duntaxat artificiali Igne gehennæ fit Sal, & tandem Aqua, pag. 45. §. 15. Et, novi Aquam, cujus medio omnia vegetabilia commutantur in succum destillabilem, sine ulla fæcum in fundo vitri residentia; qui succus destillatus cum alcalibus, totus in aquam elementalem inspidam reducitur; pag. 88. §. 27. Carbo Quernus in liquores duos versus per Alcahest, pauca creta admista, destillatione adscendit pristino pondere fere, omnemque qualitatem aquæ pluvialis habet, pag. 88. §. 29. Tumque omnia fiunt tam volatilia, ut tepore balnei avolent à remanente in fundo Alcahest, pag. 88. §. 29. pag. 380. §. 24. pag. 634.

Octave propria immutabilitas.

Quod tamen omnia alia longe adhuc superat, est, quod Menstruum hoc, dum in omnia omnino corpora, tam mirabilia peragit, interim tamen ab illis omnibus nullo modo vel minuat, vel mutetur, vel in virtute sua debilitetur. Unde iterum hac dote sua Ignem absolute refert, optimoque jure ipsi igni comparatur. Perspicua ideo phrasi dicitur agere vi sua agendi super sublunaria quævis, absque reactione, pag. 45. §. 15. Et postquam carbonem Quernum tam mirabiliter solverat, mansit liquor solvens in fundo, paris ponderis & virium, pag. 88. §. 29. Est quippe desperata ejus transmutatio, quia non reperit corpus ullum dignius cui nuberet, & cælebs est omnis fermenti commiscibilis, cui obediret: hinc & mori nescit, pag. 54. §. 27. 28. In summa ideo ejus actione reducit omne tangibile in vitam ejus mediam, absque ulla sui immutatione, viriumque diminutione, pag. 265. §. 11. Immutabile ergo, & immortale, pag. 377. §. 3. Solum agendo non mutatur, pag. 380. §. 24. pag. 628. & 634. 677. 678. §. 6. Agit igitur absque reactione patientis, agentisve depauperatione, pag. 704. §. 27. pag. 776. §. 10. 11. Etenim hoc dissolvens homogeneum, & immutabile, pag. 780. §. 25. Idem numero, pondere, activitate, valet millesima actione, quantum prima, pag. 776.

Nono Volatilitas.

Nono inter ea, quæ in hoc Menstruo observare oportet, esto ejusdem in igne fixitatis, aut volatilitatis gradus. Atque ille quidem iterum mirabilis valde est: nam postquam omnia, vel & fixissima quæque, corpora reddidit tam volatilia ut leni igne balnei in altum inde elevari queant, tamen ipsum manet in fundo fixum, neque simul adscendit, pag. 56. §. 14. pag. 88. §. 27. 29. pag. 634. pag. 700. & 776. §. 10. Interim tamen Alcahest ipsum adeo volatile est, ut gradu secundo ignis arenæ adscendat destillando una cum corporibus solutis, pag. 88. §. 29. Unde quoque potest destillando abstrahi à mercurio vulgi, dum illum figit, coagulatque, pag. 776. & 628. Ex quibus ergo quam definitissime limitatur gradus ignis parvus, quo omnis illa potestas Alcahest exercetur in natura rerum.

Decimo ejusdem obsequium uni rei.

Decimo tandem, priusquam dimittamus hanc materiem, omnino notandum, quod intactum hoc, indomitumque, corpus, nulla alicujus resistantia unquam fatigatum, tamen unum agnoscat in rerum natura corpus illud, cui uniri potest ita, ut ab eo trahatur in conjugium. Id clare apparet consideranti! textum integrum auctoris, pag. 94. §. 27. 28. Chymia indagando sollicita est corpori, quod tanta puritatis symphonia colluderet nobiscum, ut à corrumpente nequiret dissipari. Ac tandem stupefacta est religio, reperto latice, qui reductus ad atomos minimas in natura possibile, cælebs omnis fermenti connubia sperneret. Desperata ideo ejus transmutatio est, non reperiens corpus se dignius, cui nuberet. Sed labor sophiæ anomalum in natura fecit, quod absque fermento commiscibili à se diverso surrexit. Serpens iste se ipsum momordit, à veneno revixit, & mori deinceps nescit. Unde videmus, conjunctionem quamdam duarum rerum, quæ utcumque diversæ fuerant, contigisse. Manifestius idem, & distinctius, id docet, dum pag. 265. §. 11. scribit, unum, eundemque, liquorem Alcahest, omnia universi totius corpora tangibilia perfecte reducere in vitam eorundem primam, absque ulla sui immutatione, aut virium diminutione, à solo autem suo compari subter jugum trahi,

atque permutari. Alio autem loco rem propius tangit: namque pag. 56. 57. §. 14--17, ait mercurium à sulphure originali, profunde adhærente liberatum, nullo igne mutabilem, omnia alia semina confestim consumere, excepto suo compari.

En, Auditores, rem fide Auctoris enarratam. De tali nunquam legere alibi memini. Philosophis antiquis, aliis Chemicis, Medicis, res indicta, inaudita, omnium tamen desiderandarum in Phycis summa. Quæritis igitur avidissimi ex quam tandem materie debet quæri? Pauca dicam, incredibilem, varietatem prius expertus, quandoque & cum pœnitentia detestatus. Paracelsus habuit liquorem infinito labore tædiosissimæ circulationis præparatum ex Sale marino, in quo natura summam posuit perfectionem. Hunc ille improba industria deduxit in oleum perpetuum. Tum vocabat Ens primum salium, Oleum Salis, Liquorem Salis, Aquam Salis, Circulatum Salem minorem, Circulatum minus, L. X. Archid. in remedio ad maculas. In tractatu de Sale, C. IV. In correctione & additione. L. de Renovat. Archidox. IV. C. 4, essentia de Salibus. Archid. L. VIII. C. de Elixire Salis. Quintæ essentiæ extractio è Salibus. Archidox. X. C. 2. Ipsa autem præparatio molestissima Salis circulati describitur, in qua nihil omnino obscuri, nisi quod ignoretur ibidem, quisnam sit ille Spiritus Vini illic requisitus ad impurum separandum à puro. Hoc jam etiam consonat penitus Helmontianæ sententiæ: quippe ait quod Sal corporum aliquoties cohobatus cum Sale Circulato Paracelsi, abeat in Aquam, pag. 43. §. 11. Hinc & primo Enti Salium vires adscribit ipsius Alcahest, pag. 419. Per Salem Circulatum omnia venena mori, pag. 374. §. 49. Inde salium summum & felicissimum vocat, qui ad summam metam puritatis, & subtilitatis, reductus est, hinc omnia pervadit, solus agendo manens immutabilis, alia omnia prompte resolvens, pag. 380. §. 24. Hoc Sal circulatum in oleum & spiritum vini tam mire agit, pag. 576. Hic Sal circulatus reducit quoque corpora in liquorem sui concreti, pag. 628. Atque cum eo Ludus quoque potest præparari, pag. 700. §. 23.

De materie
Alcahest; qui
Sal Maris, pro
Circulato mino-
ri.

Sed alterum habuit Paracelsus solvens, priori Circulato minori longe potentius, atqui & multo difficilius acquisitum; hoc ideo appellavit Circulatum majus. Archidox. X. C. 4. Sciteque inde dixit ibidem materiem mercurii Salis. Imo & Ignem viventem deinde vocat. Archid. X. C. 5. & Cap. 6. In mercurio vulgi agnoscit summum ignem, cœlestemque vitam absconditam; quin & mercurii quintam essentiam cœlestem ignem esse. Si cum sua matre, scilicet arcano salis, solvitur. Archid. X. C. 6. Quando igitur hæc duo, ita intime unita sunt vera adunatione, inque puritatem, subtilitatem, & volatilitatem redacta simul, tum haberi videtur mirabilis illa Aqua Mercurialis, quam in capitulo de corrodente specifico descripserat; in quo dicit, ibidem aurum ita mori, ut deinceps aurum non amplius maneat; quum in cæteris auri corrosionibus aurum, tantum minutatim corrosus, tamen verum aurum maneat; idque inde semper, per reductionem artificiosam, queat recipi. Hac igitur arte perfectum est conjugium aquæ cum aqua: quum duplex aqua sit, communis scilicet, quæ in sale, & metallica, quæ in argento vivo; quæ tamen utraque ejusdem radicis habetur. Hæc autem omnia ita & ab Helmontio intellecta om-

Et Mercurius
circulato mino-
ri jungendus,

nino videntur : quare id unum adhuc paucis superaddam ; audite ergo ; si placet , loquentem , pag. 55. §. 8. Internus Metallorum Mercurius , omni prorsus Metallici sulphuris labe exutus , sibi undequaque indissolubili nexu cohæret , ut radicaliter omnem divisionem natura , vel arte , possibilem respuat. Neque naturam aquæ discere potui , nisi sub ferula ex caduceo Mercurii parata. Quin & naturam Mercurii inveni aquæ adæquatam. Nam ne minimum quidem terræ intra se continet , sed solius est aquæ filius semper , pag. 56. & pag. 705. §. 10. Ait cum omnibus antiquis Alchemistis , si non vidissem , argentum vivum eludere quamcumque artificum operam , ita , ut aut totum avolet ab igne adhuc integrum , aut totum in igne permaneat , atque utrolibet modo fervet impermutabilem sui , ac primitivam identitatem , identitatique homogeneitatem anaticam , dicerem , artem non esse veram , quæ vera est sine mendacio , atque longe verissima. Adeo , ut quod supra est , sit sicut id quod est infra , & vicissim. Imo hinc arti , & naturæ , prorsus impossibile in Mercurii homogeneitate partes diversas reperire , ne per Alcahest quidem. Quippe qui Mercurius Auro simplicior , majori , anaticaque identitate constructus est. Et quidem ideo inest Mercurio ratio proxima indestructibilitatis , prout in ipsis elementis. Hinc omnia sublunaria nimis debilia , quam ut Mercurium purum subigant , penetrent , commutent , aut defœdent. Manet sospes in aëre , Igne , & in liquore acri. Non attingitur ab ullo dissolvente , multo minus terebratur. Ideo & huic sic puro Mercurio in natura nihil simile , ne minus quidem , pag. 670. §. 17. Ergo & enti metallico similis , & valde vicinus , pag. 705. §. 4. Et tandem simplex actualiter existens , non pars constitutiva rerum , pag. 670. §. 17. Tumque ex his fundamentis jactis , cognovimus , quod à solo suo compari subter jugum trahatur , atque permutetur , pag. 265. §. 11. Quia hoc anomalum in natura , surrexit absque ullo commiscibili fermento à se diviso ; sed se ipsum momordit , revixit à veneno & mori deinceps nescit , pag. 94. §. 28. Ecce , Auditores optatissimi , hæc est historia Alcahest Paracelsi , & Helmontii , de propriis illorum scriptis eruta , summa fide , Vobis enarrata. Videtis hic sponte , in urina humana , cunctisque illius productis , frustra quæri hoc Menstruum. Neque in Tartaro , ullove ejus præparato , id unquam inveniendum ; licet Principi vicarius substitui queat , pag. 780. §. 25. 26. Neque Phosphorus etiam huc reduci unquam poterit : repugnant enim proprietates jam antea propositæ. Errat Glauberus hoc quærens in alcali fixato nitri ; Zvvelferus , in acerrimo aceti spiritu ab ærugine destillato. Neque recte de hac re censuisse videtur Clarissimus Guernerus Rolfincius , dum idem statuit triplex ex uno Alkali , ut basi. Scilicet in fossilibus ex Alkali Tartari & aceto antimonii : nam est merus Tartarus Vitriolatus , qui sic exsurgit. In Vegetabilibus , ex Alkali Tartari saturato per acetum : nam est merus Tartarus Tartarifatus. In animalibus ex eodem Alkali saturato per serum lactis acidulum : nascitur enim Tartarus Tartarifatus pretiosior. Neque enim adjunctus dein Sal Ammoniacus rem multum variat. Vid. Eph. Germ. D. 1. Ann. 6. 7. pag. 193 - 196. App. Sed nemo propius ad mentem Paracelsi , & Helmontii accessit in describendo Alcahest , quam Petrus Joannes Faber , in manuscripto ad Sere-

nissimum Holsatiæ Ducem de Alchemia, qui editus habetur in Eph. Germ. D. 11. Ann. 8. App. pag. 111--117, unde memorabilia verba excepta sententiam meam firmant. Alcahest liquor spiritus est Mercurialis, purus, Metallicus, suo proprio corpori, & naturali, ita nexus, ut hæc duo fiant unum, inseparabile, indestructibile, omnia destruens, & in materiem primam vertens. Est verus Mercurius Philosophorum, electus è regno minerali, puro suo corpori conjunctus, inde inseparabilis, liquor lacteus, butyrosus, omnia penetrans, & dissolvens. Duplex hic est, simplex, & compositus. Simplex ex Acido Metallico, puro, & Sale Metallico puro, volatili reddito, cum suo spiritu, præparationis difficillimæ. Compositus longe adhuc difficilior; nam fit ex acido mineralium, & puro salso animalium, & vegetabilium. Est liquor Alcahest, seu Mercurius Philosophorum purus, putus, Ignis naturæ incorruptilis, inalterabilis, omnia ducens in materiem primam. Solertissime autem Joachimus Becherus in Subterraneis idem fere censet, dum in Sale Marino se detegere asserit vim quamdam arsenicalem, & mercurificantem, quæ foret, ubi pura separata habetur, ipsum Alcahest, quod tamen à Mercurio Philosophorum foret quam distinctissimum. Hinc ipsum Mercurium habet pro re Sulphureo-Metallica, quæ ex semet foret solida, sed fluiditatem omnem suam haberet à sulphure arsenicali salis communis. Quæ sane subtilissime excogitata utinam pressius demonstrasset! Argumentum viri subactissimum hoc est Argentum purissimum in spiritu nitri arrosum, per spiritum salis marini præcipitatum, fit volatile, & disponitur ad Mercurium suum facile dein à se dimittendum. Ergo sal marinus metalla purissima à natura sua fixa in Mercurium verum convertere potest. Ultimo jam tandem quæretis à me, ut aperiam, an crediderim, unquam ulli Chemicorum possessum fuisse tale arcanum? Libere responderim, Helmontium conqueri, lagenam semel datam, iterum ablatam ipsi fuisse; unde certum, non potuisse eum tot experimenta illo liquore facere. Paracelsus vero tot, & talia, non scribit de suis solventibus. Quare vere nescio, quid de ipsa re dicam. Id pro vero dixerim, consuluerimque, Salem marinum, & Mercurium, omni modo Chemico tractate, nunquam pœnitebit operæ.

DE SUPELLECTILE CHEMICA, ET VASIS CHEMICIS.

Quum in mutatione corporum producenda, & observanda, totum artis Chemicæ opus occupetur, atque imprimis igne applicato hæc mutatio absolvatur, hinc necessaria sunt artificibus instrumenta & Vasa, sine quibus impossibile artem exercere. Vasis igitur nomine intellectum volo omne corpus cavum, intra quod corpus Chemice mutandum, vel mutatum, tum & ipsum mutans, seu solvens, continetur. Instrumentum vero vocabo, omne corpus, quod præditum est ea firmitate, magnitudine, figuraque, ut aptum natum sit causas mutantes ad corpora mutanda ita applicare, ut fiat inde motus ex lege artis præscriptus, utque simul artifex, adjutus his, queat tractare & causas illas, & corpora mutanda. Tota denique Supellex Chemica constare debet corporibus arte mutandis,

causis mutantibus, Vasis, Instrumentis, corporibus arte Chemica productis; ut officina rite instructa sit.

Vasa Chemica.

Vasa Chemica, quibus committitur objectum mutandum, debent posse continere rem mutandam, causas solventes, & ignem agitantes sustinere, & perferre simul, ne in medio opere fatiscant. Hæc ideo firmissima requiruntur & minime inquinantia. Quæ dein Vasa continentia appellare liceat. Illa autem Vasa quæ excipiunt corpora mutata suas per causas, & fere semper vi Ignis separata à corpore, quod in Vase continente hanc vim jam patitur, aut passum est, Excipula, vel Recipientia, dicamus. In Vasis his imprimis oportet considerare materiem, & figuram.

Vasorum materies.

Materia Vasorum est vel lignea; vel figulina, aut lapidea; vel metallica; vel vitrea.

Lignea vasa.

Lignea Vasa confecta ex ligno arido, non oleoso, neque ullo pigmento incrustata, optima censentur ad Sales, salina, calces, calcinata, recondenda; modo bene siccis indantur conservanda, & dein quam arctissime claudantur: ita enim servari solent illa, quæ in aliis fere omnibus ab humido aëris liquefcunt. Solent etiam Mortaria, vel Patinæ, ex ligno tornatæ, magno bono adhiberi imprimis ad Metalla Mercurio soluta cum aqua conterenda; ad quod opus cætera omnia vincunt. Quæ & plumbo, stannoque, fufis, in pulverem reducendis, valent, si creta prius obducuntur. Ad alia raro usurpantur.

Vitrea vasa.

Ex vitro conflata Vasa usus sunt egregii; quia nihil mutant, addunt nihil, nihil demunt, dum corpora continent, dum ignem patiuntur, nihil transsudant, admittunt extrinsecus nihil, præter ignem, & vim magneticam, ipsum Alcahest continent, in Igne sustinent. Ideo in omni examine, in omni opere Chemico, semper, & unice, materies vitrea eligenda & adhibenda est, quoties non requiritur ignis major, quam est ille, quem vitrum ferre potest sine liquefactione. Quum vero vitrum viride Germanicum omnium minime inquinet, maxime incorruptile sit, ignemque diutissime ferat sine fusione, illud quidem ad hæc præferendum cæteris ejusdem speciebus. Album vero, & fere crystallinum, quod tam facile rimis fatiscit, & alcali suum sudat, rejiciendum hinc: quia nimis facile funditur, alcali communicat, ut nimis patet. Patitur autem vitrum illud viride ultra 600, gradus ignis, necdum fluens vi ignis; quantum adhuc ultra exquisite sustineat hæctenus ignoro, quoad accuratam definitionem limitis: sed in maximo igne arenæ reduxi eo, ut liquefceret. Igitur satis late constantia illius invicta patet, sed supra fines certos ignem ferre ultra nequit. Utinam ergo Helmontius voluisset revelare secretum illud incrustamentum, quo indutum vitrum absque liquefactione potuit sufferre summum, apertum, furni anemii, ignem, ita, ut oleum vitrioli igneum ex vitro potuerit destillare. Crusta hæc nec dehiscere, nec contrahere rimas, nec sponte decidere, neque nimium vitrificari, dicitur. Ita enim in summa ignis tortura vitrum inductam loriam incrustare interne asseritur. Vid. Helm. pag. 707. §. 19. Tum enim possent omnes fere operationes absolvi in vitro. Ego autem talem loriam ignoro, neque hæctenus reperire potui, qui id nosset artificium.

Metallica vasa.

Tertia materies metallica est. Metallorum autem omnium difficillime

per ignem funditur ferrum. Ideo multa Vasa è ferro conflantur. Habent vero omnia metallica Vasa duplex vitium: quum & à Salibus ignitis pere-dantur, hinc inquinant & pereant; secundo & vi ignis liquefcunt. Ex ferro enim fufo, in fornacibus ferri, curavi conficiendos cantharos, ut ex iisdem phofphorum pellerem de urina, fed fundebantur in igne lon-ge prius.

Hinc igitur quarto de figulina terra ficta, & excocta, Vafa parantur, in ufus Chemicos. Sed & hæc, ubi de pingui, argillacea, terra facta fue-rint, in fummo igne vitrefcunt, ficque in opere deficiunt. Unde optima tandem, quæ de macra magis materie conflantur, ut Hefliaca, & fimilia ex terra crucibulorum parata. Sufiinent quippe ignem violentiffimum. Sed, porofa quum fint, aliquid falini per illa transpirat. Maxime quando fpiritus acidi per illa vafa pelluntur. Facile jam liquet, quanam de ma-terie conflata Vafa requirantur ad fingulas quasque operationes. Aquofa enim pura, & fpiritus perfecti fermentatiles, ex metallicis Vafis deftil- lari queunt, Spiritus autem vegetabiles, acetofi, stillatitii, fermentati, ex ftanno, & per vafa ftannea, hic fatis commode deftillant. Cætera fa- lina vitrum requirunt. Tubi fpirales deftillationi acetoforum deftinati ex ftanno conficiuntur. Capitella femper optime de vitro adhibentur, ob- rationes jam dictas. Terra autem Vafa nunquam, nifi ubi fumma vis ignis requiritur; & tum tamen, ut minus perfpirent, neque tam facile findantur, femper incruftanda prius luto quodam apto ad hæc. Hæc igitur edocti, priusquam opus Chemicum aufpicato aggrediamini, confidera- bitis materiem, gradumque Ignis requifitum ad operationem fufcipien- dam. Inde enim ftatim ipfi decidetis, quanam materie ad Vafa indigea- tis; aliter, ubi optio datur, femper vitrum, vel eo nomine, eligitur, ut curiofi oculus per liquidum vas obfervare queat omnia phænomena, quæ corporibus inter operandum accidunt: quæ res præter amœnitatem obfervationis, etiam fummos ufus habet tam in Chemia, quam in Phy- fica; cernitur enim plurium apparitionum origo. Eft autem terra Figulina Indorum, cinerum colore, porcellanæ fimilis, ejufque forte fpecies. Inde figuli ibidem Vafa formant valde magna, fed & minora, in quibus con- dita fua fervant, & per maria mittunt. Hæc non roduntur, neque pe- netrantur ab acidis. Hinc confectores aquarum fortium illa sæpe ufurpant pro receptaculis idoneis ad fpiritus acidus.

Figulina vafa.

Omnia autem Vafa, quacumque de materia conflentur, femper figura fua mire variare poffunt. De quo in ufus Chemicos pauciffima monebo. Illa igitur Vafa vitrea, quæ deftinata funt volatilibus confervandis li- quoribus, falibusve, ut optima mihi probantur, quæ fundo plano, or- biculari introrfum formata in cylindrum affurgunt, dein in collum an- guftum cylindricum fupra exeunt. Orificium horum obturaculo vitreo, ad colli cavum cylindricum examuffim expolito, claudatur. Quo autem majore fuperficie epiftomium hoc fuperficiem cavam colli lagenæ tangit, eo melius refpondet votis vafis conftructio. Vafcula autem, de quibus gut- tatim stillandi liquores, ampullæ formam habeant. Collum efto cylindri- cum; os vero exeat in marginem repandum, qui fuperiore verfus pau- lulum cavus fit: epiftomio de fubere claudi potefl, aut de cera hortula-

Vaforum figura ad fervanda cor- pora.

norum flava, si spiritus acidi volatiles coercendi sunt. Figuræ in Tabula conspici queunt.

Ad Operatio-
nes Chemicas.

Alia autem Vasa, quibus artifex eget ad instituendas separationes corporum per ignem, quæ inprimis destillatione solent peragi, varias requirunt figuras, pro varietate obtinendi effectus. Quum vero duo tantum huc requirantur; unum quo corpus mutandum continetur, & cui applicatur ignis; alterum, quo separatum ex priori per vim ignis excipitur, quod fere semper frigidius requiritur; hinc de figuris utriusque agam.

Crucibula, &
patinæ fusoriæ.

Si corpus mutandum, & in varia separandum igne, solum fixum remanens fervare debet, tum figura fere semper est conoïdea obtusa, cujus basis in supremo ore, apex hebes in fundo. Unde à conica hac figura, usque ad segmentum cavum sphaericum varietas est. Sic catini fusorii, Crucibula dicta, referunt conos; patinæ vero fusoriæ, in quibus ustulatio, & calcinatio, fit, partes cavas sphaerici segmenti referunt. Regula quidem in his Vasis à figura hæc est: quo Vasa hæc minus alta, magisque panda, eo materies volatilis facilius à fixa avolat, eoque vis ignis ad majorem superficiem corpori tam mutando, quam remanenti fixo, magis applicatur; unde pro ustulatione semper patulæ maxime, & humiles, Patinæ eliguntur.

Vasa destillato-
ria.

Quoties autem materies volatilis, à fixo separata, æque desideratur, quam fixa; tum in Vase continente est triplex figura. Cylindrica, conica sursum convergens, conica deorsum connivens. Cylindrica lateribus suis solum coercet volitantia, cæterum adscensum, nec juvat, nec impedit. Omnis igitur illius varietas pendet à solo discrimine altitudinis; igitur regula ut altitudo, sic diversitas operationis. Maxime volatilia, ut à minus volatilibus separentur altissima Vasa cylindrica exigunt. Fere fixa, à penitus fixis secernenda, humillima requirunt Vasa. Quando autem Vasa ex angusto fundo, sensim sursum expansa assurgunt, ut in catinis hemisphaericis, aut segmentum sphaeræ cavæ constituentibus, tum patet ex hydrostaticis, singula puncta cavæ basis sustinere columnulam liquoris incumbentem, cujus altitudo est ab eo puncto ad punctum superficiei, quod est in perpendiculari ex eo puncto ducta ad horizontem. Unde liquet, columnas semper eo breviores, quo margini propiores, & contra. Quare repanda figura mire adjuvat elevationem. Inde & exhalatio per ea fit expeditissima. Hinc idea habetur Retortæ dictæ. Est enim sphaera cava, quæ desinit in collum cylindricum, cujus superior linea horizontalis est tangens illius sphaeræ in apice supremo. Linea autem inferior illius colli est diameter ejusdem sphaeræ parallela illi tangenti. Ideo tale Vas partes igne elevatas quam facillime, coercitas, & repulsas fornicata parte Vasis, facile determinat in aperturam cylindricam indeque in recipiens. Hoc nempe Vas, est aptissimum separandis destillatione partibus valde fixis à parte absolute fixa: ut in destillatione Olei Vitrioli, Spiritus Nitri, Aquæ fortis, Spiritus Salis, Spiritus Aluminis, similibumque. Solent autem artifices collum illud deorsum incurvare, & in apicem conicum, apertum, ducere: ut vapores in primam colli aperturam acti, mox sponte inde deorsum decidant, destillentque; ex quo proposito vulgaris Retortæ forma nascitur. Verum in destillationibus tædiosissimis, ubi diuturna summi ignis,

ignis actio requiritur ad elevanda, & expellenda, corpuscula maxime resistencia suæ elevationi, curabam mihi construenda cylindrica Vasa, quæ horizontali in situ posita, parte superiori horizontali aperirentur in collum horizontale; ut figura in Tabulis docet. Per quæ destillatio Phosphori & liquorum difficillime propellendorum, commodissime peragitur: laudabitis commodissimam horum Vasorum facilitatem in operibus difficillimis. Verum quotiescumque tamen magnam illam quotannis copiam Olei Vitrioli, spirituumque acidorum fossilium coram Vobis conficiebam in demonstrationibus privatis, vidistis loco Retortarum adhibuisse me semper Cantharos cylindricos figulinos in latum orificium cylindricum patulos. Hi enim in situ horizontali intra furnum accommodati præbebant sane quam optima ad has destillationes Vasa. In horum enim orificium cavum segmenta cylindrica inserta, alteraque parte in magna recipientia vitrea horizontaliter quoque apposita agglutinata, dabant securissimam methodum acres hos spiritus destillandi. Quæ omnia in figuris subnexis explicantur, unde facile hauriri potest recordatio toties visorum, atque intellectus etiam nunquam visorum prius. Hinc puto, jam intellectum esse fundamentum doctrinæ de figura Vasorum continentium ad destillanda difficilia adscensu. Quando autem consuetaria illius doctrinæ consideramus, regula fere hæc est: quo difficilior adscendit res destillanda, eo semper magis conveniet figura & accommodatio ultimorum Vasorum. Verum, quoties res in sublime agenda, facile movetur, atque gradu volatilitatis haud ita multum differt ab illo corpore, unde separatio instituenda venit, tum vasa figuræ contrariæ requiruntur. Talia igitur sunt primo conica, quæ quia clavæ Herculis formam habent, hinc Germanis quoque & Belgis Clavæ seu Kolven, appellantur. Quæ etiam à specie simili Cucurbitæ vocari solent. Antiquissimi vero Alchemistæ, ut Lullius, alique frequentissime Urinalia dicunt hæc Vasa. Facillime autem intelligitur, liquores in his Vasis igne elevatos incurrere in conniventia Vasis latera, ibi impediri, inde repercuti, iterum deorsum delabi. Hinc igitur, si quid illo igne difficilior movetur, id raro tam facile adscendit sursum, quin potius deorsum repulsum manet in fundo. In his Vasis quoque id obtinet, ut quo latitudo fundi, ubi ille amplissimus est, magis superat arctitatem orificii superioris, per quod liquor sublimatus eluctari debet, eo semper impeditio, & repulsio, elevati major erit adeoque tanto difficilior elevatio: unde iterum solum volatile fere à reliquo minus volatili hac lege separatur. Tertio denique longitudo horum Vasorum rite etiam cogitanda; quum, quo altior hæc, eo difficilior sit, minus volatili sublimatio. Speculatio harum trium conditionum dedit inventum pulcherrimum, quo levi igne, labore, & sumptu, confici queat copia abundans Alcoholis simplicis, aut ejusdem subtilissimis spiritibus vegetantium imprægnati. Scilicet ex stanno conus fiat, cujus basis pro lubitu, verbi gratia sex unciarum in diametro, vertex supremus unciam habens. Altitudo quatuor pedum, à vertice inflectatur deorsum cylindrica forma, in infima parte inflectatur, ut ingredi queat in orificium tubi cylindrici spiralis, quem vulgo serpentem appellant. Si enim spiritus vini in cucurbita continetur, quæ locata est in

aqua bulliente, illique supra applicatur talis conus pro capitulo, tumque fit destillatio per tubum illum spiralem, & refrigeratorium, prima vice habetur spiritus generosissimus; qui mox geminata repetitione merum Alcohol exhibet. Ex iisdem evidenter concipimus naturam Phialæ dictæ Chemicæ, quæ ampulla est sphærica, ex cujus vertice erigitur collum longum cylindricum, superius apertum. Has vulgo Matraccia vocant. Est usus incredibilis in Chemia ad operationes quam subtilissimas peragendas. Quum enim longitudo hujus colli pro arbitrio construi queat, tumque etiam proportio arcûitatis colli ad latitudinem ampullæ etiam pro lubitu, facile liquet, ergo fieri posse, ut liquori in ampulla contento concilietur resistentia quam maxima, sic ut leni digestionis igne nihil fere adscendere queat ex ore colli vasis. Inprimis autem observavi in hoc Vasorum genere atmosphæræ pressionem, quæ cavo colli Phialæ insitens liquores & corpora intus contenta, & ab igne agitata mirabiliter comprimit, atque instar operculi cujusdam, sed semper æquilibrati ad impetum assurgere conantium liquorum, obturantis aperturam colli phialæ. Dum enim calore applicati ignis aër rarefcens in ampulla universam atmosphæræ columnulam nititur elevare, patitur iterum tantumdem resistentiæ à renitente pondere ejusdem. Hinc ergo partes liquidæ, quæ in hoc aëre rarefcente continentur, etiam reprimuntur ad fundum illius vasis; atque inde fit, ut agitata per ignem partes fortiter applicentur illis corporibus, quæ in vase infimo continentur. Id autem oculis cernere evidens est, dum Alcohol vini contentum Phiala tali longissimi, arcûique valde colli tenetur prudenter supra ignem; quando enim liquor jam adeo calefcit, ut fere ebulliret, vapor fumosus assurgere spectatur intra cavum illius colli, atque iterum deorsum deprimi specie fluctuantis nubeculæ. Hinc illo artificio digestiones Menstruorum una cum propriis suis solvendis, quam pulcherrime exercentur, sine jactura Menstrui, aut rei solvendæ, quod sane hac in arte ad plurima experimenta mihi quam optime profuit, quæ aliter præstare nequivissem. Interveniunt præterea altæ Phialæ quam maxime ad separandos spiritus & sales, puros alcalinos, volatiles quam maxime, ab aqua; oleo, terra volatili: unde aliter adeo difficulter accurate fecerni se patiuntur. Unum modo incommodum habent: quando enim valde longæ habentur, tum liquor in imo fundo jam æstuans usque in ebullitionis calorem, quum tam alte assurgere nequeat, relinquit supremum colli vitrei fastigium adhuc frigidum, quum infima pars colli jam æstuet: unde tum, si vapor ebulliens subito sursum ruit, repentino calore collum ibidem dissilire cogit, inprimis quidem hyberna, glacialique, tempestate. Alterum vitium accidit ex eo, quod guttæ in supremo collo frigido collectæ, ipsæ adeoque etiam frigidæ sæpe confestim delabantur deorsum in calefactas maxime in fundo partes ampullæ, vel colli, easque inde dissilire cogunt. Id malum quandoque mihi, magno meo damno, evenit, quando forte argentum vivum in talibus vasis hocce apparatu digererem. Dicta satis sunt ad perspiciendam virtutem figuræ in Vasis, atque necessitatem hujus, illiusve formæ ad efficiendum propositum. Recipientium figura, si majora inprimis requiruntur, duplex est. Namque in ampullam sphæroidem figurantur, vel in formam cucurbitæ.

Quando autem capacitas in utrisque eadem habetur; tum cucurbitacea sphaerica ideo praeferenda; quia in longum porrectior fundum suum habet ab ore vasis exhalantis remotiorem: indeque praebet liquoribus aestuantibus ab igne liberius spatium, in quo paululum tepescant, ita enim semper expertus fui. Saepenumero autem requiritur, ut distantia haec inter continens vas & receptaculum augeatur; id jam dixi supra effici tubis cylindricis interpositis, & agglutinatis inter os continentis, & recipientis. Sed in destillationibus magis artificiosis imprimis argenti vivi à metallis, solemus hujusmodi ex arte compositis pro necessitate distantiam addere magis magisque, quem in finem haec jam Vasa videtis vitrea, quorum praecedentis finis orificio summo sequenti insertus continuitatem vasis prorogat in quacumque longitudinem; commissuris idoneo cæmento rite conglutinatis. Consulite Tabulas sequentes. Retorta igitur, & receptaculum, una cum depictis modo Vasis prolongantibus sufficerent ad omnes destillationes, nisi forent saepe volatilia valde separanda à volatilibus aliis. Sed quum quotidie destillationes requirantur pro volatilibus valde, hinc igitur alta Vasa, & erecta, repetuntur. Indeque Capitelli imponendi necessitas, ἀμύλα dixit Dioscorides, ubi de cinnabaris sublimatione scribit, unde & flexu Arabico Alambic, vel Alambicus, sive Alembicus deducitur; cujus naso receptaculum supponitur. Facile ipsi respondetis roganti, ubi Cucurbita cum capitello & excipulo; ubi Retorta cum recipiente, usurpari debet. Facilitas ascendendi sursum, permistio aliorum etiam valde volatilium, unde secretio instituenda, facile dictabunt. Quin & percipitis id, quod imprimis est vitii in apparatu hoc ultimo; scilicet, quum Alembicus cucurbitae agglutinandus, & rostrum ejusdem receptaculo, hinc binis locis instituenda conjunctio facile aliquid halituum per cæmenta rimosa transpellit, quaecumque demum cautela adhibeatur. Sed saepe etiam requiritur assidua reafusio, separati volatilis ad residuum fixum, unde abductum fuerat: Cohobationem vocant vulgo artifices, Circulationem Paracelsus dixerat; quæ quidem operatio omnium pulcherrima effectu habetur in Chemicis. Quum ideo necessitatem summam hujus viderent artifices, & tamen in singulis vasorum aperturis, liquorumque per aëra reafusionibus, magnam jacturam dolerent liquorum eorundem, excogitaverunt instrumentum vitreum constans Cucurbita, & Alembico, cujus bina rostra intra eandem cucurbitam reducta, collectos Alembico liquores in proprium ventrem Cucurbitae assiduo reafunderent, sicque, vase supra rite clauso, evitaretur jactura laticis, & tædium tot laborum. Instrumentum Pelicanum dixere. Quod eo melius, quo tubus ex vertice Alembici eductus longior habetur. Quia autem talia Vasa non facile comparanda, simpliciori apparatu idem effectus obtinetur, si Phiala ampullata, in longum satis collum producta ita accommodatur; ut prius indita materiae, alia Phiala minor, instructa collo tam gracili, ut intra collum prioris inferi queat imponatur, atque locus orificii bono glutine obturetur, postquam prius vasa cum materie tantum incaluerunt, quantum requiretur ad operationem instituendam: tum enim aër calefactus, se expandens, exit pro rato ex vase, quo dein per gluten clauso, ignis sine periculo instrui, & continuari, ultra poterit.

Attamen in hoc apparatu accidere solet, ut liquor desuper deorsum deciduus frigidus in calidum fundum delapsus ex alto, vitrum sic findat: quare monitu cauti periculum cavebitis. Hæc vero de vasis dicta sufficient ad opera.

D E L U T O.

Luti usus.

Luti nomine Chemistæ intelligunt ductile, tenax, atque exsiccatu solidum, mistum, cujus ope hiatus illi, qui committenda inter vasa patent, obstrui queunt, ut ita aëri exitus, & introitus prohibeatur. Præcipue autem, ut corpuscula per vim ignis in motum rapta, coërceantur inter destillandum, nec ex vasis aufugere queant. Igitur liquet, Luta hæc varia requiri, pro diversitate materiæ destillandæ.

Lutum ad aquosa, & spirituosæ.

Et quidem, si res illa mere aquosa est, tum farina seminum Lini, unde oleum prius expressum fuit, in pollinem tenuem trita, dein cum paucis albumine ovi accuratissime subacta, in pastam crassam redacta, sufficit. Hæc enim inserta inter hiatus alembici, & cucurbitæ, atque circumducta commissuræ rostri alembici aut retortæ, & excipuli, calore durefcit, sique rimas contrahit illitu similis solidescit. In destillatione autem omnium spirituum fermentatorum inflammabilium, atque salium volatilium alcalinorum, alcoholifatorum, sufficit pasta ex eadem farina diu subacta cum aqua pura frigida.

Ad Acetosæ.

Verum in destillatione acidorum, vel acetosorum, vel aliorum, gluten hoc non sufficit; quin erosum solvitur, mollescit, fumantes spiritus emit. Vesica tum bubula, aut suilla, in aqua macerata prius, donec glutinescere incipit, & quasi semiputrescere, adaptata, & circumducta, pulchre inservit.

Ad acida fossilia, & Alcalia Volatilia.

Quotiescumque autem violento igne expelluntur acidi de chalcantio; aut salibus fossilibus, spiritus arrodentes, tum opus est Luto, quod lapidescit, apposito. Unde illud Lutum sapientiæ appellabant. Fit autem quantum optime, si colcothar à destillatione Olei Vitrioli residuum, coquitur in aqua, sæpe renovata, tamdiu, donec nullam notam salini residui amplius edit. Tum exsiccat, & clauso arte vase conservatur. Quando igitur illo opus erit, tum hoc dulce colcothar, bene ficcum, conteritur cum æquali copia calcis vivæ optimæ. Dein cum albuminis ovi conquassati parva copia subigitur ocysime in pastam, quæ extemplo ficcis, paulumque calefactis vasorum commissorum extremitatibus inducitur. Hæc enim cito exsiccata lapidescit fere durefcendo, omnesque sales instar vitri coërcet. Interim, absque tanto molimine, similis efficaciam Lutum paro. Nimirum terram figulinam misceo arenæ purissimæ illi ponderi, ut massa per aquam subacta non amplius adhærescat tractantium digitis, huic dein misto calcis communis cæmentariorum unam quartam addo, ut sit pasta satis spissa. Hæc, quo aridior eo melior, modo ductilis sit, apponitur juncturis connexorum vasorum, ubi durefcens optima est. Si forte in igne summo, inter destillandum dehiscit, rimasque contrahit, inductu similis statim potest rima operiri. Hoc commodum: quia calx viva sæpe haud ita prestat venalis, & sincera.

Lorica Vasorum.

Inter destillandum vero, maxime in furno ferventissimo, ubi vasa

ignis æstu candescunt, maximum incommodum contingit, quando inter ingerendum novum pabulum, vel aër frigidior, vel ipsa materies ingesta comburenda, frigiditate sua ferit superficiem candefacti vasis, quod tum facillime crepans dissilit, funditurque. Hinc quam maxime necessarium est, vasa hæc incrustare superinducto vestimento, quo munita defendantur ab hoc frigoris subitanei insultu. Id quoque sæpe exigitur, dum destillationes peraguntur in vasis vitreis, summo igne arenæ, ubi vitrum fere disponitur ad liquefcendum, ut id caveatur, utque ferme vitrescens materia in crusta illa quodammodo figatur, & à confluxu ita prohibeatur. Optima hæc, mihi nota, fit crusta, si terra pinguis figulina cum arena contrita in pollinem, cum pura aqua subigitur in pastam accurate permistam quæ non amplius lentescit habendo. Tumque ultimo parum calcis cæmentariæ admistum capiat, ut intime permista sit pasta. Tum enim vas tepefactum, & vaporibus aquæ expositum, ut tota superficie levissime madescat, affixa æquabiliter hac pasta undique investitur, palmisque manuum appressis reducitur ad eandem circumquaque crassitiem, prout judicatur utile. Quo factò aspersa extrinsecus arena calida, sicca, reponitur in loco fere frigido, ut lentissime exsiccetur lorica induta. Rimæ forte natæ inter exsiccandum implentur eadem impressa materie. Si tum absolute exsiccata omnia fuerint, tunc ignem violentum Vasa hæc sustinebunt.

DE FURNIS.

Unum tandem in his superest, Auditores carissimi, ut scilicet agamus paucis de Furno. Animus non est omnes metallicorum fornaces describere: nec enim hic requiritur. Incomparabilis Georgius Agricola sufficit: quia sermone enarrat purissimo hanc materiem, quin & vivis imaginibus accuratissime depingit; Joannem Rudolphum Glauberum de Furnis si consulitis, reperietis quædam singularia inventa, ut compendio laborum rudiores quædam operationes perfici queant. Atque hos tum sufficere pro illis arbitramur. Nostrum autem hic est Vobis construere illos Furnos, quibus indiget, quicumque juxta decursum nostrarum Demonstrationum opera Chemica exercere studebit.

Furni varii.

Furnus igitur est ædificata machina, cujus ope ignis contineri, coërceri, applicari, queat ad Vasa, in quibus materia mutanda per ignem ipsi igni exponitur. Hinc in Furno primo requiritur focus, in quo ignis excitatur, conservatur, determinatur: quum vero ignis pabulo suo sustinendus caminum requirat, quo fumos exhalet, atque ventilabrum, quo aërem admittat, ostium denique, quo pabula ingeri queant, apparet qua ratione hæc construui debeant. Secundo imprimis in his fabricandis semper oportet curare, ut vis excitati ignis ita conservetur, ut non dissipetur incassum, contra vero ut cogatur eo ire, ibique suam vim exercere, ubi ad opera nostra illo indigemus. Tertio in illa structura exigitur, ut fabricetur locus aptissimus, in quo Vasa cum materie mutanda ita componantur, ut ibidem vim ignis requisitam æquabiliter quamdiu requiritur, in gradu definito, queant recipere, donec operatio peracta erit.

Cui bene.

Ille igitur, suo in genere, optimus Furnus erit, qui minimis expensis,

Conditiones
optime.

diuturna constantia, æquabilitate maxima, atque regimine facillimo, non nimis laborioso scilicet, neque assiduam præsentiam artificis requirente, tamen effectus suos desideratos præstat. Prima conditio obtinetur, si ita structus Furnus est, ut calor igne excitatus omnis, sine dispendio, applicetur corpori mutando. Hoc autem obtinetur, si solidissima de materie Furnus fabricatur, sique interna ejusdem superficies figuratur in eam formam, quæ vires accensi combustilis determinet in locum destinatum. Tum quoque eo faciet fabrica talis, ut minima opus fuerit ministri præsentia ad ignis subministrationem, nimis sæpe repetendam. Altera conditio, ut materies combustilis, idonea electa, omnium lentissime consumatur, ita tamen, ut interim calorem suppeditet necessarium. Id vero præstat inprimis, si apta proportio observatur inter focum, caminum, & ventilabra. Qua observatione artifices peritissimi una vice suos Furnos instruunt requisito pabulo, quod durat in longum valde temporis spatium. Tertia vero conditio omnium maxime necessaria, ut diu gradus idem ignis sustineri queat sine aucta, vel minuta ejusdem virtute. Ex Chemia enim patuit, definitum quemque ignis gradum producere determinatum effectum, in unumquodque corpus. Quando autem major, vel minor, ille vigor ignis, mox eventus quoque alius, aliusque, erit. Unde fiet ut confusio turbata contingat productorum Chemicorum, quando in eadem operatione promiscue jam major, minor jam, ignis applicatur. Inprimis quidem illud notum quoque, quod variati ignis augmentum, vel decrementum, ipsa corpora disponat, ut aliter longe dein se habeant ad definitum quemque ignis gradum. Si enim eodem quidem igne utimur ad Opera Chemica, sed graduum perturbatione alia in uno, in altero opere alia, non obtinebitur sic de eodem corpore idem productum. Qua quidem in re sæpe damnosus error obtinet. Hinc Artifex in his construendis semper cogitet primo de copia ignis, quam focus Furni debet accipere, continere, fovere. Secundo de materie pabuli subministrandi in opus requisitum: ubi consulantur, quæ dicta à pag. 285. ad 364. Tertio de vi ignis requisita ad unumquodque opus singulare Chemicum: quum in eodem foco ejusdem Furni, eadem copia ejusdem materiæ varium caloris gradum ita potest producere, ut à primo ad extremum omnis & medius cieri, & continuari, queat. Ideo quarto nunquam negligat facilitatem accessus aëris ad focum. Quin & computet vim qua aër ille movetur, dum in focum tendit, nomine status, ventive. Imo & varias atmosphææ conditiones, ratione gravitatis, levitatis, humiditatis, siccitatis, caloris, frigorisque, perpendere oportet, tempore enim, quo aër monstratur in barometro ponderosissimus, dum simul maximum frigus omnia constringit, & summa ariditas simul in aëre adest; ignis luculentissimus excitabitur, atque flagrantissimus. Quinto tandem omnium maxime agat secum de exitu ignis excitati ex suo foco. Qui namque facillime per vias latas dilabitur in auras, & quaquaversum dissilit, minime agit. Sed cujus unita actio determinatur in illum unum locum, ubi ea proposito Artificis exigitur, ille omnium optime famulatur Chmico. Atque hæc quidem ea sunt, quæ fundamenta præbent præcipue ad ordinandas Furnorum structuras. Quare superest, describam structuram jam Furnulorum, quibus utor co-

ram Vobis, & qui requiruntur in officina studiosi Chemiæ, qui volet illos habere, quibus Operationes quæcumque perfici queant. Incipiam de simplicissimo, quem ante quadraginta annos inveni proprios in usus, quando in musæo haud ita magno, & in quo parvus modo caminus orat, multa quotidie experimenta capiebam. Ad quæ plurimis simul indigebam Furnis.

Ille itaque sic construitur. Ex ligno querno, optimo, siccissimo, fit prisma cavum, quadrata basi, novem uncias latum & quatuordecim uncias altum. In eo intus infigitur quadratus asser, ad altitudinem à basi quinque pollicum, pollicem crassus, ex eodem ligno ita ut totum Furnulum asser hic dividat in duas partes, inferiorem 5 pollices altam, is focus est, & in superiorem, octo pollices altam, in ea retortæ, vel cucurbitæ locantur, ad destillandum. Asser ille medius, diaphragmatis vice fungitur, in medio foramen orbiculare habet diametro quinque pollicum, in quo cavo immitti potest fundus rotundus cucurbitæ, vel retortæ. Tum idem asser, extra hunc orbiculum perforatur adhuc quatuor foraminibus orbicularibus diametri pollicaris, ut ignis è foculo possit in secundam partem libere adscendere. Focus ab uno latere portam habet versatilem, magnitudinis aperturæ totius foci, adeoque pollices novem latam, quinque altam: ut ita aperiri libere arcteque iterum claudi valva hæc possit. Tota dein superficies interna hujus foci, in sex suis lateribus tenui bractea ferri, aut lamella tenui ex ære investitur: ut lignum ab igne quodammodo defendatur. Porta autem illa pertunditur, quatuor foraminibus orbicularibus, diametri pollicaris, ut aër libere in focum admitti queat. Fiunt & epistomia quatuor cylindrica his foraminibus immissilia, & educilia, pro regimine ignis, ad plus minusve, aëris admittendum. Inprimis autem faber debet curare, ut porta hæc de arido ligno sic fiat, ut clausa undique exacte adaptetur liminibus, & lateribus foci, superior autem pars hujus furni à quatuor lateribus ligno suo clausa, ea tamen lege, ut in uno latere, quod portæ contiguum est in parte superiore excisum sit in foramen in medio hujus lateris positum, quod quadratum sit, cujus latus sit quatuor pollicum cum dimidio. Margo interior hujus foraminis, ad dimidiatam crassitiem asseris semipollicari magnitudine, undique, tam infra, quam ad duo latera, excinditur, tumque utrimque ad latera, lamina lignea, ad superficiem internam affixa sic accommodatur, ut cum excisa illa fossula faciat crenam. Fit tum de eodem ligno, lamina pollicaris crassitiei, magnitudinis accuratæ illius foraminis, quod lateri incisum erat, ita tamen, ut margo interior hujus laminæ emineat in tribus lateribus margine semipollicari, quæ immitti adaptata queat ad formatam illam intercapedinem in margine foraminis, ut ita lamina hæc, expedite huic foramini, undique sulta queat immitti, tumque latus hoc furni accurate clausum erit, pro destillatione ex cucurbita, vel pro digestionem in phiala, vel pro exhalatione per exsiccationem in vase aperto; atque iterum tolli queat, quando destillatio ex retorta facienda erit. Tum enim parata esto de eodem ligno eadem lamina, sed in medio suo perforata in aperturam circulem diametri duorum, & dimidiati pollicis; ut collum retortæ transmitti queat per hanc aperturam. Lamina

Furnus simplicissimus.

hæc iisdem internis, eminentibus, marginibus instruitur, ut prior, quo & hæc facile queat inferi, eximi. Dein supremum hujus furni valvis biforibus, seorsum versatilibus tegitur. Quarum valvarum incumbentium medium excinditur in foramen orbiculare quinque pollicum, pro transitu cucurbitæ, aut colli phialæ. Denique orbiculus simplex ligneus diametri sex-pollicum fiat, qui imponi queat superiori illi foramini, quoties destillatio fiet de retorta. Instructio hujus furni ita fit. Sit testa figulina quadrata, infra innitens tribus pedibus semidigitum altis. Fundus esto planus. Latus testæ sit exterius quinque pollicum, cum dimidio. Altitudo totius testæ esto à fundo furni ad marginem supremum trium digitorum cum dimidiato. Tum primo fundo testæ cinis cribratius quam levissime inspergitur ad altitudinem quartæ partis pollicis. Huic cineri inponitur pruna de cespite Batavo, undique candente, neque amplius fumante, quam Batavi prunam candefactam, aut coruscantem, vocant (een glimmende kool.) Pruna hæc cribrato cinere, lenissime insperso accurate testæ, æquabilem calorem, corpori humano ferendum, viginti quatuor horis fere sustinet. Quo pauciori cinere testæ, eo caloris plus, sed citius evanescentis, exhibet. Furnulo hoc, nec fumus, nec fœtor, fit. Calorem lenissimum æquabilem adeo dat, ut crediderim & ova in eo foveri, & excludi, posse. Sed & calorem in eo possumus excitare, quo aqua ebulliat, imo & eo majorem. Ergo omnes digestiones, destillationes aquarum, spirituosorum, alcalinorum salium volatilium, omnium salium volatilium aromaticorum, oleosorum, singularium, omnes tincturarum præparaciones, omnes exsiccaciones, exhalaciones ad crystallisationem, in eo commodissime, tutissime, sine impensis possunt fieri. Quin spiritum nitri, spiritum salis, more Glauberiano, in eo perfeci, obstupescente Veterano quondam & expertissimo Chemico. Hinc Furnulum hunc Studioforum appellavi.

Furnus alter.

Quando autem Furnus requiritur, qui fortiolem ignem dare queat, ut ex arena fiat destillatio, tum hæc mihi formula optima videtur pro studio Chemiæ ad hoc opus: quia vero portatiles hi Furni commodissimi, dum focum Officinæ liberum relinquunt; forma portatili describam. Fiat itaque de ferri lamina tenuissima cylindrus cavus, diametri septemdecim pollicum altitudinis vero pollicum novemdecim. Inferius simili lamina ferrea clausus, superius apertus. Suffultus ad suam basin tribus pedibus ferreis duodecim pollices longis: & basis ferrea tegatur intus lamella simili cuprea, ne sal cinerum ferrum nimis cito erodat. Tum craticula fit firmanda intra hunc cylindrum ita, ut superior craticulæ superficies parallela basi cylindri, elevata sit supra basin quatuor pollices. Craticula hæc est cincta orbiculo ferreo ex tenui bractea, cujus orbiculi latitudo ambiens craticulam istam trium & dimidiati pollicum. Radii craticulæ æqualiter quadranguli, semi-pollicem lati, ad distantiam pollicis à se mutuo remoti. Vel diameter circuli craticulæ dividatur sic, ut sex-tales ferrei radii in ea poni queant. Craticula hæc intra cylindrum ferreum immittitur ad distantiam à basi quatuor pollicum, ubi margo ejus orbicularis inniti debet tribus ferreis eminentibus apiculis, ut firma hæreat craticula. Tum fiat porta cinerarii versatilis, quatuor pollices alta, sex
lata,

lata, quæ quàm exactissime claudere queat, ubi opus erit, ostium portæ cinerarii. Postea fiat in altitudine trium pollicum à craticulæ superficie superiore, infima margo ostii foci, lata sex pollices, altitudo autem ostii sit quatuor, & dimidii, pollicum. Describatur tum ellipsis, focus distantibus pollices quindecim, & normali ex foco ad circumferentiam quinque pollicum: fiat dein modulus ligneus talis semiellipsios, supra focos abscissæ. Juxta hunc modulum erit formanda cavitas interna Furni, ex lateribus coctis sic figuratis, atque inter se appositis, ut cavum hoc faciant, structura sua, simile illi modulo circa axin suum revoluta, ita, ut hæc cæmentatio fiat lateribus sic formatis, ut non nisi parum relinquatur, & quam minimum vacui inter superficiem laterum commissorum inter se, & applicatorum cavitati furni, quod dein cæmento ex caice, & arena quam curatissime opplendum. Sed priusquam Cæmentarius hæc efficiat, opus est operculum ostii foci fabricare. Id debet construi ex lamina ferrea eadem unde Furnus, superficiem cylindricæ similis Furno. Debet habere marginem, superantem ambitum ostii foci, undique pollicis magnitudine, ut hac superficie undique tegat cylindricam ferream superficiem ostii foci. Sed ad magnitudinem aperturæ ostii foci debet erigi in hoc operculo segmentum cavum excisum ex cylindro hoc ad magnitudinem ostii foci, lateribus in centrum cylindri tendentibus, superiori, & inferiori latere basi parallelo; ut superficies operculi centrum Furni spectans, sit similis ellipticæ conicæ superficiem cavi Furni. Tum Cæmentarius cavum hoc lateribus & cæmento replere debet, & in superficie centrum Furni spectante ita expolire, ut perfectam relinquat æquabilitatem superficiem cavi Furni, postquam operculi impositu occlusus est. Hoc facto construatur lateribus & cæmento, furnus interior, ut supra dictum. Superior pars laminæ ferreæ Furni excindi debet segmentum supra tres pollices latum, & duos profundum, in latere, quod adjacet ad latus ostii: ut collum retortæ ibidem commode locari queat descendens, quoties opus erit ex retorta destillationem facere. Tum denique olla ferrea ita est accommodanda intra Furni aperturam superiorem, ut intra lateres cum suo cæmento quam arctissime immissa sit, ut vi ignis commissuræ illæ nequeant dehiscere, aut in rimas agi. Ita tamen, ut sint ad marginem ollæ superiorem, in margine laterum ibi ambientium quatuor spiracula lunatæ figuræ pollicem lata, & in curvatura sua duos pollices longa, per quæ fumi exitum, & ignis spiramentum, habeant. Ita constructus Furnus aptus destillationi per cucurbitam, retortam, phialam. Et quum portatilis sit, valde servit plurimis operibus.

Tertius Furnus, quo officina carere nequit, est Balneum Mariæ. Constat Furno, ut prior, secundus, nisi quod à craticulæ superficie ad fundum vasis cylindrici ænei tantum sit distantia octo pollicum. Vas autem æneum immissum pro balneo, cæmentatum intra Furni fastigium est profunditatis pollicum duodecim. Vas hoc cylindricum, in parte superiori marginem habet pollicem latum, repandum, quo incumbit Furno, ut sustineatur. Dein alium habet marginem recta adscendentem, quoque pollicem latum. Tum paratur aliud vas, quod ita fit, ut uno pollice undique à lateribus, & à fundo, distet: & supra marginem Furni pollices

Furnus tertius.

quinque emineat. Hoc autem vas instructum est, ad altitudinem à fundo suo pollicum duodecim, margine paululum deorsum decurrente tam lato, ut marginis diameter respondeat latitudini aperturæ vasis balnei, hujusque finis reflexus deorsum est in marginem perpendicularem deorsum, qui excipi possit accuratissime intra marginem erectum vasis balnei: ut ita claudantur quam accuratissime inter se. In margine autem illo lato, laterali, est tubus perforatus, per quem aqua infundi queat in vas balnei, ut tum aqua hæreat inter vas balnei, & inter immixtum hoc secundum vas. Collum hujus secundi vasis alembicum capit in se, cujus rostrum in serpentem stanneum dolio refrigeranti, impositum immitti possit. Sed eidem huic collo aliud alembici in altum cylindricum producti, iterumque deflexi deorsum genus ante descriptum accommodari potest, pro destillando alcohole. Tandem etiam fit aliud operculum, quo vas balnei pariter ut per prius illud claudi potest in suo margine erecto. Hujus autem operculi collum alembicum quoque capere potest, ut fiat destillatio per serpentem. Ita, ut hoc Furno uti possimus pro destillatione communi omnium vegetabilium cum aqua; omnium resinatam, balsamorum, gummi, cum aqua in sua olea vocata essentialia. Secundo in destillatione aceti. Sed etiam deinde eodem quam commodissime uti possumus ad destillanda quæcumque ex Balneo Vaporis, Marisque, in quocumque determinato caloris gradu, donec sit perventum ad 212, gradus. Tertio denique ipso etiam hoc Furno utuntur pulcherrimo successu, ad Alcohol Vini parandum una vice, facile, magna copia: cujus præparatio aliter tantum temporis, ignis, laboris, sumptuum, requirit. Hæc causa urfit, ut constructionem hujus fornacis, cum omni suo apparatu quam accuratissime in figura delineaverim, ut omnia coram conspiceretis vestros in usus.

Quattus Furnus.

Alius iterum Furnus in hac officina requiritur, ut summus ignis excitari queat, ad fundenda corpora, quæ validissimum ignem requirunt. Ille autem optimus ita construitur. Primo erit extruenda basis lapidea fornicata, tres pedes alta: quia Furnus hic debet ostium sui foci habere tam elevatum, ut artifex in illud, commodo erecti corporis situ, introspicere queat. Dein superstruitur huic pedamento cinerarium, quinque pollices altum; supra cinerarium craticula, de ferramentis pollicis fere crassitie, in distantia ferme pollicis, à se invicem. Basis cinerarii, & craticula sunt circularis figuræ, diametri duodecim pollicum: tum cylindrus hic fursum continuatur supra craticulam ad altitudinem sex pollicum. Dein fiat supra hanc ita factam cylindri portionem conus paraboloides, cujus axis octo pollicum, applicata ordinata infima sex pollicum, ac proinde latus rectum quatuor & dimidiati pollicum, focus ergo ad distantiam unius, & octavæ partis pollicis à vertice. Ubi paraboloides hoc elevatum ad altitudinem sex pollicum supra suam basim cylindricam, erigatur supra eam caminus cylindricus, qui erit diametri trium pollicum, usque ad altitudinem duorum pedum. In anteriori parte hujus foci, ad altitudinem duorum pollicum supra craticulam, fieri debet ostium latum quinque pollices, sex autem altum, supra fornicatum arcu ex magno circulo, diametri duodecim pollicum, Ad pollicem supra fornicem ostii fiat

foramen conicum in Furno, aperturæ diametri duorum pollicum; ut per illud introspecti queat deorsum intra in focum Furni; si forte opus erit videre, an materies intra vas suum fusa sit. Fiatque operculum similis figuræ, quod epistomii instar in hoc foramen immitti, & educi, pro arbitrio, queat. Furnus hic ita de bonis lateribus extrui, debet, parietibus quinque digitos crassis, rite cæmentatis, interna superficie calce siccissima expolita. Tali enim Furno ignis vim incredibilem exercet, ubi semel incaluit. Maxime in medio axi, & altitudine superiori. Quod Geometræ facile demonstrabunt. Porta ferrea ostio applicanda in incisa cava crepidine quam accuratissime. Cinerarii autem fundus de lamina ferrea fit, ut, si quid forte ceciderit, facile eo delapsum recipi queat.

Rursum singulari indigemus Furno in officina nostra Chemica ad expressionem salium acidorum, ex nitro, sale marino, sale fontium, sale gemmæ, chalcantio, atramento sutorio, alumine. Talem vero construimus, varios prius experti, ad hunc modum. Primo supra pavementum officinæ, sub camino, erigatur parallelipipedum, latitudinis anterioris viginti pollicum, longitudinis pollicum triginta octo. Cavitationis autem latitudo anterior duodecim pollicum, longitudo pollicum viginti duo: unde muri crassities sponte patet. Erectio hujus parallelipipedi fiat in altitudinem undecim pollicum. In anteriori parte porta fiat in medio, à pavimento sursum erecta ad undecim pollices, lata pollices quatuor; sic tamen ut in anteriore ejus apertura sit incisa crena undique, intra quam locari queat ostium ex lamina ferri, quoties opus erit hanc portam claudere. Totus hic apparatus est pro cinerario, & ventilabro, Furni. Deinde hic ponuntur ferramenta pro craticula, prismatica, pollicem lata, longa quatuordecim pollices, in distantia pollicis, situ ad latitudinem cinerarii parallelo. Tum fiat ellipsis descripta supra cavum superius hujus parallelipipedi, cujus foci distent viginti duo pollices, diameter minor sit duodecim pollicum, eritque fere latitudo in principio & fine foci decem pollicum. Tum construatur elliptica hac forma cavitas quatuor & dimidii, pollicum interne, & compleantur exteriora in forma parallelipipeda. Tum in pariete anteriore, directe supra cinerarium fiat ostium foci, latum septem pollices, altum novem. Limen hujus ostiî infimum debet declive esse interiora versus declinatione unius pollicis & dimidii, quod ostium porta ferrea versatili exacte claudi posse debet. Altitudo liminis ostiî infimi sit tres pollices supra marginem supremum cinerarii. In altero pariete longiore debet apertura fornicata fieri; cujus limbus inferior elevatur ad decem pollices supra craticulam. Longitudo hujus limbi sit viginti pollicum, altitudo pollicum duodecim, fornix ellipticus, cujus foci distent viginti pollices, diameter minor viginti quatuor. Hæc apertura servit immittendis & educendis cantharis destillatoriis. In pariete interno opposito huic aperturæ, ad altitudinem novem pollicum supra craticulam est margo sesquipollicem eminent ad sustentanda vasa pro destillatione. In muro opposito aperturæ destillatoriæ supremo, in medio fiat foramen liberum, quadratum, pro camino, tres pollices latum, duos altum. Tum fiat fornix superior fornacis ellipticus, ita ut medium punctum lacunaris fornicati distet à craticula viginti & unum pollices. Diameter ellipsis sit

QuintusFurnus.

ARTIS 9

viginti & duorum pollicum. Diameter minor decem. Fiât fornix ergo rotatione talis ellipsis supra axim seu diametrum, in distantia hujus diametri à craticula pollicum sedecim. Quando destillatio fit de hoc Furno, tum duo canthari cylindri figulini, undecim pollices alti, novem pollices lati, collo cylindrico quinque pollices longo, diametri trium & dimidii pollicum horizontaliter, & paralleli, sic accommodantur in hoc Furno, ut basis extremo innitantur margini in opposito pariete, atque ore suo paralleli sint aperturæ destillatoriæ. Tum cæmento & lateribus circa colla cantharorum clauditur perfecte tota hæc apertura. Ori canthari committitur segmentum cylindricum, & huic applicatur recipiens. Tali Furno excitari potest tantus ignis, ut sit prorsus incredibile. Tutus est, facile gubernatur. Omnis alimenti consumendi vim soli impendit materiæ destillandæ. Ope cinerarii facillime dirigitur.

Cæteri Furni.

Furnus docimasticus tam clare descriptus ab industrio, & candido, Lazaro Erckero, ut nihil addi queat. Idem & Georgio Agricolæ tam accurate depictus, ibi videri potest.

Furnus autem cum Vesica, Alembico, Serpente, & Refrigeratorio, nimis notus ubique, ut ita satis me super his disseruisse credam finiens ita primam & secundam partem harum Institutionum Chemicarum.

FIGURÆ pertinentes ad pag. 75. 76.

ICON I.

AB. CD. Binæ Virgæ ferreæ, cylindricæ, tripedales.

EF. E. Annulus cum manubrio F. cavo suo mensurans crafti-
fitem utriusque virgæ in frigore.

ICON II.

AC. BD. Binæ Lamellæ parallelæ, in partes æquales minutas
divisæ.

AB. CD. Binæ Lamellæ parallelæ, quæ sursum, deorsum,
moveri queunt, exceptæ crenis in AC & BD
excavatis.

EF. Virga ferrea mensuranda frigida, & candefacta.

ICON III.

AB. Lamina ænea in partes divisa minutas.

BC. Lamina ænea in partes divisa minutas, priori perpendi-
cularis ex B.

AC. Lamina ænea in A affixa supra axin ita, ut mobilis sit
supra Laminam BC: ut adsc ensu suo numeret partes,
dum virga frigida prius applicata certo loco in qua-
dam parte in Lamina AB, hypotenusam AC elevat
in certam notam in lamina BC & dein lamina ea-
dem elevetur altius, ubi virga eadem candefacta
iterum ponitur in eodem loco.

FIGURÆ spectantes ad pag. 82. 83.

ICON I.

ABDC. Thermometrum Drebbelii vulgare.

A. Globus ejus cavus.

BD. Collum ad D usque aëre plenum, quo & Sphæra A plena.

DC. Pars colli liquore colorato plena.

E. Vas, in quo idem liquor coloratus.

ICON II.

AB. DC. EF. Thermometrum Drebbelii magis sentiens.

ABCD. Idem antèrius conspectum.

ICON III.

ABCDEF. Idem Thermometrum conspectum à latere : ut appareant segmenta sphaeræ, unde superior cavitas formatur.

FIGURÆ referendæ ad paginam III.

ICON I.

- A. Globus minor , in quo ignis contentus se æquabiliter diffundit.
- B. Globus major , priorem concentrica superficie includens, in quem ignis de priore se diffundit æquabiliter.

ICON II.

- AFIG. BDIE. Duo Globi æquales , se invicem tangentes in puncto I.
- CD. Recta ex centro C primi globi tangens secundum in D.
- CE. Recta ex centro C primi globi tangens secundum in E.
- CFG. Sector , in quo ignis , qui æquabiliter ex globo A in globum B , communicari potest. Cujus inventa ad globum totum ratio docet , quanta portio ignis diffusionem æquabili à centro diffundi queat in globum æqualem priori , & qui illum tangit.

ICON III.

- A. Globus æqualis alteri tangenti priorem B.
- C. Centrum globi A.
- D. Centrum globi B.
- K. Punctum contractus globorum.
- CKD. Recta centra jungens.
- EG. Parallela ipsi CKD , tangens utrumque globum.
- FI. Parallela ipsi EG , tangens utrumque globum.
- EFGI. Cylindrus , per quem omnis ignis globi A , lineis parallelis directus defertur integre in globum B , adeoque ignem colligens dispersum prius per totam superficiem sphaeræ A : ergo hic in circulo GDI quadruplo densiorem.

Tab. IV.

FIGURÆ referenda ad pag. 163.

ICON I.

- ABCD. Cylindrus cavus de lamina ferri lamellati, utrimque apertus, qui focus machinæ.
BD. Inferior ejus apertura, qua patet in alium cylindrum, per craticulam.
EFG. Cylindrus cavus de lamina ferri lamellati, inflexus ad F, clausus ad E, apertus ad BD, ubi craticula, & ad G, ubi fumus invisibilis exit.

ICON II. ad pag. 163. 164. referenda.

- ABCDEF. Parallelipipedum cavum, apertum ad ABCD, ubi ad ILKM focus.
ILKM. Craticula foci, cui materies imponitur combustilis.
EM. Locus, sub craticula foci, in quem flamma, fumusque deprimitur, simulac tubus OGH acriter incaluit.
NO. Apertura, hic quadrata, quæ & elliptica potest fieri, ut in textu. Si quadrata, tum, sumitur paulo angustior quam longitudo KM. Si elliptica, tum sumitur eadem latitudine diameter.
NOGH. Tubus cavus ex eodem ferro, parallelipipedæus, aut elliptico-cylindricus, ut in textu. Apertus sub craticula ad NO & ad H in aërem.

ICON III. ad pag. 172. referenda.

- ABC. Est receptaculum vitreum maximum, quod potui comparare, in C patens.
AB. Fundus infimus ingentis hujus cucurbitæ, in orbem excisus, hinc apertus.
D. Cylindrus æneus, in quo liquor accensus dat flammam H sub campana coërcitam.
E. F. G. Laterculi tres, quibus imponitur margo inferior ampullæ ut aër inferius admitti libere queat intra campanam.

ICON IV. ad pag. 175.

- ABC. Vas vitreum, ut prius.
E. Testa in qua pruna ardens.
D. Scutella ænea, pollicem alta, in qua alcohol ardet: testa prunæ imposita.
F. G. I. Laterculi, quibus ampullæ limbus inferior imponitur.
H. Flamma alcoholis in scutella incensi sub ampulla.

FIGURÆ referendæ ad pag. 196.

ICON I.

ABC. Thermoscopium affixum ad asserem DEFG, per circulos æneos MNO.

DEFGHIKL. Machina lignea, quæ Thermoscopium sustinet, ut tabulæ imponi queat, & inde tolli.

PQ. Vas, intra quod Thermoscopi bulbus immitti potest. Tumque liquores miscendi successive infundi queunt, & permisceri.

ICON II.

ABC. Thermometrum Fahrenheitianum primum. Spiritus tincti dilatatu, caloris incrementa in atmosphæra notans.

AB. Bulbus hujus in summo frigore naturali deprehenso spiritum tenens ad B usque ab A 1933 tales partes, quales capacitas fistulæ BC 96, spiritus tincti.

BC. Fistula ex bulbo sursum eduçta, divisa appositu indicis in partes 96 æquales; ut adscendens dilatatus spiritus incrementa caloris notet.

ICON III.

ABC. Thermometrum Fahrenheitianum secundum. Argenti Vivi dilatatu caloris incrementa in atmosphæra notans.

AB. Bulbus hujus in frigore summo naturali deprehenso Argentum Vivum tenens ad B usque ab A 11520 partes, quales capacitas fistulæ BC 96.

BC. Fistula ex bulbo sursum eduçta, divisa appositu indicis in 96 partes æquales, ut adscendens dilatatus Mercurius incrementa caloris notet.

ICON IV.

AC. Thermometrum Fahrenheitianum tertium, Pyranthropometrum.

AB. Tubus vitreus perspicuus, undique hermetice clausus, intra quem hæret.

DC. Thermometrum intus liquore tinçto, aut Argento Vivo ostendens incrementa, aut decremента caloris.

DE. Bulbus Thermometri.

EG. Collum ejusdem.

EF. Liquor in collo adscensu suo calorem, descensu frigus, notans.

EFG. Charta intra tubum distincta in notas, quæ gradus significant. Hoc Thermometrum, sub axilla, ad pectus sub vestibus, aut in ore diu contentum, calorem hominis explorandum indicat.

FIGURÆ ad pag. 196. de THERMOSCOPIIS.

ICON I.

ABCD. Lamina ænea, ad VXyz excavata : ut bulbum Thermoscopii admittere queat.

EF. Thermoscopium Mercurio instructum ita, ut in summo frigore Mercurius hæreat in I, in calore autem ebullientis Mercurii in F.

GE. Bulbus hujus Thermoscopii.

GF. Collum hujus Thermoscopii, divisum, per appositam lamellam, in 600 partes æquales, quæ in hac brevi figura haud omnes definitæ appingi queunt : quare hic in partes majores, 65 partium continentes, exhibentur I K L M N O P Q R S.

GH. Duo semicircelli ænei, quibus Thermoscopium affigitur laminæ ita, ut inde, quoties opus, auferri queat.

abcd. Vas æneum, in quo Thermoscopium, de lamina solutum, imponitur, ut calor liquidi explorandi, dum in vase hoc ebullit, notari queat notula ad collum GF appressa, quæ dein applicatu laminæ divisæ gradum exhibet quæsitum.

ICON II.

A. Vas cylindricum cavum apertum ad *a*, aqua plenissimum. Idem vas chartâ D ad os patulum *a*, & aquam, tectum, dein in versum in aëre libero; nulla aqua effluente. Idem vas, charta D, sic tectum, in situ horizontali detentum, nullâ aqua effluente.

B. B. Vasa conica. Similiter se habentia.

C. Ampulla similiter, aqua plena, chartâ tecta, inversa, sine exeunte aqua.

FIGURÆ ad pag. 240.

ICON I.

- AB. *bc.* Tubus vitreus, æqualis ubique latitudinis, fortisque.
AB. Crus majus multos pedes altum.
bc. Crus minus duodecim pollices altum, in lineas accurate divisum.
A Apertura pro infundendo Mercurio.
c. Extremitas hermetice clausa.

Ad pag. 270.

ICON II.

- ABC. Ampulla aqua plena deorsum inversa.
BC. Bulbus ejus, in cujus fastigio C aër ingressus colligitur ex ruptis bullis aëriis ingressis, adscendentibus.
AB. Collum ampullæ, ore patulo A quinque linearum.
A, *d, e, f, g, h,* Bullæ, quarum forma, & magnitudine, aër collectus intra collum admissus superiora petit, non mistus aquæ; sed mole magna adunata se associat.

ICON III.

- ABC. Ampulla, ut prior, aqua plena, deorsum inversa.
BC. Bulbus adhuc aqua plenus.
AB. Collum ejus infra, ore patulo A octo linearum.
D, E, Bullæ aëriæ ingentes, quarum forma, & mole adunatus aër intrat, adscendit, sincerus, non mistus aquæ.

ICON IV.

- ABC. Eadem ampulla, aqua plena, situ horizontali.
D, *e;* Bullæ aëriæ magnæ, sic diu intra aquam non divisæ subsistentes.

ICON V.

- AB. Tubus vitreus angustus, utrimque apertus.
Ac. Aqua, cui AC pars tubi immittitur.
*c*D. Aqua adscendens in tubo sponte, sursum.

FIGURÆ ad pag. 271.

ICON I.

- A. B. C. Tria vasa vitrea, cum aqua triplicis caloris.
D E H I. Patina ænea antliæ aëriæ tubo KL affixa.
FGMN. Campana, supra vasa ABC imposita patinæ; sub qua aër per tubum KL ope antliæ educitur.

ad pag. 271. 272. ICON II.

- AB. Vas vitreum, cylindricum, fundo plano B.
CD. Ampulla vitrea, cujus bulbus C intra cylindrum AB locari potest, ut apertura colli ejus D fundo cylindri B insistat.

Ad pag. 274. 275. ICON III.

- AB. Vas cylindricum, cavum, apertum ad A, fundo plano B, ex ære conflatum, aqua repletum.
BCD. Infundibulum, ad tubi extremum D apertum, cujus tubi pars superior ED, inferitur intra cavum EG tubum ampullæ EGF.
EFG. Tubus & ampulla aqua pleni.

Ad pag. 279. ICON IV.

- AB. Vas cupreum parallelipipedum.
B. Fundus ejus planus, in quo ad C orbicularis impressa cavitas est; in qua ponitur aquæ non coctæ gutta.
D. Conus cavus ex vitro, aut conoïdes, basi cava tam larga, ut circumcingere queat orbiculum C.
E. Conoïdes erectum supra guttam aquæ, & orbiculum fossæ.
F. Conoïdes idem primo jacens in fundo dum oleum coquit: ut aër omnis inde expellatur, oleum vero ingrediatur.
G. Ardens candela orbiculari fossæ, in qua illa gutta aquæ locata sub oleo, supposita.

FIGURÆ ad pag. 298.

ICON I.

- AB. Cylindrus ex ære.
B. Locus, ubi foramini, in AB patulo, applicatus erat tubus solidatura conjunctus.
AE. Siphunculus, epistomio versatili instructus, ut omnis aër, in superiore parte AF restitans, dum aqua impletur Cylindrus, expelli queat, deinde vero perfecte claudi.
BCD. Tubus æneus, cavus, cylindricus, apertus ad B intra Cylindrum, & ad D in aërem: ut ita per D infusa aqua libere descendat in vas AB.

Ad pag. 313. ICON II.

- AB. Conus Chalybeus divisus in partes æquales.
CD. Conus ligneus, ita cavus, ut certo siccitatis gradu conum AB intra cavum suum admittere potuerit.

Ad pag. 463. ICON III.

- ABCD. Vas cylindricum, è vitro duplicato, ut vocant, factum.
BCE. Fundus vasis planus in ambitu, sed introrsum paululum in medium affurgens.
FGHI. Collum vasis, apertura HI cylindrica sesquipollicari.
KL. Margo vitreus orbicularis, ori colli circumductus, ut liquor guttatim dimitti queat, qui aliter retrolabitur juxta vitrum.
MN. Operculum vitreum, cujus pars N cylindrica, exquisite recipi potest cavo colli HG, politura arenæ accommodatum. M caput planum, crassum hujus operculi.
OPQR. Ampullula oleis pretiosis condendis apta.

Ad pag. 464. ICON IV.

- A. B. C. Crucibula, & vasa, pro fixis igni exponendis.

FIGURÆ ad pag. 465.

ICON I.

ABCDEF. Figura vasis destillatorii vera, quæ Cornuta, vel Retorta, dicitur. In qua

ABCD. Sphæra cava, qui venter retortæ.

AF. Tangens hujus sphæræ in vertice A.

DE. Recta parallela tangenti AF ducta ex puncto D ubi diameter parallela tangenti sphæram secat.

Harum trium Figurarum postrema aptissima.

ICON II.

ABCDE. Vas destillatorium pro fixissimis, ut Phosphoro, &c.

ICON III.

ABCDEFGH. Cantharus, in furno locandus situ horizontali ita, ut collum cum orificio paulum emineat.

IKLM. Frustulum cylindricum cavum, quod recipi potest in orificium HG canthari, uno suo extremo IK, dum altero LM immitti potest orificio ON ampullæ recipientis destillantia.

ONPQ. Ampulla maxima vitrea, quæ horizontali situ locata, ore suo ON excipit extremum LM frusti cylindrici.

FIGURÆ ad pag. 465.

ICON I.

ABCD. Cylindrus stanneus cavus sex uncias latus, exeuns in CDE, Tubum conicum quatuor pedes altum, in vertice E unciam latum.

EF. Tubus cylindricus, altitudinis quatuor pedum unciam latus.

FG. Productio ejus, ut accommodari queat intra serpentis in refrigeratorio orificium.

HIK. Sustentacula neſtentia tubum adſcendentem, & deſcendentem, ut firmi ſint.

Hoc eſt capitellum pro conficiundo Alcohole.

Ad pag. 467.

ICON II.

Ampullæ vitreæ, quarum collum recipit cauda recipitur, quæ nexæ inter ſe, & per luta conglutinatæ, augent, pro arbitrio, diſtantiam inter vas deſtillatorium & recipiens.

ICON III.

Pelicanus.

ICON IV.

Pellicani compendium per duas phialas.

FIGURÆ *ad pag.* 465. 466.

ICON I.

Totus Apparatus , ut in ipso opere Destillationis habetur.

ABCDEFGH. Cantharus figulinus destillatorius , situ horizontali in furno locatus.

IKLM. Frustum cylindricum in aperturam HG canthari destillatorii , & ON aperturam ampullæ recipientis , immissum.

ONPQ. Ampulla recipiens applicata.

ICON II.

Phiala, vel Matrarium, Chemica.

ICON III.

Recipiens maximum , quod fieri potest à vitri conflatoribus ; ampullatum , quo hodie utuntur Artifices.

FIGURÆ ad pag. 471. 472.

Icon FURNULI PRIMI ex ligno constructi.

AB. Latus basios quadratæ novem pollicum.

ABEF. Fundus quadratus furni.

ACBD. Altitudo, & latitudo, furni prismatici, quatuordecim pollices alti.

AI. BK. Altitudo foci, quinque pollicum.

IL. KM. Crassities septi lignei, unius pollicis.

LC. MD. Altitudo loci superioris furni, octo pollicum.

PP. Orbiculare foramen diametri quinque pollicum in septo excisum, quo basis cucurbitæ, retortæ, aut phialæ imponitur in opere, cujus margo superior hebetatur.

QQQQ. Quatuor foramina orbicularia diametri pollicaris in hoc septo, pro calore ex foco in superiorem partem furni transmittendo.

fgbi. Foramen quadratum excisum de latere superiore partis furni BDHF, & asserculum quadratum illi immittendum.*fp. gp. kp ip.* Margo excisa ad dimidium crassitiæ quadrati immixtilis in latus excisum *g H b D*, quando destillandum ex cucurbita: est diameter hujus foraminis duorum & dimidiati pollicum.*klmn.* Alter asserculus quadratus, cum, margine immixtili; & cum foramine orbiculari inciso *O*: ut destillatio ex retorta fiat.*fgkm.* Sex pollices $\frac{2}{7}$.RSTV. Porta, qua foci apertura antè perfectè clauditur ad dimidium *KS*, crassitiæ asseris *KM*, assurgens.

XXXX. Quatuor foramina orbicularia portæ incisa: ut sint admissaria aëris intra focum.

Z. Epistomia lignea, immittenda illis foraminibus ad moderandum ignem.

Cb. Da. Gd. Hc. Duæ valvæ versatiles, in media excisæ, foramen *tt* diametri quinque pollicum.*q.* Testa figulina furno serviens.*r.* Ejus ansa.*ss.* Ejus pedes.

FURNUS SECUNDUS. pag. 472. 473.

- AC. BD. Pedes ferrei, duodecim pollices longi.
- CNOD. Fundus furni ex lamina ferri & æris, diametri xvii. pollicum.
- CG. DH. Cylindrus cavus, ferreus, super basi CNOD, novemdecim pollices altus.
- ELMF. Craticula orbiculo ferreo, & ferramentis in medio y; sustentata ferramentis E & F; parallela fundo CNOD.
- EL. MF. Latitudo orbiculi exterioris craticulæ III & dimidiati pollicum.
- EC. FD. Distantia craticulæ à fundo IV. pollicum.
- NOQP. Porta cinerarii mobilis, alta pollices quatuor, sex lata.
- QRPS. Distantia portæ foci à suprema craticula III. pollicum.
- RSTV. Apertura ostii foci lata sex pollices, alta quatuor & dimidium.
- ILKM. Ellipsis, cujus axis, in focis, LM, IK, x. pollices, qua formatur, rotatione moduli lignei *bcd* circa axin *bc*, cavitas interna foci ellipticoïdes.
- a. Epistomium portæ foci à latere visum.
- Z. Idem visum desuper.
- KHX. Exscissio in fossam declivem pro collo declinante retortæ.
- IKX. Olla lata x. pollices, profunda v. pollices.

Tab. XV.

FIGURÆ ad pag. 473. 474. FURNUS TERTIUS.

ICON I. Ipsi fumi constructio.

AB. Cinerarii latitudo pollicum 10.

AC. Eiusdem altitudo pollicum 6.

EC. Craticulæ crassities pollicis 1.

EI. Altitudo à craticula ad fundum vasis pollicum 8.

IG. Altitudo vasis pollicum duodecim.

LG. Margo vasis, qua furno superne incumbit pollicis 1.

GM. Margo vasis, qua sursum assurgit, pro excipiendo margine vasis.

EGHF. Interior, elliptico-conoïdes, cavitas furni, distantia focorum 20. pollicum, normali in foco ab axi 5 pollicum,

ICON II. Vas, in quo vel destillatio fit, vel aqua balnei continetur; quod furno Iconis 1. imponitur, id. ex ære conficitur. Literæ ut in præcedenti.

ICON III. Operculum æneum, cuius margo PQRS accurate excipi debet margine MOGH vasis Icon. 2. GK.

R S. Manubria quibus imponitur, vel educitur.

RT. SV. Media operculi pars oblique assurgens, ut exeat in

TX. VY. Collum cylindricum, pro Alembico excipiendo.

ICON IV. Alembicus è stanno, cuius margo *ab* exacte potest excipi margine XY, atque caput exit in rostrum *cde*, cuius extremum de ore serpentis refrigeratorio excipi possit.

Si ergo vas GK, accurate clausum operculo PY, clauso accurate Alembico ac in furno est accommodatum, tum fit hoc vase destillatio quælibet per aquam, & Serpentem, ut & destillatio Balsamorum, Terebinthinæ, &c.

ICON V. Vas pro destillatione ex Balneo Mariæ.

fg ML Vas quo excipitur materia Balneo Mariæ destillanda, quod immitti potest intra vas GH, & margo ejus KL accurate accommodari potest margini excipienti MO Icon. 2. in superficie marginis est foramen *m*, per quod aqua infundi potest, in vas IK. Icon. 2.

Si ergo vas *f*. I. Ic. V. accommodatur margini MO. Ic. 2. tum aqua ebulliens in GK, facit destillationem ex balneo per vas *f* I. Ic. 5. accommodato Alembico *abc*. Ic. 4. intra marginem HI. Ic. 5.

ICON. VI. Alembicus ex stanno supra Icon. 4. descriptus. Cuius margo *op* accurate exceptus margine HI Icon. 5, servit destillationi Alcoholis, dum spiritus Vini communis est in vase *f* I Icon. 5. Qqq ij

FIGURÆ ad pag. 474. 475.

FURNUS QUARTUS, *Fusorius*.

abcd Basis lapidea, cava fornicata ad *cd*. tres pedes alta.

cdef Cinerarium, quinque pollices altum, fundo plano.

efih Craticula.

ab, cd, ef, hi. Latitudo duodecim pollicum.

hk, il. Focus, sex pollices altus, usque ad *kl*.

kmnl. Conus paraboloides, cujus axis octo pollices, ordinatim applicata sex pollices.

mno p. Caminus cylindricus, tres pollices latus, duos pedes altus.

au y 4 bx z 3. Crassities lapidea Furni quinque pollicum.

Tab. XVII.

FIGURÆ ad pag. 475. 476.

QUINTUS FURNUS.

ICON I.

- AB. Furni latitudo pollicum 20.
AC. BD. Altitudo pollicum 41.
AH. IB. Longitudo pollicum 8.
HI. Cinerarii latitudo pollicum 4.
HK. IL. Cinerarii altitudo pollicum 11.
KM. LN. Distantia ostii foci à cinerario pollicum 3.
MN. OP. Latitudo ostii foci pollicum 7.
MO. NP. Altitudo ostii foci pollicum 9.
BG. DF. Longitudo Furni pollicum 38.
QRS. Apertura lateralis Furni, pro cantharis destillatoriiis
locandis, in medio lateris Furni.
QS. Longitudo limbi hujus aperturæ pollicum 20.
VS. Altitudo media hujus aperturæ pollicum 12.
SF. Craffities muri superioris Furni pollicum 6.

ICON II.

Ad pag. 9. Tom. II.

- AB. Furnulus ex ære, serviens Processui primo, in quo
lamina ænea intus accommodatur ad altitudinem
marginis superioris ostii foci B.
CDEF. Alembicus stanneus, margini superiori A furnuli
AB accommodandus.

INDEX RERUM.

A

- A** *Ceti* tripli cum una parte falis Tartari, Alcalini fixi, sicci misti, quinam caloris gradus? 201.
- Aceti* vis refrigerans, pendere debet ab alia omnino causa, quam à frigore vere illi insito, 199.
- Aceto* fortissimo, tantum acidi veri inest pars una octuagesima, 200.
- Acetosa* quænam dicenda? 428.
- Acetum*, & oleum Tartari per deliquium, in aëre, seorsum, æque calida, 200. respectu olei nostri, ratione suæ commistionis parit aliquem calorem, *ib.* stillatitium, & oleum Terebinthinæ commista per gradus incalescunt, *ib.* stillatitium, & oleum Terebinthinæ, seorsum æque calida ac aër, *ibid.*
- Acida* ex vegetabilibus, vel fossilibus extracta in aqua solvuntur, 387.
- fermentata, liquida, & solida vinosa; 428.
- fermentantia quænam vocantur? *Ibid.*
- fossilia fixata crebra, 430.
- fossilia in Alumine reperiuntur, 431.
- fossilia in Chalcanto inveniuntur, *ib.*
- fossilia in Vitriolo Ferri reperiuntur, *ibid.*
- fossilia nativa rara, 430.
- fossilia quænam sunt? *Ibid.*
- fossilia reperiuntur in Sulphure, *ibid.*
- pura sicca exhibere, difficillimum, 388.
- vegetabilia destillata quænam? 429.
- vegetantium nativa. 427.
- vegetabilia ustu præparata, 427.
- Acide* aquæ Regiæ quales? 433.
- Acidi* potestas in generando calore cum oleosis, 200.
- Acidissima* materies cum oleosis multo Spiritu Rectore scatentibus, materiem constituunt sulphuri simillimam, & facillime incendendam, 208.
- Acidorum* convenientia inter se, 434.
- differentia inter se, 435.
- Acidum* fossile de nitro productum, 432.
- quod vi ignis de humano sanguine exprimitur, sali marino debetur, 37.
- Acidum* sulphuris immutatum de ipsa flamma sulphuris dissipatur funi specie, 158.
- falis marini quale? 432.
- sulphuris lato in vase aëri expositum, aqua illi statim se jungit, pondus ejus auget & molem, 174.
- sulphuris, pabulum igni non præstat, 158.
- Actiones* Mechanicæ quam maxime pendent à sola figura corporum agentium, 379.
- quorumcumque corporum, per solas Mechanicæ leges intelligi nec possunt nec debent, 363. 364.
- Actionum* corporearum causæ universales sive communes quænam? 106.
- Adamas* à frigore adhuc magis condensatum redditur, 79.
- Ædes*, extrinsecus albæ, intus frigidissimæ, 119.
- nigræ externe, interne calidæ redduntur, *ibid.*
- Ædificia* solidissime cæmentata, quomodo & quando sine ulla apparente causa corruunt? 78.
- Ægyptii* Chemiam metallurgicam, postquam in sia exulta fuit, etiam exercuerunt, 5.
- Æris* fusi pauca grana, si injiciuntur aque, tremenda mox exoritur vis, 157.
- Aër* ab aqua per Alkali separatur, 276.
- actionem unius corporis in aliud determinat & applicat, 287.
- acquirat potestatem se expandendi proportionalem calori dato, *ibid.*
- æstuosus potius in vallibus percipitur, è contra in locis altissimis, & planis, 126. 127.
- animantia, vegetantia, fossilia, agitat, 228.
- alius prorsus habetur in singulis locis, ratione soli vel parte telluris, 265.
- alterum naturæ universale instrumentum, 227.
- ambiens minus calet, quam homo quem ambit, 103. 104.
- an reascendit ad sua loca & corpora

R E R U M.

haustos primo spiritus ? 259.
Aër aptissimus ignis copiae detegendae, 85.
 aqua purus maxime elasticus, contra
 verò refertus vaporibus aquosis mi-
 nus elasticus, 250.
 attrahitur in liquorum spatiosa vacua,
 276. 277.
 calefactus in olla, citissime conceptum
 calorem perdit, 142.
 calidus resolvit vires, instaurat frigi-
 dus, 149.
 clausus in vasculo exire nequit, 243.
 communis nunquam coagulatus de-
 prehensus fuit in massulam solidam,
 229. 230.
 continet magnam copiam auri, 229.
 continet plura, quae nobis incognita,
 264. 265.
 densior eodem igne elasticus magis,
 244. 245.
 densitate idem, eodem igne idem,
 245.
 densus est & fluidus, 242.
 divisus est in plura strata diversa, quo-
 rum singula continent certum ge-
 nus exhalationum, atque vaporum.
 262.
 diu penitus humidus, & calefcens Pest-
 tim gignere potest, 258.
 educitur ex oleo Tartari & vitrioli,
 282. 283.
 educitur ex spiritu Nitri & oleo Carvi,
 285.
 elasticus adhæret solidis, 268.
 elasticus adhæret fluidis & sibi, 269.
 elasticus igne productus de corporibus,
 285.
 elasticus igne separatur à corporibus,
 286.
 eodem gradu ignis calefactus, millies
 fortè erit aqua rarior eodem igne
 calefacta, sed fortè millies citius re-
 frigescet, 108.
 est chaos universale omnium rerum,
 246.
 Aqua, Spiritus vini, & Aër, si miscen-
 tur, manent æque calida, 196.
 ex aceto & oculis cancrorum, 281.
 ex liquore calido animalis separatur,
 276.
 ex spiritu nitri & ferro, 284.
 ex Creta & oleo Tartari per deliquium
 cum aceto, 282.
 facillime afficitur parvo igne, 84.
 frigore densior, quotque? 245.
 fungitur officio miscendi omnia quam
 intimè inter se, 287.
 gravis & fluidus premit æqualiter om-

nia corporum latera, 235.
Aër gravitate sua quid præstat? 287.
 habet virtutem quamdam absconditam,
 266.
 incumbit undique telluris nostrae su-
 perficiei, 227.
 in America adeo efficax rodendo, ut
 omnia fere metalla consumat, 263.
 in Animali Planta quid? 229.
 in aqua quantus? Major ipsa aqua,
 279.
 in aqua non est aër, 280.
 non agit ut aqua in aère, *ibid.*
 in aqua copiosus, invisibilis latet. 230.
 in aqua locatus, frigore glaciali col-
 lectus, glaciei raritatem & levita-
 tem producit, 332.
 in spatium trigefies & bis majus ex-
 pandendo se diffundere potest, 241.
 insinuat se inter superficies omnium
 corporum, 234.
 ipse non valde penetrabilis, 280.
 ipsum ignem excitat, 228.
 in fossilium vita quid? *Ibid.*
 it in aquam Aère orbam, 273.
 non it in aquam Aère saturam, 274.
 it ex parvo loco per totam molem
 aquae, *ibid.*
 vix ullo quiescit momento, nec aper-
 tus, nec clausus quocumque denum
 vase, 89.
 licet id arduum sit, cognosci debet,
 229.
 manet conclusus in corporibus, cum
 quibus dicitur concretus, 230.
 manet fluidus utcumque frigore con-
 stringatur, 229.
 mercurio imprægnatus corpus huma-
 num in Ptyalismum excitare potest,
 263.
 minimo caloris decremento, undique
 contrahitur in tota mole, in singu-
 lis partibus, 85.
 minus aquae habens, humidissimus
 apparere potest, 250.
 minima caloris mutatione expanditur,
 aut contrahitur, 288.
 movetur in omnibus suis partibus agi-
 tatione perpetua, 84.
 naturaliter continetur in nostris hu-
 moribus, sed ita dissolutus & non
 agens ut Aër, 281.
 nato vento, frigidior apparet, 103. 104.
 non amplius compressus, se statim res-
 tirat, & expandit, 241.
 non est elasticus in una parte, 242.
 non eget concussu, ut intret aquam,
 sponte quiescens ibit per illam, 274.

I N D E X

- Aër* nunquam sine aqua reperitur in altissimo fastigio montano, 253.
 omnem corporum speciem in se habet, ne auro quidem ipso excepto, 229.
 omnes prorsus species corporum continet, 227.
 omnium corporum maxime contrahitur à frigore, 245.
 patitur, ut in spatium decies & sexies minus verè redigi queat, 241.
 paulo frigidior per rimosam fenestram admissus debilibus maxime noxius, 105.
 plenus est vera materie terrestri, 339.
 plurima aqua gravis, sæpe siccissimus apparet, 250.
 pondere suo incumbens telluri nostræ, premit superficiem illius vi perpetuâ, 233.
 præ aliis cito rarefcit & maxime, 244.
 premit corpora ubique æquali pressu, 236.
 quænam corpora, præter ignem & aquam, in se continet? 258.
 quando plus aquæ habet? 250.
 qui gelidus apparet æstate post Tonitru, revera est calidus, 72.
 quinam morbum acutissimum ocyslime suscitare potest, & brevissime lethalem? 149.
 quomodo verè cognoscitur? 264.
 rapide satis semper movetur, 236.
 rarior eodem igne minus elasticus, 245.
 replet omnia meatuum invisibilium inania, 235.
 sæpe quid miri Igni conciliat, quoad potestatem inde natam, 217.
 secedit ab aqua per gelu, 275.
 Seminatar Catholicus videtur, 264.
 se immiscet omnibus fere humoribus, aliisque corporibus, 227.
 semper aquâ motâ plenus est, 290.
 semper fit ponderosior, tempestate diu serena & maxime sicca, 250.
 separatur ab aqua ebullitione, 274.
 simulac de pondere suo remittit, eo illico comprimuntur minus corpora, 234.
 sine vento, circa, hominis corpus quiescens calidior fit, 104.
 summa vi agitarus, excitat calorem, 103.
 superficiem vitri & aquæ adhæret eadem tenacitate, qua aliis corporibus solidis, 268.
 supra altissimos montes humidis vaporibus semper irriguus deprehenditur, 253.
- Aër* tanto arctius comprimit corpora, quæ sunt telluris centro propiora, 234.
 totus facit, ut nullum fere corpus quiescat, 288.
 valde coactus & compressus non transfundat per vitrum, 241.
 videtur continere semper tales particulas, quæ aptæ sunt menstrui vice fungi, 288.
 unde sæpe venenatus evadit? 262.
 utcumque compressus, manet semper fluidus, 229.
 ut nubes spirituum vini considerari potest, 259.
- Æra* mansisse liquidum patet, licet acutissimo gelu cuncta constiterint, 229.
- Æri* post compressionem manet indelebilis patientia rarefactionis, 241.
- Æria* partes elasticæ difficiliter possunt liquidis aliis immisceri, quam ulla alia fluida nota, 270.
- Æris* accurata cognitio, Chémico, Medico, Physico necessaria, 229.
 à solo nisu ponderis dilatabilitas & compressilitas respondet ad sensus quàm accuratissime comprimendum ponderum augmento vel decremento, 241.
 bullula minima non transmittetur, nisi liquor cum suo Aère trajicitur, 280.
 calidioris miri effectus, 148.
 caloris gradus quinam esse debet, ut homo possit vivere? 103.
 communis gravis & elastici vis quænam, dum ruit in vacuum absolutum Torricellianum? 125.
 compressi reductio pendet à potentia ponderis externè applicati, 241.
 contractio in minora semper spatia procedit quamdiu decrefcit ignis, 85.
 effectus ut fluidi & gravis simul, 234, 235.
 elastica vis augetur calore rarefaciente, 244.
 elastici effectus immutabiles sempiterni, 242.
 elastici humidique vis in corpore humano, vegetante, fossili, 257.
 elastici proprietates, 268.
 elasticitas immutabilis, 242.
 elasticitas propria, 238.
 elasticitatis quænam lex? 238, 239.
 elasticitas quousque procedit? 239.
 elasticitatis legis investigatio eò difficilior, quò in minora spatia aër comprimitur, 240.
 elasticitatis legis inventio, *ibid*
 elasticitatis lex cum cautela investiganda, *ibid*.

Aëris elater ab unitis ejus elementis, 280.
 elater æquivalet toti moli, 243.
 elater igne non destruitur, 246.
 & ignis elementa nunquam coeunt inter se, nec cum aliis concrefcunt, 230.
 & soli definitus tepor requiritur semper & idem ad vegetabilium productionem, 154.
 elasticum est in aqua : ut patet uno & altero experimento, 271. 272.
 & Ferri expansi differentia, 84.
 expandendi virtus semper manet post compressionem maximam, 241.
 fluiditas, nullo eventu cognito adhuc, ipsi ablata fuit, 229.
 foetura mirabilis est, 261.
 gravitas, 232.
 gravitas quousque explorata? *Ibid.*
 gravitas mire varians comperta, *ibid.*
 gravitas ad leges cogenda, 233.
 gravitas comparata, *ibid.*
 gravitatis differentia maxima observatur, quoties meteora in aëre, 232.
 liquidi mollities saxi instar dura reddi potest, *ibid.*
 mira proprietas, 249.
 miscibilitas aliis, 231.
 natura prorsus aliquando mutatur, 265.
 nomine quid intelligendum? 227.
 nostros ad sensus imperceptibilitas, 231. 232.
 nulla pars magis minusve calida est quia diversis scaret corporibus, 247.
 nunquam quiescit, 84.
 pars infima semper tanto fortius premit sursum, quanto inferius hæc magis fuerit posita, 236.
 pars minima par magnæ, 244.
 partes elasticæ semel unitæ minus facile separabiles, minus facile in minores suas partes divisibiles, 269. 270.
 partes utcumque tenues per multa corpora transire nequeunt, 231.
 partes facillime à se mutuo separantur, *ib.*
 partes sæpe ex oppositis oris actæ, in se mutuo impingunt, 255.
 particula minimæ haud ita prompte patiuntur se dividi in minima, 236.
 particula ultima nunquam mutata observata fuit, 376.
 partium tenuitas, 230.
 partium lubricitas, 231.
 partium attractio mutua, *ibid.*
 pondus nosci debet ut caloris aquæ ferventis gradus apprime designetur, 92.
 ponderis pars quæ maxima? 249.
 proprietas est ejus fluiditas, 229.

Aëris pressio nunquam eadem, 234.
 quænam frigiditas requiritur, ut aqua congelascere incipiat? 87.
 quænam frigoris gradus requiritur ad aquam in glaciem cogendam? 86.
 rarissimi & densissimi maximi distantia, 245.
 temperies, qua glacies primo nascitur, satis difficulter oculis exhibetur, 86.
 varia contenta, 246.
 varii effectus, 287.
 vires elasticæ vix augmentur in summitate Atmosphæræ à summo igne, 245.
 vis elastica in summitate Atmosphæræ fere evadit iners, *ibid.*
 virtus quædam penitus singularis nulli adhuc explicata, 266. 267.
 ultimæ particulæ assiduo oscillant, 84.
Aërius Ros quid? 251.
Aërosphæra pondus nunquam diu manet idem, 233.
Aëris notæ, 21. 22.
Æs in æruginem pluviâ vertitur, 312.
Æstus, æstuante cœlo, à sole per nubes reflexo vel refracto, homini intolerabilis, 72.
 in editissimis, planis, locis, minus ardens, 126.
 summus à centro telluris decrescit, atque omnium minimus evadit, ubi terminus habetur medius inter duos Planetas, 107.
Alba corpora quam maxime revibant lucem acceptam, 118.
Agitatio continua in cunctis corporibus inque toto universo, & omnibus horum particulis à frigore & calore se mutuo excipientibus, 81.
Albumina ovorum indurantur ab Alcohole & igne, 184.
Alcahest materies quænam? 459.
 modi agendi, 455.
 nomen & etymon, 452.
 obsequium uni rei, 458.
 origo non spontanea, 454.
 propria immutabilitas, dum alia mutatur, 458.
 seu menstruum universale, 451.
 summa fixitas, & volatilitas, 458.
 varii effectus, 455. 456.
 varia synonyma, 453.
 virtutes ratione objecti, 454.
Alkali fixum quid sit? 406.
 cinerum clavellatorum, 409, 410.
 de vini facibus, 411.
 ex vi o fixum, *ibid.*
 fixi notæ, 406.
 fixi momentanea preparatio attractu

I N D E X

- stibii, 413.
- Alcali* fixi origo Antiquis bene nota, 407.
408.
- fixi sola destillatione præparatio, 412.
- fixum aut volatile, aëri nudo expositum, an non assiduo & ubique ab occurfu acidi, vel oleosi, mutabitur in salem neutrum, vel saponem? 421
- fixum, aut volatile, an diu aëri nudo expositum, diu manere potest *Alcali*? *Ibid.*
- fixum consideratum ut menstruum, 406.
- fixum dat vitrum, 422.
- fixum ex Tartaro & Nitro factum, 413.
- fixum ex Nitro præparatum, 412.
- fixum igneum, postquam prius dilutum est in aqua, deinde nullum amplius calorem in alia aqua excitare potest, 199.
- fixum solo igne paratur, & iterum perit, 408.
- volatile, consideratum ut menstruum, 426.
- Alcalia* fixa non sponte de plantis fiunt, 408.
- Alcalia* omnia volatilia, an calorem putrefactionis pro causa sua unica agnoscunt? 421.
- Alcalia* aërem quam fortissime attrahunt in se, 416.
- fixa attrahunt olea stillatitia, 417.
- fixa facile nectuntur oleis pressis, *ibid.*
- fixa, purissima *Alcohol* non fugiunt, 416.
- fixa repellunt aërem, 415.
- fixa, unde tam facile permutantur in naturam nostram, 353.
- fixa omnia, an soli igni, ut causæ generatrici, originem suam debent? 421.
- Alcalium* diversitas a puritate & ab additis, 424.
- Alchemie* Auctores post Græcos, 9.
- præcipui scriptores fuerunt Christiani Græci, an & primi? 7.
- primus Professor publicus fuit Paracelsus, 12.
- Scriptorum Catalogus, 7.
- significatio, 8.
- Alchemicis* nova, nec credenda, promittunt, 11.
- suis jactantiis parum præstant, *ibid.*
- Alchemistarum* Auctorum Catalogus, 15.
- Alcohol* actum per flammam fit vapor, in quo non repetitur *Alcohol*, postquam flagravit, 174.
- Alcoholi* permistum non generat plus caloris, 197.
- Alcohol* an est magnes Ignis? 184.
- an fiat ignis in combustione asserere non licet, 190.
- an ignis commissum cum eo effervescit, & ita ebulliens flammam facit? 184.
- lucem in se trahit appropinquantem, *ibid.*
- an non instar fulminis consumeretur, si inflammabilis pars sola applicaretur igni? 184.
- an vere commutatione in aquam veram convertitur vi ignis? 173.
- aqua levius, citius magisque rarefcit ab eodem igne, quam ipsa aqua, 74.
- an quidem successive arderet, si aqua, quæ in combustione apparet, ablata esset? 184.
- aquæ est tenax, 183.
- ardens nullum fumum, qui oculis percipi potest, emittit, 171.
- calefactum lentiori gradu aëre, conceptum calorem perdit, 142.
- confusum cum aqua nostri sanguinis, poterit eam calefacere quam citissime pro uno momento, 198.
- ubi consumptum flamma ex ipso perit, 182.
- cur hyeme calidius argento vivo, vel glacie rasa? 102.
- ebulliens accentum à flamma purissima, statim extinguitur, 176.
- ebulliens incenditur à flamma purissima subito producta, 175. 176.
- ebulliens non admittit plus ignis aut caloris, 398.
- ebullit longe minore igne quam aqua, 93.
- & acetum æque calida ex se solis, 200.
- & aqua sunt præcipua fluida ex vegetantibus quibus inest potestas generandi caloris, 201.
- & oleum Tartari per deliquium, æque calida ac aër ambiens, horum permistorum quinam caloris gradus? 201.
- facilius, & magis amice, cum aqua, quam cum oleis unitur, 309.
- flagrat sine ullo solido inde nato, 183.
- igni convenit, 184.
- igni videtur aliquantum simile, *ibid.*
- aquæ immistum inde elici potest ope ignis, 178.
- immistum nostris oleis, non producit calorem, 200.
1. ter arcana menstrua, 402.
2. rfectè paratum, cum purissimo oleo ætherio Terebinthinæ mistum col-

R E R U M:

liquefcunt fimul inftar Alcoholis cum Alcholle , 200.

Alcohol proles eft vegetabilis , 183.
puriffimum fi fuerit , ardendo prorsus confumptum , facem nullam relinquit , 171.
purum aquæ commiftum inftar anguillarum inter aquam decurrit , 169.
quænam folvere poteft ? Et quænam non ? 404.
quietis impatiens eft , 91.
quomodo ignem elementalem nutrit ? 193.
fali fixo poteft uniri , 403.
fi folo concuffu intime fe unire patitur oleis ftillatitiis , perfectiffime paratum erit , 199. 200.
fimul ac ebullit , ejus expansio ultra menfurari nequit ; 93.
fincerum , ope flammæ quantam aquæ copiam dedit ? 174.
fine ulla aqua quid faceret igni ? 184.
utcumque puriffimum , compositum tamen eft , 183.
vini fincerum , parvo ignis incremento expanditur quaquaverfum in tota fua mole , 90.
unum purum inflammabile , 182.
fe folo natam flammam fufinet , *ibid.*

Alcoholi fi minimum aquæ inhæret , nunquam perfecte oleis ftillatitiis mifceri poterit , 200.

Alcoholis cum fale Tartari alcalino fixo , ficco , puro , mifti quinam caloris gradus ? 201.
cum terra miftis & accenfi examen , 181.
& aquæ fimul ardentium examen , 178.
& camphoræ fimul ardentium examen , *ibid.*
differentia quoad menfuras , frigidiffimâ hyeme , aut æftuantiffima caniculâ , 91.
externe applicati effectus in noftrum corpus , quales ? 198.
flagrantis flamma , non fumum , cineres , nec foetorem dat , fed aquam , 182. 183.
flamma intuenti cærulea apparet , 171.
ingens rarefactio , 91.
olei , camphoræ , offæ Helmontianæ , Terræ cum invicem miftorum examen , 181.
partes in fpiras decurrunt , 169.
perfectiffimè parati notæ certiffimæ 199. 200
ponderis Hydroftatici diverfitas circa Telluris polos & intra Tropicos , 90.

Alcoholis fumma mobilitas Medicos quædam docet , 91.

Alimenta plantarum radicibus externis , animalium internis hauriuntur , 35.

Alumen quid ? 25.

Amalgama coloris fplendidi inftar argenti puriffimi , 371.

Ambarum quid ? 28.

Angina fiunt , fi à calefactione nimia per motus validos in vento frigido , deinde quiefcant homines , 104 105.

Animalia omnia quàm multis modis inter fe conveniunt ! 353.
quodnam genus corporum ? 35.
refpirantia quemnam caloris gradum conciliant fuis humoribus fanis ? 223.
volitantia quare à Tellure in Lunam , aut inde ad nos transfire nequeunt ? 107.
volatilia non ferunt temperiem altiffimæ Atmosphæræ , *ibid.*

Animalium actionis naturalis ratio quomodo intelligitur ? 391.
actiones vitales fiunt intra calorem à trigefimo tertio ad nonagefimum quartum gradum , 223.
corpora aliis calidiora femper manere falfo creduntur , 151. 152.
corpora fponde fua æque fepe liuntur in aëre quam in terra , 261.
corporum convenientia & differentia cum Vegetabilibus , 36.
corporum analyfis , 36. 37.
corporum elementa quænam ? 38.
& Vegetantium fimilitudo , 346.
excrementa , fubito diflipata in Aërem , evanefcunt , 260.
generationes & geftiones intra quemnam caloris graduum fiunt ? 223.
multæ partes hærent in aëre , 260.
partes facillime putrefcentes in vacuo conclusæ non putrefcunt , 288.
partes in vacuo Boyleano immutatæ manere videntur , *ibid.*
partium elementa terreftria aquæ conglutinatione coaluere in neceffariam animalibus duritiem , 315.
quorundam in aëre fervidiffimo fuffocatorum exempla , 148.
fpiritus in aëre continentur , 260.
ftercora in fervidioribus locis , aperto commiffa aëri , unius diei fervore penitus volatilia redduntur , *ibid.*

Animantes , qui nullo fale marino utuntur , nihil falis fixi in urina habent , vel acidi in fanguine , 37.

I N D E X

Anni tempestates mutati ignis perpetuo varia effecta excitant, 81.

Antimonii butyrum in aqua non dissolvitur, 309.

Antimonii moles ignis actione increfcit, 218.

Aqua ab aere separabilis chemicè, 254.

a differentia ponderis Atmosphaeræ nihil omnino patitur respectu compressionis, & inde natae densitatis, 301.

ad solvendum, vim pro vario gradu ignis, etiam variam habet, 383.

affusa solvendo sali quò plus concutitur cum eo, eò semper solutio citior & major, 304.

æquabiliter disposita pellucet, 252.

aëre quantum gravior? 293.

Alcoholi immista, & igni exposita, & ab Alcohole & ab igne repellitur, 178.

animalium humoribus maximam copiam præbet, 37.

an potest verti in terram? 334.

cæterique liquores, vi ignis terrestris vel aërii elevantur per aëra, 119.

calefacta longe citius & plus salis dissolvit, quam frigida, 304.

calore solis, ventisque, assiduo evehitur, dispergitur, mobilis redditur, 295.

coit cum sulphure, 313. 314.

conglaciata nunquam accedit ad pondus crystalli, longe minus ad soliditatem adamantis, 316.

continet quid aëre subtilius, 332.

corpus mollissimum, partes possidet immensæ duritiei, 376.

cum sale non solvit Alcohol, 309.

cur extinguit ignem? 143.

stannum a fusione servat, *ibid.*

de nive purissima parata, revera differt quam maxime ab omni alia aqua, 320.

difficilis cognitu, 289.

difficulter tritu calet, 106.

dissolvit omnia illa corpora salina dicta, 388.

dissolvit sulphura Alcalicis unita, 392.

ebulliens ovi albumen jam solutum coagulat, 361.

ebulliens salis dissolvit, quantum fieri potest, plurimum, 306.

æstivo tempore majorem salis copiam solvit, quam tempestate frigida, *ibid.*

eò semper minus promptè & minori copia solvit salem, quò magis quiescit, 304.

Aqua est, ex qua omnia, atque de hac incubatu prægnantis spiritus omnia produuntur, 317.

est humor princeps, longèque abundantissimus omnium liquorum, qui in sano corpore humano deprehenduntur, 386.

est pars maxima perspirationis Sanctorianæ, 247.

est tantum solvens, quatenus ignem continet, 385.

est vehiculum præcipuum, quo alimenti materies devehitur ad animalium & vegetantium corpora, 317.

est vinum catholicum, quod omnes plantæ, animalia, & fossilia bibunt *ibid.*

est vitri quædam species, 327.

& Acerum Vini stillatitium fortissimum mista nihil dant caloris, 199.

& Alcohol alcalisatum mista calefcunt minus quam Aqua & Alcohol, sed fortius quam Aqua & spiritus vini, 197.

& Alcohol mista calefcunt fortiter, & fortius longe quam Aqua & spiritus vini, *ibid.*

& oleum Terebinthinæ stillatitium, seorsum æque calida ut Atmosphaera, & intime mista, ne minimum caloris novi pariunt, 199.

& Spiritus Vini permista calefcunt statim, & unde? 196.

& Vinum, æque calida ex se sunt, atque post commissionem quoque adhuc æque ac prius calida manent, 198.

ex Aëre leviori factò solet sponte separari, 255.

ex Vegetantibus eucta ignis copiam definitam accipere, atque in se retinere aliquandiu potest, 156.

ex Vegetantibus, vitæ, sanitati, nutritioni, & incremento præstat officia, 328.

Fluviatilis differentia varia, 324.

Fontana fere omnis semper decurrit sub terra, *ibid.*

Fontana nunquam purior est pluvia, 323.

Fossilium augmento inservit, 329.

frigore magis condensatur quam lapides, 299.

halitus emittens, qui flamma candelæ excepti, in vivam flammam, lucidissimam abibant, 325.

igne calefacta eò usque, ut vere ebulliat, deinde auctiore igne apposito

R E R U M.

quocumque nunquam asigi potest
 ut plus caleſcat, 92.

Aqua in Aere abundans plurima corpora
 macerat, 258.

in Aere ſemper præſens, 247.

in Aère ubique, 253.

in Alcohol reperitur, 316.

in altiffimis fit glacies, aut non aqua,
 254.

in centro telluris poſita, ad ſummam
 calefacta ebullitionem, an non ibi
 æque fulgeret, quam metalla igni-
 ſſima? 157.

in humoribus noſtris pars habetur mi-
 niſſima omnium, 302.

inſinita corpora diſſolvit, 290.

in locis propioribus ſoli & à terra re-
 motioribus in nivem convertitur,
 100.

in ſe quàm plurima continet, quæ ip-
 ſam plus minusve gravem reddunt,
 292.

inſtrumentum eſt vitæ, 328.

in terreſtrium corporum compositionem
 venit, 314.

intime nupta Terræ in Alcali abire ne-
 quit, 343.

ipſa, ſi in terram converſa, eouſque
 etiam igne imprægnari poterit, ut
 luceat, 138.

in vegetantibus cremandis multa præſtat:
 quæ? 156.

inter veros liquores omnium penetra-
 biliffima, omnium fluidiffima, 297.

latenter ex aère irrepit in corpora ſalina,
 ſicca, ſpirituofa, 174.

leviffima ſemper ponderoſior hodie in-
 venta omni vino cognito, omnique
 cereviſia, 294.

longe citius ebullit, quam oleum Tere-
 binthinæ, 93.

longe penetrabilior, & aptior valde ad
 inſinuandum ſe in minutiores meatus,
 quam aër, 296.

maximâ vi preſſa non premitur per me-
 tus, quos non tranſit ſponte ſuâ propriâ
 tenuitate, 298.

Nivis ad inflammationes oculorum ſin-
 gulare admodum remedium, 320.

non eſt Aqua ex natura ſua propria abſ-
 que igne ſeorſum, & ſolum considera-
 ta, 214. 215.

non diſſolvit terreſtria ſoluta Alcalicis,
 391.

non eſt frigidior oleo tartari per deli-
 quium, 199.

non mutatur tempore, 332.

non poteſt ſeparari à ſpiritibus acidis

nitri, & ſalis marini, 303.

Aqua non prodiſt omnia, 316.

non ſolvit omnes ſales Me allicos
 309.

noſtrorum humorum non poteſt ca-
 leſcere admiſtu oki eſſentialis ſtilla-
 titii, 199.

nulla omnino videtur ſeparari poſſe
 ab aère, 247.

nullas partes noſtri corporis irritare
 valet, 302.

olea fermentata ſolvit, 309.

oleorum maximam partem conſtituit,
 315. 316.

omnis ex vegetantibus, ut & ipſorum
 ſpiritus in altum enituntur, 259.

omni momento, de unoquoque homi-
 ne ſano expirat, 247.

omnibus corporibus, ne ſicciffimis, &
 duriffimis exceptis, ſe immiſcet, 289.

per inviſibilia lignorum ſpiramenta,
 & intervalla tranſſudat, ubi nihil
 aëris elatiſti tranſire poteſt, 296.

perpetuo, copia incredibili, in aërem
 rapitur, 124.

pondus & molem corporum auget, ſe
 in ipſorum poris inſinuando, 312.

plus ignis recipit antequam ebulliat,
 ſi atmôſphæra ſit gravior, 288.

pluvia an unquam aceſcere obſervata
 fuit? 319.

quomodo à putredine coërcetur, &
 corrigitur? *ibid.*

pluvia deſtillata naturali ponderoſior
 non eſt, 320.

Nivis omnium leviffima fuit inventa
 inter omnes pluviarum ſpecies, *ibid.*

pluvia varia habetur à variis cauſis
 pendens, 318.

priùs falſa longè citiùs regelatſcit ap-
 poſitione ſalis, quàm ſimilis aqua
 ſincera, in eodem gelu, 304.

pro menſtruo rerum dicto univerſali à
 quibuſdam habita fuit, 312.

pura integrum diſſolvit ſaponem, im-
 pura vero non, 322.

puriffima, & vinum generoſum, miſ-
 ta non dant ullum ſenſibilem ca-
 lorem auctum vel imminutum, 198.

putealis eſt quæ educitur de illo ſtrato
 ſubterraneo, quod ſabuſetum ſcacu-
 riens dicitur, 292.

putealis quid, ejuſque pondus ſpecifi-
 cum? 292. 293.

quare ab aère inquinatur ejuſque con-
 tentis, fere inſeparabiliter? 291.

quare nunquam ſola, ſed multo igne

I N D E X

plena? 290. 291.
Aqua quare raro pura habetur? 293.
 quæ affunditur ad Alcohol, facit affusione sui plus ignis venire in Alcohol, 197.
 quæ affunditur Alcoholi, quò minus Alcoholis habet in se eò plus caloris generat in Alchhole, *ibid.*
 quæ, dum Alcohol accensum est, exit, an prius ibi hæserit? Nulla nisi hac arte separabilis? 173.
 quæ ex Alchhole, dum comburitur, exit, an ab aëre suppeditata? *Ibid.*
 quædam Solida repudiat, 317. 318.
 quænam solvere non potest? 311.
 quandoque Alcohol trahit, salem deponit, 310.
 quando terrestria præparata solvere potest? 311.
 quando coit cum corporibus salinis? 313.
 quasnam res solvat in omni gradu caloris? 387.
 quia Aëre densior, diutius acceptum calorem retinet, 86. 87.
 quò altiùs in Aërem evehitur, eò serenior, sicciior, sine nubibus tempestas, 252.
 quoties in Aëre abundat, subitas & ingentes laxationes corporibus producere potest, 258.
 quò altior à terra in Atmosphæra adscendit sursum, eò in spatia diffunditur majora, 250.
 quò altiùs elevatur in Aëra, eò citius fortiusque congelatur, 254.
 quò frigidior, eò semper acriùs penetrat per muros, calefacta verò minùs, 299.
 quomodo dissolvit tenacissimas Resinas? 392. 393.
 quousque in Atmosphæra queat ascendere certò non constat, 253.
 reddit Alcohol admistu suo ineptum ad dissolvenda quædam olea, 309.
 sales fossiles compositos solvit, 305.
 regelascens fit solvens, 328.
 an repetitis destillationibus ad mirabilem corrodendi facultatem reduci potest? 298.
 salsa glaciei proxima, quam minimum salis gerit, 306.
 salsa maxima, ob admistum salem & bitumen haud ita facile dissociat sua elementa, quam dulcis, 294.
 salsa quantum intra viginti quatuor horas exhalat? 294. 295.
 sanitatis est instrumentum, 328.

Aqua saturata uno sale, alios dissolvere adhuc poterit, 305. 307. 308.
 scaturiens, sive scaturigo viva, vel aqua viva quænam dicitur? 292.
 sæpe mire latet, ubi abundat, 333.
 si per Aëra ascendit eò usque, ubi frigus jam glaciale habetur, in glaciem concrefcet, 254.
 se insinuat in poros corporum, 312.
 semper præsens est in Aëre, 247.
 seu mare, vera mater est omnium metallorum juxta Paracelsum, 302.
 simplicissima est, 301.
 sine ullo omnino calore nullum salem solvere potest, 307.
 sole illuminata, nunquam alba refulget, nisi in spumam, nivem, aut glaciem coacta, 125.
 solvit Alcohol, 309.
 solvit Alcohol ex oleis, resinisque, & camphorâ, 310.
 solvit saponos, saponacea, & ab his vis ejus augetur, 311.
 solvit sales fossiles simplices modo diverso, 303.
 solvit sales Animalium & Vegetantium, 305.
 sub glacie, brumali tempore, unde fumat præ calore? 256.
 tanto plus exhalat, quanto magis sincera habetur, 294.
 tantum aqua est per motum insiti ignis, 214. 215.
 tepida albumen ovi diluit, 361.
 terrestria soluta acidis dissolvit, 391.
 Thamesis atque Neboracena intra dies octo in doliis suis intolerabiliter foetet, delata autem inde ad Virginias, facta est iterum dulcissima, 325.
 tonitrualis diversa à cæteris, 318.
 transiens per terram evadit lixivium, 393.
 vehiculum est alimenti, 328.
 vim solvendi habet, 303.
 vim ignis valde augere potest, si, dum comburuntur vegetantia, occurrat oleis, salibus, metallicis quibusdam partibus, 157.
 acidula alcalescens, volatilis, spiritu embryonato referta est, 323.
Aqua ad æs fustum in igne mirabilis proprietates, 322.
 agitararum partium motum detegunt microscopia, 300.
 character inveniendus, 290.
 definitio, *ibid.*
 de Maris Mediterranei superficie exha-

R E R U M.

lantis in auras uno die æstivo, solius solis vi, supputatio, 247.

Aqua ebullientis diminuitur calor, quoties pondus incumbentis Atmosphæræ imminuitur, 92.

ebullientis raritas, 94.

elementa exilia, fortè minora aëris, 296.

elementa licèt acta calore, vel pressu, per multa corpora transire nequeunt, 297. 298.

elementa magis penetrabilia cæteris, 297.

elementa neque sunt flexibilia, nec compressilia, 300.

elementa neuriquam habere licet pro anguillulis flexibus, repentibus per sinuos flexus, *ibid.*

elementa non attenuantur igne, sed semper moventur, 299.

elementa per ignem in minores partes dividi non possunt, *ibid.*

elementa per multa transire nequeunt, 297.

elementa solo frigore fiunt tenuiora, 299.

elementa sunt immutabilia, 300.

exhalantis in Auras incredibilis copia, 247.

fontanæ varia natura, 322. 323.

fluiditas augeri non potest, 295.

fluiditas a solo igne pendet, eoque satis magno, *ibid.*

fontanæ diversitas in copia, omnique alia dote, 253.

fuga a quibusdam liquidis, 317.

in igne mirabilis valde & singularis vis, 157.

naturalis status glacies, 327.

partes extremæ, an sunt Sphærulæ æqualiter perfectæ, solidæ? 300.

partes, nullâ arte cognitâ, ita igne imprægnari possunt, ut fulgorem ignitum induant, 156.

partes quò altiùs evectæ, eò glaciales magis evadunt, 124.

partes quò plus comprimuntur ad se mutuo per augmenta incumbentium ponderum, eò plus ignis requiritur, ut à se mutuo recedant, 92.

particulæ sursum elatæ, iterum adunatæ inter se, inque magnos globos sensim coactæ apparent nubium specie, 124.

petrificæ calculos haud generant suis potioribus, 324.

plantarum examen, quatenus ignem continent, 156.

Aqua pluvix, nivales, fontanæ, fluviales, quam parum differunt inter se hydrostaticè examinata! 325.

ponderum ratio ad metalla ut exacte habeatur, ad varium gradum caloris attendendum, 293.

pondus ad varia corpora, *ibid.*

pondus comparatum ad glaciem quale se habet? 331.

pondus proprium difficile inventu, 292.

potestas in solvendo per saponum virtutem mirifice increfcit, 311.

præsentia in Aëre patet in alcali fixo ad stateram, 248.

præsentia in qualibet parte Aëris oculis quotidie patet, 247. 248.

proprietas est lenitas, hinc Anodyna, 302. 303.

puræ frigidissimæ gradus quinam? 214.

purissimæ cum triplo salis tartari, alcalini, fixi quinam caloris gradus? 201.

puteales quò leviores, eò salubriores habentur, 293.

quiescentis elementa quare assiduo motu agitari creduntur? 300.

requisitæ portio ad sales diluendos, 306.

simplices de rebus igne expulsæ, adhuc sunt compositæ, 219.

solvendi vis limitata probatur exemplis, 384.

stagnorum indoles, 326.

vapor calidus valde actuosus, 330.

unum elementum, quare revera minus videtur quoad molem uno elemento aërio, proprio, solitario existente? 296.

usus ad quam plurima, 329.

virtus solvendi increfcit semper pro ratione aucti caloris in illa ad ebullitionem usque, 386.

vis applicatæ ad ignem, qui in aëre per ignem liquefacto observatur, terribilis est, 157.

vis sales dissolvens determinari difficulter potest, 306.

vis solvendi limitata, 383.

vis solvens an ipsi soli imputanda? 310.

vis solvens multo citius operatur in uno sale, quam in altero, 305.

Aquam causæ elevantes, 255.

Aëri immiscentes, & per eum elevantes quænam causæ? 255. 256. 257.

puram, sinceram, simplicem, ele-

I N D E X

- mentalem habere valde difficile est, 290.
- Aquam* solam materiem esse crediderunt Alchemistæ, unde omnia corpora simplicia orta, 301. 302.
- statuit Moses principium corporum, 302.
- Aquarum* extremæ partes videntur quam rigidissimæ, prorsusque inflexiles, & adamantinæ duritiei, 300.
- Ardore* ignis paululum modò acutiore perniciosissime destruuntur insectorum ovula imprægnata, 154. vid. *Ignis*.
- Arena* nostra vulgaris non est terra, 354. 355.
- Arenarius* vel Ammoniacus sal quid? 25.
- Areomeira* quomodo fallunt? 90.
- Argenti* notæ, 21.
- Argento* vivo notæ propriæ, 20.
- Argentum* in natura sua nihil quidquam terræ habet, 352.
- solo sincero argento vivo per sulphur densans stipato, nascitur, *ibid.*
- vivum caloris admotu rarefcit facile, 94.
- vivum per ignem agitatum, invisibile aufugit, 263.
- vivum, quoad sensus, hyeme frigidius Alcohole, 102.
- vivum terræ nihil quidquam in sua natura habet, 352.
- Arsenicum* hodiernum album, 27.
- Citrinum hodiernum, *ibid.*
- Rubrum hodiernum, *ibid.*
- Arteriarum* elater quò minor, èd minus caloris producit in nostro corpore, 106.
- Arthritides* oriuntur, si à calefactione nimia per motus validos in vento frigido, homines quiescunt, 104. 105.
- Artifices* certo quodam caloris gradu utuntur ad pretiosas suas præparaciones conficiendas, 223.
- Asia*, locus ubi primò exulta fuit Chemia metallurgica, 5.
- Asphalta* quid in igne agunt? Quid patiuntur? 192.
- Asphaltum* vel Bitumen quid? 27.
- Asthmata* totâ vitâ durantiâ à refrigeratione in vento frigido post nimium motum, 105.
- Atmosphæra* hominis calidior est Atmosphæra Aëris, 103. 104.
- quid igni alendo facit? 188.
- quò proprior est telluris superficiæ, èd plus incalescit ab igne Solis, 97. 93.
- unde sæpe tantopere mutatur? 265.
- Atmosphæra* diversitas pro anni tempestate diversa unde? 265. 266.
- gravitas variata, quid facit ad ebullitionem? 93. 94.
- ponderis maxima & minima differentia, 233.
- nostra tanto plus incalescit ab igne Solis, quò plus premitur, 92.
- ponderis effectus, 233.
- pondus mutant pluvix, imbres, &c. 232. 233.
- pressio quò minor, èd minus incalescit ab igne Solis, 92. 93.
- ratio semper habenda, ubi aliqua in Chemicis operatio describitur, 289.
- Atomi* an ita solida, ut ne ignem quidem intra se admittant? 80.
- an non dilatibiles ullâ potentiâ, vel arctius comprimendæ? *Ibid.*
- Physicæ, quænam sunt corpora? 40.
- vix innotescunt per Chemicam, *ibid.*
- Attritu* corporum èd validior ignis excitatur, quò illa fuerint duriora, sive rigidiora, 96.
- mutuo calefcunt corpora in ipso vacuo, 95.
- quorumcumque corporum inter se ignis produci potest illico in omni tempore, in omni loco, 101.
- Attritus* non generat calorem, nisi per vim comprimantur corpora ad se mutuo, 287.
- Auctororum* inventa circa naturam ignis elementalæ, 153.
- Aureus* calor lucem acceptam quam maxime revibrat, 118.
- Auri & Argenti* magna copia in Aëre evenitur, 263.
- veræ notæ, 19.
- Auripigmentum* quid? 26.
- Aurum* & Argentum quomodo volatilia redduntur, 263.
- in natura sua nihil quidquam habet terræ, 352.
- nascitur solo sincero argento vivo per sulphur densans stipato, *ibid.*
- continuato cum aqua attritu dissolvitur in formam potabilem & Medicatam, 312.
- attritu solo penitus solvi potest, *ibid.*

B

B *Alana* integra mortua æstate, brevi pestiterâ fracedine latè loca vicina inficit, 261.

R E R U M.

Balsami flammam cum igne concipiunt, quatenus eorum pars oleosa inflammatur, 167.

levi actione ignis mox fluunt, 169.

Baroscopico tubo concusso in tenebris, lux nata conspicitur in hoc vacuo, 99.

Bilis coagulatur ab Alcohole & Igne, 184. bona quam maxime Aquam amat, 389. naturaliter continet Aërem, 281. putredini maxime propinqua, 391.

Bitumen vel Asphaltum quid? 27.

Bitumina constant oleis fossilibus, pingui- bus, salibus plerumque acidis, si- mul terræ, sæpe & metallici quid aut faxei adest? 192.

Boli sunt terræ fossiles & nativæ pinguiore, 29.

Borax nativus consideratus ut menstruum, 440. vel Chryfocolla quid? 25.

Bulla, aquæ innatæ vacuo Boyleano, non ab igne oriuntur, 274.

Aëria, evadunt elastica, plures, ma- jores, & fortiores quò fortiùs ge- lascit & diutiùs, 276.

Bullula in liquoribus unde efformantur? 278.

C

C**Adavera** in interioribus lentissime, ad exteriora ocyssime frigescent, 146. quæ sub terra conduntur, tandem volatilia fiunt, & in auras rapiun- tur, 261.

quæcumque animalium, volatilia reddita, omnia fere sua elementa Aëri immiscent, *ibid.*

quam calidissima sæpeprehendun- tur à morte, 151.

Calculi productioni quinam humores in- primis favent? 391.

Calculus quibus principiis conflatur? *Ibid.*

Calefactio quomodo eò fortior evadit attri- tu, quò frigore constricta magis corpora? 95.

Calor an ignis præsentiam arguit? 71.

aquæ ebullientis semper major, quan- do ejus superficies premitur gra- viori pondere Atmosphæræ, 92.

aquæ & aceti ex se æqualis, isque in mistis & separatis prorsus idem, 199.

ardentissimus quomodo ocyssime produci possit? 97. 98.

à simplici ictu productus, 109.

à Sole impressus diutiùs in corpori- bus nigerrimis retinetur, 116.

Calor calefaciendo liquotes, creditur non æquabiliter eos expandere, sed per saltus quosdam, 153.

citissime desinit applicatu frigidi denfi, 143. 144.

corpore humano conciliatus ab ac- cepto vino, non pendet à calore priùs præexistente in vino, 198.

diversus hominum, 146.

eò major concitatur attritu, quò ap- pressio duorum corporum inter se major, & agitatio velocior, 97.

& Frigus maxime agunt in omnia corpora, 80.

& Frigus semel alicui conciliata cor- pori, diu sane illi adhærescunt, priusquam inde recedant, 86.

ex miscela Aquæ cum Alcohole exortus citior forte, quam accen- sio pulveris Pyrii, 198.

qui oritur in corporibus, semper tantum oritur ab igne elementalì, 216.

hominis, Aëra contiguam corpori ejusdem calefacit, 104.

in aëre inspirando qualis? 147.

increscit, quò profundius terra effo- ditur, 256.

ingens, subitus, ex Metallì attritu ad fluidum levissimum, 100.

in omni telluris plaga mansit semper idem, 154.

in quibusdam telluris plagis intole- rabilis, 119.

in ignis à confusione Alcoholis cum aceto, 200.

in uno loco actus producit tanto ma- jorem frigoris vim in alio, 226.

locis proprius unde? 126.

lucis reflexio ab opacis corporibus varie mutata, 72. 73.

major attritu moderato excitari po- test, quam sol fervidissimus spon- te excitare potest, 115.

eò major excitatur attritu in corpo- ribus, quò hæc fuerint duriora, 96.

maximus in corpore humano, ubi? 147.

natus à miscela non diutiùs durat, quam dum miscela fit, 196.

natus sola percussione, 108.

non est in corporibus u lux, 115.

notat sensum quemdam inapressum animo, 71.

nunquam sub Æquatore vel in Zona Torrida tantus, ut sponte sulphur incendere possit, 115.

nunquam tantus esse potest, quin

I N D E X

- major adhuc gigni possit, 98.
- Calor* omnis à coelestium influenza lucidorum, versus nos derivatus, unice Soli debetur, 123.
- per simplicia ex vegetantibus per Chemiam productus, non durat ultra miscelam horum, 201.
- primò igni adscribitur, 71.
- productus solo ita & reditu corporum elasticorum, 109.
- qualis in puteis profundissimis, ubi sempiterna aëris quies? 106.
- quem vinum conciliat corpori humano, pendet à stimulo, qui velocitatem sanguinis per vasa auget, 198.
- quibusnam fluidis tritu conciliatur? 106.
- quomodo subito diversissimus variis in locis generari potest? 118.
- sæpe, certis telluris locis, subito nascitur intolerabilis, qui mox horrendas in procellas resolvitur, 125.
- sæpe maximus à putrefactione, fermentatione, effervescentiâ, & miscelâ, 152.
- si excedit ultra limites, embryones tenerrimos plantarum exurit, 154.
- summus generatur valido attritu plumbi ad plumbum, 106.
- tanto minus generabitur attritu, quanto corporum compressio minor, eorumque quiescentia major, 99.
- ubique semper adhuc superest ubi summum frigus, 101.
- vix nascitur attritu inter duo corpora, si aliquis interponitur medius liquor, 98.
- Calore* agitantur omnes corporum partes, 77.
- cuncta diffluunt in fervidissimis febribus, 78.
- Calorem* eò diutius retinent corpora, quò sunt densiora, 86.
- tritu augentes conditiones quædam, 107.
- Caloris* aquæ ferventis gradus ut designetur, apprime necessarium est ut annotetur simul pondus Aëris in Barometro, 92.
- causa à miscela Aquæ cum Alcohole, pendet tantum à proportionem Alcoholis misti ad copiam Aquæ, 197.
- causa in terra & aëre, 119.
- & frigoris duum viratus & vicissitudo, 81.
- Caloris*, & frigoris gradus naturalis idem in auro, qui in vacuo Torricelliano, 101.
- & frigoris reciproca permutatio naturæ rerum utilis, 81.
- & frigoris stabilis hæc vicissitudo omnia semper concutit usque in intima, *ibid.*
- & frigoris tam subitanearum vicissitudinum causæ, 120.
- & frigoris vicissitudo semper alterna ubique, 81.
- ex miscela Aquæ cum Alcohole nati causa physica difficilis inventu, 197.
- generati ab admistu Alcoholis ad Aquam præcipua causa, videtur hujus primus attractus ad Alcohol, 199.
- gradus, qui ab igne possunt conciliari corporibus, non se habent in ratione densitatum, 398.
- gradus semper eò major est, quò celerior miscela aquæ cum Alcohole efficitur, 197.
- gradus ultimus cognosci nequaquam potest, 81.
- magnitudo in aëre naturalis, 84.
- maximus gradus in Aëre naturalis fervente canicula, æstuante cælo, qualis? *Ibid.*
- mira diversitas in quibusdam plagis, 126. 127.
- multum perit, dum thermometrum à mistis liquoribus incalescit, 196.
- nihil sentitur in locis ubi meteora æqualem Solis actionem impediunt aut turbant, 100.
- nullum incrementum remanet post summa incendia sylvarum, 154.
- productio quare impeditur vel imminuitur liquidi interpositu inter attrita? 107.
- tenacissima corpora quænam sunt? 149.
- tenacissima corpora tamen refrigerant, 150.
- vel Ignis non plus adest in vacuo Torricelliano, quam in auro, 108.
- vid. *Ignis.*
- Campana* metallica percussa longo tempore per totam substantiam per infinitas ellipses se expandit, & contrahit, 105.
- Campana* metallica, elastica, semel modò, uno ictu, percussæ vibrationes sunt quam plurimæ, *ibid.*
- ex metallis fuis factæ & percussæ in

R E R U M.

aëre mirus motus sola ejus formatione , 379.

Camphora ardet flagrantissime in flammis lucidas, sed tamen aliquid relinquit, quod non ita combustibile, 183.

Camphora est resina perfectissima, simplicissima, sive oleum formâ solidâ apparens, 181.

inter solida vegetabilia tota incenditur, 169.

non modo in Alcohole, sed in omni liquore puro perfecte omnino dissolvitur, *ibid.*

levi actione ignis mox fluit, *ibid.*

tota in aëre consumitur incensa semel, licet aqua innatet, 221.

Candela incensa, lucem per radios rectos determinans, quare non facit locum à se illuminatum simul etiam calere? 114.

incensa radios emanantes non agit in parallelismum, sed diffundit in sphaeram quasi, *ibid.*

Candela accensæ flamma ingens subita incendium excitat in fodinis extremo cum periculo, 262.

calor percipitur, ubi vicinitas parallelismum fere creat, 114.

Canes odorisequi unde tam certa sagacitate distinguunt animalia? 260.

Carabe quid? 28.

Carbo accensus exhalationem fundit, quæ loco clauso accepta omne animal, cito, sine sensu necat, 161.

ater, qui vasis clausis igne actus & summo & diurno, fixus, nigerque manet, è vegetantibus educitur, 155.

ater susceptam scintillam fovet, atque hæc cito illum totum accendit, 117.

bene siccus, & igni acenso appositus, illum facillime concipit, acceptum fortiter retinet, 161.

sine fumo fere totus ab igne consumitur, *ibid.*

volatilis ignis pabulo ineptus, 162. 163.

Carbones cespitum bituminosorum exhalant fumum tenuem, invisibilem, qui in loco clauso animalia quam ocysime occidit, 217.

Carbonis combustibilitas tota in solo oleo hæret, 161.

examen, *ibid.*

Carnes desiccantur ab Alcohole & Igne, 184.

Cavitates corporis frigore arctantur; 79.

Cella profundæ satis, æstate plus calent, magis frigent hyeme, 72.

Cespites nobilem, sedatum, salubrem, ignem faciunt, 217.

Cespitum bituminosorum vapores, oculis dolorifici, pulmoni tussim creant, *ibid.*

Chalybs durissimus ad rigidam silicem celerime appulsus maximum ignem generat, 106.

Sendivogii frustra in Kore quaeritur, 251.

Chalybis præparatio, 96.

Chalybe durissimo ad rigidam silicem celeriter appulso citissimæ & maximæ vibrationes inde contingunt, 106.

ad silicem percussio frigidissima tempestate dat ignis scintillas vividissimas & maximas, 106.

& silicis collisio cur unico temporis momento facit ignem? 97.

Chemia ad condendam Pathologiam maxime fructuosa, 46.

ad Physicam pertinet quatenus observationes comparantur, 44.

ad Picturam vitrorum maxime utilis, 50.

Artem Gemmariam promovet, 51. 52.

Artem vitrariam juvat, 51.

Arti Tinctoriæ inservit, 50.

docet firmarum nostri corporis partium ut & humorum naturam, 45. 46.

in quibus sola præcipuum detegit, 46.

in Semeiotice maxime utilis, *ibid.*

longe pulchrius proprias rerum doctes detegit, quam alia, quæcumque fuerit, disciplina, 45.

metallurgica ubi primo exculca? 5.

Picturam juvat, 49.

plusquam ulla alia ars experimenta de industria instituit, 44.

propria vitia à male sanis Chemicis in Medicinam invecata, corrigit, 46.

quatenus igne utitur Physicam juvat, 44.

quia latentia detegit ad Physicam pertinet, *ibid.*

summopere utilis in præscribendo victu sanorum, 47.

tota adunat, vel separat, 39.

vox prisca, & à Theologis Græcis præcipue adhibita, 6.

Metallurgiæ promovendæ valde inservit, 52. 53.

I N D E X

- Chemia** dicta sunt facta, 45.
 actiones, 38. 39.
 definitio, 17.
 Medicæ origo à male intellecta dictione Chemicorum, 8.
 Metallurgicæ difficultatis ratio, 4. 5.
 nomen antiquissimum, 3. 4.
 objecta, 17.
 in tres classes distribuuntur, *ibid.*
 origo valde incerta, 6.
 pars prima quænam continet? 1.
 pars secunda de quibusnam agit? 1. 2.
 pars tertia quæ? 2.
 producta raro simplicia, 40.
 summi usus in Therapeuticis, 48.
 Theoria quæ? 2.
 Theoriæ limites, *ibid.*
 vetustissimi nominis significatio, 4.
 vox ad Metallurgiam deducta, 4.
 vocis origo ad artem conflandi auri adhibitæ, 6.
 usus in arte Bellica, 54.
 in Alchemia, 63.
 in arte Coquinaria, 61.
 in Experimentis, 2.
 usus in Medendo, 45.
 in Magia naturali, 55.
 in Oenopoësi, 62.
 in Physicis, 44.
 in Tessellatis, 49.
 in Zythopœa, 62.
 utilitas in Artibus Mechanicis, 49.
Chemiã princeps esse scientiæ rerum naturalium promovendæ, maximeque aptum, instrumentum probatur, 45.
Chemica Analysis quænam vere exhibet? 41.
 separatio non dat partes, ut præteriterant, 40.
 suppellectilia & vasa Chemica, 461.
Chemica observationes duplici modo comparantur, 44.
 observationes comparantur vel notando sponte data, vel de industria experimenta instituendo, *ib.*
Chemici ad quot classes Artis effecta retulerunt? 43.
 & Alchemici Medici, 10.
Chemicis experimentis digerendis quinam ordo? 2.
Chemicorum Auctorum pro encheiresi catalogus, 15.
 instrumenta quænam? 67.
Christiani Græci Alchemiæ præcipui fuerunt scriptores, an & primi? 7.
Chrysocolla vel Borax quid? 25.
Chylus naturaliter continet Aërem, 281.
- Cineres** quorundam vegetantium insulsi apparent, 156.
 albescentes ex Vegetabilibus, qui manent ex carbone nigro, postquam igne aperto combustus fuit, 155.
 in flammam nullo igne agi possunt, 161.
 sunt varii pro differentia vegetabilium combustorum, 155. 156.
Cinerum combustorum Vegetantium examen, 161.
Classes productorum per Chemiam, 43.
Cæli influxus varii multas in Aërem mutationes efficiunt, 265.
 varii influxus multas in vaporibus & exhalationibus varietates præstant, *ibid.*
Cohæsio partium corporum fortior à frigore, 80.
 partium corporum durissimorum, ponderosorum, debetur inprimis soli aquæ, 314.
Colophonæ, levissima actione ignis, mox fluunt, 169.
Color an ignis præsentiam ostendit? 72. 73.
Colores omnes capitales quali modo cognoscuntur apti ad generandum ignem? 118.
 rerum tenerrimi, gratissimi, præcipui, aquæ adjumento constant, 329.
Combustile in materiæ combustili quid sit, dictu difficillimum, 181.
Combustilis materies in animalibus, 190.
 pars, quæ omnium levissima habetur, incenditur omnium primo, omnium facillime, 179.
Combustibilia corpora quænam minus? 185.
Combustio successive fit & cum ordine, 186.
 maxime certo fit tempore, *ibid.*
Cometa cum suis gravitantibus atmospheris, rapidissimis circumducuntur motibus, 214.
 Phænomena singularia, & raro contingentia producere poterunt, 265.
Cometarum decursus quinam? 107.
Condensatio & Rarefactio in solis compositis ex Atomis subsistunt, 80. 81.
Conglaciationis index Pruina, 87.
 initium quando? *Ibid.*
 punctum difficile observatu, 86.
Consistentium raritas plus dilatatur, densitas minus, 76.
Contractio corporum est ut frigus, 79.
 corporum proportionalis est ipsi

R E R U M.

frigori, *ibid.*

Corallia diuturno & ingenti igne calcinata, idem ponderis augmentum obtinent, 218.

Coria mollissima, attritu continuato, durissimos lapides, metalla, imò vitra expoliunt, 375. 376.

Corollaria de Aëre pro Chemicis, 286.

Corpora calefacta èd citius ignem amittunt, quò in fluidum densius immittuntur refrigerandi causa, 143.

144.

candidissima lucem igneam acceptam à se reperiunt eadem fere vi, qua illam acceperant, 118.

crassiora quomodo refrigerant? 87. dantur, quæ separata agunt nihil, at in distantia definita, quoties ad se mutuo accedunt, tum statim motus creant novos; qui antea non aderant, 128.

densa lentius calent, 150.

divisa citius frigida, 146.

durissima solvuntur mechanicè à mollissimis; quorum elementa durissima, 375. 376.

eandem terram pro principio suo agnoscentia, facile inter se commutantur, 353.

elastica sola, cur tritu inprimis ignem generant? 106.

gravia tantum circa Planetas, forte & circa Soles seu Stellas fixas agitantur, 107.

hominum densa, dura, exercitata, robusta, atque humores compactos habentia, & ponderosos, semper longe calidiora deprehenduntur, atque tardius longe refrigerant, 146.

ingentia semel conceptum calorem suum retinent longe diutissime, 145.

in zonis torridis longe majora evadunt omni dimensione, quam sub climate gelido, 78.

laxa inter se, & quiescentia, calori ciendo inepta tritu, 99.

laxa, mollia, pigra, debilia, nunquam valent multum ignis conciliare suis aquosis humoribus, 146.

maxima caloris tenacissima, 145.

maxime elastica, maximum ignem generant, 106.

minimæ superficiæ caloris tenacissima, 146.

mollia, rara, fluida calori ciendo

inepta tritu, 98.

Corpora mollissima & non elastica minus generant ignem, 106.

mutuo attritu calefcunt in ipso vacuo, 95.

nigerrima citius & fortius incalefcunt per ignem, 116.

quæ in se calidissima habentur, tamen, si diu quiescunt in aëre ejusdem temperiei, semper ad eundem plane gradum caloris aut frigoris reducuntur, 151.

quænam maxime inepta ad calorem generandum, 107.

quænam difficilius calefcunt? 151.

quo magis densa, èd quidem diutius impressi calidi tenacia, 86.

ubique & semper magnitudinem suam non servant, 78.

utcumque densa, à frigore adhuc magis condensantur, 79.

Corporibus an insita vis qua attrahitur ignis? 108.

summo in igne aliquid semper aëris permanet, 83.

Corporis combustilis consumptio pro arbitrio augeri & accelerari potest, 171.

combustilis superficies quò latior, èd consumptio citior, *ibid.*

incrementum aquâ inprimis absolvitur, 328.

Corporum durissimorum omnes partes agitantur calore, 77.

figuræ solius mutata vis, 39.

omnium elementa minima, debent esse maxime solida, 211.

ultima elementa expansilia & contractilia sunt ab igne & propria indole, 106.

Corpus densum, quò per gradus varios magis magisque calet, an & plus substantiæ ignis in se habet? 152.

densissimum atque durissimum licet cognosceretur, nunquam tamen

ejus pondus ultimum, aut motus, quo major existere non possit, cognosci posset, 98.

nullum calidius ex se omni alio, 151.

nullum cognitum; quod ex se magis in calorem, quam in frigus vergit, vel quod præ aliis sua sponte plus calet, *ibid.*

nullum notum, in quo hæret vis insita uniendi ad se ignem æqualiter distributum, 101.

quò densius, èd lentius refrigeratur

calesfactum semel, 108.
Corpus nullum omnino in rerum natura
 universa existit quod unquam
 vel uno momento absolute quies-
 cat, 214.
 quò rariùs, eò citiùs calefcit, &
 refrigescit, 108.
Corpufcula tenella, à minimo vento, à levi
 aura, incredibiliter mutantur, 105.
Coryledones plantarum ut plurimum balsa-
 mo scatent, 33.
Creta & alia corpora adjunctu falis aduna-
 ti videntur abire in sales purif-
 simos, 342.
Crucibulum, & patinæ fusoria, 464.
Crystallisatio est falis primò soluti in aqua
 concretio iterum facta, 305.
Crystallisatio quibus adjumentis peragitur?
Ibid.
Culter chalybeus forti manu appressus ad
 limen, eò citius & validius incalefcit,
 quò agitationes reciprocatæ
 fiunt celeriores, 97.
Cupella docimasticæ æque bonæ confici
 possunt, tam ex cinere vegetan-
 tium, quam animantium purissimâ
 terrâ, 347.

D

Densa cur citius calorem tollunt? 144.
Densitas corporum à frigore, 80.
 extremi impedit egressum citum
 ignis, qui ab intimis conaba-
 tur egredi, 145.
Dentibus dealbandis aciora acida adhibita,
 illos perdunt, 392.
 leniora alcalium fixorum conve-
 niunt, *ibid.*
Dierum Noctiumque vices efficiunt, ut vix
 unquam vel horulæ spatio eadem
 mensura sit frigoris & caloris, 81.
Dilatationes massarum ab eodem igne, an
 sint ut pondera comparata inter
 se? 76.
Drebbelii Thermometrum aëreum, 82.
Duumviratus motuum in Igne & elastico
 Aëris, 267.

E

Ebullitio dat calorem summum liquoribus
 92.
 finit notam rarefactionis, 91.
 in aqua excitatur in vacuo Boylea-
 no per imminutionem Atmos-
 phæræ, 93.
 satis mirabile est in liquoribus pha-
 nomenon, *ibid.*

Effervescentia sæpe maximum calorem pro-
 ducit, 152.
Effervescentia ope aquæ inprimis perficiun-
 tur, 329.
 quæ contingunt inter acida & al-
 calia, fiunt inprimis a reciproca
 attractione horum salium, 283.
Elasticitas corporum multum facit ad au-
 gendam ignis in corpora actio-
 nem, 106.
 elementorum omni corpori com-
 munitis qualis? *Ibid.*
 nulla reperitur in Alcohole, oleo,
 aqua, spiritu, lixiviiis, 238.
Elastica corpora sola in elementis suis oscil-
 lant, 106.
Elastici pondus in aëre, forte nullum, 267.
Elasticum Aëris est in aqua, ut patet uno &
 altero experimento, 271. 272.
 Aëris est in omni liquore, 273.
 Aëris intra ipsam aquam est, 272.
 Aëris non unitur Alcali, 250.
 Aëris possidet tenacitatem defini-
 tam, satisque magnam inter sua
 elementa, 270.
Elater est una ex capitalibus inter univer-
 sales sive communes causas actio-
 num corporearum, 106.
 quò magis in arteriis deficit, eò mi-
 nus caloris producit in cor-
 pore, *ibid.*
Elestrum quid? 28.
Elementa Aëris elastica valde penetrabilia,
 283.
 Chemica, raro recuperant pristinum
 compositum, 41.
 corporeæ materiæ, continuo conan-
 tur se associare magis, 102.
Elixir quid vocavere Chemicis? 43.
Embryo inferitur ovulo materno per pater-
 num semen, 261.
Embryones in ovis Erucarum maximo fri-
 gori resistere possunt, 223.
Excrementa, imò tota fere animalium cor-
 pora, in aëre continentur, 260.
 261.
Exhalationes pingues in Atmosphæra unde
 formantur? 259.
 quare æstivo tempore æstuante sole
 non apparent? 251.
Expansio à calore minimo notabilis, 84.
 est in corporibus ut calor, vel Ignis
 receptio, 76. 77.
 proficiscitur ab Igne, 95.
 solidorum corporum stat, ubi fusa
 sunt calore, 77.
Experimenta in uno loco instituta, quare
 sæpe non succedunt in alio? 265.

R E R U M.

Extensio corporum augetur pro gradu incrementi Ignis, 95.
molis calefactæ manet major tamdiu, quamdiu ignis illi corpori inhæret, 143.

F

F *Ahrenheiti* experimentum de mirabili frigoris productione, 87. 88.

Fermentatio calorem producit maximum saepe, 152.

combustorum sales relinquit fixos, 347.

non adeo assimilat vegetabilia animalibus, quam putrefactio, *ibid.*
non separat terram, *ibid.*

nunquam vinum producit sine admisso libere Aëre externo, 259.

oleorum vegetabilium unam speciem vertit in Alcohol volatile, 347.

salium aciditatem promovet, *ibid.*

Fermentatione producitur humor vegetabilis aquæ miscibilis, flammæ alens, qui prius in crudis haud aderat, 165.

Fermentationes sine aqua peragi non possunt, 329.

vegetantium intra quemnam caloris gradum sunt? 223.

Ferri augmentum per calorem modus explorandi, 75.

frigidissimi frustum solidum, percussione, ita incalescere potest, ut sulphur injectum accendere possit, 108.

massa octo librarum, ignita per totam substantiam, nihil acquisivit omnino ponderis, 194.

proprietas, 22.

Ferrum, auro lentius fundendum, ubi fufum est, an non est calidius auro fuso, quamvis densiori? 143.

calore crescit in omnem dimensionem, 75.

decrescit frigore, *ibid.*

est metallum in acido vitrioli semper solubile cum ingenti calore enato, 207.

& cuprum ignitum & refrigeratum conservant idem pondus, 139.

hyeme frigidius pluviâ, quoad sensus, 102.

igne difficulter funditur in expansionem sc. maximam suæ molis, 84.

levius, licet rigidius, minus ignis dabit per attritum, quam densum plumbum, licet mollius, 96.

condum candescens, sed fere igniturum lucem nullam dat, 72.

Ferrum purissimâ madefactum pluviâ in rubiginem vertitur, 312.

præbet, quid quod ad naturam terræ proximè accedit, 351.

quomodo durissimum redditur? 144.
unde tam bene nostro corpori convenit? 353.

Figulina maximam partem mera Terra conflantur, 353.

Firmitas & robur corporum à frigore, 80.

Flamma, cæteris paribus, eò debilior, quò puriore materie constat, 185.

eò ubique debilior, quò olea unde producitur tenuiora, 169.

est materies combustilis prorsus jam candefacta, divisa in minutissimas particulas, 164.

ex commistis pluribus nata, multo inæquabilior quam illa, quæ de sola inflammabili materie, 185.

ignisque tantò violentior, quò incombustibile oleo unitum, densius, compactius, sive ponderosius, 185. 186.

incensi Alcoholis, in aëre silentissimo fragrantis, figuram habet conicam, 171.

nata de Alchhole solo acenso, a nimis debilis est, quam ut queat incendere oleum? 179.

oleo extinguitur, & augetur, 177.
purissima dat vaporem tenuem, limpidissimum, & quidem aquosum, 172. 173.

dat partem aliam non exhibendam sensibus, 174.

vento nimis forti uno momento extinguitur, 189.

violentissima oritur, si bini validi folles, à partibus oppositis in eundem focum spirant quam fortissime, *ibid.*

Flamma & Ignis extinctio ab Alchhole, 170.
conservatio per Alcohol, *ibid.*

materies duplex, 187.

olei accensi examen, 177.

purissimæ productio momentanea, 175.

purissimæ examen, 172.

vis à vento multum incitatur, 189.

Fluida non elastica si urgentur imperu summo per angustissimos canales, calefcunt, 106.

quænam calorem tritu generant? *Id.*
levissima quænam sunt, eorumque ordo, 74.

durissima solvunt Mechanicè per ignem, gravitatem, & tritum ad

I N D E X

- superficiem, 376. 377.
- Fluida*, calori ciendo tritu inepta, 98.
- Fluidorum* durissima Mechanicè solventium conditiones, 377. ad 381.
sola vis Mechanica non sufficit ad solvendum, 381.
non elasticorum elementa ultima, utcumque elastica videntur, 106.
resistentiæ momentum unde supputatur? 296.
- Flumina* nunquam habentur in regionibus planis ubi montes nulli vel fontes, 253.
quomodo formantur? *Ibid.*
- Fluminum* lapsus in universa terra respondent montium ordini, *Ibid.*
ruentium rapidissimi torrentes in mare vel in abyssos sub terra decidunt, alibique exsurgunt, *ibid.*
- Fluvii* quomodo formantur? *Ibid.*
- Foci & Camini* Acapni descriptio, 163.
tanto ardentius uruntur, quo acutissimum frigus aëra gelidius constringit, 189.
Vilettiani & Tschirnhausiani occurfus in se invicem in aëre, summum ignem cognitum producunt, 136.
- Focus* speculorum quanto minor, quam tota summa spatii superficierum corporum inflectentium, tanto fortius comburit, 120.
Tschirnhausianus debilior Vilettiano, 134.
- Fœnum* frigidum in acervos densos compressum, humidum calorem concipit summum, in flammam quandoque erumpentem, 152.
- Fossili* fere omni immista est terra, 335.
- Fossilia*, & sales horum aër continet, 262.
inflammabilia, in quibus crassa, ponderosa, neque combustilis, materies permista est, semper accenduntur difficiliter, 191.
vel vulgo appellata Mineralia, sunt unum ex tribus Chæmiæ objectis, 17.
- Fossilium* Character, *ibid.*
cum variis miscela, diversum gradum caloris exhibet, 203.
glebæ, terræ erutæ, expositæ Aëri, singulari inde aliquando modo afficiuntur, 264.
materies oleosa incensibilis quò defacatior, subtilior, & levior, eò dat flammam & leviozem, puriorem, debiliorem, 191.
partes in vacuo Boyleano immutata manere videntur, 288.
- Fomites* sulphurati quare de fungosa arundine parantur, 186.
- Fontes* creberrimi, maxime salientes in vallibus intra montana loca sitis, 323.
cur nunquam nisi in locis monte vicinis? *Ibid.*
cur tantò plures, quò montes frequentiores, altiores, solidiores? *Ibid.*
Medicati salubritate salutare habentur, *ibid.*
nusquam habentur, nisi ubi altiores montes, 253.
quidam Gorgonis instar virtute petrifica donantur, 323.
quomodo formantur? 253.
- Fontibus* dimissus latex, in flammam abivit, 190.
- Fontium* saltus varii sunt, pro diversa altitudine scaturiginis, 253.
- Frigidi* densior moles, an trahit plus ignis ex calido pro ratione suæ densitatis? 144.
& calidi miscela quid facit, & quæ hic differentia? 144. 145.
- Frigore* pondus corporis comparatum incertum fit, 79.
hyberno, vasa Alcholle repleta minus plena habentur quam æstivo, 90.
substantia corporis cogitur, 79.
- Frigoris* absoluti punctum ultimum assignari non potest, 81. 102.
brumalis appropinquantis adventus, pruinosæ canitie pontibus in Aëre suspensis innata, observatur, 87.
& Caloris gradus continuo in rebus mutatur, 81.
comparatio numeris satis exprimi potest, 82.
comparatio sciri potest, *ibid.*
finis est partium unitissimarum absoluta quies inter se, 80.
incrementum in montibus respondet augmento ipsorum altitudinis, 254.
limes figi nequit, 81.
mirabilis productio, 87. 88.
- Frigus* absolutum nullum adhuc cognitum est, 79. 81.
atomos ipsas corporeæ massæ compingit æque, quàm magnam molem, 80.
cavitates corporis arctat, 79.
ex aqua facultatem solvendi Alcohol eximit, 385. 386.
forte crescit, quò magis à centro telluris

R E R U M.

luris receditur, 100.

Frigus gelidum, spirante vento gelido, eoque forti valde, corpori nostro longe magis infestum, 103.

glaciale nunquam haecenus ullo artificio creari potuit æstivo tempore, absque congelata prius aqua, 85.

glaciale semper arte fieri potest, 86.

glaciale tenet nives assiduas in summis fastigiis montium altissimorum, 254.

hybernium maximum media æstate excitari potest, 86.

increscens semper sales ex aqua separat accuratius, & ex illa concreta expellit prorsus, 385.

infra glaciei productionem quomodo generatur? 86.

illico ingens subnascitur fulminibus, 81.

magnum diu conservare difficilius est, quàm magnum calorem perpetuum conficere, 224.

majus arte potest suscitari, quam natura producit, 89.

quando gelidum apparens molestissimum æstum excipit? 72.

nascitur loco caloris in iis locis, ubi radii directissime omni sua vi, feriunt opposita corpora, 100.

omne corpus constringit in minus, 79.

omnia corpora, firma dicta, consolidat, 80.

quale per vires in Natura, & in Artis potestate lateentes excitari potest, ignoratur, 89.

quantum requiritur ad glaciei productionem? 86.

quænam mutationes in solidis nondum cognitæ & fluidis possit producere, nondum scitur, 89.

si mera ignis privatio foret, corpori esset proprium, 80.

summum, an sola quiete absoluta in spatio quodam producitur? *Ibid.*

summum deprehenditur in summis montium cacuminibus Soli proximis, nunquam nube tectis, 93.

summum, primò naturale, deinde artificiale quomodo inquisitum? 85.

vento non gignitur, 103.

verum unde statim nascitur in pulmone & ad cutim, oborto vento? 104.

Fructus horæi, in vacuo positi, turgent, flatus emittunt, quiescentes deinde permanent, 288.

Fulgura quare raro contingant summo æstu si cœlum sit serenum, & sine nubibus, & è contra? 125. 126.

Fuligo est carbo volatilis, sed maxime pinguis, 164.

igne chemico explorata dat Terram copiosam, ope admisti o. ei, & salis, alte evecam, 337.

Fuliginis analysis Chemica, 164.

pars combustilis quænam? 165.

quænam pars igni pabulum præbet? *Ibid.*

Fulmen uno ictu quidem ferrum liquefacit, sed nondum constat, illud saxa aut metalla convertisse in vitrum, 131.

Fulgmina è violentiora semper, quò altiori de loco decidua fuerint, 255.

quare summo æstu raro contingunt, si cœlum serenum sit, & sine nubibus, & è contra? 125. 126.

quomodo producuntur? Et horum causæ, 255.

summa & Tonitrua non requirunt, ut formentur, sulphur & nitrum, *ibid.*

Fumi circa fodinas sæpe apparent ex improviso, qui flammam facis extinguunt, 263.

olidi, pingues, suffocantes, in fodinis satis crebro follores infestantes, 262.

per Aëra liberè vagi ipsam terram in se vehunt, 259.

Fumus ater vegetantium igne excitatus, est carbo combustilis in magno igne, 163.

& cinis unde? 185.

est materies combustilis, valde agitata, necdum coruscans, aut candescens, 164.

flammæ proximus est, *ibid.*

ignis pabulo inservire nequit, 162.

tantò copiosior in rebus vegetantibus combustis, quò plus aquæ, salis, terræ, in iis præexistit, 185.

videtur confusa valde miscela partium diversarum de vegetabili pabulo, 162.

nisi aqua mera sit, totus in flammam converti potest, 163.

quò magis ater, è flammæ propior, 164.

Fungi, toti fere seminiferi, invisibilia sua semina Aëris ope per omnia dispellunt, & ubique germinant, 260.

I N D E X

Furni cui bono? Eorumque conditiones, 469. 470.
 varii, 469.
 simplicissimi, aliorumque descriptio, 471. ad 476.

G

G *Agates* quid? 27. 28.
Gangranâ membra brevi perimuntur, si frigus gelidum sit, spirante vento gelido, 103.
Gas sylvestre Helmontii quid? 284. 285.
Gelu acerrimum contingit silentissimo vento, 103.
 acutissimum quò aëra gelidiùs constringit, tantò ardentius uruntur foci, 189.
Gemma æque de suo semine nascuntur, quam alia corpora, 316.
 lapides pellucidi vocari possunt, 28. nunquam ex aqua congelata condensata emergere possunt, 316.
Glaciali a ramenta per serenum Aërem volitantia, 254.
 strigmenta in Aëre unde? 120.
Glaciei duræ collisio fremitus sonoros tonitru satis similes valet producere, 255.
 mira & subita productio, 226.
 raritas à bullis aëriis, 331.
Glaciem arte parandi modi, 86.
Glacies de aqua aëre orba, 331. 332.
 est menstruum, 382.
 licèt major videatur fieri per frigus, ipsa revera minor est, 276.
 non mutatur frigore in durum corpus ad ignem, 332.
 perfectissima, *ibid.*
 quomodo in Aëre ex aqua formatur? 254. 255.
 rarior suâ aquâ, 331.
 vitri species quædam est, 327.
 ubi fluida inprimis est menstruum, 382.
 unde vasa rumpit? 331.
Globosa figuræ in sole & stellis fixis ratio, 146.
Globus ignitus format circa se globum calidum, cujus centrum calidissimum, 140.
 maximus, calefactus semel, caloris suscepti tenacissimus, 146.
Grando delata in Aëre per quinquaginta milliaria Gallica, 260.
 vim habet aliam, quam alia quævis aqua, si post æstum, tempore æstûs, collecta fuerit, 393.

Grando unde producitur? 255.
Granulatio Docimastis quid? 322
Gravitas est una ex capitalibus inter universales fere communes causas actionum corporearum, 106.
 per omnia transit corpora, conservata sua proprietate agendi, 210.
 uno momento, fere sine ulla mora, pervadit per omnia corpora, illibatâ omni suâ potentiâ, *ibid.*
Gravitatis nisus, si corpora minus ad se mutuo determinaret quid fieret igni? 106.
Gummi flammam cum igne concipiunt, quatenus eorum pars oleosa inflammatur, 167.
 resinæ quomodo in flammam cum igne rapiuntur? 167.
Gypsum aquâ induratur, 314.

H

H *Alitus* circa fodinas unde toties lethalis? 262.
Hedera grana per vasta spatia deferuntur, 260.
Helmontii ex propriis scriptis historia, 13.
Helmontius in humanioribus, Philosophicis, Medicis, doctus, *ibid.*
 Doctor Medicinæ creatus Lovanii, 14.
 de Medicina addiscenda desperavit, *ibid.*
 Medicinam exercuit, *ibid.*
 morbos plures sanare nequivit, *ib.*
 ægrotat, *ibid.*
 vulgatis sanare se tentat, sed infeliciter, *ibid.*
 hinc moritur, *ibid.*
Homines in Asia & Africa, unde corpus molle & debile habent & ad inertiam dispositum? 78.
*Homini*s sanissimi aquis submersi cadaver gelido frigori aquæ respondet, 151.
Homo semper calet plus, quam Aër ambiens, 103. 104.
Humores sanguinei serosi animalium in ipsa aqua ebullientes, in massas scissiles coagulantur, 223.
Humorum putrefactio intra viginti & octo minuta in aëre fervidissimo, 149.

I

I *Gnis* à nullo corpore cœlesti præter Solem parallelismo aut reflexu augeatur, 123.
 à quibusdam verius pro spî ritu

R E R U M.

quam pro corpore habitus, 68.
Ignis à sole emanantis celeritas quanam? 215.
 à sole parallelismum producente ortus, comparatur priori, qui à tritu, 115.
 absoluta quies assignari non potest, 102.
 absolute tolli ex aëre haud potest, 85.
 actio tritu nata, 105.
 actio in locis altissimis forte nulla est, 107.
 actione tritu nata, plurima explicantur Phænomena, 106.
 actuosus non ita facile accendit illa corpora quæ summopere inflammabilia ad ignem sunt, 170.
 æquabilissime distribuitur tamdiu, quamdiu non nascitur causa singularis in loco certo hunc Ignem dispersum colligens, 192.
 æquabilissime distributus est per rationem spatii, 101.
 æque componit corpora, quàm dividit, 220.
 aërem expandit, 83.
 alendi ineptitudo in carbone tantum nascitur simulac nigrirudo perit in albiditatem, 161.
 alimentum quid? 153.
 alimentum, vegetando, fermentando, putrefaciendo, destillando, imprimis reficitur, 176. 177.
 aliquid nexûs habet cum corporibus, 143.
 aliquo tempore eget prius, quam penetrare queat per crassissima corpora, 210.
 an agit in ipsam corporum naturam intimam? 78.
 an ex non igne fieri possit? 109.
 an fundit usque ad elementa? 77.
 assiduo non gignitur, sed motus & collectus apparet, 109.
 attritu absque alimento ullo produci-
 tur, 95.
 attritu productus præstat cuncta, quæ
 verus ignis efficit, 96.
 attritu tantò major velociusque pro-
 ducitur, quò motus partium du-
 rarum celerior fuerit, 97.
 cæteri effectus, 73.
 catoptrici & dioptrici comparatio, 132.
 catoptricus vel dioptricus diu sine pa-
 bulo sustineri potest, 137.
 catoptricus superat dioptricum, 132.
 carbonum ligneorum rite paratorum
 puritate sequitur ignem, qui de

oleis stillatitiis, 217.
Ignis, causa solutionis concurrens in mens-
 truis, 370.
 causa triplex unita, 97. 98.
 character Physicus, 95.
 Chemicus insignis usus, 222.
 Chemicus primus gradus, *ibid.*
 Chemicus, definitæ materiæ, gra-
 dûs & applicationis, in idem ob-
 jectum semper agit idem, 226.
 cogniti ultima actio est vitrificare
 omnia fixa, 224.
 collecti in foco Catoptrico proportio
 difficilis, 127.
 collecti vis summa, non tantum pen-
 det à sola quantitate radiorum,
 sed ab augmento viciniratis, unde
 potentiæ Ignis crescunt, 130.
 collectio misturâ diversorum corpo-
 rum inter se, 197.
 collectus in corporibus, non potest
 ibi retineri semper, 193.
 collectus in corporibus manet plus
 minusve prout illa sunt plus mi-
 nusve densa, *ibid.*
 collectus manet aliquamdiu in cor-
 poribus, iis unitus pro illo tem-
 pore, *ibid.*
 copia, causa ipsius moræ in corpore,
 142.
 copia major in minore spatio, ibi-
 dem potestatem Ignis semper au-
 get, 128.
 corpora durissima extendit in omnem
 dimensionem quamdiu illis inest,
 75.
 corpora iterum composita dividit, 220
 corpora quæ dividit, non separat in
 elementa pura, 219.
 corpora varie dilatat pro ipsorum
 pondere, 76.
 ut & pro aliis proprietatibus, *ibid.*
 corporum substantiam non penetrat,
 103.
 cum combustili ardens, per concus-
 sus semper agit inæquabiles in At-
 mosphæram semper æqualiter
 contra nitentem, 188.
 quum solus sequi possit corporis soli-
 dissimi motus celerrimos, ibi col-
 ligi debet, 109.
 cur tardius de raro, quam de denso
 corpore exit? 108.
 decrescendi lex alia videtur, quam
 generalis reliquorum corporum
 qualitatum, 225.
 definiendi modus quidam, &c. ut
 statuatur quid de ejus vi, 129. 130.

I N D E X

- Ignis* determinari potest sine resistantia qua-
qua versum, 210.
difficilius intrat & exit, prout est
densitas corporum quæ illi expo-
nuntur, 108.
dioptrici præcipui effectus, 133.
dioptricus in aëre, 134.
distribuitur juxta spatia, 101.
dioptricus qui maximus, 132. 133.
distributio est ut moles, 144.
diversi & oppositi habentur effectus,
73.
doctrina unde habetur? 101.
duplici data quantitate, dubitare li-
cet, angeminata etiam illius agen-
di potestas in alia corpora? 128.
duplici modo in corpore hæret, 153.
effectus foret nullus, si gravitatis ni-
sus corpora ad se mutuo non de-
terminaret, 106.
effectus maximi solo tritu, 131.
effectus quinam in fodinis profun-
dissimis? Et altissimis montium
fastigiis? 106.
effectus sæpe varii, pro varia pa-
buli admisti natura, 217.
elementa an se mutuo refugiunt? 138.
ejusdem diuturna applicatio an facit,
ut ignis copia major concilietur
corpori illi ita calefacto? 152.
efficacia varia est in corpora, dum
diversis sustentatus pabulis est,
216. 217.
elementa minima inter omnia cor-
pora nota, quæ pro veris corpo-
ribus omnes habent, 210.
elementa omnia corpora & spatia,
æquali distributione, & insinua-
tione, obsident, 69.
elementa, respectu imaginationis
nostræ, infinitæ sunt subtilitatis,
211.
elementa vincunt omnem aliorum
duritiem, & nullo modo unquam
mutata apparuerunt, 376.
elementis forte non sunt tenuiora
corpuscula in rerum universitate
creata, 210.
elementalis à Sole dirigitur, 192.
elementalis augmenti in universo
nullum quidem signum habetur, 154
elementalis corporibus inhæret sine
ponderis augmento, ut patet in
ferro & cupro, 139.
elementalis, cum Carbone, Ligno,
Cespitibus excitatus, qualis? 217.
elementalis, cum Carbone Cespit-
rum excitatus, qualis? *Ibid.*
- Ignis* elementalis collectu immanis fieri po-
test, 194.
elementalis cum Carbone Fossiliunt
vel Stercore nutritus, qualis? 217.
elementalis cum Oleis purissimis
productus, qualis? *Ibid.*
elementalis extensus, mobilis, quief-
cense est, & resistens corpori, 208.
elementalis ex ulla materie generari
non potest, 216.
elementalis gravis non est, 193.
elementalis gravitatem, quanam ex-
perimenta videntur probare? 193.
194.
elementalis natura quæ? 152. 208.
elementalis non fit massa in corpore
concreta, 141.
elementalis non generat ignem, 215.
216.
elementalis nutritus Alcohole &
Oleo manet idem, 193.
elementalis potentia, & copia, per-
durare observatur, 154.
elementalis quare corporeus? 208.
elementalis quomodo nutritur? 193.
elementalis rarefacit omnia, 192.
elementalis, per specula conciliatus,
quamdiu corpori inhæret, prodit
se purissimum, 138.
elementalis se expandit sponte sua
quaquaversum, 192.
elementalis solus ubique æqualis, *ib.*
elementalis tritu allicitur, *ibid.*
elementalis vis variis modis augeri
potest, 195.
eò citius contritu excitabitur, quò
duriora fuerint collisa & ponde-
rosa magis, 97.
est, si nulla accesserit causa, ubique
in toto universo copiâ, & vi eâ-
dem, 210.
est sine ulla determinatione sponta-
nea, sine ullo amore ullius loci,
vel corporis, *ibid.*
est ut pondus ligni foco appositi, 186.
est ut a ex capitalibus inter universa-
les sive communes causas actio-
num corporearum, 106.
& Aër quatenus elasticus, an gra-
via? 267.
& Frigus, an sola ipsam substantiam
corporum afficiunt? 80.
ex commistis sonantior, fumosior,
& faculentior, 185.
exiguus in liquido tenuissimo aëris
insinuare se æque potest per omnia
intra auri meatus, quam maxi-
mus in ardentissimo foco, 211.

R E R U M.

Ignis ex loco dato aërem omnem non expellit, 83.
 ex se non habet vim, nisi æquabiliter se expandendi quaquaversum sine ulla determinatione particulari, 107.
 ex se ubique copiâ, & vi, eâdem, 210.
 fere aque facile defertur per aërem quiescentem, vel motum, 104.
 finis agitatio perpetua dissolutarum particularum, 80.
 foci idem qui elementalis, sed cum aliis corporibus mistus variat, 216.
 forte, dum corpora densa ingreditur, ipsa elementa concutit, 108.
 forte non est gravis, sed indeterminatus ad loca ulla, 107.
 forte vix apparet sub ignis specie sine ulla corporum solidorum concurrente actione, 99.
 fulminans de liquidis, 207.
 genitus tritu, vel speculo aut lente productus, nihil omnino debet Soli, respectu materiæ suæ, 136.
 gradum, qui nobis cognitus, noscere, sufficit, 82.
 gradus ultimus & intentissimus nunquam definitur potest, 103.
 hæret in aëre eâ copiâ, quâ in omni alio quocumque corpore, 246.
 hodie nullum augmentum deprehenditur, 154.
 in aëre semper præsens, & quâ lege? 246.
 in aëre solo considerato, æquabilissime semper distribuitur, 247.
 in certo loco quiescere omnino non potest, 208.
 in centro corporis vel spatii maximus, inde decrescit extrema versus, 140.
 in corpora actio multum augetur corporum elasticitate, 106.
 in corpore juxta magnitudinem mollis, 145.
 in corpore solidissimo auri, & in vacuo maxime inani Torricelliano habitat, 69.
 in corporibus indifferens est, omnes eorum partes libere permeat, 141.
 in corporis centro maximus ita decrescit, ut tandem temperies sit communis cum superficie externa, 140.
 in foco collecti proportio determinari non potest, 127. 128.
 in foco Vilettiano an ideo statim evanescit, quia nullum est corpus, quo retineatur? 138.

Ignis in foco Vilettiano nulla causa corporibus connectitur, nisi massa corporea, *ibid.*
 in frigore summo naturæ possibili, quantum adhuc magis movetur, quam in frigore artificiali summo? 215.
 in summo frigore adhuc constanter movetur, *ibid.*
 in spatio calefacto liber & in corpore, 140.
 indoles caute quærenda, 68.
 indoles non ex hypothesi invenienda, *ibid.*
 impedit quominus concrecant partes, 78.
 incredibile sæpe quantitas adest, ubi minima vel nulla creditur esse, 70.
 ingens motus quomodo producitur? 107.
 infinite violentior, quam qui cognitus est, excitari potest, 130.
 in primis corpora laxat & debilitat, 78.
 in ra suos limites potentia definitur non potest, 206.
 investiganda naturæ difficultates, 69.
 juxta spatia distributus, raro agnoscitur, & tamen semper movetur, 102.
 licet adeo sit simplex, diversitates detectas adhuc in se habet plures, 214.
 licet præsens, quietissimus apparet, ubi nihil duri, resistentis, corpori, igni resistit, 100.
 longe alius orietur, si inter comburendum olea & aqua agitata concurrunt, 157.
 magnes non datur in rerum natura notus, 101.
 magnetes nulli sunt in aëre, 247.
 major copia quibusdam singularibus corporibus dari potest, 142. 143.
 maxima violentia ubi nasci debet? 106. 107.
 maximi producendi modus Physicus, 136.
 maximus generatur per corpora maxime elastica, 106.
 maximus in foco Vilettiano perit illo ipso momento, quo irradiatio parallela cessat, 138.
 mechanicas solutiones promovet, 380.
 mensura quoad copiam difficilis, 141.
 migratio ex uno loco in alium difficilior non est, quam ullus alterius fluidi, 109.
 mirabilis & subita productio, 100.

I N D E X

Ignis momentanei summus cognitus hactenus effectus, est filicis in vitrum reductio, 131.
 moræ causæ in corpore, 141. 142.
 multum requiritur in aqua, ne fiat glacies, 291.
 mutatur maximus in universo rerum, ipse interim omnium minime mutabilis, 212.
 mutatur quoque pro diversitate colorum corporum quibus excipitur, 116
 natura quænam? 130.
 Naturæ instrumentum ad producenda ubique sua composita, 220.
 naturæ nova assertio, 137.
 natus à miscela spiritus vini cum aqua, vel manifestatus, est verus ignis elementalis, 196.
 nec variis locis idem, ob varias causas, 116.
 non eget aëre, nitro; pabulo, sulphure, ullo alio corpore, 226.
 non facit corpus levius, 141.
 non magis telluris centrum, quam ullum aliud punctum petit, 209. 210.
 non potest penetrare ultimum impenetrabile corporis elementum, 103.
 non plus ad unum punctum quam ad aliud tendit, 110.
 non retinet Ignem in foco Vilettiano, 138.
 non solvit universaliter, nec sincere, 218.
 non valide agit in omnia, & quædam non separat, licet aliâ arte separabilia, *ibid.*
 num magis servit componendis, quam dissolvendis corporibus? 220.
 nulla actio apparet, ubi nullo corpore excipitur, quod resistat, 130.
 nullum pabulum ex se ardet, sed ab Igne, 186.
 nunquam fuit inventus per parallelismum, reflexiones naturales, vel & refractiones, adeo magnus, qui Alcohol incendere potuit, 115.
 nunquam hospitatur in corporum propria substantia, 103.
 nunquam præsens ulli corpori inest, quin illud penetret & dilatet, 95.
 nutrimenta non permutantur in ipsam ignis elementalis substantiam, 154.
 ob varias rationes ignoratur, 127. 128. 129.
 oleis Terræ mistis applicatus, ipsam Terram eatenus quoque volatilem reddit, 345.

Ignis omni loco præsens semper est, & in omni tempore, 101.
 omni spatio, & corpori inest, *ibid.*
 omnia corpora dilatat, 76.
 omnium elasticorum videtur esse potentissimum, 105.
 omnis tantum foret momentaneus, si abesset vis uniens, applicans, comprimens, 187.
 omnium fere effectuum sensibus nostris capiendorum princeps est causa, 68.
 pabula cur quædam corpora dicta sunt? 153.
 pabula de vegetantibus, 155.
 pabula, præter Alcohol, dant fæces, 184.
 pabuli, in vegetantibus quod ipsa alit, examen, 155.
 pabuli naturæ cognitio in servit directioni certæ in varios Ignis gradus, 224.
 pabuli tantum quotidie perit, quantum ignita flamma quotidie absumitur, 176.
 pabulum an fiat ignis? 154.
 pabulum an non tandem deficere deberet, si non renasci iterum posset? 176.
 pabulum evadit adeo tenue, ut in Chaos aërium dilapsum, haud appareat ultra sensibus, 174. 175.
 pabulum, igne consumptum, aquam relinquit, *ibid.*
 pabulum in tellure, an per assidua naturæ opera reficitur? 176.
 pabulum in vegetantibus quænam pars? 165.
 pabulum non fit Ignis, 189.
 pabulum purum in eo evanescit integre, 184. 185.
 pabulum reficitur iis quæ oleum generant & spiritus, 176.
 parallelismi in focum coactio, 120.
 parallelismi in focum perfecta coactio in cavo Parabolico, quod impositos fieri, 120. 121.
 partes collectæ, si nullo denso corpore retinentur, an igitur statim in æquilibrium antiquum restituantur? 138.
 partes nituntur in omnem plagam, æquabiliter se expandendo, 110.
 partes se mutuo repellunt; 102.
 partibus an nulla murua attractio inest? 138.
 per specula catoptrica vel dioptrica excitatus, statim summa vi agit, 137.

R E R U M.

Ignis percussu collectus non est à Sole, quoad materiem suam, 193.
 plurima admiscet illo ipso tempore, quo separat alia, 218.
 plus rarefacit liquida quam solida, 73.
 potentia unde crescunt? 130.
 potentiam habet quam maxime dividendi corpora, 212.
 potentissimus sæpe nulla luce apparet, 72. 73.
 præsentis primo investiganda signa, 69.
 signorum conditiones requisita, 69, 70.
 signi quaesiti usus, 70.
 signum requisitum inveniendi difficultas, *ibid.*
 signa sunt effecta sensibilia igne producta, 71.
 signorum examen, *ibid.*
 præsentis aucti minutive nota desumi potest ex levissimi liquoris dilatatione, 74.
 probabiliter se multiplicare non potest, convertendo pabula sua, vel & alia corpora, in verum Ignem illa sibimet assimilando, 216.
 productio dioptrica, & quidem fortissimi, 131. 132.
 productio augeri potest absque ullo limite producta celeritate, qua attritus fit inter duo corpora, 97.
 productio prima, 95.
 productionis causæ variæ, 96. 97.
 productus per ferrum, sulphur, & aquam, 206. 207.
 proprius nifus, 110.
 puri elementa sunt corpuscula minima, solidissima, politissima, simplicissima, semper mobilia, 211. ad 215.
 puri ultimæ partes sunt sphaerula quam politissimæ, 213.
 purus Alchemistæ & Hebræi quanam? 100.
 purus cum Alcohole nutritus, qualis? 217.
 purus & solus, vix agnoscitur, 99.
 quamnam actio in suum pabulum? 172.
 quantum in unum locum magis colligitur, tantum perit in locis huic maxime vicinis, 109.
 quantum in certo spatio colligi queat, ignotum, 81.
 quatenus ipsi varia admixta esse possunt corpora, varius est, 216. 217.
 quemnam ortum tardant fluida interposita? 98.

Ignis qui de oleis stillatitiis, sæpe destillatis, alitur, purissimus est omnium post illum, qui de Alcohole, 217.
 qui de flagrante Alcohole excitatur, purissimus vocatur, respectu contenti, *ibid.*
 qui in aëre nostro communi hæret, perpetuo se expandit, & comprimitur, 111.
 qui materiem combustilem destruit, ille facit in rebus hanc renasci iterum in universo, 177.
 qui mirus, 68.
 quid faciat Menstruis? 361.
 quinam purissimus? 217.
 quò magis incitatus est, eò plus cunctas durissimæ cujuscumque molis partes movet in omnes dimensionum plagas, 77.
 quomodo cognoscitur, & dirigitur? 221. 222.
 quomodo corpora durissima redigat in fluida? 77.
 quomodo pabulo ex vegetabilibus nutritur? 168.
 quomodo produci possit omni tempore? 95.
 quoties effectis suis apparet, creditur arte, vel fortuito opere nasci, licet semper præsens fuerit, 102.
 raro corpora destruit, 115.
 ratio, quis & ubi maximus & minimus? 106. 107.
 receptio in corpus quò major, eodem pede increfcit hujus expansio, 76.
 roborat quædam labefactata corpora, 78.
 respectu aëris varie agit, 220.
 scintillæ vividissimæ maximæque sunt, si chalybs ad silicem percutitur tempestate frigidissima, 106.
 se in loco occupato conservare nequit, sed ab alia re, distincta à sua natura, ibidem retineri debet, 141.
 se omnium minime ostendit per suos effectus in vacuo Torricelliano, 99.
 semper est ubique præsens, tam in pleno corpore plenissimo, quam in vacuo inanissimo, 192.
 semper fortior habetur de oleo incenso, quò ipsum oleum incensum est ponderosius & spissius, 179.
 semper in aëre ita agere videtur, ut hic nunquam quietere possit, 267.
 sensu percipitur nullo, 68.
 separat uno gradu, quod prius altero admaverat, 220.
 si collectus est in quodam spatio vel

I N D E X

- corpore, ut sit sensibilis, exinde se virtute sua se movet & expandit quaquaversum a centro sui spatii vel corporis, 110.
- Ignis* si ex quacumque materie ignem generare nequit, ergo neque Ignis ipse ex ullâ aliâ materiâ generari potest, 216.
- signum, corporum rarefactio, 73.
- sine aëre, vel cum eodem immoto, suffocante, agens in materiem inflammabilem, penitus alia efficit, 221.
- solus libero ingreditur, atque denuo egreditur, itinere, 210.
- solus ingressus in corpora, & egressus, omnes ipsi proprios effectus præstat, 210.
- stagnantis vires erunt ut spatia, in quibus continetur, 111.
- subterraneus nulla ratione negari potest, 256.
- subterraneus semper agit, nunquam otiosus, 255. 256.
- subterraneus vestalis, perennis in terrâ adytis, aëre solo ibi retinetur, 228.
- summus, cognitus, sola resistentis actione, differt à maximo frigore, 130.
- summus elementalis hætenus cognitus, dissipat, aut vitrificat, 195.
- summus in foco Tschirnhausiano, 108
- totus corporeus, immutabilis, figuræ mutatæ incapax, concrefcere impos cum se, aut cum aliis corporibus, 212.
- tritu & percussu corporis elastici plus movetur quam prius, 109.
- tritu promptior, major, dioptrico, 135.
- tritu vel percussu ortus, non per hanc partium vibrationem nascitur, 109.
- tamdiu in corpore conservatur, quamdiu illius partes integræ manent, 153
- tam vere extensus est, quam spatia, 208.
- varia pabula, 224.
- varii gradus, & usus, 222. 223. 224.
- vario gradu applicatus corpori, varia agit, 221.
- vario gradu in idem objectum, aliter prorsus agit, 218.
- variorum graduum directioni certæ, quænam inserviunt? 224. 225.
- vegetabilis vis non tantum pendet à Solo Igne Elementalî & ab Oleo per eum incenso, 167.
- Ignis* vibratio tamdiu durat, quam corporum vibratio, 105.
- vim quænam intendunt? 187.
- violentissimus ex massis gelidissimis excitari potest, 70
- vires ab effectis æstimare licet, 141.
- vires cognitæ non indicant ejus quantitatem, *ibid.*
- vires in quanam ratione decrescant? 225.
- vis collecta in foco an respondeat numero radiorum collectorum dubitare licet, 129.
- vis comburens an Alcohol in aquam puram vera commutatione convertit? 173.
- vis expandens ad densitatem ejus an determinari possit? 112.
- vis forte augetur tam immaniter in foco à vi attractivâ Ignis elementis insitâ, 129.
- vis geniti an se habet ut radiorum numerus? An aliâ quâdam lege? 130.
- vis in Alchhole debilis, 186.
- vis maxima à non combustili, 185.
- vis maxima à pabulo ponderosissimo, 185. 186.
- vis non à sola copia pendet, ut patet exemplo, 128. 129.
- vis per specula in focum collecti stупenda, 81. 82.
- vis quomodo intendi immaniter potest? 82.
- vix nascitur summo tritu, si quid molle inter bina corpora dura interponitur, 96.
- vulgaris modi Physici explicatio, 188.
- ubi absolute nullus est, an foret quies? 80.
- ubique videtur esse æquali copiâ, 107.
- ubi se omnium minime ostendit per suos effectus? 99.
- unde uno momentulo excitatur per chalybis & silicis collisum? 97.
- uniri & figi pro tempore patiens est, 138.
- unus altero purior esse potest, quatenus diversa corpora admixta habet, 216. 217.
- unus radius septem distinctos & diversos colores exhibet, 213.
- unus tantummodo datur in rerum natura, 216.
- ut spatia in Universo, 246.
- Ignis* quid contingit, dum combustilis materies cum eo in flammam abit? 173.

R E R U M.

Igni quod comparari potest, nihil reperitur in rerum universo, 216.

Ignem purum subtilissimis suis artificiis adhibere se non posse immerito queruntur Chemicis, 216.

excitandi modus omnium cognitorum maxime mirus quinam? 205.

206.

Imbres densissimi quare æstate contingunt? 253.

ed violentiores semper, quò altiori de loco decidui fuerint, 255.

quomodo formantur? 252.

Impenetrabilitas, sive ἀντιτομία Democritæ, Igne omnino propria videtur, 103.

Incombustibile oleo unicum, quò densius, compactius, sive ponderosius habetur, ed combustibile illud igne incensum, dabit flammam, ignemque tantò violentiorem, 185. 186.

quid in Igne facit? 187.

Incombustibilis quò plus in comburenda materie hæret, ed semper omnia violentiora, si modò incendi queat, 185.

Inflammabile rerum nusquam purum invenitur, 168.

unicum sincerum in tota rerum natura cognitum, an semel inflammatum, totam suam inflammabilitatem perdit? 176.

ultimum an non est ipse ignis? 177.

Insecta nascuntur à patre & matre veneris copulâ usis, 261.

quædam viventia parvo valde cum calore habent suos vitales humores, 223.

Insectorum ovula imprægnata, ardore ignis paululum modò auctiore, quam perniciosissime destruuntur, 154.

L

L Ac naturaliter continet aërem, 281.

Lacus Strath Erricensis nunquam congelatur, ne frigore quidem acutissimo, ante Februarium mensem, 226.

Lamina ferrea oleo illita, & supra se mutuo agitata non gignunt niagnum calorem, 96.

Lapides quomodo dividuntur? 28.

Lapis quale Fossile? *Ibid.*

Laxitas corporum & debilitas igne vel calore producitur, 78.

Ligna quædam in secula durare possunt in aëre aperto, 259.

Tom. I.

Lignum optimæ pinguis tædæ de Pino dat fortiorem ignem, quam oleum ejus depuratissimum, 168.

Linteum purissimum & candidissimum scintillam immixtam non dæu alit, 117.

Liquida gravia nituntur in fundum & latera canalium, ut altitudines perpendiculares sunt liquorum in canalibus, 240.

quædam circa Polos gravissima; prope Æquatorem levissima, 90.

Liquidi ebullientis pondus majus minusve quid facit ad ebullitionem? 93.

interposito inter attrita, cur impeditur vel imminuitur calor ortus? 106.

levissimi rarefactio parcissimi ignis incrementa minima aptissime exponit, 73.

Liquidum levius, adeoque rarius; citissime expanditur, densius vero multo lentius, 150.

Liquores qui sunt minus densi, aut leviores aliis, semper ed plus rarefunt ab uno eodemque igne, 73.

Liquoris ebullientis compressio pondere Atmosphære, dat ipsi summum calorem, 92.

Liquorum expansiones explorandi modus, 94.

hodie cognitorum pondera comparata si cognita essent, istud magnæ foret utilitatis, 74.

quorundam ebullientium raritas, 94.

Lithantrax quid? 28.

ignis pabulum, 191.

Loca subterranea, æstuante caniculâ, sudantibus egregium præstant refrigerium, 71.

subterranea, hyeme rigentibus frigore membris blandum calorem persentiscere faciunt, *ibid.*

Lorica vasorum unde formatur? Ejusque usus, 468. 469.

Lucis apparitiones miræ atque subitanæ unde? 124.

à sole emanantis celeritas ingens, 215.

tanto celerior est communicatio quò minus successiva invenitur, *ibid.*

radii à sole emanantes semper lineis rectis porriguntur, si non turbantur aliorum occurfu, 112.

Lutuos ad aquosa, spirituosa, acetosa, Acida fossilia, & Alcalina volatilia, 468.

Chemicis quid? Ejusque usus, *ibid.*

Lux an ignis præsentiam probat? 72.

Vuu

I N D E X

Lux concussu genita, qualis indolis? 99.
 emissa Planetarum nil præstare omnino potest, 123.
 fulgidissima ne minimum quidem calorem aliquando producit, 72.
 ingens à radiis Lunæ speculo exceptis vel transmissis sine calore, *ib.*
 quando sine ullo deprehensio effectus ignis, libere per omnia transit spatia? 99.
 quò vividior, eò major copia ignis adesse creditur, 72.
 sine ulla corporum solidorum concurrente actione, vix apparet sub ignis specie, 99.
 summa, ignis efficacissimus, in uno momento potest nasci, & perire,

137.

M

Magisterium apud Chemicos quid? 43.
Magnes, respectu alterius Magnetis, habet unum polum attrahentem, alterum repellentem, 214.
Magnetica corpora in aëre contenta excitant Phænomena ubique stupenda, 264.
Mare quantum à fluminibus accipit, tantum iterum exhalando reddit, 253.
Materia inflammabilis sola, cum solo igne puro, sæpe minus ignis dat in foco, quam inflammabile permixtum cum non inflammabili, 168.
Materia inflammabili quid accidit, quando igni immissa flammam, sive ignem purissimum omnium facit? 173.
Materies quæcumque corporea, quæ unquam extitit, in aërem rapitur, 261.
Medicamina incomparabilia prorsus parantur solâ primi gradus directi ignis cautelâ, 222. 223.
Medici Chemicis, & Alchemicis, 10.
 qui aliquo artis successu elati, *ibid.*
 præcipue in lue venerea per argentum vivum elati, 11.
Medicorum errores super Calido innato, 69.
Medicina Chemica in Academiis, 15.
Mel & Cera in quibusnam floris partibus nascuntur? 33.
Menstrua à diversitate modi, quo solvunt, in quatuor distincta genera dividi possunt, 366.
 acida, 427.
 agunt solo motu, 363.

Menstrua aquosa, 382.

dantur quæ mutua attractione partium solventium & solvendarum perficiunt præcipuam suam operationem, 366.
 diviserunt Chemicis in solida & fluida, 357.
 in Chemiâ dicta, 356.
 metallorum fluida cum suis metallis adunantur in massas vitriolicas constantes satis, 359.
 multo pauciora dantur, quæ verâ Mechanicâ vi sua objecta solvunt, quam quidem vulgò creditur, 365.
 non Mechanicè agunt, nisi rarius, 364.
 non mutant substantiam soluti, sed ejus partes separant, 363.
 nihil agunt in intimas particularum metallicarum naturas, 362.
 quæ simplici, & sincerâ agunt potentiam mechanicâ, sunt pauca, & fere semper valde simplicia, 366.
 quædam agunt præcipue virtute quadam repellente, 366.
 quædam calore moderato resolvunt, incitato æstu amittunt totam virtutem solvendi, 361.
 quædam levi igne indigent, *ibid.*
 quænam non mechanicè solvunt? 365.
 quid agunt? 362.
 raro elementa mutant, 362.
 salina composita, 440.
 salina simpliciora, 405.
 semet incitant magis magisque, 361.
 solida agunt ut fluida, 372.
 spirituosâ Alcalina & Acida, 404.
 spirituosâ vel Alcohol, 402.
 vi singulari agentia, 382.
 ut actionem peragant, varia vario egent igne, 361.
Menstrui actio differt ab omni divisione Mechanica dicta, 356.
 actionis causa non attribui potest communibus motus gignendi originibus, 363.
 agitationis ortus frustra queritur in aliqua generali causa, *ibid.*
 definitio quænam? 356.
 exemplum, quod solvit vi attrahente & repellente, 369.
 facultas sæpe deletur, 379.
 in suum solutum actio, quomodo cognoscitur esse Mechanica? 365.
 Mechanicè solventis exemplum, *ib.*
 mere Mechanici exemplum, 366.

R E R U M.

Menstrui non Mechanicè solventis exemplum, 365.
 particularum rigiditas, una ex principis Mechanicæ solutionis causis, 380.
 proprietas, 356.
 sicca exempla, in quibus omnes causæ agunt simul, 369. 370.
 vi attrahente solventis exemplum, 367.
 vi repellente solventis exemplum, *ib.*

Menstruorum actio augetur per ignem, 361.
 actio est in solvente, & in solvendo, 360.
 actio fit semper successive, 361.
 actio penitus considerata, 360.
 actio quousque Mechanica? 375.
 actionem solventem quænam causæ adjuvant? 370. 371. 372.
 dissolvendi actio fit magis ex amore, quam odio, 360.
 diversorum particulæ cum elementis soluti per varios gradus arctius aut laxius coherent, 366.
 divisio, 357.
 divisio à modo solvendi, 366.
 divisio in fluida ante solutionem, & post solutionem, 359.
 divisio in sicca ante solutionem, & post solutionem, 357. 358.
 actio illorum, quæ, dum solvunt, frigus ingens excitare solent, calore augetur, 361.
 Mechanica actio pressius exposita, 364.
 ope, multitudo recens natorum corporum, oritur, 359. 360.
 siccorum exempla, 369. 370.
 unicus agendi modus Mechanicus est, 364.
 Mechanicorum effectus, 365.

Menstruum cum suo soluto convertitur in unum fluidum, 357.
 quare ita vocatur? 356.
 universale in Rore non quærendus, 251.

Mercatores unde toties merces ad stateram, cum lucro, tempore humido, frigidiusculo, vendunt? 312.

Mercurii in aqua ebulliente raritas, 94.
 longa digestionem præparati, ponderis augmentum, 218.

Mercurius frigore densatur, manet æque fluidus quam ante, æque mobilis, æque expansibilis, 89.
 per frigus sensim ad pondus Auro proprium accedit, *ibid.*

Mercurius Philosophorum in Rore non quærendus, 251.

Metalla quid? 17.
 fusa igne continenter se colligunt in globum, 78.
 ita mutari possunt, ut sub specie fumi volatilis per aërem divagari possint, 263.
 omnia, acido suo singulari solventi unita, in aqua forma salis pellucidissimi apparent, 342.
 omnia, cum purâ pluviâ trita valde diu, penitus solvuntur, & in liquorem convertuntur, 371.
 præter Ferrum, quare in nobis digeri non posse videntur? 353.
 quomodo solubilia redduntur in aqua? 308.
 quomodo mollia, vel dura redduntur? 144.
 quomodo potabilia redduntur? 308.
 quomodo in ferruginem, æruginem, cerussam abeunt? 263.
 quomodo volatilia ad ignem reddi possunt? *Ibid.*
 sales quosdam habent, quibus solvi possunt, 308.
 solo pondere distinguuntur inter se, 18. 19.
 summo igne volatilia facta, evanescent, 263.

Metalli fusi partes se mutuo trahunt, 78.
 fusi partes, vi ignis fusæ, nisi retinent in associationem, *ibid.*
 notæ, 17.
 præcipua & certa nota est pondus, 18. 19.

Metallica partes exhaustæ, ita sæpe mutantur ab Aëre, ut iterum distillant verâ sobole metallicâ, 264.

Metallorum calx sæpissime pro ipsorum terra habetur, 351.
 Characterum significatio, 18.
 Characteres præsci, *ibid.*
 transmutationis vera fundamenta, 23.

Metalium ex foco Tschirnhausiano calefactum, diu valde retinet calorem, 108.

Metallurgie inventor, 4.
 difficultas, 5.

Metallurgicorum Auctorum catalogus, 15.

Metsora unde? 119.
 à reflexâ luce mira, 124.
 causa mutabilitatis caloris & frigoris, 81.
 maxime contingunt ubi regelascit, 126.

I N D E X

Meteororum origo, gradus, vicissitudo, effecta, unde? 127.

Meteora phænomena singularia, & raro contingentia. producere possunt,

265.

quando violentissima contingunt?

126.

producuntur ab iis, quæ in Aëre continentur, 264.

raro contingunt, licet tempestas æstuet præ calore, si cælum sit serenum, & sine nubibus, 126.

Mineralia. vid. *Fossilia.*

Mobilitas cum potentia quiescendi arcte corporibus coheret, 208.

Molendina integræ incenduntur sæpius, quoties sine unguento medio moventur, 98.

Moles composita semper poris est plena,

212.

corporis causa Ignis moræ in illo,

142.

cujuscumque solidi minima spectatur in frigore, 79.

Mons nullus valde elatus circa æquatorem vel zonas torridas, quin vertex ejusdem plane gelidus sit, 254.

Montes dati terræ, ut gignendis aquarum collectonibus profant, 253.

Morborum gravissimorum causa, si frigidus in vento per motus validos incaluerint valde corpora, & dein quiescant, 104. 105.

plurimi fiunt aqua, hac eorum plurimi tolluntur, 328.

Mors aquæ excessui sæpe tribuenda, sed longe frequentius ipsius defectu excitatur in hominibus, *ibid.*

Mortis subitanæ causa calefactio nimia, dein & refrigeratio in vento frigidus, 104. 105.

Motus omnes videntur decrescere magis, quò altius à terra ascenditur, 100. peristalticus in omni corpore solido unde? 81.

Mucilagines in loca vel distitissima sua spermata emittunt, 260.

Mundum tandem igne periturum, tumque in pellucidum vitrum abiturum, prædixere antiquissime in Asia Sapientes, 224.

Musci increscunt amari arborum corticibus in excessu frigoris urentissimi, 222. in loca vel distitissima sua spermata emittunt, 260.

Mutationes corporeæ maxime insignes quotidie contingunt, à mole atque figura solventis pendentes, 379.

Mutationes plurimæ in corpore vivente oriri debent per aquam frigore mutatam & calore, 386.

N

N *Aphtha* Alcoholi similis, 190. ardet flagrantissime in flammis lucidas, sed aliquid incombustibile relinquit, 183.

Babylonica quam proxime accedere debet tenuitate suæ subtilitatis ad Alcoholis ingenium,

191.

incenditur flamma candelæ intra lanternam sitæ, sicque à contactu Naphthæ remotæ, 226.

vera facillime inter corpora nota ab igne incenditur ad distantiam satis magnam à flamma,

ibid.

Naphthæ liquore inuncta corpora, dein accensa, sub aquam dimissa pergunt sub aqua ardere, *ibid.*

Babylonicæ ardentis ingens subtilitas, 191.

Natura mirifica omnia opera producuntur ab iis quæ in Aëre continentur,

264.

institutum videtur, ne diu sit idem calor & frigus, 81.

Nervi torrentur quasi ab Alcohole & Igne,

184.

Nigra digestionem commissa, vel eò arte reducta, facilius eodem igne calent,

117.

corpora vix reddunt lucem acceptam,

ibid.

Nitrum hodiernum, vel Sal Petræ, quid?

24.

Sendivogianum frustra in Rore quarritur, 251.

Nives assiduæ reperiuntur in altissimorum montium summis fastigiis, 254.

Nix cadit, aut grandis, quando nubes à Sole vel Luna illustrata candidissima apparent, 124.

in altissimis locis maxime nascitur,

100.

in summis montium cacuminibus perstat & vibratu radiorum Solis non solvitur, 93.

media æstate in summo montium manet, 100.

quando dat aquam Purissimam? 393.

quando omnium purissima habetur?

320.

quomodo formatur? 254.

R E R U M.

Novi entis productio per menstrua, 372.

Nubecula apparet in aëre ab occurſu halituum ſpiritus vini, & ſalis Ammoniaci Alcalini, 264.

exigua, quando in alto cœlo conſpecta, illico inſtantem violentiſſimam tempeſtatem deſignat,

255.

Nubes albæ, à reflexu Solis, altæ, parvæ, in cœlo apparentes, unde? *Ibid.*

aliquot nivales, glacialeſve, in primis magnæ, ita in Atmosphæra diſpoſitæ, ut forment ſpectula reflectentia, quid efficiunt?

125.

aterrimæ, ubi in cœlo apparent dum ſol ſplendet, ſolent quam celerrime Fulmina oriri & Tonitrua, 120.

candidiſſimæ calorem in aëre breviſſimo tempore adaugere poſſunt, *ibid.*

candidiſſimæ, dein piceæ nigritudinis, horrenda Fulmina, &c. concomitantur, 255.

elevari poſſe ſupra Telluris projectam umbram credunt quidam,

252.

glaciales globosæ & cavæ, ita accommodari poſſunt in aëre, ut earum foci concurrant, 136.

in aëre à ſola fere aqua, 252.

minima apparens, cœlo ſereno, in Aſia, oculo bubulo hinc comparata, procellam præſagit, 124.

raro in altiſſimorum montium cacuminibus adſunt, ſed infra ſub pedibus verſus terram, 252.

Nubium albitudo an ſemper nivi, aut glaciei ibi formata, atque ſuſpenſæ, tribuenda? 125.

Nutritiones animalium intra certum caloris determinatum gradum fiunt, 223.

O

Odores rerum ſingulares aquæ miſcelæ in primis debentur, 329.

Offa Helmontiana accenſæ examen, 180.

Olea agunt per aquam iis propriam & acidum occultum, tum & per ambo,

400.

Animalium bene diverſa invenit Chemia, 37.

An malium, nullam fere diverſitatem habent, reſpectu oleorum Vegetantium, ratione inflammabilitatis, 190.

Olea an in combuſtione mutantur in ipſum Ignem aſſerere non licet, *ib.* crassa, agitata, quare tam enormiter calefaciunt? 397.

crassa, picea, levia & volatilia fiunt, auferendo terram, 340.

cum Alcohole ſi miſcentur, ſtriæ obſervantur, 169.

deprehenduntur ubique, tam in foſſilibus, quam in vegetabilibus, & animalibus, 394.

depuratiſſima quæcumque accurate cum Alcohole puriſſimo poſſunt permuſceri, 169.

& Menſtrua Oleoſa, 394.

fere omnia, quæ unquam fuere in vegetabilibus, in Chaos aërium diſperguntur, 259.

in Alcohole diluta, manent olea, licet eo tempore non appareant olei ſpecie, 309.

in fermentatiſſis reliqua, atque inde eduſta ſunt inflammabilia, 167.

multum ignis capiunt, ut patet experimentiſſis, 395. 396. 397.

nativa ſtirpium, quomodo baſanii ſpiſſamentum induunt? 34.

non congelatiſcentia, 395.

omnia ſtillatitia, atque aquarum Medicatarum deſtillationes, quoniam caloris gradu perficiuntur? 223.

pro elementis puris ſulphureis, & ſimpliciſſimis a Chemiſtis habita, ex variis adhuc conſtant, 158.

quæ putreſcendo producta ſunt, abſolute inflammabilia ſunt, 167.

quæcumque ex Vegetantibus tempore tandem in aërem abripiuntur, 259.

quare quandoque diſfluunt per dolia lignea, in quibus coërcetur aqua?

297.

quò ſubtiliora redduntur, eò facilius aquæ commiſcentur, 317.

quò magis depurata & tenuiora, eò magis ad naturam Alcoholi accedunt, 184.

quomodo in aqua pura poſſunt ſolvi?

389.

redduntur aquæ permuſcibilia, 310.

ſi reddi poſſent tam tenuia, quam Alcohol, tum quoque ſtamma inde ſine fumo, ignis abſque fuligine, produceretur, 178.

ſimplicia, quatenus agunt ut menſtrua, 401.

ſtillatitia, reſolvuntur maximam partem in aquam puriſſimam, 315. 316.

tantum ſtammam concipiunt, & con-

I N D E X

- servant, quamdiu oleosum hoc superest, 167.
 vera quid solvant? 402.
- Olei** & Alcoholis simul ardentium examen, 179.
 calefacti vis in metalla, 398.
 ex Vegetantibus examen, quatenus ignem spectat, 159.
 præcipuam partem in terram puram, & simplicem convertendi methodus, 340.
 tepidi & ebullientis vis in animalia & vegetantia, 397.
 Terebinthinae partes tres mistæ cum parte una salis tartari, alcalini, fixi, sicci, quoniam caloris gradum exhibent? 201.
- Oleis** imprægnandis spiritu eximio quarundam stirpium sine dissipatione pretiosissimi, quinam gradus ignis optimus? 222.
 sæpe Alkali volatile inest, 401.
- Oleo** ferventi ad ignem, si inspergitur aqua, oritur nova actio inter ignem, aquam, & oleum, 156.
 quidem purissimo parum inest, quod vere deflagret in flammam sine fumo & sæpe, 160.
- Oleorum** Spiritus Rector, 402.
- Oleum** cortici proprium, nativum quando colligitur, liquidum est, 34.
 crassum, piceum, ultimum, ex Vegetantibus unde tam ponderosum? 340.
 essenziale stillatitium aquæ commistum, nullum calorem ipsi participat, 199.
 essenziale stillatitium non potest suo admistu aquam nostrorum humorum calefacere, *ibid.*
 essenziale stillatitium, quam proxime Alcoholi plurimis dotibus accedit, *ibid.*
 essenziale stillatitium, quo humanum corpus usque adeo solet incallescere, in se caloris plus nihil habet, quam frigida, simplex, aqua, *ib.*
 eximium cinnamomi hæret in cortice, 34.
 fixum, ponderosum Vegetantibus inest, 155.
 illud ultimum Vegetabilium de terra tenente separari non potest, vasis clausis, sine admistu aëris, 186.
 frigidum ab igne vivo, non eo modo accenditur ut vulgo putatur, 160.
 illud ultimum Vegetabilium, paucum est, & multæ fixæ terræ tenacissime adhærescit, 186.
- Oleum** illud Vegetabilium ultimum, quare lucet & raro inflammatur? *Ibid.*
 incensum quò ponderosius & spissius, ignis semper fortior habetur, 179.
 in quo hæret Spiritus Rector, cæteris volatilius est, 41.
 lini, quod in frigore naturali summo fluidum manet, tum æque frigidum est, quam glacies frigidissima, 151.
 nativum & cortici proprium, quomodo varie mutatur? 34.
 plantæ princeps Spiritus Rectoris vera sedes, 35.
 purissimum ætherium Terebinthinae mistum cum Alcohole perfecto parato, nihil producit caloris, 200.
 singulis distillationibus purius, magisque inflammabile evadit, 159.
 tartari per deliquium, & aqua purissima sunt absolute æque ac aër externus, calida, 199.
 tartari per deliquium, & oleum Terebinthinae ex se æque calida, 200.
 tartari per deliquium licet maxime igneum videtur, in se calidius non est, quam aqua pura, 199.
 tartari per deliquium mistum aquæ nihil tollit de frigiditate illius, *ib.*
 tartari per deliquium mistum cum oleo Terebinthinae dat notabilem calorem, 200.
 terræ quid? 28.
 volatile, leve, odoratum fere odore proprio plantæ habent Vegetantia, 155.
- Opificum** artes maxime juvantur Chemiâ, 49.
- Os** candidissimum calcinatum, integrum adhuc, quamvis fragile, in aquam demersum, pondus amissum recuperat, & pristinam duritiem, 315.
- Ossa**, Acidis immersa, mollescunt in flexibilitatem usque, 391.
 Alcalicis immissa, firma manet, *ib.*
- Oscillatio** assidua in sphaera calida, 140.
- Oscillationes** crebrae, evidentes, & reciprocae nascuntur in corpore humano, ab Alcoholis usu interno, 91.
- Ova** animalium foecunda in aëre continentur, 261.
 facta non excludunt suos pullos, nisi in aëre aperto vivoque, *ibid.*
- Ovi** albuminis varia ab igne mutationes, 221.
- Ovula** quorumcumque Insectorum in vitris accurate clausis non producunt, 266.

R E R U M.

P

P*Abulum* ignis non fit ignis, 154.
Panacea titulo speciose venditus sæpe fuit liquor de Stibio, 392.
Panis injectus in Alcohol ab ipso torretur quasi, 184.
Paracelsi ex ipso historia, 11.
Paracelsi, primus Professor publicus Alchemista, 12.
Partus animalium intra quemnam caloris gradum fiunt? 223.
Pasta fermentabiles rite parata, vacuo Boyleano commissa, non feruntur, 288.
Pendula an breviora frigore redduntur circa Polos Telluris? 80.
 Galilæana in Zonis frigidis, parata, longiora reddita in fervidis, quare tardius oscillationes recipiunt? 78.
Pendulorum in aqua fluente frigidissima, & fervidissima motorum resistentiæ sunt æquales, 296.
 oscillationum varietas unde? 78.
Peripneumonia, si à calefactione nimia per motus validos in vento frigido, deinde quiescant homines, 104. 105.
Perspirabilis Sanctorianæ materies hæret in aëre, 260.
Perspirationis Sanctorianæ pars maxima est aqua, 247.
Pestis ex aëre diu penitus humido, simulque valde calefcente oriri potest, 258.
Petasus superficie candidissimâ, marginis inferiore superficie nigerrimâ, in gens dat æstuante cælo capiti solamen, 119.
Petroleum flagrantissime ardet in flammis lucidas, sed tamen aliquid relinquit, quod non ita combustibile, 183.
 post. Naphtham Alcoholi similis, 191.
 purissimum incenditur ab igne ad distantiam satis magnam à flamma, 226.
 sulphur fossile liquidum, 27.
 utcumque destillatum, & purum redditum, manet semper oleum, & nunquam fit Alcohol, 191.
Phænomena singularia & raro contingentia, unde produci possunt? 265.
Phosphori Animalium non docent, quod in hisce sint alia inflammabilia,

quam in vegetantibus, 190.
Phosphori paulo plus incalescentis pars microscopio conspecta ostendit motum ebullientem, 204.
 productio in Animalibus & Vegetabilibus ultimus ignis collecti & cogniti hactenus effectus, 195.
Crafftii summo in frigore, aëri contingua materies vix lucet, non calet, minime accenditur, 205.
Phosphorus aëri aperto, tepido, commissus lucet, 204.
Crafftii, *ibid.*
Crafftii à sulphure vulgari differt in eo, quod exiguo gradu ignis ebulliat, & incendatur, 205.
Crafftii vel Boylei consumptus relinquit oleum vitrioli, aut simillimum acedine, & pondere, liquorem, 204.
Crafftii, nato in aëre calore majori fulgurat in tenebris per aquam incumbentem, 204.
Crafftii omni dote & analysi quam proxime accedit ad naturam sulphuris vulgaris purissimi, 205.
Crafftii, vase clauso, sub aqua, in frigore conservatur, & diu incolumis servari potest, 204.
 de calcinatis pinguibus cum alumine paratus, ad ingressum liberum admissi aëris illico incenditur, 151.
 igneus, 205.
 igneus, ipso illo momento quo attingit aërem, ignem concipit, & ardet, *ibid.*
 igneus vim suam conservat quamdiu ab aëris externi tactu prohibetur, 206.
 igneus quomodo preparatur? 205.
 igneus si semel attingit aërem, amittit vim ignescendi in aëre, 206.
Kunckelii semel apertam flammam concipiens, vix dein extinguere iterum potest, 205.
 liquidus indolis potius oleosæ est, quam salinæ aut terrestris, 346.
 liquidus, perfecte ardet, in aqua non solvitur, ne per annos quidem, *ibid.*
 liquidus qualis creatura? *Ibid.*
 urinosus, aquæ immersus, æque frigidus, ac aqua eum ambiens,

I N D E X

- admisso aëre mox valde incallescit, 151.
- Physica* experimenta fiunt inter millenas concurrentes causas, quarum una neglecta veritatem infringit, 240.
- Physices* usus in Chemia, 2.
- Physici* & Medici pro Chemicis ad Medica & Physica quinam? 16.
- Physico-Mathesios* in Chemia usus & Physices, 2.
- Pigmenta* calefacientia, frigefacientia, 118.
- Pisces* instructi pulmonibus calorem conciliant sanis humoribus per sanitatem nonaginta & duorum graduum, paulo plus minusve, 223.
- tam fluviatiles quam marini, qui branchias loco pulmonum habent, intra quemnam caloris gradum vivunt? *Ibid.*
- Piscium* mollium, & facile deliquescentium squamarum usus, 318.
- Pisciculi* aliquando per vasta spatia aëris deferuntur, 260.
- Piscis* in vase clauso, in aqua, sine renovatione aëris, brevi perit, 266.
- moritur in lacu, undique congelato, sub glacie, *ibid.*
- vitam cito amittit in aqua, unde aër eductus est, *ibid.*
- Pissasphaltum* quid? 27.
- quid in igne agit? Quid patitur? 192.
- Pix* Judaica, 27.
- Judaica quid in igne agit? Quid patitur? 192.
- Planetarum* adspectus Phænomena singularia, & raro contingentia producere poterunt, 265.
- Planeta* cum suis gravitatibus atmosphaeris, rapidissimis circumducuntur motibus, 214.
- Planta* in genere quid? 32.
- viridis quomodo igni pabulum præbet? 155.
- Plantarum* satis spectabiles partes in aëre feruntur, 260.
- feminae masculini pulveres per aëris longa spatia aliquando deferuntur, *ibid.*
- vera principia Chemica, 35.
- Planta* antiscorbuticæ, vix salem fixum urendo exhibent, 156.
- austeræ acidæ, vel aromaticæ amaræ exustu copiosissimum in cineribus salem dant, *ibid.*
- Capillares in loca difficilissima se emittunt, 260.
- Planta* cuique suus proprius omnino succus, 34.
- corticis usus, 33. 34.
- foliorum fabrica & usus, 32. 33.
- florum usus, 33.
- fructus seminis conceptaculum est, *ibid.*
- omnes diffundunt halitus aquosos, rorantes, 247.
- radix quid? Et hujus usus, 32.
- ficcæ & aridissimæ fragrantis examen, 156.
- volatiles, acres, salinæ, alcalinæ, combustæ dant cineres fere insulsos, *ibid.*
- acidæ, succulentæ, combustæ, multum salis dant, *ibid.*
- Plumbi* ad Plumbum attritu valido calor summus generatur, 106.
- calcis ponderis augmentum, 218.
- notæ, 21.
- Plumbum* imperfecta metalla magnam partem in catino docimastico difflat, 263.
- Pluvia* æstiva, calidiore genita tempore, semper frugifera, frigido verò tempore vix læta habetur, 259.
- nire quoque variatur à tempestatibus vagis in cœlo observatis, 318.
- aliquando aliquid salis nitrosi continet, 321.
- est Atmosphæræ lixivium, 318.
- in alti montis editiore plaga est tenuissima, 252.
- in omni plaga Atmosphæræ ubi incipit nasci, ibi tenuissima est, 253.
- quæ æstuante cœlo decidit, longe alia quam nix lapsa sincerissima, urente gelu? 259.
- sanguinolenta falso credita unde? 260.
- fulphurea narratur cecidisse, cum fulmine, quæ ardens, nec aquâ, nec motu extingui potuit, 263.
- fulphurea quid proprie fuerit? 260.
- tenuis unde? 252.
- varia habetur ab anni variis tempestatibus, 318.
- vestibus excepta, quæ viginti quatuor horarum spatio effecit, ut totæ vernibus scaterent, 321.
- verna quare fermentationi præ aliis magis apta? 318.
- salsa in mari observata, 258.
- Pluvia* guttæ descendendo majores fiunt, ita ut ad radicem montis omnium maximæ sint, 252. 253.
- guttæ eò majores, quò de altiori loco

loco cecidere, & contra, 252.
Pluvia inesse possunt sales, spiritus, olea, saponis; terræ, metalla ipsa, 318.
Pondus præcipua & certa nota est metalli, 18.
 vera nota distinguens Metalla inter se, & ab aliis ponderosissimis, 18. 19.
 solum summi usus est, certæ fidei regulas exhibet ad exploranda, Fossilia, 19.
Ponderis incredibilis mutatio per ignem in Mercurio, 89.
Præcipitatio omnium maxime fit aquæ auxilio, 330.
Principia ultima rerum quænam Philosophis dicta? 80.
Procellæ eò violentiores semper, quò altiori de loco deciduæ sunt, 255.
 quare summo æstû raro contingunt, si cælum serenum sit, & sine nubibus? 126.
 summae plerumque calorem ad thermoscopia augent, 103.
Pruina est humor glacialis innatus latæ superficiei tenuium corporum, 87.
 quare diu ante glaciem nata observatur? *Ibid.*
 tenerrima unde producitur? 254.
Pruna ardens longe majorem ignem requirit, quam qui est in Alcholle ebulliente, 172.
 viva & ignea in Alcohol flagrantissime ardens injecta, statim extinguitur, 171. 172.
Pulveris Pyrii ad fundum Maris accensi, effectus, 226.
Pulvis cinereus vel niger Hombergii ex Mercurio productus, non dat veram Terram, 351.
 Tormentarius non tam facile incenderetur, si ejus nigritudo abesset, 117.
Putrefacta quare utilissima telluri fœcundandæ? 347.
Putrefactio calorem sæpe maximum producit, 152.
 sine aqua non contingit, 329.
 Vegetantium excitat partes aliquas inflammabiles, 166.
 vera corporum maxime promovetur calidi aëris humiditate, 258.
Putrefactiones vegetantium & animantium intra quemnam caloris gradum fiunt? 223.
Putrescentia plurimum generat aëris elastici, 285.

R

R *Achiticorum* partes solidæ unde mollescunt? 392.
Radii Solis lucidi & paralleli, calorem efficiunt in corporibus, ad quæ tali modo diriguntur, 113.
 vis refringens in Crystallo Islandica alia est in uno latere, quam in altero, 214.
Radiatorum lucis variæ diversitates, *ibid.*
Rarefactio corporum ignis præsentis signum, 73.
Rarefactionem definiendi difficultas in liquidis, 90.
Reflexio & Refractio sunt causæ quæ radios ignitos colligunt in focum, 193.
Refrigeratio citissima quomodo obtinetur? 144.
 maxime acceleratur divisione corporis calefacti, & ejusdem à sphaerica in planas superficies reductione, 146.
Refrigerii causa triplex, 144.
Resina flammam cum igne concipiunt, quatenus earum pars oleosa inflamatur, 167.
 levissimâ ignis actione fluunt, 169.
 qualescumque fuerint, in Alcholle penitus dissolvuntur, & affusa aqua conspicuam reddit solutam Resinam, 309.
Rheumatismi, si à calefactione nimia per motus validos in aëre frigido, deinde quiescant homines, 104. 105.
Rigiditas particularum menstrui, una ex præcipuis Mechanicæ solutionis causis, 380.
Rivi unde producuntur? 253.
Roris Analysis quare tam varia & tam contraria reperta fuit? 251.
Ros butyraceus foetidus quid? 258.
 destillatus dedit liquorem instar spiritus vini inflammabilem, 251.
 est confusum plurium Chaos, 394.
 est humor quam maxime compositus, 251.
 est sapor acerrimus, pabulo vegetantium opimus & pinguis liquor, 30.
 in qualibet singulari telluris plaga, semper alius erit penitus, *ibid.*
 in quibusnam locis sæpenumero perniciosus hominibus habetur? *Ibid.*
 instar butyri repertus, *ibid.*
 qui meros spiritus referebat, *ibid.*

I N D E X

S

Sabulum in vitrum facile cum Alkali fixo coit, 355.
 si purissimum est, constat ex crystallis pellucidis, exiguis, polyedris, magnitudinis & formæ diversæ, 354. 355.

Sal quid sit? 405.
 Acidus volatilis, formâ liquidâ fere semper apparens in vegetantibus, 155.
 Alkali fixum attrahit aquam, attractam fortiter retinet, 414.
 Alkali fixum magnam aquæ copiam ex aëre trahit, 248.
 Alkali fixum sulphuri penitus tritu immistum, uno momento in igne inflammatur, 373.
 Alcalinus volatilis de vegetabili putrefacto arte productus, aptus alendo igni non videtur, 158.
 Alcalinus volatilis in vegetantibus, 155.
 Ammoniacus fossilis, vel Arenarius quid? 25.
 Ammoniacus hodiernus factitius, *ibid.*
 Ammoniacus menstruum est, 436.
 Ammoniacus vulgaris, purus solutus in aqua statim frigus ibi excitat, 86.
 ex cineribus vegetantium ineptus pabulo ignis, 162.
 ex vegetantium combustorum cineribus eductus, Fixus & Alcalinus est, 155.
 Fixus proprius nunquam repertus in animalibus, 37.
 Fixus qui ex urina extrahitur, venit à sale marino; *ibid.*
 Fontanus, 24.
 Fossilis, *ibid.*
 Fossilis Acidus, 25.
 Gemmæ, 24.
 humoribus inest animali proprius, 37.
 in animalibus proprius nunquam Acidus vel Alcalicus visus fuit; *ibid.*
 in aqua contentus tandem in acutissimo gelu omnis fere expellitur, 304.
 Maris, 24.
 Marinus menstruum est, 437.
 Maris circulatus minor pro Alcahest, 459.
 Nitri quare menstruum est? 438.
 nullus in vegetabilibus simplex, fixus est ex se, 343.

Sal Petræ, vel Nitrum hodiernum, quid? 24.
 Tartari & Aqua sunt præcipua ex solidis & liquidis permistis ab vegetantibus, quæ commistū suo calorem maximum generant, 201.

Sales Alcalini fixi, incombustiles sunt ut saxa, 162.
 Alcalini fixi, non sunt corpora simplicia, sed composita ex duobus distinctissimis, intime adunatis, principiiis, 342.
 Alcalini fixi omnes, urendo ex vegetantibus parati, in aqua solvuntur, 387.
 Alcalini fixi quomodo resolvuntur? 343.
 Alcalini fixi trahunt è longinquo aquam, & efficacissime quidem, 415.
 Alcalini fixi varii sunt, 409.
 Alcalini in se attrahunt inprimis acida, 417.
 Animalium, aut Vegetantium optime depurantur per terram puram, 354.
 scitu necessarii, 405.
 diversi requirunt differentem prorsus copiam aquæ ut dissolvantur, 307.
 & Terra in aëre continentur, 259.
 fixi, & Terræ, Vegetantium possunt candescere à copioso igne, 166. 167.
 fixissimi quomodo in fumos ita volatiles feruntur, ut totus inde aër imbuatur? 262.
 fixos in volatiles convertendi infiniti sunt modi, *ibid.*
 fossiles quomodo in spiritus convertuntur? *Ibid.*
 habent vim partes aquæ cohibendi ab associatione in concretionem glaciei, 304.
 minus videntur attrahere aërem elasticum, quam liquores inprimis aquosi, 278.
 nativi omnes, quomodo terram deponunt? 257.
 omnes cogniti, gemmæ, fontium, maris, omne nitrum, in aqua dissolvuntur, 387.
 omnes noti, alcalini, puri, volatiles, in aqua solvuntur, *ibid.*
 plerorumque vegetantium comburendo parati fixi sunt, 346.
 quicumque ex vegetabilibus, terra sua figente liberati, in aërem ascendant, 259.
 quicumque fossiles quomodo in auras abeunt? 262.

R E R U M.

Sales quidam frigus produciunt eo temporis momento . quo in aqua dissolvuntur , 85. 86.

quicumque plantarum , atque Terra , apta nata habentur , quæ ab igne incallescere queant , 166.

quidam , quò facilius , celerius , pauciore aqua , dissolvuntur , eò acceptam semel aquam retinere fortius videntur , 308.

sunt aquæ avidissimi , qui tamen combinati abeunt in tertium inde genitum , qui aquam difficulter recipit , 388.

Vegetantium non possunt cum igne agi in flammam , 167.

volatiles Alcalini , oleosi , in homine sano , non generantur , neque insunt , 223.

Salia , 24.

Alcalina , fixa , cremando parata ex vegetabilibus , vulgaria , nascuntur pro magna parte satis , ex vera elementalibus , simplicibus ; Terra , 342.

neutra menstrua , 436.

quænam dissolvuntur aquâ in omni gradu caloris ? 387.

Salis Alcalini fixi vis , 414.

Animalium vera natura quænam ? 37.

fixitas dependet à terra ipsi per ignem unita ; 343.

Fossilis species , 24.

omnis prorsus inflammabilitas ablata est , simulac omne oleum perfecte ab eo separatum est , 159.

plurimum in aqua in Zona torrida , ad Polos minimum , 306.

Salium Acidorum volatilium ex Vegetantibus examen , 158.

Alcalinorum limes , 425.

Alcalinorum vis in quo hæret ? 425. 426.

Alcalinorum volatilium ex vegetantibus examen , quatenus ad ignem spectant , 158.

compositorum maxima copia unde produciuntur ? 421.

Fossilium principia , 26.

elementa insensibilia sunt , 405.

genera diversa , *ibid.*

quorundam acidorum fixitas , an præcipue deberet elemento terræ ? 349.

quorundam per aquam solutio experimentis demonstratur , 305. 306.

solutio in aqua , ipsius elementorum motum demonstrat , 300.

Salicis genitalis pulvisculus falso habitus ab ignaris propolline sulphuris , 260.

Saliva aërem naturaliter continet , 281.

Sanatio felicissima perficitur aquâ , 328.

Sanguinis aquæ immixtum Alcali fixum igneum , nullum potest excitare calorem , 199.

indoles quò plus vergit in ingenium aquæ , eò minus caloris intra corpus produciuntur , 106.

Sanguis coagulatur ab Alcohole & Igne , 184.

humanus in corde cur calidissimus ? 147.

frigidissimus in venis , *ibid.*

in pulmone calidissimus simul , & frigidissimus fit , 149.

naturaliter continet aërem , 281.

noster elasticus violenter actus per arterias elasticas , quare calet , 106.

Sapones omnium subtilissimi nascuntur arte , 389.

Saporum gratia , amœnitas , diversitas , pendent præcipue ab aqua , 329.

Saxis quandoque defluit agitur humor , qui facis admotu ardentis flammam capit , atque ita exardet , 190.

Saxorum & metallorum conversio in vitrum , est fere summa & ultima actio summi ignis , 131.

Scobs ligni albissimi incussam scintillam ignis vix admittit ut sustineat , 117.

Semen est Plantæ Embryo cum Placenta uterina , 33.

Paternum , Embryonem ovulo materno insemit , 261.

Semi-metalla quid ? Et quot horum species ? 29. 30.

Semi-metalla sulphurea quænam ? 30. 31.

Separatio Chemica non dat partes ut præteriterant , 40.

Serum sanguinis Aërem naturaliter continet , 281.

sanguinis coagulatur ab Alcohole & igne , 184.

Sideroxylon Indorum maxime valet ad ignem suscitandum per validos attritus , 96. 97.

Siderum coelestium influentiæ non ab igne , 123.

varii aspectus quid efficere possunt ? 255.

vis si quæ in corpora sublunaria , soli gravitati adscribenda , 124.

Silentium summum & quies absoluta in igne puro , 100.

Silex si percutitur ictu Chalybis optimi , explosa corpuscula hac actione de-

I N D E X

- prehenduntur esse globi vitrei, 131.
- Silex* uno momento in vitrum reducitur in foco Vilettiano, *ibid.*
- Silicis* in vitrum reductio, effectus ignis momentanei omnium maximus, qui hactenus cognitus, *ibid.*
- Simplicia* quædam ex vegetantibus per Chemiam producta calorem tantum accipiunt, dum permiscuntur, 201 simplicium quæ Chemia producit ex Vegetantibus, quinam caloris gradus? *Ibid.*
- Sol* agit ignem in Parallelistinum, 112. cum sua gravitante atmosphæra, rapidissimis circumducitur motibus, 214. forte ignem maximum apud nos deprehensum de se non emittit, 135. forte potentiam tantum habet, ut præexistentem in eodem illo loco ignem non auctum, dirigat in rectas parallelas, *ibid.* ignem qui nunc admissus calorem facit, non à suo corpore emittit, 138. quando plus aquæ in altum elevat, 255.
- Solis* & Lunæ varii adspectus multas in Aëre mutationes efficiunt, 265.
- Solis* materiâ non opus est ad ignem summum, 135. vis maxima, nunquam tanta nota, ut spontanea incendia parer, 115.
- Solidum* absolutum est illud extensum, in quo nullum adest penetrabile spatium omnino, 211.
- Solvens* quomodo intret intra meatus corporis solvendi non ita facile cognitu, 376.
- Solutiones*, silente per frigus summum igne, vel non fiunt, vel tardius procedunt, 361.
- Spatia* occupata ab eadem portione Aëris, sunt in ratione reciproca ponderum comprimentium, 241.
- Spatium* datum implere tali corpore, ut ad definitum gradum calefcere modò possit igne maximo, 143. datum replere tali corpore, ut maximus ignis possibilis in eo retineri queat, *ibid.*
- Specula* convexa minus fortiter agunt, quam concava metallica, 123. Cautica, unde horum doctrina intelligitur? 118. 119.
- Speculi* catoptrici ignorata figura, vel homogeneitate vel soliditate ignis in foco collecti, proportio deterrinari non potest, 127.
- Speculi* concavi corpus simulac incalescit, è lenior ejus actus, & quidem pro ratione incalescentiæ, 122. concavi metallica indoles quò densior facta, è fortior ejus effectus, *ibid.*
- Vilettiani cum vitro Tschirnhausiano comparatio, 132.
- Vilettiani incommoda, & comoda, 123.
- Vilettiani incredibilis virtus, 121.
- Vilettiani ingens effectus per lumen solis à speculo plano reflexum, 122.
- Vilettiani materies quò frigidior, è semper vis ignea in foco speculi violentior, *ibid.*
- Vilettiani miræ conditiones, ut effecta præstent magna, *ibid.*
- Vilettiani virtus difficulter definiri potest à priori, 121.
- Vilettiani virtus magna cognoscitur per effecta, *ibid.*
- Speculorum* figuræ si ingentes, cavæ, conoides, parabolicae fierent, immaniter vis ignis cresceret, 82.
- Speculum* cavum ex lignis materie solertissime in cavum sphericum formatum, & bracteis aureis inductis expolitum, valde urens, 118.
- Speculum* Catoptricum arctius adunat, quam Dioptricum, 132. mirabile, urentissimum, ex fragmentulis straminis fulvi adaptatis inter se, 118.
- Vilettianum nulla effecta præstat per Lunam, 122.
- Viletti, hyberno serenissimo tempore & frigore longe efficacius vim suam exercet, quam æstate ferena, *ibid.*
- urens quam validissime ad solem, fumo ardentis candelæ tenuissimo obductum, nil caloris vel lucis in foco dedit, 117.
- Sphæra* aurea, aqua perfecte plena, comprimari non potuit, 300. de plumbo confecta, aqua repleta, malleo comprimari potuit, *ibid.*
- Sphærica* corpora caloris tenacissima, 146.
- Spiriibus* forte, dum deflagrant, accedit ex Aëre aqua, 174.
- Spiritus* acidi Nitri & Salis Marini, quare fluidi semper? 303. acidi, qui ex pluribus vegetabilibus educantur ignem extinguunt, 158.

R E R U M.

Spiritus acidi salium ingentem duritiem habent, 376.
 Chemici, vox ambigua, 404.
 de rebus igne expulsi, non sunt simplices, sed aliis permixtis constant, 219.
 detinentur per olea seu sulphur, ne avolent, 343.
 fragrantés, Rectores dicti, inimitabiles sunt arti, 258.
 igne producti integri in Aërem abripiuntur, inque eo oberrant affiduo, 259.
 in animalibus quales reperiuntur? 36.
 nativi & fermentati ex vegetantibus in aëre continentur, 258.
 nativi plantarum nil continent, quod alat flammam vel ignem, 157. 158.
 nativi sollicitissime depurati, injecti igni ardenti, hunc extinguunt brevi, modò oleum omne absit, 158.
 Nitri quoniam frigoris gradu congeliatur? 88.
 omnes qui ex plantis odoriferis exhalant, in Aëre continentur & vagantur, 258.
 omnium subtilissimi Alcoholis, nunquam in suis elementis mutati observati fuerunt, 376.
 qui putrescendo producti fuerunt, sunt inflammabiles, 167.
 Rector, filius solis, proles ignis, ignis internus rerum, ab Alchemistis dictus, 174.
 Rector in compositis quis apud Alchemistas? 41.
 Rector in metallis, aliisque, 43.
 Rectores, soluti à tenacitate reliquantis sulphuris semper evadunt sponte sua volatiles per Atmosphæram, 258.
 Rectoris infinita parvitas in Oleo, 42.
 Rectoris mira actuositas, *ibid.*
 Rectoris quantitas & actuositas probatur exemplo, *ibid.*
 Rectoris sedes Oleum rei, 41.
 sulphuris per campanam, ab aqua omni sua separatam, est omnium liquorum ponderosissimus post Mercurium, & acerrimus, 191.
 vini communis facilius in aqua miscetur, quam Alcohol purissimum, 309.
 vinosi ex vegetantibus per idoneam

fermentationem rite paratis, 258.
 259.
Spiritus vitæ in Rore non quærendis, 251.
Spirituum Chemicorum plures ad sales pertinent, 404.
 nativorum plantarum examen, quatenus ad ignem spectant, 157.
 158.
Stanni character, 22. 23.
Stella, forte Phænomena singularia, & raro contingentia producere poterunt, 265.
Stirpes plurimæ Medicatæ præcipuam suam virtutem in cortice gerunt, 34.
Stirpium papposarum semina, in altissimis locis suas stirpes propagant, 260.
Sublimatio pretiosorum oleorum sine aqua fieri nequit, 330.
Succinum quid? 28.
Succo Pancreatico naturaliter Aër adest, 281.
Sulphur sub campana accensum, dat copiosum & aquosum valde liquorem, si tempestas nebulosa, humida, 174.
 est oleum inflammabile concretum cum acidissimo oleo vitrioli, 416.
 & Mercurius, tritu coëunt in pollinem nigrum, 359.
 fossile liquidum, Petroleum, 27.
 igne in sublime actum manet semper Sulphur, 289.
 ipsum solum, per calorem in pollinem impalpabilem per Aëra vagum abripitur, 262.
 licet centies sublimetur, semper manet Sulphur idem, 221.
 multum ignis pabulum continet, 191.
 quomodo agit in ferrum? 207.
 quid? 26.
 vivum quale? *Ibid.*
 vulgare quid? *Ibid.*
Sulphura & Metalla aër in se continet, 262.
 263.
 quoties comburuntur, tota abripiuntur in Aërem, 262.
 variis modis ita mutantur, ut avolent in Atmosphæram, secumque rapiant alia corpora, *ibid.*
Sulphuris incensi effectus sunt partim adscribendi igni elementali, & partim sulphuris combustili, partim acido illius volatili reddito, 192.
 incensi flamma non nascitur prius, quam illud ad ignem liquefactum fuerit, 191.
 inflammati, siccissimi, cærulea flamma acidum humorem tempore

I N D E X

- ficcio quam parcissime dat, sed fortem, 174.
Sulphuris pars oleosa igni alimentum solum dat, 158.
Superficies quousque mensura videtur caloris & frigoris suscipiendi & dimittendi? 151.
Suprema quam silentissimâ quiete videntur frui, quò ascenditur à Terra altiùs, 100.

T

- T***elluris* ad Solis ignes expositio non omni tempore eadem, 81.
 figura à calore & frigore, 80.
 quædam plagæ inhabitabiles factæ fuerunt post terræ motus prægressos, ob tetrum vaporem 265.
Tempestas eò serenior, siccior, quò aqua altiùs in Aërem evehitur, 252.
 licèt æstuet præ calore, quare si cœlum serenum sit, & sine nubibus, raro contingunt fulgura, &c? 126.
 violentissima & instans unde cognoscitur? 255.
Tempestates illæ terribiles, quæ diurnas serenitates excipiunt, unde? 125.
Tenebra crassæ quomodo ocyssime oriri possunt? 124.
Teneriffa Insula, in ea est Mons habens quotidie circa meridiem impendentes nebulas, 252.
Terebinthina oleum æthereum, limpidissimum, levissimum, ad parva ignis incrementa expanditur quaquaversum in tota mole sua, 91.
 oleum licèt levius aqua, tamen summo calore ebullientis aquæ non redigitur ad ebullitionem, 93.
Terra ad Fossilium classem inprimis referenda, 335.
 albissimi coloris non calefcit nisi in sola tantum superficie extrema, 117.
 an in metallis reperitur? 350.
 atra usque adeo fervet, ut radices stirpium exurat, 117.
 Chemicis sua instrumenta præbet & vasa, 353.
 cui Regno adscribenda? 335.
 dat firmam basin corporibus, & cætera principia unit & sibi & etiam inter se, 352.
 destillatione accepta, sincerissima, 339.
 destillatione ex salibus, fossilibus

- extrahitur, 348.
Terra difficulter in metallis demonstratur, 335.
 divagatur etiam nubium specie, 338.
 est alterum Chaos, de quo orta omnia, & in quod relabuntur, 293.
 ex animalibus comburendo ipsa acquiritur, 347.
 ex cineribus vegetantium collecta pabulo ignis intervire nequit, 162.
 ex fossilibus extrahitur, 348.
 ex metallis extrahi nequit, 351.
 ex salibus fossilibus solutione extrahitur, 348.
 ex vegetabilibus sincera quomodo educitur? 337.
 ex vegetabilibus sua tenuitate in sublimè rapi potest, 259.
 ex vegetantibus valde volatilis reddi potest, 338.
 facit, ut corpus resistere queat, Aëri, Aquæ, Soli, & cuidam Ignis ipsius gradui, 347.
 fluxum salium prohibet in igne, 353.
 ignis vi educta de compositis, semper salium fixorum usque in vitri originem tenax, 220.
 in humoribus Animalium destillatis, 344.
 in sale Alkali fixo hæret, 340.
 in sulphureis liquidis & solidis reperitur, 349. 350.
 in fummo igne fixa, 336.
 in vitro, Alcalino sali concrefcit intime in massam pellucidissimam, 341.
 nigra pedes amburit, parcit intuentium oculis, 119.
 candida calefacit pedes, oculos præstringit, inflammat, exurit, albitudine fulgidâ, *ibid.*
 nimium volitantia ex se figit, retinet, à dissipatione prohibet, 352.
 nostra vulgo dicta, omnium minime pro Terra vera & pura haberi debet, 354.
 nullum simplicius corpus est 336
 oleis salibusque mista, facile volatilis redditur, 339.
 pondere exsuperat, aquam, sales, olea, spiritus vegetantium & animalium, 338.
 pura inservit Chemicis ad sales Animalium, aut Vegetantium accurate depurandum ab omni oleo, 354.
 pura, siccissima, elementalìs eget

R E R U M.

Terra aquæ, aut olei, glutine, 347.
 purissima alii principio unita prorsus potest dissolvi in aqua, 341.
 quæ de fumo & fuligine, sincerissima, 338.
 quæ sincerissima destillatione, 336.
 quæ vulgo de metallis educitur, non respondet veræ Terræ, nec ejus nomen meretur, 350.
 Salibus alcalinis fixis unita quousque tantum attenuari potest vi externa ignis cremantis? 342.
 sincerâ Vegetantium, pars altera cinerum, postea quam sal inde eductus, 155.
 sincerissima quæ arte parari potest, 337.
 sincerissima, quæ combustione Vegetantium de cinere, *ibid.*
 sola dat cunctis propriam formam, 347.
 sola est quæ sulphur retinet & sales, 343.
 tota ex Aëre cadentia recipit omnia, 258.
 Vegetantium attenuatissima pervim extremam ignis aperti, quomodo dat Alkali fixum? 342.
 vinculo suæ constantiæ, & tenacitatis cætera ligat, 347.
 virgo quænam dicitur? 336.
 vix in Mercurio reperitur, 350.
Terra adjectio quam maxime necessaria in plurimis Chemicis operationibus, 354.
 definitio, 335.
 Docimastarum exploratrices ex quam terra formantur? 338.
 fossiles & nativæ, quænam? 29.
 intima & fere inseparabilis permistio cum oleis quibuscumque Animalium, 345.
 materies fragilis videtur, 336.
 Medicatæ non sunt Terræ, sed corpora composita, 355.
 summa fœcunditas à nive, 320. 321.
 fœcundatio à pluvia & nive, 328.
 Vegetantium & Animalium, inter cætera Metalla plus accedit Ferrum, 353.
 Vegetantium possunt quidem ab igne incandescere, non vero cum ipso in flammam agi, 166.
 167.
 usus in ipsa productione Phosphori, 354.
Terram veram à Metallo separari nondum certo constat, 349.

Theoria Chemicæ quæ? 2.
Theoria Chemicæ limites, *ibid.*
 castitatis ratio, *ibid.*
 Chemicæ usus in experimentis, *ibid.*
Thermometra quare optima ex Mercurio construi possunt? 153.
Thermometrum Drebbelii aëreum, 32.
 emendatum, *ibid.*
 immersum frigidiori liquido, primo momento ascendit, descendit mox, 153.
 immissum calidiori liquido, primo momento descendit, ascendit mox, *ibid.*
 statim notat mutationem à miscella diversorum corporum factam, 196.
 ferventi aquæ impositum, gradu caloris geniti notabit ipsam Atmosphæræ eo tempore gravitatem, 92.
Thermoscopio nullam mutationem inducere potest ventus, 104.
Tonitru fremitus sonori unde producuntur? 255.
Tonitrua eò violentiora semper, quò altiori de loco decidua fuerint, *ibid.*
 terribilia concomitantur nubibus candidissimis & dein piceæ nigritudinis, *ibid.*
 quomodo producuntur? Horumque causæ, *ibid.*
 tam valida in Russia, Suecia, Dania, à regelascente tempestate, 126.
 unde summo æstu raro contingunt, si coelum serenum sit; & sine nubibus? *Ibid.*
Transmutationis Metallorum vera fundamenta, 23.
Turbines, licet tempestas astuet præ calore, raro contingunt, si coelum serenum sit, & sine nubibus, 126.

V

Vacuum Torricellianum calorem in eo genitum uno momento amittit, 142.
 Torricellianum levissimum fluidum est, 74.
Vapores salini tantum in definitam, nec magnam, altitudinem in Aërem elevantur, 262.
 varii sunt pro parte telluris, & ratione soli, 265.
Vasa ad operationes Chemicas peragendas, 464.

I N D E X

- Vasa* Chemica quænam esse debent? 462.
destillatoria qualia esse debent? 464.
metallica; impleta ponderosis liquidis, expansa ab his metallica materie, ampliora reddita fuerunt, 240.
quousque replenda sunt in summo hyemis frigore? 90.
- Vasorum* Chemicorum figura ad servanda corpora, 463.
Chemicorum varia materies, 463.
- Vegetabilis* fermentantis mirifica dilatatio, 285.
pars solidissima dat ignem fortio-rem, 186.
- Vegetabilium* oleum ultimum pluri terræ incombustibili adhærescit, *ibid.*
partes in vacuo Boyleano immutata hæreere videntur, 288.
- Vegetantia* cuncta miris congruunt proprietatibus, 353.
omnia cruda in se habent aquam, 155.
omnia nota igne comburi possunt, *ibid.*
per idoneam fermentationem rite parata, dant spiritus vinosos, 258.
post putrefactionem combusta, nihil salis alcalini fixi suppeditant, 346.
putrefacta omnem suum salem volatilem, ut animalia, exhibent, *ibid.*
qualia sunt corpora? 32.
- Vegetantium* integræ partes in aëre continentur, 260.
olea ejus sunt indolis, ut patiantur se permisceri facile in liquidum concretum, vix deinde ullâ notâ diversitatis distinguendum, 169.
omnia elementa in Aërem evehuntur, 260.
partes combustiles in igne ut Alcohol mutantur, 184.
partes perfecte inflammabiles in oleis misceri queunt & in Alcohol, 169.
partes quænam? 155.
partium combustilium examen, 166.
putrefactio ignem excitat, 165.
putrefactio separat terram, 346.
- Venti* arenas Ægypti & Lybiæ, instar undarum rapiunt per Aëra, 260.
cineres Æthiæ per spatia immensa deferunt, *ibid.*
- Venti* effectus pravi in corpus humanum calefactum, 104. 105.
sæpe Aëris materiem valde mutant, propriam certo loco auferendo, 265.
summi frequentissime calido cum Aëre contingunt, 103.
unde raro contingunt, licet æstuet cælum, modo serenum sit, & sine nubibus? 125. 126.
- Vento* gelido spirante, atque forti valde; frigus gelidum corpori nostro admodum infectum est, 103.
süentissimo, gelu acerrimum contingit, *ibid.*
- Ventorum* necessitas, ususque summus, 295.
- Ventus* flammæ vim quare multum incitat? 189.
frigus haud generat, sed excessum caloris aufert, 104.
frigus non gignit, sed potiùs calorem, 103.
hominis corpus refrigerat, 104.
nimis fortis, cur flammam uno momento extinguit? 189.
Thermoscopium non refrigerat, 104.
- Vestes*, spirante vento, apparere possunt ita frigida, ac si de frigido Aëre assiduo induerentur, 104.
- Vestimenta* alba in æstu minus exsiccantur cæteris, 117.
corpori applicata, calefcunt magis quam si Aëri undique forent exposita, 104.
- Vestis* candida exterior, urente sole, corpus quam optime ab æstu defendit, 117.
- Vesuvi* scintillæ ultra centum milliaria per Aërem dissipantur, 260.
- Vibratio* & percussio corporis calefacti an facit tritum? 141.
in corpore calefacto est magna atque assidua pro ratione violentiæ ignis, 140. 141.
quædam celerrima partium oritur ex attritu inter duo corpora, 105.
quid ad calorem faciat? 150.
- Viletti* speculi mirabiles & ingentes effectus, 121.
- Vilettianus* ignis Tschirnhausiano longe potentior, 135.
- Vini* applicatio ex se, vix plus, aut minus calefacit, quam Aqua, 198.
spiritus accenditur igne, 165.
spiritus omnes in Aëra exhalant, & inde recidunt suo tempore, 259.
- Vinum* flammæ alendæ aptum non habetur, 165.

R E R U M.

Vinum igni injectum luculento, hunc prorsus exstinguit brevi, *ibid.*
non accenditur igne, *ibid.*
Vis magnetica per omnia transit corpora, conservatâ suâ proprietate agendi, 210.
magnetica uno momento, fere sine ulla mora, pervadit, per omnia corpora, illibatâ omni suâ potentiâ, *ibid.*
reflectendi, quâ partes speculi reddunt ignitos radios an æque fortis sit circa axin, quam circa superiorem speculi ambitum nondum constat, 129.
Vita occultus cibus latet in Aëre, 267.
omnis actio debetur Aquæ, 328.
Vitra quæ expoliuntur, quando incalescunt? 98.
Tschirnhausiana levissimâ obfuscata fuligine, nihil prorsus caloris in suo foco, vel lucis præbent, 118.

Viri species quænam ab igne plus dilatantur quam aliæ? 76.
Tschirnhausiani descriptio, 131. 132.
Tschirnhausiani præcipui effectus, 133. 134.
Vitrificatio quomodo uno momento produci potest? 131.
Vitriola, & diversæ horum species, 29. 30.
plurima per aquam nata, 308.
quomodo formantur? 389.
Undæ Aquæ, quomodo formantur? 333.
Volatilitas est præcipua mutatio quam aqua Aëris corporibus conciliat, 257.
Vortices rotatiles quomodo fiunt? 125.
Urina Aërem naturaliter habet, 281.
putredini maximi propinqua, 391.
Urina cum variis miscela diversum gradum caloris exhibet, 202.
quam cito sponte penitus volatiles factæ in auras avolant? 260.

F I N I S.

INDEX PAGINARUM

IN QUIBUS TABULÆ EXPLICANTUR.

Tab.	pag.	Tab.	pag.
I.	75. 76.	IX.	{ 298. 313. 463. 464.
II.	82. 83.	X.	465.
III.	III.	XI.	465. 467.
	{ 110.	XII.	466.
IV.	{ 163. 164.	XIII.	471. 472.
	{ 172. 175.	XIV.	472. 473.
V.	196.	XV.	473. 474.
VI.	{ 196. 197.	XVI.	474. 475.
	{ 240. 270.	XVII.	475. 476.
VII.	270. 271		
VIII.	{ 271. 274.		
	{ 275. 279.		

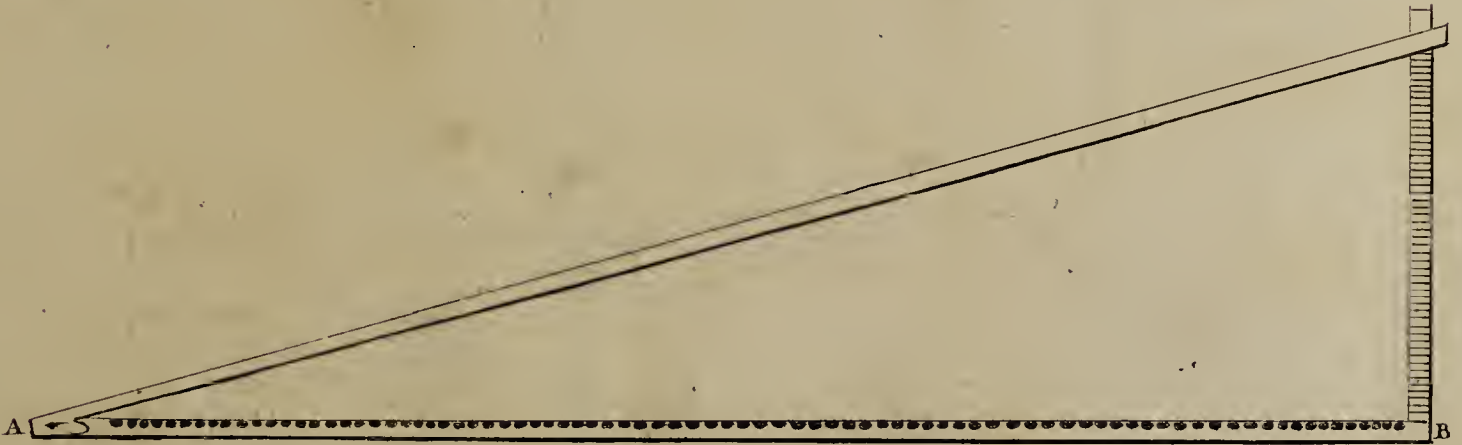
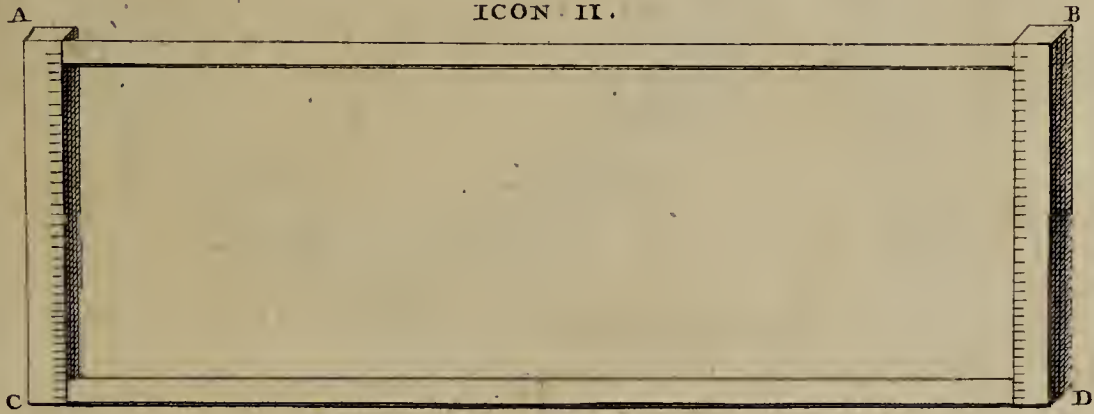
Icon. 2. in Tom. II. pag. 9.

TAB. I.

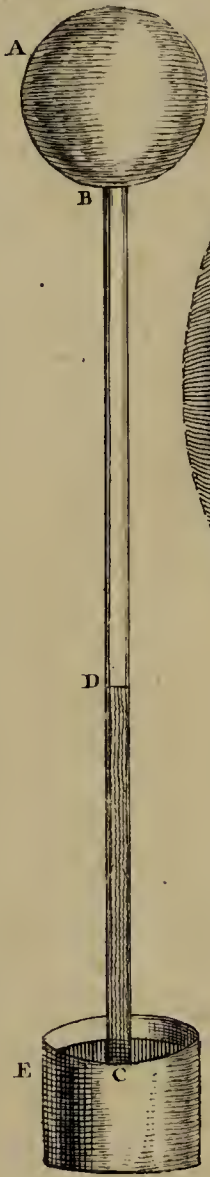
ICON I.

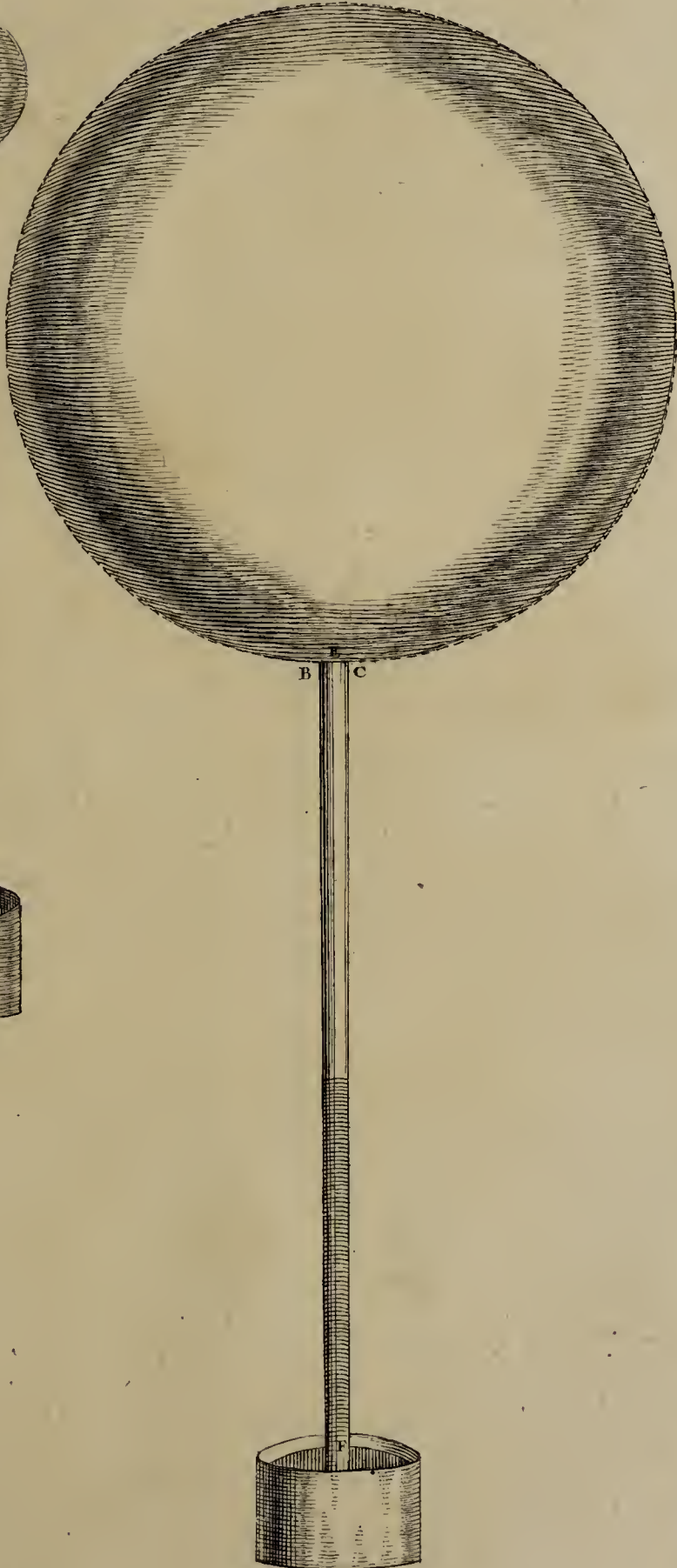
ICON II.

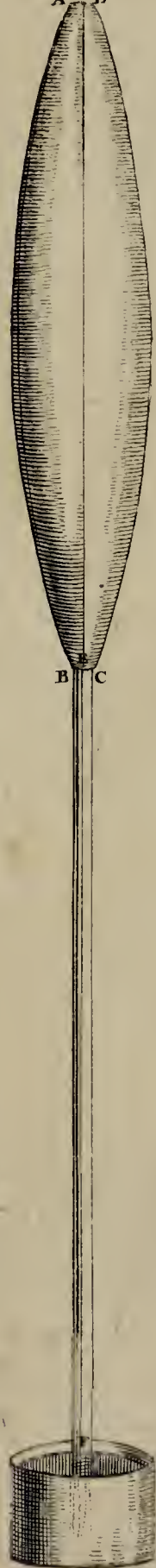
ICON I.

ICON II.
A D

ICON III.
A D

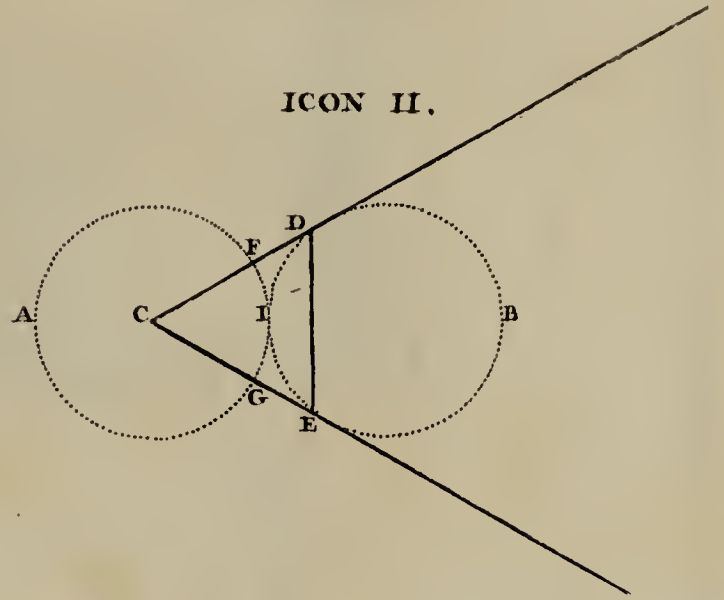

TAB. III.

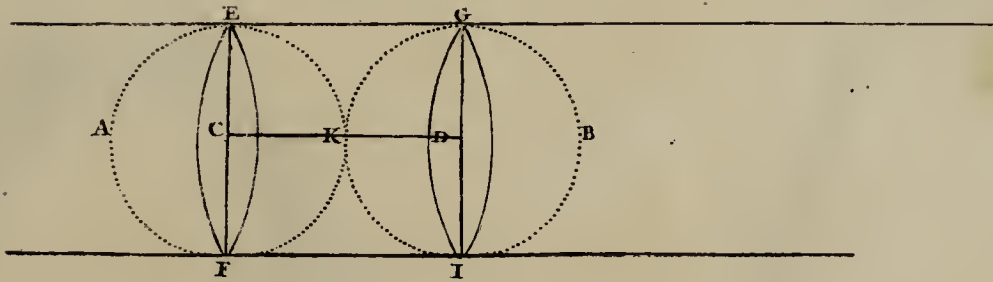
ICON I.

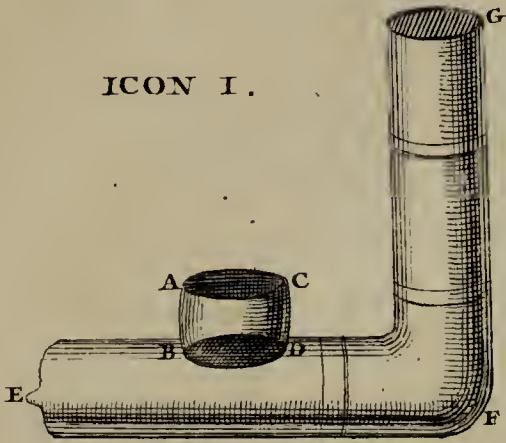
ICON II.

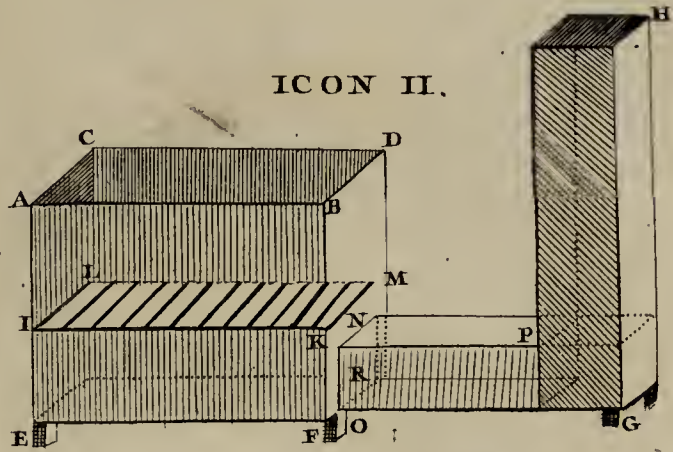
ICON III.

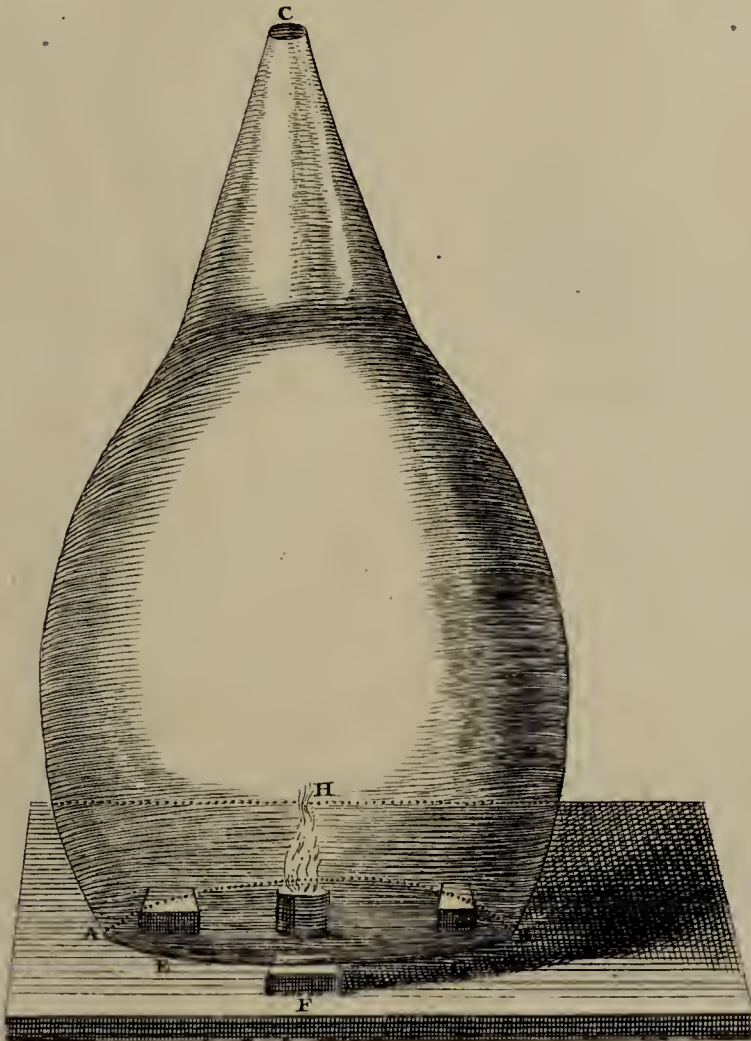
ICON I.

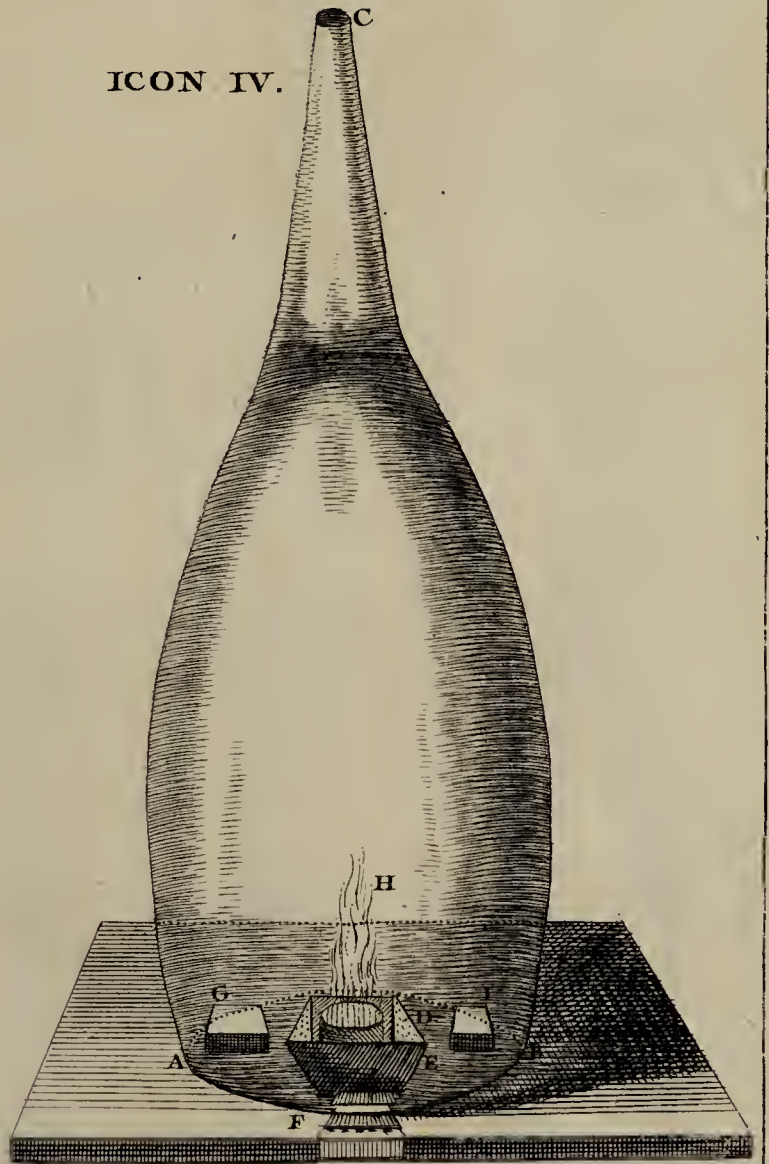
ICON II.

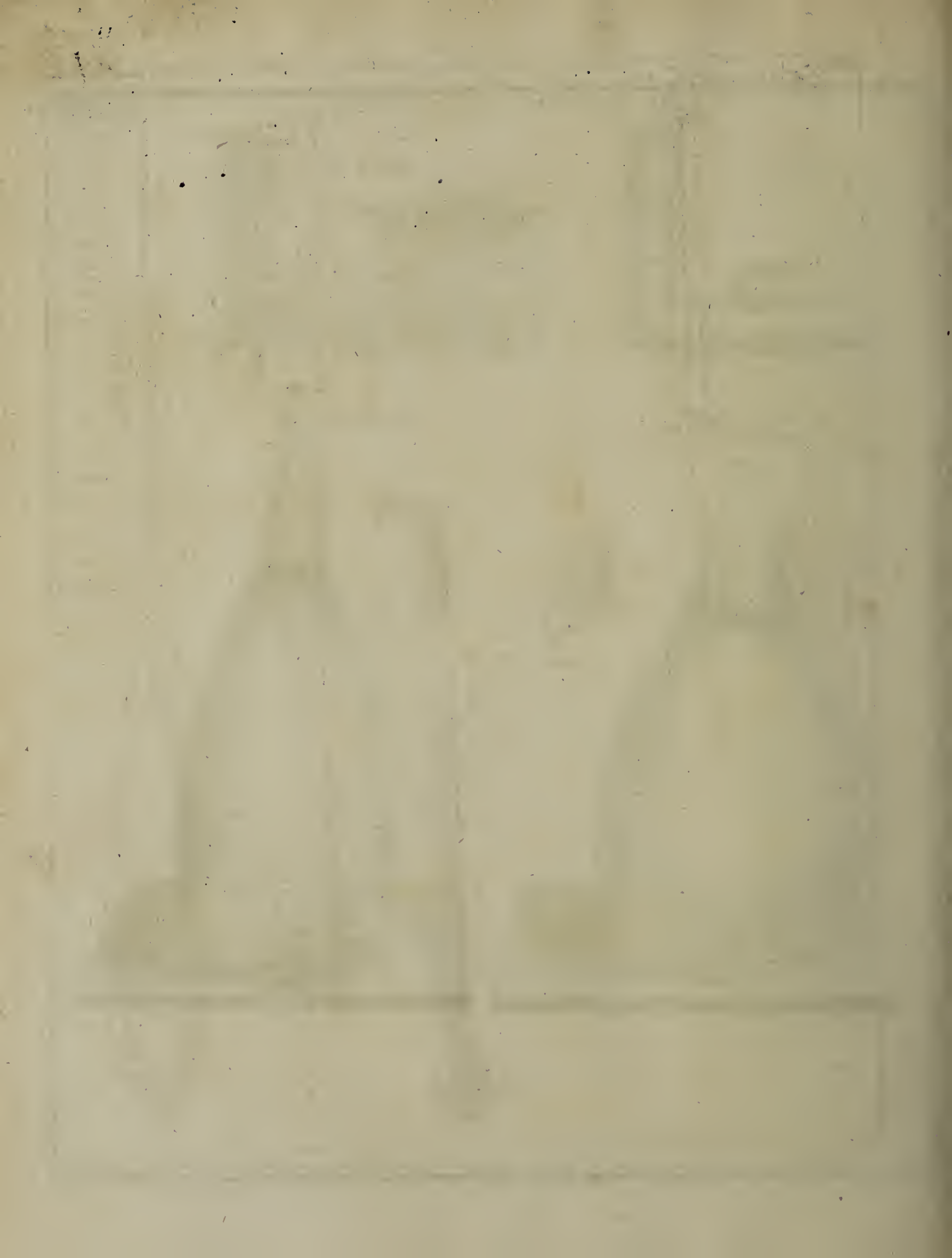

ICON III.

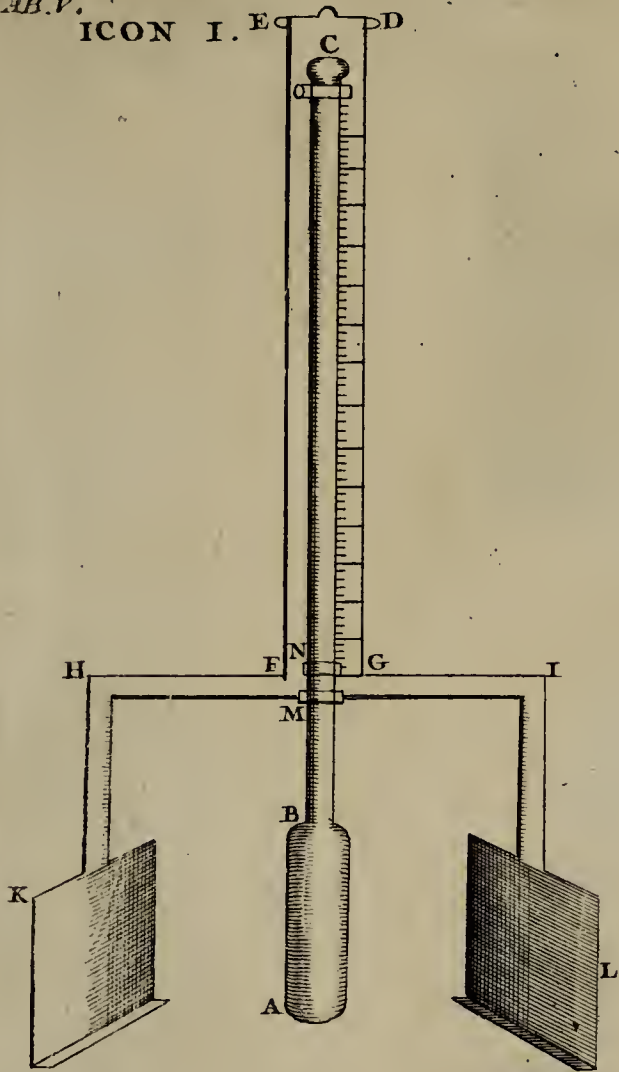

ICON IV.

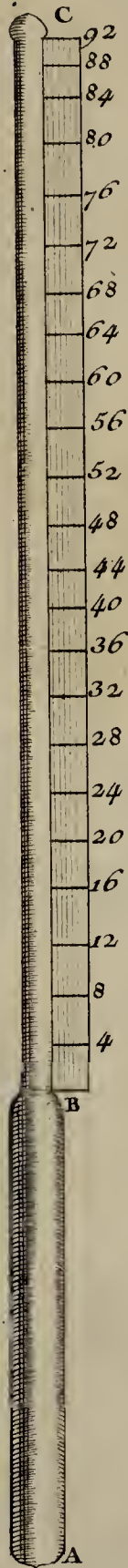

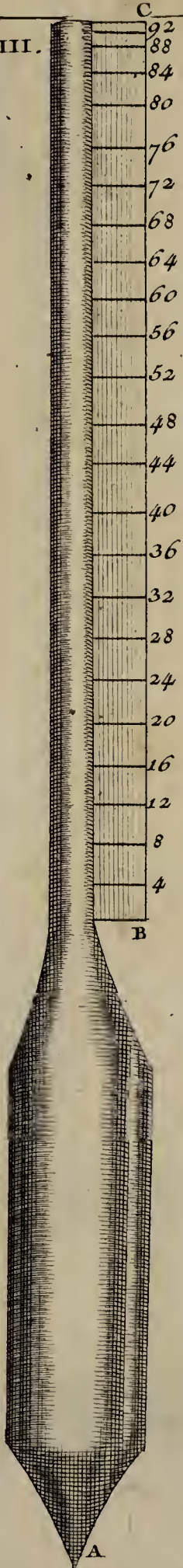
ICON I.

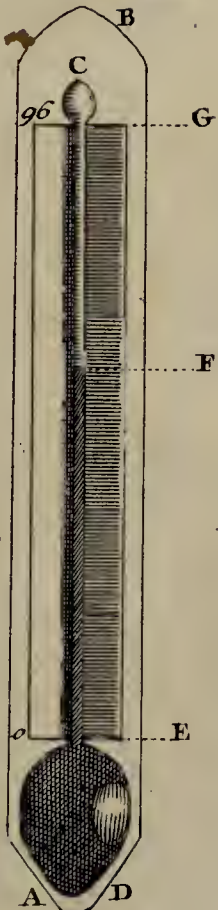
ICON II.

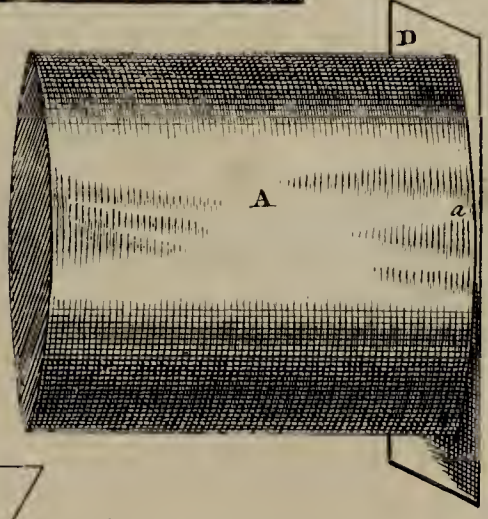
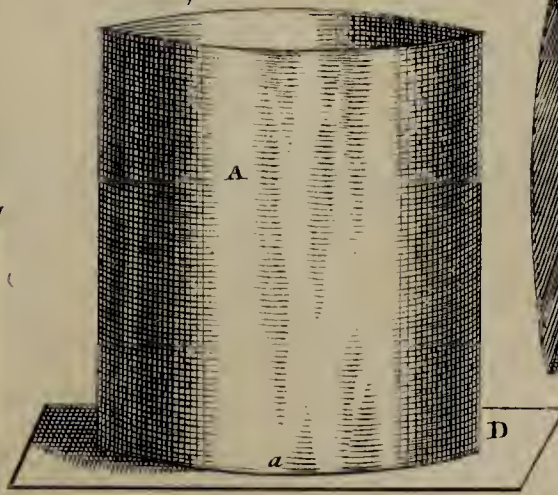
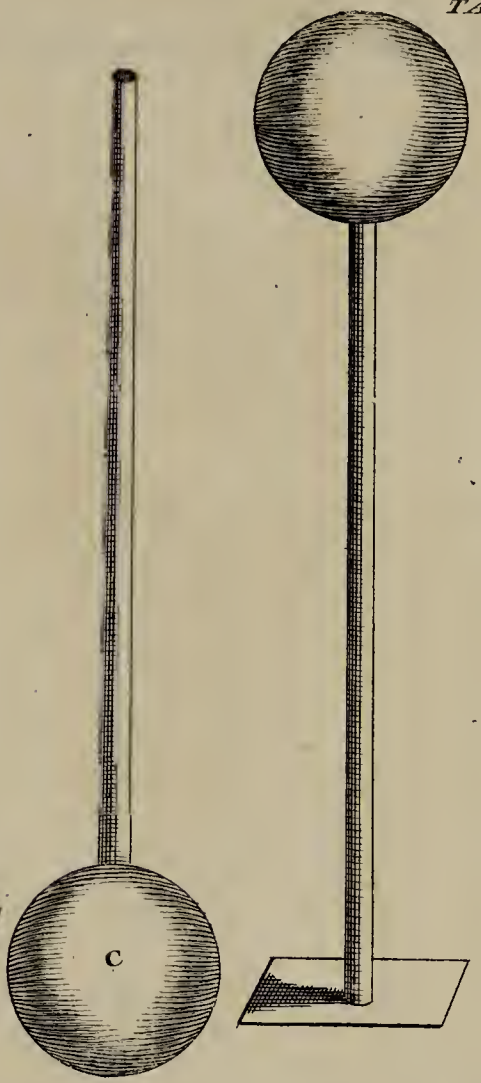
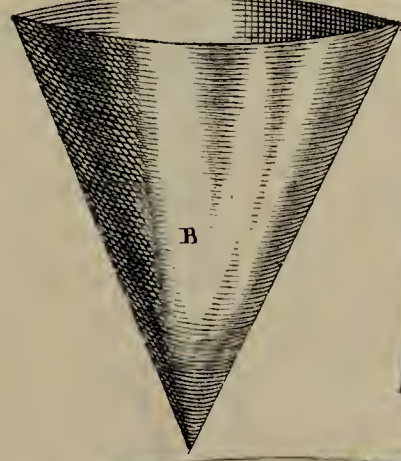
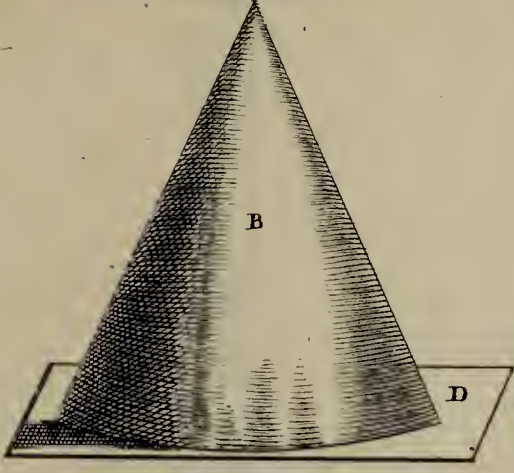
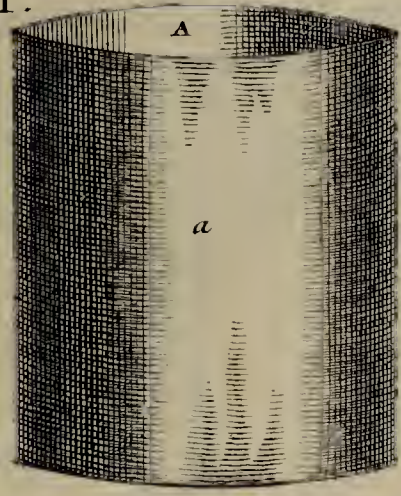
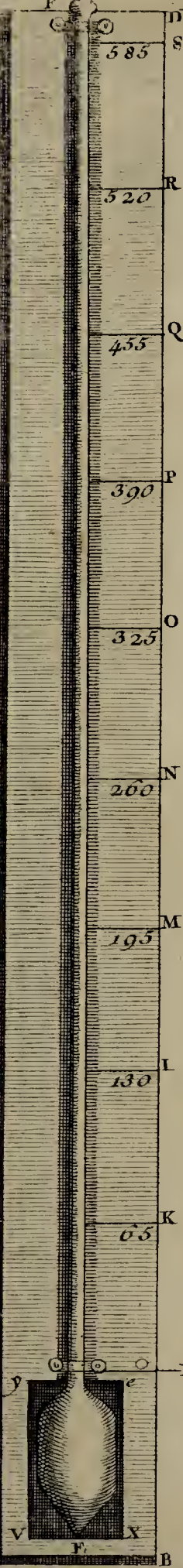

ICON III.

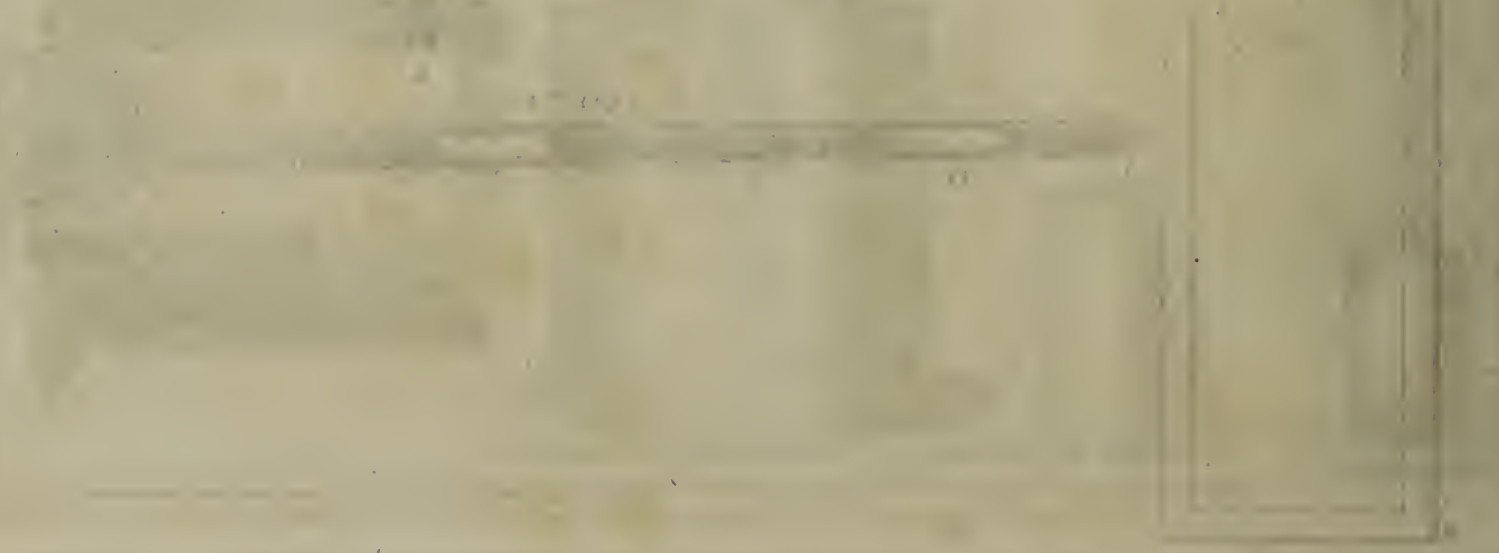
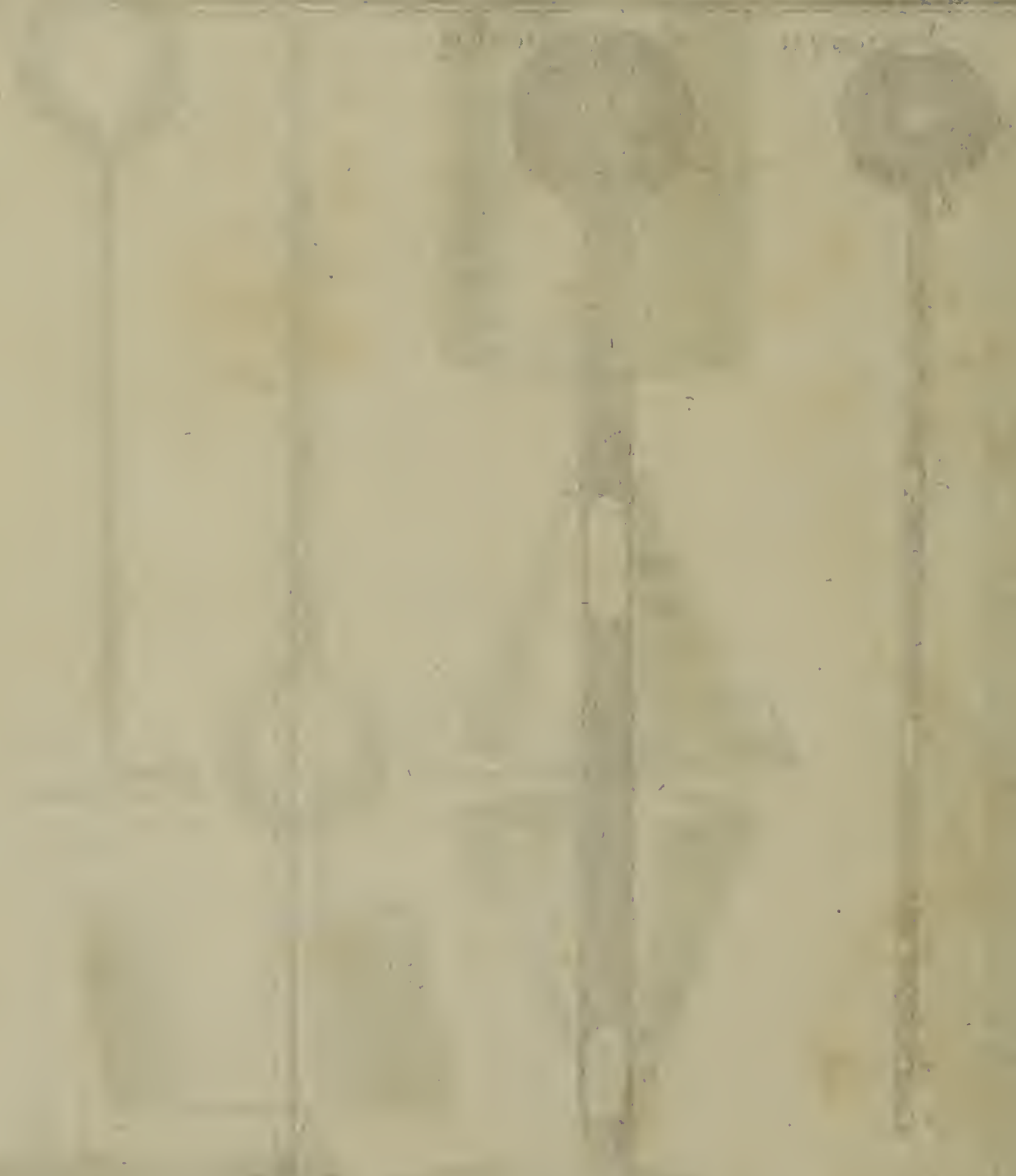

ICON IV.

A B

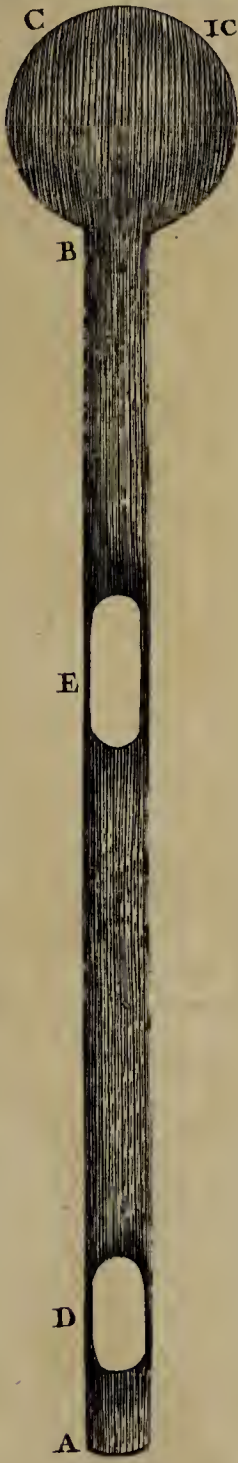

ICON I.

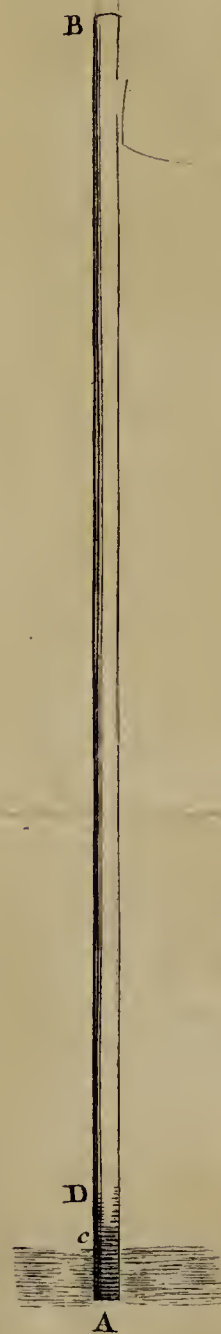
A

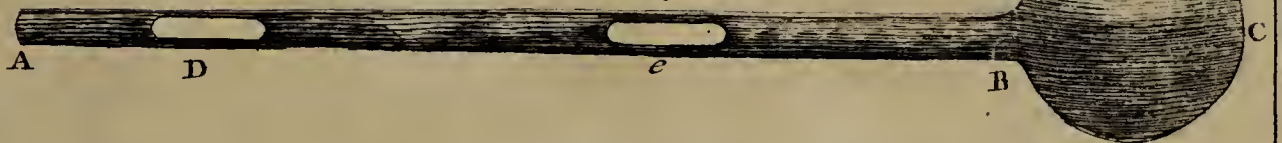
ICON II.

ICON III.

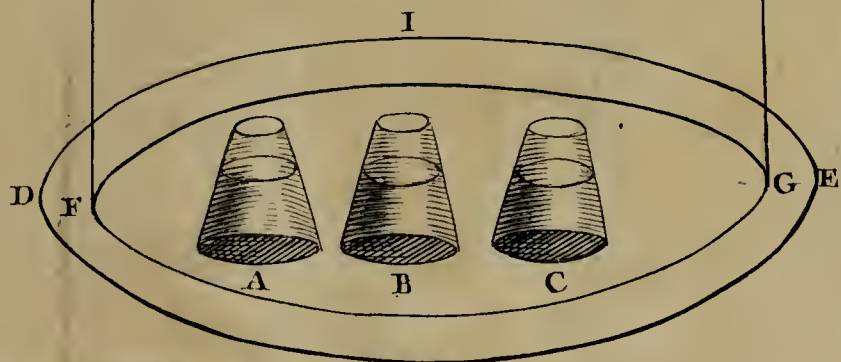

ICON IV.

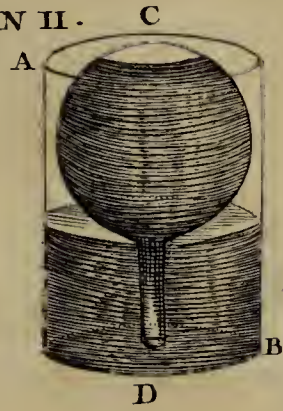

B

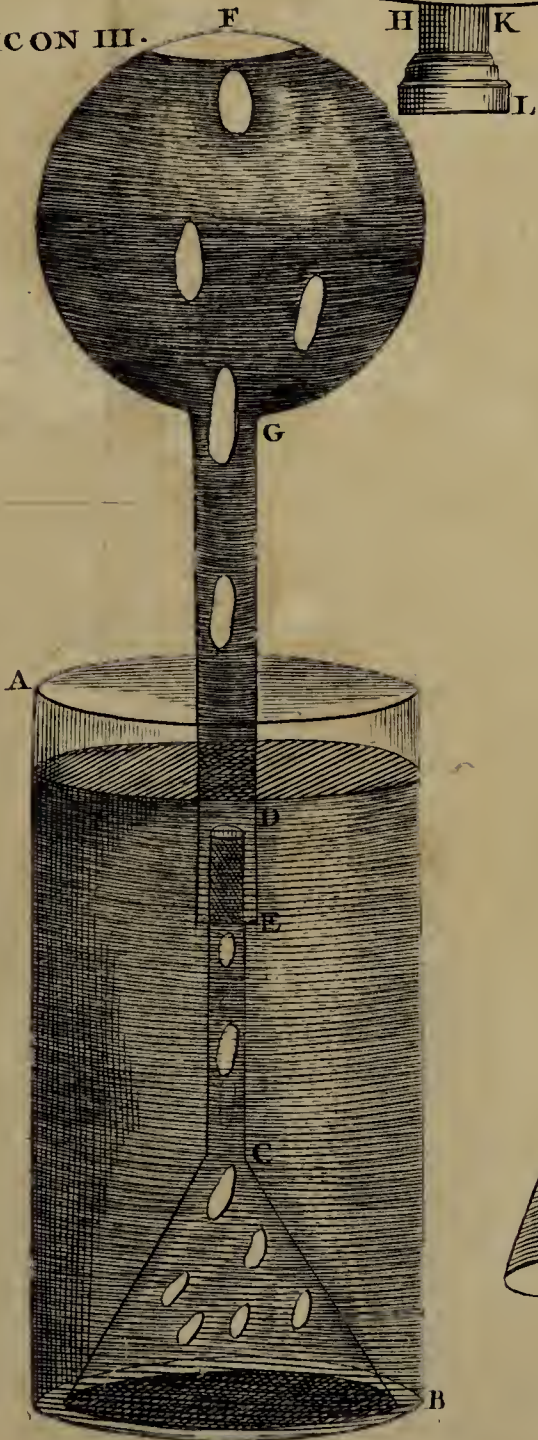
ICON I.

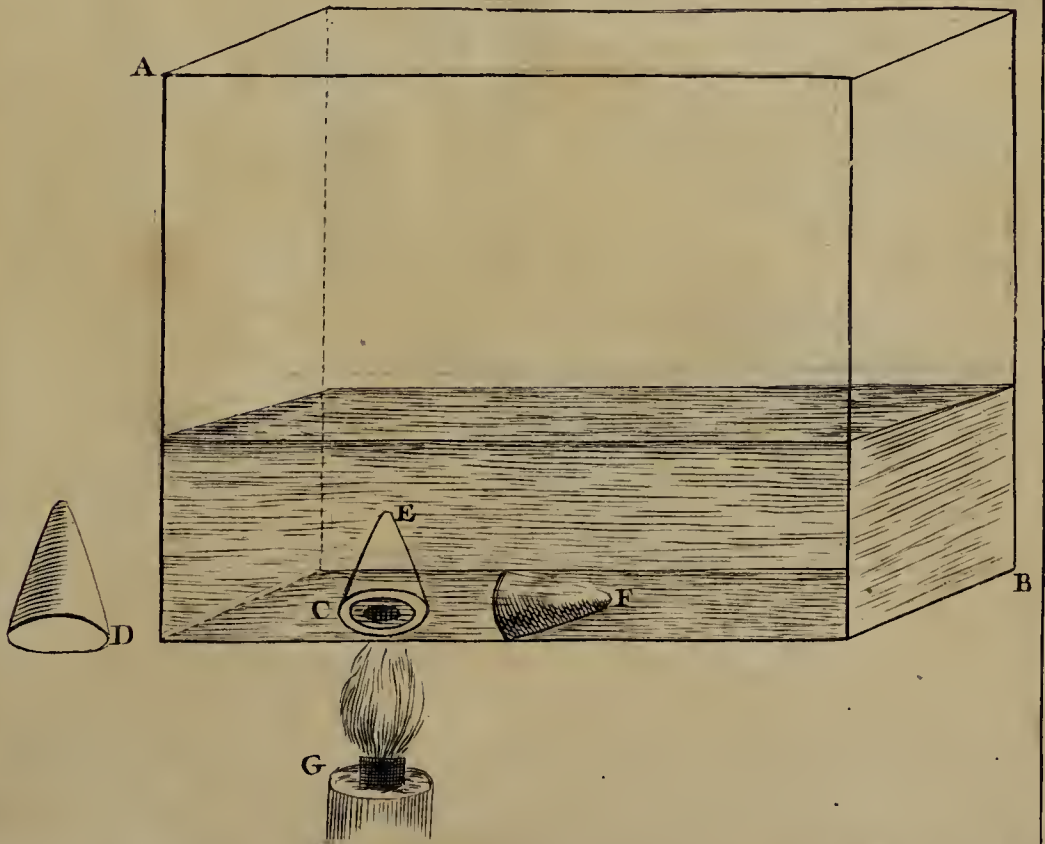
ICON II.

ICON III.

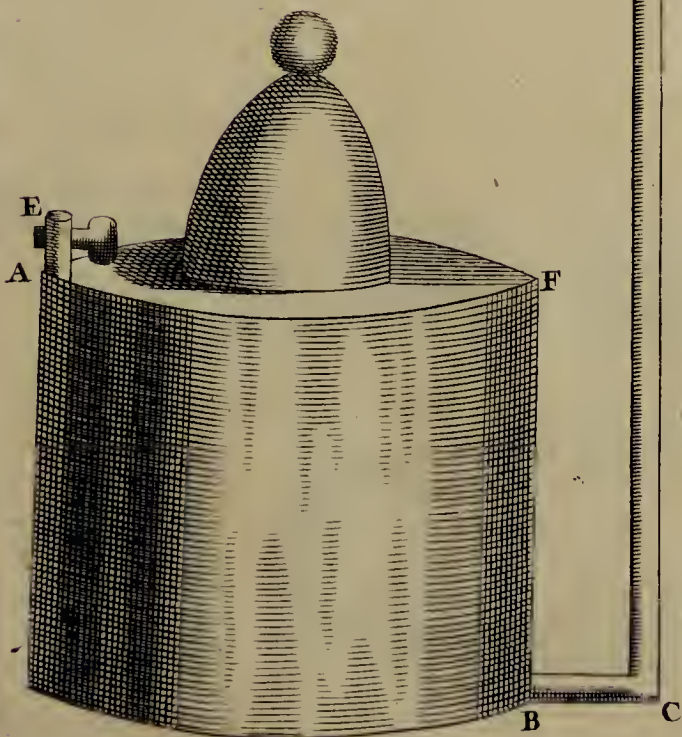

ICON IV.

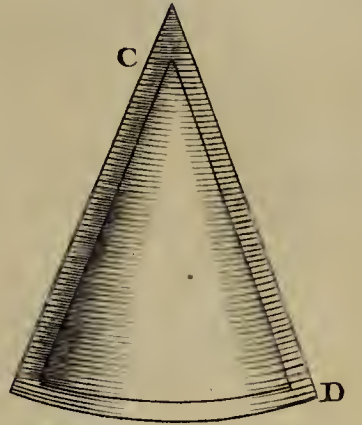
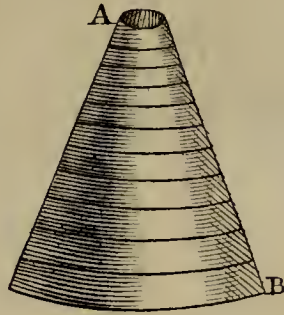

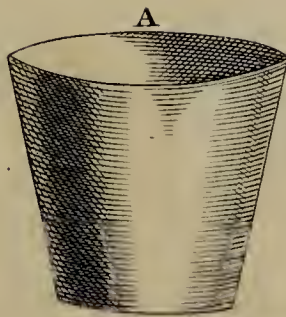
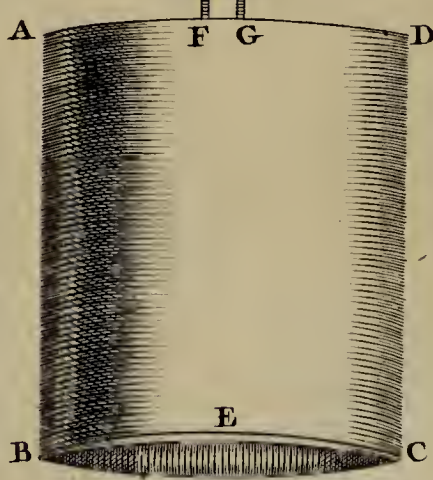
ICON I.

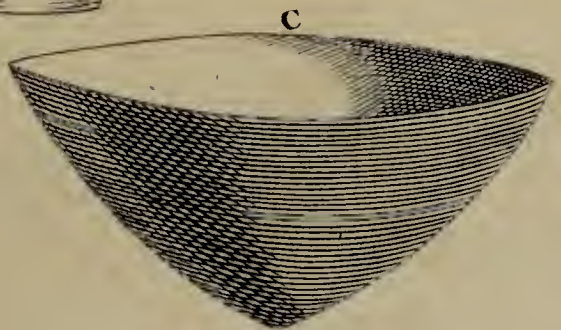
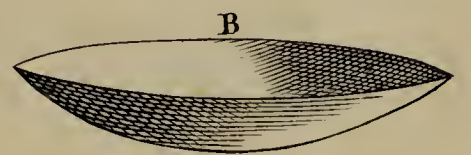
ICON II.

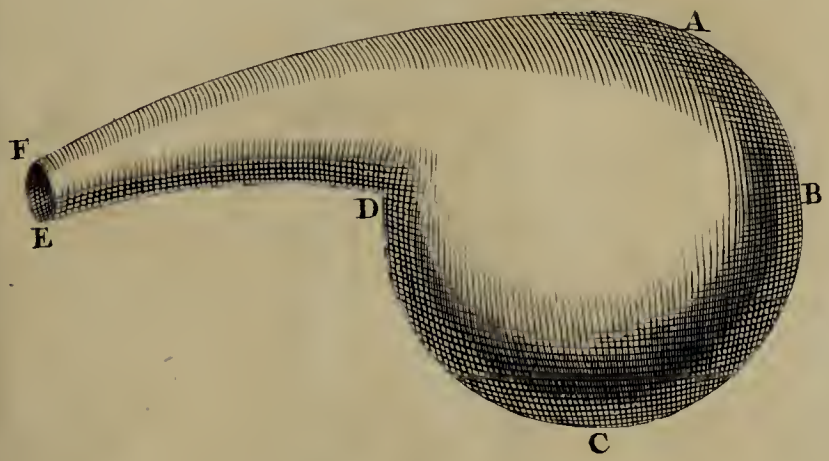
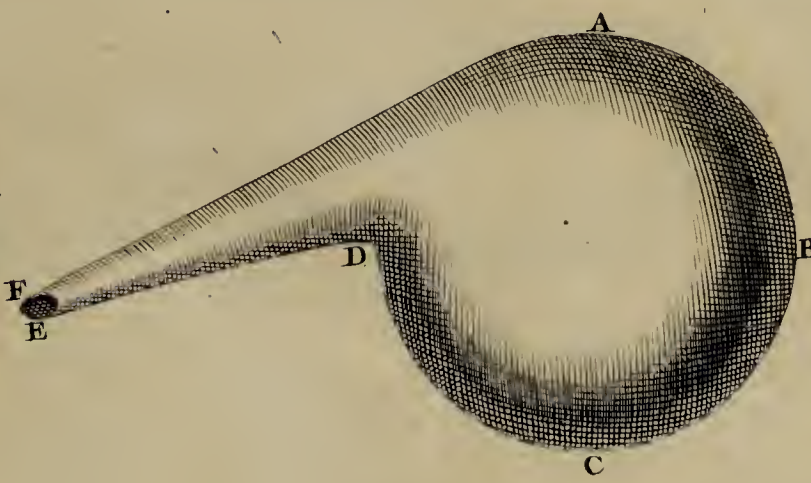
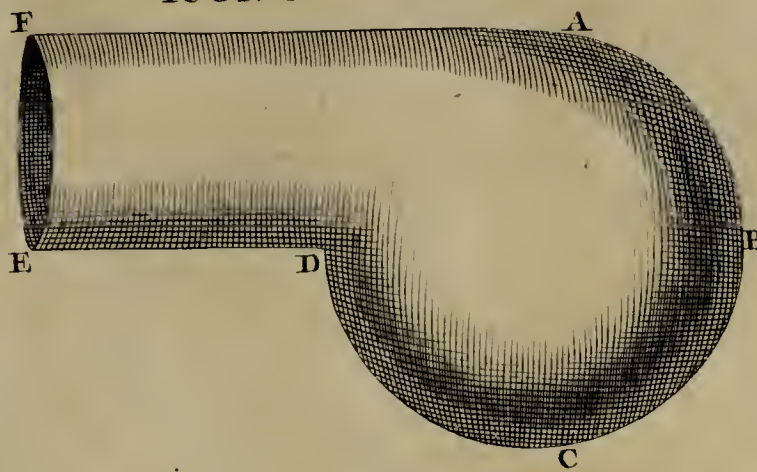
ICON III. K. L.

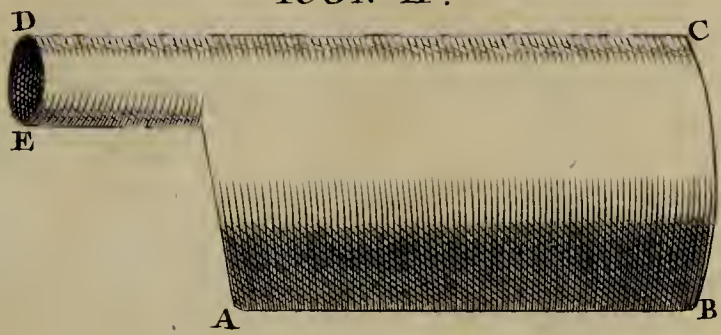
ICON IV.

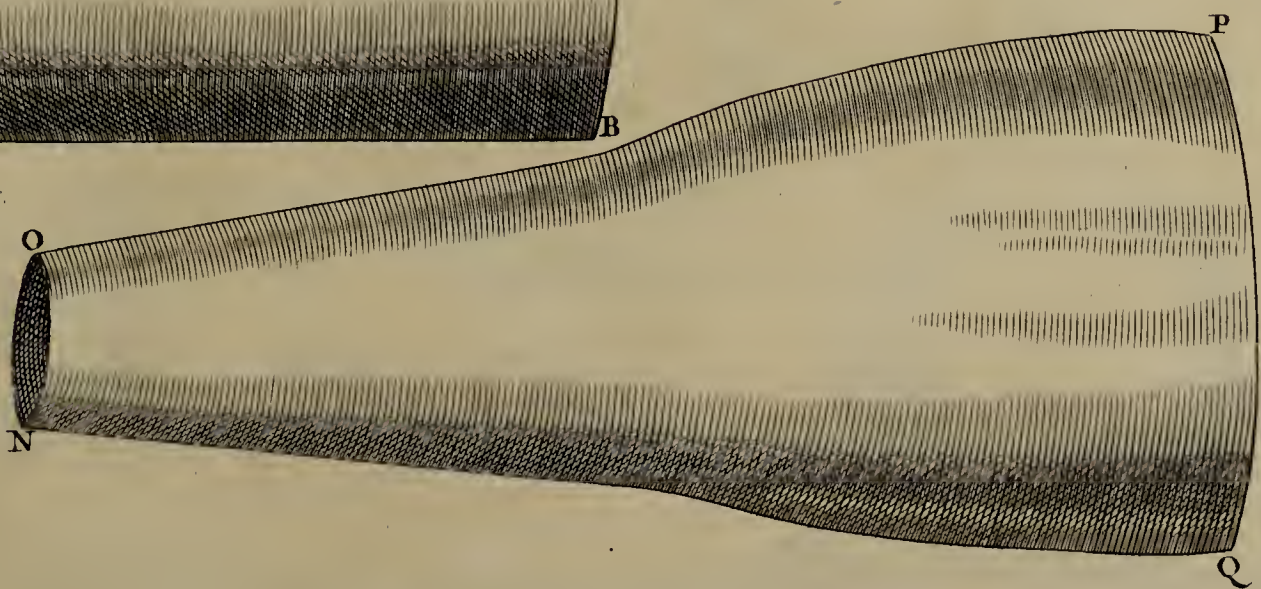
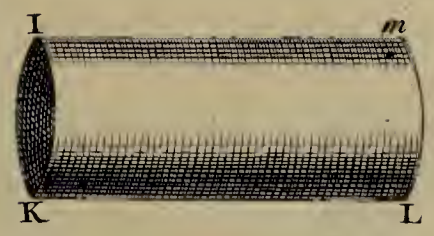
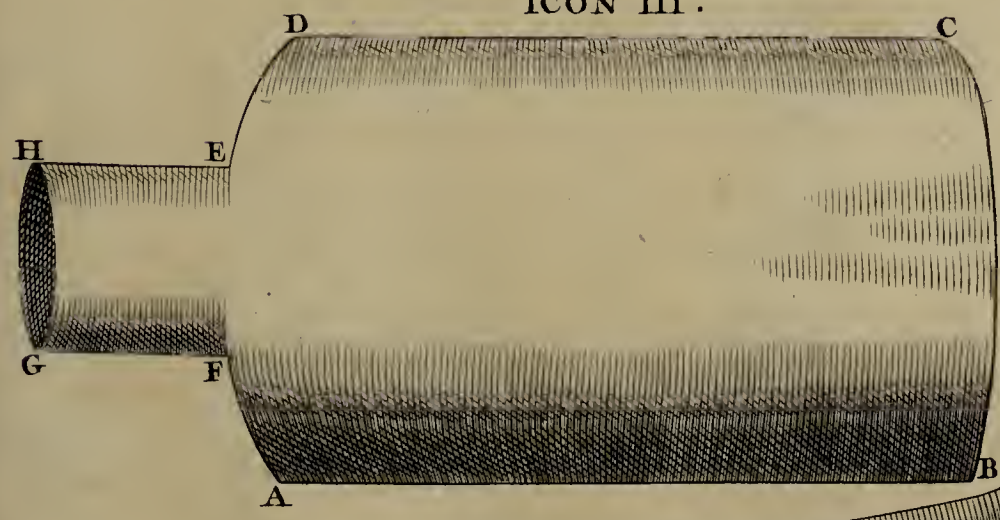
ICON I.

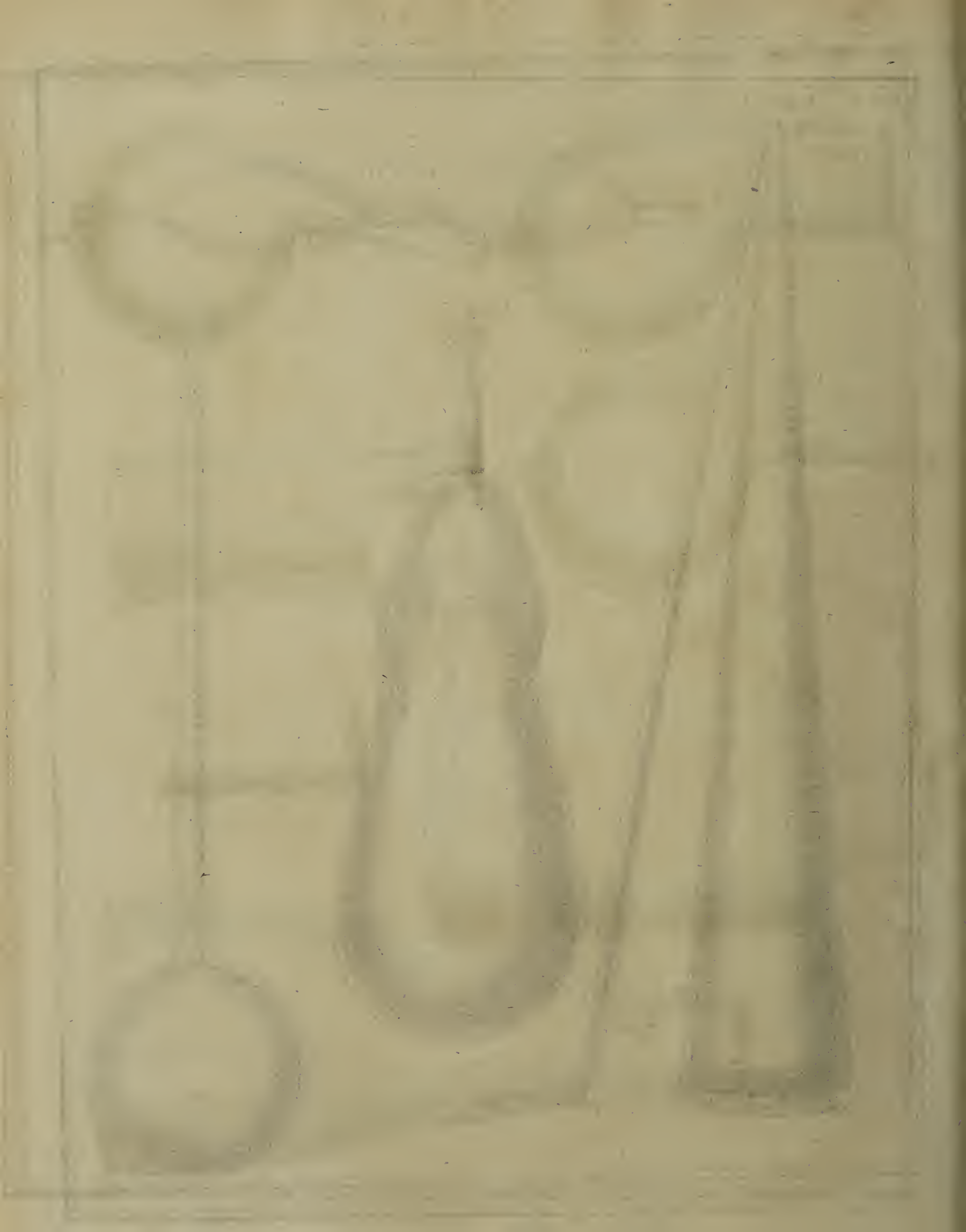

ICON II.

ICON III.

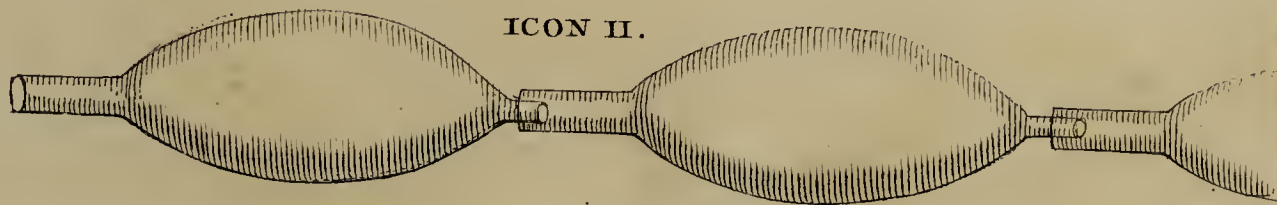

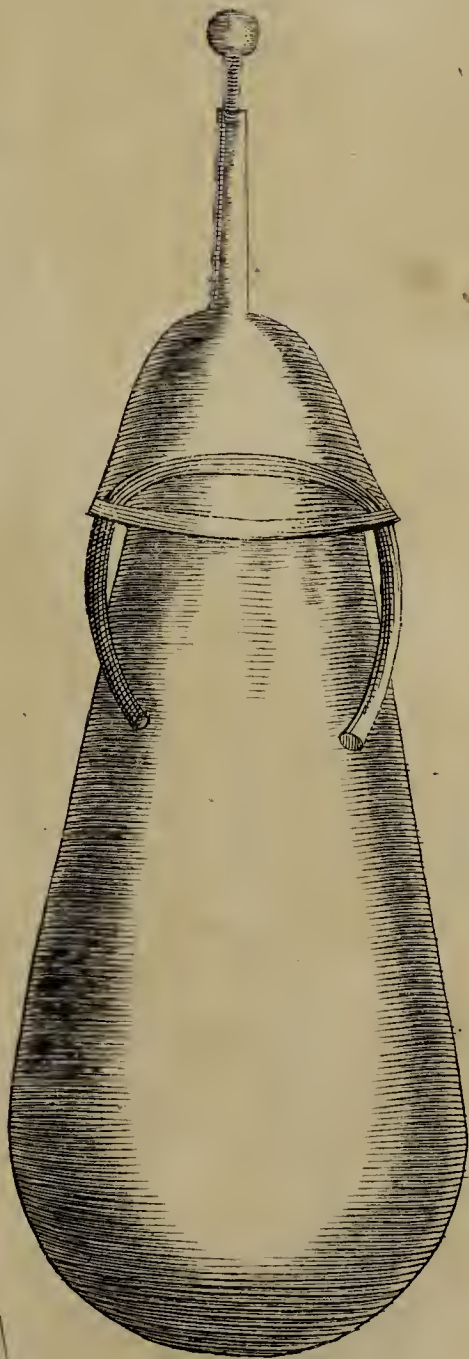
ICON I.

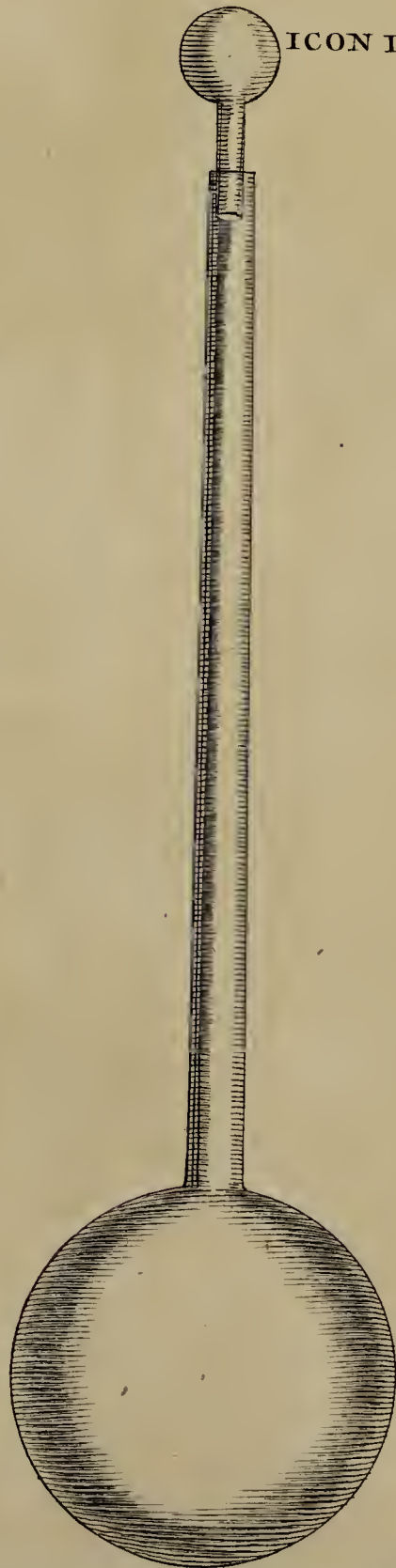
ICON II.

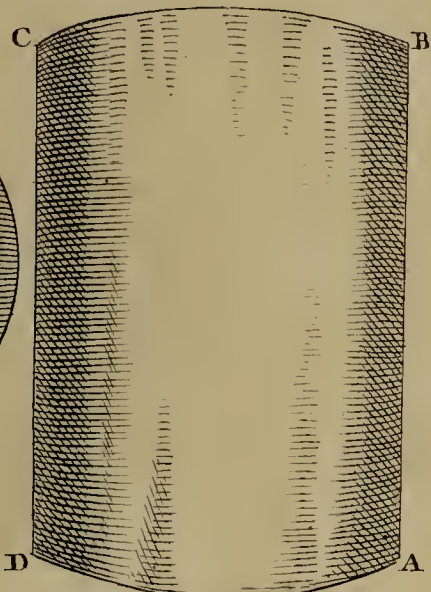
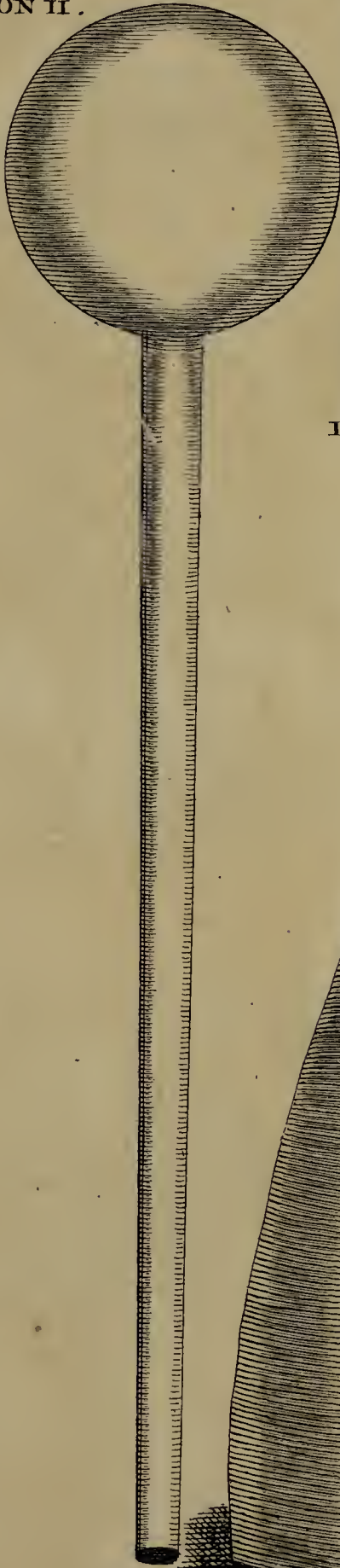
ICON III.

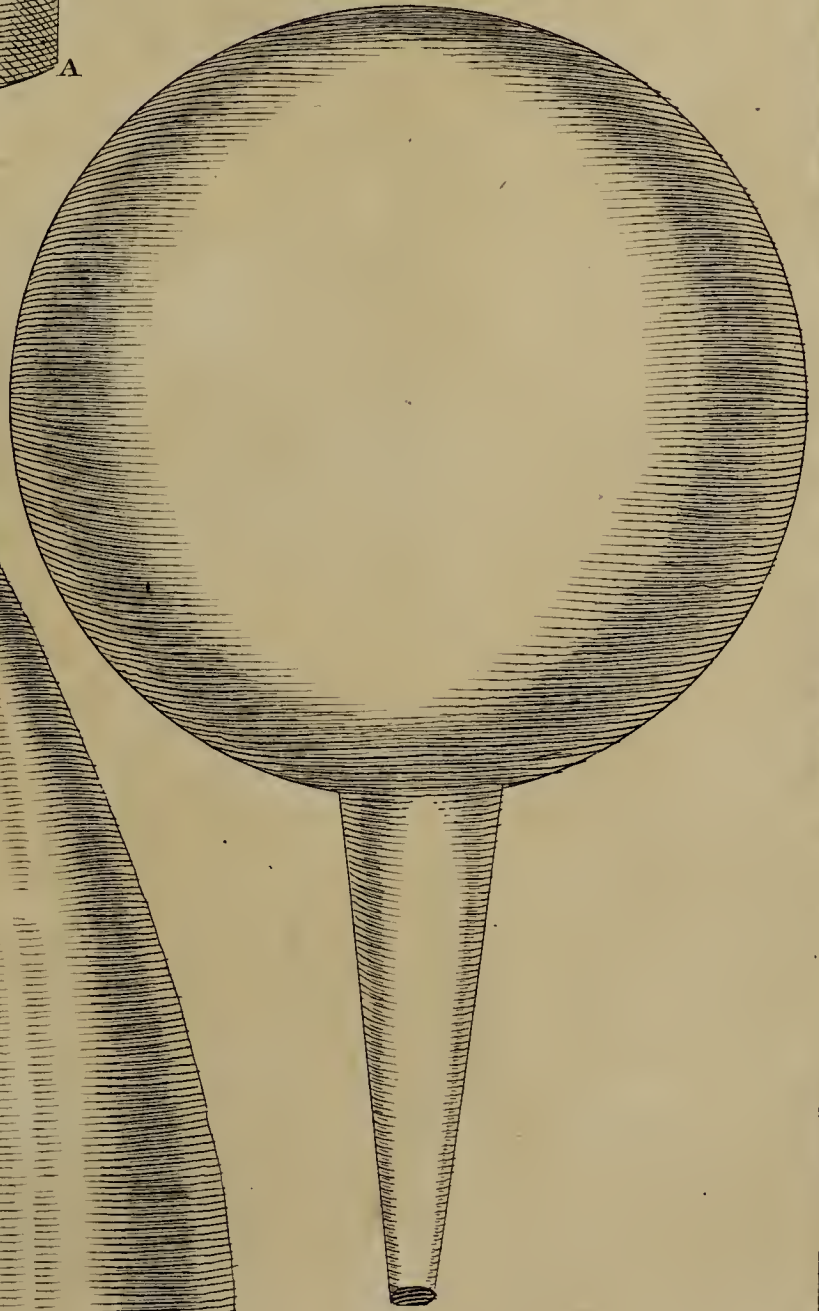
ICON IV.

ICON II.

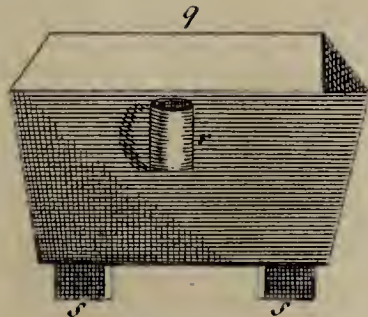
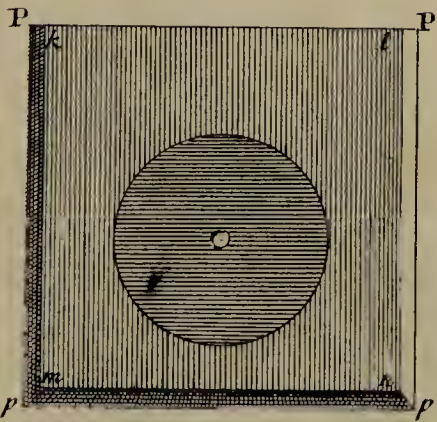
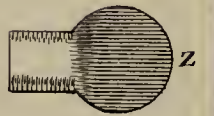
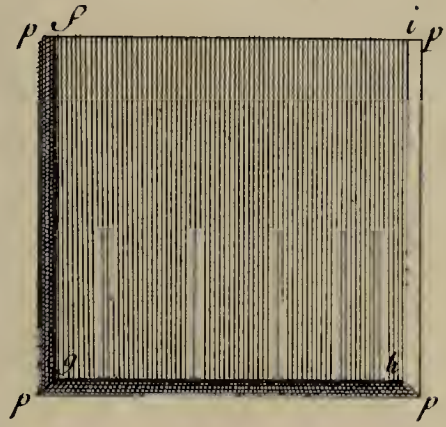
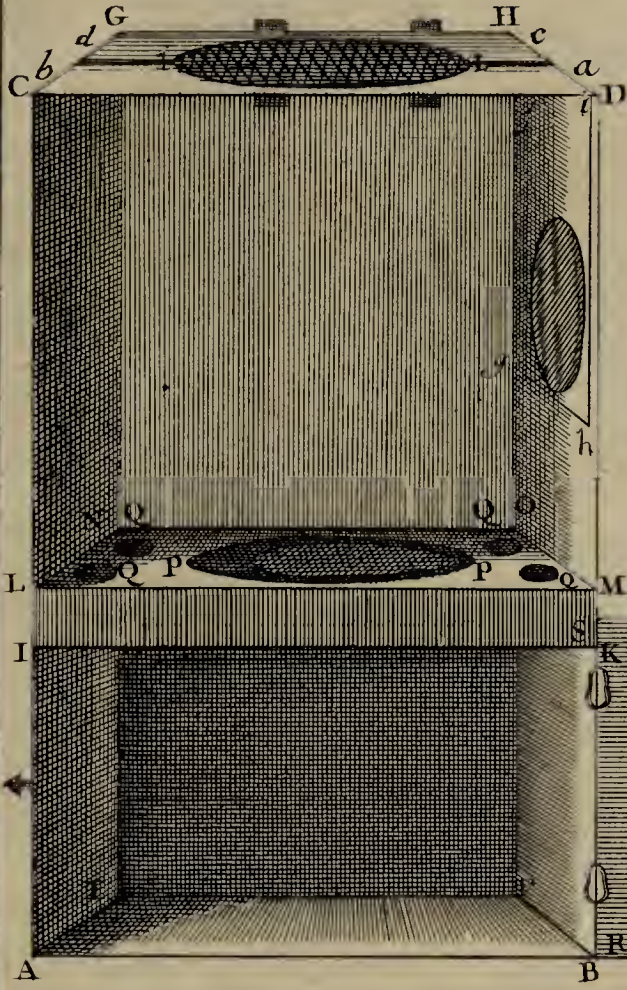
ICON III.

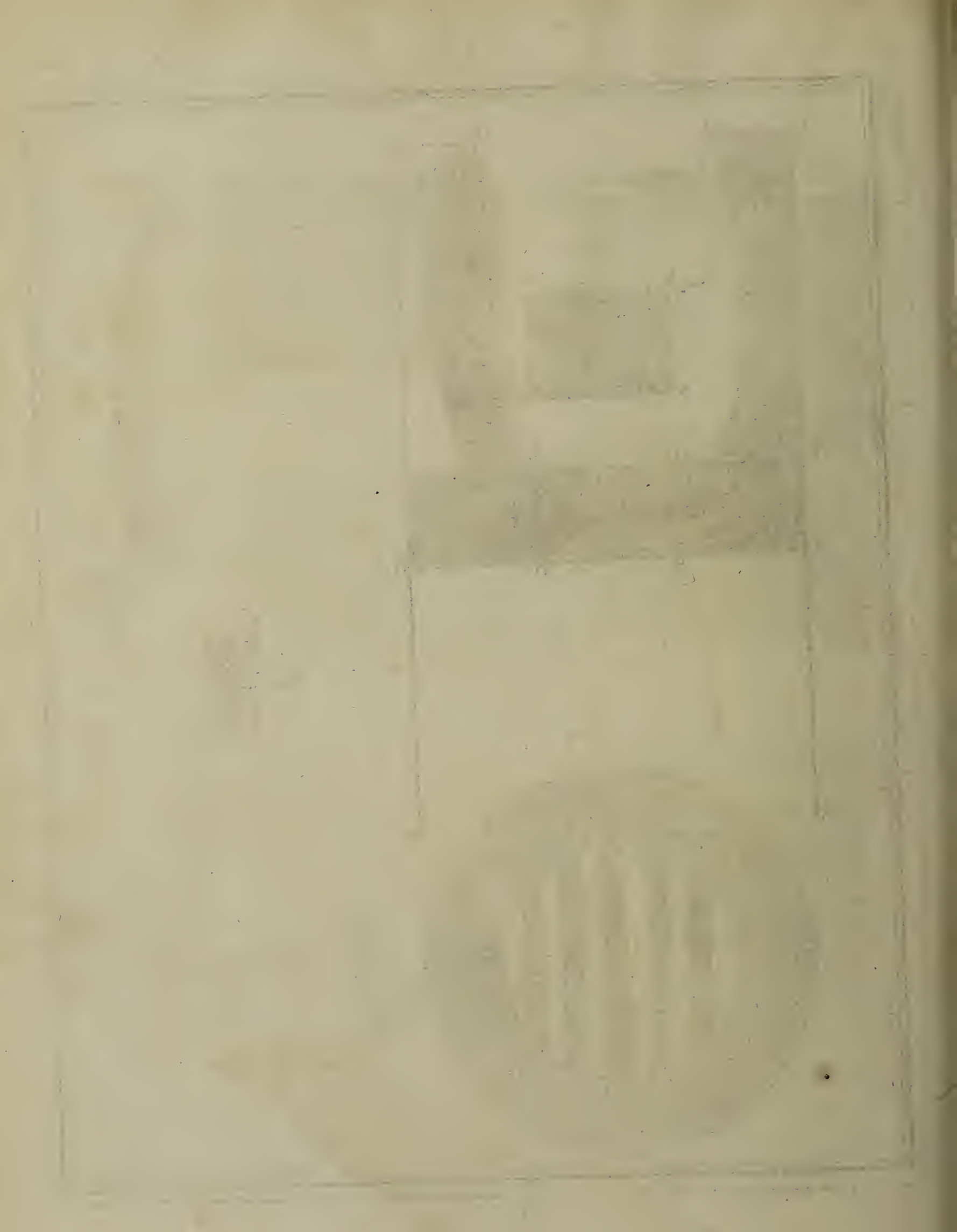

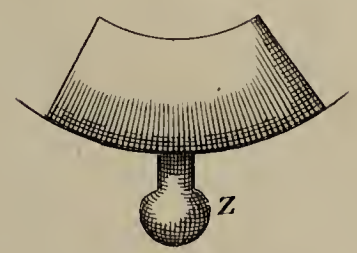
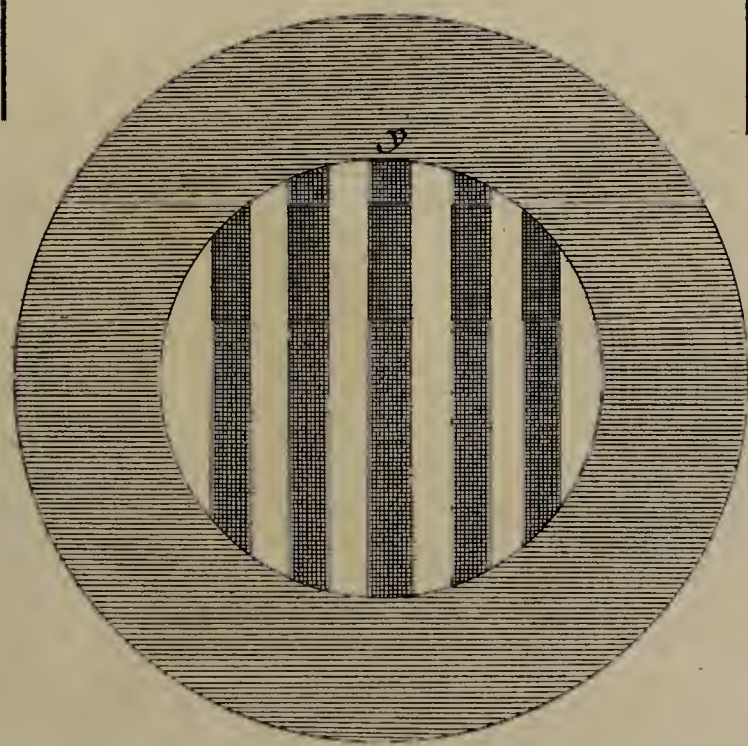
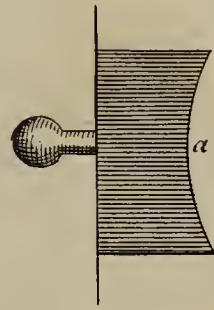
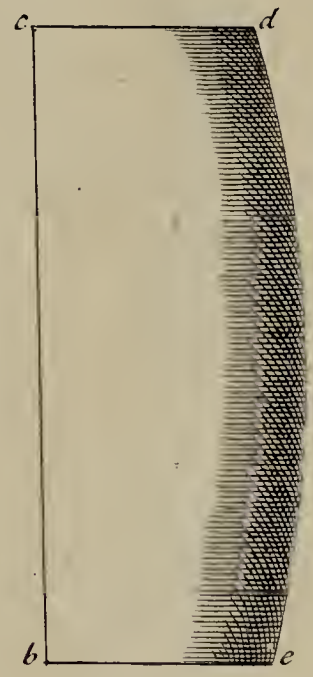
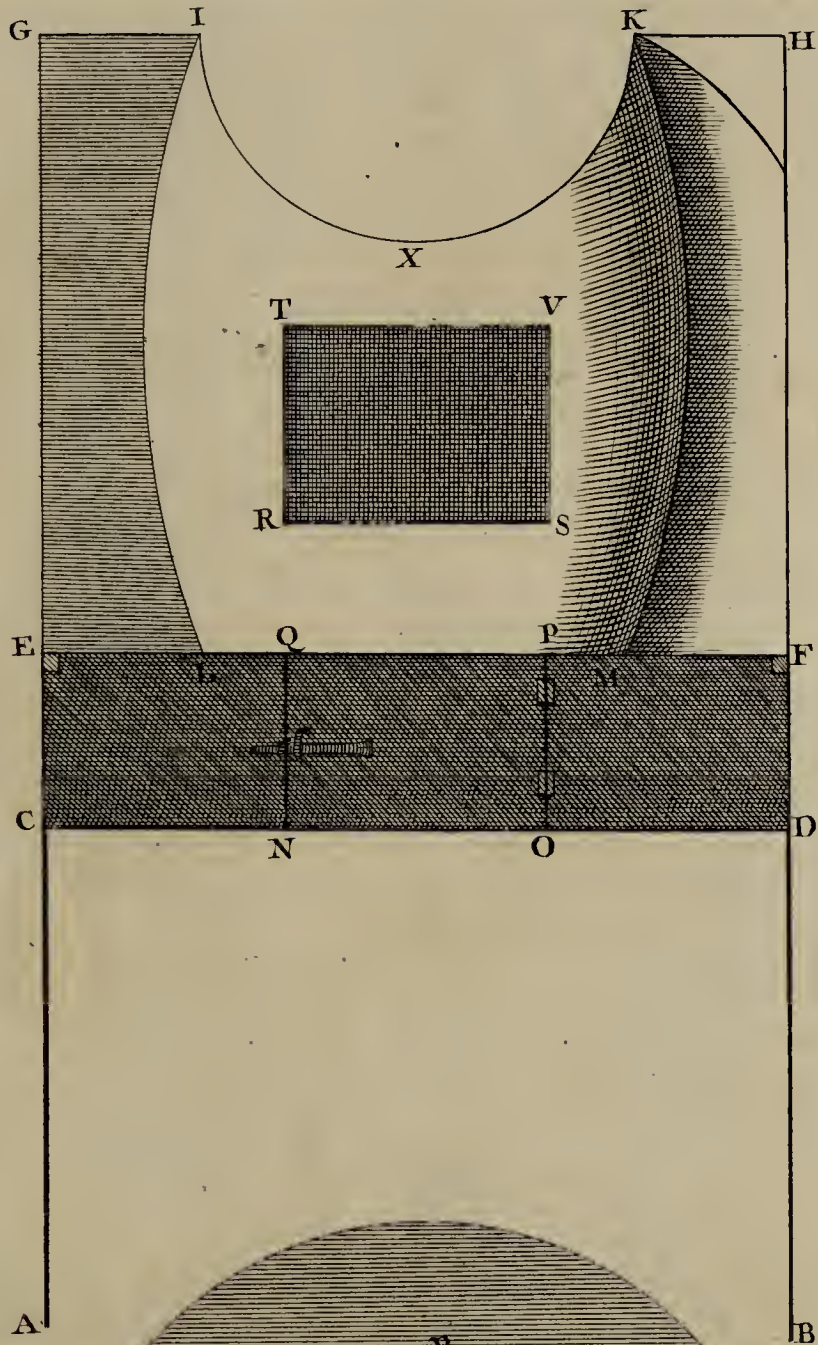
P

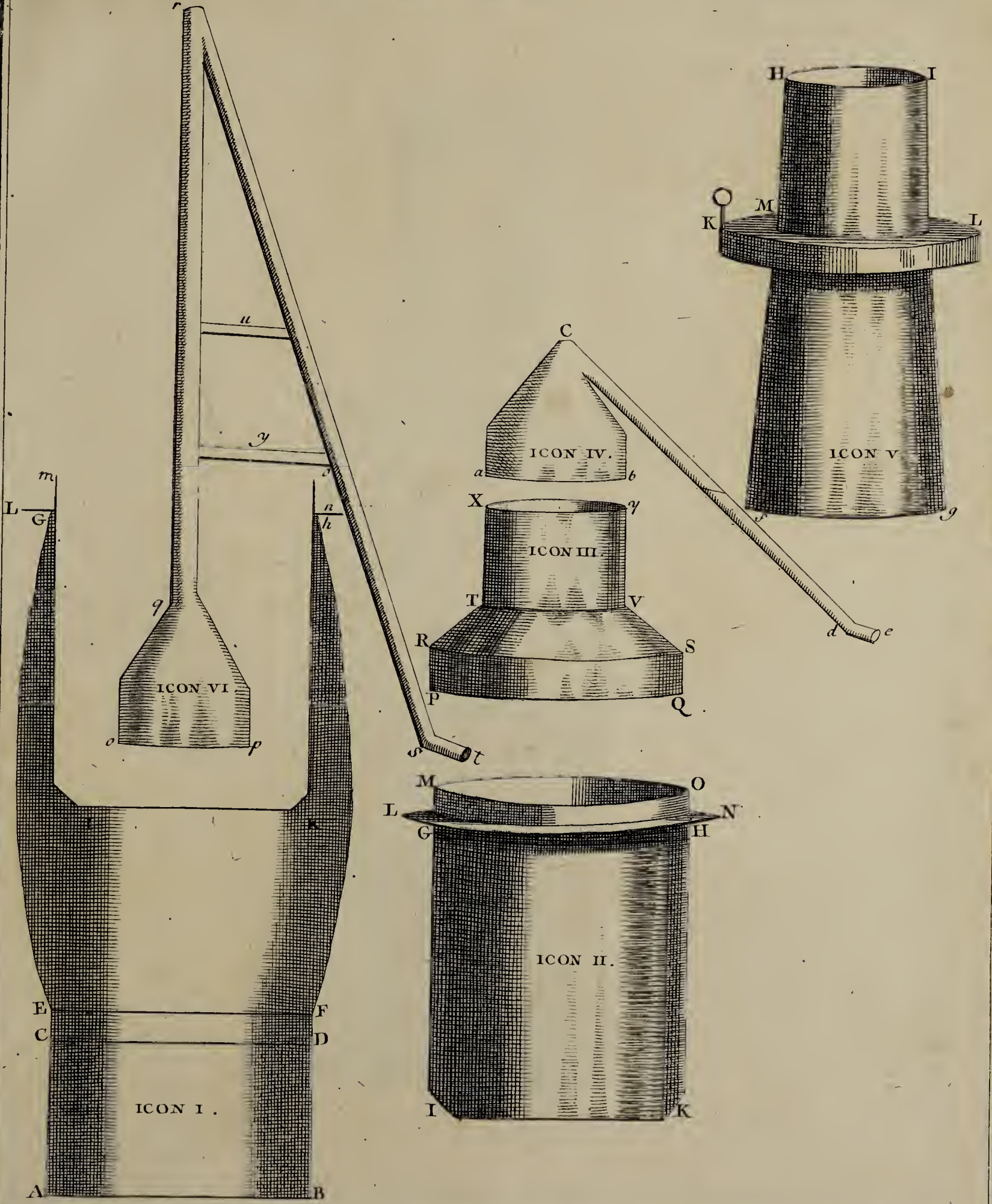
Q

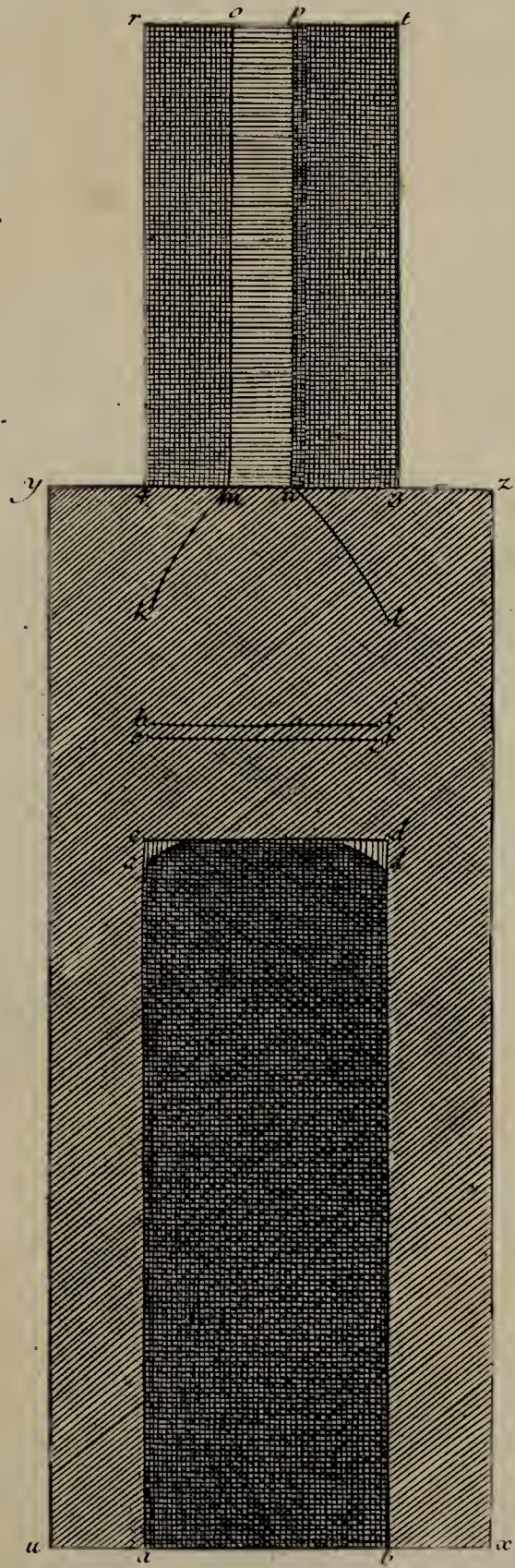
TAB. XIII.

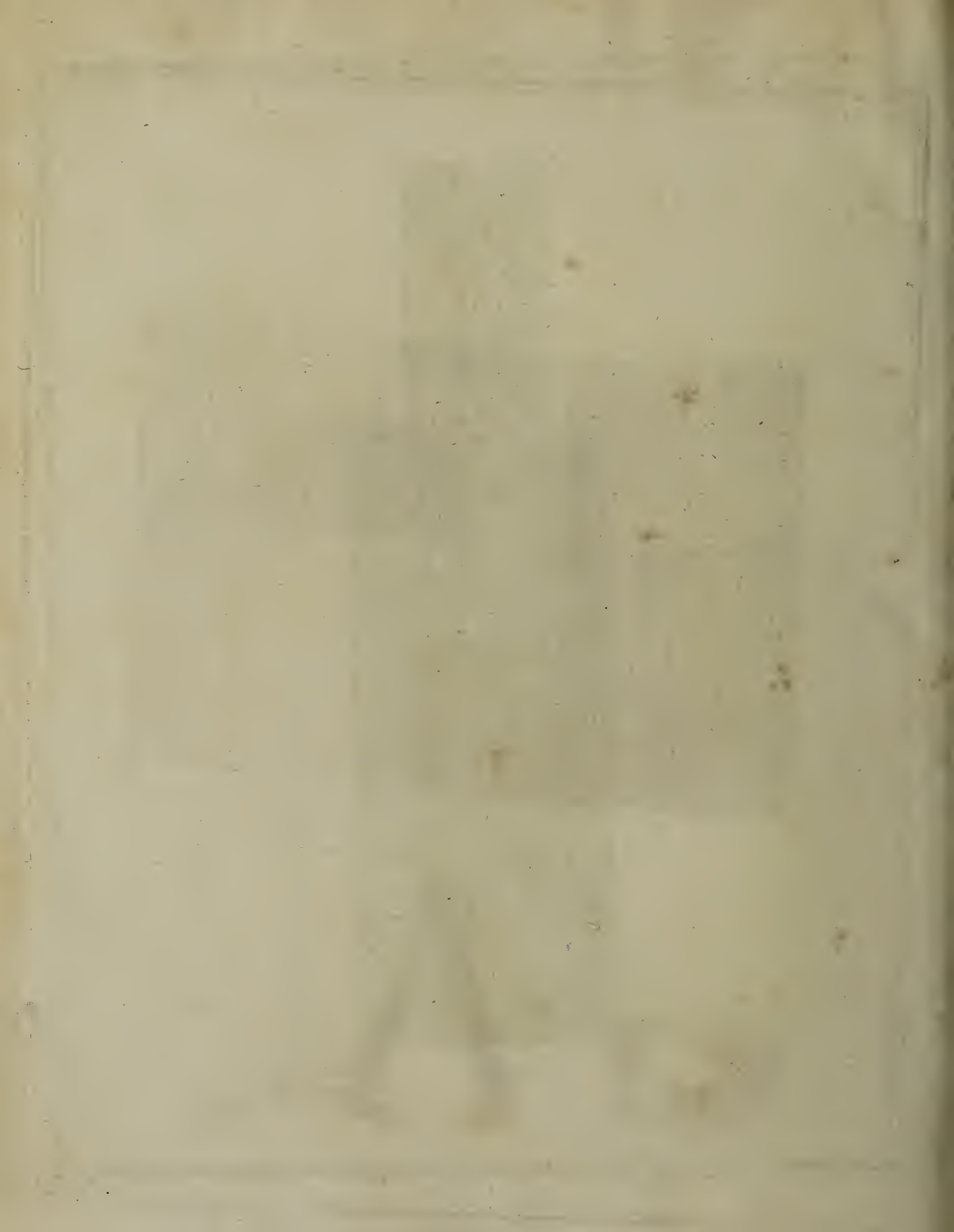

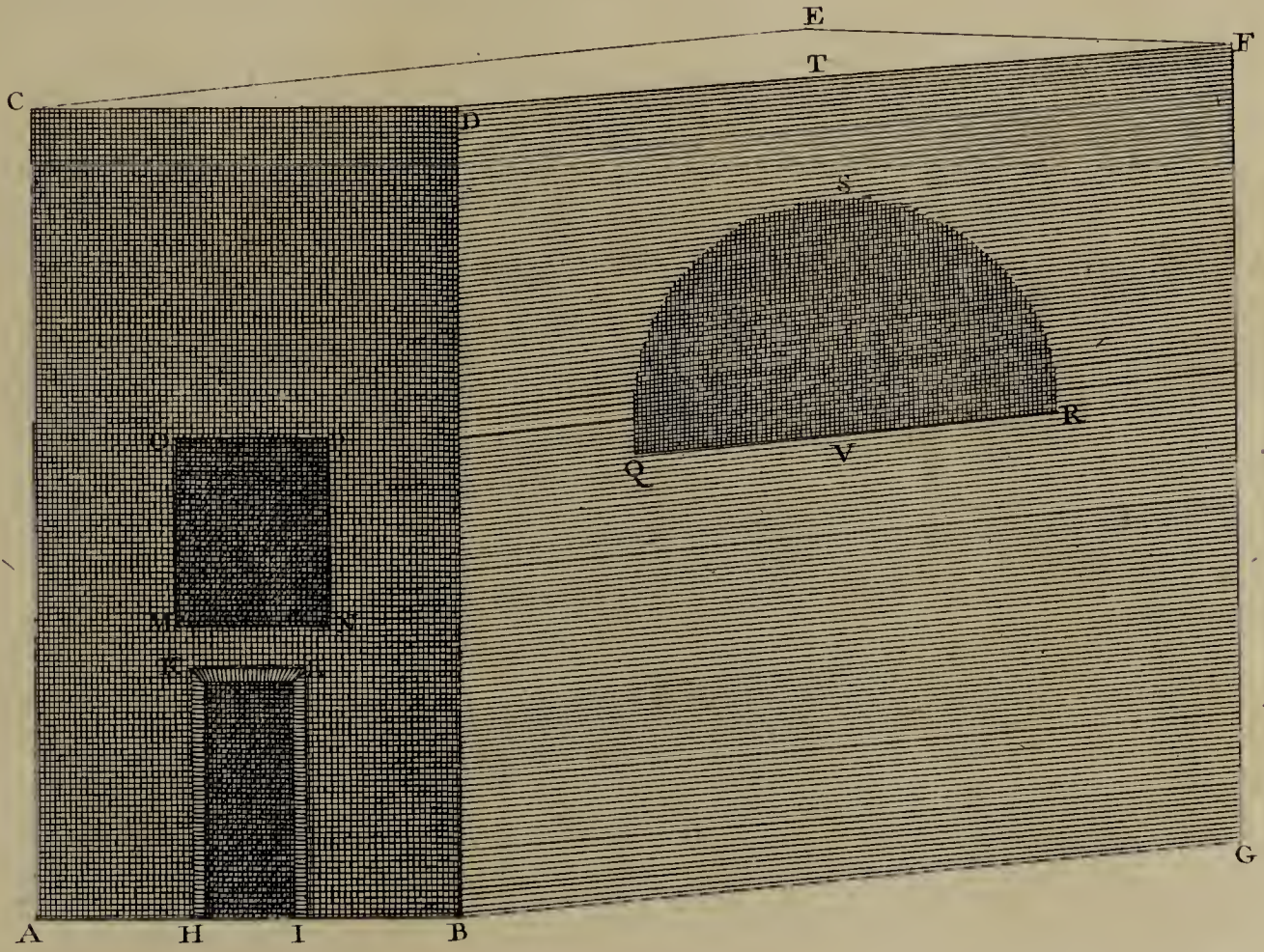

ICON I.

ICON II.

